உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

...ம்பரபுராணம்.

இஃது

சைவ-பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த மூலமும்

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசஐயரவர்களாற்செய்த

பொழிப்புரையும்.

திருவிடைமருதூர்

சிவபாதம்பிள்ளையவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

ம-ள-ள-ஸ்ரீ-மருத்துக்குடி

இரத்தினசேகரம்பிள்ளையவர்கள்

முன்னிலையில்

சோகுலாபுரம்

மலையானந்தசுவாமிகளின்மாணாக்கருள் ஒருவராகியும்

வேங்கடராமமுதலியார் குமாரருமாகிய

அருணாசலமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு

கொளனூர்

மாணிக்கமுதலியார்

கம்பேனியாரவர்களது

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பவ௵-ஐப்பசி௴.

முதற்பதிப்பு. காப்பி. ௯00.

ரிஜிஸ்டர் காப்பிரயிட்.

உ

ஸ்ரீ ஃ ஸ்ரீ

அவர்களுடைய

புத்தகம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளம்பரம்.

இதனால் யாவருக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில், சென்னை பெத்துநாயக்கன்பேட்டை செங்கான்கடைக்கடுத்த நாட்டுப்பிள்ளையார் கோயிலுக்கருகில் சீரங்கபட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியார் தெருவில் கீழண்டைவாடை - உ௮ - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் மனோன்மணிவிலாசமென்னும் அச்சுக்கூடத்தில் பதித்திருக்கின்ற புத்தகங்களில்

சிதம்பரபுராணம் - மூலமும்உரையும்.

சிதம்பரத்திலிருக்கும், பெ-அருணாசலபிள்ளையவர்களிடத்திலும், சிதம்பரத்தைச்சார்ந்ததில்லைவடங்கயிலிருக்கும் பொன்னுசாமிபிள்ளையவர்களிடத்திலும், பண்ணுருட்டியில் கற்பூரமளிகைவைத்திருக்கும் புதுவை - நாராயணசாமிநாயுடு அவர்களிடத்திலும், மேற்படி மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திலும், தூரதேசங்களிலிருந்து வேண்டுபவர்கள் புத்தகம் ஒன்றுக்கு இதனடியிற்கண்ட விலையும், தபாற்செலவு அணா - ௪ - ம், அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியது.

கித்தான் பவுண்டுசெய்த புத்தகம் - க - க்கு - ரூபா - கவ.

காயித பவுண்டுசெய்த புத்தகம் - க - க்கு - ரூபா - க.

பன்னிரண்டுபுத்தகம் மொத்தமாகவாங்குகிறவர்களுக்கு ஒருபுத்தகம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படும்.

இப்போது பதிப்பித்திருக்கும் புத்தகங்களின் விபரம்.

அகஸ்தியர்தேவாரத்திரட்டு - திருவாசகம் - திருவிசைப்பா - திருப்பல்லாண்டு - பெரியபுராணச்செய்யுட்டிரட்டு இவைகளடங்கிய,

அருட்பா
சானந்தகணேசர்புராணம்
கஉ-ஸ்கந்தமாகிய பாகவதவசனம்
ஞானவாசிஷ்டவசனம்
கந்தரந்தாதியுரை
இரங்கேசவெண்பாஉரை
குசலவநாடகம்
ஜோகிநாடகம்
சகஸ்திரமுகராவணன்கதை

இன்னும் பலவித தமிழ் தெலுங்குமுதலிய வயித்திய சாஸ்திரங்களும் விலை சரசமாய் விற்பனை செய்துவருவதால் வேண்டுபவர்கள் மேற்கண்டவீட்டில் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சருக்க அட்டவணை.

பக்கம்.	சருக்கம்.	பாட்டின்றொகை.
க	பாயிரம்	உ௰
௧௩	மான்மியச்சருக்கம்	எசா
௩அ	துன்மதச்சருக்கம்	ககூஅ
அரு	யாச்சகச்சருக்கம்	கஉஉ
கஉச	நியமச்சருக்கம்	ருஅ
கசாரு	சோமநாதச்சருக்கம்	எ௰
கஅச	தீர்த்தச்சருக்கம்	ருக
கஅக	திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம்	கச௰
உஉஎ	சமாதிச்சருக்கம்	ரு௰
உசச	தம்மெரிசனச்சருக்கம்	௬௩

ஆக கூடியசருக்கம்-க௰-க்கு-திருவிருத்தம்-அகச.

சருக்க அட்டவணை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பரபுராணம்

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம் - காப்பு.

கணபதி துதி.

கலிவிருத்தம்.

வானநாடர்கண் மாதவர்நாடரு
மோனஞான முழுதுமுணர்ந்திடத்
தானமேவுந் தடவிகடாசலத்
தானைமாமுகத் தண்ணலையேத்துவாம்.

இதன்பொருள்.

ஆகாயசம்பந்தமாகிய மேலுலகங்களில் வாசமாயிருக்கும் அரிபிரமாதி தேவர்களும், முநிவர்களும், மாட்சிமையுற்ற தவங்களிழைத்ததினாலும் அறிதற்கரிதாகிய மவுனமுத்திரையாய் சுருதி குரு உபதேச சுபாநுபவங்களினாலும் அறியத்தக்க சிவஞானத்தைப் பரிபூரணானுபவமாகத் தெரியும்பொருட்டாய்க் கருணையென்னு மததாரைபொழியும் விசாலமான கபோலங்களுடைய மலைபோன்ற கஜமுகக்கடவுளைத் தோத்திரஞ்செய்வாம்—என்றவாறு.

இதன்கருத்து.

பிள்ளைகள் இருவருட் பிரணவத்தை யுணர்ந்தவனே யறிவோமென்றும் ஆணவங்கொண்ட முருகக்கடவுள் நாணவும், பக்தி ஞான வயிராக்கிய சொரூபமான விநாயகன் சிவஞானத்தைவிளங்கச்செய்யவும், பரசிவனினைந்து தமதுகரத்திலோர் மாங்கனியைக்காட்டிச் சராசரமனைத்து மிருவருளெவன் முன்னர் வலம்வருகின்றானோ அவனுக் கிக்கனியை நல்குவோமெனப் புகன்றபோது சர்வலோக சரண்ய னிவனென்றுணராது மயின்மீதேறி யுலகத்தை வலம்வரச்சென்ற ஆறுமுகனுக்குமுன் லோகநாயகன் சிவனென்றுணர்ந்து அச்சிவத்தையே வலம்வந்து மாங்கனியைப்பெற்ற சிவஞான சொரூபனான கற்பகவிநாயகனைத் தோத்திரஞ்செய்வாம்—என்பதாம்.

சபாநாயகர் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நீர்தாங்கும் பார்தாங்கு நெடுமாலு மலரயனு நிரந்து போற்ற
வார்தாங்கு புளகமிகு களபமுலை மலைவனிதை மகிழ்ந்து காணத்
தார்தாங்கு சடாமவுலி நிலவெறிப்பப் பொதுவினடந் தயங்கா நிற்குஞ்
சீர்தாங்கு வேதாந்த நாதாந்தப் பரஞ்சுடரைச் சிந்தை செய்வாம்.

இ-ள். சமுத்திரத்தின்மீது மிதக்கும்படி ஆமை உருவாய்ப் பூமியைச்சுமக்கும் பெருமையையுடைய விஷ்ணுவும், அவன் உந்திக்கமலத்தில் உதித்த பிரமனும் வரிசையாய் நின்றுபுகழவும், சிவபெருமானைப் பதியாக அடைந்ததினால் அண்டாண்ட சராசரங்களை எல்லாம்படைத்த மலையரையன்மகளாகிய சிவகாமசவுந்தரி களபமணிந்து கச்சுக்குளடங்காத் தனகலசங்கள் பூரித்து ஆனந்தபரவசமாகித் தரிசனஞ்செய்யக் கொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமானது ஜடாமகுடத்திலே அமிர்தகலசமான சந்திரன் நிலவு பொழியத்தக்கதாகவுந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்த நிருத்தஞ்செய்யுஞ் சிறப்புற்ற வேதங்களின் சிரசான உபநிடதங்களின் பொருண்முடிவாகியும், நாதவிந்துகளாதீதமான பரஞ்சோதிசொரூபத்தை இதயாரவிந்தங்களால் தியானஞ்செய்வாம்—எ-று.

இதன்-கருத்து. ஞானாகாச உருவமாயிருப்பதைக் கண்களினாற் கண்டு தொழக்கூடாமையினாலும் வேதாகமங்களால் அளவிடப்படாததை வாக்கினால் துதிக்கப்படாமையினாலும், குருஉபதேசப்படிக்குத் தியானம் செய்வாம்—எ-ம். (க)

உருவமொரு நாலாகி யுருவருவத் திருவுருவ மொன்றே யாகி, யருவமொரு நாலாகி யப்பாலா யப்பாலு மளவிடாத, பொருவிகந்த வுயிர்கடொறும் புணராமற் புணர்ந்தருளே பொழிந்தெல் லோர்க்குங், கருதரிய திருச்சிற்றம் பலத்திலகும் பேரொளியைக்கருத்துள் வைப்பாம்.

இ-ள். பிரமன்-விஷ்ணு-உருத்திரன்-மயேஸ்வரன் என நான்கு உருவமாகியும், சகலநிஷ்கள சொரூபமான பூகயிலாச மேருகயிலாசத்திற்கும் பிரமாண்டத்திற்குமேலாகிய வெளியில் அப்பிராகிருத கயிலாசத்தில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சதாசிவமூர்த்தியாகியும், நிஷ்களரூபமான பரவிந்து, பரநாத, பராசத்தி, பரசிவம் என்னும் நவதத்துவங்களுமாகியும், அதற்கு மேலுமாகியும், அதற்குமேலும் எந்தவிதத்திலும் எண்ணிக்கைப்படாத இப்படி அப்படியென்று உவமைசொல்லப்படாத சராசர ஜீவகோடிகளிலெல்லாம் கலவாமல் கலந்திருந்து

கருணையென்னும் அமிர்தத்தையே சொரிந்துக்கொண்டு யாவரும் நினைத்தற்கரிதாகிய ஞானசபையிலே ஓங்கார உருவமாய்ப் பிரகாசிக்கும் பரஞ்சோதியை இதயாரவிந்தத்தில் நிறுத்துவாம்—எ-று.

இதன்-கருத்து. பிண்டபிரமாண்டங்களில் ஏகஉருவமாய் விளங்கியுஞ் சிருட்டி-திதி-சங்காரம்-திரோபவம்-அனுக்கிரகம் என்னும் ஐந்து தொழிலும் நடக்கத்தக்கதாக எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ்செய்யுஞ்சபாபதியை நினைவிலேநிறுத்துவாம்—எ-ம். (௨)

அருமறையின் சிரத்தொளியா யனந்தமாய்ப் பூரணமா யசல மாகி
யொருமுதலா யுண்மையா யுணர்வாகி யானந்த வுருவ மாகி
யிருமலமும் மிருப்போர்கள் விருப்பாகி மணிமன்று ளென்று ஞானத்
திருமகிழ நின்றருளுஞ் சிதம்பரத்தை யெந்நாளுஞ் சிந்தை செய்வாம்.

இ-ள். வேதங்களின் சிரசாகிய உபநிடதங்களின் பிரகாசமாய், இறுதியில்லாததாய், எங்கும் பரிபூரணமாய், அசைவில்லாததாய், ஏகரூபமாய், இரகசியப்பொருளாய், ஞானரூபமாய், ஆனந்தமயமாகி விளங்கியும் பெரிய அஞ்ஞானமயமாகிய நான் என்னும் ஆணவமலமும், என்திரவியம் என்னும் மாயாமலமும், நான் நல்லநடத்தையுடையவன் என்னுங் காமியமலமும் ஆகிய இந்த மும்மலங்களும் நீங்கினபதஞ்சலி வியாக்கிரமபாதர் முதலாகிய சிவபக்தஜனங்க ளர்ச்சிக்கத்தக்கதாகி நவரத்தினங்களினால் அலங்கரித்த திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஞானசத்தியாகிய சிவகாமசவுந்தரி ஆனந்தபரவசமாகித் தரிசிக்கநின்று நடனஞ்செய்யும் ஞானாகாசசொரூபமான சிதம்பரத்தை எந்தநாளிலும் தியானஞ்செய்வாம்—எ-று. (௩)

சிவகாமிஅம்மன் துதி.

இருபதமும் துடியிடையுந் திகழுடையுந் தனதடமு மியற்பொற் பூணுங், கருவிழியுஞ் செவ்வாயும் வெண்ணகையும் பசுந்தோளுங் கழுநீர்க்கையும், பொருவருமங் கலநாணுங் கந்தரமும் புரிகுழலும் புனிதன் கண்ணுங், திருவருளு முலாவுமெழிற் சிவகாம சுந்தரிதாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

இ-ள். உமைய பாதாரவிந்தங்களும் உடுக்கைக்கு ஒப்பாகிய சிற்றிடையும் அவ்விடையில்விளங்கும் பட்டாடையும், மேகலாபரணமும், பெரியதனங்களும், அதின்மேல் நவரத்தினமயமாகிய கச்சும், இசைந்த பொன்னினாற்செய்த ஆபரணங்களும், உத்தரீகமும், நீலோற்பலமலர்கள்போன்ற இருகண்களும் செவ்வாம்பல் மலருக்கு இணையாகிய பவளவாயும், வெண்ணிலவொழியும் புன்சிரிப்பும், பச்சைமூங்கிலுக்கிணையாகிய புயங்களும், செங்கழுநீர்மலரை ஏந்திய கரமும், ஒருகாலத்திலும்நீங்காமல் ஒப்புவமையில்லாத திருமங்கலநாணும், சங்

குக்கு ஒப்பாகிய கழுத்தும், சுட்டிமுதலாகிய சிரோபூஷணங்களணிந்த அளகபாரமும், பாதாதிகேச வவயவங்களிலெல்லாம் அம்பலவாணசுவாமியின் திருநயனநோக்கமும், கருணாரசமும், பக்தியும், வீணையினிடத்து விரல்கள்சஞ்சரிப்பதுபோல உலாவிக்கொண்டிருக்கிற திருவழகுநிறைந்த சிவகாமசவுந்தரியின் சரணாரவிந்தங்களை என் இதய கமலத்திலுஞ் சிரசிலும் அணிந்துகொள்வாம்—எ-று. (௪)

தில்லைக் கற்பகவிநாயகர் துதி.

நெடியவெழு பவக்கடலை யுழக்கிவினைக் கிரிநூறி நீங்கா தோங்குங்
கொடியகுணம் புலன்கரண முதலான பகைப்படையைக் குலையமோதி
யடியவர்தங் கருத்தளிருழ்ந் தாலிக்கக் கருணைமத வாறு பாயும்
படிபுகழுந் தில்லைவனக் கற்பகக்குஞ் சரத்திருதாள்பணிதல்செய்வாம்.

இ-ள். உத்தமமான மதயானையின் நடையைப்போல் இவ்வளவென்றளவிடப்படாத விசாலமாகிய எழுவகைத்தோற்றம் நால்வகைப்பிறவியாகிய எண்பத்துநான்குலக்ஷம் ஜீவராசிபேதமென்னும் பவசமுத்திரத்தைக்கலக்கித் துதிக்கையினால் பானஞ்செய்தும் திவலையாகத்தூவியும், தீவினையென்னும் மலையைத் தூளியாக்கி கிரிபாஞ்சுமொழியாமல் அதிக தீமைகளைவிளைத்து உயர்கின்ற அந்தரங்க சத்துருக்களென்னும் காமக்குரோதாதிகளின் சேனைகளாகிய கொடிய ராஜச, தாமஸ, ஸாத்வீககுணங்களையும், ஐம்புலன்களையும், அந்தக்கரணங்கள் நான்கினையும், சின்னாபின்னமாக்கி அடியார்கள்மனமென்னும் வண்டுகள்சுற்றிக்கொண்டு கீதங்கள்பாடிக் களிக்க, அருளென்கிற மததாரையைப் பொழியும் உலகங்களெல்லாந்துதிக்குஞ் சிதம்பர மேலைக்கோபுரத்திலெழுந்தருளிய அழகையுடைய கற்பகத்தருப்போல் அடியார்கள் வேண்டினவரங்களைக்கொடுக்கும் கற்பகக் கணபதியினுடைய பெருமைபொருந்திய உபய பாதாரவிந்தங்களை வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்வோம்—எ-று. (௫)

சுப்பிரமணியர் துதி.

விடலரிய பெருந்தெய்வச் சிறைமீள மறைமுனிவர் விண்ணோர்
வாழ, மடலவிழ்கற் பகநிழலு மாசிருப்பு மமருலகு மகவா னெய்தக்,
கடலுததி யோலமிடக் கிரிவீழச் சூரனுரங் கலங்கச் செங்கை, யடல
யில்வேற் பணிகொண்ட வொருகுமரனிருசரண மகத்துள்வைப்பாம்.

இ-ள். பிரமன் - விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்க்களாலும் விடுவிக்கப்படாத சூரன்-காவலிலேவைத்திருந்த தேவேந்திரன்புத்திரனாகிய சயந்தன்முதலிய தேவர்களுக்கு சிறைநீங்கவும், வேதாகமபுராணங்களும், தபோதனர்களும், அமரர்களும், வாழ்ந்திருக்கவும், முறுக்கவிழ்ந்தமலர்களையுடைய கற்பக விருக்ஷங்களின்னிழலும், சுதன்மமென்

னும் வசந்தமண்டபத்தில் சிந்தாமணிபீடமும், சகலலோகாதிபத்தியமும், தேவேந்திரன்பெறவும், சூரன் ஒளித்திருக்க இடங்கொடுத்த சமுத்திரஞ் சுவறிமுறையிடவும், தாருகாசூரனுக் கிடமான கிரவுஞ்சகிரியைத் துளைக்கவும், சூரபத்மாசூரன் இதயத்தைப்பேதிக்கவும், சிவந்த கையிற்பிடித்த வெற்றிபெற்ற வேலாயுதத்தையேவித் தொழில்செய்வித்த ஒப்புவமையில்லாத தேவபெருமானாகிய முருகக்கடவுளது உபய சரணகமலங்களை இதயாரவிந்தத்தி லிருத்துவாம்—எ-று. (௬)

நந்திதேவர் துதி.

புரிசடையெம் பானருளாற் சடைமுடியு நுதல்விழியும் புயங்க ணான்குஞ், சுரிகைபிரம் புழைமழுவும் படைத்துரிய கணநிபர்க டொழுதுபோற்ற, வரியபர மானந்தச் சிவஞான போதமெனு மருநூ றன்னைத், தெரியவிரித் தருணந்தி தேவனரு ணினைந்துவினை தீர்து மன்றே.

இ-ள். சுருண்ட சடையினையுடைய பரமசிவன் அநுக்கிரகத்தினால் சடாமகுடமும், நெற்றிக்கண்ணும், நான்குதோளும், உடைவாளும், பிரம்பும், மானும், மழுவுந்தரித்து சேனாதிபதிகளாகிய பிருங்கி, காலாக்கினி, உருத்திரன் முதலிய சிவகணங்கள் வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்ய மேலாகிய பேரின்பத்தைத் தந்தருளுஞ் சிவஞான போதமென்னும் அருமையையுடைய சாஸ்திரத்தை சிவபக்தர்கள் அறியும்படி திருவுளம்பற்றி அநுக்கிரகிக்கின்ற சிவனான நந்திகேசுவரர் கருணையைத் தியானஞ்செய்து பாவத்தை நீக்கிக்கொள்வோம்—எ-று.

இதன்-கருத்து. சிலாதமகாமுனி செய்த தபோபலத்தினால் சிவ யுக்தியே பிள்ளையாகத் திருவுருக்கொண்டு கயிலாச கோபுரவாயிலதிரிகாயாகவும் கட்டியக்காரனாகவும் ரிஷபவாகனமாகவும் ரிஷபக்கொடியாகவும் தாம்பூலம் கொடுக்கிற அடைப்பைக்காரனாகவும் இவ்வைந்துவிதருபமாகியுஞ் சிவபணிவிடை செய்துகொண்டு சிவஞானமுஞ் சிவபக்தியும் அடியார்களுக்குக் கொடுக்கும் கருணையும் உடைய நந்திகேசுவரரது அருள்பெற்று எம்மை அடைந்தவினையை நீக்கிக்கொள்வோம்—எ-ம். (௭)

நால்வர் துதி.

அருமறையி னெறிவிளக்குந் திருஞான சம்பந்த ராழி மீது
மருவுமொரு கன்மிதப்பின் வந்தநாவுக் கரையர் மங்கை பாகத்
தொருவனமை தடிமையிவ னெனவாண்ட வாரூர ருலவா தோங்குந்
திருவருள்கூர் திருவாத வூரரிவர் பதமலர்கள் சிரத்தின்வைப்பாம்.

இ-ள். வேதத்தின் பொருளாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷ பஞ்சாக்ஷரத்தினால் புத்தரை வாதில்வென்று கழுவிலேற்றுவித்து சிவ சமயத்

னைத நிலை நிறுத்திய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள், பஞ்சாக்ஷரமகிமை
யினால் கற்றூணைத் தெப்பமாக்கிக் கடலைக்கடந்த அப்பர்சுவாமிகள்,
பரமசிவன் வலியனாகவந்து வழக்கேறித் தன்னடிமையென்று ஆண்டு
கொண்ட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், ஆகிய மூவரும் தேவாரங்களோதி
யும் திருப்பெருந்துறையிற் சிவனுபதேசம் பெற்ற மாணிக்கவாசக சு
வாமிகள் திருவாசகமோதியும் பேறும்பெற்ற, இந்த நால்வர் பாதாரவி
ந்தங்களைச் சிரசில் அணிந்துக்கொள்வாம்—எ-று. (௮)

தில்லைமூவாயிரவர் துதி.

எல்லைகாண் டற்கரிய விறைவனிவர் தம்மில்யா னொருவ னென்னுந்
தொல்லைமா மரபுடையோர் மன்றுடையா னருச்சனையாந் தூய்மை பூ
ண்டோர், மல்லலாகம விதிபு மகச்சடங்கு மாமறையும் வரம்பு கண்
டோர், தில்லைமூ வாயிரமா முனிவரருட் பதங்கருதிச் சிறந்து வா
ழ்வாம்.

இ-ள். அடியையும் முடியையும் நாராயணனும், நான்முகனுங் கா
ணுதற்கரிய சபாநாயகர் இந்த மூவாயிரவருள் நானும் ஒருவனென்று
ராகையினால் தில்லைமூவாயிரத் தொருவனென்னு மகிமைபெற்று விள
ங்கிய திருச்சிற்றம்பல முடையானென்னும் பெயர்பெற்ற சபாபதியினை
து ஆத்மார்த்தலிங்கத்தை ஆறுகாலமும் பூசைசெய்வதினால் பரிசுத்த
மாயிருக்கப்பட்டவர்கள் பரமசிவன் திருவாக்கினால் மொழிந்த இரு
பத்தெட்டாகமங்களிற் சொல்லும் சைவசித்தாந்தமும் ஆகமங்களும்
வேதாந்த சாத்திரமுங் கரைகண்ட தில்லைமூவாயிரவரான பிரமரிஷிக
ள் பாதாரவிந்தங்களைத் தியானஞ்செய்து சகல ஐசுவரியமும் பொ
ருந்தி சுகமாயிருப்போம்—எ-று. (௯)

சிவனடியார்கள் துதி.

மோதுமிரு வினையகலத் தாதையிரு தாளெறிந்து முடிவிலாத, வா
தியிரு தாளடைந்த வண்டர் புகழ் தண்டீச ரகிலமேத்தும், வேதநெ
றி சைவநெறி வழுவாது சிவஞானம் விளங்கா நிற்கும், போதமுடை
யுருத்திரபல் கணத்தவர்தந் திருப்பதங்கள் போற்றி செய்வாம்.

இ-ள். வருத்தங்களைச்செய்யும் நல்வினை தீவினைகள் விட்டோட
த்தக்கதாக சிவபூசைக் கமைத்திருந்த பத்திர புட்பங்களையும் பாற்கு
டங்களையுங் காலினாலுதைத்துத்தள்ளின தகப்பனை சிவத்துரோகி இ
வனென்று இரண்டு காலையும் வெட்டினவுடன் பரமசிவன் பிரசன்ன
மாய் நித்தியமான பதவியைக் கொடுக்கப்பெற்ற தண்டீசர்முதலான
வேதாந்த சித்தாந்த முறைமையான சிவபக்தியும் சிவஞானமுடைய
சிவகணங்களது சரணாரவிந்தங்களைத் தோத்திரஞ்செய்வாம்—எ-று.

திருநீற்றுச்சோழர் துதி.

பரிதிகுலந் தனிலுதித்துப் பரசமைய விருளகற்றிப் பரம னாடும், பொருவருபே ரம்பலமுங் கோபுரமு மாலயமும் பொன்மேய்ந் தூவண்மைச், சுருதியுடன் சைவநெறி தழைத்தோங்கத் திருநீற்றுச் சோழ னென்று, குருமணிமா முடிபுனைந்த குலோத்துங்க வளவனருள் குறித்து வாழ்வாம்.

இ-ள். சூரியகுலத்தில் பிறந்து சிவசமயமல்லாத மற்றைச்சமயங்களென்னு மிருட்டை யுலகத்தில் இராமலோட்டி அம்பலவாணசுவாமி நடனஞ்செய்யும் சபைகளும், கோபுரங்களும், கோயிலும், சிவகங்கைத் தீர்த்தப்படிகளும், நவரத்தினங்களினு லலங்கரித்து வேதாகமங்களில் சொல்லு முறைமையாக வுலகமெல்லாஞ் சைவசமயமென்றும் விளங்க உலகங் கடைத்தேறத்தக்கதாக செங்கோல் செலுத்தி யாவரும் விபூதிதரிக்கச் சொன்னதினால் திருநீற்றுச்சோழனென்னும் பெயர்பெற்றுக் கிரீடாதிபதியாகிய குலோத்துங்க சோழமகாராசாவின் கருணையை நினைந்து வாழ்ந்திருப்போம்—எ-று. (கக)

கனகநெடு வரைச்சிகரத் திலகியசிற் றம்பலத்துக் காதல் கூற, வனவரத முமைகாண வானந்தத் தாண்ட வஞ்செய் யமலற் கன்பாய், மனமொழிமெய் யொருமைபெறப் பணியளவில் கிளைஞருடன் மகிழ்ந்து செய்யுந், தினமுநெறி வளர்த்ததிரு வகம்படிமைப் பரிசனர்தாள் சிரமேற் கொள்வாம்.

இ-ள். பிர்மாண்டத் தடியிலிருந்து முளைத்தெழுந்து கீழேழுலகு மூடுருவிவந்த பொன்மலைச் சிகரத்தில் பிரகாசிக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்திலே சிவகாமசௌந்தரி கண்டுமகிழ வெப்போது மானந்தத்தாண்டவஞ்செய்யும் சபாபதி பாதாரவிந்தத்தில் பக்தியுண்டாகி மனோவாக்கு காயங்கள் பேதிக்காமல் ஒருமையுடனே உரிமையாக புத்திர பௌத்திர பந்துசனங்களுடனே பாராபரியமாகச் சிவபணிவிடைகள் சந்தோஷமாகச் செய்யும் அனந்தக் கொத்து பரிசனங்களின் பாதங்களைச் சிரசின்மே லணிந்துக்கொள்வாம்—எ-று. (கஉ)

நூல்செய்தோன் பெயர்.

முற்றுமுணர் மெய்கண்ட சந்ததிக்கோர் தீபமென முதன்மை கொண்ட, கொற்றவன்மன் குடிமருவு குலவுமுமா பதிசிவன்பொற் கோயி லுண்மை, சொற்றபுரா ணமுமிருக்கப் பின்னுமொரு வகையானுஞ் சொல்வான் புக்கேன், மற்றவன்றன் றிருவடியின் வழிவந்தோர்க் கடியனெனும் வழக்கான் மன்னோ.

இ-ள். சிவஞான முழுதுமுணர்ந்த மெய்கண்ட சுவாமிகள் சந்ததியில் ஞானவிளக்காக பிரகாசிக்கும் மூர்த்தியாகிய சோழராஜாவிருந்த அரண்மனையான கொற்றவன் குடிமடத்தி லெழுந்தருளியிருந்த உமாபதிசிவன் தமிழினும்பாடின கோயிற்புராணமுமிருக்க வேறொருமுறைமையாகச் சொல்லத்தொடங்கின தேதென்றால் இரணியவரன மகாராசன் முதலானபேர்கள் கோயிற்றிருக்குளங்கள் முதலான திருப்பணிகள் கட்டிவைத்த மகிமை சொல்லப்பட்ட கோயிற்புராணஞ் சொன்ன உமாபதிசிவன் பாதாரவிந்தந்தொழு மடியார்களுக்கு அடிமையாகி ஞானவானந்தப்படியினால் பரஞ்சோதிமுனியென்னுமடியன் சிதம்பரப்புராணஞ் சொல்லத்தொடங்கினேன்—எ-று. (கங)

தேவாதி தேவனரு ணந்தியாற் சனற்குமரன் றெளிந்து வேத, மோர்
வாத வியாசற்குப் புகலவவன் சூதமுனிக் குரைத்த தெய்வ, மூவாறு
புராணத்துட் சிதம்பரத்தின் பெருமைபல முறைமைத் தாகுந், தாவா
த பெருஞ்சைவ புராணத்தின் வந்துளது சாற்று மீதால்.

இ-ள். தேவாதிதேவனான பரமசிவன் கருணைபெற்று உபதேசங்கேட்ட நந்திகேசுரரிடத்தில் சனற்குமாரர்கேட்டு வியாசருக்குரைக்க வேதவியாசர் சூதமுனிவருக்குச்சொன்ன பதினெண் புராணத்திலேயும் சிதம்பரத்தின் மகிமை யனேகமுண்டு மேலான சைவபுராணத்திலே சொல்லியிருக்கும் இந்தச் சிதம்பரத் தலமகிமையைச் சொல்லுகிறேன்—எ-று. (கச)

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆற்றல் சான்றமூ வாயிர மறையவ ரானுக்
கேற்ற தொண்டர்கள் மறைநெறி யெதிகளா யுள்ளோர்
போற்றருஞ் சிதம் பரத்திடைப் புகழினைத் திகழச்
சாற்று வாய்வட மொழிவழி தமிழினா லென்றார்.

இ-ள். வேதாகம விதிப்படிக்குச் சிவபூசை சிவத்தியானஞ் செய்வதினாலே மகா மகிமைபெற்ற தில்லைமூவாயிரந் தீக்ஷிதாளும் சிவனுக்குப் பிரியமாக பணிவிடைகள் செய்யும் சிவனடியார்களும் வேதவிதிப்படி நடக்கும் முனிவர்களும் சைவபுராணத்தில் வடமொழியிலிருக்கிறபடி சிதம்பரத்தலமகிமையைத் தமிழ் விருத்தப்பாவினங்களினால் விரிவாய் கற்றோர் மற்றோர் யாவருக்கும் விளக்கமாகச் சொல்லென்றுரைத்தவர்களுக்குப் பரஞ்சோதிமுனிவர் அவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்—எ-று. (கரு)

களங்க மற்றபொற் பொதுவின்முன் காதலா லோங்கு
வுளந் திகழ்ந்தபே ரறிஞர்முன் மாசொழித் தன்பா

ளுளம் பரிந்திடச் சருக்கமு மொன்பதா வகுத்து
விளங்குமா றுரை செய்தனன் விருத்தயாப் பதனால்.

இ-ள். குற்றமற்ற மேன்மைபொருந்தித் தங்கமயமாகிய கனகசபைக்கு முன்பாகவிருந்து ஆசையுடன் விரிவாய் யான்சொல்லும் தமிழில் சொற்குற்றம் பொருட்குற்றங்களை வேதாகமமுணர்ந்த சிவஞானமுடைய பெரியோர்கள் நீக்கி அவர்கள் விருப்புடன் உட்கொண்டு மகிழத்தக்கதாக விருத்தப்பாவினங்களினால் ஒன்பது சருக்கமாக வகுத்துப் பிரகாசிக்கும்படியாக விந்தப்புராணஞ் சொல்லத்தொடங்கினேன்—எ-று. (யசு)

மறுவி லிங்கிது கூறயான் வல்லனே புலத்தைச்
செறுநர் கேட்டிடச் சிதம்பர புராணமென் றருட்பேர்
நிறுவி யிப்பவ நீத்தற்கு நிமித்த மெய்ஞ்ஞானம்
பெறுது மென்பதோர் கருத்தினுந் துணிந்தனன் பெரிதும்.

இ-ள். களங்கமில்லாத விந்தச் சிதம்பர தலமகிமைமுதலிய அதிசயத்தைச்சொல்ல அடியேனுக்கு வல்லமை இல்லாதிருந்தாலும் ஆசையாய் ஐம்புலங்களைவென்ற பெரியோர்கள்கேட்கச் சிதம்பரபுராணமென்று மனதில்நினைத்து வாக்கினால்சொல்லி இந்த சனனமரணத்தை ஒழித்து மேன்மையாகிய சிவஞானம் பெறும்பொருட்டு நினைவில் மிகவுந் துணிந்துசொல்வேன்—எ-று.

இதன்-கருத்து. வேதாகமசாஸ்திரங்களினால் அளவிடப்படாமலும் மனதினாலும் தியானிக்க வரிதான ஞானாகாச உருவமாகி மகாமகிமையையுடையதாகிய சிவசிதம்பரமென்னும் பெயரை ஒருதரம் சொல்லினால் சகலமந்திரங்களுக்கும் தலைமையாகிய பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தை பலதரமும் செபஞ்செய்த பலனைக்கொடுக்கும் மகிமைபெற்றதாகையினால் சிதம்பரபுராண மென்றுசொல்லிச் சனனமரணத்தைப் போக்கி மெய்ம்மையான சிவஞானம்பெறும்பொருட்டுச் சொல்லத் தொடங்கினேன்—எ-ம். (கஎ)

சூழுமாகடற் புடவியான் சுடர்முடிச் சகற்கி
ரேழு நூறுடன் முப்பஃதி யைந்தவாண் டெல்லைத்
தாழு மாமதிச் சடைமுடித் தனிமுத லென்றும்
வாழு மம்பலப் பெருமையை வழுத்தலுற் றனன்யான்.

இ-ள். சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலமெல்லாம் ஒரு குடைநிழற்கீழ் கிரீடாதிபதியாய் அரசாண்ட மகாராஜாவாகிய சாலிவாகனசகாப்தம் ஆயிரத்து நானூற்று முப்பது வருடத்திற்குமேல் இளஞ்சந்தி

ரனைச் சடையில்தரித்த வொப்பற்ற தலைமையையுடைய சபாபதி எப்போதும் ஆனந்தநடனம்புரியுந் திருச்சிற்றம்பலத்தின் மகிமையைத் தமிழினால் நான் சொல்லத்தொடங்கினேன்—எ-று. (௧௮)

மொய்த வங்களான் முதிர்தவர் மொழிப்படி யாய்ந்து
செய்த செய்யுள்சேர் சிதம்பர புராணமென் றொருக்கால்
கைத வங்களைந் தோதிய கணக்கிலா நலத்தோ
ரெய்து கின்றபேற் றெல்லையை யிசைக்குமா றெளிதோ.

இ-ள். முடிவில்லாதவங்களினாலே மேன்மையையுடைய சூதமகாமுனிவர் சௌனகாதிமுனிவர்களுக்கு வடமொழியினால் முறைமையாகச்சொல்லிய சைவபுராணத்தை நன்றாகச்சோதித்து விருத்தச்செய்யுளில் யான்கூறிய இந்தச் சிதம்பரப்புராணத்தை ஒருதரம் சொல்லியவளவில் மாயாசம்பந்தமான பவமொழிந்து எண்ணிக்கையில்லாத சிவஞானம்பெற்றவர்களை இவ்வளவென்று யாவராலுமளவிடப்படாது—எ-று. (௧௯)

அவையடக்கம்.

தீர்த்த ராமுதற் கடவுளர் செய்தகா ரியம்போற்
கூத்த ராடல்கண் டிகழ்ந்தோ குவலய மெவரு
மேத்து சூதரா லிசைத்தவிப் புராணத்தி னியல்பைப்
பார்த்தி யான்புகல் கின்றவிப் பரிசுமப் படியால்.

இ-ள். யாவரையும் பரிசுத்தராகச்செய்யும் சிவன்முதலான தேவர்கள் முன்னடந்தகதைகளை நாடகமாகப்பாடிக்கொண்டு அந்தந்த தேவர்களைப்போல வேடங்கள்பூண்டுக் கூத்தாடும் கூத்தாடிகளை யுலகத்தார் இகழாமல் பார்ப்பதுபோல் சௌனகாதிமுனிவர்கள் தோத்திரஞ்செய்துகேட்க உலகத்திலுள்ள யாவரும் துதிக்கும் சூதமகாமுனிவராலே வடமொழியில்சொன்னபடி ஞானத்தமிழினால் யான்சொல்லும் சிதம்பரபுராணத்தை யாவரும்நிந்திக்காமல் உகந்துகொள்ளுவார்கள்—எ-று. (௨௦)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

மான்மியச்சருக்கம்.

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிவ பரம்பரன் றிருவடித் தாமரை மறவாத்
தவ மிருந்தருள் சூதனைத் தகவுற நோக்கி
நவ மிலங்கிய நலங்கிளர் நைமிசா ரணியத்
துவமை யொன்றிலா மாதவ ருரைத்தன்மே லினரால்.

இ-ள். எல்லாவளங்களும் நிறைந்திருக்கின்ற நைமிசாரணியவா சிகளாகிய சௌனகாதிமஹாதபோதனர்கள் மிகுந்த சிவபத்தியுடனே ஆதிகாரணனாகிய பரமசிவன் பாதாரவிந்தங்களை நொடிப்பொழுது மறவாமல் தியானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் சிவயோகியான சூத மஹாமுனிவனை வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து தங்கள் மனதிலிருக் கும் ஆசையைச் சொல்லத்தொடங்கினார்கள்—எ-று. (க)

தெள்ளு மாமறை முதற்கலை தேர்ந்துநற் பொருள்க
ளுள்ள தன்மையி தெனவுண ருணர்வினு லுயர்ந்தோய்
கள்ள வல்வினை கடந்தருள் கருணையங் கடலே
யெள்ள லொன்றிலா யாமுனக் கியம்புவ துண்டால்.

இ-ள். தெளிவாகப் பரமசிவன் திருவருளினால் உண்டாகிய வே தாகம சாஸ்திரங்களிலுள்ளபொருளை யின்னதென்று நன்றாகவறிந்து வறிவினாலே மேன்மைபெற்ற ஞானவானே கபடமாகிய தீவினைகளைப் போக்கி சிவக்கியானத்தை யநுக்கிரகஞ்செய்யும் தயாசமுத்திரமே தேவரீரிடத்திலே நாங்கள் கேட்கவேண்டிய மேன்மையையுடைய தொன்றுண்டென்று தபோதனர்கள்சொன்னார்கள்—எ-று. (உ)

பொன் னலங்கிளர் புண்டரீ கப்புரப் பெருமை
முன்னரும் தொகை பெறத்தவ முயற்சியாற் கேட்டோ
மின்ன மும்மதன் பெருமைகள் விரிவுற வின்பந்
துன்னு மாறுகேட் குதுமெனு மாசையோ தொலையா.

இ-ள். சொர்ணமயமாய்விளங்கும் விராட்புருடன் இதயாரவிந் தஸ்தலமாகிய சிதம்பரத்தின்மகிமையை யாங்கள் முன்செய்ததபோ பலத்தினால் சுருக்கமாகத் தேவரீர் முன் திருவுளம்பற்றினதினால் அறி

ந்தோம் இன்னமு மந்தச் சிதம்பரதலமகிமை யதிசயத்தை விஸ்தாரமாக நாங்கள் பேரின்பம்பெறும்படிக்குக் கேட்கவேண்டுமென்கிற வாசை நிரம்பவிருக்கின்றது—எ-று. (௩)

தான மெண்ணில வவற்றினுட் டலைமைமீக் கொண்ட
தேன லம்புதண் பொழிலணி தில்லையின் பெருமை
ஞான தேசிக நவிற்றினு ணயந்துடன் கேட்டற்
கான பக்குவ ராயினீ யருளினு லருள்வாய்.

இ-ள். எண்ணிக்கையில்லாத வநேக சிவஸ்தலங்களுண்டு அந்த் தலங்களுக்குள்ளாக மேன்மைபெற்ற தேன்பொழியும் மலர்களுங் கனிகளுமுடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலைகளினு லழகுற்ற தில்லைவனமான சிதம்பர தலமகிமையை ஞானகுருவே தேவரீரருளிச்செய்ய ஆசையுடனே நாங்கள்கேட்பதற்கு நல்ல பக்குவம் பெற்றவர்க ளிவர்களென்று தேவரீர் சித்தத்தில் தோற்றினுல் கருணையோடு திருவாய்மலர்ந் துரைக்கவேண்டும்—எ-று. (௪)

உட லழிந்திடா வகைகட லமுதத்தை யுண்டு
தொடரு மாசையோ டினமதி துளக்கறச் சோதி
விடல ருந்திரு முகத்துணை யமுதினை மேன்மே
லடரு மன்பினு லயின்றுநெஞ் சமைதிகொண் டிலதாம்.

இ-ள். நரைதிரை மூப்பிறப்பில்லாம லிருக்கும் பொருட்டாகத் திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அமிர்தபானஞ்செய்த தேவர்கள் மேன்மேலும் அமிர்தபானஞ்செய்ய விச்சிப்பதுபோல தேவரீர் குற்றமற நன்ருகச்சோதித்து உறுதியாய் திருவாய்மலர்ந்த வசனமாகிய தேவாமிர்தத்தை எங்கள் செவியென்னும் வாயினுல் பலதரம் பானஞ்செய்தும் அதிலிருக்கு மிகுந்த சிவபக்தியென்னும் மதுரமானது எங்கள்மனதில் மேன்மேலு மிகுதியும் வளர்ந்தோங்குகின்றது என்ருர்கள்—எ-று. (௫)

என்று கூறலுஞ் சூதரு மெதிர்முக மலர்ந்து
நன்று சொல்லினீ ரிறைபத நளினமே லன்பு
துன்று நற்றவர்க் கவனருட் டுகளிலாப் புகழ்மே
னின்ற காதலோ டென்பது புதுமையோ நிகழ்த்தின்.

இ-ள். இவ்விதமாக நைமிசாரணியவாசிகள் வணங்கி விருப்பமாகக்கேட்டவுடனே சூதமகாமுனிவர்கேட்டு மிகுதியும் அவர்களைப் பார்த்து சந்தோஷித்து நல்லவசனஞ்சொன்னீர்கள். அம்பலவாணர் திருவருள்பெற்று அவர் பாதாரவிந்தத்தில் மிகுதியும் பக்தியுண்டாயிருக்கு முங்களுக்கு களங்கமற்ற இந்தச் சிதம்பரத் தலமகிமையை இ

ன்னமுங் கேட்கவேண்டுமென்று மனதில் ஆசைகொண்டிருப்பது ஆச்சரியமோவென்று சூதர்சொன்னார்—எ-று. (௬)

வேத நான்முக னாதியாம் விண்ணவர்க் கமலன்
காதை கேட்குமால் கிடைக்குமோ கனகமன் றகச்சீ
ரோதல் கேட்பவ ரருமைநீர் விரும்பினீ ருமைப்போன்
மாதவப்பெரி யோரெவர் வகுத்துரைக் குங்கால்.

இ-ள். பிரமதேவன் நாராயணன்முதலாகிய தேவர்களுஞ் சிவபெருமானது திருவிளையாடல்களைக்கேட்டு ஆநந்திப்பது மிக அருமை அப்படி மகிமைபெற்ற கனகசபையின் புகழைச் சொல்லுவோர்களும் கேட்போர்களும் அரிதாகையினால் நீங்கள் ஞானசபையின்மகிமையை கேட்பதற்கு ஆசையுடையவர்களாயிருக்கிறீர்கள் உலகத்தில் விசாரிக்குமிடத்து உங்களைப்போல எவர்கள் மகாதவப்பயனை அடைந்தவர்களென்று மிகுதியும் சௌனகாதியரைச் சூதபுராணிகர் கொண்டாடினார்—எ-று. (௭)

உரக வேந்தனு மித்தலத் தன்மையை விரித்துப்
பரவ வல்லனோ வரிததின் பரிசினைத் தொகுத்து
விரத மாதவப் பெருமையீர் விளம்புவன் மிகவும்
வர மிருந்தவா தரவுடன் மகிழ்ந்துகேட் டிடுவீர்.

இ-ள். ஆயிரமுகத்தி லிரண்டாயிரநாவுடைய ஆதிசேடனாகிய நாகாதிபதியும் இந்தச் சிதம்பர தலமகிமையை விசாலமாகச்சொல்லச் சமர்த்த னல்ல அப்படிக்கொத்த அரிதான வந்தத்தலத்தின்மகிமையை குருவான வியாசருடைய அநுக்கிரகத்தினால் சுருக்கமாகச்சொல்லுகிறேன் நீங்கள்செய்த தவமகிமையினால் உங்களுக்குக்கேட்கப் பாக்கியங்கிடைத்தது மிகுதியும் மேன்மைபெற்ற வன்புடன் சந்தோஷமாய்க்கேளுங்களென்று சூதமாமுனிசொல்லினார்—எ-று. (௮)

தரும தேசிகன் வாதராயணன் முனிக் கெனக்கீ
தருளி யின்னது கேட்குநீ ரென்பிலோர்க் கின்பம்
பெருகு மாறுவெண் பிறைமுடிக் கண்ணியோற் பேணு
மொருமை யில்லவர்க் கியம்பலை யென்றுமுன் னுரைத்தான்.

இ-ள். புண்ணிய சொரூப குருவாகிய வேதவியாசர் ஏகாந்தமான சிதம்பர தலமகிமையை எல்லாஞ் சைமினிபகவானுக்கும் அடியேனுக்கும் உபதேசித்தபின்பு இந்தச் சிதம்பரமகிமையை மேன்மேலும் கேட்கவேண்டுமென்றும் ஆசை மிகுதியில்லாதவர்களுக்கும் பேரின்பம் பெறும்படி வெண்மையான சந்திரனையும், வாசனைபொருந்திய கொன்றை மாலையையும் அணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய சிவபெ

னைப் பூசிக்கு மனதொருமை யில்லாதவர்களுக்கும் சொல்லவேண்டா மென்று முன்னமே யுபதேசித்தார்—எ-று. (௯)

அன்ன வாறுகொண் டருமறைக் கொழுந்திலா னந்துந்
துன்னு பேரவைப் பெருமையைச் சொற்றில னெவர்க்கு
மன்னு மீங்கிதி லாதர மறைமுடி முதல்வ
னென்னு மெய்வழக் கிசைந்துளீர்க் கிசைத்திடத் தகுமால்.

இ-ள். அவ்விதத்தை மேற்கொண்டு அரிதான வேதாந்தத்தின் முடிவில் விளங்கு மானந்தமயமான ஞான சபையின் மகிமை இந்நேரம் வரைக்கும் எவர்களுக்குஞ் சொன்னதில்லை நீங்க ளாசையுடனே வேதாந்த முடிவான பராபர வஸ்துவே பரமசிவனென்று தெளிந்த சித்தமுடையவர்க ளாகையா லுங்களுக்கு இந்தச் சிதம்பர மகாமகிமையைச் சொல்லத்தகுமென்றார்—எ-று. (௧0)

வாத ராயணன் சயிமினி மாமுனிக் குரைக்கும்
போது பெற்றன னீவிருங் கேண்மெனப் புகல
வேது காலமீ தெவ்விடத் திசைத்ததவ் வடைவே
சூத மாதவ வோதெனச் சொற்றனர் முனிவர்.

இ-ள். வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக்கு உபதேசிக்கும்போது யானுங் கேட்கப் பாக்கியம் பெற்றேன் நீங்களு மந்தச் சிதம்பர மகிமையைக் கேளுங்களென்று சொன்னபோது நயிமிசாரண்ணிய முனிவர்கள் சூதரைப்பார்த்து ஒருவசனஞ் சொல்லுகிறார் இந்தச் சரித்திரத்தை யெந்தக்காலத்தி லெவ்விடத்தில் வியாசர் உபதேசித்தார் அந்தவிதமெல்லாந் தேவரீர் எங்களுக்குத் தெரியச்சொல்ல வேண்டு மென்று கேட்டார்கள்—எ-று. (௧௧)

தனது தேசிகன் றன்னையுந் தக்கவாக் கினையு
மனனிடைக் கொளா மதிநதி வனைந்த வள்ளலையுங்
கனக மன்றையு நினைந்துகட் கமலநீர் பொழிய
வனக மெய்ப்புள கத்துடன் பரவசத் தடைந்தான்.

இ-ள். தன்னாசிரியராகிய வியாசரையும் அவரருளினால் திருவாய்மலர்ந்து உபதேசித்த மேன்மைபொருந்திய சொற்களையும் மனதிலே தியானஞ்செய்து பிறைச்சந்திரனையுங் கங்கையையுஞ் சடாமகுடத்திற்றரித்த சபாபதியையும் அவரெப்போதும் நடனஞ்செய்யுந் திருச்சிற்றம்பலத்தையும் அந்தரங்கத்திலே யிருத்திக் கண்களிலே ஆனந்தநீர் சொரிய மெய்யெல்லா மயிர்க்குச்செறிந்து ஆனந்தபரவசத்திற் பொருந்தினர் சூதமகாமுனிவர்—எ-று. (௧௨)

ஒரு முகூர்த்தமங் கிடைவிடா துண்மையா னந்தம்
பருகி யின்புற விழித்துமெய்ம் முனிவனைப் பாரா
வருள் சுரந்துல களித்தரு ளரிவையா கனையும்
தரும தேசிகன் றன்னையுந் தகவுடன் வணங்கா.

இ-ள். இரண்டு நாழிகைவரைக்கும் ஏகாந்த நீங்காமல் சிவயோகத்திலிருந்து பேரின்பமென்னுந் தேவாமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்து கண்மலர் திறந்து மேன்மைபெற்ற சவுனகரிஷியைப்பார்த்து கிருபையினால் சகங்களையெல்லாம் இரட்சிக்கும் சிவகாமசவுந்தரியை வாமபாகத்தில் வைத்துவிளங்கும் சபாபதியையுங் குருவாகியவேதவியாசனையும் மனதில்தியானித்து தெண்டனிட்டார் சூதமகாமுனிவர்—எ-று. ()

நன்று நல்லறி வுடையநீர் நசைமிக வளர
வின்று கேட்டவாற் கனகமன் றிடத்துள பெருமை
யொன்று காதலி னினைந்திடப் பெற்றன னுன்னை
துன்று தேசிகன் மொழிப்படி சொல்வனென் றறைவான்.

இ-ள். மிகுந்த நன்மையைத்தரும் சிதம்பரமகிமையை நீங்கள் நல்ல சிவஞானமுடைய எங்களுக்கு ஆசை பெருகும்படி இன்றைக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டபடியினால் திருச்சிற்றம்பலத்தின் மகிமையை விருப்பமுடன் தியானஞ்செய்ய நான் பாக்கியம்பெற்றேன் இந்த மகிமையையும் அதிசயத்தையும் என்னுசாரியராகிய வேதவியாசர் சொல்லியபடி உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்று சூதமகாமுனிவர் சொல்லினர்—எ-று. (கச)

உளங் குவிந்தரு மறைச்சிகை யுணர்ந்தமெய்த் தவர்கள்
வளங் குலாவிய தவத்தினால் வாழ்வதங் கடைந்தோர்
களங்க வல்வினை நீக்கிய கங்கையங் கரைமேல்
விளங்கு கின்றது தனைநிகர் வெதிரிகாச் சிரமம்.

இ-ள். மனதைப் பஞ்சேந்திரியங்கள் வழியிலே செல்லாமல் நிறுத்தி அந்தரங்கத்திலே வேதமுடிவின் பொருளையறிந்த தபோதனர்கள் நினைத்த பலன்களைக்கொடுக்கும் வன்மைபெற்று தபோதனர்கள் வாசஞ்செய்வதலுந் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் வந்துமூழ்கித் தரிசித்திருப்போர்களை யிறப்பிறப்பு முதலான துயரங்களைப் போக்கிச் சிவ பதவியைக் கொடுக்கு மகிமையையுடைய சிவகங்காநதிக் கரைமேல் தனக்குத்தானே ஒப்பாகி விளங்கும் வெதிரிகாசிரமம்—எ-று.

விரி பசுந்தழை விளங்கிய வெதிரியென் றுரைத்தற்
குரிய செங்கனி யிரந்தையங் கானகின் றெழுவிர

வரி யிலங்கிய கற்பக மன்னவில்பல் மரங்க
டெரி வரும்பல பறவைமாத் திகழ்ந்திடா நிற்கும்.

இ-ள். (வடமொழியில் வெதிரிகாசிரமமென்பது - தமிழில் இலங்கைதயங்காடென்பது.) பச்சை நிறமாகப் பிரகாசிக்கும் விரிந்த யிலைகளுஞ் சிவந்தகனிகளுங் குளிர்ந்த நிழலுடனே விளங்கு மிலங்கைத மரங்களும் பாரிசாதமுதலிய கற்பகவிருக்ஷங்களும் எண்ணிக்கையில்லாத வொளிபெற்ற பலவித மரங்களு மன்னங் குயில் கிளி நாகணவாய் மயில் அன்னம் முதலிய பட்சிகளுஞ் சிங்கமுதலிய மிருகங்களும் ஒன்றுக்கொன்று பகையில்லாமல் வாழ்ந்துக்கொண்டு அந்த வெதிரிகாசிரமத்தி லிருக்கும்—எ-று. (௧௬)

கங்கைபா னறுங் கொன்றையாம் காமரு வல்லி
தங்கலா னுழை விளங்கலாம் றவக்குழூஉச் செறிவாய்
பொங்கு மாமறை யாகமப் பொலிவினு னெற்றிச்
செங்கணு னெனத் திகழ்வுறுஞ் சிறந்தவாச் சிரமம்.

இ-ள். கங்காநதி பெருக்கினாலும், வாசனையோடுங்கூடிய சரக்கொன்றை மரங்களாலும், அழகுபொருந்திய கொடிகள் படர்ந்திருப்பதினாலும், மான்கூட்டங்கள் சேர்ந்திருப்பதினாலும், முனிவர்கள்நெருங்கிய கூட்டத்தினாலும் வேதாகம கோஷங்கள் முழங்குகின்ற யாகசாலைகளில் மூன்றக்கினிகள் பிரகாசிப்பதினாலும் கங்காநதியையுங் கொன்றைமாலையுஞ் சிரசிலணிந்து அழகுபொருந்திய வல்லிக்கொடிபோன்ற பார்வதி யிடப்பாகத்தில் மருவ கரத்தில் மானைத் தரித்துத் தபோதனர் கூட்டங்கள்சூழ்ந்திருக்க வளர்ச்சி பெற்ற வேதாகம முழக்கத்தினால் பிரகாசிக்கும் நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவனைப்போல் இலங்கைவனம் விளங்கியிருக்கும்—எ-று. (௧௭)

மலர்ந்த செம்மலர்ப் பலாசமு மருவிவீழ் தருடுட்
குலங்களும் மவை விழவெழுங் குணாயளித் தொகையு
மலர்ந்த மாமறை யங்கியு மதன்றிர வியமுங்
கலந்த போதெழுங் கருங்கொடித் தூமமுங் காட்டும்.

இ-ள். மலர்ந்திருக்கும் பாதிரிபுட்பங்களும் வாசனைபொருந்திய மலரினிதழ்களும் மரங்களின் கொம்புகளாகிய சமித்துகளும் பறவைக்கூட்டங்களும் ஓடையிலிருக்குஞ் செந்தாமரையென்னுந் தீயினிடத்தில் வீழும்போது தாமரையிலிருக்கும் வண்டினங்களெழுந்து பறக்கிறதெப்படி யிருக்கிறதென்றால் ஓமத்திரவியங்களை யோமகுண்டத்திலாகுதி பண்ணும்போது வோமப்புகை யெழுந்ததுபோலே விளங்கிற்று—எ-று. (௧௮)

ஆங்கி வேட்பவர் வேடையை யகற்றுமா போலப்
பொங்கு பன்மலர் வாசமுந் தாதுமுன் பொதிந்து
கங்கை யந்துறைத் தரங்கசீ கரங்களுங் கலந்து
தங்கு மென்னடை மாருதந் தந்துலா வருமால்.

இ-ள். யாகங்கள் செய்யுந் தபோதனர்களுக்கு வெப்பத்தை நீக்கி வருவதுபோல் அனேகவகை புஷ்பங்களினுடைய வாசனையு மேற்றுக்கொண்டு அம்மலர்களிலிருந்து உதிருந் தாதுப்பொடிகளுடனேயுங் கங்கைமானதியலைகளி லெழுந்த திவலைகளுடனே கலந்து மெல்லெனவந்து தென்றற்காற்று வீசிக்கொண்டிருக்கும் அந்த வெதிரிகாசிரமத்தில்—எ-று. (௧௯)

கங்கை யந்துறை பாற்கட லாடுயர் களிறு
துங்க மந்தரந் துதைந்தெழு தரங்கம்வா சுகிகோட்
டங்க ணுகமு மதனிறை யரும்புமுன் கடையுஞ்
செங்கண் மாறன்மேற் சுதைத்துளி தெறித்தமை சிவணும்.

இ-ள். கங்கானதி யென்னுந் திருப்பாற்கடலை அதில்விளையாடும் யானையாகிய மந்தரகிரியில் அலையாகிய வாசுகியென்னுங் கயிறுபூட்டிக் கடையும்போது கங்கைநீர்த் திவலைகள் கரையின்மேல்வீசக் கரையருகிலிருக்கும் புன்னைமரத்திலரும்புகள் கொண்டிருப்பது எப்படி யிருக்கிறதென்றால் முன் திருப்பாற்கடலைக் கடையும்போது அருகிலிருந்த விஷ்ணுவின்மேல் அந்தவமுதத்துளிகள் தெறித்திருப்பதுபோல விளங்கிற்று—எ-று. (௨௦)

விண்ட வல்வினை யுளத்துமெய் விளக்கினுன் முனிவோர்
குண்ட வங்கியாற் றீபமர மாம்பொலி குழுவான்
மண்டு முட்புறம் புளவெனு மாரிருள் வடிவங்
கண் டறிந்தவ ரிலையவண் காதலித் தோருள்.

இ-ள். தீவினைகளைப் போக்கிய முனிவர்கள் மனதில் சிவஞானமென்னும்விளக்கின் பிரகாசத்தினாலும் புறத்தில் யாகசாலையின் அக்கினி யொளியினாலும் சோதிமரங்களின் கூட்டம் ஆகாயம்வரைக்கு முயர்ந்திருக்குங் காந்தியினாலு முள்ளும் புறம்பும் அஞ்ஞானத்தி னுருவையும் இருளினுருவையுங் காண்போமென்று தேடினாலுங் காணக்கிடையாமல் விளங்கியிருக்கும் வெதிரிகாசிரமம்—எ-று. (௨௧)

கணங்கொள் மாதவர்க் கயலிடைக் காற்றிறப் பசுமை
யிணங்கு பிண்டியின் செம்மல ரிடையிடை வீழ்ந்தாங்
குணங்கு மாறுமே வனுதவிய சிலீமுக மனையா
யணங்கு செய்வதுங் கந்தின வாடின வனைய,

இ-ள். முனிவர் கூட்டங்க ளிருக்குமிடத்தில் தங்க நிறமான அசோகமலர்கள் காற்றிலலைசந்து தபோதனர்க ளருகிலுதிர்ந்து வாடிக்கிடப்பது எப்படி யிருக்கிறதென்றால் மன்மதன் முனிவர்மீதிற் றொடுத்த வசோகமலராகிய பாணங்க ளவர்களை வருத்துவதற்குப் பயந்து உலர்ந்து கிடப்பதுபோ லிருக்கின்றது—எ-று. (௨௨)

சடையர் தண்டினர் குண்டிகைக் கடக்கையர் சீரா
யுடையர் நீறணி மேனிய ருயிர்வருந் தாத
நடைய ரைம்புலப் பகைஞரை வென்றருள் ஞானப்
படைய ரெண்ணிலர் மாதவர் பதியதவ் வனமே.

இ-ள். சடாமகுடந் தரித்தவர்கள் கரதலங்களில் தண்டுகமண்டலம் பிடித்தவர்கள் மரவுரி யென்னும் வஸ்திரம் தரித்தவர்கள் விபூதி தரித்த மேனியுடையவர்கள் சிற்றுயிர்களும் இறவாதவிதமாய் நடக்கிறவர்கள் பஞ்சேந்திரியங்களென்னும் சத்துருக்களை சிவஞானமென்னு மாயுதத்தினால் வென்றவர்களும் ஆகிய எண்ணிக்கையில்லாத வனேகந் தபோதனர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருப்பார்கள் அந்த யிலஞ்சைவனத்தில்—எ-று. (௨௩)

தருப்பை கொய்பவர் சமித்துடன் கொணர்பவர் செவ்வி
மருப் பொதிந்திடு மலரிலை யெடுப்பவர் வன்னி
விருப்பின் வேட்பவ ரருச்சனை வியப்பினர் ஞானத்
திருப் பொலிந்திட விருப்பவர் காட்சியாற் சிறக்கும்.

இ-ள். தருப்பை யறுத்துக்கொண்டு வருகிறவர்களும், சமித்துகள் கொண்டுவருகிறவர்களும், காந்தியும் வாசனையும் பெற்ற பத்திர புஷ்பங்களை யெடுத்து வருகிறவர்களும், அக்கினியில் விருப்பத்துடனே ஓமங்கள் வளர்க்கிறவர்களும், சிவார்ச்சனை பண்ணுகிறவர்களும், சிவயோக நிஷ்டையி லிருக்கிறவர்களுமாகிய மகாமுனிவர்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதினால் வெதிரிகாசிரமம் பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௨௪)

அளிகொ டேசிக ரிடத்துநூல் கேட்பவ ரையந்
தெளியு மாறெதிர் வினவிநற் றெளிந்திடு மாறு
கிளிகளோ வயற் பூவையுங் கிளர்த்திடு மென்று
மொளிகொ ளவ்வனத் துள்ளவர் பெருமையா ருரைப்பார்.

இ-ள். கருணையையுடைய குருவினிடத்திற்குவந்து சாஸ்திரபாடம் கேட்கு மடியார்களுக்கும், சந்தேகமுற்றுக் கேட்பவர்களுக்கும், அவ்வனத்திலிருக்கும் கிளிப்பிள்ளைகளும், நாகணவாய்ப் பறவைகளும், சந்தேகம் தீர்த்தக்கதாக உள்ள பொருளைச்சொல்லி மனதைத் தெ

னிவிக்குமென்று லங்க ஒளிபெற்ற வெதிரிகாசிரம வாசிகளாகிய பெரியோர்களின் மகிமையை யாவராலும் சொல்லிமுடியாது—எ-று. (௨௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆறிருது மைம்பொழுது நன்குதரு தன்பருவ மன்றிவிளை யாதவிளைவும், பேறனைய சாகமொடு மூலநிறை காய்கனிகள் பேதமிகு வாசமலருங், கூறிவைக ளொப்பருவ மெய்ப்பொழுதெ னுதருள் கொழுப்புடன் விழுப்ப மிகுமான், மாறுபடு மைம்புலனை வென்றதவ மன்னவர்கள் வைகியுறை தெய்வவனமே.

இ-ள். சித்திரை வைகாசி இந்த இரண்டுமாதமும் வசந்தகாலம் இந்தப்படி இரண்டுமாதங்கள்கூடின ஆறு ருதுகாலங்களிலும் அருணோதயாதிமுதல் அஸ்தமானம்வரைக்கும் ஐந்துவேளைகளிலும் துளிர்த்து அரும்பி மலர்ந்து காய்கனி கிழங்குகளுடையதாய் மற்றவனத்திலுள்ள தருக்கள்போலக் கொடுப்பதுமல்லாமல் எக்காலமுமாறாமல் செழிப்பாக அதிக வாசனையுடனே பஞ்ச யிந்திரியங்களைவென்ற தபோதனர்களுக்கு வேண்டும்போதெல்லாம் கற்பகத்தருக்கள்போல் துளிர் மலர் கனிகளைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமந்த வெதிரிகாசிரமம்—எ-று. (௨௬)

ஆதப மிகுங்கொடிய வேனிலிட மாரிமுத லாறுபருவங்கள் புரியும், வேதனை நயப்பிலர் விருப்பிலர் வெறுப்பிலர் வினைப்பகை தனைப்பொடி செய்தோர், பூதலவியக்கிலர் மலர்க்கணை யுருவடிவர் போதமும் வேதமுடிவிற், காதல்கொ டிருப்பதல தொன்றுமுண ராமுனிகணம்பயின லம்பெருகுமால்.

இ-ள். சூரியகிரணங்களினால் உஷ்ணமிகுந்த இளவேனிற்காலம், முதுவேனிற்காலம், முன்பனிக்காலம், பின்பனிக்காலம், மழைபெய்யுங்காலங், குளிர்காலம் ஆகிய இந்த ஆறுகாலத்திலும் வருத்தங்களென்னாமல் தவஞ்செய்கிறவர்கள் மண்-பெண்-பொன் என்னும் இம் மூவாசைகளை விட்டவர்கள் எந்நேரத்துக் கெதுகிடைத்தாலும் சிவானுக்கிரகமென்று சந்தோஷித்திருப்பவர்கள் விருப்பு வெறுப்பில்லாதவர்கள் இருவினைகளாந் தருமந்தரங்கச் சத்துருக்களை வெற்றிகொண்டவர்கள் உலகநடத்தையில் மயங்காதவர்கள் மன்மதபாணம்படாத தேகமுடையவர்கள் வேதாந்தமுடிவில் விளங்கும் பரசிவஞ்ஞானத்தில் விருப்பமாய் ஆநந்தானுபவம் பெற்றிருப்பதேயல்லாமல் பயனில்லாத சாஸ்திரப் பொருள்களைப்பாராத முனிவர்கூட்டங்கள் வாசமாயிருப்பதினாலே மிகுந்த நன்மைவிளங்கும் இலந்தைவனம்—எ-று. (௨௭)

ஆசினிய ரம்பைபல சூதமுறு நற்கனியி லாறுநிகர் சாறுபெருகா, வீசியொரு பாலடைய வேழமதத் தாரைநெடு வெள்ளமொரு சார்பின் மருவத், தேசுடைய கங்கைநதி யெவ்வகை சிறந்ததுகொ றேவர்புகழ் வாணிநதியு, மாசில்யமு னாநதியும் வந்திடை கலந்ததுறை மாறுமல தேதுரைசெய்வாம்.

இ-ள். அனேகம் பலாக்கனி, வாழைக்கனி, மாங்கனிகள் தானே யுதிர்ந்து சாறுவெடித்து ரசங்கள் மஞ்சள்நிறமுடைய ஆறாய்ப்பெருகி யோடி யொருபக்கமாய்க் கங்கையிலே கூடுகிறது யானைகளினுடைய கபோல மததாரைகள் வழிந்தொழுகி கரியநிறமாய் நதியாகப்பெருகி யொருவிடத்திலே வெண்மையான கங்கையிலேசேருகிறது எப்படியிருக்கிறதென்றால் ப்ரயாகையில் தேவர்கள்புகழும் சரஸ்வதி நதியும், பரிசுத்தமான யமுனாநதியும்வந்துகூடும் திருவேணி சங்கமம்போல் வெதிரிகாச்சிரமத்தில் கங்காநதி பிரகாசிக்கும்—எ-று. (உ௮)

கொண்டலை யுழக்கியெழு தாழையிள நீர்பலவு கொக்கினுறு நெக்க கனிசேர், தண்டலைக ளண்டமிசை சென்றளவு கண்டெதிர் தயங்குவவி யந்து முனிவோர், மண்டலம் விளக்குமறை கொண்டவவி யன்றியு மருந்தென வருந்து மெனவா, னண்டர்கள் பெறும்படி தினந்தொறும் விருந்தெதி ரளிப்பன நிகர்த் துடையவால்.

இ-ள். மேகமண்டலத்தைக்கலக்கி யுயர்ந்துவளர்ந்திருக்கும் தென்னமரங்கள் இளநீர்க்காயும் பலாமரங்களும் மாமரங்களுங் கனிகளையுமேந்திய சோலைகள் ஆகாசத்தை அளாவியது எப்படியிருக்கிறதென்றால் மாத மும்மாரிபொழியவும் பூமி நன்றாய்விளையவுஞ் சகலதருமங்களும் வளரும்பொருட்டாக வேதங்களின் சொற்படிக்கு முனிவர்கள் யாகங்கள்செய்யு மந்த அவிர்ப்பாகங்கொள்ளவரும் தேவர்களுக்கு விடாய்தீர தேவாமிர்தம்பெற நற்கனிவற்கங்களை எதிரே யமைத்துவைத்திருந்து நாள்தோறுங் கொடுப்பதுபோல் பிரகாசிக்கின்றது—எ-று. (உ௯)

தேவருர காதியர்கள் சித்தர்பல கிம்புருடர் சேணிலவும் வாச முடையோர், யாவர்களும் வந்திலகு கங்கைநதி மூழ்கியரு ளெய்துதவ மா முனிவர்கம், மேவரு மொழுக்கமும் விழுப்பமு மதிக்கரிய மெய்த்தவமு மெய்த் தகைமையா, லாவது நமக்கென வொருப்படும் விருப்பினை யளித்திடும் வனத்தி னியல்பே.

இ-ள். தேவர்கள் நாகலோகாதிபர்கள் சித்தர்கள் கின்னரர்-கிம்புருடர் ஆகாசத்தில் வாசமாயிருக்கிறவர்கள் மற்றுமுள்ளவர்களும் பிரகாசிக்குங் கங்காநதியில்மூழ்கி அந்த கங்கைக்கரையில்விளங்கும்

வெதிரிகாச்சிரமத்திலிருக்குந் தபோதனர்களைப்பார்த்து இவர்களைப் போல நமக்கு நித்தியங் கங்கைக்கரையில்மூழ்கவும் அரிதாகிய ஆசாரமும் பெருமையு மென்னுந்தமக்கரிதான தவமுமுடைய விந்தமேன்மையுங் கிடைக்கத்தக்க பாக்கியமுண்டோவென் றதிசயித்து யிதுவே கிடைக்கவேண்டுமென்று இச்சிக்கத் தக்கதாகவிருக்கு மந்த வெதிரிகாச் சிரமத்தின்மகிமை—எ-று. (௯௦)

மதங்கொடு வருங்களி றருந்தவ ரெதிர்ந்திடின் மகிழ்ந்தெதிர் விலங்கி யிலகும், பதங்களின் விழுந்துட னெழுந்துசுவை துன்றிய பலம்பல கொணர்ந் தவைகொடா, விதம்பெற வரும்பணி யறிந்தன புரிந்துறை வியன்றலை மடைந் தவர்கள்சங், கதம்புக லறங்களி னுளங்களி மிருந்தருட யங்கவய றங்கு வனவால்.

இ-ள். மதங்கொண்டுவரு மியானைகள் முனிவர்களை யெதிரில்கண்டவுடனே தரிசனஞ்செய்ய பாக்கியங்கிடைத்ததென்று அறிவுண்டாகி தூரவிலகி பாதாரவிந்தங்களில் தண்டனிட்டெழுந்து மதுரமாகிய கனிவகைகள்கொண்டுவந்து கொடுத்துந் தங்களாற்செய்யத்தக்க ஊழியங்களைச்செய்தும் முனிவர்கள் ஆசிரமத்திற்சேர்ந்தபின் பவர்கள்செய்யப்பட்ட தருமங்களுக்கு எப்போதென்னவுபசாரங்களால் செய்யத்தக்கதோ வந்தப் பணிவிடைக ளவர்கள்சொற்படிக்கு மனதில் மிருந்து சந்தோஷமாகச்செய்தும் அவர்க ளனுக்கிரகம்பெற்று விளங்கிப் பக்கத்தில் இருக்கு மவ்வனத்தில்—எ-று. (௯௧)

யாகமலி சாலைதொறு மங்கல விளக்கமென வெல்லைக ளறிந்து குறாரு, நாகமுமிழ் மாமணிகள் கொண்டுபல தீபமிட நண்ணியது மேடு பயிலுந், தோகையை விரித்தமர வீசிறு கால்கொடலர் துங்கமறை யங்கி தனையின், றோகையொடு கேகய மெழுப்புவன கண்டவரு வப்புறு நிவப் புடையதே.

இ-ள். யாகங்கள் செய்கிறவேளையில் யாகசாலைகளிலே வாத்தியமும் வேதகோஷமு முழங்குகிறதைக் கேட்டவுடனே நாகங்கள்வந்து சிரசிலிருக்கு மாணிக்கங்களை விளக்குகளாகவைக்கவு மந்தப் பாம்புகளுடன் பகையில்லாம லுறவாகி கலந்துதிரியு மயில்கள் சிறகைவிரித்தசைத்து அதில்வருஞ் சிறுகாற்றினால் ஓமகுண்டத்திலிருக்கும் நெருப்பைமூட்டி எரியச்செய்விக்கும் புதுமைபார்த்தபேர்கள் சந்தோஷித் ததிசயத்தையடைவார்க ளந்த இலங்கைதவனத்தில்—எ-று. (௯௨)

ஈரமன மாமுனிவர் கங்கையினி டூழ்கவுடன் மூழ்கியுட னேறி விலகுஞ், சினையகள் கொடுத்தவர்கள் பின்னனுகிர் கொண்டுவகிர் செய்தரு ளருச்சனை செயு, நேம மறிந்துபசு நேயுமெதி ரெய்துமவை நேயமு

று கன்றை வெரினிற், போர்வற வெடுத்துரிய சாலைதனி லுய்த்துழுவை பேதமற நீதி பெருகும்.

இ-ள். அன்புநிறைந்த மனதையுடைய முனிவர்கள் கங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்கிறதற்கு முன் வேங்கைப்புலிகள் கங்கையில்மூழ்கிக் கரையிலேறிப் பிரகாசிக்கும்படி வஸ்திரங்களெடுத்து ஸ்நானஞ்செய்த முனிவர்களுக்குக்கொடுத்து அவர்கள்சடைகளை தங்கள் நகங்களினால் வகிர்ந்து ஈரமுலர்த்தியபின்பு அவர்கள் சிவபூசைசெய்யுங்காலம் அறிந்து பால்கொடுக்கவரும் பசுக்களைத்தேடி எதிராகப்போய் வோட்டி அதின்கன்றுகளை முதுகில் சுமந்துக்கொண்டுவந்து பசுக்களிடத்தில்விட்டுப் புலிகள் பசுவினுடன் உறவாக முனிவர்களுக்குப்பணிவிடை செய்துக்கொண்டிருக்கு மந்த வெத்திரிகாசிரமத்தில்—எ-று. (௩௩)

கேழலுழ வந்தெழு மணித்திரள் வெடித்தகு கிளைத்தரள மந்நெறியின், சூழணிறை யப்பரலி னேகுமுயர் மாதவர் துணைப்பதம் வருந்துவதெனக், காழுடை யகிற்றழைகள் சந்தன நறுந்தழைகள் கைக்கொடவை முற்று மகல, வேழமரி யாளிகள் விளக்கிய வளைப்பணி வியப்பினை யுரைப்ப தெவனே.

இ-ள். காட்டுப்பன்றிகள் கிழங்குகளைத்தின்னுநிமித்தம் பூமியை யுழுகிறபோது அதின் கொம்பிலிருந்துதெறித்த முத்துக்களு மூங்கில் வெடித்துதிர்ந்த முத்துகளும் முனிவர்கள் நடக்கும் வழிகளில்கிடக்கிறதைப்பார்த்துத் தபோதனர்கள் பாதங்களிலே கல்லுகள் உறுத்துவதைப்போலுறுத்துமென்று யானைகளுஞ், சிங்கங்களும், யாளிகளுங், கைகளினால் வாசனையையுடைய சந்தனத்தழைகளையும், அகிற்றழைகளையு மொடித்துக்கொண்டு மார்க்கங்களிற்கிடக்கிற முத்துக்களைக்கூட்டி யொதுக்கி அந்த ரிஷிகளைவணங்கிப் பணிவிடைகள்செய்கின்றன அவைகளின் பக்திகளை யொருவாறு சொல்லிமுடியாது—எ-று. ()

இகம்பர முணர்த்துமறை யாகம முழக்கமு மிசைத்தவழி யர்ச்சனையுடன், மகம்புரி கடங்கினெழு பேரொளியு மீரமுடன் வந்தெதிர் விருந் தெதிர்கொளு, முகம்பொலி நயப்புரையி னார்வமுடன் மாதவரின் மூழ்குமவ ரோசையு மெழுந், தகங்களக லப்புணரி யஞ்சமுகி லஞ்சுவக லண்டமிசை மண்டி யெழுமால்.

இ-ள். இகலோக பரலோக சாதகங்களைத் தெரியச்சொல்லும் வேதாகமங்கள் படிக்கிற வொலியும் அந்த வேதாகமங்கள் முறைமையாக சிவபூசைசெய்கிற வொலியும் யாகங்கள் செய்யுமிடத்தி லெழுந்த பேரொலிகளும் பெரியோர்கள் வருகிறகுறிப்பறிந்து அன்புடனே முனிவர்க ளெதிர்கொண்டுவந்து உபசாரஞ் சொல்லுஞ் சத்தமும் அ

ன்புடனே தோத்திரங்கள் செய்துகொண்டு கங்கையில் ஸ்நாநம்ப
ண்ணுகிறவர்களொலியும் இந்தச் சத்தங்களெல்லாங்கூடி சமுத்திர
மும் பயத்தையடைய மேகங்கள் திடுக்கிட பாவங்கள் அந்தவெல்லையி
லணுகாமலோடத்தக்கதாக பிரமாண்டம்வரைக்குமளாவும் அந்த வெ
திரிகாசிரமத்தில்—எ-று. (௧௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிகரா நெறியடைத்த திகழ்வெதிரி காச்சிரமந் தன்னின் மு
ன்னாள், துன்னுதுவா பரயுகத்து முடிவின்மட லவிழ்வாசத் துழா
யலங்கல், மின்னவிருந் திருமாமன் கலையான வியாதனென விளம்பு
மேலோன், பன்னெடுநா ளினிதிருந்தா னிமையோரு முனிவோரும்
பணிந்து போற்ற.

இ-ள். ஒப்புவமையில்லாமல் தனக்குத்தானே சமானமாகிய ல
க்ஷணங்களை யுடைத்தாகி விளங்கும் வெதிரிகாசிரமத்தில் பூர்வகால
த்தில் துவாபரயுகமுடிவில் வாசனையுடைய துளசிமாலையணிந் தலங்
காரமாகிய மார்பில் லட்சுமிதேவியைத் தரித்திருக்கும் மகாவிஷ்
ணுவின் கலைகளிலொன்று வேதவியாசனென்று அவதரித்து கீர்த்தி
பெற்ற மேன்மையையுடையவராய் எக்காலமுந் தேவர்களும் முனி
வர்களும் வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்யத்தக்கதாக சுகமா யெழுந்
தருளியிருந்தார் அந்த இலந்தைவனத்தில்—எ-று. (௧௬)

சீதமா மதிவேணி யமலனுயர் திருவருளைச் சிறப்பா லெய்தி, வேத
மெலா மளவிட்டுப் பிரித்துடைய குறிப்பினால் வியாதனென்று, மே
தமிலா மாதவங்கூர் வெதிரிகாச் சிரமத்தி னிருத்த றன்னால், வாத
ரா யணனென்னும் பெயருடையோ னவன்பெருமை வழுத்தற் பா
ற்றோ.

இ-ள். குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைச் சடையிலணிந்த பரம
சிவனுடைய மிகுந்த அனுக்கிரகத்தினால் பிரகாசித்து வேதங்களை வ
ரமாகப்பெற்று அந்த நாலுவேதங்களையுங் காண்டங்களென்றுஞ் சா
கைகளென்றும் பிரித் தளவிட்டு திட்டப்படுத்திய படியினாலே வேத
வியாசனென்கின்ற பெயரும் இலந்தைமரத்துக்கு வடமொழியில் வெ
திரியென்று பெயருண்டாகியதனால் வெதிரிகாச்சிரமமென்னும் அதில்
வாசமாய்த் தவஞ்செய்கிறபடியால் வாதராயணனென்கிற பெயரும்
பெற்ற வேதவியாசர் மகிமையைத் தோத்திரம்பண்ண முடியுமோ
வென்று சூதபுராணிகர் திருவாய்மலர்ந்தனர்—எ-று. (௧௭)

பொங்குதிரைக் கடல்புடைசூழ் புடைவியிடைப் பிறந்திறந்து மூ
லையு மாக்க, டங்கண்மதி யோசியாது வாளுனா மிருதியிலே சாற்று கி

ன்ற, விங்கிவர்க ளிம்முறையா லெஞ்ஞான்றும் பரகதியி லெய்தமா
ட்டா, ரங்கதுகொண் டவருய்ய நெறிவேண்டி யுலப்பிலா வருண்மீ
க் கொண்டு.

இ-ள். மென்மேலும் அதிகப்படுகிற அலைகளோடுங்கூடிய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமண்டலத்தில் பிறந்திறந்து வருத்தமடையும் மானிடர்களுக்கு அறிவு சிறிது ஆயுளும் வெகுகாலமில்லை ஆகையினால் இந்தவுலகத்தார் யெந்தவிதத்தினாலேயுஞ் சிவபதவியைச் சேரமாட்டார்கள் இப்படியிருக்கிறதே யென்று மனமிரங்கிச் சகல ஜனங்களும் கடைத்தேறும் விதம் ஆலோசனைசெய்து மிகுந்த கருணையுடனே வேதவியாசரிருந்தார்—எ-று. (௧௮)

பெருக்கமிகு மொழிவேதப் பருப்பதத்திற் றிருவருளின் பெரு
மை தன்னா, லிருக்கியசுச் சாமமதர் வணந்திகழும் மறைநான்கு மெ
டுத் திசைத்து, வருக்கமிகு புராணமிதி யாசமிவை தாமைந்தா ம
றையாச் சேர்த்துத், திருக்கிளரு முணர்வுடைய முனிவர்க்குப் போதி
த்தான் றெளிவு கூர.

இ-ள். சிவனருளினால் மிகுதியும் பெருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்ட வேதமென்னு மலையை வரமாகப்பெற்று அந்த கூட்டத்தை இருக்குவேதம்-யசுர்வேதஞ் - சாமவேதம் - அதர்வணவேதமென்னும் நான்காகப்பிரித்து மற்றும் பதினெண்புராணங்களையும் பாண்டவர் சரித்திரமாகிய பாரதத்தையும் ஐந்தாம்வேதமாகச் சேர்த்து லட்சுமீகரம் விளங்கிய புத்திகோசரரான முனிவோர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியத்தக்கதாக வேதவியாச ருபதேசஞ்செய்தார்—எ-று. (௧௯)

பகரிருக்குப் பயிலற்கு மியசுவைசம் பாயனற்கும் பரவி னோர்தந்
தகளொழிக்குந் திகழ்சாமஞ் சயிமினிக்கு மதர்வமறை சுமந்துவுக்கு,
மகமகிழ வருவித்துப் புராணமிதி யாசமிவை யடியேற் கீந்து, புகழ்
மருவ வியாவர்க்கு மிகமொழியப் புகலென்று புகன்ற பின்னர்.

இ-ள். மேற்சொல்லிய இருக்குவேதத்தைப் பயிலவமாமுனிக்கும் யசுர்வேதத்தை சம்பாயனரிஷிக்கும் துதித்தவர்கள் மும்மலங்களை யறுத்துப் பிரகாசிக்குஞ் சாமவேதத்தைச் சயிமினிபகானுக்கும் அதர்வண வேதத்தைச் சுமந்து முனிக்கும் மனது சந்தோஷிக்கப் போதித்துப் பதினெண் புராணங்களையும் பாரதமுதலிய யிதிகாசங்களையும் அடிமையாகிய எனக்குத் திருவாய்மலர்ந்து இந்த ஐந்தாம் வேதங்களைக் கீர்த்தியுண்டாகும்படிக்கு உலகத்தோர் பிறப்பிறப்பு ஒழிந்து பரமசிவத்தை யடையத்தக்கதாக தெரியச்சொல்லென்று சொன்னபின்பும் வேதவியாசர் சொல்லுகிறார்—எ-று. (௨௦)

ஏத்தரிய நால்வேதப் பயனளவு படாவதற்றி னியல்புதன்னைப், பார்த்தறிய யாவோருஞ் சிற்றறிவோ ரெனக்கருணைப் பரவை போலுந், மாத்தவமா முனிவிறைவன் றிருவருளான் மறைப்பயனின் வரம்பிதென்னச், சூத்திரமு மினிதினுரைத் தறிஞர்பெற வருள்செய்தான் றுளக்க நீங்க.

இ-ள். துதித்தற்கு அரிய நாலு வேதங்களின்பயன் அளவுபடாது அந்த ரகசியப்பொருளை அறிதற்கோ மானிடர்கள் சிற்றறிவினையுடையவர்கள் என்றுநினைத்து கருணைக்கடலாகிய மகா தவமுடைய முனிவர்களுக் கரசனான வேதவியாசர் திருவருளினால் வேதாந்தரகசியப்பொருள் இன்னதென் றளவிட்டு வேதாந்த சூத்திரங்கள் சந்தேகமற அறிவுடையோர்க ளறிந்துக்கொள்ளும்படி சொல்லினார்—எ-று.

பொருவரிய கருமகாண்டத்துமறை மொழியினுள பொருளினுண்மை, யருளுடைய சயிமினிவ மொழிதியெனத் தேசிகன்ற னருளுமீசன், கருணையுமுற் கொண்டதனை யீராறு காண்டமாக் கழறி ஞானக், குருபரனைத் தொழுதிறைஞ்சி யருத்தியுடன் றெரித்துரைத்தான் குணக்குன் றன்னான்.

இ-ள். கிருபையையுடைய சயிமினிபகவானே ஒப்பு சொல்லுதற்கரிதான கர்மகாண்டத்திலுள்ள பயனை யாராய்ந்து சுருக்கமாகச் சொல்லுங்களென்று கேட்க ஞானதேசிகரான வேதவியாச ரனுக்கிரகமும் பரமசிவன்திருவருளும் பெற்று அந்த கர்மகாண்டத்தை பனிரெண்டு காண்டமாய் வகுத்துச்சொல்லி வாதராயணரை வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து ஆசையுடனே சயிமினிபகவான் விண்ணப்பஞ் செய்கிறார்—எ-று. (௬உ)

அன்னவனுன் மொழிகரும காண்டத்தி னியல்புதனை யடைவிற் கேட்டு, நன்னலத்த தெனவுரைத்துச் சிரந்துளக்கி யாங்கவற்கு நயப்பாலங்கன், முன்னியமா ணாக்கர்க்குந் தானுரைத்த வேதாந்தச் சூத்திரங்க, டன்னருளா லளித்துவிரித் துரைத்தருளிப் பின்னொன்று சாற்றுகின்றான்.

இ-ள். சயிமினிபகவான் சொன்ன பனிரெண்டு காண்டமாகிய கர்மகாண்டத்தின் பயனை வாதராயணர் அன்புடன்கேட்டு நல்லபொருளுடையதென்று மகிழ்ந்து சிரசையசைத்து மெச்சிக்கொண்டு முன்னந் தன்னைநெருங்கின முனிவர்களுக் குபதேசித்த வேதாந்த சூத்திரங்களைத்தானே தயவுண்டாகி திருவுளம்பற்றி விஸ்தாரமாகத் தெளிவா யுபதேசித்துப் பின்னையு மொருவசனஞ் சொல்லுகின்றார் வேதவியாசர்—எ-று. (௬௩)

இ-ள். வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்கள் படித்ததினால் உண்மைப் பொருளை யறிந்து கலைஞானந்தெளிந்தது எங்கும் பரிபூரணரான பரமசிவனிடத்தில் பொருந்தியும் சிவஞானமு மடியேனுக்கு விளக்கமாகத்தெரியவில்லை எக்காலமுஞ் சனனமரணாதி யவத்தைகளில்லாத சிவபரமாகசியம் பொருந்தும் வகையெப்படியென்று சயிமினியகவான் விண்ணப்பஞ்செய்ய குருவாகிய வேதவியாசர் சாந்தமுடைய சயிமினியுடனே சூதபுராணிகனென்னு மடியேனையுந் தம்முடைய பக்கத்தில் இருக்கச்செய்து திருவுள்ளம் பற்றுகிறார்—எ-று. (௯௯)

மைந்தநீ கேட்டவுரை பல்லுயிரின் பொருட்டன்றோ வருதி யார்க்குஞ், சிந்தைமகி ழுள்ளனக்கும் வீடடையு நெறியுளது செய்ய வேணி யெந்தைதிரு வருளுடையே னாதலா லியானறியா யாவுமில்லை, முந்து சிவ ஞானமலாற் கன்மகோ டிகட்குமோ முடியா முத்தி.

இ-ள். நம்முடையபிள்ளையாகிய சயிமினியே நீ நம்மைப்பிரார்த்தித்துக்கேட்ட கேள்வி சகலசீவாத்துமாக்களையுங் கடைத்தேறச் செய்விக்கிற நிமித்தமல்லவா என்னருகில் வரக்கடவாய் மனக்களிப்போடேகூடிய உனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மோக்ஷமடையு மார்க்கமுண்டு அஃதெப்படியென்றால் சிவந்த சடாமகுடத்தைத்தரித்த பரமசிவன் திருவருளை அடைந்த யானறியாத ரகசியப்பொருள்கள் ஒன்றுமில்லை நித்தியமாகிய சிவபதவி சிவஞானத்தினால் கிடைக்குமேயல்லாமல் யாகமுதலிய நல்வினைகள் கோடிசெய்தாலு மேலானமோக்ஷம் கொடுக்கமாட்டாதென்று வியாசர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்—எ-று. (௱)

வேதமுடி வுரைப்பதுவே மெய்ஞ்ஞான மற்றையவை மிகு மஞ்ஞான, மோதலுறு மெய்ஞ்ஞான மாவதுயிர் பரமசிவத் தூற்று வாழ்தல், ஞதனரு ளாற்குரவ னேயத்தான் மறையந்த நாடா நின்ற, போதமுடை யவர்பெறுவ ரல்லாதோர் பெறுரொம்மாற் புகன்ற துண்மை.

இ-ள். வேதாந்தத்திற் சொல்லப்பட்ட ஞானமே மெஞ்ஞானம் மற்றெல்லாம் அஞ்ஞானம் யாவராலுஞ் சொல்லப்படுகின்ற மெஞ்ஞானமாவது சீவகோடிகள் பரமசிவத்தோடு கலந்து வாழ்தலாம் அம்மெஞ்ஞானம் எப்படிகிடைக்குமென்றால் சிவானுக்கிரகத்தினாலுங் குருவின் நேச வுபதேச மகிமையினாலும் வேதமுடிவினா லுரைக்கும் மெஞ்ஞானம் பெற்றவர்கள் சிவபரமயிக்கியம் பெறுவார்கள் மெஞ்ஞானமில்லாதவர்கள் சிவபரமயிக்கியம் பொருந்தமாட்டார்களென்று நம்மாலே சொல்லப்பட்ட விந்தவாக்கியம் மெய்யென்றுரைத்தார்—எ-று. (௱௧)

அந்தணர்சூத் திரர்நீச ரரிவையர்சங் கரசாதி யர்யி னோர்க்குங், கந்திருவ ரியக்கரிமை யவருரகர் முனிவர்முதற் கனத்தி னோர்க்கும்,

வெந்திறல்கூர் புள்விலங்கு கிரிமிகீ டங்களுக்கும் விளம்பெ டைவக்கு
ஞ், சந்திரசே கரனருளுண் டாமாகிற் சிவஞானந் தானுண் டாகும்.

இ-ள். பிராமணர்-சூத்திரர்-சண்டாளர்-பெண்களொருஜாதி புருஷரொருஜாதி இருவர்க்கும் பிறந்த சங்கிரமஜாதியானவர்கள் இவர்கள் முதலிய பேருக்குங் கந்திருவர்-இயக்கர்-தேவர்கள்-நாகலோகத்தார்-முனிவர்கள் முதலிய கூட்டத்தார்களுக்குங் கொடுமையாகிய பராக்ரமமுடைய பட்சிகளுக்குஞ் சிங்கமுதலான மிருகங்களுக்கும் நெளித்தலையுடைய கிருமிகளுக்கும் ஊர்வனவாகிய புழுக்களுக்கும் சொல்லப்படுகிற வெண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் ஜீவபேதங்களுக்குஞ் ஜடாமகுடத்தில் சந்திரனையணிந்த பரமசிவன் திருவருளுண்டானும் சிவஞானந் தனக்குத்தானே யுண்டாகுமென்று வியாசர் திருவுளம் பற்றினார்—எ-று. (௩௨)

அன்றியுனைக் கருமனந்த கோடிபிறப் பிடைக்கரும மாற்றி னாலும்,
துன்றரிது பரகதியைச் சயிமினிவ வேதாந்தச் சொற்க டேர்ந்து, நன்
றுதிகழ் பொருட்டெளிவாஞ் சிவஞானஞ் சிவனருளா லண்ணின்
முத்தி, யொன்றமெலெளி தாதலால் மூதுணர்வா லிதற்கேற்ற வுறுதி யோ
ர்வாய்.

இ-ள். இதுவல்லாமல் நல்வினைதீவினையினால் எண்ணிக்கையில்லாத வனேகங்கோடி ஜனனங்களெடுத்துக் கருமகாண்டத்தி லுரைத்தபடிக்கு நல்வினைகள்செய்தாலும் மேன்மையையுடைய மோட்சபதவியை அடைதல் மிகவும் அருமை சயிமினிபகவானே வேதாந்தத்திலுள்ள பொருளையறிந்து அப்பொருளில்விளங்கிய சாரமான சிவஞானத்தைச் சிவகருணையினா லெளிதாகச் சிவபரமயிக்கியம் பெறலாமாகையினாலே மேலான விரிவினாற் சிவஞானத்துக்கேற்றநிச்சயத்தையறிந்துகொள்ளென்று வாதராயணர் திருவாய்மலர்ந்தனர்—எ-று. ()

இந்நிலையி னலன்றிக் கலையறிவி னன்முத்தி யெய்த லாமோ, மன்
னுமனு பவஞான மடையுநெறி யிலவுதியேன் மாசொன் றில்லா, மின்
னவிருஞ் சடாடவிமா தவநாத மிருஞ்சாம வேதந் தன்னிற், றன்னி
கரா மொருதகர வித்தையுளா தகவிலைமை சாற்றும் பாற்றே.

இ-ள். இந்தச் சிவஞானத்தினாலல்லாமல் சாத்திரங்களைப்படித்த கலைஞானத்தினால் சிவபதங்கிடைக்காது. நிலைமையுடைய சிவஞானஞ் சித்திக்கும்வகை யெப்படியெனக் கேட்பாயேயானால் குற்றமற்ற மின்னல்போல் விளங்குஞ் சடாமகுடமுடைய சயிமினியேகேளும் மேன்மையையுடைய ஓசைவிளங்குஞ் சாமவேதத்தில் தனக்குத்தா

றிதற்கரிதாகி நிச்சயமாய்ச் சித்தாகி யானந்தமயமாகி விகாரப்படாம ல் வளர்ச்சிக்குரித்தா யெங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கும் பரப் ரம்ம சிவயோகிக ளுள்ளத்துக்குள்ளே காணப்பட்ட மிருந்த நன் மையினால் இந்ததேகம் பிரமபுரமென்று நாமகரணம்பெற்றது விந்தப் துமையை யென்னென்றுரைப்பேனென்றார் வாதராயணர்—எ-று. ()

சொற்றவுடற் கமலநிக ருளக்கமலம் பிரமமுறை தொன்மை தன்னு னற்றகைய புண்டரிக வகமாயிற் றந்தவக நண்ண லானுன், பற்றுடலம் புரமெனப்பேர் படைத்ததுபுண் டரிகவகம் பற்றி நித்தம், பெற்பபிர மங்ககன வுவமையாற் ககனமெனப் பேசிற் றுமால்.

இ-ள். தாமரைபோல் இருக்கிறதென்று சொல்லப்பட்ட இத யாரவிந்தத்தில் பரப்பிரமம் எப்போது நிலையு மிருக்கின்றபடியினா ல் அந்த இதைய தாமரைக்குப் புண்டரீகபுரமென்றும் பெயராயிற்று அப் புண்டரீகத்தில் பரப்பிரமம் வாசமாயிருப்பதினால் புண்டரீகபுர மென்று உடலுக்குப் பெயராயிற்று நிட்களசொரூப மானதினால் கண் ணினாற்பார்க்கவும், வாக்காற்றுதிக்கவும், மனத்தாலினைக்கவும், அரிய பொருளாதலாற் சுத்தவெளியாகிய வாகாயம்போல் இருப்பதாலப் ப ரப்பிரமத்தைச் சிதாகாசமென்று நுவலுவது—எ-று. (௬௧)

தனைநிகராம் பேரருளே மூப்பிறுதி முதற்குணங்க டயங்கு மென் னு, நினைவொழிநீ பல்காலும் பாவித்தா லனுபவத்தி னிலைவந் தெய்து, மனையதென வருந்தகர வித்தையிது காயம்போ லண்டத் துள்ளுந், நி னையமுறை மையினிற்குங் காயத்தின் பரிசுணக்கிங் கிசைத்தோ மிப் பால்.

இ-ள். தன்னைப்போல் இன்னமொரு பொருளுண்டென்றுஞ் சொல்லப்படாததா யநுக்ரகசொரூபமாய்விளங்கும் கிழத்தன்மையும் இறந்துபோவதும் இதுமுதலிய மாயையின்குணங்கள் சார்புற்றிருந் தாலுந் தியானத்துடனே நீஎந்நேரமுந் தியானஞ்செய்வாயேற் சிவ யோகசமாதிகைகூடும் அப்படிப்பட்டதென்று சொலப்படுந் தகரவித் தை இந்நேரஞ்சொன்னது பிண்டத்திலுள்ளபடி ப்ரம்மாண்டத்திலும் இப்படியேயிருக்கும் இப்போது பிண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தை யைச் சயிமினிபகவானே யுமக்கு யாம் போதித்தோம் இனிமேல் ப் ரம்மாண்டத்தி லிருப்பவையைச் சொல்லத் தொடங்குகிறோமென்றார் வேதவியாசர்—எ-று. (௬௨)

அண்டமதிற் பாவிக்கு முறைமைகே ளண்டமருள் பிரமம் கண்ட ம், வண்டனைய வடிவதனுற் பிரமபுர மவ்வண்ட வடிவீ றேர்க்குக்,

கொண்டவுளப் புண்டரிகம் புலியூரென் றருமறைகள் கூற லாலே, யெ
ண்டருபுண் டரிகவக மெனப்படுமப் பதியின்னு மிசைப்பக் கேட்டி.

இ-ள். பிரம்மாண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையைத் தியானஞ் செய்யும்விதஞ் சொல்லுகிறேம்கேளும் ப்ரமாண்டங்களையெல்லாம் லீலாவிநோதமாக நினைத்தமாத்திரத்தில் உண்டாக்கிய பரப்பிரம்மம் பரிபூரணமான வஸ்துவாகையினால் ப்ரமாண்டத்துள்ளுஞ் சிதாகாசமயமா யுள்ளேயிருப்பதாம் ப்ரம்மாண்டத்துக்குப் பிரமபுரமென்று ம்பெயர் அந்த ப்ரம்மாண்டசொரூபமான விராட்புருட னுக்கு இ தயதாமரையாகையினால் புண்டரீகபுரமென்றுஞ் சிதம்பரத்துக்குப் பெயர். வியாக்கிரமபாதர் வாசமாயிருந்து பூசிக்கின்றமையாம் புலியூ ரென்றுஞ் சிதம்பரமென வேதங்களெல்லாமுறையிடுந் தன்மையாம் புண்டரீகபுரமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. இஃதன்றி அத்தலத்தின் மகிமையை இன்னஞ் சொல்லுகிறேமென்றுவாதராயணர் திருவுளம் பற்றுகிறார்—எ-று. (௩௩)

அப்பெருஞ்சிற் றம்பலத்து ளானந்தத் தாண்டவஞ்செய் தருளா நின்ற, மெய்ப்பொருளே நுண்ணியவந் தரமலின மடையாளம் விகார மின் றி, யொப்பிகந்து நிறைந்திருக்கு மம்பரத்தோ டென்மிகவு முவமை யெய்து, மிப்பரிசா னுண்ணியவா காயமென வேதமெலா மிசையா நி ற்கும்.

இ-ள். அப்பெருமைகொண்ட ஞானசபையினிடத்தில் ஆனந்த நிர்த்தஞ்செய்யும் நித்யவஸ்துவானது மாயையின் சம்பந்தமும் அழுக் கும் மாறுபாடும் ஆகிய இக்குணங் குறிக ளில்லாததாகியும் சூக்கும சொருபமாகியும் ஞானாகாசமயமாயும் உபமானமில்லாத பரிபூரணத் துக் கொப்பாகியும் இருக்கின்ற இந்தத்தன்மையினால் சுத்தவெளியா ன ஆகாயத்தைதயொத்திருக்குமென்று நான்கு வேதங்களும் சொல் லும்—எ-று. (௩௪)

பூதவா காயம்போற் சடமாகா தருட்சித்தாய்ப் பொலித லாலே, யோதருமம் பரமான சபாபதியைச் சிதம்பரமென் றுரைத்த தந்தத், திதகன்ற சிதம்பரமெந் நாளுமில காநிற்குஞ் செயலா லென்று, மேத மிலாப் பதியதற்குஞ் சிதம்பரமென் றருணாம மெய்திற் றுமால்.

இ-ள். பஞ்சபூதத்தி லொன்றாகி சடரூபமாயிருக்கிற ஆகாயத் தைப்போலிருக்குமென்று உறுதியாயதைச் சொல்லலாகாது அருளு ருவாயும் ஞானமயமாயும் எப்போதும்பிரகாசித்துக்கொண்டு சிவயோ கிகள் அறிவினால் காணப்படும் பொருளாகிய ஞானசொரூபமான ச பாபதியை ஞானாகாசமென்றே சொல்லப்பட்டது இதுகளை யகற்றிய ட

௫

ரமசிவன் எப்போதுஞ் சிதம்பரசொரூபமாய் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்யுஞ்செயலினால் எந்நாளுங் குற்றமற்ற அத்தலத்திற்குச் சிதம்பரமென்று பெயர்கிடைத்தது—எ-று. (௬௫)

திகழ்ந்தவருட் சிதம்பரமாந் திருச்சிற்றம் பலத்துறையுந் தேவன் றனைலே, புகழ்ந்திடவுந் தியானத்திற் புணர்ந்திடவும் பணிந்திடவும் பூசை செய்து, மகிழ்ந்திடவும் பெறக்கடவ னிப்படிநீ நடத்தியேன் மலமா யாதி, யகழ்ந்தரிய பரஞான வெளிவீட்டி லடைவதற்கோ ரையமுண்டோ.

இ-ள். அநுக்ரகசொரூபமாய் ப்ரகாசிக்கு ஞானாகாசமயமாகிய ஞானசபையினிடத்திலே எப்போது மானந்தநடனஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும் அம்பலவாணமூர்த்தி தோத்திரஞ்செய்யவு மனதிலே பாவனைசெய்து ஏகரூபமாய்வணங்கவும் பதினாறுவித வுபசாரத்துடனே பூசனைபுரிந்து சந்தோஷிக்கவும் தன்னை எதிர்ப்படுத்துவன் நீ இவ்வகை நடப்பாயேல் ஆணவாதி மாயை கருமங்களென்னு மும்மலங்களையும் அம்மாயையினது மயக்கத்தையும்போக்கி மேலாகிய மெஞ்ஞானாகாசமாம் மோட்சத்தைச்சேருவதற்குச் சந்தேகமில்லையென்று வேதவியாசர் சயிமினிக்குரைத்தார்—எ-று. (௬௬)

அத்தலனி லுறையுமெவ ருந்தகர வித்தைதனை யறிந்து வந்தித், துத்தமநன் னெறியடைந்தோ ராவரிது நிச்சயமிவ் வுடலம் பெற்ற, மெய்த்தகைய பயன்பெறுவோர் யாவோரும் பணிந்திறைஞ்சு மேன்மையோர்க, ணித்தமுறு நலமுடையோ ரவர்பெருமை யெவராலு நிகழ்த்தலாமோ.

இ-ள். அந்தச் சிதம்பரதலத்திலமர்ந்திருந்து தகராகாசத்தினுடைய மஹாம்மியத்தைத்தெரிந்து தரிசனஞ்செய்தும், பணிந்தும், பூசைசெய்தும், தோத்திரம் பண்ணுபவர்களே மேன்மைபொருந்திய நன்மார்க்கத்தையடைந்து நன்மையான சிவபதவியையும் மானிடஜென்மமெடுத்ததனாலுண்டாகிய பயனையு மடைந்தவர்கள் இவர்களே ஜனனமரணத்தி லவதிப்படாமற் பரமானந்தத்தைப்பெற்று தேவாதி ஜீவகோடிகளும்பணிந் தேத்தத்தக்க வுத்தமர்களாய் என்றைக்கு மழிவில்லாத பரமசுகத்தைப்பெற்றவர்கள் இவர்களது மகிமையை யொருவராலுஞ் சொல்லுதற்கரிதாம் இது நிச்சயம்—எ-று. (௬௭)

தக்கவுட லண்டத்தி னிருவகையாய் விளங்குமெனச் சாம வேத, மிக்கபரி சாலுரைத்த வருந்தகர வித்தைதனை விளம்பினோ மாற், றெருக் குடைய காத்திரத்திற் பாவிக்க வரிதெவர்க்குந் துளங்க முத்தி, புக்குறுதி பெறவண்டத் தருந்தகர வித்தைதனைப் போற்றிக் காண்பாய்.

இ-ள். தேகமான பிண்டத்திலும் ஞானகாசம்போன்ற தகரவித்தையென்னும் விராட்புருடன்வடிவம் ப்ரம்மாண்டத்திலும் அவையிருக்கின்ற விதத்தைச் சாமவேதத்திற்சொல்லியதுபோல் உனக்குச்சொன்னோம் தேகத்திலிருக்கும் தகராகாசமான சிதம்பரத்தைக் குருவுபதேசத்தினாலுந் தத்த மனுபவத்தினாலுந் துதித்துங் கண்ணுற்கண்டும் நித்தியமான மோட்சத்தைப் பெறுவார்கள் அதையுங்காண்பாய்—எ-று. (௬௮)

அத்தகர வித்தையென விங்குரையா நின்றதுநுண் ணறிவா மென்று, முத்தலைவேற் கைத்தலத்து முக்கணரு ளானந்த முதல்வ னென்றுஞ், சித்தவையின் ஞானநா டகங்காண்டல் பேறென்றுந் தேறு வன்பால், வித்தகமா யுரைத்தனம்யா மிவ்வளவோ வின்னமுநீ விளம்பக் கேண்மோ.

இ-ள். நா முன்சொன்ன தகரவித்தையான ஞானகாசமகிமையை யுன்னுடைய சூக்குமவறிவினாலே யெண்ணிப்பார் சூலபாணியாம்சோமசூரியாக்கினிக் கண்களையுடைய ஆதிகர்த்தாவுமான பரமசிவத்தினது அநுக்ரகத்தினால் பஞ்சகிர்த்தியங்களும் நடக்கத்தக்கதாகத் திருவருட்கொண்டு ஞானசபையிடத்தி லெப்போதும் ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் விநோதத்தைத் தரிசனைசெய்யும் பாக்கியமே மேலான பாக்கியமென்று துணிவுபெற்று சிவபக்தியின் உண்மையினாலே உனக்கு விஸ்தாரமாக வுபதேசஞ்செய்தோம் இதன்மகிமை இவ்வளவுதானென்றெண்ணாதே இன்னமு மதின்மகிமையைச் சொல்லுகிறோம் சாவதானமாகக்கேள்—எ-று. (௬௯)

விற்கதுவும் விராட்புருடன் மனப்புண்ட ரீகத்து விழிகண் மூன்றும், மற்களமு மிலகவுமை காணநிலை யாய்நிலைய மடைந்த வானுஞ், சிற்கனமா யானந்தத் திறமான தலைவனைமுன் சென்று கண்டோர், நற்கதியோ ரெனக்கைவல் லியமறையன் பான்முனிவ நவிற்றல் காண்டி.

இ-ள். பிரகாசம்பொருந்திய விராட்புருடரானவர் இதயதாமரையில் மூன்றுகண்களும் நீலகண்டமுதலிய திருவுருவமும் விளங்குவதைச் சிவகாமசவுந்தரியம்பாள்கண்டு மகிழ்ச்சிநீங்காம லெப்போதும் ஞானசபைக்குள்ளாக ஞானகாசமாகியும் ஞானம்பொழியு மேகமாகியும் ஆனந்தநடனம்புரியும் ஆத்மநாயகன் சந்நிதானத்துக்கெதிரேவந்து தரிசனஞ்செய்தவர்கள் மேலான சிவகதியைப்பெற்றவர்களென்று வேதத்தின்சிரமான கைவல்லிய உபநிடதஞ்சொல்லுகின்ற விபரத்தைச் சயிமினியே நீ பக்தியுடனே பார்த்துக்கொள்—எ-று. ( )

சிதம்பரபுராணம்.

ஏதமிலாக் கடவுளர்க ளெல்லோர்க்குங் காரணமா யிருப்போ னந்தச், சீதமா லுக்கப்பா லாயினோன் மலர்த்தவிசிற் சிறந்த வேத, மாதவனைப் படைத்தருள்வோன் யாதொருவன் மலமாயை கருமநீக்கிச், சாதல்பிறப் பிவையொழிக்குஞ் சிவஞானம் யாவோர்க்குந் தருவோ னென்றும்.

இ-ள். குற்றமற்ற சகலதேவர்களுக்குங் காரணரூபமாயிருப்பவனும் இலட்சுமியை மார்பிலேதரித்திருக்கும் மாயவனுக்கு மேலாயிருப்பவனும் தாமரைமலரின்மீதிருந்து நான்குவேதங்களையும் நான்குமுகங்களினாலுந் தோத்திரஞ்செய்யும் மகாதவவாய்மையையுடைய பிரமனைப்படைத்துச் சிருட்டித்தொழிலை யநுக்ரகஞ்செய்யப்பட்டவனெவனோ வவன் ஆணவமுதலிய மலமாயைக் கன்மங்களைப்போக்கிப் பிறப்பிறப்புகளையகற்றுஞ் சிவஞானத்தை யனைவருக்கு மெவிறும் கொடுப்பவன்—எ-று. (எக)

உருத்தெரியா மலமிகந்து காத்திரத்து ளருளகமா யொளியா நின்ற, திருத்தகுமெய்ம் மனக்கமலத் துட்பொலியு நட்ககனஞ் சிறந்தி லங்கும், வருத்தமுறும் பிறப்பிறப்பு மாமாயை கருமமும்போய் மருங்கு சாய, வருத்தியுடன் யாவோரு நாடோறும் வழிப்படுவ ததுவே யென்றும்.

இ-ள். ஆணவாதி மும்மலங்களின் ரூபமில்லாமற்போக்கி இருதைக்கடலாய் ப்ரகாசியாநின்ற இலக்குமிகடாக்ஷமுற்ற புண்ணியதேகிகளி னிதையாரவிந்தத்துள் வளராநின்ற சூக்குமரூபமான ஞானாகாசமிகுதியும் விளங்கியிருக்குந் துன்பங்களைத்தருஞ் ஜனனமரணங்களும் மஹாமாயைத்தொழிலான வினைகளும் பற்றறும்பொருட்டாக ஆசையுடனே எப்போதும் யாவருந்தொழுது தியானஞ்செய்யப்படுவது அந்த ஞானாகாசமேயென்றறிவாய்—எ-று. (எஉ)

அருமறைகள் முதலினடு வினின்முடிவி னறைவதுருத் திரனையென்று, மொருமைதிக ழுண்மையறி வானந்த மேயுருவா யொப்பிலாத, மருவருமவ் வுருத்திரனே யிதயகம லந்தன்னில் வந்தித் தேத்தும், பொருவருஞா னாகாய மென்றுமிய லியசுமறை புகன்ற தன்றே.

இ-ள். அரிதான நான்குவேதங்களின்முதலிலும் நடுவிலும் முடிவிலும் பரமசிவனைச்சொல்லப்படுவதும் எப்போதுந்தா னொருவனாகப்பிரகாசித்துக்கொண்டு நிச்சயமாகிய ஞானாநந்தவடிவமாய் உவமையில்லாததாய் விஷ்ணுவினாலும் பிரமனாலுங் காண்பதற்கரிதான அந்த மஹாதேவனை விராட்புருடனுடைய இதயதாமரையில் விளங்கி

யாவரும்வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்யும் நிகரற்ற ஞானாகாசமான சிதம்பரமென்று யஜுர்வேதஞ் சொல்லப்படுகின்றது—எ-று. (௭௩)

மற்றுமுள பலமறையி னிப்பரிசு வருமிடங்கண் மதியான் மிக்கோ,
யுற்றபொரு ளிப்படியே கோடிசிதம் பரப்பெருமை யுணர்ந்துசென்று,
முற்றரிய காதலுடன் சிற்சபையி னற்புயங்க முயங்கு கூத்தன், முற்ற
கதி ருதயநிகர் பதமலர்கண் டருண்முத்திச் சூழல் சேர்வாய்.

இ-ள். மிகுந்த புத்தி கோசரமுள்ள சயிமினியே இன்னுமுள்ள வேதங்களும் உண்மையானபொரு ளின்னதென்று முறையிடும்வஸ்து இப்படிப்பட்டதென்று மனத்திலெண்ணிச் சென்று சிதம்பரத்தினது அளவில்லாத மஹாமகிமையையறிந்து அளவில்லாத ஆவலுடனே திருச்சிற்றம்பலத்தில் நல்லசர்ப்பம் படம்விரித்தாடுவதுபோல் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் நடராஜமூர்த்தியினது கோடிசூரியப்பிரகாசம்போன்ற சிவந்த பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசித்துத் தோத்திரஞ்செய்து நற்கதியடைவாய்—எ-று. (௭௪)

சுடர்பரவு விராட்புருட னுளக்கமல மாகியவத் தொல்லைத் தில்லை,
யிடமதனு ளருவுருவச் சிற்சபையிற் சிற்கன மெவரு முய்ய, நடமரு
வு திருவுருவோ டெதிர்நின்று கண்டோர்க்கு நாடம் கொண்ணாத், தட
மருவு பரமுத்தி தருமென்றா லத்தலத்திற் றலங்கள் யாதோ.

இ-ள். எங்கும் பிரகாசியாநின்ற விராட்புருட னிதயாரவிந்தமான பழமையாகிய தில்லைவனத்தில் அநுக்கிரகசத்தி சொரூபமான திருச்சிற்றம்பலத்தில் யாவருமீடேற ஞானாகாசசொரூபமாய் ஆனந்தத்தாண்டவத் திருக்கோலங்கொண்ட அம்பலவாணமூர்த்தி சந்நிதானத்துக்கெதிர்நின்று தரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கு இயாவராலுங் காணுதற்கரிய உயர்வான சிவபதங்கிடைக்குமென்றால் அந்தச் சிதம்பரத்தலத்தினுக்கு நிகராக எந்தத்தலத்தை உவமித்துச்சொல்லலாம்—எ-று.

சித்தநெறி திரியாத சயிமினிவ யாமுரைத்த திறங்க ளெல்லாஞ், சத்
தியமே யையமிலை வாழியெனப் பேரருளாற் சாற்றி னால், வித்தகந
ல் லறிதவனா லளவிலா வேதங்கள் விளங்கக் கிட்டா, முத்திநெறி யா
வோரு மடையவவ தாரஞ்செய் முனிவர் கோமான்.

இ-ள். மனஞ்சென்றநெறியே செல்லாது நன்மார்க்கத்தையனுசரித்த சயிமினியே நாம் இப்போது சொல்லிவந்தவைகளெல்லாம் உண்மையென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை இதுசத்தியம் நாமுபதேசஞ்செய்தபடி தியானஞ்செய்துகொண்டு சென்று சிதம்பரத்தலத்தைத் தரிசித்து சுகமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருவென்று ஆசீர்வதித்தார் மட்டில்லாத வேதங்களினாலு மளவிடப்படாமற் பிரகாசிக்கும்

மோக்ஷ சாம்ராச்சியத்தை யாவருமடையச் செய்விக்கும்பொருட்டாக வேதாகமங்களுணர்ந்து சிவஞானமே திருவுருக்கொண்டெழுந்த வியாசமுனிவர் மிகுந்த கருணையினாலே திருவுளம்பற்றினாரென்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரண்யவாசிகளுக்குரைத்தார்—எ-று. (௭௬)

மான்மியச்சருக்கம் - முற்றிற்று.

பாயிரம் உட்பட சருக்கம் இரண்டுக்கு திருவிருத்தம் - ௬௯.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

ஆன்மதச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மதம்பரவை யெனப்பெருக வருகரடக் கரியுரித்த வள்ளலேயிச், சிதம்பரமென் றறியுநெறி சயிமினிக்கு முனியுரைத்த திறத்தி னன்னோன், பதம்பரவி யறிந்தவா றுரைத்திப்பாற் றுன்மதன்றான் பழுதாவ் வேத, விதம்பரமென் றுமைமன்றிற் றான்கண்டு வீடுற்ற விளக்குஞ் சொல்வாம்.

இ-ள். சமுத்திரம்போல் மும்மதத்தாரை பொங்கிவரும் கபோலத்தையுடைய கஜமுகாசுரனையுரித்துப் போர்வையாய்த்தரித்த தேகத்தையுடைய பரசிவனே இச்சிதம்பரமென்று அறியும் மார்க்கத்தை வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக்குத் திருவுளம்பற்றினதுபோல் அவரது பாதபத்மங்களைப்பணிந்து யான் தெரிந்தமட்டுஞ்சொன்னேனென்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய சௌனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சொல்லிப் பின்னர் ஆதியான வேதங்களிற் றுதிக்கப்பட்ட பராபரவஸ்துவாகிய அம்பலவாணமூர்த்தி திருச்சிற்றம்பலத்தி லானந்தநடம்புரியுஞ் சரணம்புயத்தை தரிசனஞ்செய்து துன்மதன் சிவபதவியடைந்த விவரத்தையுஞ் சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்று சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௧)

குருபரனங் குரைத்தமொழி யமுதுசெவி நாவாகக் குலவு மன்பாற், பருகுசயி மினியொடுக்கத் துட்ணிறைந்தி மிகுங்கருணைப் பகவ முத்தி, தருமரிய விருந்தகர வித்தையருள் செய்தனையென் றனைக்கோ

ரைய, மருவியது தெளியவுரைத் தருள்புரிதி யெனமிகவும் வழுத்திச் சொல்வான்.

இ-ள். ஞானகுருவாகிய வேதவியாசருரையென்னும் தேவாமிர் தத்தைக் காதென்னும் நாவினாலே மிகுந்த பத்திவினயத்துடனே பா னஞ்செய்யுஞ் சயிமினிபகவான் வணக்கத்துடனே தெண்டனிட்டு மிகுந்தவருளையுடைய ஆசாரியரே மோட்சத்தைக்கொடுக்கு மேலான தகரவித்தையை யுபதேசஞ்செய்தீர் அவற்றிலோர் சந்தேகம் அடியே னுக்குப் புலப்பட்டமையா லச் சந்தேகத்தைநீக்கி யருளவேண்டுமெ ன்று தோத்திரஞ்செய்தார்—எ-று. (௨)

அடைவுபெறு மறைப்பொருண்முன் பின்கூட்டி யாராய்ந்த வளவி லிந்த, வுடலினுறப் பெறுந்தகர வித்தையொழிந் தண்டத்தி னுள்ள தாகத், திடமருவ வென்னிதயத் துதித்ததிலே யென்னறிவு தெளியும் வண்ணஞ், சடைமவுலி முனிவேந்த வருளென்றான் மெய்ம்முனியுஞ் சாற்று கின்றான்.

இ-ள். நன்றாகவே தங்களின்பொருளை யாதியோடந்தமாகச்சோ தித்தபோது இத்தேகமென்னும் பிண்டத்திற் பெரிதான தகராகாச மிருக்குதென்று சொல்லி இப்படியே பிரமாண்டத்தினு மிருக்குதெ ன்றுரைத்தீர் அஃதென் னறிவுக்கெட்டாமையாம் சடைமுடிபுணைந்த முனிவர்கட்கரசே என்னறிவிற்குப் புலப்படும்படியாய் ப்ரம்மாண்டத் திலிருக்குந் தகரவித்தையைத்தெரிவித் தருளவேண்டுமென்று சயி மினிகேட்க வேதவியாசர் சொல்லலுற்றனர்—எ-று. (௩)

நந்துமறைப் பொருளாய்ந்த மிகப்பெரியோய் வினவியது நன்று சால, மந்தணமீ தாயினுநீ யென்பாலன் பிணையதனான் மகிழ்ந்து கேட் டி, யந்தமிலே வேதங்கட் கவற்றினுறும் பொருடெரியா வளவிலாத,வி ந்தவகை தெரிந்துவிரித் தனர்தவத்தி னுயர்ந்தருளே யெய்தினோர்கள்.

இ-ள். ஞானநீதியாகிய வேதத்தின்பொருளைச்சோதித்துப் பெ ருமைபெற்ற சைமினியே நீ நம்மைக்கேட்டவுத்தர மிகவும்நன்று அ வை இரகசியப்பொருளாயிருப்பினும் நீ என்னிடத்தில் மிகுந்த பத் தியுடையவனாதலால் அதையும் விவரமாகச் சொல்லுகிறேன்கேள் மு டிவில்லாத அனேகவேதங்களின்பொருள் இன்னதென்றுணர்ந் தளவி டப்படாத வித் தகரவித்தையின்விவர மின்னதென்மறிந்த தபோத னர்க ளனுபவானந்தமடைந்து பேறுபெற்றவர்கள்—எ-று. (௪)

அண்டமுட லவைதனக்கங் கதுபொதுவென் றருமறைக ளறையா நிற்குங், கொண்டவுட லகத்துளதென் றியாவோரும் வெளிப்படையா க் கூறுநிற்ப, வொண்டருமவ் வண்டத்தினது மறைந்தபொரு ளாயிருப்ப

தியாதோ வென்னில், விண்டலரா விமையோர்கண் மறைந்தபொருண் மேல்விருப்ப மேவ லாலே.

இ-ள். அண்டத்திலும் பிண்டத்திலும் தகராகாசபிண்டத் தற்ற படிக்கு ப்ரம்மாண்டத்திலுமுண்டென்று அரிதான வேதங்களிற்சொல்லியதுபோல் பிண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையை யநுபவஞானிகள் சிவயோகத்திலறிந்து யாவருக்கு மெளிதிற்றோன்றப் புகலுவார்கள் அறிதற்கரிய ப்ரம்மாண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையில்மறைந்த பொருள் யாதென்னில் இனிமேல் விகசிக்கப்படும் பக்குவமானவரும் பிண்டத்திலே யாவர்களும் விருப்பங்கொள்வதுபோலவும் தேவர்கட்குங் கண்ணிறைற்காணப் புலப்படாமல் மறைவாயிருக்கிற வஸ்துவினிடத்திலே ஆசைகொண்டிருப்பதால் அந்தப் பிரம்மாண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தை ஞானக்கண்ணிறைற் காண்பதாயிருக்கும்—எ-று.

மன்னியவண் டத்தினிடை யருட்டகர வித்தையது மயக்குமாயை, தன்னியல்பான் மறைக்கப்பட் டியாகாதி கருமங்க டவங்க ளோங்கு, நன்னியமு முடையோர்க்குந் தெரிவரிய தரவுமதி நதியம் பூத்த, பொன்னவிர்செஞ் சடையண்ண லருளுடையோ ருணர்ந்தின்பப் புணரி சேர்வார்.

இ-ள். நிலைமையான ப்ரம்மாண்டத்தினிடத்திலே யநுக்ரகரூபமான தகரவித்தை யாவரையுமயக்கு மாயாசம்மந்தமானதால் யாவருக்கும் புலப்படாமல் மறைந்து யாகாதிமுதலிய தானதருமங்கள் தவங்கள்செய்யும் நன்மையான நியமமுடையவர்கட்கு மறிதற்கரிதாகும் சர்ப்பத்தையுஞ் சந்திரனையுங் கங்காநதியையுந் தரித்துப் பொன்போலிலகுஞ் ஜடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனது அருட்பெற்றவர்கள் விராட்புருட னிதயாரவிந்தத்திலிருக்குந் தகராகாசத்தையறிந்து ஆனந்தக்கடலுள் மூழ்குவார்கள்—எ-று. (௬)

பரம்பிரமம் பரமசிவம் பரமபதம் பரமுத்தி பகரு மின்னை, வரம்பில்பெயர் புனைந்துசுராட் புருடனுளப் புண்டரிக மலரி லென்றும், திரந்திகழ்மெய்ஞ் ஞானவரு விடங்கொண்ட சிதம்பரமே செந்தீ நாகங், கரம்பயில நடமருவு கடவுளென மறைகளெலாங் கழறு மன்றே.

இ-ள். விராட்புருட னிதயாரவிந்தமான திருச்சிற்றம்பலத்திலெப்போதும் ஞானசத்தி வாமபாகத்தில்விளங்க ஆனந்தநிர்த்தம்புரியுஞ் சிதம்பரமே பரப்பிரமமென்றும் பரமசிவமென்றும் பரமபதமென்றும் பரமுத்தியென்றும் அளவிடுதற்கரிய பலபெயர்களைப்பெற்று அக்கினியையும் சர்ப்பத்தையும் கரத்திற்புனைந்து தாண்டவஞ்செய்யும் மஹாதேவனென்று வேதமனைத்து முறையிடும்—எ-று. (௭)

படர்கின்ற தடுமென்று மான்முதலோ ரபயமெனப் பரவை தந்து,
விடமுண்ட வொருபெரிய கடவுடிரு வருள்புரியும் விளக்கத் தாலே,
யடரண்ட முறுதகர வித்தையது நுண்ணியயே ரறிவிற் சென்று, மி
டமிந்த வானந்த கனகசபை யெனவுணர்ந்தே னின்பங் கூர.

இ-ள். திருப்பாற்கடலிற்பிறந்து உலகமெல்லாஞ் சங்கரிக்கின்ற வரும் ஆலகாலவிடத்தைக்கண்டு விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களும் தங்களைக் கொல்லுமென்றஞ்சி சிவபெருமானைச் சரணாகதியென்றடைந்தபோது அவ்விடத்தைப் பானம்பண்ணி ஜகமனைத்தையும் ரக்ஷித்த மஹாதேவனே ப்ரம்மாண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையென்றும் சூக்குமபுத்தியாகிய ஞானத்துக் கிடமாயிருப்பது இந்த ஆனந்தக் கனகசபையென்றுஞ் சந்தோஷமாகவறிந்தேன் சுவாமீயென்றார் வாதராயணர்—எ-று. (௮)

நித்தமுடன் சுத்தமுறு மானந்த வம்பலத்து ணிருத்தஞ் செய்யுஞ்,
சித்துருவ வித்துருமச் சடையாளன் பதங்கண்ணுற் றிளைக்கப் பெற்ற,
வெத்தகைய வுயிரோனு முத்தியடைந் திடுமைய மின்று விச்சொற், ச
த்தியமீ துத்தமரீ தேறுதியென் றனன்பின்னுஞ் சாற்று கின்றான்.

இ-ள். எந்தவேளையினும் பரிசுத்தமாயிருக்கும் ஆனந்தகரமான திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் ஞானரூபமாக ஆனந்தநடம்புரியும் பவழம்போன்ற சடையையுடைய அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதாம்புயங்களைக் கண்ணினுற்கண்டு தரிசிக்கும் பாக்கியத்தைப்பெற்ற எவ்வித ரூபத்தையுடைய ஜீவஜெந்துவானாலும் சிவபதவியையடையும் இதற்குச் சந்தேகமில்லை இம்மொழி சத்தியம் முனிவர்களுக்கெல்லா மேன்மைபொருந்திய சயிமினியேயென்று பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்—எ-று. (௯)

உருவருவங் கடந்ததிரு வுருவுடைய பரம்பரனை யுச்சி நெற்றி, யிரு
புருவ நடுச்செவிகண் களமார்ப மிதயமுட னுந்தி கொப்பூழ், மருவு
ரு மூலாதார முன்பின்ன றிருபாற்றம் வடிவிற் சிந்தித், தருளுடன்வந்
தனைபுரிவோ ரியாவர்சிலர் திருவருளை யடைவ ரன்றே.

இ-ள். ரூபமும் அரூபமுங்கடந்து மேலாயிருக்கும் ஞானரூபமான பரமசிவத்தைச் சிரத்தில் பிரமரந்திரதானத்திலும் இரண்டுபுருவத்தின் நடுவான நெற்றியிலிருக்கும் ஆக்ஞேயதானத்திலும் இருசெவிநடுவான விசுத்திதானத்திலும் கழுத்தில் அநாகததானத்திலும் இதயத்தில் மணிபூரகதானத்திலும் உந்தியில் சுவாதிஷ்டானத்திலும் இருப்பிடத்தினடுவான மூலாதாரத்திலும் ஆதியோடந்தமாய்த் தன்னுடைய தேகத்திற்குள் தியானஞ்செய்து பத்தியுடன்வணங்கின

ரெவர்களோ வவர்கள் பரமசிவனது அநுக்ரகத்தைப்பெறுவார்க ளிது நிச்சயம்—எ-று. (௰)

அப்பரிசு போலளவி லெவ்வுயிர்க்கு மருள்புரிவா னகிலந் தந்தா
ன், மெய்ப்படரு மொருபாகன் விடைப்பாகன் மதிப்பாக மிலேந்து
சென்னிப், பொய்ப்பகைவன் முப்பகையுங் கடந்தவருட் போதமுறு
மை புனித னென்று, மிப்புவனத் திடங்கொண்ட பதிகளுக்கோ ரள
விலவா லெண்ணுங் காலே.

இ-ள். முன்சொல்லிய பான்மைபோல் அளவில்லாத சகலஜீவராசிகளுக்கும் அநுக்ரகஞ்செய்யும்பொருட்டு லோகாலோகங்களைப் படைத்து இரட்சிக்குஞ் சிவகாமவல்லி வாமபாகத்திற் ப்ரகாசிக்காநின்ற திருமேனியையுடையவனும் வெள்விடையை வாகனமாகக்கொண்டவனும் சந்திரனைத்தரித்த ஜடாமகுடத்தையுடையவனும் அசத்தியத்திற்குச் சத்துருவாயிருப்பவனும் மூவிதப்பகையையுங்கடந்த வநுக்ரகசொரூப ஞானபரிபூரணனுமாகிய பரமசிவன் இப் பூமண்டலத்தில் வாசமாயிருக்குஞ் சிவதலங்களையெண்ணிற் கணக்கற்றவைகளாம்—எ-று. (௰௧)

சொற்கமையா தெனவுரைத்த வளவிலாப் பதியவற்றுட் சார்க ளே
த்து, மெற்கதிர்சூ ழுலகமொரு வடிவான விராட்புருட னிதய மான,
பொற்கமலம் பொற்பொதுவே யவ்வெல்லை யளவையாற் போற்றுங் கெ
ட்டாச், சிற்கருணை முதனிலையா யுறையுமென முறையிடுமத் தெய்வ
வேதம்.

இ-ள். இவ்வளவென்று சொல்லுதற்கரிய சிவத்தலங்கள் அநேகமாயிருப்பினும் தேவர்களெல்லாந் தோத்திரஞ்செய்யும் ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய சூரியன் மேருவை வலமாகவர விளங்கும் உலகவடிவாகிய விராட்புருடனுடைய உள்ளமான தங்கநிறம்போன்ற தாமரையே கனகசபை அப் பொன்னம்பலத்தின்மகிமை இவ்வளவென்றறிந்து தோத்திரஞ்செய்தற்கரியது ஞானவுருவான பரமசிவன் ஆதியாயெழுந்தருளி சிதம்பரத்தில் நடனஞ்செய்யுமென்று தெய்வத்தன்மைபொருந்தி வேதங்களெல்லாம் ஒலித்துநிற்கும் மகிமையையுடையது—எ-று. (௰௨)

ஆதலினு லத்தலமு மித்தலத்துக் கொவ்வாதா லாவி யுள்ளப்,
போதிலுட லிடத்துளா யிருந்தாலும் விசேடித்தும் புணரு மாபோ,
லோதலுறு மம்மையவை யவந்தன்னி லுறுதுநா னென்போ ருள்ள,
மீதுகரம் வைத்துரைப்பக் கண்டன்மான் மற்றுறுப்பின் வியப்பா மு
ள்ளம்.

இ-ள். ஆதலால் எந்தத்தலமும் இச்சிதம்பரதலத்துக் கிணையாகாது மேலும் தேகமெல்லாம் ஜீவனிறைந்தாலும் நானென்னுந் துணிபுகொண்டு சொல்லுகிறவர்கள் கரத்தை மார்பில்வைத்துச் சுட்டிக்காட்டுவதல்லாமல் மற்ற அவயவங்களைத்தொட்டுக் காண்பிப்பதுண்டோ இல்லை இதை யாம்பிரத்தியக்ஷமாகக் காண்கின்றோமாதலான் எல்லா அவயவங்களிலும் இதயத்தானமே யதிகம் அதுபோல் விராட்புருடன் இதயகமலமான சிதம்பரத்தலமே எத்தலத்திற்கும் விசேஷித்ததாம்—எ-று. (௰௩)

ஆங்கதுபோற் பரம்பரனு நிரந்தரமு மண்டத்துக் கப்பா லிப்பா, னீங்கரிய நிறைவுடைய னாயிடினும் விராட்புருட னிலவு முள்ளப், பூங்கமல மானசிதம் பரந்தன்னி லனவரதம் புகறம் கொண்ணு, வோங்கிவளர் பெருங்கருணை யுடன்மிகவு மதிகமா யுறைவ னன்றே.

இ-ள். முன்சொன்னவைபோற் பராபரவஸ்துவான பரமசிவன் ப்ரம்மாண்டத்தினுள்ளும் புறமும் நீங்காமல் பரிபூரணமாயிருந்தாலும் விராட்புருட னிதயதாமரைக் கமலமான சிதம்பரத்தி லெப்போது மானந்தத்தாண்டவஞ்செய்யுந் திருவருளுடன் சொல்லுதற்கரிய மேன்மைவளரக் கருணாகரனாய் மிகுந்த விருப்பத்துடன் வாசமாயிருப்பர்—எ-று. (௰௪)

உறைவதாவு மன்றியே மனுதிதனைக் கெய்தாத வொருவ னெங்கு, நிறையிறைவ னித்தலத்து ளனவரதத் தாண்டவமு நீங்கா னென்றாற், பொறையுடைய புடவிதனி லெப்பதியு மிப்பதிபோற் பொலிவுண் டாகா, குறைவறவா னந்தநட மிவனொழிய வெவனுளது கூறுங் காலே.

இ-ள். ஆதிகாலமாயுங் காலாதீதமாயும் மனோவாக்குக் காயங்களுக்கு மெட்டாது தானொருவனே நித்தியபரிபூரணனாயிருக்கும் பரமசிவ னிந்தச் சிதம்பரத்திற் சதாகாலமும் இடைவிடாது ஆனந்தநிர்த்தஞ் செய்துகொண்டிருப்பதா லழகிய பூலோகத்திலுள்ள எத்தலங்களும் நிகராகாது அதேனெனில் சிருஷ்டிமுதலிய வைந்தொழிலுக்கும் உரியதாயும் ஆண்டவனது தாண்டவமாருததாயுமுள்ள இத்தலத்தைப்போல் வேறுதலமுண்டோ சொல்லுவாய்—எ-று. (௰௫)

கண்டவர்கட் கியாவோருங் காணாத முத்தியினைக் காட்ட வென்றே, யண்டர்பிரா னனவரத மானந்தத் தாண்டவநின் றுடலாலும், மண்டலத்து ளெத்தலத்து மதிகமிக வதிகமென வயங்கா நிற்கும், புண்டரிக புரந்தனக்கிங் கொப்பாமப் புண்டரிக புரந்தான் மன்றே.

இ-ள். தமது பாதாம்புயங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கு அரிபிரமாதி தேவர்களுந்தேடிக் காணுதற்கரிய சேவடியென்னு மேலான முத்திவீட்டையருளும்பொருட்டுப் பரமசிவம் எப்போதும் நீங்காமல் ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிதலால் இப்பூமண்டலத்துள்ள சிவதலங்களுக்கெல்லாம் அதிக மேன்பட்டதாகிப் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதாலும் விராட்புருடனுடைய இதயகமலமான சிதம்பரத்தைநிகர்க்கு மென்று உவமித்துச்சொல்ல வேறொருதல மில்லாமையினாலும் இத்தலந் தனக்குத்தானே ஒப்பாய்விளங்கும்—எ-று. (௫௬)

அருட்காமக் கொடிபாகன் றிருவாணை சிதம்பரங்கண் டவர்க்கு முத்தி, யொருக்காலன் றிருக்காலு முக்காலு முண்மையீ துண்மை யாமென், செருக்காலீ துரைத்தேனேற் கணைப்போதிற் சிரமிற்றுச் சிதைக முன்னே, யிருக்காதி மறைமொழிந்த திப்பரிசென் றுன்சுருதி யெல்லாம் வல்லான்.

இ-ள். கருணாகரவல்லியாகிய சிவகாமசவுந்தரியை வாமபாகத்திற்றரித்த அம்பலவாணமூர்த்தியின் மேலாணைப்படி சிதம்பரதரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கு மேலான முத்தியுண்டென்று ஒருதரஞ்சொன்னதல்ல இரண்டு மூன்றுவிசையுஞ் சொன்னேன் இது சத்தியஞ்சத்தியம் நான் அகங்காரங்கொண்டுரைப்பனாயி லிக்கணமே யென்றலை யற்றுவிழக்கடவது அன்றியும் இருக்குமுதலிய வேதங்களும் இப்படியேசொல்லுகிறதென்றும் வேதங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்தறிந்த வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தருளினாரென்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரண்யவாசிகளுக்குரைத்தார்—எ-று. (௫௭)

அந்தணர்மன் னவர்வணிகர் சூத்திரர்சண் டாளர்தவ மடைந்து நீத்தோ, ரிந்தமர பிவர்க்கென்னுத் தன்மையோ ரன்பினரன் பில்லோர் யாருஞ், சந்ததமு மானந்த சபையினடம் புரிசலசத் தாள்கண் டோரோன், முந்தைவினைப் பாசமெலா முடித்துமுடி யாமுத்தி முதல்வ ராவர்.

இ-ள். பிராமணர்கள், இராஜாக்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், நீசர்கள், விரதங்கெட்டவர்கள், இன்னஜாதியென் றறியப்படாதவர்கள், சிவபத்தியுடையவர்கள், பத்தியில்லாதவர்கள் முதலிய யாவரும் ஆனந்தகரமான திருச்சிற்றம்பலத்திற் றாண்டவம் நீங்காதுசெய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது சரணாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தால் அனேக ஜன்மாந்திரங்களிற்செய்த பாவங்களையும் பவபாசங்களையு மகற்றி யொருகாலத்திலேயுங் கெடுதலில்லாதமுத்திக் கதிகாரியாவார்கள்—எ-று. (௫௮)

ஆரணமோ டாறங்கங் கரைகண்டோர் யோகநெறி யறிந் தடைந்தோர், சீரணவு மகம்பலவும் புரிந்துளோர் நித்தமுறுஞ் செந்தீ யோர்கள், பூரணவே தாந்தநிலை தெரிந்துளோ ராயினும்பொற் பொதுவி னுடும், காரணகா ரியங்கடந்த தாள்கண்டா லொழிந்துகதி காணலாமோ.

இ-ள். நான்குவேதங்களையும் ஆறுசாத்திரங்களையும் உணர்ந்தறிந்தவர்களும் யோகமார்க்கந்தெரிந்து சாதனஞ்செய் தநுபவப்பட்டவர்களும் யாகாதிகிர்த்தியங்களை வழுவாது செய்தவர்களும் நித்தமு மக்கினிவளர்த்தி வலஞ்செய்து பூசித்தவர்களும் வேதாந்தசாத்திரங்களையறிந்த பரிபூரணஞானிகளும் கனகசபையினடனஞ்செய்யும் ஆதிகாரணகாரியங்களையுங் கடந்த அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்யாராயின் முத்திக்குரியவராகார்—எ-று. ()

அருட்கனக மணிமன்றத் தானந்தத் தாண்டவஞ்செய் தருள்வே தாந்தப், பொருட்கமல பதங்கண்டோர் வீடுறுவ ரெனவெம்மாற் புகன்ற செஞ்சொ, லிருட்கடிவுண் டவாறிய வுண்மையிதி லோர்கதையு மிசைப்பக் கேட்டி, தெருட்கருணை யறிவுடைய சயிமினிவ வெனமுனிவன் செப்புகின்றான்.

இ-ள். அநுக்ரகசத்திரூபமாகிய நவரத்தினங்களினால் அலங்காரம்பெற்ற திருச்சிற்றம்பலத்தில் உலகமெல்லாஞ் சுகமடையும்பொருட்டு ஆனந்தநடம்புரியும் வேதாந்தப்பொருள்வடிவான சபாபதியினது சரணாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் முத்திபெறுவார்களென்று ஆலகாலவிடத்தையருந்தி அகிலசராசரங்களையுங் காப்பாற்றிய திருநீலகண்டராறிய சத்தியமாக நாம் சொன்னோம் இதற்குமுன் தரிசனஞ்செய்து பதித்துவம்பெற்றவரு ளொருவர்கதையைச் சொல்லுகிறோம் இரக்கமும் ஞானமுமுடைய சயிமினியே சாவதானமாகக் கேளென்று வேதவியாசர் சொல்லத்துடங்கினர்—எ-று. (உ0)

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காரெலாம் பயில் பொழிலெலாங் கரையெலாந் தடத்து
ணீரெலாங்குளிர் வயலெலா நிலனெலாஞ் செந்நெற்
போரெலாம்வளைத் தரளங்கள் புதுநிலா வெறிக்கும்
பாரெலாம் புகழ் முத்தமிழ்ப் பாண்டிநன் னாடு.

இ-ள். மேகங்கள்நெருங்கித் தவழுஞ் சோலைகளிலுங் கரைகளிலுந் தண்ணீர்நிறைந்த தடாகங்களிலும் வயல்களிலும் மற்ற நிலங்களிலும் நெற்போர்களிலுஞ் சங்கினங்களீன்ற தரளங்களினொளியானது பூரணச்சந்திர னிலவெறிப்பதுபோல் வயங்கிப் பூமண்டலமனைத்தும்

கொண்டாடப்பெற்ற இயலிசைநாடகமென்னும் முத்தமிழுக்குந் தாயகம்போன்ற நல்வளம்பொருந்தியது பாண்டிநாடு—எ-று. (௨௧)

சந்த னாடவி வாசமுந் தண்டமிழ் மணமு
மந்த மாருத முலாவரு மிடமெலாம் வயங்கு
மந்த ராதிய ரணிவரு மகமகிழ்ந் தேத்து
மெந்தை மேவிய மதுரைநாட் டியல்பையா ருரைப்பார்.

இ-ள். மலைகளில் வளர்ந்தோங்கும் மேலான சந்தனவனத்திலுண்டாகிய பரிமளங்களையும் இனிமைபொருந்திய முத்தமிழினிசைகளையுந் தென்றற்காற்றானது கொண்டுவந்து எங்கும் வீசுவதால் விண்ணுலகத்தில்வசிக்குந் தேவர்களெல்லாம் மனக்களிப்போடுவந்து தோத்திரஞ்செய்ய அங்கயற்கண்ணியென்னும் பராசத்தியுடனே அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்புரியுஞ் சொக்கநாதசுவாமி யெழுந்தருளியிருக்கும் மதுராபுரியைச்சார்ந்த பாண்டியதேசத்தின் வளப்பத்தையெடுத்துரைக்கவல்ல வருளரோ இல்லை—எ-று. (௨௨)

அத்த கைத்திரு நாட்டிலோ ரந்தணன் வேத
வித்த கன்றிக ழுத்தம வேள்விமா னென்போ
னெத் திறத்தன யாகங்க ளெவ்வகை விரத
நித்த நல்லற மியாவையும் புரியுநன் னெறியோன்.

இ-ள். முன்சொன்ன வளப்பங்களையுடைய பாண்டியதேசத்தில் ஓர் பிராமணன் வேதசாத்திரங்களைப்படித்து அதன்பொருள்களையறிந்து அவற்றுட்சொல்லிய விதிபோற் சகல யாகாதிவிரதங்களையும் அதிகரியமத்துட னநுட்டித்துவருபவனும் நித்தியகருமங்களையுஞ் சகலதருமங்களையுந் தவறுமற்செய்யு நன்னடத்தையுடையவனுமாகிய உத்தமவேழ்விமானென்னும்பெயர்வகித்த வைதிகனொருவனுண்டு—எ-று.

புடவி யென்னுமவ் வந்தண னிடத்தலை பொருபாய்
கடல கத்தெழு கடுவினைக் காட்டுமோர் தனையன்
றடனி லாவிய புவிமகள் சுமையெனத் தருக்கு
மடமை தீவினை யுருக்கொடு வருதல்போல் வந்தான்.

இ-ள். பூமண்டலமெங்கனும் நல்லவனென்றுகொண்டாடும் அந்த வுத்தம வேழ்விமான்வயிற்றில் திருப்பாற்கடலுள் ஆலகாலவிடம் பிறந்ததுபோலும் விசாலம்பொருந்திய பூமிக்குச் சுமையாக அகங்காரமும் மூடத்தன்மையுங் கொடிய மாபாவங்களும் ஓருருக் கொண்டுவந்ததுபோலும் ஒரு புத்திரன்பிறந்தான்—எ-று. (௨௪)

துன்ம தன்பெய ரன்னவன் சரிதம்யார் சொல்வார்
வின்ம தன்கணைக் கிலக்கென வளர்பவன் மேலோர்

பன் மதங்களின் விதித்தவெம் பாவங்க ளனைத்துந்
தன்மதங்களால் விரிவுறப் புரிதரச் சமைந்தோன்.

இ-ள். அந்தப் பிள்ளைபிறந்த நட்சத்திர லக்கினபலனையுங் கிரகங்களினிருப்பையும் சோதிடர்களறிந்து இவன் துர்நடத்தைக்குரியவனென்று கருதி துன்மதனெனப் பெயரிட்டார்கள் அவனடக்கும் பொல்லாநடக்கைகளை வாக்கினும்சொன்னாலும் பாவம்வரும் இவன் மன்மதனது ஐந்துகணைகளுக்கும் இலக்காயிருப்பவன் பெரியோர்களிது பாபமெனத் தள்ளியவைகளைச் சிரேஷ்டமாகக்கருதி கர்வத்தினால் விஸ்தாரமாகச்செய்வதற்குப் பிள்ளையாய்ப் புவியிற்பிறந்தான்—எ-று. ()

சந்தி வந்தனை மறந்தனன் றுறந்தனன் றரும
முந்தை யோர்தமைப் பழித்தன னொழித்தனன் முறைமை
சிந்தை செய்தவந் தணந்தனன் புணர்ந்தனன் சிறுமை
பந்த மாமறை யிகந்தன னுகந்தனன் பாவம்.

இ-ள். மேலும் அந்த துன்மதனென்பவன் திரிகாலங்களிலுஞ் செய்யு நித்திய கருமாநுஷ்டானங்களைமறந்து பருவ புண்ணியகாலங்களினடாத்தும் விதிகளைத்துறந்து பாபங்களையே துணையாகக்கொண்டு பெரியோர்களைப்பழித்து தாய்தமரென்னு முறைமைகளைத்தள்ளி நடந்து நன்மையான விரதங்கள் தவங்கள் புரியாமற் றீவினையையேவிரும்பி வேதசாஸ்திரங்களைநிந்தித்து அஞ்சாமல் பாதகங்களையே விசேஷமாகச்செய்து மகிழ்ந்தான்—எ-று. (உசா)

உடல மீதுடம் பாவியீ துயிற்குயி ராய
கடவு டன்மையீ தெனநெறி காட்டிய வேதத்
தொடர் குலத்திடைத் தோற்றியு மந்நெறி மறந்தான்
விடல ரும்பெருந் தீவினை விலக்குவ ரெவரோ.

இ-ள். தேகதத்துவ மிப்படியென்றும் ஜீவனுடையதன்மை யிப்படியென்றும் ஜீவநாயகனான பரமசிவன்மகிமை யின்னதென்றும் அறிவிக்கும் வேதசாஸ்திரங்களைப்படித்து அதிற் சொல்லுமுறைபோனடந்து மற்ற வேனையோர்களுக்கும் நீங்கள் கடைத்தேறத்தக்க நன்னெறியிதுவென்று போதிக்கும் வைதிககுலத்திற்பிறந்தும் முன் ஜனனங்களிற்செய்த பாவத்தினால் நன்மார்க்கத்தைவிடுத்துத் துன்மார்க்கத்தைக் கைக்கொண்டால் அவனது தீவினையை விலக்குபவர் யார்—எ-று. (உஎ)

இனைய தன்மைய னிவன்றனைத் தந்தைகண் டிரங்கி
மனையும் வாழ்வுநம் மரபுநீ யோற்றிலை யந்தோ

தனைய கேளெனப் பன்முறை சமைவரு மமிர்த
மனைய நூலினு லறம்பல வறிவுறுத் தினனால்.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட பாதகனாகிய பிள்ளையினது நடத்தையைக்கண்ட தகப்பன் நமது குலத்திற்பிறந்தபிள்ளை நரகத்துக் காட்படுவதோவென்று மனநொந்து இரக்கமுற்று அப்பா மகனே இல்லறதருமத்தையும் குலதருமத்தையும் செழித்தோங்கச்செய்யாமல் துர்விஷயத்தில் மனதைச்செலுத்தி பாபத்துக் குட்படுகிறாயே ஐயோ புத்திரனே நான் நீ பிழைக்கத்தக்கதாகச் சொல்லும் புத்தியைக்கேளென்று அநேகவிதமாகக் காமக்ரோதமுதலிய உட்பகைகளைக் களையும் பக்தி ஞான வயிராக்கிய சாஸ்திரங்களைப்போதித்துஞ் சமைதமைமுதலிய நற்குணங்கள்வரத்தக்க மனோபாவனை ஜீவனிடத்திற்பொருந்தும் விதமெதுவோ அதையும் போதித்தான்—எ-று. (௨௭)

தாதை கூறிய மொழியெலாந் தமையுணர்ந் தோர்பாற்
றீதுறா தென வவன்செவி யுறாதமை தெளிந்து
போத மாதவ ருலகினிற் புரிமயக் கறுத்த
நீதி யாமெனத் தனையன்பா னேயத்தை நீத்தான்.

இ-ள். தகப்ப னுரைத்தருளிய புத்தியெல்லாந் தன்னையறிந்த சிவயோகிகளிடத்திற் குற்றங்கள்சாராம லெவ்வகையகலுமோ அதுபோற் றுன்மதன் செவியி னுழையாமற்போனதைப் பிதாவானவன்கண்டு மனம்வருந்தி சிவஞானத்தைப்பெற்றவர்கள் ப்ரபஞ்சமயக்கத்தைவிட்டு நீங்கியிருப்பதுபோற் பொல்லாநடத்தைக் கேதுவாகிய புத்திரன்மேலிருந்த ஆசையை யகற்றிவிட்டான்—எ-று. (௨௮)

மாயத் தாலிலை மைந்தனை யன்னையு மறந்தாள்
தாயத் தார்தனித் துணைவர்க டமருளா ரேவ
லாயத் தாரய லாயுளார் பதியுளா ரகலா
நேயத் தாருடன் றேயத்தா ரடைவினி னீத்தார்.

இ-ள். காமவிகாரத்தால் வேசையர்மயக்கி லாழ்ந்து தாறுமாறாய்த்திரியுங் குமாரனைப்பார்த்துப் பெற்ற அன்னையும் இவனமக்குப் பிள்ளையல்லவென்று நினைந்து அவன்மேலுற்ற பிரியத்தைவிடுத்தாள் பெரியதகப்பன் சிறியதகப்பன் முதலான தாயாதிகளும் சோதரர்களும் பந்துக்களும் பணிசெய்வோரும் புறம்பிலுள்ளோரும் நீங்காத சிநேகரும் மற்ற இதராளும் துன்மதன் பொல்லாநடத்தையுடையவனென்றும் அவனுற வாகாதென்றும் விட் டொழிந்தார்கள்—எ-று. ()

ஆடல் வேந்தர்வந் தடிதொழ வருந்தமிழ்த் தெய்வப்
பாடல் வேந்தர்கள் புகழ்ந்திடப் பாண்டிநா டாளுந்

கூடல் வேந்தனு மொற்றா லறிந்துபார் குறைபக
ணீடல் வேந்தர்கள் டிருத்தல்பொல் லாதென நினையா.

இ-ள். அதிவீர பராக்கிரமசாலியாகிய அரசர்கள்வந் தடிதொழுது கப்பங்கட்டிவரவும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய மேலான முத்தமிழ்க் கவிவாணர்கள்கொண்டாடவும் பாண்டிநாட்டுக்கிறைவனாய் மதுராபுரியை யரசாட்சிசெய்துவரும் வேந்தனது சமூகத்தில் தூதர்கள்வந்து துன்மதனுடைய துர்நடத்தைகள்யாவையுஞ் சொல்லக்கேட்டுப் பாண்டிவேந்தன் சினங்கொண்டு பூமிக்குச் சுமையாகப்பிறந்து பொல்லாங்குகளைவிளைவிக்குந் துர்த்தனைக்கண்டு சகித்திருப்பது ராஜநீதிக் கழகல்ல கண்டனைசெய்வதே கருமமென்றுகருதினன்—எ-று. ()

மறை வழக்கமு மனுநெறி வழக்கமுஞ் சைவத்
துறை வழக்கமும் வழங்குநந் தொல்லைநாட் டகத்தோர்
குறை வழக்கமுண் டாவதே யெனமனங் கொதியா
விறை வழக்கினில் லானைநாட் டெல்லைநீத் தொழித்தான்.

இ-ள். வேதாகமமார்க்கமும் மநுநீதிமுறைமையும் சைவநெறியும் பிறழாமல் ஆதிகாலமுதற்கொண்டு நடந்துவரும் நம்முடைய பாண்டிநாட்டில் ஒருவிரலினுடைய பிழையளவாகிலும் பாபத்தொழில் உண்டாக லாமோவென்று மனங்கொதிப்பெய்தி இராஜநீதியை மீறி நடக்குந் துன்மதனைத் தன் தேசத்தெல்லையைவிட்டுத் துரத்தினன்—எ-று. (௧௨)

ஆய நாட்டைவிட் டயல்செலா வளவிலே யங்க
ணேய கூத்தரோ டத்திசை போற்றும்யாழ்ப் பாணர்
பேய நாணுடைத் தூர்த்தர்பொல் லாருடன் புணர்ந்து
சேய நாட்டிரி வான்பொரு ளாசையிற் றிளைத்தான்.

இ-ள். பாண்டிநாட்டை விட்டகன்ற துன்மதனானவன் பின்பு அயலிருந்த தேசங்களில் கூத்தாடிகளுடன் கூடித்திரிந்துஞ் சங்கீதபாடகராகிய வீணைவாசிப்பவர்களுடன் சேர்ந்து சஞ்சரித்தும் நாணமற்றவருமாய் துட்டர்களுடனே கலந்து பொருளாசையைவைத்து வெகுகால மலைந்துதிரிந்தான்—எ-று. (௧௩)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கானநெறித் தனிவருவோர் கருத்தலையப் பொருள்கவர்ந்
தூனுயிர்போ லுறவுபுரிந் துடைமையுட னெடுத்தொழித்தும்
போனவநீ ரடைக்காயிற் புரிமயக்கஞ் சிறிதகலா
வானமருங் கருத்தியவ ரருஞ்செல்வங் கொணர்ந்தகன்றும்.

இ-ள். காட்டுவழியில் ஒன்றியாய் வருபவர்களை மனதுகலங்கவ டித்து அவர்களிடத்திலிருக்குந் திரவியங்களைப் பறித்துக்கொண்டும் தேகமுஞ் ஜீவனும்போல சினேகஞ்செய்துகொண்டிருந்து அவர்களு டைமையை சிலரிடத்தில் யெடுத்துமறைத்தும் அன்னம் அடைக்காய் முதலியவைகளில் விடம்ருந்துகளைவைத்து அன்னவர் புசித்து மயக்க முற்றபின்னர் அவர்களது பொருள்களைக் கவர்ந்துகொண்டு மற்றோரி டத்திற்குச்சென்றும்—எ-று. (௩௪)

அந்தணரை வதைசெய்து மறவோரை யுயிர்கவர்ந்து
முத்துநெறி விருத்தர்களைப் பாலகரை முற்றுவித்தும்
பைந்தொடியார் தமைமுடித்தும் பல்கோடி கொலைபுரிந்தும்
வந்தபொரு ளான்மகிழ்வான் மதன்கணையால் வருந்துவான்.

இ-ள். வேதவேதியர்களைக் கொலைசெய்தும் புண்ணியசாலிகளு யிரைக் கவர்ந்தும் நன்மார்க்கத்தை யனுசரித்த விருத்தராகிய கிழவர் களையுங் குதலைச்சொற்களையுடைய குழந்தைகளையுங்கொன்றும் பெ ண்களை வதைத்தும் பின்னுமநேகங்கோடி பழிபாதகங்களைச் செய் துஞ் சம்பாதித்த திரவியங்களை நானாஜாதியிலுமுற்ற விபசாரிகளுக் கும் மாரனது பஞ்சபாணங்களுக்கும் இரையாய் வருந்தினான் து ன்மதன்—எ-று. (௩௫)

வாதித்த வேல்விழியார் மயலளற்றின் வீழ்ந்தழுந்தி
யாதித்தொல் குலமுடைய வரிவையரை யயலாராற்
பேதித்துஞ் சோர்வறிந்து பெட்பமுறத் தன்னுரையாற்
போதித்தும் பொருள்கொடுத்தும் புணர்ந்தவர்த நெறியொழித்தா [ன்.

இ-ள். இளைஞர்களினது மனதைக் கொள்ளைகொள்ளும் வேலை ப்போன்ற விசாலம்பொருந்திய விழிகளையுடைய விலைமாதர்களது மோகமென்னுஞ் சேற்றிலழுந்தியும் உயர்குலப் பெண்களைத் தோ ழிப்பெண்களைக்கொண்டு மனம்பேதிக்கச்செய்து புணர்ந்தும் சிறிது பெண்களைக் கள்ளமனத்தோடு அவர்களுக் கினிமையுண்டாகப்பேசி சேலைமுதலிய பணிகளைக்கொடுத்துப்புணர்ந்தும் அவர்களுடைய நெ றியையும் நீக்கினான் துன்மதன்—எ-று. (௩௬)

மகங்களள விலபுரிந்தோர் மறைவரம்பு கண்டோர்தம்
மகந்தெளிந்தோர் மனைவியர்க ளனந்தம்பேர் புவிதாங்கு
நக்கடனை யிறுத்துக்கா னடுங்கச்சாய்த் ததுபோல
விகம்பரமென் றறியாதோ னிலகியகற் பழித்தொழித்தான்.

இ-ள். அளவில்லாத யாகாதிகளைச்செய்தவர்கள் வைதீகவேதசா த்திர முற்றுமுணர்ந்த பெரியோர்கள் யோகிகள் முதலிய சஞ்சனர்க

ளினது இல்லறதருமத்துக்கியைந்த மனைவியர்கள் அநேகரை மனது பேதிக்கும்படியாய்ச்செய்தும் தெப்பம்போன்ற பூமிக்காதரமாயிலங்கும் பர்வதங்களைப் பிரளயகாலப்பெருங்காற்றானது வீசிப்பெயர்த்தெறிவதுபோலப் புண்ணியபாவ மிதுவென்றுஞ் சொர்க்கநரக மிதுவென்று மறியாததுன்மதன் அந்த குலஸ்திரீகளினது பதிவிருதாதன்மத்தையுங் கெடுத்தான்—எ-று. (௩௭)

ஈந்தறியா னொருண்மை யிசைத்தறியான் பேரறநூ
லாய்ந்தறியா னுய்ந்தவரை யடைந்தறியா னொருதீர்த்தந்
தோய்ந்தறியான் றெய்வமெனச் சொற்றுமறி யானிரைய
நீந்தறியா வகையாவு நினைவுறையாக் கையிற்கொண்டான்.

இ-ள். பெரியோர்கட்கு ஈதலாகிய தானதருமங்களைச் செய்துமறியான், மெய்ம்மொழி புகன்றுமறியான், சிவபுண்ணியத் தெளிவாகிய சாத்திரங்களை விசாரித்துமறியான், அஃதுணர்ந்த பெரியோர்களை நேசித்துமறியான், பவமென்னு மழுக்கைப் பரிசுத்தப்படுத்துந் தீர்த்தங்களின் மூழ்கியுமறியான், பராபரவஸ்துவாகிய சிவபெருமானது நாமங்களை வாக்கினும் சொலியுமறியான், நரகவாதனையைத்தருந் துயரக்கடலினின்றகல வகையறியாது மனதில் பாபத்தொழிலையே நினைத்து காயத்தால் நடத்திவந்தான் துன்மதன்—எ-று. (௩௮)

கொலைகளிலிங் கிவன்முடியாக் கொலையில்லை யாவர்க்குங்
கலகமுறுங் களவுதனி லிவன்புரியாக் களவில்லை
யிலகுபெரும் புடவியிடை யிவனழியாக் கற்பில்லை
நலமகறீ வினைக்கொடியோ னிவ்வண்ண நாட்கழித்தான்.

இ-ள். ஜீவவதை செய்யுந்தொழிலில் இவன் கொலைசெய்யாத ஜீவனுமில்லை எவர்களிடத்திலும் கலகஞ்செய்து ஒருவர்க்கொருவர் விரோதித்தசமயத்தில் இவன்செய்யாத களவில்லை பெரியபூமியினிடத்தில் இவனழிக்காத கற்புமில்லை ஒருகாலத்திலும் நன்மையினடைவாப் பாதகனாகிய துன்மதன் இவ்வகையாக வாழ்நாளைக் கழித்துவந்தான்—எ-று. (௩௯)

கருங்கடலுட் டிசைமயங்கிக் கரைகாணா துழலுமோ
ரருங்கலமங் கொருகாலா லேற்றகரை செல்வதுபோ
லொருங்கரிய பவக்கடல்வா யுலைபவன்முன் னல்வினைக்கா
மருங்குதவி யுந்திடலான் மதிற்றில்லைத் திசைசென்றான்.

இ-ள். நெடிய கருங்கடலுள் திசைதப்பியுழலுமோர் மரக்கலத்தைச் சுழற்காற்றானது மோதியவற்றை நற்றுறையிற் சேர்ப்பதுபோலச் சனனமரணமென்னும் பவசாகரத்தை நீந்தவறியாமலவதிப்படுங்

துன்மதனை யவன் முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியப்பலனென்னுங் காற் றானதுவந்துகூடிப் பூலோககைலாசமான சிதம்பரதலத்திற்குப் போகிறமார்க்கத்திற் கொண்டுவந்து சேர்த்தது—எ-று. (௬௦)

கானின்று மலைநின்று கமலமிசை நின்றுதழன்
மேனின்று தவம்புரிந்தும் பெறற்கரிய வீட்டின்பம்
யானின்று தருவனென விளங்கொடியோ டானந்தத்
தேனின்று நடம்புரியுந் திருவெல்லைப் புறத்தணைந்தான்.

இ-ள். நெருங்கிய வனங்களிற் சஞ்சரித்தும் மலைகளில் வாசஞ்செய்தும் ஜலத்திலெழுந்தொளிருங் கமலத்தின்மீதிருந்தும் பஞ்சாக்கினியின் மத்தியில்நின்று தபஞ்செய்துங் கிடைப்பதற்கரிய மேலான முத்திசுகத்தை என்னைத்தரிசனஞ்செய்தால் நானருகிறேனென்றுசிவபெருமான் மின்போலிலங்குங் கொடியிடையாளாகிய சிவகாமவல்லி கண்டுமகிழ வெப்போது மானந்த நடம்புரியுஞ் சிதம்பரதலத் தெல்லைக் கருகேவந்து சேர்ந்தான் துன்மதன்—எ-று. (௬௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அங்கொடிங்கொ டூசல்போ லரும்பிறப் பிறப்பிடைத்
தங்கிவெந் துயர்க்கணிற் றணவுமாறு மார்கழித்
திங்கடன்னி லாதிரைத் தினத்தும்வானம் வையக
மெங்குமுய்ய நெறிவழங்கு மெழில்விழா நடந்ததால்.

இ-ள். ஊசலானது முன்னும்பின்னு மசைந்தாடுவதுபோலப் பிறப்பிறப்பென்னுந் தீராப்பெருந்துக்கத்தை யநுபவித்துழலுஞ் ஜீவகோடிகளை யாதரிக்கும்பொருட்டு மார்கழிமாதந் திருவாதிரையென்னுஞ் சுபதினத்தில் தெய்வலோகவாசிகளும் பூவுலகத்தவரும் வந்து கூடி ஆனந்தக்கண்ணீருகுத்துத் தரிசனஞ்செய்த மாத்திரத்தில் சிவகதியைத்தரும் அழகார்ந்த திருவிழா நடந்தது—எ-று. (௬௨)

பந்தமாட வீதியிற் பளிங்கிழைத்த முன்றில்வாய்
முந்துசெம்ம ணிக்கணத்தின் முறையிழைத்த நிறைகுடம்
மந்தமற்ற பெருமைகொண்ட வாசலா திலங்குபாற்
சிந்துவின்க ணிரவிவந் துதித்தசெய்கை சிவணுமே.

இ-ள். நவரத்தினங்களாலிழைத்து மேலணி மாடங்களணிந்த லங்காரம்பெற்ற வீதிகளிலுள்ள வீடுகடோறும் வாயில்கடோறும் சந்திரகாந்தக் கற்களினாற் றளவரிசைப்படுத்தி முற்றத்தின்கண் சிவந்த காந்தியையுடைய நாகரத்தினங்களிழைத்த பசும்பொற் பூரணகும்பங்கள் வரிசையாய்ப் பிரகாசிப்ப தெப்படியிருந்ததென்றால் மட்டி

ல்லாப் பெருமைபூண்டு களங்கமற்றிருக்குந் திருப்பாற்கடலிலே சூரியன் வந்துதித்ததுபோல் விளங்கியது—எ-று. (சங)

மாலடைந்த செய்யசோதி மணியினிற் குயிற்றிடும்
பாலிகைக்கண் வெண்முளைப் பரப்பெழுந்த பரிசுதான்
வேலைதந்த வமுதவிந்து மதியமன்றி வெய்யவன்
கோலமண் டலத்தும்வந்து குடிபுகுந்த தொக்குமால்.

இ-ள். ஒப்பற்ற சிவந்த காந்தியையுடைய இரத்தினங்களழுத்திய பாலிகைக்குள் வெண்ணிறமுற்ற நவதானியமுளைக ளெப்படியிருந்ததென்றால் திருப்பாற்கடலிலெழுந்த வமுதென்னுந் தூளிகள் வெண்மையையுடைய சந்திரபிம்பத்தினிடத்தும் அவற்றினுமதிக காந்தியோடுங்கூடிய சூரியமண்டலத்தினுந் தோய்ந்தனபோற் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருந்தது—எ-று. (சச)

குருமணிக் குலங்களிற் குயிற்றுமம்பொன் மாடமு
மருவுவாயின் மணிதயங்கு மகரதோ ரணங்களு
மிருமைகொண்ட வுதயவெற்பி னத்தினங்க ளுதயமா
யொருவிகந்த விரவியெண்ணி லுள்ளவாயி னொக்குமே.

இ-ள். காந்திபெற்ற இரத்தினங்களிற்சிறந்த குருமணியென்னு மாணிக்கங்களழுத்திய மேலணிமாடங்களும் வாயில்கடோறும் இரத்தினமயமாகிய மகரதோரணங்களும் வயங்குவன யாதுபோலுமெனில் இரண்டு உதயபருவதங்களினிடத்தில் எண்ணிறந்த சூரியர்களெழுந்து பிரகாசிப்பதுபோல் பிரகாசித்தன—எ-று. (சரு)

இரவியால் விளங்குமாறி கந்துநில்லை யம்பலம்
பரவுசெய்ய சோதியே பரந்திலங்கு வெய்யவன்
கிரணமுந்து வெம்மைவந்து கிட்டினு ளிகேதன
நிரவுகே தனக்குழா நிறைந்துமே னிழற்றுமால்.

இ-ள். உலகங்களையெல்லாம் விளங்கச்செய்யுஞ் சூரியகிரணமானது பிரகாசம்பொருந்திய கனகசபைக்குமுன்னர் பானுவின்முன் விளக்கைப்போல் ஒளிமழுங்கியிருந்தன வீடுகடோறும் மேலணிமாடங்களிற் கட்டியிருக்குந் துவசங்கள் சிதம்பரதலத்துள் பருதியின் கிரணத்தைப் பரவவொட்டாமற் றடுத்து நிழலுண்டாக்கிக் குளிர்ச்சியாகிய சீதளத்தைத்தந்தன—எ-று. (சசு)

யாகசாலை தெற்றிமுற்ற மேசிலாத வீதிவாய்
மாகநாடு கோபுரங்கண் மண்டபங்க ளாலயம்
பாகசூத னநியலண்டர் பகுதிநான்று மன்றியுஞ்
சோகமுற்ற முனிவர்தொண்டர் தொகுதியென்று மிகுதியால்.

இ-ள். யாகாதிஹோம யெக்ஞவிரதங்க ளநுட்டிக்குஞ் சாலைகளிலும் பெரியோர்கள் வேதபாராயணஞ்செய்து ஆனந்தித்திருக்குஞ் சபைகளிலும் திருவாயில்களிலும் நால்வகை வருணத்தார் வாழும் அழகுபொருந்திய குற்றமற்றவீதிகளிலும் முகிலினங்கள் மொய்த்து வானுலகளவுமளாவிய கோபுரங்களிலும் இராஜசபைபோன்ற ஆயிரக்கால் மண்டபம் நூற்றுக்கால் மண்டபமுதலிய மஹாமண்டபங்களிலும் கோயில்களிலும் இந்திராதிதேவர்கள்முதலிய தெய்வகணங்கள் நிறைந்திருப்பதுமன்றியுஞ் சிவயோகிகள் யோகாநுபவங்களாம் பேரானந்தமுற்றும் தபோதனர்களும் பக்தஜனக்கூட்டங்களும் சதாகாலமும் இடைவிடாது நெருங்கியிருப்பார்கள்—எ-று. (௯௭)

புரமெரிந்து விழநகைத்த புனிதனன்ப ரளவிலார்
வரமிகுந்த மேனிநீறு மறுகிலங்கு மொளிகள்பாற்
பரவைமுன் பிரிந்தமெய்ப் பதஞ்சலிக் கலோயமே
விரவிவந்து காணவெங்கு மேவிநேட லொக்குமே.

இ-ள். திரிபுரத்தைக் குறுநகையா லெரிந்துவிழச்செய்த பரமசிவத்தின் மெய்த்தொண்டர் திருக்கூட்டங்கள் தத்தந் திருமேனியிலணிந்திருக்குந் தவளநிறம்போன்ற விபூதியினதுகாந்தி பட்டணமெங்கும் பிரகாசிப்பது எப்படியிருந்ததென்றால் பாற்கடலின்கண் விட்டுணுவுக்குச் சயனமாயமைந்திருந்த ஆதிசேடன் பதஞ்சலிமாமுனியாயவதரித்துத் திருச்சிற்றம்பலத்தி லானந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிசனஞ்செய்து சிவானந்தத்தை யடைந்திருக்கும் அப்பதஞ்சலியாரைக் காணவேண்டி நனிகாதல் பூண்டெழுந்துவந்த பாற்கடலானது எங்கும் நிறைந்து தேடுவதுபோல் இருந்தது—எ-று. (௯௮)

மக்கடேவர் தந்நெருக்கின் வழிவிலங்கி வந்துளோர்
மிக்கதஞ்செய் தொழிலறிந்து வேறுவேறு சேர்வராற்
பக்கமே பணிந்துமீள் பதங்கர்தங்க டேர்தனைத்
தக்கதேரொ டையமாழி யொன்றுகண்டு தணர்வரால்.

இ-ள். மானிடர்களுந் தேவர்களுங் கலந்து நெருங்கி அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசிக்கின்றபோது கண் இமைக்கின்ற குறிப்பைக்கண்ட மக்கள் மக்களுடன் சேர்வார்கள் கண் இமையாதிருக்கு மடையாளங்களைக்கண்ட விமையாநாடாராகிய தேவர்கள் தெய்வலோகத்தாருடன் சேர்வார்கள் சூரியரும் இராஜாக்களும் நடராஜனைத் தரிசனஞ்செய்து தத்தம் தானங்களுக்குப்போகவேண்டி ஒற்றையாழிபூட்டிய தேரடையாளங்களைக்கண்டு சூரியர்கள் தேரேறிச்செல்லுவார்கள் ஒற்றையாழியில்லாத ரதங்களைப்பார்த்து வேந்தர்களவற்றி லாரோகணித்துச் செல்லுவார்கள்—எ-று. (௯௯)

அண்டர்சூழ் விமானகோடி யந்தரத் தபந்தரான்
மண்டலத்தி னந்தகார மன்னனிய் கவற்றினால்
விண்டதேச தோவிளக்கும் வேதனாத னம்பலங்
கொண்டசோதி யண்டரண்ட கூடமெங்கு மூடுமால்.

இ-ள். தேவர்கள் ஆகாயமெங்கும் நிறைந்து பந்தரைப்போனெருங்கியிருப்பதினால் அத்தலத்தின்கண் சூரியகிரணம் புகாமல் அவ்வவர் ஆரோகணித்திருக்கும் விமானங்கள் தேர்களின்மறைவால் மழுங்கிப் பூமண்டலத்தின் பிரமாண்டமெங்கு மளாவின்றது—எ-று. ()

முடிகளோடு முடிநெருங்கி முந்திமுந்தி வந்துநின்
றடிகள்மன்றி லாடல்கண்ட வண்டரா வணைந்தவெண்
பொடிகொள்மேனி நிலவுவீசு புனிதனான வன்பரும்
படியின்மேல் விழுந்தெழுந்து பாடியெங்கு மாடினார்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் ஆனந்தத் தாண்டவம்புரியும் விராட்புருடனாகிய சபாநடேசனது நடனத்திற்குமுன் செல்லவேண்டுமென்று தேவர்கள் நனியாவலுடனே கிரீடங்க ளொன்றோடொன்று தாக்க முன்வந்து தரிசனஞ்செய்து பின்வந்து தரிசிக்கும் பரிசுத்தமான சிவனடியார்க ளணிந்திருக்கும் வெண்மைபொருந்திய விபூதியின் காந்தியானது பூரணச்சந்திரனொளிபோல் பிரகாசிப்பதைக்கண்டு அவர்களுடன் சேர்ந்து பூமியில்விழுந்து அட்டாங்கமாய்ப் பணிந்து வேதாகமபுராணங்கள் தேவாரதிருவாசகங்கள் முதலியவைகளால் தோத்திரங்கள்செய்து ப்ரம்மானந்த பலிதராய் எங்குங் கூத்தாடுவார்கள்—எ-று. (௫௧)

கதுவுதேவர் மகுடமீது கற்பகத்தின் மாலைவீழ்
மதுவையுண்டு புதுமைகொண்ட வண்டினங் களித்தபாற்
பதுமமன்ன கண்கள்கொண்டு பண்கள்கொண்ட மாமறைப்
பொதுவினாடு மதுவையுண்டு புலவருங் களித்தனர்.

இ-ள். நெருங்கிய தேவர்களினது கிரீடங்களில் அலங்கிருதஞ் செய்திருக்கும் பாரிஜாதமலர் மாலைகளிலிருந்து ஒழுகும் இனிமையான தேன்களை வண்டினங்க ளிவை நமக்குக்கிடைப்ப தரிதரிதென நுகர்ந்து ஆனந்தத்தையடைந்தன பண்ணோடுங்கூடிய வேதங்கள் முழங்கும் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடம்புரியும் அம்பலவாண மூர்த்தியினது தரிசனானந்தமென்னும் தேனை தாமரைமலரையொத்த கண்களைக்கொண்டு பானஞ்செய்து தேவலோகத்தாருஞ் சந்தோஷித்தார்கள்—எ-று. (௫௨)

முற்றுமுள்ள புவனநின்று வந்தவந்த வானுளோர்
றெற்றைநா ளணைந்ததென் றெதிர்ந்துதன்னிலில் வினவுறப்
பெற்றவோதை யன்பர்பூசை பேணுகின்ற பலவிதத்
துற்றவார வங்கடன்னி லொளிமழுங்கி நையுமால்.

இ-ள். சபாபதியினது பூசை தீபாராதனை காலங்களில் பூரி-பேரி-காகளம்-டமாரம்-சின்னமென்னும் ஐந்துவகை மேளவாத்தியங்கள் முழங்குமோசையும் வேதாகமபுராண தேவார திருவாசகத்தின் கோஷ்டியும் லோகாதிலோகங்களிலிருந்து அம்பலவாண மூர்த்தியினது ஆனந்த தாண்டவ தரிசனஞ் செய்யும்பொருட்டாகவந்த முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் ஒருவர்க்கொருவ ரெப்போது வந்தீர்களென்றும் கைலாகுதந்துங் காடாலிங்கனஞ்செய்தும் க்ஷேமலாபங்களை வினவும் கோஷ்டியால் மழுங்கிக்கேளாமலிருந்தது—எ-று.
(௫௩)

பங்கயத் தடம்பணிந்து பாசம்வீசி யேறுவா
ரங்கண்மிக்க தானநல்கி யமரரஞ்ச விரவுவார்
சங்கரற் குகந்தசைவ தருமநின்று புரிகுவார்
பொங்கிமிக் கெழுந்தவோசை புவனமெங்கும் விரவுமால்.

இ-ள். சிவகங்கையில் தோத்திரங்கள் செய்துகொண்டு மூழ்கி மஹாபாதகங்களையும் பவமென்னும் பாசபந்தங்களையும் நீக்கிக் கரையேறினவர்களது ஆரவாரமும் அந்தத் தீர்த்தக்கரை மண்டபங்களில் பதினாறுவித மஹாதானஞ் செய்பவர்களைப் பார்த்துத் தங்கள் பதவியைப் பெறுவார்களென்று தெய்வலோக வாசிகளாகிய அமரர் பயங்கொள்ளும்படி தானஞ்செய்யும் ஒலியும் சிவபெருமானுக்கு விருப்பமான தருமங்களை வேதாகமங்களின் விதிவழுவாது நடாத்துகின்றவர்களினது ஆரவாரமும் பொங்கியெழுந்து சகலலோகங்களினும் நிறைந்தன—எ-று.
(௫௪)

அரம்பைமாதர் கீதவோதை யாடலோதை யாரணம்
பரம்புமோதை பல்லியம் பரப்புமோதை யன்றிமுன்
வரம்பிலார் நெருங்குதேவர் மகுடமோது நந்திகைப்
பிரம்பினோதை சலதியோதை சிறிதெனப் பிறங்குமால்.

இ-ள். அரம்பை ஊர்வசி திலோத்தமை முதலிய தெய்வகணிகையர்கள் சங்கீதங்கள்பாடுகின்ற இனிமையாகிய ஓசையும் அவர்கள் நாட்டியம் செய்யுமிடத்துண்டாகும் மத்தளமுதலாகிய வாத்திய முழக்கமும் பிராமணர்கள் நான்குவேதங்களை பாராயணஞ் செய்யும் ஓசையும் பலவாத்தியங்களினது முழக்கங்களுமல்லால் சபாமேடைசாரு

சன்னிதானத்திற் றரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்று அவரவராவலினு ற் றாதரவின்றி நெருக்கி முன்விரைந்துசெல்லுகின்ற தேவர்களினது கிரீடங்கள் தகரும்படி நெருங்குகின்ற சந்தடியை விலக்கும்பொருட் டு நந்திதேவர் கரத்திற் பொற்பிரம்பேந்தியடிக்கையில் கிரீடங்களின் மீதுவிழுவதால் கணீரென்னு மோசை மிகுந்தெழுந்து சமுத்திரத்தி னது ஆரவாரத்தைச் சிற்றொலியாயடக்கி விளங்கும்—எ-று. (ருரு)

புரமெரித்த துங்கதித்த புண்டரீக வந்தனன்
சிரமறுத்த துஞ்சிலைக்கை வேளையன்று செற்றது
நரமடங்க லைத்தொலைத்த நன்குமின்ன வாதியாம்
வரமிகும் புராணமே வழுத்துவார்க ளெங்கணும்.

இ-ள். சிவசம்பந்தத்தோடு பக்தியையனுசரித்த திரிபுரங்களுக் கரசர்களாகிய மூன்று சுராதியர்களைச் சுகமாயிருக்கச்செய்து சைவச மயத்தைவிட்டுப் புறச்சமயத்திற்புகுந்த மற்றவர்களோடு திரிபுரத்தை ப் புன்னகைசெய்தெரித்த புதுமையையும் ஜலந்தரன் அந்தகாசுரன் முதலிய வசுரரைக்கொன்று தேவர்களை யிரட்சித்தபுகழையும் அன்ன வங்கொண்டு சந்திரஜடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவனது முடியைக்க ண்டேனென்று பொய்ம்மொழிபுகன்ற பிரமன் சிரத்தைக்கிள்ளிப் பா த்திரமாகக் கையிலேந்திய சிறப்பையும் கருப்புவில்லைவளைத்துச் சுரு ம்பை நாணாகப்பூட்டி முல்லை-அசோகு-நீலோற்பலம்-மாம்பூ-தாமரை யென்னும் ஐந்துவித மலர்க்கணைகளைத்தொடுக்கும் அனங்கனாகிய ம ன்மதனை நெற்றிக்கண்ணினால் நீறாக்கின பெருமையையும், விஷ்ணு மச்சம்-ஆமை-வராகம்-நாரசிங்கம்-வாமனமென்னு மைந் தவதாரங்க ளாகியகாலத்தில் சங்காரஞ் செய்தவைமுதலிய சிவபுராணங்களைச் சி தம்பரத்தலத்தில் எங்கணும் வாசிப்பார்கள்—எ-று. (ருசு)

சரிதையீது கிரியையீது தக்கயோக மீதுதற்
குரியஞான மீதெனு வுணர்த்துமாக மங்களும்
புரியுமாக மங்களாதி புகலுமார ணங்களுந்
தெரிவுளோர்கள் சழகமே திகழ்ந்துயர்ந்த திக்கெலாம்.

இ-ள். பரசிவமாகிய உமாமகேசனது சரித்திரங்க ளின்னதெ ன்றுஞ் சைவாசாரநடத்தை யின்னதென்றும் பரமசிவத்தையே நிய வமாக மனதில் அநுசந்தானஞ்செய்து சிவயோகஞ் சாதிக்கின்றநெறி இன்னதென்றும் அறிவிற்கலந்து சிவபரமயிக்கியமாகுஞ் சிவஞானமி ன்னதென்றுந் தெரியச்சொல்லுஞ் சிவாகமங்களும் யாகாதிகருமங்க ள் செய்வித மின்னதென்று அறிவிக்கும் வேதங்களும் அவ் வேதவிதி ப்படி நடாத்திவைக்கும் பெரியோர்களின் திருக்கூட்டங்களும் சிதம் பரதலத்தில் எங்கும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று. (ருஎ)

விளைவின்மேலை யன்னமாயன் வேதனெய்த வாயிலிற்
கருடனன்ன மங்குணங்கல் கனகவெற்பும் வெள்ளிமால்
வரையுமெம் மிடத்தினும் வயங்குமன்றி னிறைவனென்
றருடவத்த சிறைபடைத் தணைந்துதன்மை யொக்குமே.

இ-ள். சபாபதியின் சன்னிதானத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று வாகனாதிகளைவிட்டிறங்கி அரியயனிருவருங் கோயிலுட்சென்று தரிசனத்திற் கெதிர்பார்த்திருக்கும்போது அன்னவரேறிவந்த பொன்னிறம்போன்ற கருடவாகனமும் வெள்ளியைப்போன்ற அன்னவாகனமும் அபிமுகவாயலுக்கு வெளியில் தத்தம் தலைவர்களதுவரவை எதிர்நோக்கிப்பார்த்து வாட்டமுற்று அசையாமல் பொன்மயமாகிய மஹாமேருவும், வெள்ளிமயமாகிய கைலையும், சர்வேஸ்வரன் நம்மைவிட்டுநீங்கிச் சிதம்பரதலத்தில் நடிக்கிறானென்றுதெரிந்து சிறகுகள் பெற்றுவந்து கோபுரவாயிலில் காத்திருந்ததுபோ லிருந்தன—எ-று. ()

அருகுவாழு மங்கைநேய வன்னலாட லாதரம்
பெருகுவார்க ளருவிகண்கள் பெருகஞான வமிர்தமே
பருகுவார்கள் புளகமெய்ப் படைத்துளார்கள் பரவசத்
துருகுவார்க ளின்பவெள்ள முற்றுளார்க ளெங்கணும்.

இ-ள். வாமபாகத்தில்விளங்குஞ் சிவகாமசவுந்தரி கண்டுமகிழ அம்பலவாணமூர்த்தி ஆனந்தநடனம்புரியும் விநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் கண்களில் ஆனந்தவெள்ளம்பெருகச் சிவஞானமென்னுந் தேவாமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்கிறவர்களுந் தேகத்தில் மயிர்க்குச் செறிகிறவர்களும் ஆனந்தபரவசத்தான் மனமுருகி நிற்பவர்களும் பேரானந்தத்தையடைந்தவர்களும் எங்கும் நிறைந்திருப்பார்கள்—எ-று. (௫௪)

வணங்குவார் வழுத்துவார் மகிழ்ந்துகாண லின்றிநின்
றுணங்குவா ரிருந்துதாளை யுள்குவா ரிடப்புறத்
தணங்குகாண மன்றுளாடு மாடல்கண்டி யாவரு
மிணங்கொணாத சீவன்முத்தி யெய்தியின்ப மெய்துவார்.

இ-ள். வாமபாகத்தில்விளங்கும் அருட்சத்தியாகிய சிவகாமசவுந்தரிகாண எப்போது மானந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசித்தவர்களும் பஞ்சசுத்தியோடு மண்மிசை யஷ்டாங்கமாய்ப்பணிபவரும் தோத்திரஞ்செய்பவர்களும் உமது பதாம்புயங்களை யிதயத்திலிருத்தித் துதிக்கவல்லபாக்கியம் கிடைக்கவில்லையேயென்று வாடி மெய்சோர்ந்திருப்பவர்களும் மறுபடியும் ஜனனமரணாதிய

வத்தைக எல்லார்மற் ஜீவன்முத்தர்களாகிச் சிவானந்தத்தையடைவார்கள்—எ-று. (கூ0)

இன்னதன்மை யெனவுரைக்க வெய்தொணாத நல்விழா
நன்னலந்த யங்குதில்லை நகரம்வந் தடைந்துடன்
றுன்னுகின்ற பாணராதி சூழநின்ற துன்மதன்
பொன்னினம் பலத்துளன்ன போதுவந்து புக்கனன்.

இ-ள். இன்னவிதமென்று சொல்லுதற்கரிய சகலசம்பிரம வைபவத்துடனே நடக்கும் மார்கழிமாதத்திருநாளில் நன்மைமிகுந்த சிதம்பரதலத்துக்குள்வந்து பாணர் கழைக்கூத்தர்கள் முதலிய தூர்த்தர் கூட்டத்துடன் துன்மதனும் கனகசபைக்கெதிரில் வந்துநின்றான்—எ-று. (கூக)

தணிவிலாத கனகமன்று சபையின்முன்னர் நின்றுகைம்
மணிகள்பேரி தாளமா மதங்குமுன் முழங்கவுந்
தணியுலாவு காமர்வல்லி யசைதல்போ லுருத்திரக்
கணிகைமாதர் பரதநீதி கானவாடல் பேணினார்.

இ-ள். நெடிய பிரகாசம்பொருந்திய கனகசபைக்கெதிரிற் சங்கீத மத்தளதாளமுதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கவும் அந்தவிலைக்குச்சரியாக வல்லிசாதகக்கொடியானது தென்றலுக் கசைந்தாடுவதுபோல் திவ்ய வஸ்திராபரணாலங்கிர்தமுஞ் சந்தனபுட்பங்களணிந்த அதிரூபலாவண்யமான உருத்திரகணிகைமாதர்கள் பரதசாத்திரவிதி வழுவாது முறைப்படியே அதிகவிருப்பத்துடன் நாட்டியஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்—எ-று. (கூஉ)

திருவிரும்பு மாதராடல் செய்தல்கண்டி யாவர்முன்
மருவுபாட லாடலென்று வடதிசைக்க ணோக்கினா
னருள்சுரந்து வல்லிகாண வம்பலத்து ளாடுமோர்
கருணைவெள்ள நின்றதன்மை கண்கள்கொண்டு கண்டனன்.

இ-ள். இலக்குமிதேவி விருப்பத்துடன் கடாக்ஷிக்கத்தக்க அழகுவாய்ந்த நடனமாதர்கள் நாட்டியஞ்செய்யு மதிசயத்தைப்பார்த்து மகிழ்ந்து இச் சங்கீத மேளவாத்தியங்களுடனே நடிக்கும்வேடிக்கை எந்த ராஜன்முன்பாக நடக்கின்றனவோவென்று வடதிசையைநோக்கிப் பார்க்கும்போது திருச்சிற்றம்பலத்திலே யாவரையுங்கடைத்தேறச் செய்யுங் கருணாகரவல்லியான சிவகாமசவுந்தரிகண்டு மகிழ ஆனந்தநடனஞ்செய்யு மருட்பெருக்காகிய அம்பலவாணமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்குந் திருவழகை முற் சனனங்களிற்செய்த மஹா புண்ணியவசத்தினால் துன்மதன் இரண்டுகண்களினாலுந் தரிசித்தான்—எ-று. ()

நித்திலத்தை யொத்தமூர லிலவுவீசு முகமதிக்
குத்திரத் தனத்துமாதர் கொண்டவாட் லங்கறச்
சித்திமுத்தி நல்குகின்ற தில்லையெல்லை தன்னைவிட்
டுத்தரத் திசைக்கணன்ப ருடன்விரைந்து சென்றனன்.

இ-ள். முத்தைநிகர்த்த பல்வரிசையினது புன்னகையாகிய நிலவெறிக்கு முகாரவிந்தமென்னுஞ் சந்திரபிம்பங்களையும் காமுகர்கள் பார்த்தமாத்திரத்தில் மயங்கிவிழத்தக்க மாயாவிநோதத்திற்கிடமான தனபாரங்களையுமுடைய சூத்திரக்கணிகையர் வேடிக்கையைக்கண்டு மகிழ்ந்து பின்பு சகலபாக்கியங்களுங் கைவல்லியமானதுபோல் மேலான சிவபதவியையளிக்குஞ் சிதம்பரத்தெல்லையைக்கடந்து திருவிழாவுக்கு வந்திருந்துபோகுந் தன்னுடைய சிநேகிதர்களுடனே வடதிசையைநோக்கித் துன்மதன் சீக்கிரமாகச்சென்றான்—எ-று. (௯௪)

கடலுலாவு புடவியிற் கருத்தினுக் கிசைந்தசெய்
திடைவிடா துதிரியுநாளி னெய்துகின்ற நெறியினோர்
படருகின்ற பணைகள்சூழ் பராரைமா மரத்திடைத்
தொடருநீழ லதனின்மன்னு தூர்த்தரோ டிருந்தனன்.

இ-ள். சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தில் தன் மனதுக்கிசைந்த தொழில்களைச்செய்து சகலதேசங்களிலு மலைந்துதிரியும்போது ஓர்மார்க்கத்தில் நெடிதா யுயர்ந்து வளர்ந்து தணிந்த கிளைகளோடடர்ந்தழைத்து விஸ்தாரமாய்ப்பரவி நீழலைத்தரும் ஒரு மாமரத்தின்கீழ் துர்நடத்தையையுடைய தனது கூட்டங்களுடனே துன்மதன் கூடியிருந்தான்—எ-று. (௯௫)

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தெரிக்கொணாமறை யாவையுஞ் சிறந்தநூல் பலவும்
விரிக்குநாவின னருக்கனி லொளிவிடு மெய்யன்
பரிக்குஞானமுங் கருணையும் படைத்தனன் வினையை
யரிக்குமாதவத் தந்தணனொருவனங் கடைந்தான்.

இ-ள். யாவராலு மறியப்படாத மகிமையையுடைய நான்குவேதங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் படித்துணர்ந்து பிரசங்கஞ்செய்து போதிப்பதில் வல்லவனும் சூரியனது ஒளியினு மிக்க தேகத்தையுடையவனும் நன்மைவாய்ந்த ஞானமும் இரக்கமும் பூததயையுமுடையவனும் பாபங்களைப்போக்கும் புண்ணிய தபோதனனுமாகிய ஓர்பிராமணன் அவ்விடம்வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (௯௬)

வந்தவந்தண னத்தருநீழலின் மதிகு
டந்திவண்ணனைச் சிந்தைசெய் தமர்ந்திளைப்பாறிக்

சந்தமாமறை வாக்கினுற்றுன்மதன் றனைப்பார்த்
தெந்தநாடுமுன் யாவனீ யெனவெதிர்வினவ.

இ-ள். அங்கு வந்துசேர்ந்த புண்ணியசீலனாகிய பிராமணோத்த மன் சந்திரசேகரனே செவ்வானம்போன்ற திருமேனியனேயென்று சிவதுதிசெய்துக்கொண்டு அம் மாமரத்தினிழலிலிருந்து இளைப்பாற் றிக்கொண்டு அங்கிருக்குந் துன்மதனைப்பார்த்து வேதங்களோதும் வாக்கினால் நீ முன் எந்ததேசம் நீ யாவன் என்று விசாரணைசெய் தான்—எ-று. (சுஎ)

அழிவில்லாததன் னாடுமந் நாட்டிடைநீதி
யொழிவிலாததன் குலனுமக் குலத்திடை யொழுங்கின்
வழிநிலாதவெங் குணங்களும் புரிந்தவன் பாவத்
தொழிலுமந்தணன் செவித்துளை சுடும்படிச் சொன்னான்.

இ-ள். அழிவில்லாத மநுநீதியையுடைய பாண்டியதேசத்தில் நன்மைவாய்ந்த வைதீகாசாரமுற்ற உயர்வாகிய பிரம்மகுலத்தில் பிறந்து வேதத்திற்சொல்லிய விதிப்படி நடவாமல் துராத்மாவாகித்தான் செய்தபாபங்களையெல்லாம் அப்பிராமணனது இருசெவியினுள் நாராசத்தைக்காய்த்துச்சொருகினதுபோலத் துன்மதன்புகன்றான்—எ-று.

சொற்றவாய்மைகேட் டுள்ளமு முடலமுந் துளங்கி
யெற்றைநாளிவ னுய்வனோவெனமன மிரங்கித்
துற்றவல்லிருந் தொல்வினைத் துன்மதன் றனைப்பார்த்
துற்றவன்பின னந்தணனொருமொழி யுரைப்பான்.

இ-ள். இவ்விதமாகச்சொல்லிய அவனது சரித்திரங்களைக்கேட்ட பிராமணன் உடனே தனது உள்ளமானது பதைப்புறத் தேகம்நடுங் கி மிக வயர்வுற்று அந்தோ எக்காலத்தி லிவன் கடைத்தேறுவானோ வென்று இரக்கமுண்டாகி மேலாகிய குலத்திற்பிறந்தும் மஹாபாதகங்களைச் செய்துகொண்டிருந்த பாபியாகிய துன்மதனைப்பார்த்து மனதில் தயவுண்டாகி சன்மார்க்கத்துக்கேதுவாகிய சில தருமநீதி வசனங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (சுகூ)

நீடும்வல்வினை புரிதலா னெஞ்சுறு வஞ்சம்
வீடிலாதநீ பற்பல விளம்பருங் கற்ப
கோடிகாணரு மிருபதோ டோரிரு நான்கு
கோடிமாநிரை யக்குழி குளித்தனிச் சயமே.

இ-ள். எண்ணிக்கையில்லாத பாவங்களைச் செய்ததினாலும் மனதில் வஞ்சனைநீங்காமல் நினைத்துக்கொண் டிருக்கிறதினாலும் நீ அ

னேக பிரம கற்பங்கள்வரைக்கும் இருப்பத்தெட்டுகோடி நரகத்தில் கிடந்து வேதனைப்படுவது தப்பாது நிச்சயம் என்று பிராமணன்சொல்லினான்—எ-று. (௭௰)

நினைதுசெய்கையை நினைதொறு நினைதொறு மெனது
மனனிடத்தெழு மச்சமோ டருள்மிக வளரும்
வினைகளுள்ளன மாய்ந்திடுநெறி விளம்புவனா
லனையதன்மைநீ புரிந்திடின் வினையுனை யடரா.

இ-ள். ஓகோ துன்மதனே உனது நடக்கைகளைக் கேட்டதுமுதல் நினைத்தபோதெல்லாம் என்மனதில் பயமுண்டாகி இந்த மகாபாவியை எந்தப்புண்ணியத்தினால் கடைத்தேற்றலாமென்னும் இரக்கம் அதிகப்படுகின்றது ஆகையால் நீசெய்த பாவங்களெல்லாந் தீரத்தக்கதாக ஒரு நல்லவசனஞ் சொல்லுகிறேன் நான் சொல்லுமுறைமையாக நீ நடந்துக்கொண்டாலுன்னைப் பாவங்கள் தொடராமற்போமென்று வேதியன்சொன்னான்—எ-று. (௭௧)

ஆதலால்விரைந் திக்கணத் தத்தகை புரிதி
தீதுசெய்துபின் பயந்தது தீர்த்திட முயல்வோர்க்
கோதலாநெறி யெனமறை யுரைத்தவா னீதிப்
போதமுற்றுநீ கேட்டியேற் புகல்வனென் றுரைத்தான்.

இ-ள். ஆகையினால் சீக்கிரம் இந்தக்ஷணமே நான்சொன்ன நன்மார்க்கப்படி நடந்துக்கொள்ளென்றுசொல்லி மேலும் அறியாமையினால் பாவங்களைச் செய்தபின்பு நரகவாதனைவருமென்று பயந்து எந்தவிதமாகப் பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்று பெரியோர்களை வணங்கிக் கேட்பவர்களுக்கு அப்பாவங்களை நீக்கிக்கொள்ளுகிற முறைமை சொல்லலாமென்று வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் நீ நீதிநெறியோடு ஞானமுடையவனாய் பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுகிற முறைமை எவ்விதமென்றுகேட்டால் அந்தவிதி சொல்லுவோமென்று பிராமணன்போதித்தான்—எ-று. (௭௨)

கற்றகேள்வியா லறிவினாற் கருணையாற் பவத்தைச்
செற்றமாதவ வேதியன் றிருமொழி கேளா
வுற்றமாமதத் தொருகைமே லொருகையைத் தாக்கி
வெற்றிமாமுர சிடித்தென வெடிபட நகைத்தான்.

இ-ள். கற்ற கல்விகளினாலும் பெரியோர்களிடத்திற் கேட்ட கேள்விகளினாலும் ஞானத்தினாலுங் கிருபையினாலும் சனனமரணாதி அவத்தைகளை ஒழித்த தபோதனனாகிய பிராமணன் இவன் கடைத்தேறும்பொருட்டாகச் சொல்லிய வசனங்களைக்கேட்டுத் துன்மதன்

மதத்தினால் இரண்டுகைகளையும் ஒன்றோடொன்று பேரிகையடித்தது போலத் தட்டிப் பக்கத்திலிருக்கிறவர்கள் திடுக்கிட்டுப் பயப்படத்தக்கதாக நகைத்தான்—எ-று. (௭௩)

நக்கதுன்மத னன்னவற் பார்த்துநான் மறையோய்
தொக்கமாமறை நல்வினை சூழ்ந்ததீ வினைகள்
மிக்கவேழையின் போல்பவர் விளங்குவ ரன்றித்
தக்கசெய்கையென் போல்பவர்க் கென்செயுஞ் சாற்றாய்.

இ-ள். அப்படிநகைத்த துஷ்டனாகிய துன்மதன் அந்த பிராமணனைப்பார்த்து நான்குவேதமும் அறிந்த பெரியவனே வேதங்களிலே சொல்லும் புண்ணியபாவங்கள் மிகுதியும் ஏழையாகிய உன்னைப்போல் பயந்து நடக்கிறவர்களைத் தொடருமேயல்லாமல் என்னைப்போல துணிந்து நடக்கிறவர்களை என்னசெய்யுஞ் சொல்லென்று கேட்டான்—எ-று. (௭௪)

தனதுகற்புடை யாளிடைத் தனையரைப் பெறுதற்
கனையகாலத்தி லணைவதே யறமென்று மயலார்
மனைவிபாலணைந் தாற்கொடு வினையென்றும் வழங்கு
மினையயாவருங் காணநீ யிசைத்தவா றொக்கும்.

இ-ள். தன்னுடைய பதிவிரதையாகிய பெண்சாதியினிடத்தில் குலத்தைவிளங்கச்செய்யும் பிள்ளைகளைப்பெறும்பொருட்டு நல்லமுகூர்த்தத்தையறிந்து கூடுகிறதே புண்ணியமென்றும் அயலார்பெண்சாதிகளுடனே கூடுகிறது கொடிய பாவமென்றும் உலகத்தில்வழங்கும் இவைகளை எல்லாம் அறிய நீ சொன்ன முறைமையாகப் பாவபுண்ணியங்களைக் கண்ணாற்கண்டால் ஒத்துக்கொள்ளத் தக்கதாயிருக்குமென்று துன்மதன்சொன்னான்—எ-று. (௭௫)

இன்னபோல்வன வெண்ணில விகற்பங்கள் கூறி
யன்னவந்தணன் றன்னையு நிந்தனை யறைந்து
துன்னுநண்புடைப் பண்பிலாத் தூர்த்தனர்களொடுஞ்
சென்னியர் குழுவொடுந் தனதிச்சையிற் சென்றான்.

இ-ள். இவ்விதமாக அனேகவிகடங்கள்பேசிப் புண்ணியசொரூபமாகிய பிராமணனை இகழ்ந்துசொல்லி தனது துஷ்டசினேகிதர்களாகிய விடபுருஷர்களோடும் பாணர்க்கூட்டங்களோடும் கூடிக்கொண்டு தன் மனதுபோனவழியே துன்மதன்போனான்—எ-று. (௭௬)

செஞ்சொலானெறி யாம்பல செப்பியுங் கொடுமை
விஞ்சுதீவினை நீக்குமா றிசைந்திலன் வினைசெய்

தன்மதலை யவன் முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியப்பலனொன்றுங் காற்
றுணைதுவந்துகூடிப் பூலோககைலாசமான சிதம்பரதலத்திற்குப் போ
கிறமார்க்கத்திற் கொண்டுவந்து சேர்த்தது—எ-று. (௬௰)

கானின்று மலைநின்று கமலமிசை நின்றுதழன்
மேனின்று தவம்புரிந்தும் பெறற்கரிய வீட்டின்பம்
யானின்று தருவனென விளங்கொடியோ டானந்தத்
தேனின்று நடம்புரியுந் திருவெல்லைப் புறத்தணைந்தான்.

இ-ள். நெருங்கிய வனங்களிற் சஞ்சரித்தும் மலைகளில் வாசஞ்
செய்தும் ஜலத்திலெழுந்தொளிருங் கமலத்தின்மீதிருந்தும் பஞ்சாக்
கினியின் மத்தியில்நின்று தபஞ்செய்துங் கிடைப்பதற்கரிய பேரான
ந்தத்தை என்னைத்தரிசனஞ்செய்தால் நானருளுவேனென்று சி
வபெருமான் மின்போலிலங்குங் கொடியிடையாளாகிய சிவகாமவல்லி
கண்டுமகிழ வெப்போது மானந்த நடம்புரியுஞ் சிதம்பரதலத் தெல்
லைக் கருகேவந்து சேர்ந்தான் தன்மதன்—எ-று. (௬௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அங்கொடிங்கொ டூசல்போ லரும்பிறப் பிறப்பினைத்
தங்கிவெந் துயர்க்கணிற் றளைவுமாறு மார்கழித்
திங்கடன்னி லாதிரைத் தினத்தும்வானம் வையமு
மெங்குமுய்ய நெறிவழங்கு மெழில்விழா நடந்ததால்.

இ-ள். ஊசலானது முன்னும்பின்னு மசைந்தாடுதல்போலப் பி
றப்பிறப்பென்னுங் கோரப்பெருந்துக்கத்தை யநுபவித்துழலுஞ் ஜீவ
கோடிகளை யாதரிக்கும்பொருட்டு மார்கழிமாதத் திருவாதிரையென்
னுஞ் சுபதினத்தில் தெய்வலோகவாசிகளும் பூவுலகத்தவரும் வந்து
கூடி ஆனந்தக்கண்ணீருகுத்துத் தரிசனஞ்செய்த மாத்திரத்தில் சிவ
கதியைத்தரும் அழகார்ந்த திருவிழா நடந்தது—எ-று. (௬௨)

பந்தமாட வீதியிற் பளிங்கிழைத்த முன்றில்வாய்
முந்துசெம்ம ணிக்கதவத்தின் முறையிழைத்த நிரைநெடு
மந்தமற்ற பெருமைகொண்ட வாயிலா யிலங்குபாற்
சிந்துவின்க ணிரவிவந் துதித்தசெய்கை செய்யுமே.

இ-ள். நவரத்தினங்களாலிழைத்து மேலணி மாடங்களினலங்
காரம்பெற்ற வீதிகளிலுள்ள வீடுகடோறும் வாயில்கடோறும்
சந்திரகாந்தக் கற்களினாற் றளவரிசைப்படுத்தி முற்றத்தின்கண் சிவந்
த காந்தியையுடைய நாகரத்தினங்களிழைத்த பசும்பொற் பூரணகு
ம்பங்கள் வரிசையாய்ப் பிரகாசிப்ப தெப்படியிருக்கிறதென்றால் மட்டு-

ல்லாப் பெருமைபூண்டு களங்கமற்றிருக்குந் திருப்பாற்கடலிலே சூரியன் வந்துதித்ததுபோல் விளங்கியது—எ-று. (௪௩)

மாலடைந்த செய்யசோதி மணியினிற் குயிற்றிடும்
பாலிகைக்கண் வெண்முளைப் பரப்பெழுந்த பரிசுதான்
வேலைநந்து வழுவிநின்ற மதியமன்றி வெய்யவன்
கோலமண் டலத்தும்வந்து குடிபுகுந்த தொக்குமால்.

இ-ள். ஒப்பற்ற சிவந்த காந்தியையுடைய இரத்தினங்களழுத்திய பாலிகைக்குள் வெண்ணிறமுற்ற நவதானியமுளைக ளெப்படியிருந்ததென்றால் திருப்பாற்கடலினெழுந்து வழுவுதென்னும் நாளிகள் வெண்மையையுடைய சந்திரபிம்பத்தினிடத்தும் அவற்றினுமதிக காந்தியோடுங்கூடிய சூரியமண்டலத்தினும் தோய்ந்தனபோற் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருந்தது—எ-று. (௪௪)

குருமணிக் குலங் களிற் குயிற்றுமம்பொன் மாடமு
மருவுவாயின் மணித்தயங்கு மகரதோ ரணங்களு
மிருமைகொண்ட வுதயவெற்பி னத்தினங்க ளுதயமா
யொருவிகந்த விரவியெண்ணி லுள்ளவாயி னொக்குமே.

இ-ள். காந்தியுற்ற இரத்தினங்களிற்சிறந்த குருமணியென்னு மாணிக்கங்களழுத்திய மேலணிமாடங்களும் வாயில்கடோறும் இரத்தினமயமாகிய மகரதோரணங்களும் வயங்குவன யாதுபோலுமெனின் இரண்டுவுதயபருவதங்களினிடத்தில் எண்ணிறந்த சூரியர்களெழுந்து பிரகாசிப்பதுபோல் பிரகாசித்தன—எ-று. (௪௫)

இரவிபால் விளங்குமாறி லந்துநில்லை யம்பலம்
பரவுசெய்ய சோதிய பாந்திலங்கு வெய்யவன்
கிரணமுந்து வெம்மைவந்து கிட்டிடு னிகேதன
நிரவுமேக நனைக்குமா நிலாமந்துமே னிறுத்துமால்.

இ-ள். உலகங்களையெல்லாம் விளங்கச்செய்யுஞ் சூரியகிரணமானது பிரகாசம்பொருந்திய கனகசபைக்குமுன்னர் பாநுவின்முன் விளக்கைப்போல் ஒளிமழுங்கியிருந்தன வீடுகடோறும் மேலணிமாடங்களிற் கட்டியிருக்குந் துவசங்கள் சிதம்பரதலத்தான் பருதியின் கிரணத்தைப் பரவவொட்டாமற் றடுத்து நிழலுண்டாக்கிக் குளிர்ச்சியாகிய சீதளத்தைத்தந்தன—எ-று. (௪௬)

பாகசாலை தெற்றிமுற்ற மேநிலாக வீதிவாய்
மாகமார்ந்த கோபுரங்கள் மண்டபங்க ளாலயம்
பாகமுற்ற நெதியமண்டர் பருதிதன்ற மன்றியுந்
தோகைமுற்ற முனிவர்கொண்டர் தொகுதியென்று மிகுதியால்.

இ-ள். யாகாதிஹோமமெக்கியவிரதங்க ளநுஷ்டிக்குஞ் சாலைக ளிலும் பெரியோர்கள் வேதபாராயணஞ்செய்து ஆனந்தித்திருக்குஞ் சபைகளிலும் திருவாயில்களிலும் நால்வகை வருணத்தார் வாழும் அழகுபொருந்திய குற்றமற்றவீதிகளிலும் முகிலினங்கள்மொய்த்து வானுலகளவுமளாவிய கோபுரங்களிலும் இராஜசபைபோன்ற ஆயிரக்கால் மண்டபம் நூற்றுக்கால் மண்டபமுதலிய மஹாமண்டபங்களிலும் கோயில்களிலும் இந்திராதிதேவர்கள்முதலிய தெய்வகணங்கள் நிறைந்திருப்பதுமன்றியுஞ் சிவயோகிகள் யோகாப்பியாசங்களாம் மோனங் கழற்றும் தபோதனர்களும் பக்தஜனக்கூட்டங்களும் எக்காலமும் இடைவிடாது நெருங்கியிருப்பார்கள்—எ-று. (௪௭)

புரமெரிந்து விழநகைத்த புனிதனன்ப ரானவோர்
வரமிகுந்த மேனிநீறு மறுகிலங்கு மொளிகள்பாற்
பரவைமுன் பிரிந்தமெய்ப் பதஞ்சலிக் கவேயமே
விரவிவந்து காணவெங்கு மேவிதேட லொக்குமே.

இ-ள். திரிபுரத்தைக் குறுநகையா லெரிந்துவிழச்செய்த பரம சிவத்தின் மெய்த்தொண்டர் திருக்கூட்டங்கள் தத்தம் திருமேனியிலணிந்திருக்குந் தவளநிறம்போன்ற விபூதியினதுகாந்தி பட்டணமெங்கும் பிரகாசிப்பது எப்படியிருந்ததென்றால் பாற்கடலின்கண் விட்டுணுவுக்குச் சயனமாயமைந்திருந்த ஆதிசேடன் பதஞ்சலிமாமுனியாயவதரித்துத் திருச்சிற்றம்பலத்திலானந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிசனஞ்செய்து சிவானந்தத்தை யடைந்திருக்கும் அப்பதஞ்சலியானக் காணவேண்டி நனிகாதல் பூண்டெழுந்துவந்த பாற்கடலானது எங்கும் நிறைந்து தேடுவதுபோல் இருந்தது—எ-று. (௪௮)

மக்கடேவர் தந்நெருக்கின் வழிவிலங்கி வந்துளோர்
மிக்கதுஞ்செய் தொழிலறிந்து வேறுவேறு சேர்வரால்
பக்கமே பணிந்துநீள் பதங்கர்தங்க டேர்தனைத்
தக்கதேரொ டையமாழி யொன்றுகண்டு தணர்வரால்.

இ-ள். மானிடர்களுந் தேவர்களுங் கலந்து நெருங்கி அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசிக்கின்றபோது கண் இமைக்கின்ற குறிப்பைக்கண்ட மக்கள் மக்களுடன் சேர்வார்கள் கண் இமையாதிருக்கும டையாளங்களைக்கண்ட விமையாநாட்டாராகிய தேவர்கள் தெய்வலோகத்தாருடன் சேர்வார்கள் சூரியரும் இராஜாக்களும் நடராஜனைத் தரிசனஞ்செய்து தத்தம் தானங்களுக்குப்போகவேண்டி ஒற்றையாழிபூட்டிய தேரடையாளங்களைக்கண்டு சூரியர்கள் தேரேறிச்செல்லுவார்கள் ஒற்றையாழியில்லாத ரதங்களைப்பார்த்து வேந்தர்களவற்றி லாரோகணித்துச் செல்லுவார்கள்—எ-று. (௪௯)

அண்டர்சூழ் விமானகோடி யந்தரத் தபந்தரான்
மண்டலத்தி னந்தகார மன்னனிங் கவற்றினால்
விண்டதேச தோவிளக்கும் வேதநாத னம்பலங்
கொண்டசோதி யண்டரண்ட கூடமெங்கு மூடுமால்.

இ-ள். தேவர்கள் ஆகாயமெங்கும் நிறைந்து பந்தரைப்போனெருங்கியிருப்பதினால் அத்தலத்தின்கண் சூரியகிரணம் புகாமல் அவ்வவர் ஆரோகணித்திருக்கும் விமானங்கள் தேர்களின்மறைவால் மழுங்கிப் பூமண்டலத்தின் பிரமாண்டமெங்கு மளாவிநின்றது—எ-று. ()

முடிகளோடு முடிநெருங்கி முந்திமுந்தி வந்துநின்
றடிகண்மன்றி லாடல்கண்ட வண்டரா வணைந்தவெண்
பொடிகொண்மேனி நிலவுவீசு புனிதரான வன்பரும்
படியின்மேல் விழுந்தெழுந்து பாடியெங்கு மாடினார்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் ஆனந்தத் தாண்டவம்புரியும் விராட்புருடனாகிய சபாநடேசனது நடனத்திற்குமுன் செல்லவேண்டுமென்று தேவர்கள் நனியாவலுடனே கிரீடங்களொன்றோடொன்று தாக்க முன்வந்து தரிசனஞ்செய்து பின்வந்து தரிசிக்கும் பரிசுத்தமான சிவனடியார்களணிந்திருக்கும் வெண்மைபொருந்திய விபூதியின் காந்தியானது பூரணசந்திரனொளிபோல் பிரகாசிப்பதைக்கண்டு அவர்களுடன் சேர்ந்து பூமியில்விழுந்து அட்டாங்கமாய்ப் பணிந்து வேதாகமபுராணங்கள் தேவாரதிருவாசகங்கள் முதலியவைகளால் தோத்திரங்கள்செய்து பரமானந்த பரவசராய் எங்குங் கூத்தாடுவார்கள்—எ-று. (௫௧)

கதுவுதேவர் மகுடமீது கற்பகத்தின் மாலைவீழ்
மதுவையுண்டு புதுமைகொண்ட வண்டினங் களித்தபாற்
பதுமமன்ன கண்கள்கொண்டு பண்கள்கொண்ட மாமறைப்
பொதுவினூடு மதுவையுண்டு புலவருங் களித்தனர்.

இ-ள். நெருங்கிய தேவர்களினது கிரீடங்களில் அலங்கிருதஞ்செய்திருக்கும் பாரிஜாதமலர் மாலைகளிலிருந்து ஒழுகும் இனிமையான தேன்களை வண்டினங்க ளிவை நமக்குக்கிடைப்ப தரிதரிதெனநுகர்ந்து ஆனந்தத்தையடைந்தன பண்ணோடுங்கூடிய வேதங்கள் முழங்கும் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது தரிசனாநந்தமென்னுந் தேனை தாமரைமலரையொத்த கண்களைக்கொண்டு பானஞ்செய்து தேவலோகத்தாருஞ் சந்தோஷித்தார்கள்—எ-று. (௫௨)

முற்றுமுள்ள புவனமின்று வந்துவந்து வானுளோர்
றெற்றைநா ளிணைந்ததென் னெதிர்ந்துதன்னலில் வினவுறப்
பெற்றவோதை யன்பர்பூசை பேறுகின்ற பலவிதத்
துற்றவார வங்கடன்னி லொளிமழுங்கி னையுமால்.

இ-ள். சபாபதியினது பூசை தீபாராதனை காலங்களில் பூரி-பேரி-காகளம்-டமாரம்-சின்னமென்னும் ஐந்துவகை மேளவாத்தியங்கள் முழங்குமோசையும் வேதாகமபுராண தேவார திருவாசகத்தின் கோஷ்டியும் லோகாதிலோகங்களிலிருந்து அம்பலவாண மூர்த்தியினது ஆனந்த தாண்டவ தரிசனஞ் செய்யும்பொருட்டாகவந்த முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் ஒருவர்க்கொருவ ரெப்போது வந்தீர்களென்றும் கைலாகுதந்துங் காடாலிங்கனஞ்செய்தும் க்ஷேமலாபங்களை வினவும் கோஷ்டியால் மழுங்கிக் கேளாமலிருந்தது—எ-று. (௫௩)

பங்கயக் கடம்பணிந்து பாசம்வீசி யேறுவா
ரங்கண்மிக்க தானநல்கி யமரரஞ்ச விரவுவார்
சங்கரற் குகந்தசைவ தருமநின்று புரிகுவார்
பொங்கியிக் கெழுந்தவோசை புவனமெங்கும் விரவுமால்.

இ-ள். சிவகங்கையில் தோத்திரங்கள் செய்துகொண்டு மூழ்கி மஹாபாதகங்களையும் பவமென்னும் பாசபந்தங்களையும் நீக்கிக் கரையேறினவர்களது ஆரவாரமும் அந்தத் தீர்த்தக்கரை மண்டபங்களில் பதினாறுவித மஹாதானஞ் செய்பவர்களைப் பார்த்துத் தங்கள் பதவியைப் பெறுவார்களென்று தெய்வலோக வாசிகளாகிய அமரர் பயங்கொள்ளும்படி தானஞ்செய்யும் ஒலியும் சிவபெருமானுக்கு விருப்பமான தருமங்களை வேதாகமங்களின் விதிவழுவாது நடாத்துகின்றவர்களினது ஆரவாரமும் பொங்கியெழுந்து சகலலோகங்களினும் நிறைந்தன—எ-று. (௫௪)

அரம்பைமாதர் கீதவோதை யாடலோதை யாரணம்
பரம்புமோதை பல்லியம் பரப்புமோதை யன்றிமுன்
வரம்பிலார் நெருங்குதேவர் மகுடமோது நந்திகைப்
பிரம்பினோதை சலதியோதை சிறிதெனப் பிறங்குமால்.

இ-ள். அரம்பை யூர்வசி திலோத்தமை முதலிய தெய்வகணிகையர்கள் சங்கீதங்கள்பாடுகின்ற இனிமையாகிய ஓசையும் அவர்கள் நாட்டியம் செய்யுமிடத்துண்டாகும் மத்தளமுதலாகிய வாத்திய முழக்கமும் பிராமணர்கள் நான்குவேதங்களை பாராயணஞ் செய்யும் ஓசையும் பலவாத்தியங்களினது முழக்கங்களுமல்லால் சபாமேடையாது

சன்னிதானத்திற் றரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்று அவரவராவலினு
ற் பராதரமின்றி நெருக்கி முன்னிணைந்துசெல்லுகின்ற தேவர்களினது
கிரீடங்கள் தகரும்படி நெருங்குகின்ற சந்தடியை விலக்கும்பொருட்
டு நந்திதேவர் கரத்திற் பொற்பிரம்பேந்தியடிக்கையில் கிரீடங்களின்
மீதுவிழுவதால் கணீரென்னு மோசை மிகுந்தெழுந்து சமுத்திரத்தி
னது ஆரவாரத்தைச் சிற்றொலியாயடக்கி விளங்கும்—எ-று. (ருரு)

புரமெரித்ததுங் கதித்த புண்டரீக வந்தணன்
சிரமறுத்ததுஞ் சிலைக்கை வேளையன்று செற்றது
நரமடங்கலைத் தொலைத்த நன்குமின்ன வாதியாம்
வரமிகும் புராணமே வழங்குவார்க ளெங்கணும்.

இ-ள். சிவசம்பந்தத்தோடு பக்தியையனுசரித்த திரிபுரங்களுக்கரசர்களாகிய மூன்று சுராதியர்களைச் சுகமாயிருக்கச்செய்து சைவசமயத்தைவிட்டுப் புறச்சமயத்திற்புகுந்த மற்றவர்களோடு திரிபுரத்தைப் புன்னகைசெய்தெரித்த புதுமையையும் ஜலந்தரன் அந்தகாசுரன் முதலிய வசுரரைக்கொன்று தேவர்களை யிரட்சித்தபுகழையும் ஆணவங்கொண்டு சந்திரஜடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவனது முடியைக்கண்டேனென்று பொய்ம்மொழிபுகன்ற பிரமன் சிரத்தைக்கிள்ளிப் பாத்திரமாகக் கையிலேந்திய சிறப்பையும் கருப்புவில்லைவளைத்துச் சுரும்பை நாணாகப்பூட்டி முல்லை-அசோகு-நீலோற்பலம்-மாம்பூ-தாமரையென்னும் ஐந்துவித மலர்க்கணைகளைத்தொடுக்கும் அனங்கனாகிய மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணினால் நீறுக்கின பெருமையையும், விஷ்ணு மச்சம்-ஆமை-வராகம்-நாரசிங்கம்-வாமனமென்னு மைந் தவதாரங்களாகியகாலத்தில் சங்காரஞ் செய்தவைமுதலிய சிவபுராணங்களைச் சிதம்பரத்தலத்தில் எங்கணும் வாசிப்பார்கள்—எ-று. (ருசு)

சரிதையீது கிரியையீது தக்கயோக மீதுதற்
குரியஞான மீதெனு முணர்த்துமாக மங்களும்
புரியுமாக மங்களாதி புகலுமா ரணங்களும்
தெரிவுளோர்கள் சமுகமே திகழ்ந்துயர்ந்த திக்கெலாம்.

இ-ள். பரசிவமாகிய உமாமகேசுரனது சரித்திரங்க ளின்னதென்றுஞ் சைவாசாரநடத்தை யின்னதென்றும் பரமசிவத்தையே நியமமாக மனதில் அநுசந்தானஞ்செய்து சிவயோகஞ் சாதிக்கின்றநெறி இன்னதென்றும் அறிவிற்கலந்து சிவபரமயிக்கியமாகுஞ் சிவஞானமின்னதென்றுந் தெரியச்சொல்லுஞ் சிவாகமங்களும் யாகாதிகருமங்கள் செய்விதமின்னதென்று அறிவிக்கும் வேதங்களும் அவ் வேதவிதிப்படி நடாத்திவைக்கும் பெரியோர்களின் திருக்கூட்டங்களும் சிதம்பரதலத்தில் எங்கும் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று. (ருஎ)

விரைவின்வேலை யன்னமாயன் வேதனெய்த வாயிலிற்
கருடனன்ன மங்குணங்கல் கனகவெற்பும் வெள்ளிமால்
வரையுமெம் மிடத்தினும் வயங்குமன்றி னிறைவனென்
றருடவத்த சிறைபடைத் தணைந்துதன்மை யொக்குமே.

இ-ள். சபாபதியின் சன்னிதானத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று வாகனாதிகளைவிட்டிறங்கி அரியயனிருவருங் கோயிலுட்சென்று தரிசனத்திற் கெதிர்பார்த்திருக்கும்போது அன்னவரேறிவந்த பொன்னிறம்போன்ற கருடவாகனமும் வெள்ளியைப்போன்ற அன்னவாகனமும் அபிமுகவாயலுக்கு வெளியில் தத்தம் தலைவர்களதுவரவை எதிர்நோக்கிப்பார்த்து வாட்டமுற்று அசையாமல் பொன்மயமாகிய மஹாமேருவும், வெள்ளிமயமாகிய கைலையும், சர்வேஸ்வரன் நம்மைவிட்டுநீங்கிச் சிதம்பரதலத்தில் நடிக்கிறானென்றுதெரிந்து சிறகுகள் பெற்றுவந்து கோபுரவாயிலில் காத்திருந்ததுபோ லிருந்தன—எ-று. ()

அருகுவாழு மங்கைநேய வண்ணலாட லாதரம்
பெருகுவார்க ளருவிகண்கள் பெருகஞான வமிர்தமே
பருகுவார்கள் புளகமெய்ப் படைத்துளார்கள் பரவசத்
துருகுவார்க ளின்பவெள்ள முற்றுளார்க ளெங்கணும்.

இ-ள். வாமபாகத்தில்விளங்குஞ் சிவகாமசவுந்தரி கண்டுமகிழ அம்பலவாணமூர்த்தி ஆனந்தநடனம்புரியும் விநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் கண்களில் ஆனந்தவெள்ளம்பெருகச் சிவஞானமென்னுந் தேவாமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்கிறவர்களுந் தேகத்தில் மயிர்க்குச்செறிகிறவர்களும் ஆனந்தபரவசத்தால் மனமுருகி நிற்பவர்களும் பேரானந்தத்தையடைந்தவர்களும் எங்கும் நிறைந்திருப்பார்கள்—எ-று. (௬௰)

வணங்குவார் வழுத்துவார் மகிழ்ந்துகாண வின்றிநின்
றுணங்குவா ரிருந்துதாளை யுள்குவா ரிடப்புறத்
தணங்குகாண மன்றுளாடு மாடல்கண்டி யாவரு
மிணங்கொணாத சீவன்முத்தி யெய்தியின்ப மெய்துவார்.

இ-ள். வாமபாகத்தில்விளங்கும் அருட்சத்தியாகிய சிவகாமசவுந்தரிகாண எப்போது மானந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசித்தவர்களும் பஞ்சசுத்தியோடு மண்மிசை யஷ்டாங்கமாய்ப்பணிபவரும் தோத்திரஞ்செய்பவர்களும் உமது பதாம்புயங்களை யிதயத்திலிருத்தித் துதிக்கவல்ல பாக்கியங் கிடைக்கவில்லையேயென்று வாடி மெய்சோர்ந்திருப்பவர்களும் மறுபடியும் ஜனன மரணாதிய

வத்தைக ளில்லர்மற் ஜீவன்முத்தர்களாகிச் சிவானந்தத்தையடைவார்கள்—எ-று. (௩௦)

இன்னதன்மை யெனவுரைக்க வெய்தொணாத நல்விழா
நன்னலந்த யங்குதில்லை நகரம்வந் தடைந்துடன்
றுன்னுகின்ற பாணராதி சூழநின்ற துன்மதன்
பொன்னினம் பலத்துளன்ன போதுவந்து புக்கனன்.

இ-ள். இன்னவிதமென்று சொல்லுதற்கரிய சகலசம்பிரம வைபவத்துடனே நடக்கும் மார்கழிமாதத்திருநாளில் நன்மைமிகுந்த சிதம்பரதலத்துக்குள்வந்து பாணர் கழைக்கூத்தர்கள் முதலிய தூர்த்தர் கூட்டத்துடன் துன்மதனும் கனகசபைக்கெதிரில் வந்துநின்றான்—எ-று. (௩௧)

தணிவிலாத கனகமன்று சபையின்முன்னர் நின்றுகைம்
மணிகள்பேரி தாளமா மதங்கமுன் முழங்கவும்
தணியுலாவு காமர்வல்லி யசைதல்போ லுருத்திரக்
கணிகைமாதர் பரதநீதி காணவாடல் பேணினார்.

இ-ள். நெடிய பிரகாசம்பொருந்திய கனகசபைக்கெதிரிற் சங்கீத மத்தளதாளமுதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கவும் அந்தலயைக்குச்சரியாக வல்லிசாதகக்கொடியானது தென்றலுக்கசைந்தாடுவதுபோல் திவ்ய வஸ்திராபரணாலங்கிர்தமுஞ் சந்தனபுட்பங்களணிந்த அதிரூபலாவண்யமான உருத்திரகணிகைமாதர்கள் பரதசாத்திரவிதி வழுவாது முறைப்படியே அதிகவிருப்பத்துடன் நாட்டியஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள்—எ-று. (௩௨)

திருவிரும்பு மாதராடல் செய்தல்கண்டி யாவர்முன்
மருவுபாட லாடலென்று வடதிசைக்க ணோக்கினா
னருள்சுரந்து வல்லிகாண வம்பலத்து ளாடுமோர்
கருணைவெள்ள நின்றதன்மை கண்கள்கொண்டு கண்டனன்.

இ-ள். இலக்குமிதேவி விருப்பத்துடன் கடாக்ஷிக்கத்தக்க அழகுவாய்ந்த நடனமாதர்கள் நாட்டியஞ்செய்யு மதிசயத்தைப்பார்த்து மகிழ்ந்து இச் சங்கீத மேளவாத்தியங்களுடனே நடிக்கும்வேடிக்கை எந்த ராஜன்முன்பாக நடக்கின்றனவோவென்று வடதிசையைநோக்கிப் பார்க்கும்போது திருச்சிற்றம்பலத்திலே யாவரையுங்கடைத்தேறச் செய்யுங் கருணாகரவல்லியான சிவகாமசவுந்தரிகண்டு மகிழ ஆனந்தநடனஞ்செய்யு மருட்பெருக்காகிய அம்பலவாணமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்குந் திருவழகை முற் சனனங்களிற்செய்த மஹா புண்ணியவசத்தினால் துன்மதன் இரண்டுகண்களினாலுந் தரிசித்தான்—எ-று. ()

நித்திலத்தை யொத்தமூர லிலவுவீசு முகமதிக்
குத்திரத் தனத்துமாதர் கொண்டவாட் லங்கறச்
சித்திமுத்தி நல்குகின்ற தில்லையெல்லை தன்னைவிட்
டுத்தரத் திசைக்கணன்ப ருடன்விரைந்து சென்றனன்.

இ-ள். முத்தைநிகர்த்த பல்வரிசையினது புன்னகையாகிய நில வெறிக்கு முகாரவிந்தமென்னுஞ் சந்திரபிம்பங்களையும் காமுகர்கள் பார்த்தமாத்திரத்தில் மயங்கிவிழத்தக்க மாயாவிநோதத்திற்கிடமான தனபாரங்களையுமுடைய குத்திரக்கணிகையர் வேடிக்கைகளைக்கண்டு மகிழ்ந்து பின்பு சகலபாக்கியங்களுங் கைவல்லியமானதுபோல் மேலான சிவபதவியையளிக்குஞ் சிதம்பரத்தெல்லையைக்கடந்து திருவிழாவுக்கு வந்திருந்தபோகுந் தன்னுடைய சிநேகிதர்களுடனே வடதிசையைநோக்கித் துன்மதன் சீக்கிரமாகச்சென்றான்—எ-று. (௯௪)

கடலுலாவு புடவியிற் கருத்தினுக் கிசைந்தசெய்
திடைவிடா துதிரியுநாளி னெய்துகின்ற நெறியினோர்
படருகின்ற பணைகள்சூழ் பராரைமா மரத்திடைத்
தொடருநீழ லதனின்மன்னு தூர்த்தரோ டிருந்தனன்.

இ-ள். சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தில் தன் மனதுக்கிசைந்த தொழில்களைச்செய்து சகலதேசங்களிலு மலைந்துதிரியும்போது ஓர்மார்க்கத்தில் நெடிதா யுயர்ந்து வளர்ந்து தணிந்த கிளைகளோடுந்தழைத்து விஸ்தாரமாய்ப்பரவி நீழலைத்தரும் ஒரு மாமரத்தின்கீழ் துர்நடத்தையையுடைய தனது கூட்டங்களுடனே துன்மதன் கூடியிருந்தான்—எ-று. (௯௫)

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தெரிக்கொணுமறை யாவையுஞ் சிறந்தநூல் பலவும்
விரிக்குநாவின னருக்கனி லொளிவிடு மெய்யன்
பரிக்குஞானமுங் கருணையும் படைத்தனன் வினையை
யரிக்குமாதவத் தந்தணனொருவனங் கடைந்தான்.

இ-ள். யாவராலு மறியப்படாத மகிமையையுடைய நான்குவேதங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் படித்துணர்ந்து பிரசங்கஞ்செய்து போதிப்பதில் வல்லவனும் சூரியனது ஒளியினு மிக்க தேகத்தையுடையவனும் நன்மைவாய்ந்த ஞானமும் இரக்கமும் பூததயையுமுடையவனும் பாபங்களைப்போக்கும் புண்ணிய தபோதனனுமாகிய ஓர் பிராமணன் அவ்விடம்வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (௯௬)

வந்தவந்தண னத்தருநீழலின் மதிகு
டந்திவண்ணனைச் சிந்தைசெய் தமர்ந்தினைப்பாறிச்

சந்தமாமறை வாக்கினாற்றுன்மதன் றனைப்பார்த்
தெந்தநாடுமுன் யாவனீ யெனவெதிர்வினவ.

இ-ள். அங்கு வந்துசேர்ந்த புண்ணியசீலனாகிய பிராமணேத்த முன் சந்திரசேகரனே செவ்வானம்போன்ற திருமேனியனேயென்று சிவதுதிசெய்துக்கொண்டு அம் மாமரத்தினிழலிலிருந்து இளைப்பாற்றிக்கொண்டு அங்கிருக்குந் துன்மதனைப்பார்த்து வேதங்களோதும் வாக்கினால் நீ முன் எந்ததேசம் நீ யாவன் என்று விசாரணைசெய்தான்—எ-று. (௬எ)

அழிவில்லாததன் றூடுமந் நாட்டிடைநீதி
யொழிவிலாததன் குலனுமக் குலத்திடை யொழுங்கின்
வழிநிலாதவெங் குணங்களும் புரிந்தவன் பாவத்
தொழிலுமந்தணன் செவித்துளை சுடும்படிச் சொன்னான்.

இ-ள். அழிவில்லாத மநுநீதியையுடைய பாண்டியதேசத்தில் நன்மைவாய்ந்த வைதிகாசாரமுற்ற உயர்வாகிய பிரம்மகுலத்தில் பிறந்து வேதத்திற்சொல்லிய விதிப்படி நடவாமல் துராத்மாவாகித்தான் செய்தபாபங்களையெல்லாம் அப்பிராமணனது இருசெவியினுள் நாராசத்தைக்காய்த்துச்சொருகினதுபோலத் துன்மதன்புகன்றான்—எ-று.

சொற்றவாய்மைகேட் டுள்ளமு முடலமுந் துளங்கி
யெற்றைநாளிவ னுய்வனோவெனமன மிரங்கித்
துற்றவல்லிருந் தொல்வினைத் துன்மதன் றனைப்பார்த்
துற்றவன்பின னந்தணனொருமொழி யுரைப்பான்.

இ-ள். இவ்விதமாகச்சொல்லிய அவனது சரித்திரங்களைக்கேட்ட பிராமணன் உடனே தனது உள்ளமானது பதைப்புறத் தேகம்நடுங்கி மிக வயர்வுற்று அந்தோ எக்காலத்தி லிவன் கடைத்தேறுவானோ வென்று இரக்கமுண்டாகி மேலாகிய குலத்திற்பிறந்தும் மஹாபாதகங்களைச் செய்துகொண்டிருந்த பாபியாகிய துன்மதனைப்பார்த்து மனதில் தயவுண்டாகி சன்மார்க்கத்துக்கேதுவாகிய சில தருமநீதி வசனங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (௬௯)

நீடும்வல்வினை புரிதலா னெஞ்சுறு வஞ்சம்
வீடிலாதநீ பற்பல விளம்பருங் கற்ப
மூடுகாணரு மிருபதோ டோரிரு நான்கு
கோடிமாநிரா யக்குழி குளித்தனிச் சயமே.

இ-ள். எண்ணிக்கையில்லாத பாவங்களைச் செய்ததினாலும் மனதில் வஞ்சனைநீங்காமல் நினைத்துக்கொண் டிருக்கிறதினாலும் நீ அ

னைக பிரம கற்பங்கள்வரைக்கும் இருபத்தெட்டுகோடி நரகத்தில் கிடந்து வேதனைப்படுவது தப்பாது நிச்சயம் என்று பிராமணன்சொல்லினான்—எ-று. (எ0)

நினைதுசெய்கையை நினைதொறு நினைதொறு மெனது
மனனிடத்தெழு மச்சமோ டருளுமிக வளரும்
வினைகளுள்ளன மாய்ந்திடுநெறி விளம்புவனு
லனையதன்மைநீ புரிந்திடின் வினையுனை யடரா.

இ-ள். ஓகோ துன்மதனே உனது நடக்கைகளைக் கேட்டதுமுதல் நினைத்தபோதெல்லாம் என்மனதில் பயமுண்டாகி இந்த மகாபாவியை எந்தபுண்ணியத்தினால் கடைத்தேற்றலாமென்னும் இரக்கம் அதிகப்படுகின்றது, ஆகையால் நீசெய்த பாவங்களெல்லாந் தீரத்தக்கதாக ஒரு நல்லவசனஞ் சொல்லுகிறேன் நான் சொல்லுமுறைமையாக நீ நடந்துக்கொண்டாலுன்னைப் பாவங்கள் தொடராமற்போமென்று வேதியன்சொன்னான்—எ-று. (எக)

ஆதலால்விரைந் திக்கணந் தத்தகை புரிதி
தீதுசெய்துபின் பயந்தது தீர்த்திட முயல்வோர்க்
கோதுமாநெறி யெனமறை யுரைத்துளா வீதுப்
போதமுற்றுநீ கேட்டியேற் புகல்வனென் றுரைத்தான்.

இ-ள். ஆகையினால் சீக்கிரம் இந்தக்ஷணமே நான்சொன்ன நன்மார்க்கப்படி நடந்துக்கொள்ளென்றுசொல்லி மேலும் அறியாமையினால் பாவங்களைச் செய்தபின்பு நரகவாதனைவருமென்று பயந்து எந்தவிதமாகப் பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்று பெரியோர்களை வணங்கிக் கேட்பவர்களுக்கு அப்பாவங்களை நீக்கிக்கொள்ளுகிற முறைமை சொல்லலாமென்று வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் நீ நீதிநெறியோடு ஞானமுடையவனாய் பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுகிற முறைமை எவ்விதமென்றுகேட்டால் அந்தவிதி சொல்லுவோமென்று பிராமணன்போதித்தான்—எ-று. (எஉ)

கற்றகேள்வியா லறிவினாற் கருணையாற் பவத்தைச்
செற்றமாதவ வேதியன் றிருமொழி கேளா
வுற்றமாமதத் தொருகைமே லொருகையைத் தாக்கி
வெற்றிமாமுர சிடித்தென வெடிபட நகைத்தான்.

இ-ள். கற்ற கல்விகளினாலும் பெரியோர்களிடத்திற் கேட்ட கேள்விகளினாலும் ஞானத்தினாலுங் கிருபையினாலும் ஜனனமரணாதி அவத்தைகளை ஒழித்த தபோதனனாகிய பிராமணன் இவன் கடைத்தேறும்பொருட்டாகச் சொல்லிய வசனங்களைக்கேட்டுத் துன்மதன்

மதத்தினால் இரண்டுகைகளையும் ஒன்றோடொன்று பேரிகையடித்தது போலத் தட்டிப் பக்கத்திலிருக்கிறவர்கள் திடுக்கிட்டுப் பயப்படத்தக்கதாக நகைத்தான்—எ-று. (௭௩)

நக்கதுன்மத னன்னவற் பார்த்துநான் மறையோய்
தொக்கமாமறை நல்வினை சூழ்ந்ததீ வினைகளை
மிக்கவெண்ணுழின் போல்பவர் விளங்குவ ரன்றித்
தக்கசெய்கையென் போல்பவர்க் கென்செயுஞ் சாற்றாய்.

இ-ள். அப்படிநகைத்த துஷ்டனாகிய துன்மதன் அந்த பிராமணனைப்பார்த்து நான்குவேதமும் அறிந்த பெரியவனே வேதங்களிலே சொல்லும் புண்ணியபாவங்கள் மிகுதியும் ஏழையாகிய உன்னைப்போல் பயந்து நடக்கிறவர்களைத் தொடருமேயல்லாமல் என்னைப்போல துணிந்து நடக்கிறவர்களை "என்னசெய்யுஞ் சொல்லென்று கேட்டான்—எ-று. (௭௪)

தனதுகற்புடை யாளிடைத் தனயரைப் பெறுதற்
கனையகாலத்தி லணைவதே யறமென்று மயலார்
மனைவியாலணைந் தாற்கொடு வினையென்றும் வழங்கு
மினையயாவருங் காணநீ யிசைத்தவா றொக்கும்.

இ-ள். தன்னுடைய பதிவிரதையாகிய பெண்சாதியினிடத்தில் குலத்தைவிளங்கச்செய்யும் பிள்ளைகளைப்பெறும்பொருட்டு நல்லமுகூர்த்தத்தையறிந்து கூடுகிறதே புண்ணியமென்றும் அயலார்பெண்சாதிகளுடனே கூடுகிறது கொடியபாவமென்றும் உலகத்தில்வழங்கும் இவைகளை எல்லாம் அறிய நீ சொன்ன முறைமையாகப் பாவபுண்ணியங்களைக் கண்ணாற்கண்டால் ஒத்துக்கொள்ளத் தக்கதாயிருக்குமென்று துன்மதன் சொன்னான்—எ-று. (௭௫)

இன்னபோல்வன வெண்ணில விகற்பங்கள் கூறி
யன்னவந்தணன் றன்னையு நிந்தனை யறைந்து
துன்னுநன்புடைப் பண்பிலாத் தூர்த்தனர்க ளுடனுஞ்
சென்னியர் குழுவொடுந் தனதிச்சையிற் சென்றான்.

இ-ள். இவ்விதமாக அனேகவிகடங்கள்பேசிப் புண்ணியசொரூபமாகிய பிராமணனை இகழ்ந்துசொல்லி தனது துஷ்டசினேகிதர்களாகிய விடபுருஷர்களோடும் பாணர்க்கூட்டங்களோடும் கூடிக்கொண்டு தன் மனதுபோனவழியே துன்மதன்போனான்—எ-று. (௭௬)

செஞ்சொலானெறி யாம்பல செப்பியுங் கொடுமை
விஞ்சுதீவினை நீக்குமா றிசைந்திலன் வினைசெய்

தன்சலில்லவர் நரகன்றி யருள்பெறு ரொன்று
நெஞ்சநொந்துதன் னிடத்தகன் றுனரு ணீங்கான்.

இ-ள். நன்மையாகிய சொற்களினுல் அனேகவிதமாக நல்லறிவு வரும்படி என்னென்ன தருமங்கள்போதித்தும் பொல்லாத கபடத்தையுங் கொலைத்தொழில்களையும் துன்மதன் விடாமற்போனுன் பாபத்துக்கஞ்சாத துன்மார்க்கநடத்தை யுண்டாகியவர்கள் என்றைக்கும் நரகவாதனைக் காளாவார்களேயல்லாமல் நல்ல சிவகதியை அடையமாட்டார்களென்று மனதுநொந்து யிரக்கமுண்டாகிய பிராமணன்தா னிருக்கும் தலத்துக்குப்போனுன்—எ-று. (௭௭)

சத்தியத்திரு மறைமொழிச் சயிமினி முனிவ
மத்தர்போல்வருந் துன்மதன் மன்றினு ணின்ற
நித்தனுடகச் சரணங்க ணோர்கண்டு சிவன்
முத்தனுகிய துணர்ந்திலன் முழுதுணர் மறையோன்.

இ-ள். நித்தியமாயிருக்கும் வேதங்களையெல்லாம் கற்றுணர்ந்த சயிமினிபகவானே திருச்சிற்றம்பலத்தி லெப்போதும் ஆனந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியின் பாதாரவிந்தங்களைச் சுராபானஞ்செய்து உடம்பு மறந்தவன்போல் வருந் துன்மதன் கனகசபைக்கெதிராகநின்று தரிசனஞ்செய்தல் சிவன்முத்தனுகியதை அந்த வைதிக பிராமணனறியான்—எ-று. (௭௮)

அந்தணற்பழித் தகன்றவத் துன்மத னெடுநா
ளிந்தமாநிலத் தலைந்துவிந் காட்டி யெய்தி
வந்தவேலையிற் சிந்துமோர் வல்விடப் பாந்தன்
முந்துறக்கடித் தகன்றிட வாவிபோய் முடிந்தான்.

இ-ள். பிராமணனை நிந்தனைசெய்து அவடம்விட்டுத் துன்மதன் நெடுநாள்வரையில் எண்ணிறந்த தேசங்கள்திரிந்து இந்த ஆரணியத்திற்போகின்றபோது ஓர்நாள் இராத்திரிகாலத்தில் கொடுமைபொருந்திய விஷமுடைய பாம்பானது அதி சீக்கிரத்திற்கடித்து விலகிப்போக உடனே விஷமானது தலைக்கேறி பூமியிற்சாய்ந்து மரணமடைந்தான்—எ-று. (௭௯)

வேறு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மடித்தவாயின ரிடித்தசொல்லினர் மருண்டபார்வையர் கொடுந்தழற், குடித்தகுஞ்சியர் பொடித்தபங்கியர் குறித்தவன்மையர்க தங்கொளத், துடித்தமேனியர் விடுத்தகாலனடு தூதர்வாயுவின் விரைந்துபோ மடித்தலத்திவர் முடித்தவன்பினர்க ளக்கணத்தி லடுத்தனர்.

இ-ள். கோபாவேசத்தினால் உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு இடியிடித்ததுபோல் பயங்கரமாகிய கொடுஞ் சொற்களைச் சொல்லுகின்றவர்களும் தீப்பொறி சிந்தக் கண்களை யுருட்டிப் பார்க்கின்றவர்களும் அழற் கொழுந்தையும் செவ்வானத்தையும் ஒத்துச் சிவந்து நெறித்திருக்கின்ற தலைமயிரை யுடையவர்களும் வேகத்தோடு துடி துடிக்கின்ற மேனியையுடையவர்களும் தேகத்திலுள்ள மயிர்க்குச்செறிந்தவர்களும் தத்தம் பராக்ரமங்களைக் காண்பிப்பவர்களுங் கோபத்தினாற் கர சரணாதிகள் துடிப்பவர்களும் இரக்கமில்லாதவர்களுமாய் யமதருமராஜனனுப்பவந்த தூதர்கள் காற்றினுங்கொடிய வேகமாய்க் கணநே போதுக்குள்வந்து துன்மதனைச் சுற்றிக்கொண்டார்கள்—எ-று. (௮௰)

பற்றுமென்பர்சிலர் பற்றிவெங்கொடிய பாவியைத்தரையின் மீதெடுத், தெற்றுமென்பர்சில ரெற்றிவெந்தசையை யீருமென்பர்சிலர் மார்பிடைக், குத்துமென்பர்சிலர் தண்டியாதொழிதல் குற்றமென்பர்சிலர் முற்றுறச், சுற்றுமென்பர்சிலர் பாசம்வீசியுடல் சூழுமென்றுபலர் துன்னினார்.

இ-ள். இவ்விதமாய்வந்த தூதர்களிற்சிலர் இவனைப்பிடியுங்களென்பாருஞ் சிலரிந்தக் கொடியபாவியைத் தூக்கிப் பூமியில் மோதுங்களென்பாருஞ் சிலரிவன் சதையைப் பறியுங்களென்பாரும் சிலர் மார்பிற் குத்துங்களென்பாரும் சிலர் இவனைத் தண்டியாவிடின் குற்றஞ் சம்பவிக்குமென்பாரும் சிலர் இவனைவிட்டகலாமற் சூழ்ந்து வாருங்களென்பாரும் சிலர் பாசக்கயிற்றை வீசிப் பிடியுங்க ளென்பாரும் இப்படிப் பலவிதமாகச் சொல்லிக்கொண்டு துன்மதனை நெருங்கினார்கள்—எ-று. (௮௧)

துற்றவக்கொடிய நெடியதண்டதர தூதரொண்ணிலர்க டுன்மதன்
மற்றடம்புய முரிந்தொசிந்துக வயங்கொள்பாச மிறுகப்பிணித்
தெற்றநாளுமெவ ருக்குமிக்கபய மெய்துவிப்பதொரு செய்கையே
பற்றுகின்றதம தூலகினிற்கடிது படருவானினையும் வேலையின்.

இ-ள். சுற்றிக்கொண்ட கடூரமாகிய யமதூதர்கள் அநேகர் துன்மதனது வலிமையுடையதாய் விசாலம் பொருந்தியிருக்குந் தோள்கணெரிந்தொடியும்படிப் பாசக்கயிற்றினு லிறுகக்கட்டி இவனை வருத்துகின்ற வேதனைகளைப்பார்த்து எந்நாளும் உலகின்கணுள்ளவரும் பயம் அடையும்படியாய்ச் செய்விப்பதே நலமென்றும் யமபுரத்திற்கு அதிவிரைவாய்க் கொண்டுபோகும்படி நினைக்குஞ்சமயத்தில்—எ-று.

நாதனாருள் படைத்துயர்ந்தவரு ணந்திதேவரு ளேவலான்
மாதிரங்களொளி வீசபூதிநிறை வடிவமொப்பொழுது முடிவிலார்

தீதிலாதகிரி புண்டரத்தர்திரி சூலர்செஞ்சடையர் துகளறும்
போதமிக்கசிவ தூதரெண்ணிலர்கள் பொங்கியங்கெதிர் பொருந்தினர்

இ-ள். சந்திரஜடாதார மூர்த்தியாகிய பரமசிவத்தினது திருவருட் சுரந்தோங்கும் நந்திதேவர் உத்திரவின்படிக்குத் திருமேனியெங்கும் வெண்ணீறணிந்துகொண்டிருக்கும் பிரகாசமானது திக்குகளெல்லாஞ் ஜொலிக்கவும் மூவிலைச்சூலங் கையிற் றரித்துக்கொண்டுஞ் சிவந்த ஜடாமகுடங்களோடும் எக்காலத்தினு மழியாத தேகத்தையுடைய குற்றமற்ற சிவஞானம்பெற்ற சிவகணங்களநேகர் ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டுவந்து துன்மதனைத் துன்பப்படுத்தி யிழுத்துக்கொண்டுசெல்ல நினைக்கும் யமதூதர்களுக் கெதிராகவந்து சுற்றிக்கொண்டார்கள்—எ-று. (௮௩)

மட்டிலாதயம தூதர்முற்றுமுக மாறியோடவவன் வன்புயக்
கட்டறுத்தொளிர் விமானமீதினிது கடிதுவைத்தகில வண்டமு
முட்டநின்றவரு ணந்திதேவர்த முகம்பெறக்கருதி மாதவச்
சிட்டர்விட்டகல வரியதண்கயிலை செல்லுவார்கள்சிலர் சென்றனர்.

இ-ள். எண்ணிறந்த யமதூதர்களெல்லோரும் புறங்காட்டியோடத்தக்கதாகத் துரத்தித் துன்மதனைப் பின்கட்டாகக் கட்டியிருந்த பாசக்கயிற்றையவிழ்த்துச் சீக்கிரமாகச் சுகத்தையடையுந் திவ்யவிமானத்தி லேற்றிக்கொண்டு சில சிவகணங்கள் சகல பிரம்மாண்டங்களினு நிறைந்த கருணாநிதியாகிய நந்திகேஸ்வரர் சன்னிதானத்துக்கு முன்பாகக் கொண்டுபோய் விடவேண்டுமென்று தபோதனர்களுக்குங் கிடைப்பதற் கரிதாகிய மஹாமகிமையையுடைய கைலாசத்திற்குப் போகின்றமார்க்கத்தில் அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்—எ-று. ()

தக்கதுந்துமி முழங்கமாமறை தழங்கவானவர் வணங்கமுன்
றொக்கபேரொளி விமானமீதுவரு சுடரவற்பொருவு துன்மதன்
செக்கரஞ்சடையு முக்கணும்பரவு திண்புயங்களொரு நாலுநற்
கைக்கபாலமு மிலங்குறச்சிவ கணாதிபர்க்கிடை கலந்தனன்.

இ-ள். தேவதுந்துமி முதலிய வநேகவாத்தியங்கள் முழங்க இருக்கு-எசுசு-சாமம்-அதர்வணமென்னும் நான்குவேதபாராயணங்கள் சப்திக்க தேவர்கள்-முநிவர்கள்-தபோதனர்கள் முதலிய கணங்களுந் தோத்திரஞ்செய்து வணங்க அதிகபிரகாசமுற்ற திவ்யவிமானத்திற் பாநுகோடி கிரணம்போன்ற தேகமும் செவ்வானநிறம்போற் சிவந்து அழகிய ஜடாமகுடமும் மூன்றுகண்களும் திணிந்து விசாலம்பொருந்திய நான்குபுயங்களும் கரத்திற் பிரமகபாலமும்பெற்று விளங்கத்தக்கதாகச் சிவகணசேனாபதிகளுடன் கலந்தான் துன்மதன்—எ-று. ()

காலதூதுவர்கள் கண்டுகொண்டுமுதிர் கதமுமானமு மிகுந்திடன், மேவிடாவவனை யெங்கள்பால்விடுமின் விடுமினென்றவர் விரைந்துசெ ன்று, றுலகாலமிக ராவதாமென வடர்ந்தபோதெதிர் திரும்பினர், சிலஞா னசிவ தூதர்நின்றுசிலர் சிறினைரவரை நூறினர்.

இ-ள். ஓடிப்போன கருநிறத்தையுடைய தூதர்கள்திரும்பி அதி கோபமும் அபிமானமுமுண்டாகி நாங்கள்பிடித்த துன்மதனை யெங் கள்வசமாக விடுங்கள் விடுங்களென்று திருப்பாற்கடலிற்பிறந்த ஆல காலவிஷமானது ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டெழும்பிச் சிவபெருமானிட த்திற்கு வந்ததுபோல் தொடர்ந்து வருவதைப்பார்த்துச் சிவாசாரமு ஞ் சிவஞானமுமுள்ள சில சிவகணங்கள்நின்று காலதூதர்களைக்கோ பித்து ஆயுதங்களினாற் குத்தியும் வெட்டியும் யெய்துஞ் சின்னபின் னங்களாகச் செய்தார்கள்—எ-று. (அசு)

தாளினாலன லுயிர்ப்பினாலுயர் தடக்கையானகை முழக்கினாற் றேளினாலிடியு முட்கமிக்கவதிர் சொல்லினாலடரும் வில்லினால் வாளினாலயில்கொள் வேலினான்மழு வலத்தினானயன வன்னியாற் சூளிநாமகிழ வந்தெதிர்த்தவர் குலைந்துசாய்தர டலைந்தனர்.

இ-ள். கால்களினாலும் அனல் வீசுகின்ற பெருமூச்சுகளினாலும் நீண்டுயர்ந்த கைகளினாலும் அட்டகாசஞ்செய்து நகைக்கின்ற ஆரவா ரத்தினாலும் இடியும் நடுங்கும்படிப் பேசுகின்ற சொற்களினாலும் விற் களிற்றொடுத்தெய்யும் பாணங்களினாலும் கத்திகளினாலும் ஒள்ளிய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதங்களினாலும் கண்டகோடாலிகளினாலு ம் நெற்றியிலிருக்கும் அக்கினிக்கண்களினாலும் பேய்களும் பசாசுக ளும் கழுகுகளும் தங்கள்நாவினுக்குரிசையாகிய உணவுகிடைத்ததெ ன்று சந்தோஷிக்கத்தக்கதாக யமதூதர்களது தேகங்களெல்லாங்கண் டதுண்டமாய் விழும்படிச்சிவகணங்கள் யுத்தஞ்செய்தார்கள்—எ-று.

கரமறுத்துமழல் விழிசிதைத்துமழல் காறுணித்துமலை யெனவிழச், சிரமிறுத்துமிரு கன்னதாடமொடு செவிதகர்த்துமுயி ருலையுமா, றுரமொடித்துமுயர் புயமுரித்துமெயி றுகவிடித்துமவ ரிடையனேல், வரமிரித்துநதி யுதிரமோடமிடன் மடியமிக்கமரின் முடுகினர்.

இ-ள். கைகளையறுத்துங் கால்களைவெட்டியுந் தோள்களைச் சி தைத்தும் மலைபோல் பூமியில் உடல்கள் சாய்ந்துவிழத் தலைகளையறு த்துஞ் சிவந்த கண்களைப்பிடுங்கியுங் காதினோடு கன்னத்தையுஞ் சே ர்த்தறுத்தும் உயிர் கலங்கத்தக்கதாக மார்பிலேயடித்தும் பற்களையுதி ர்த்தும் யமதூதர்களது உருவங்களழியவும் இரத்தவெள்ளம் ஆறுகள்

போல் பெருகியோடவுஞ் சிவகணங்கள் யுத்தத்தில் போர்செய்தா ர்கள்—எ-று. (௮௮)

செக்கர்வானமெரி குஞ்சிதாரகைகள் சிந்துதந்தநிரை கொண்டலே
தொக்குமேவுமுட லந்தடித்தனைய சொரிதழற்கண்விடு சுடர்கடா
மிக்கவெண்ணில்பல பிறைகளுள்ளவென மேவுபேரெயிறு விரவலா
லக்கணத்தியம படர்முடிந்தகள மந்தரத்தையிக ராகுமால்.

இ-ள். போர்க்களத்தில் மடிந்துகிடக்கும் யமதூதர்களது தலையிலிருக்கின்ற மயிர்கள் செவ்வானம்போலவும் உதிர்ந்துகிடக்கும் பற்கள் நட்சத்திரங்களைப்போலவும் கறுத்த நிறங்கொண்ட தேகங்கள் சூழ்கொண்ட மேகங்களைப்போலவும் அக்கினியைப்போலிருக்குங் கண்கள் மின்னல்களைப்போலவும் கோரைப்பற்கள் அநேக மூன்றாம்பிறைகளைப்போலவும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்தயுத்தகளம் ஆகாயத்தைப்போல் விளங்கிக்கொண்டிருந்தது—எ-று. (௮௯)

அரிந்ததுண்டமு மிழந்தகண்களு மழிந்தவாய்களு மூலக்கணு
முரிந்தமார்பமு மயங்குநெஞ்சமு முடிந்தசென்னியு நெடுங்குடர்
சரிந்தவுந்தியு மொடிந்தெலும்பொடு தறிந்ததாள்களு முயிர்ப்புறம்
பிரிந்தபேருடலு மன்றிநின்றதொரு பேருமன்னனிலை பேசினே.

இ-ள். அவைகளைச் சொல்லுமிடத்தில் மூக்கறுபட்டதுகளும் தோட்களிழந்ததுகளும் வாய்கள்வெட்டுண்டதுகளும் மார்புகள் துன்பத்துக்கிடமாகத் துளைபட்டதுகளும் மனது கலங்கினதுகளும் தலையொழிந்த முண்டங்களும்நீண்டகுடல்கள் சரிந்தவயிறுகளும் ஒடிந்த என்புகளும் துண்டமாகிய கால்களும் உயிரகன்ற தேகங்களுமாகக் கிடந்தவைகளேயல்லாமல் அந்தயுத்தகளத்தில் உயிரோடுங் காயப்படாமல் இருந்த ஒருயமதூதனுமில்லை—எ-று. (௯௦)

பலகையாடமரி லூனுகர்ந்துமிசை பறவையாடின பதம்பெயர்த்
தலகையாடின மகிழ்ந்துபாரிட மடங்கவாடின விழுந்துறைத்
தலைகளாடின விரத்தசாகர தரங்கமாடின வரந்தவா
வுலகையாடல்கொள வல்லகாலபட ருற்றுலந்தகள முற்றுமே.

இ-ள். உலகங்களிலிருக்குஞ் ஜீவகோடிகளைத் தருமந்தவறாமல் வெற்றிகொள்ளும் வல்லமையொருந்திய யமபடாள் வாள்-வேல்-குத்திமுதலிய ஆயுதங்களினால் யுத்தஞ்செய்து யுத்தகளமெங்கு மடிந்திருந்தவர்களது மாமிசங்களைக் கொத்தித்தின்று ஆகாயமார்க்கத்திலெழும்பிப் பட்சிகள் பறக்கின்றவைகளும் வைத்த அடிகளைப் பேர்த்துப் பேர்த்துப் பசாசங்கள் கூத்தாடுகிறவைகளும் பூதங்கள்சந்தோஷித்து நடிக்கின்றவைகளும் வெட்டுண்டு விழுந்ததலைக ளெழுந்தெழுந்தாடுகி

ன்றவைகளும் இரத்தவெள்ளம் நிறைந்து சமுத்திரம்போலிருப்பதி ஞல் அலைகளசைந்தாடுகின்றவைகளுமாயிருந்தன—எ-று. (கூக)

சிட்டரானசிவ ஞானமாதவர்கள் சிந்தைநோவவொரு வன்மைசெய், திட்டபாவிகுல நிலைகுலைந்ததென வெய்துகாலன்விடு தூதருங் கெட்டொழிந்துபொடிபட்டெனுமொரு கேடிலாதசிவதூதர்கைப், பட்டபேரொழிய நின்றபேர்யம பதத்தைநாடினர் படர்ந்தனர்.

இ-ள். மகிமைபொருந்திய சிவயோகிகளாகிய தபோதனர்கள் மனது கலங்கத்தக்கதாக வருத்தஞ்செய்யும் பாவிகளுடைய குலகோத்திரங்களும் அவர்களது வாழ்வுங் கெட்டழிந்துபோவதுபோல் இயமராஜனனுப்பிய சேனைகளின் தேகங்களானது ஒருகாலத்து மழிவில்லாத சிவகணங்களால் வெட்டுண்டுங் குத்துப்பட்டு மிறந்தவர்கணீங்க ஓடி வொளித்திருந்த சிலதூதர்கள் இயமனிருக்குஞ் சைமினிபட்டணத்தை நாடி யோடினார்கள்—எ-று. (கூஉ)

இன்னதென்னவுரை யாடொணுதபய மெய்தியோடினர்த மிறைவனைத், துன்னியச்சமோ டிறைஞ்சிநின்றுமிகு துன்மதன்றனுயிர் கொண்டது, மன்னபோதுசிவ தூதர்வந்தது மடர்ந்ததுந்தம் படைக்கணஞ், சின்னமுற்றதுவு மன்னவற்கொடவர் சென்றதுங்கடிது செப்பினார்.

இ-ள். இன்னவகையென்று சொல்லுவதற்கு பயந்து வேகமாய்த் தங்களரசனாகிய யமதருமனிடஞ்சென்று பயபத்தியுடனே வணங்கிநின்று நமதுதூதர்கள் துன்மதன் பிராணனைப் பிடித்துக்கொண்டுவருகிறபோது சிவகணங்களடர்ந்து யுத்தஞ்செய்து துன்மதனை விடுவித்துக்கொண்டதுமன்றி நமது சேனைகளையெல்லாம் வெட்டியுங் குத்தியும் யுத்தகளத்தில் மடியச்செய்து அன்னவனை விமானத்திலேற்றிக் கொண்டு கைலாயத்திற்குத் துரிதமாய்ச் சென்றார்களென்று சொன்னார்கள்—எ-று. (கூங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தெரிந்ததூதர்சொற் செவித்துணை புகுதலுஞ் சினக்கொடுந் தழன் மேன்மேல், விரிந்தபங்கிகள் பொரிந்தனசெறிந்தவர் வெருக்கொளப் புருரங்கண், முரிந்துநெற்றிமீ தாடினகீடிய மூடியபுகைவீசி, யெரிந்த கண்ணிணை சொரிந்தன கொடுந்தழ லிருண்டன திசையெல்லாம்.

இ-ள். அத்தூதர்சொல்லிய சங்கதிகள் இரண்டுசெவிகளினுலுங் கேட்டமாத்திரத்திற் கோபாக்கினி மென்மேலும்வளர்ந்து மனத்துள்ளடங்காமற் சபையிலிருக்கும் யாவரும் பயந்து நடுநடுங்கத்தக்க

தாக இரண்டுபுருவங்களையும் நெரித்துத் திசைகளெல்லாம் புகைசூழக் கண்களினின்றும் நெருப்புப்பொறிபறக்கப் பார்த்தவர்கள் தலைமயிர் எரியத்தக்கதாக யமதருமன் கோபித்துப்பார்க்கும்போது எட்டுத்திசைகளும் பூமி ஆகாயமெங்கும் அந்தகாரமாய்ப் புகையாகிய இருள்சூழ்ந்துகொண்டது—எ-று. (கூச)

மண்டுவெங்கதத் தழமலைக்கொண்டென வளர்குஞ்சி துளங்கப்பா,
ரெண்டிசாமுகம் பொறியெழத்துணைக்கர மெற்றிமுற்றில்லாத
துண்டவெண்பிறை யெயிற்றிடை நிலவெழச் சுராசுரர்வெருக்கொள்ள,
வண்டகோளகை வெடிபடவிடிபட வலமாநகைசெய்தான்.

இ-ள். மூண்டெழுந்த கோபாக்கினியினுஞ் சிறந்த தலைமயிர்கள் துடிக்கப் பூமியிலும் எட்டுத்திக்குகளிலும்பொறிபறக்க இரண்டுகரங்களையுங் கொட்டிக்கொண்டு மூன்றாம்பிறையைப்போன்ற கோரபற்கள் வெள்ளணிலவெறிக்கத் தக்கதாகவுந் தேவர்களும் அசுரர்களுந் திடுக்கிட்டு பயப்படவும் ப்ரம்மாண்டகடாகங்களும்வெடித்து இடியத்தக்கதாகவுஞ் சுழலத்தக்கதாகவும் யமதருமராஜன் நகைசெய்தான்—எ-று. ()

செஞ்சேவேயுமக் கெதிர்ப்பவரிலை சிறினுங்களினீங்கள்
வெஞ்சமர்த்திறம் விளைத்திரோவிளைத்தலால் விளைந்ததோவிதுமீவி
ரஞ்சலுள்ளது பகர்மினென்றிடியென வறைந்தனனவரஞ்சிக்
குஞ்சிதாழ்த்தெமர் குறையலவயலவர் குறையெனக்கதமிக்கான்.

இ-ள். தூதர்களைப்பார்த்துக் காலனாகிய இயமதருமராஜன் இச்சகத்திற்குள் உங்களுடனேயெதிர்த்துப் போர்புரிபவருமுளரோ நீங்கள் ஆணவங்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் கலகம்விளைத்தீர்களோ அதனாற்றானோ சிவகணங்களாற் சின்னபின்னமானீர்கள் எச்சங்கதியும் பயப்படாமல் ஆதியோடந்தமாக வுண்மையைச் சொல்லுங்களென்று இடியிடித்ததுபோல் யமதருமராஜன் கேட்டபோது தூதர்கள் பயங்கொண்டு வணங்கி எங்களால்நடந்த குற்றமல்ல சிவகணங்களே எங்களையடித்துத் துன்மதனை விடுவித்துக்கொண்டு கைலாயத்திற்குப்போகின்றபோது பின் தொடர்ந்துமறித்த எங்களை வெட்டியுங் குத்தியும் நானாவித வருத்தஞ்செய்தார்கள்—எ-று. (கூசா)

தொடர்ந்துவந்தென தூதரைச்சிலரெதிர் தொலைப்பதேதொலைந்தா
ரென், மடர்ந்தவாசகங் கெடப்புதேயாயினு மதிசயமகிலங்கள், கடந்த
வாண்மையு மானமுமென்பெருங் காவலுஞ்செங்கோலு, நடந்தவாமி
க நன்றுநன்றிதுவெனப் பன்முறைநவில்கின்றான்.

இ-ள். நமது தூதர்கள்பிடித்த மஹாபாதகனாகிய துன்மதனை விடுவித்துக்கொண்டு கைலாயத்திற்குப் போவதுமல்லாமல் தொடர்ந்த

ங்களைச் சங்கரிக்கவும் யா னிப்படிக்கொத்த சமாசாரமுங் கேட்கலாயிற்று இது மிகவும் புதுமையாயிற்று உலகமெல்லாம் வெற்றிகொள்ளும் என் னுண்மையையுஞ் செங்கோலையுந் தேவாதிதேவர்களும் மீறி நடக்கமாட்டார்களே நன்றுநன்றென்று கோபத்துடனே பலதரஞ் சொன்னான்—எ-று. (௧௭)

இவ்வபுரிந்தவர் சிவகணத்தவரொனு மெண்ணமுற் றிறைவற்கா ந், தவமுயன்றவர் தமைநமதூதுவர் தடுத்தனரோ வென்னாக், கவருநெஞ்சின னஞ்சினன்றுன்மத னல்வினைக்கணக்குண்டெட, லவைவிளங்கிய சித்திரகுத்தர்நீ ரறைந்திடும் விரைந்தென்றான்.

இ-ள். இப்படி நம்முடைய தூதர்களைச் சங்கரித்தவர்கள் சிவகணங்களென்று ஆலோசனைசெய்து சிவனுக்குகந்த தருமங்கள் சிவபூசை சிவவிரதங்கள்செய்த சிவபக்தர்களை நம்முடைய தூதர்கள் விசாரியாமற்போய் பிடித்தார்களோவென்று சந்தேகமாகி மனதில் பயங்கொண்டு சித்திரகுத்தரைப்பார்த்துத் துன்மதன் சிவதருமங்கள் செய்ததுண்டோ இருந்தால் கணக்குப்பார்த்துச் சீக்கிரமாகச் சொல்லுமென்று எமதருமராஜன் விசாரித்தான்—எ-று. (௧௮)

கருதினும்பயந் தரும்பெருங் கடுந்தொழிற் காலன்வாய்மொழிகேளா, வெருவியங்கவர் பன்முறைபன்முறை மிகவுமங்காராய்ந்து, கருமகேள்கொடுந் துன்மதனிப்பவந் தனின்மன மொழியாக்கை, மருவுபுண்ணிய மணுவளவிலனென வணங்கிநின் றெதிர்சொன்னார்.

இ-ள். நினைத்தபோதெல்லாம் அச்சத்தைக்கொடுக்கும் கொடிய அதிகாரமுடையவனுகிய எமதருமன் சொற்படிக்கு பயந்து உடனே கொடிய துன்மதன் புண்ணியஞ்செய்த கணக்குண்டோவென்று பலதரஞ் சோதித்துப் பார்த்துப்பார்த்து தருமராஜனே அவன் இந்தஜனனத்தில் மனதில் நினைத்தாகிலும் வாக்கினால் சொல்லியாகிலும் காயத்தால் செய்தாகிலும் அணுவளவேனும் புண்ணியஞ் செய்ததில்லையென்று சித்திரக்குத்தர்கள் தொழுதுநின்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள்—எ-று. (௧௯)

துகடவிர்ந்ததோர் புண்ணியமிலனெனச் சொற்றலுந் தொலையாப்பா, விகடனக்கொரு துணையிலை செயல்வியப் பெனவெழுந்தேயண்டமுகடுமேல்கொளக் கால்கிளர்கோட்டுவெம் மோட்டுமைம்மாமெருப்பகடுமுன்வர வெரினிடைப்புகுந்துமைப் பரவைபோல் வழிக்கொண்டான்.

இ-ள். சித்திரகுத்தர் கணக்குப்பார்த்து அணுவளவாகிலும் புண்ணியஞ் செய்ததில்லையென்று சொல்லிய வசனங்கேட்டு மஹாபாவி

இவன் ஒருவருக்கும் உதவிசெய்ததில்லை இப்பாவியாகிய துன்மதனு க்குச் சிவகணங்கள் சகாயமாகவந்தது மெத்தவும் அதிசயமாயிருக்கி றதென்று சிங்காசனத்திலிருந் தெழுந்துவந்து பிரமாண்டகோளகை வரைக்கும் அளாவிய உயர்ந்த கொம்புகளையும் கால்களையுமுடைய க ருமைநிறங்கொண்ட மஹாமேருகிரிபோல் அலங்காரமாகி வந்துநின்ற எருமைக்கடாவின் முதுகின்மீதுமேலேறிக்கொண்டு யமதூதகணங்கள் நீலநிறச் சமுத்திரம்போற் சுற்றிக்கொண்டு வரத்தக்கதாகக் கைலாசத் திற்குப்போகு மார்க்கங்கொண்டு எமதருமராஜன் சென்றான்—எ-று.

அதிசயத்துட் னிறந்தவரொழிந்துவந் தடைந்ததூதுவர்சூழ
முதிருமச்சமு மேல்கொளக்கோபமு மூண்டெழவிரைந்தேகி
விதிபரம்பரம் பொருளெனவருளென விளங்கினோர்யாவர்க்குங்
கதியளித்திட நன்றருளெம்பரன் கயிலையைக்கண்ணுற்றான்.

இ-ள். சிவகணங்களினால் இறந்ததூதர்களொழிய மற்றைத்தூ தர்கள் சுற்றிக்கொண்டுவர மனதில் சிவகணங்கள்செய்த அதிசயமும் போகிறவிடத்தில் என்ன நடக்குமோவென்கிற அச்சமும் சிவகணங்க ள் விசாரியாமல் இப்படிசெய்யலாமோவென்னுங் கோபமும் மேலுமே லும் அதிகரிக்க அதிவேகமாய்ச்சென்று வேதாந்த முடிவில்விளங்கிய பொருளென்றும் கருணைக்கடலென்றும் குறிப்பினாலறிந்த தபோத னர்களுக்கெல்லாம் சிவபதவியைக் கொடுக்கத்தக்கதாக பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் கயிலாசகிரியை எமதருமராஜன் இரண்டு கண் களினாலும் தரிசனஞ்செய்தான்—எ-று. (கoக)

ஆலகாலமுண் டருள்பரனாலயத் தணிக்கடைப்புறத்தங்கோர்
சீலமாயனு மயன்முதலோர்தொழுஞ் சிறப்பினாற்சிறந்தொன்று
ஞாலமேழினோ டேழும்வந்தெய்தினு நடுவிடைவெளிகாட்டுங்
கோலமாமணி மண்டபமுளதது கூறலாம்படித்தன்றால்.

இ-ள். பாற்கடலிற்பிறந்த ஆலகாலவிஷத்தைப் பானஞ்செய்து தேவர்களுக்கு அமிர்தத்தைக்கொடுத்து உலகங்களையெல்லாம் இரட் சித்த கருணையையுடைய பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் அரமனை வாசல் முகப்பில் நவரத்தினங்களிழைத்த ஆசாரமாகிய சபாமண்டப த்தில் சிவதருமபரனான விஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தேவேந்திரன்மு தலிய தேவகூட்டங்களும் எக்காலமும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கு ம் பூலோகமுதல் பதினாலுலோகங்களிலுமுள்ள யாவர்களும் வந்திரு ந்தாலும் நடுவிலிடைவெளி காண்பிக்கும் விசாலமாகி அலங்காரம்பெ ற்றிருக்கும் அந்த ஆசாரமணி மண்டபத்தின் சிங்கார அதிசயங்களை எவர்களாலுஞ் சொல்லிமுடியாது—எ-று. (கoஉ)

மிக்கப்பொளி யுலகெலாம்விளங்குற விளங்குமண்டபந்தன்னிற்
றிக்குபாலருங் கடவுளர்தொகுதியுஞ் சென்றுமுன்பணிந்தேத்தித்
தக்ககாரியம் புகன்றிடவிஞ்சையர் சாரணர்புகழ்பாடச்
செக்கரஞ்சடை முனிவருஞ்சித்தருந் திரண்டுநின்றெதிர்போற்ற.

இ-ள். அதிக பிரகாசத்தினால் உலகங்களையெல்லாம் ஒளிரச்செய்யும் அந்த மண்டபத்தில் இந்திரன்முதலிய எட்டுத்திக்குப் பாலர்களும் தேவகூட்டங்களும் வந்துவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து தாங்கள் வந்தகாரியங்களை விண்ணப்பஞ்செய்யவும் வித்தியாதரர்கள் சாரணர்கள் சிவமகிமையைச் சங்கீதமாகப்பாடவும் சிவந்த சடாமகுடமுடைய முனிவர்களும் சித்தர்கணங்களும் தொழுது எதிர்நின்று துதிக்கத்தக்கதாகவும்—எ-று. (௧௦௩)

தேடியாரணங் காண்கிலாப்பரம்பரன் றிருவுருத்தவந்தன்னு
னீடியாவருந் தொழப்பெறுங்கணதிபர் நிரைதொழப்பன்னூறு
கோடிகாலர்வந் தெதிர்ப்பினும்விழுங்கிமுன் றேக்கிடுங்குறட்பூதம்
பாடியாடிமுன் னிறைஞ்சிடவலகைகள் பணிந்தெதிர்பரந்தோங்க.

இ-ள். வேதங்களுந்தேடி அறிதற்கரிதாகிய பரமசிவனை மஹாதவங்கள்செய்து எப்போதுங்கண்டு தரிசிக்கப்பெற்றும் தேவர்கள்முதலிய யாவர்களும் வணங்கப்பெற்றும் இருக்கிற சிவகணங்களும் பிரளயகாலாக்கினி ருத்திரர்முதலிய பிரமதகணாதிபர்களும் நின்றுபணியவும் பல நூறுகோடி காலர்கள்வந்து போர்செய்தாலும் அவர்களைக்கூட எடுத்துவிழுங்கி ஏப்பமிடுங் குறுகியபூதங்கள் முன்னின்று பாட்டுகள்பாடிக் கூத்தாடிக்கொண்டு தொழவும் பேய்க்கூட்டங்கள் தெண்டனிட்டு முன்னின்று புகழத்தக்கதாகவும்—எ-று. (௧௦௪)

அந்திவெண்பிறை வேணியுநுதற்கணு மணிப்புயமொருநான்குஞ்
சுந்தரந்திக ழுழைமழுப்பிரம்புடன் சுரிகையுந்தடக்கையும்
வந்தசூரிய ரொண்ணிலர்புகுந்தன வடிவமுமுழுநீறு
மெந்தைதந்திடப் பெறுநந்திவானவ னிருந்தனனினிதம்மா.

இ-ள். மூன்றாம்பிறையையணிந்த சடாமகுடமும், நெற்றிக்கண்ணும், நான்குபுயமும், அழகியமானும், மழுப்படையும், பிரம்பும், கண்டகோடாலியும், சூரியும் பிடித்திருக்குங் கரங்களும் அநேகஞ்சூரியர்கள் ஒருமண்டலத்தில் உதயஞ்செய்ததுபோல் விளங்குந் திருமேனியும் நெற்றிமுதலிய தானங்களில் அணிந்திருக்கும் விபூதிபிரகாசிக்கவும் பரமசிவன் றிருவருள்பெற்ற நந்திகேஸ்வரர் ஆசாரமண்டபத்தில் நவரத்தின சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்—எ-று. ( )

இருவர்சங்கர் ருளொனநந்தியெம் மிறைவன்வீற்றிருந்தோங்கு, ம
ருவருஞ்சபைச் சேணிடைக்கண்டுதன் வாகனத்திழிந்துள்ளம், வெரு
வியாடையை யொதுக்கிவாய்புதைத்தருள் வெள்ளமேயனையான்மு
ன், கருகுமுள்ளமும் வடிவமும்படைத்தவெங் காலன்வந்தெதிர்சார்ந்
தான்.

இ-ள். பரமசிவம் இரண்டு உருவங்கொண்டதென்று வேதாகமங்கள் சொல்லும் மகிமையையுடைய இரண்டாஞ்சம்புவாகியும் நமது கர்த்தாவாகியுமிருக்கிற நந்திகேஸ்வரர் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சபாமண்டபத்தின்பிரகாசம் ஆகாயத்தில் விளக்கமாயிருப்பதைப் பார்த்துத் தரிசித்தவுடன் எருமைக்கடாவைவிட்டிறங்கி மனதில் அச்சங்கொண்டு மேலேயிருக்கும் வயிரபாசத்தை இடையிலிறுக்கிக் கட்டிக்கொண்டு கையினால் வாயைப்பொத்திக்கொண்டு கருணைக் கடலாகியநந்திகேஸ்வரர் முன்னாக இருள்போன்ற மனச்சந்தேகம்படைத்த எமதருமராஜன்வந்து எதிர்நின்றான்—எ-று. (௧௦௬)

கண்டிறைஞ்சிமுக் கால்வலங்கொண்டுடன் காசினியிடைச்சேர்ந்
தண்டுபோற்படிந் தீரிருகாலருந் தலத்திடைப்பணிந்தேத்திக்
கொண்டலாமென நின்றுகால்குவியக் கைகுவித்தியாவருங்கேட்ப
மண்டுபேரு ணந்திவானவனெதிர் வகுத்துரைசெய்கின்றான்.

இ-ள். வந்து தரிசனஞ்செய்தவுடன் வணங்கி மூன்றுதரம் வலம்வந்து உருக்கத்துடன் பூமியிற்கிடப்பதுபோல் பன்னிரண்டுதரம் தெண்டனிட்டெழுந்து கருமேகம்போன்ற கரசரணாதிகளைக் குவித்துச் சபையிலுள்ள யாவருங்கேட்க மிகுந்த பெருங்கருணை நிறைந்த நந்திகேஸ்வர் சன்னிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்யத் தொடங்கினான்—எ-று. (௧௦௭)

தெண்ணிலாநறுங் கண்ணியஞ்சடா டவித்தெய்வநாயகனெங்கு
முன்னிலாவிய பகவனெம்பரம்பர னுமையவனொருபாக
னெண்ணிலாவுயிர் புரிந்தவல்வினைபறிந் திதற்கிதென்றுறுந்தண்டம்
பண்ணுமாறெனக் கருதியேபணிக்கயான் பணிவிடைப்படிகின்றேன்,

இ-ள். தெய்வங்களுக்கெல்லாம் நாயகனாகிச் சந்திரனையும் வாசனைபொருந்திய கொன்றைமலரையுஞ் சடாமகுடத்திலணிந்து எங்கும் பரிபூரணமாகியும் பராபரவஸ்துவாகியும் பகவனாகியும் பார்வதியை யிடப்பாகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பரமசிவன் என்மேலருள்வைத்துக் கணக்கில்லாமல் நிறைந்திருக்கும் ஜீவபேதங்கள் செய்தபாவங்களை விசாரித்துப் பாவங்களுக்குத் தக்கதாகத் தண்டனை தண்டனை செய்விக்கச்சொல்லி ஆதிகாலத்தில் கட்டளையிட்டபடி பூ

ணிவிடைசெய்துகொண்டு இன்னேரம்வரைக்கும் நின்றேனென்றான் காலன்—எ-று. (௧௦௮)

இற்றைநாள்வரை யோரிடையூறும்வந் தெய்திடாதுலகத்தென், வெ
ற்றியாணையே நடந்ததிப்போதது வீய்ந்ததென்னதிகார, முற்றும்வே
ண்டிலன் வேண்டினர்க்கீவதே முறைமையென்றடுந்தண்டஞ், சுற்று
பாசமங் கெடுத்துமுன்வைத்தனன் சுரர்கணத்தொகைகாண.

இ-ள். பரமசிவம் கட்டளையிட்டநாள்முதல் இதுவரையில் உலகங்களில் அடியேனுடையகட்டளையும் செங்கோலுந்தவறாமல் நிறைவேறிவந்தது இப்போது என்னாணையும் ஆக்கினையும் தவறிப்போயிற்று ஆகையினால் இந்த அதிகாரம் அடியேனுக்குவேண்டாம் வேண்டுபவர்களுக்குக் கொடுங்களென்று சொல்லிச் சகலதேவர்களுங்காண நந்திகேஸ்வரர் முன்பாக யாவர்களையுங்கொல்லுஞ் செயலுடைய இயமதண்டத்தையும் சுற்றியிழுக்கும் பாசக்கயிற்றையும் காலன் வைத்தான்—எ-று. (௧௦௯)

ஆற்றல்சால்யமன் செய்கைகண்டப்படி யாகநின்னதிகார
மாற்றிவேறொரு காலனுக்குன்பதம் வழங்குதல்வழக்கால்வெள்
ளேற்றுநாயகன் சைவநன்னெறிதனக் கிடரிழையாதன்பாற்
போற்றலாதநீ யொழிவதேநெறியெனப் பின்னரும்புகல்கின்றான்.

இ-ள். மிகுந்த வல்லமையுடைய யமன் செய்ததை நந்திகேஸ்வரர் பார்த்து நீசொன்னபடியேயாகட்டும் உனது அதிகாரத்தைவாங்கி மற்றொருகாலனுக்குக் கொடுக்கிறதேநீதி வெண்மைபொருந்திய ரிஷபவாகனரூடராகிய பரமசிவனது சைவமார்க்கந்தவறாத சிவனடியார்களை வணங்கி உபசாரஞ்செய்யாமலும் மதத்தினால் விசாரியாமலும் வருத்தஞ்செய்தமையால் உன் அதிகாரத்தை மாற்றிவைப்பதே காரியமென்றுசொல்லி பின்னையுந் திருவுளம்பற்றுகிறார்—எ-று. (௧௧௦)

தேவர்தேவனுக் கன்பனையானுமெத் தேவருமுனிவோரும்
யாவருந்தொழத் தகும்பெரியோன்றனை யிடருறப்பிணிப்பித்த
பாவகாரிநீ யென்செய்தாய்சிவனையே பழித்ததன்றேவென்னாத்
தாவிலாதவெஞ் சினத்தொடுமருள்செய்தான் சங்கரனருள்பெற்றான்.

இ-ள். தேவாதிதேவர்களும் பணிந்தேத்துந் தெய்வநாயகனாகிய் பரமசிவனுக்கன்பனை சகலதேவர்களும் தபோதனர்களும் மற்றுமுள்ள எவர்களும் வணங்கி வாழ்த்துதற்குரிய வன்மையுடைய சிவபக்தனை பாசக்கயிற்றினால் கட்டியிழுத்து வருந்தும்படிசெய்வித்த பாவியாகிய நீ என்னகாரியஞ்செய்தாய் இக்குற்றஞ் சிவனைச்செய்தது

போலல்லவாவென்று மிகுந்த கோபத்துடனே பரமசிவத்தினது அநுக்கிரகத்தை யடைந்த நந்திகேஸ்வரர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. ()

கலிவிருத்தம்.

அடுந்திறற் கணநிபர்க் கதிபன்கூறலு
மொடுங்கின னுயிர்ப்பில னுடலமுள்ளமு
நடுங்கினன் வேர்த்தன னுவுணங்கினன்
படுங்கொடும் பயமெனும் பரவையாழ்ந்தனன்.

இ-ள். வெற்றிப்பிரதாபமுடைய பிரமதகணநிபர்களுக்கு அரசனாகிய இரண்டாவது சங்கரன் கோபித்துச்சொல்லியவுடனே தேகமெல்லாங்குன்றி மூச்சுவிடுவதற்கு மசக்தனாய்த் தேகம் நடுக்குற்று வியர்த்து நாவுலர்ந்து அச்சமென்னுங் கடலில் காலன் மூழ்கிக் கிடந்தான்—எ-று. (கக௨)

கற்றுணர் வுற்றநற் கலையுஞானமு
முற்றுணர் பேருண் முயங்குமாதவ
வற்றைநாண் மறலித னச்ச மொப்புறச்
சொற்றிடி லெளிதெனச் சொல்லலாகுமோ.

இ-ள். படித்தறிந்த நல்ல சிவசாத்திரங்களும் சிவஞானமும் பொருந்திய நன்மையைத்தரும் பெருமையுடைய இரக்கத்துடன் தபோமகிமைபெற்ற சயிமினிபகவானே நந்திதேவர் கோபித்துச்சொன்னபோது எமதருமன் அச்சங்கொண்டிருந்ததுபோல் மற்றொருவரிப்படி நடுக்கங்கொண்டிருந்தவர்களில்லை அக்காலன்பட்ட அவதியையெவர்களாலும் இவ்வகையென்று சொல்லிமுடியாது—எ-று. (ககங)

பயக்கடல் விழுந்தொரு படியினுலெழுந்
தயர்த்தன னறிவுவந் தடையப்பேரரு
ணயப்பிடை விடாவரு ணந்திதேவன்முன்
வயத்திறன் மறலியும் வணங்கிக்கூறுவான்.

இ-ள். அச்சமென்னுஞ் சமுத்திரத்தின்கண் மூழ்கியிருந்தவன் ஒருவிதத்தினால் எழுந்து மனந்தெளிந்து ஆலோசித்து இது நன்மார்க்கமென்றறிந்து பெரிதாகியகருணையின் நன்மையைவிட்டு நீங்காத அருட்கடலாகிய நந்திதேவர் முன்பதாக சகலலோகங்களையுஞ் ஜெயங்கொள்ளும் வல்லமையுடைய தண்டதரனாகிய யமன் சாஷ்டாங்கமாக தெண்டனிட்டு வணங்கிச்சொல்லுகின்றான்—எ-று. (ககச)

தலைவநின் னேவலைத் தலையின்மீதுகொண்
டலைவற வென்றொழி லாற்றினேன்மலைச்

சிவையவ னன்பனைத் தீங்குசெய்தது
மிலைதிரு வுளத்தினுக் கிசைந்தசெய்கெனு.

இ-ள். கர்த்தனே தேவரீர் கட்டளையிட்ட கட்டளையைச் சிரத்தின்மேற்றரித்துக்கொண்டும் யாதும் வசையில்லாமல் என்னதிகாரம் நடத்திக்கொண்டும்வந்தேன் மஹாமேருவை வில்லாகவளைத்துப் பிடித்த சிவபெருமானது அடியார்களுக்குப் பொல்லாங்கு செய்ததில்லை ஆகையினுல் தேவரீர் சித்தத்திற்றேன்றியபடி அடியேனுக்கு புத்தி கடாக்ஷிக்கவேண்டுமென்று காலன் வணக்கத்துடன் விண்ணப்பஞ் செய்தான்—எ-று. (ககரு)

நண்ணுமிப் பிறப்பிடை நவிலித்துன்மதன்
புண்ணிய மொன்றிலன் புனிதற்கன்பனென்
றெண்ணவுந் தகுவனே யெனதுதூதுவ
ரண்ணலே யறியுறு தடர்ப்பரோவென்றான்.

இ-ள். கொடிதாகிய துன்மதன் இந்தஜனனத்தில் வந்தபின்பு ஒருகருமமுஞ் செய்ததில்லை பரமசிவனுக் கன்பனுகியிருந்தால் அவனை என்னுடைய தூதர்கள் பயமில்லாமற் பிடித்திழுப்பார்களோவென்று நந்திகேஸ்வரர் சமுகத்தில் காலன் வினவினன்—எ-று. (ககசு)

என்றலுமுறுநகை யிளநிலாவெழ
நன்றிது நன்றென நந்திவானவ
னன்றவற் பார்த்திவ னரனுக் கன்பனென்
றின்றுநீ யுணர்ந்திலை போலு முள்ளதால்.

இ-ள். இப்படிக் காலன்கூறினவுடன் நந்திகேசுவரர் சிறுநிலவெறிப்பதுபோற் குறுநகைகொண்டு இது நல்லகாரியந்தான் நல்லதென்று காலனைப்பார்த்து துன்மதன் சிவரூபமாக யிருப்பதைக்காட்டி இவன் சிவபக்தி யுண்டானவனென்று உன்மனதில் தோன்றியதில்லை ஒருகாரியமும் நன்றாக விசாரித்தறிந்த தில்லைபோலிருக்கிறதென்று திருநந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (ககஎ)

வன்பெரு நரகிடை மறுகு வோர்சிவ
னன்பரை யிகழ்பவ ரன்றி யங்கவர்
பொன்பொதி சடாடவிப் புனிதற் கொப்பென
வின்புறு வோர்கதிக் கிறைவ ராவரால்.

இ-ள். சிவனடியார்களை நிந்தனைசெய்தவர்கள் பயங்கரமாகிய நரகங்களில் வருந்தப்படுவார்கள் சிவபத்தர்களது தங்கநிறச்சடைவன

த்தை பரமசிவனுக்குச் சமானமென்றெண்ணி வணங்கி நடக்கிறவர்கள் சிவபதவிக்கரசர்களாக விருப்பார்கள்—எ-று. (கசஅ)

நிறையடி யவர்பிழை நீக்கி யாளுமெங்
கறைமலி களருட் கடனதாதலான்
முறைபுரி நீயறி யாதுமுற்றிய
வறைபெருங் குறைபொறுத் தருள்வனஞ்சனீ.

இ-ள். நிறைந்த சிவபக்தியுடைய அடியார்கள்செய்த குற்றத்தைப்பொறுத் தாண்டு இரக்ஷிப்பது நீலகண்டத்தையுடைய பரமசிவனது கருணைக் கடையாளமாகவிருக்கும் ஆகையால் நீ யறியாமல் உன்னதிகாரமுறைமையாகச் செய்வித்தாய் அந்த பெரிதாகிய குற்றத்தைச்சிவன் பொறுத்து இரட்சிப்பார் நீ பயப்படாதே என்றார்—எ-று.()

அற்புதங் கற்பனே யாமித்துன்மதன்
முற்பக லல்வினை முயங்கமுன்னோர்நாட்
டற்பர மாகிய தமனியப்பொதுச்
சிற்பர நாடகந் தரிசித்தானரோ.

இ-ள். இத்துன்மதன் முற்பிறப்பில் அநேகபுண்ணியங்கள் செய்ததினுல் இச்சன்னத்தில் ஒருநாள் வேதாந்த மஹா வாக்கியமாகிய அந்த அற்புதப்பொரு ளுருவத்தையுடைய கனகசபையினிடத்தில் ஞானசொரூபனுய் விளங்கும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது ஆனந்தத் தாண்டவவிநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்தான் ஆகையால் பரமசிவத்துக்கு அன்பன் என்று நந்திதேவர் காலனுக்கு அறிவுவரத்தக்கதாக உபதேசித்தார்—எ-று. (கஉ0)

தாவருஞ் சிதம்பரந் தன்னிலற்புத
மேவருந்திருநட மேவிக்காண்பரேற்
றீவினை மிக்கவர் திருந்துபுண்ணியர்
யாவரு முத்தரோ ஐயமில்லையால்.

இ-ள். மஹாமகிமையையுடைய சிதம்பரதலத்தில் அதிசயமாக ஆனந்தநடனம்புரியும் விநோதத்தை கொடியபாவிகளாயினும் மேன்மைபொருந்திய தவமிழைத்தவராயினும் போய் தரிசிப்பார்களேயாகில் அவர்கள்செய்த பாபங்களெல்லாந்தொலைந்து புண்ணியரூபமாகிச் சிவபதவியையடைவார்கள் இதற்கொரு சந்தேகமும் இல்லையென்று எமதருமராஜனுக்குப் போதித்தார்—எ-று. (கஉக)

ஆதலினின்றறி யாதுசெய்தவித்
தீதுநீ யுன்பனுஞ் செல்லைகொண்டரு

ஆதனும் பொறுத்தனன் அடங்கயாரையும்
வேதனைத் தண்டமும் விளங்கச்செய்தியால்.

இ-ள். ஆகையினால் நன்றாகவிசாரித் தறியாமல் நீ செய்தகுற்ற த்தைப் பரமசிவன்பொறுத்தார் எதனாலெனின் நீ சிவபக்தியுடையவ னென்று சித்தத்திற் றோற்றியிருப்பதால் இனிமேலாகிலும் பயபக்தி யுடன் நன்றாகவிசாரித்துச் சிவனடியார்களைப்பணிந்து மற்ற பாவிக ட்குரிய தண்டனைகளைப் புரிந்துகொண்டிருக்கச்சொல்லி நந்திதேவர் கட்டளையிட்டார்—எ-று. (கஉஉ)

செய்ததீங்குள ரெனிற்சிவன்றன் றொண்டர்பா
லெய்துத றவிர்தியே யிறைவற்கன்பனீ
கைதவ மிலாதவெங் காலநின்பதி
நொய்தினி லேகென நோக்கிக்கூறினான்.

இ-ள். சிவனடியார்க ளென்னபாதகங்கள் செய்திருந்தாலும் அவ ர்களிடத்திற்கு நீ போகாமலிருந்தால் நீ சிவனுக்குரிய பக்தனாவாய் மனதில் கபடில்லாமல் அறியாமையினாற்செய்த குற்றத்தைப்பொறுத் தோம் ஆதலின் உனது சைமினிபட்டணத்திற்குச் சீக்கிரமாகப்போ வென்று நந்திகேசுவரர் நமனுக்குக் கட்டளையிட்டார்—எ-று.(கஉங)

அந்தக னதிசயித் தடியர்தீவினைப்
பந்தனை யெய்தினும் படரிலென்றனை
யெந்தையெம் பரம்பரற் கன்பரென்பவர்
தந்தமதொழுக்கநீ சாற்றென் றேத்தினான்.

இ-ள். நந்திதேவர் திருவுளம்பற்றிய புத்தியைக்கேட்டு எமதரு மன் மிகவு மதிசயித்துச் சிவபக்தர்கள் என்னபாதகஞ்செய்திருந்தா லும் அவர்களிடத்திற்குப் போகவேண்டாமென்று கட்டளையிட்டீர்க ள் சிவனடியார்கள் இவ்வகையிருப்பார்களென்றும் அவர்கள்நடத்தை யும் குணங்களும் இவ்வகைப்பட்டதென்றும் தேவரீர் திருவுளம்பற் றவேண்டுமென்று காலன்தொழுது தோத்திரஞ்செய்தான்—எ-று. ()

அற்றவன் மொழிதல்கேட் டரனுக்கன்பர்தம்
முற்றபே ரொழுக்கமே யுணர்த்துவான்புலன்
செற்றெழு முணர்வுடைச் சிலாதரன்பெறு
நற்றவப் பயனிகர் நந்திகூறுவான்.

இ-ள். இயமனுரைத்த மொழியைக்கேட்டுச் சிவனடியார்கள் எப் படியிருப்பார்களென்றால் ஐம்பொறிகளின்வழி உலகவிவகாரங்களில் மனதுசெல்லாமலடக்கி சிவனையும் சிவனடியார்களையும் சிவன் றிருவி

ழாக்களையும் கண்களினால்காணவும் சிவசரித்திரங்களையும் சிவபக்தர்களது கதைகளையும் செவிகளாற்கேட்டும் சிவனுக் கம்புதமாகிய சந்தனம் மலர்முதலிய வாசனைத்திரவியங்களை மூக்கினால் அனுபவிக்கவும் சிவப்ரசாதமாகிய அன்னபானாதிகளை நாவினால் சுவைத்தானந்திக்கவும் வேதாகமசாஸ்திரப்படி தோத்திரஞ்செய்யவும் சிவசம்பந்தமான சீத உஷ்ணமுதலியவைகளை ஸ்பரிசத்தால் அறியவும் மனதைச் சிவத்திடத்திற்செலுத்தி இக் குணாதிசயங்களையுடைய தொண்டர்களின்செயலைப் பஞ்சேந்திரியங்களைவென்று சிவஞானமும்ம தபோதனராகிய சிலாதரரென்பவர் அடைந்த தவப்பயனையொத்த நந்திதேவர் தருமராஜனுக்கு உபதேசித்தார்—எ-று. (கஉரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முந்தைமறை யாகமநன் னெறியணிபுண் டரராக முழுதுநீற்றோர், சிந்தையினன் பிலரேனுஞ் சிவார்ச்சனைகள் செயவிரும்பிச் செய்வோர் தீங்கின், பந்தமுள ரேனுமுருத் திரசிவசங் கரவமல பரமவென்று, சந்ததமு முரைப்போர்க ளிவரன்றோ விறைவனுக்குத் தகும்பேரன்பர்.

இ-ள். ஆதிவேதாகமவிதிப்படிக்கு விபூதியை மூன்றுரேகைகளாய் அவையவங்களில் தரித்தவர்களும் சரீரமெல்லாம் அணிந்தவர்களும் மனதில் பக்தியோடும் பக்தியில்லாமலும் சிவபூசைசெய்யுமவர்களும் கொடியபாவங்களைச்செய்தவர்களும் நாவினால் உருத்திரனே சிவசங்கரனே மலமற்றவனே பரமனே என்று சிவநாமகீர்த்தனங்களை எப்போதுஞ் செய்வார்களாயின் இவர்களெல்லாருஞ் சிவனுக்கு உரிமையான பெருமையையுடைய சிவபக்தர்கள்—எ-று. (கஉசு)

செஞ்சடையோன் றெய்வவிழாச் சேவிப்போ ரங்கவற்குச் செவ்விமாறு, வஞ்சுவைகூ ரமுதுதக மளித்துளோர் சிவாலயங்க ளகிலம் போற்றத், தஞ்சமெனச் செய்வோர்செய் விப்போர்கண் டுளமகிழ்வோர் சைவநீதி, விஞ்சுசிவ னன்பர்தமைப் பூசிப்போ ரீசற்கு மிகுந்த நேசர்.

இ-ள். சிவந்த சடாமகுடத்தையுடையபரமசிவனுக்குதிருவிழாக்கள்செய்விப்பவர்களும் அவர்களுக்கு அவ்விடத்தில் அறுசுவை பதார்த்தவகைகளுடன் அன்னதானங்கள்செய்தவர்களும் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தவர்களும் உலகத்தார் தரிசனஞ்செய்து பூசித்துக் கடைத்தேறத்தக்கதாகச் சிவாலயங்கள் கட்டுகின்றவர்களும் கட்டி வைக்கப்பட்டவர்களும் அவர்களைக்கண்டு சந்தோஷித்துப் புகழ்கின்றவர்களும் சைவநெறிதவறாத சிவனடியார்களை வந்தனை வழிபாடுடனேபூசி

த்து அவ்வடியார்களுக்கு அன்னவஸ்திரங்கள் பக்தியுடன்கொடுத்தவர்களும் சிவனுக் குகந்தபக்தர்கள்—எ-று. (கஉ௭)

சிரமீதுங் களமீதுங் கன்னமீதும் புயத்துஞ் செங்கைமீது, முரமீதுங் கண்டிகையைத் தரித்துளோரு பனிடதத்தும் ஞேர்வேண்டும், வரமீயத் தக்கசத வுருத்திரமங் திரநவில்வோர் மறைகட் கெல்லாம், பரமீதென் றுணருமெழுத் தஞ்சுமுறைப் போர்கள்சிவ பத்தராவார்.

இ-ள். சிரத்திலும், செவிகளிலும், கண்டத்திலும், தோள்களிலும், மார்பிலும், உருத்திராக்ஷங்களை அணிந்திருக்கிறவர்களும், வேதங்களின்சிரங்களான உபநிடதங்களைப்படித்துப் பொருளறிந்தவர்களும் விரும்பின வரங்களைக்கொடுக்கும் வேதங்களின் ரகசியப்பொருளாகிய ஸ்ரீ ருத்திரமந்திரத்தை நூறு உரு ஜெபிப்பவர்களும் அந்த உருத்திரமந்திரத்தினடுவில் விளங்கியும் வேதமந்திரங்களுக்கெல்லாம் மேலாகி அரசாய்விளங்கும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தை எப்போதுஞ் ஜெபஞ்செய்கின்றவர்களும் உத்தம சிவபக்தர்கள்—எ-று. ()

எந்தைபரன் றனைநோக்கி யுய்யானந் திருக்குளங்க ளேற்றகூவ, னந்தவனம் பலசெய்வோர் செய்விப்போ ரருட்சைவ நற்றுனத்துச் சிந்தைமகிழ் வுடனுறைவோ ருறைவோர்க்கு வேண்டுவன செய்வோரீச, னந்தமிலா வடியவர்தம் மேவல்பணி விடைத்தொழிலோ ரானுக் கன்பர்.

இ-ள். பரமசிவனுக்கு உதவியாகத் தோப்புகள் நந்தவனங்கள் திருக்குளங்கள் கிணறுகள் உண்டாக்குகின்றவர்களும் மேற்சொல்லிய சிவதருமங்களைச் செய்விக்கின்றவர்களும் சிவசம்மந்தமாகிய சிவாலயங்களில் மனமகிழ்ந்து சிவ பணிவிடை செய்துக்கொண்டிருப்பவர்களும் அவர்களுக்கு அன்ன வஸ்திரமுதலானவைகொடுத்து நடப்பிப்பவர்களும் சிவனடியார்களுக்குப் பணிவிடைசெய்பவர்களும் சிவனுக்குரிமையான பக்தர்கள்—எ-று. (கஉ௯)

அரியபமோ முதலான புத்தேளி ரனைவரினு மழியாவீசன், பெரியனென வுணர்ந்துளோ ரங்கவன்றன் னுமைத்திற் பெரியோர்பேணம், சூரியவுருத் திரபரம வமலசிவ சங்கரவென் றுரைக்குமிந்தத், தெரிவரிய திருநாமம் பெரிதென்போர் சிவலோகச் செல்வராவார்.

இ-ள். பிரமன்-விஷ்ணு-தேவேந்திரன்முதலிய தேவர்களினும் பிறப்பிறப்பற்ற பரமசிவனே அதிகமென்றுணர்ந்த பெரியோர்களும் அகஸ்தியர்-அத்திரி-கௌதமர்-பதஞ்சலி - வியாக்ரமபாதர்முதலாகிய சிவபக்தர்களைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றவர்களும் அறிதற்கரிதாகிய பரமசிவனே-உருத்திரனே-அமலனே-சிவசங்கரனே என்னும் இத் திரு

நாமங்களைத் தினம் ஓதுதல் மஹாமகிமையைத்தருமென்று உணர்ந்தவர்களும் சிவலோகத்திற் கதிபராவார்கள்—எ-று. (கஈ0)

அறையுமறைப் பெரும்பற்றப் புலியூரி லன்பினரான் பகன்றேரோனு, முறைபவர்க ளங்கவர்க்குத் தூரத்து மணித்திருந்து முதவத்தக்க, நிறைவுபெறும் பொருளீவோர் சேயதே யத்துறைந்து நிறைந்தசெல்வப், பொறைமலியம் பலங்காணுங் காதலுடை யோரெம்மாற் போற்றுந்தொண்டர்.

இ-ள். வேதங்களெல்லாம் புகழும் மகிமையுடைய சிதம்பரத்தில் பக்தியுடனும் பக்தியில்லாமலும் வாசமாகயிருப்பவர்களும் தூரதேசங்களிலும் சமீபங்களிலும் இருந்து சிதம்பரதலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்களுக்கு வேண்டிய பண்டபதார்த்தவகைகளைக் கொடுப்பவர்களும் தூரதேசங்களிலிருந்து இலட்சுமீகரம் நிறைந்து அழகுபொருந்திய பொன்னம்பலத்தில் சபாபதியைத் தரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் ஆசைகொண்டிருப்பவர்களும் நாம் புகழத்தக்க மகிமையையுடைய சிவபக்தர்களென்று நந்திதேவர் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. ()

அடுத்தமணி யம்பலத்து ளானந்தத் தாண்டவஞ்செய் தருளுந்தாள்க, ளெடுத்தபிறப் பிடையொருகாற் சென்றடைந்து கண்டுளோ ரொன்றுங்கண்டோர், வடுத்தவவித் தலந்தன்னி னஞ்டுளாரன் பிலரோனுமாய்ந்துளோர்கள், கடுத்தகமை பெறவிளங்குங் கண்டத்தெம் மண்டர்பிரான் கணத்துளோரால்.

இ-ள். நவரத்தினமயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தி லெப்போதும் ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிந்து அநுக்கிரகஞ்செய்கின்ற பாதாரவிந்தங்களை இச்சனனத்தில் ஒருநாளில்போய்த் தரிசனஞ்செய்தவர்களும் தினம் தரிசிக்கிறவர்களும் பக்தியுடனும் பக்தியில்லாமலும் குற்றம் நீங்கிய அத்தலத்தில் இறந்தவர்களும் ஆகிய இவர்கள் ஆலகாலவிஷத்தால் அலங்காரம்பெற்று விளங்கும் திருநீலகண்டத்தையுடைய எமது தேவனாகிய பரமசிவத்தின் கணங்களிற் சேர்ந்தவர்களாவார்கள்—எ-று. (கஈஉ)

அருவினைசெய் யாதீச னடியவர்பூ சனைதவறா தான்றுட்கன்பாய்த், திருநடங்கண் டவ்வுருவஞ் சிந்தனைசெய் தருணமஞ் செப்பிச்சைவ மருவருமந் திரம்போற்றிச் சிவஞானத் துடன்றில்லை வைகிமாய்ந்தோ ரொருமைதிக ழன்பர்களி னுத்தமரி னுத்தமரென் றுணாக்கற்பாலோர்.

இ-ள். கொடிய பாதகங்களைச்செய்யாமல் சிவனடியார்களை எப்போதுந் தவறாமற் பூசைபுரிந்து சிவபெருமானது பாதாம்புயங்களில்

பக்தியுடையவராகி அம்பலவாண மூர்த்தியின் ஆனந்தத்தாண்டவ சொரூபத்தைத் தரிசனஞ்செய்து ஞானரூபமாகிய சபாபதியையும் சிவசிதம்பரமென்னு மேலாகிய தலத்தையும் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தையுஞ் ஜெபஞ்செய்துகொண்டு சிவஞானத்துடன் பூலோககயிலாசமாகிய சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருந்து இறந்தவர்கள் சிவனே தெய்வமென்று மனதில் துணிவுகொண்ட சிவனடியார்களுக்குள் மேன்மையுற்ற வரமடைந்தவர்களினும் பெருமையுடையவர்களாவார்கள் அவர்கள் பெருமையை நம்மாலே சொல்லிமுடியாதென்று நந்திகேஸ்வர் காலனுக்குபதேசித்தார்—எ-று. (௧௩௩)

யாமுரைத்த விம்மொழிக்கோ ரையமில்லை யையமிலை யாமுன்கூறுந்,
தோமகன்ற வடையாள முடையோரை யடைந்தவர்பாற் றுனுக்கமெய்த,
வேமமுறத் தண்டங்கள் புரிதலொழி வாயுன்ற னேவற்றூதர், தா
முணர வித்தகைமை தனிலொன்றுங் குறையாது சாற்றுவாயால்.

இ-ள். யாம்சொல்லிய இந்தவசனங்களுக்குச் சற்றேனுஞ் சந்தேகமில்லை முன்னுரைத்த குற்றமற்ற அடையாளங்களுள்ள சிவனடியார்களிடத்திற்கு நீபோகவேண்டாம் அவர்கள் திடுக்கிடும்படியாய்ப் பிடித்து வருத்தமுறத் தண்டிக்கவேண்டாம் உன்னுடைய தூதர்களுக்கு இவ்வகைகளெல்லாம் ஒன்றுந்தவறாமற் றெரியச்சொல்லி இனி அவர்கள் புத்தியுடையவர்களாய் நடந்துகொள்ளும்படி திட்டஞ்செய்யென்று சூரியபுத்திரனாகிய கருமனுக்குச் சிலாதார்புத்திரர் உபதேசித்தார்—எ-று. (௧௩௪)

பரவுபல சாதிகள்பல் லாச்சிரமத் தோர்மறையைப் பழித்துளோர்
கள், விரவருநாய்க் கெடுத்திடுவோர் பதிதரிழி குலத்தர்முதல் வியன்
பசுக்க, ளரவுபுழுக் கரங்கருமாப் பாதவஞ்சூர் கொடிபுள்கூ ழாதிதில்
லைத், தரைமருவு சராசரந்தீ வினையுடைய வெனினுநீ சார்வாயல்லை.

இ-ள். பிராமணர்முதலிய வருணத்தார்கள் பிரமசாரிமுதலிய வாச்சிரமங்களுடையவர்கள் வேதத்தை நிந்தனைசெய்தவர்கள் வேட்டைநாய்களுக்குச் சோறிடாதவர்கள் விரதங்களைச் செய்யத்தொடங்கி நடுவில் விட்டுவிட்ட பதிதர்கள் சண்டாளர்முதலிய தாழ்குலத்தோர்கள் பசுக்கள்-பாம்புகள்-புழுக்கள்-கழுதைகள்-யானைகள் - குதிரைகள்-மரங்கள்-கொடிகள்-பறவைகள்-நெற்கள்முதலிய சரங்களும் அசரங்களும் இச்சிதம்பரதலத் தெல்லைக்குளடங்கிய மற்றவைகளும் என்னபாவஞ் செய்திருந்தாலும் அவர்களிடத்திற்கு நீபோகாதேயென்று இரண்டாஞ்சங்கரனாகிய நந்திகேஸ்வரர் தண்டதரனுக்குத் தெரியச்சொன்னார்—எ-று. (௧௩௫)

அத்தகைய தேதென்று வினவுதியேற் றில்லையிடத் தியாரும்யாவு,
மெய்த்தகையசிவனுருவாய் விளங்குவர்கள்பரமனுக்கு மிக்கநேசப்,ப
த்தரிவை கொண்டிபானு மரியயரும் விண்ணோரும் பணியத்தக்கோர்,
மொய்த்தமிடலோயுன்றற் றீண்டரியர்தூதர்க்குமொழிவாயென்றான்.

இ-ள். அத்தன்மையாகிய தென்னகாரணமென்று உன்மனதிற் சந்தேகந்தோன்றி நீகேட்பாயானால் சொல்லுகிறேன்கேள் சிதம்பரதலத் தெல்லைக்குள்ளாகவிருக்கும் மாநிடர்முதலிய சரங்களும் கல்மரமுதலிய அசரங்களும் சிவனுடைய திருவுருவாகப் பிரகாசிக்கும் அவர்களோ பரமசிவத்திற்குப் பிரியமாகியசிவபக்தர்கள் அதுகொண்டு இரண்டாஞ்சங்கரனை நானும் அரிபிரமாதி தேவர்களும் வணங்கி வாழ்த்துதற் குரிமையானவர்கள் அவர்களை நீ தீண்டுவதற்கு யோக்கியமுடையவனல்லன் ஆதலால் இவ்வசனங்களையெல்லாம் உன்னுடைய தூதர்களுக்குப் புத்திவரும்படிச் சொல்லென்று சிவபக்தியே திருவுருக்கொண் டெழுந்தொளிரும் நந்திதேவர் திணிந்தபலமுடைய கூற்றனுக்குக் கட்டளையிட்டார்—எ-று. (கஙசு)

அருளுடையா னணிக்கயிலைக் கோயினா யகஞ்செய்யு மன்னனல்பா
சத், திருளுடையக் கருணைபொழி நந்திவா னவன்மொழிகேட் டித
யந்தன்னின், மருளுடைய வணங்கிடைக்கொண் டங்ஙனநின் றுமை
யுமையாள் மணாளற்போற்றித், தெருளுடைய விறன்மறலி தூதரொ
டுந் தனதுலகஞ் சென்றுசேர்ந்தான்.

இ-ள். கருணையையுடைய கயிலாசநாதன் அரண்மனைவாயிலிற் சகல அதிகாரங்களையுஞ் செலுத்தும் தலைமையுடையவரும் அஞ்ஞானமென்னும் இருளையோட்டி ஞானசூரியனாகி விளங்குகின்ற சிலாதரரது புத்திரருமாகிய நந்திகேஸ்வரர் உபதேசத்தைக்கேட்டு மனதில் சிவபக்தியுண்டாகி பயபக்தியுடன் இரண்டாஞ்சங்கரர் பாதாரவிந்தங்களுக்குத் தண்டனிட்டுக் கைகுவித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு அவணின்று பார்வதியார் பரமசிவ னெழுந்தருளியிருக்கும் திக்குநோக்கித் தண்டனிட்டு அதிகபலன்பெற்ற எமதருமராஜன் தன்சேனைகள் சூழ்ந்துவரும்படிச் சயிமினிபட்டணத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தான்—எ-று. (கஙஎ)

சிந்தைமகி ழன்புடைய சயிமினிவ துன்மதன்றன் செய்கைமிக்க
மந்தனைமீங் கிதுநினக்கு வகுத்துரைத்தோ மாதலான் மன்றுளாடு, ம
ந்தமிலாப் பதங்கண்டோர் சிவகதியை யடைகுவரொன் றறைந்தானெ
ன்றாஞ், சந்தநெறி மறைநூலைத் தலைக்கண்டுங் குலகளித்த தவத்தோ
ர்சிங்கம்.

இ-ள். மனதில் சந்தோஷங்கொண்டு பத்தியையுடைய சயிமினி பகவான் துன்மதனுடைய சரித்திரங்களையெல்லாம் ரகசியப்பொருளாயிருப்பதை உனக்கு விரிவாகவகுத்துச்சொன்னோம் ஆகையினால் முடிவில்லாத திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களெல்லாம் சிவபதவியை யடைவார்களென்று வேதங்களையெல்லாம் வகுத்துரைத்து உலகத்திலுள்ளோர் கடைத்தேறும்படிசெய்து தவத்தோர்களுக்கெல்லாம் தலைமைபூண்ட வேதவியாசமஹாமுனி சயிமினிபகவானுக் குரைத்தானென்று சூதபுராணிகர் நயிமிசாரண்ணியத்தில் சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொன்னார்—எ-று. (கரு-அ)

துன்மதச்சருக்கமுற்றும்.

பாயிரம் உட்பட சருக்கம் மூன்றுக்குதிருவிருத்தம் - உகூ௪.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

துச்சகச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

பற்றோக் கதி பற்றிய துன்மத
னுற்றவச் சரிதத்தை நவிற்றினஞ் சொற்ற
தீவினைத் துச்சகன் முத்தியி
னுற்ற வாறிங் குரைக்கலுற் றுமரோ.

இ-ள். எவர்களுக்குங் கிடைப்பதற் கரிய சிவபதவியை அடைந்து நன்மைபெற்ற துன்மதன் கதையைச் சொன்னோம் இனிமேற் பொல்லாத பாவியாகிய துச்சகன் சிதம்பரதலத்தில் இறந்துமேலான சாயுச்சிய பதவியையடைந்த சரித்திரத்தை வேதவியாசர் உபதேசித்த விதிபோற் சூதபுராணீகர் சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார்—எ-று. (க)

சொன்ன மாக்கதை கேட்டுத் துளக்கிய
சென்னி மாதவன் சிந்தையிற்பேரரு

டுன்னை நோக்கியத் தாபதர் சேகர
னின்ன மோர்கதை கேளென் றியம்புவான்.

இ-ள். துன்மதன் சரித்திரத்தைக் கேட்டு அதிசயித்துச் சிரமசைத்து முகமலர மனதில் ஆனந்தத்தை யடைந்து இன்னஞ் சிதம்பரத் தலமகிமையைக் கேட்க வேண்டுமென்று ஆவலோடிருக்குஞ் சயிமினியைப் பார்த்து மற்றுமொரு சரித்திரஞ் சொல்லுகிறேம் கேளென்று தபோதனர்கட் கரசராகிய வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றுகிறார்—எ-று. (உ)

துன்று ஞானச் சுடருரு வங்கொடு
மன்று ளாடு மலர்ப்பதங் கண்டவ
ரன்றியுந் தில்லை யம்பல வெல்லையிற்
பொன்றி னோரும் பொருந்துவர் முத்தியே.

இ-ள். ஞானஸ்வரூபங்கொண்டு பிரகாசம்பொருந்திய திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்யும் சபாபதியின் பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களும் மற்றுஞ் சிதம்பரத்தலத்தினெல்லைக்குட் பிறந்திறந்தவர்களும் சிவபதவியை யடைவார்கள்—எ-று.

அறந்தவா நெறி யாயைய மில்லையாற்
றுறந்த பாசச் சுருதிப் பரம்பொருள்
சிறந்து வாழுடைத் தில்லையி னெல்லைவா
யிறந்துளோர் முத்தி யெய்தின ரெண்ணிலோர்.

இ-ள். தருமமார்க்கந் தவறாத சயிமினிபகவானே நல்லநெறிதவறினவராயினும் சிதம்பரதலத் தெல்லையில் இறந்தவர்கள் சிவகதியை யடைவார்களென்றுஞ் சொல்லிய மொழிக்குச் சந்தேகமில்லை மேலும் வேதப்பொருளாகிய அம்பலவாணமூர்த்தி ஆநந்தத்தாண்டவஞ்செய்யும் மிகுந்த செல்வமுடைத்தாகிய சிதம்பரத் தெல்லைக்குள்ளாக இறந்தவர்கள் பிறப்பிறப்பென்னும் பலபாசபந்தம் நீங்கிச் சிவபதவியை யடைந்த ஜீவராசிகளுக்குக் கணக்கில்லை—எ-று. ()

ஆய்ந்த மாமறை யம்பல வெல்லையின்
மாய்ந்து ளோனொரு வன்றெய்த மாதவ
வேந்தர் போற்ற விளங்குஞ் சிவபதஞ்
சேர்ந்த நற்செயல் செப்புவன் கேட்டியால்.

இ-ள். வேதங்களெல்லாம் புகழுந் தில்லைவனத் தெல்லைக்குள்ளாக ஒருவன் இறந்துபோய் மகா தபோதனர்களில் உத்தமமாகிய முனிவர்களுந் தோத்திரஞ்செய்ய மேன்மையுற்று விளங்குஞ் சிவபதவி

யை அடைந்த நன்மையாகிய சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம் சயிமினியே கேளென்று வாதராயணர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. ()

தொலை விலாத வினையைத் துகள்செயு
முலக மூந்தவத் தோர்களு மும்பருங்
கலைஞரும் புகழ் காவிரி மான்றித்
தலை விளங்குந் தனிச்சைய மால்வரை.

இ-ள். தீராத பாவங்களையெல்லாந் தீர்த்து உயர்வாகிய கதியைக்கொடுக்கும் மகிமையையுடையது பூலோகத்தி லுள்ளவர்களும் முனிவர்களும் தேவர்களும் சகலகலைகளை யுணர்ந்தவர்களும் புகழ்கின்ற காவிரிநதியானது தோன்றும் இடமாகிய சையமலையென்பது ஒன்றுண்டு—எ-று. (சா)

கரியை யீரு மரியின் கணங்களு
மெரியு நெஞ்சத் தெரியினர் குழாங்களும்
விரிகதிர்ச் சுடர் மேவருங் கானமுந்
தெரியின் மிக்குள செய்யிய வக்கிரி.

இ-ள். யானைகளின் மத்தகங்களைப்பிளந்து மாமிசாதிகளை யருந்துஞ் சிங்கக்கூட்டங்களும் நெஞ்சத்திற் கோபாக்கினியென்னுங் கனலை வீசிக்கொண்டிருக்கும் வேடுவகூட்டங்களும் சூரியனது கிரணங்கள் நுழைவதற்கு இடமில்லாமல் நெருங்கித்தழைந்து நீழலுள்ளடர்ந்த வனங்கள் மிகுதியுமடர்ந்திருக்கும் அந்தச்சையகிரியில்—எ-று. ()

அக்கிரிக்க ணமர்ந் துறை வேடனெடுந்
தொக்க வல்வினைத் துச்சக னிச்சகத்
தெக்கொலைத் தொழி லேனு மியற்றிடத்
தக்க வஞ்சச் சவரர் குலத்துளோன்.

இ-ள். அந்தச் சையமலையில் வாசஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும் வேடுவர்குலத்தில் முற்சனனத்திற்செய்த மஹாபாதகத்தினால் துச்சகனென்னுமொருவன் பிறந்தான் இப்பூமியில் நானாவித கொலை வஞ்சனை சூதுகள்முதலிய பாதகங்களைச்செய்துகொண்டிருந்தான்—எ-று.

செய்த வத்திற றேடறந் தீத்தெழு
வெய்தின் மிக்க வடவை மிகுங்கொலைப்
பெய்துலாவும் பெரும் புயல் விஞ்சிய
கைதவம் பெரு குங்கடல் போன்றுளான்.

இ-ள். பெரியோர்கள் செய்யுந் தவங்களையும் தருமங்களையும் அழித்து வெப்பமிகுந்த வடவாமுகாக்கினியினும் அதிகமாக ஜீவராசிகளைக் கொலைசெய்து புசித்தும் கொடியவனாய் மழைபொழிவது போல் அம்புகளைச்சொரிந்து அநேக உயிர்களை வதைத்தும் உலகிடை நின்ற பாதகங்களுக்கெல்லா மிருப்பிடமாய் விளங்குவதால் சமுத்திரம்போலத் துச்சகனிருந்தான்—எ-று. (கூ)

கோல மாய கொடியோன் கொடுமையாற்
காலன் மாதவர் போல்வன் கனல்சொரி
பால நேத்திரன் முன்னம் பருகிய
வால கால மமிர்த நிகர்க்குமால்.

இ-ள். முன்னமிருந்த வாதாபி வில்வலன்போல் துச்சகன் மாயா விநோதமாகக் கொடுமைசெய்வதனால் இயமனும் நல்லதபோதனனை யொப்பான் அழற்கண்ணையுடைய சிவன் முன்னுண்ட விஷத்தினுங் கொடுமைசெய்வதினால் ஆலகாலவிஷமுந் தேவாமிர்தத்துக்குச் சமானமாகும்—எ-று. (க0)

உன்னருங் கொடி யோரி னுயர்ந்தவன்
றன் னியற்கை தனையித் தராதலத்
தின்ன வாறென யாவர்க்கு மாதவ
முன்ன ரன்பின் மொழிந்தன மில்லையால்.

இ-ள். நினைப்பதற்கரிய பாதகங்களைச்செய்வோர்களிலும் மிகக் கொடுமைபொருந்திய துச்சகனது நடக்கைகளையுடையோர் இப்பூமியில் ஒருவருமில்லையாகையால் சயிமினிபகவானே முன்னொருவருக்கும் விருப்பமாகச் சொன்னதில்லை என்று வியாசர் திருவாய் மலர்ந்தார்—எ-று. (கக)

எல்ல வர்க்கு மியம்பரி தன்றியு
மொல்லை கேட்க வுருதனு கேட்பினுந்
தொல்லை வல்வினைத் துச்சகப் பேரினு
லல்லன் மல்கிய வச்ச மளித்திடும்.

இ-ள். அவனுடைய துஷ்டநடத்தைகளை எவர்களாலுஞ் சொல்லமுடியாது அதுவல்லாமலும் அவைகளை ஒருவர் கேட்கத்தக்கவைகளுமல்ல அன்றிக் கேட்டாலும் பாவங்கள் சம்பவிக்கும் மகாபாவியான துச்சகன்பெயர் கேட்டவுடனேயும் மிகுந்த பயத்தைக் கொடுக்கும்—எ-று. (கஉ)

செல்லுநீணெறி செல்வநெறியிதென்
றல்லல்சூழி யருந்துணையோடுடங்

தெல்லையானவி டத்தவர்கைப்பொரு
ளொல்லைகொண்டங் கொளிக்குமியல்பினேன்.

இ-ள். நன்மார்க்கத்திற் செல்லுகின்றவர்களைத் தடுத்து அது பயமுடையவழியென்று சொல்லி யானுந் துணைவருகிறேனென வேறு வழியி லழைத்துக்கொண்டுபோய் நடந்த இளைப்பால் மெய்மறந்திருக்குஞ் சமயம்பார்த்து அவர்களது கைப்பொருள்களை அபகரித்துக் கொண்டு வஞ்சனைசெய்து ஓடிப்போவான்—எ-று. (கஙு)

பிணியுளேனெனைப் பேணுமென்றியாவருந்
துணியுமாறு நடித்தனன்சொற்சொலா
வணியர்போல வமர்ந்தணியாடைக
டணியவஞ்சந் தனிற்கொண்டகல்வனால்.

இ-ள். பிணியால்மெலிந்து துன்பப்படுகின்ற என்னைக் காப்பாற்றுவதினால் உங்களுக்கு வெகுபுண்ணியமுண்டென்று பெரியவர்களுக்கு இரக்கம்வரும்படி உறுதிமொழிகளைச்சொல்லி அவர்கள் நம்பிக்கை பெறுமளவிலிருந்து தனித்தவேளைபார்த்து ஆடையாபரணங்களையுந் திரவியங்களையுங் கொள்ளைகொண்டு ஓடிப்போவான்—எ-று. (கச)

கொற்றவாளிகள் கோதண்டங்கொண்டழல்
துற்றவெஞ்சுரந் தோற்றித்தனிநெறி
யுற்றபோகி னுயிருடன்கைப்பொருள்
செற்றுவாங்கிச் செருக்குந்திறலினேன்.

இ-ள். வில்லும் அம்புங் கைக்கொண்டு எங்குந் தண்ணீர்கிடையாமல் அக்கினிச்சுவாலையைத்தரும் பாலைவனத்தடங்களில் ஒளித்திருந்து தனித்துப் போகின்றவர்களையும் வருகின்றவர்களையும் பாணத்தினால் எய்து அவர்களுயிரைப்போக்கித் திரவியங்களைக் கைக்கொண்டு சந்தோஷமாகத்திரிவான்—எ-று. (கரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புரிநூற்சிகையுத் தரிகமுடைப் பொலியமறையோர் வேடங்கொண்
டருநான்மறையோர் பாலதிதி யவரோடடிசி லருந்திவழி
வருநீர்மையினு விளைத்தோர்போல் வைகியெல்லின் மனைவளங்க
ளொருநீர்மையிற்பார்த்திரவினெடுத்தொளிக்குங்களவையுரைப்பாரார்

இ-ள். பூணநூலும், குடுமியும், உத்தரீகமும் விளங்கப் பிராமணனைப்போல் வேடந்தரித்து அவ்வேடத்துக்குத்தக்க வார்த்தைகளைப்பேசிக்கொண்டு அன்னதானஞ்செய்யும் வைதீகப் பிராமணர்மனைகளில் அதிதிகளாய்வருகின்ற பிராமணர்களுடனேகூடி போஜன

ஞ்செய்து வழிநடந்து அலுத்தவன்போற் படுத்திருந்து பகற்போதிற் றானே அவ்வளவில் ஆடையாபரணங்கள் திரவியங்களிருக்கும் இடத்தைக் குறிப்பாகப்பார்த்திருந்து பாதிராத்திரியில் எடுத்துக்கொண்டு மறைந்தோடிப்போகுந் திருட்டுத்தனத்தை ஒருவராலுஞ் சொல்லிமுடியாது—எ-று. (௧௫)

அழிந்தவேந்த னொருவன்சே யாகவியம்பிக் கண்கணீர்
வழிந்துசோர நெட்டுயிர்த்து வாடிமனித்த ருளர்முன்னங்
கழிந்தசெல்வம் வருமவந்தா ரூட்டோர்கைக்கொண் டெய்ப்பமென
மொழிந்துதங்கு மிடத்துள்ள வெடுத்தகளவு முடிவுண்டோ.

இ-ள், ஒரு தேசத்தையாளும் வேந்தன்யுத்தத்திற்குப்போய் இறந்தகாலையில் அவ்வரசன் புத்திரனைப்போல் வேடங்கொண்டு அதற்குத்தக்க சொற்களையுஞ்சொல்லிக் கண்ணீர்பெருகத் தேம்பித்தேம்பி யழுது பெருமூச்சுவிட்டு அவர்களுட் பெரிய காரியக்காரர்கள் மனதுகரைய இனிமையாகிய வார்த்தைகளைச்சொல்லி இந்தவேளையி லுதவி செய்து என் ஊர்போய்ச் சேரும்படிசெய்தால் என் வாழ்வனைத்து முங்களுக்கேயென்று நம்பிக்கைவரும்படிச் சொல்லியிருந்து சமையம் பார்த்து அகப்பட்டதிரவியங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஓடிப்போகும் மாயாவினோதங்களைச் சொல்லிமுடியாது—எ-று. (௧௬)

முன்னங்கரவின் வருமணியும் பணியும்விற்க முயல்வணிக
னென்னவனாகிக் கொள்வோர்போ லுள்ளதெல்லாம் வினவியவர்
தன்னைநட்பி னிடைப்படுத்தித் தகுதிபாவித் தங்குள்ள
பொன்னுமணியு முளகளவு புரியுஞ்செயலோ தரிதரிதால்.

இ-ள், முன்னர்செய்த களவினால் சம்பாதித்த ஆடையாபரணங்கள் இரத்தினங்கள் பொன்முதலானவைகளை எடுத்துக்கொண்டு வியாபாரஞ்செய்யும் வணிகர்போல் வேடம்பூண்டு பட்டணங்களில் பெரிய வர்த்தகரிடத்திற்குப்போய்க் கொள்ளுகிறவன்போல் அவர்களிடத்திலிருக்கின்ற திரவியங்களை விலைபேசித் தெரிந்துக்கொண்டு வியாபாரங் கொடுக்கல் வாங்கல்முதலியன செய்தலினால் அவர்களை யுறவாடி தனதாகப் பாவித்திருந்து வஞ்சனையினால் அவர்கள் இரத்தினங்களையும் பொன்னையும் சூதுசெய்தெடுத்துக்கொண்டு ஓடிப்போகுந் திருட்டைச் சொல்லுவதற் கரிதாயிருக்கும்—எ-று. (௧௭)

வித்திங்குளவோ வேருளவோ விலைக்குவேந்தர் கொடுங்கோலா
லெய்த்திங்கடைந்தே னின்னவூ ரின்னார்வகையு ளேனென்று
சித்தங்கரைய வேளாளர் திறம்போலொழுகி நண்புடையோர்
வைத்தபொருள்க ளெடுத்தொளிக்குங் களவையுரைக்க வல்லாரார்.

இ-ள். எங்கள்தேசத் ராசனானவன் நீதிமுறைமைதப்பித் தெண்டம்பிடித்துக் கொள்ளைகொண்டுபோனான் அதனால் இளைத்துவந்தேன் நான் இன்னகிராமத்தில் இன்னார்வழியில் இன்னபெயர்கொண்டவனென்றும் பெரியகிராமத்து நாட்டாமைக்காரர்கள் மனதிரங்க வேளாளர் நடத்தையைப்போற்பேசி விலைக்கு விளைதானியமுண்டோவென்றும் உழவுக்கு மாடுண்டோவென்றும் இது நல்லதல்ல வேறேயுண்டோவென்றும் அவர்களைத் தோழமைசெய்துகொண்டு இருந்து அவர்கள் வீடுகளிலுள்ள திரவியங்களைத் திருடிக்கொண்டு ஓடிப்போகுஞ் சமர்த்தை எவர்களாலுஞ்சொல்லித் தீராது—எ-று. (௧௯)

அறங்கள்புரியுந் தீவினைநோய்க் கஞ்சுநெஞ்சத் தருள்கூறு
மறங்கடவிரு மௌனமுனிவர் வடிவாலுண்டி தவிர்விரத
முறங்கலின்றி யாம்றியுறையந் துடையமனையிற் பொருள்கவர்ந்து
கறங்குபோல விரைந்தகன்ற களவுபுகலிற் கரையுளவோ.

இ-ள். தீவினையாகிய பாவநோய்களுக்கு பயந்து கிருபையோடு தருமங்களைச்செய்வோர்களது வீடுகளில் தபசியைப்போல்வேடம்பூண்டு சென்று புண்ணியஞ்செய்தால் மேலாகிய பதவியையடையலாம் பாபங்களைச்செய்தால் நரகவேதனையை யநுபவிக்கவேண்டுமென்று சில தருமங்களைப்போதித்து யான் இப்போது போஜனமும் நித்திரையும்நீக்கிய விரதத்தைக் கைக்கொண்டிருக்கும் முநிவனென்று அவர்களுக்கு நம்பிக்கைவர நடந்துகொண்டிருந்து பின்னர் அவர்கள்வீட்டிலிருக்கும் திரவியங்களைக் களவுசெய்துக்கொண்டு காற்றாடியைப்போல் ஓடிப்போய்விடும் மாயாவிநோதங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்றால் வழியுண்டோவென்றார்—எ-று. (௨௰)

தலமாவிகந்த துறவினர்போற் றண்டமுண்டந் தயங்கநிலம்
வலமாயினநம் பதியுளாறு வணங்கப்பெற்றேன் தீர்த்தத்தின்
குலமாடினனிங் கோரொடுக்கங் கொடுத்தாலிருப்பே னெனவுரைத்துங்
கலமாமனையொ ருறத்துனங்கள் கவருஞ்செயலோ வறைவரிதால்.

இ-ள். மண்-பெண்-பொன் இம்மூவாசைகளையும் ஒழித்த சன்னியாசிகளைப்போல் வேடங்கொண்டு தண்டு கமண்டலமேந்தி பூமண்டலத்திலுள்ள திவ்வியநதிகளாகிய புண்ணியதீர்த்தங்களில்மூழ்கி அநேகதலங்களைத் தரிசித்துப் பூமியை வலம்வந்தேனென்று அறிவித்து இங்கு எனக்கோர்மடம்பு துக்கிக்கொடுத்தால் இருக்கிறேனென்று சகல கலைகளையுணர்ந்த புண்ணியர்களாகிய பிராமணர்களுக்குச்சொல்லி நீதிகளைப்போதித்து அவர்களிடத்தில் அடைந்த திரவியங்களைச் சொல்லமுடியாதென்றார்—எ-று. (௨௧

களவோகொலையோ வஞ்சகமோ கருதியுரைக்கி லிவன்புரிந்த
தளவோவில்லை யென்சொல்கே னந்தோவந்தோ நல்வினைக
ளுளவோயாது மிலைக்குறவ ருடையமகளி ரெயிறுநறுந்
தளவோடிகலுஞ் சையகிரி தன்னிலின்ன தகையுறைநாள்.

இ-ள். துச்சகன்செய்த களவுகளையும் கொல்லுகிற தொழில்களையும் வஞ்சனை சூதுமுதலிய பாதகங்களையும் மற்றுமிவன்செய்த தீவினைகளையும்நினைத்துச் சொல்லவேண்டுமென்றால் கணக்கில்லை என்ன சொல்லப்போகின்றேனையோ ஐயோவென்று கிலேசப்பட்டு இவனிந்த ஜனனத்தில் புண்ணியஞ்செய்ததுண்டோவென்று விசாரணைசெய்தால் ஒரு தருமமுஞ்செய்யாத பாவியாகிய துச்சகனெனவன் முல்லையரும்புபோன்ற பல்வரிசைகளையுடைய குறப்பெண்களுடன் லீலாவினோதங்கள்செய்துகொண்டு சையகிரியிலிருக்கின்றநாளில்—என-று. ()

எந்தத்தவங்கள் முயன்றாலு மெந்தக்கருமம் புரிந்தாலு
மந்தக்கொடிய தீவினையை யாற்றற்கெளிதோ வாய்ந்துணர்ந்து
சிந்தைக்கினியோர் துயரொழிக்குந் திறனேபோல வாய்கவனை
முந்தைத்திகழ்நல் வினைமுயங்க விளைந்தசெய்கை மொழிகின்றாம்.

இ-ள். எந்தத்தபசுகள் பண்ணினாலும் எந்தப்புண்ணியஞ்செய்தாலும் துச்சகன்செய்த பாதகங்கள்நீங்குமோ கற்றறிந்து சிந்தைதெளிந்த பெரியோர்கள் தங்களுக்குவந்ததுன்பங்களை விசாரணைசெய்து ஒழிப்பதுபோல அவனுக்கு முற்சனனங்களில்செய்த புண்ணியவசத்தினால் நடந்தகாரியத்தை வாதராயணர் திருவாய்மலர்ந்தார்—என-று. ()

நாகர்தருநேர் நந்தனங்க ளரலைவாவி நந்தனங்கள்
மாகமிடையொன் டானங்கள் வளருந்தரும தானங்கள்
யாகமறைசேர் தந்திரங்க ளிகல்வாள்வேந்தர் தந்திரங்கள்
மேகமகர மலைநாடு வேலைமருவு மலைநாடு.

இ-ள். தேவர்களுடைய கற்பகவனத்துக்கு ஒப்பாகிய நந்தவனங்களும் குளிர்ச்சிபொருந்திய தடாகங்களிலுள்ள சங்குகளும் அன்னப்பட்சிகளும் ஆகாயம்வரையில் உயர்ந்த சிவாலயங்களும் ஓங்கிவளரும் புண்ணியங்களும் சோடச மகாதனங்களும் பிராமணர்கள் யாகாதிகருமங்களி னிலைமையும் வெற்றிபெற்ற ஆயுதபாணிகளாகிய அரசர்களின் சதுர்விதவுபாயங்களும் மேகங்களும் மகரமச்சங்களுமுடைய மலைநாடாகிய மேற்கு சமுத்திரக்கரையில்விளங்கும் மலையாளதேசம்—என-று. (௨௬)

அயலார்சோலை முருகவிழா வணியார்வரைகண் முருகவிழாப்
புயலாடுவபொற் கோபுரங்கள் பொன்னூட்டணிபொற் கோபுரங்கள்

வியலார்வயலோ மிகப்பணிலம் விருந்தேவான மிகப்பணிலை
மியல்பாய்விளங்குங் கலைவேத மில்லாதனவுங் கலைவேதம்.

இ-ள். பக்கங்களிலிருக்குந் தோப்புகளில் வாசனைகள்வீசுகிறதும் அழகுபொருந்திய மலைகளில் சுப்பிரமணியசுவாமியின் திருவிழாக்களும் மேகங்கள்வந்திளைப்பாறும் மேலணிமாடங்களையுடைய இராஜாக்களிருக்கும் பட்டணங்களும் தெய்வலோகத்துக் கலங்காரமாகத் தங்கமயமாகிய கோபுரங்களும் புதுமையாக வயலோரங்களில் மேன்மையாகிய சங்கினங்களும் மாதமும்மாரி பெய்யத்தக்கதாகப் பெரியோர்களுக்கு எப்போது மன்னதானங்கள்செய்யு மனைகளும் இலக்கணத்துடன் ப்ரகாசிக்கும் வேதாகமசாஸ்திரங்களும் விளங்கு மந்த மலையாளத்தில் இல்லாததென்னென்றால் பெரியோர்களுக்குக் குற்றங்குறைகளு மில்லாதிருக்கும்—எ-று. (௨௫)

வரைமிக்கெழுமம் பொழிகடங்கள் வருமாதங்கம் பொழிகடங்கள்
பரவைத்திருவாழ்மனைமணங்கள் பயிலும்பொழில்வாய்மனைமணங்கள்
விரவிச்சிறந்த வண்டினங்கள் வீணையகலா வண்டினங்க
ளுரையிற்பொலிவோர் மாதிரங்க ளுயர்நூலொலியே மாதிரங்கள்.

இ-ள். மலைகளின்மீதில் தவழ்ந்து மழைபொழியு மேகங்களும் கபோலங்களில் மததாரைகள் பொழியும் யானைக்கூட்டங்களும் திருப்பாற்கடலிற்பிறந்த லட்சுமிதேவி வாசமாயிருக்கும் வீடுகடோறுஞ் சுபசோபன கலியாணங்களும் தோப்புகளி லெப்போதும் உயர்வாகிய பரிமள மிரம்பிய மலர்களை நாடித்திரியும் நால்வகை வண்டினங்களும் வீணைபட்செலுத்தாம லெப்போதும் சிவபூசை சிவவிரதங்கள் திதி பூசைகள்செய்து நாள்கழிக்கிறவர்களும் சத்திய வாக்கியத்தினாலும் நன்மையாகிய கைகளினாலும் லட்சுமி பொருந்த நடப்பவர்களும் எட்டுத்திக்கிலும் மேலாகிய சிவசாத்திரங்களை வாசிக்குங் கோஷ்டங்களும் முழங்கி விளங்குஞ் சேரதேசத்தில்—எ-று. (௨௬)

அந்தநாட்டுக் கலங்கார மணிமாமணிசே ரலங்காரந்
தந்ததுமமே நாடகங்க டழைக்குமருங்கு நாடகங்க
ணந்துங்கொடியின்மா ககன நண்ணிநெருங்குமா ககனம்
விந்தைகலையாளன் மலைவஞ்சி விளங்கும்புகழான் மலைவஞ்சி.

இ-ள். அச்சேரதேசத்திற்குச் சிங்காரமாக விருப்பதெதுவென்றால் ஆபரணங்களில் இரத்தினங்கள் பிரகாசிப்பதுபோல் - எழுத்து- சொல் - பொருள் - யாப்பு அலங்காரமென்னும் ஐந்திலக்கணங்களுங் கொடுக்கிற தருமமேவிளங்கும் மலையாளதேசத்தில் நாடகசாலைகளில் மிகுதியும் நாடகமாடுகிறவர்களும் பெருமைபெற்ற கொடிகளோடுங்

கூடி மிகுந்த வனங்கள் அடர்ந்து ஆகாயம்வரைக்கும் வளர்ந்திருப்பவைகளும் துர்க்கையும்-சரஸ்வதியும்-இலக்குமியும் ஆகிய இவர்களும் வாசமாயிருந்து பிரகாசிப்பதனால் விளங்கும் அந்த மலையாளதேசம்—எ-று. (உஎ)

உரைசெயிக்கப் பதியுறையோ னொளிர்வேலணிக்காத் தனியுறையோ
னரவுவாழ்த்து மருங்குடையா னறிஞர்போற்று மருங்குடையான்
பரவைமருவு தாலத்தார் பரவுஞ்சூரிய தாலத்தார்
விரவுதிருவா மூகத்தான் விறல்வேளனைய வாகத்தான்.

இ-ள். இவ்விதமாகச் சொல்லப்பட்ட அம்மலையாளத்துக் கரசனானவன் தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய பட்டணமுடையவன், சத்துருக்களில்லாமையால் வேலாயுதத்துக் கெப்போதும் உறைபோட்டுவைத்திருப்பவன் ஆதிசேடனுந் துதிக்கத்தக்கதாகக் கொடுக்கும் ஈகையையுடையவன் கவிவாணர்க ளருகேயிருந்து துதிக்கத்தக்கதாய்க் கொலுவிலிருப்பவன் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தாரெல்லோருந் தோத்திரஞ்செய்யப் பனைமாலையணிந்து லட்சுமீகரம் பொருந்திய விசாலமுடைய மார்பையும் மன்மதனுக்கிணையாகிய திருவழகினையுமுடையவனும்—எ-று. (உஅ)

கலியினீதி வரவேலான் காணார்க்கடிந்த வரவேலா
னிலவுதுதல்வாழ் பூதியினா னெருங்கிவளரும் பூதியினா
னிலகுவீர வாரணத்தா னெழிலியனைய வாரணத்தா
னுலகமுதவு மம்புயத்தா னுவப்பப்புவியா ளம்புயத்தான்.

இ-ள். கோடிதிரவியம் வருகிறதாயினும் மநுநீதிதவறி நடவாதவன் சந்தித்துக்கொள்ளாத சத்துருக்களைச் சங்கரிக்கும் மேன்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தைத் தரித்தவன், நிலவெறிப்பதுபோல் நெற்றியில் வெண்மையாகிய திருநீறணிந்தவன் எங்குநிறைந்து வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் பெரிதாகிய செல்வமுடையவன், வெற்றிபெற்று விளங்கும் மதயானையையுடையவன் மேககற்ஜனையை நிகர்த்த வெற்றிச்சங்கமுடையவன், உலகங்களைச் சிருட்டிக்கும் பிரமனுஞ் சந்தோஷிக்கத்தக்க புஜபலபராக்கிரமத்தினால் துட்டரைக்கண்டித்துஞ் சிட்டரைப் பரிபாலனஞ்செய்தும் பூமியையாளத்தக்கவன்—எ-று. ()

இறைவர்சைவ வாலயத்து ளியற்றுப்பணிகள் யாதுமிலை
திறைகளளவா மன்னரிலை செங்கோல்செல்லாத் தேயமிலை
நிறையுமனுநூ னீதியினி னிகழ்த்தாநீதி யாவுமிலை
முறையினரசர் தருமத்துண் முற்றுதனவு மிவற்கிலையால்.

இ-ள். சிவாலயங்களிலுஞ் சிவனடியார் மடங்களிலும் நிறைவே றாத திருப்பணிகளுமில்லை கப்பங்கட்டாத அரசர்களுமில்லை ஆணை செல்லாத தேசங்களுமில்லை நிறைந்த மநுநீதிமுறைமையில் ஒன்றே னுந் தவறி நடக்கிறதில்லை இராஜதருமங்களில் செய்துமுடிக்காததுமி ல்லை—எ-று. (௩௦)

மண்டலீகர் மகுடசிகாமணியிலொளிக ளகலமிசைச்
சண்டசூர கிரணமெனத் தவழுங்கழற்கால் றனிவேந்தன்
கண்டிதவள நீறணிந்து கருணையமலற் கருளடைந்த
தொண்டர்சரண முயர்கதிக்குத் துணையாநாடு மிணையில்லோன்.

இ-ள். தேசதேசராஜாக்களும் பாதகாணிக்கைகள் வைத்துத் தெண்டனிடும்போது அவரவர்கள் கிரீடங்களிலுள்ள இரத்தினங்களி ன்காந்தியானது செந்தாமரை மலர்களின்மேற் சூரியகிரணங்கள் தவழு கிறதுபோல் விளங்கும் வீரகண்டாமணியணிந்த பாதாரவிந்தங்களை யுடைய ஒப்பற்ற ராஜாதிராஜன் வெண்மையாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷ ங்க ளலங்கரித்துக்கொண்டு கிருபைக்கடலாகிய பரமசிவன் றிருவரு ள்பெற்ற சிவனடியார்கள் பாததாமரைகளைப் பரலோக சாதனமென்ற றிந்து அச்சிவனடியார்களைப் பூசிக்கும் ஒப்பற்ற சிவபக்தியை யுடை யவன்—எ-று. (௩௧)

மறையிற்பொலியும் புண்டரிக மலர்மேலுறையு மொருகடவுள்
முறையிற்பயந்த பகிரண்ட முழுதுந்தவள நுண்டுகிலா
லுறைவிப்பனைய நிலவுபுக ழுடையான்கடல்சூ ழுலகமெலாங்
குறைவற்றிலக வருள்சுரக்குங் கோமான்சேரர் குலதீபன்.

இ-ள். நான்குவேதங்களும் நான்குமுகங்களில் விளங்கச் செ ந்தாமரைப்பொகுட்டிலிருக்கும் பிரமதேவன் பரமசிவனுத்தரவின்ப டிக்குப் படைத்த பிரமாண்டமெங்கும் வெள்ளைவஸ்திரத்தினால் உ றையிட்டதுபோற் கீர்த்தியாகிய நிலவு பிரகாசிக்கு மகிமையையுடை யவன் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டல மெங்கெங்கும் குற்றங்குறை களில்லாமற் சுகமாயிருக்கத் தயவுடன் இராச்சியபரிபாலனஞ்செய் து சேரர்குலத்தைப் பிரகாசிக்கச்செய்யும் ஞானவிளக்காகிய மஹா ராஜன்—எ-று. (௩௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானநாடர்வந் தடிதொழ மன்றிடை விளங்கு
ஞானநாடக வுளத்தின னவில்தொறு மின்ப
மானசைவநூன் மொழிப்படி யருச்சனை சைவத்
தானமுடிப்பவ னவன்பெயர் சயாபதிப் பிரியன்.

இ-ள். பதஞ்சலி வியாக்கிரமபாதர்முதலிய முனிவர்களும் அரியயன்முதலிய சகலதேவர்களும் தீர்க்கதெண்டனிட்டு தரிசனஞ்செய்யத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் பிரகாசத்துடன் ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியை இதயாரவிந்தத்தி லெப்போதுந் தியானஞ்செய்துகொண்டிருப்பவன் சபாபதியின் மகிமைகளைத் தோத்திரஞ்செய்கிறபோதெல்லாம் ஆனந்தபரவசத்தையடைந்து வேதாகமவிதிப்படிக்குச் சிவாலயங்களிற் சிவபூசைகள் மிகுந்தபக்தியுடனே நடப்பிக்கிறவன் சபாபதிப் பிரியனென்னும் பெயர்பெற்ற சேரமகாராஜன்—எ-று. (௩௩)

உள்ளமுள்ளன பகைகளு முலகினிற் பகையுந்
தள்ளியேனைய குறைகளுந் தணந்திட வருளின்
வெள்ளமாமென வடகலை தென்கலை விளங்க
வள்ளியோனியற் சேரர்த மரபுய்ய வாழ்வோன்.

இ-ள். காமக்குரோதாதி யந்தரங்க சத்துருக்களை அறிவினாலும் உலகத்திலுள்ள சத்துருக்களைச் சாம தான தண்ட வுபாயங்களினாலும் வெற்றிகொண்டு மற்றுமுள்ள வுலகத்தார் குற்றங்களையுங் குறைகளையுந் தீர்த்துக் கருணைவெள்ளமெனத்தக்க வடமொழியாகிய கிரந்த சாஸ்திரங்களும் வேதாகமபுராணங்களும் தென்மொழியாகிய முத்தமிழ்களும் பிரகாசிக்கத்தக்கதாக ஈதலிரக்க மிகுந்த வளப்பங்களுடையவனாகி சேரர்குலங் கடைத்தேறத்தக்கதாகச் சபாபதிப் பிரியனென்னும் பெயரையுடையவனாகி சிவபக்தியுடனே ராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்தான் சேரமகாராஜன்—எ-று. (௩௪)

வேந்தர் மந்திரக் கிழவர்கள் விளங்கமண்டபத்திற்
போந்துவாளரித் தவிசிடைப் பொலிந்தருளுமையாள்
காந்தன்மேவிய கனகமன் றிடைப்புக ழாய்ந்து
மாந்தர்கூறமிர் தஞ்செவி மாந்தவுண் மகிழ்வோன்.

இ-ள். தேசதேசராஜாக்களும் மந்திரிமுதலாகிய எழுபத்திரண்டு வினியோகத்தார்களுங் கண்டுசேவிக்க நவரத்தினமயமாகிய கொலுமண்டபத்திற்குவந்து மணிமயமாய் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தில் கொலுவீற்றிருக்கிறபோது வேதாகமங்களுணர்ந்து சிவபக்தி மிகுந்த பெரியோர்கள் திருச்சிற்றம்பலத்தில் கருணைநிறைந்த சிவகாமசவுந்தரிகளிக்க ஆனந்த நடனம்புரியுஞ் சபாபதியினுடைய மகிமையையுஞ் சிதம்பரதல மகிமாதிசயங்களையுஞ் சொல்லுகின்ற அமிர்தத்தைச் செவியென்னும் வாயினால் பானஞ்செய்து மனதினால் ஆனந்தத்தை யடைவான் சபாபதிப் பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன்—எ-று. (௩௫)

காண்ட லெய்தினர் போகமு முத்தியுங்காண
வாண்ட நாயகன் பொற்பொது வமர்ந்தவானந்தத்
தாண்ட வந்தொழுங் காதலின் மகமைமீக்கொள்ள
வீண்டு மந்திரக் கிழவர்க்கு மிசைத்துடனெழுந்து.

இ-ள். தரிசனஞ்செய்தவர்கள் போகபாக்கியத்தையும் சிவபத வியையும் அடையும்பொருட்டாகக் கனகசபையினிடத்தில் ஆனந்த நடனம்புரியும் சபாபதியைக்கண்டு தரிசிக்கவேண்டுமென்று மனதில் ஆசைமிகுந்தெழுந்ததினால் மந்திரிமுதலாகிய பேர்களுடன் ஆலோசனைசெய்து பிரயாணமாகச் சபாபதிப் பிரியனென்னும் சேரமகாராஜனெழுந்தான்—எ-று. (கூசு)

முரசமார்ந்தெழ வலம்புரிச்சங்கின முழங்கப்
பரசுபல்லியந் துவைத்திட வந்திகர் பரவ
நிரைசெய்சாமரக் கால்பொரவெண்குடை நிழற்ற
வரசனொண்ணிலர் புடைவரச் சிவிகைமீ தணைந்தான்.

இ-ள். பேரிகை-மத்தளம்-தாளம்-காகளம்-வலம்புரிச்சங்கங்கள் முதலிய வேதவாத்தியங்கள்முழங்க, மாகதர்கள்புகழ, இரண்டுபக்கத்திலும் பெண்கள் வெண்சாமரைகளால் சிறுகாற்றுவரும்படிவீச, முத்தின் வெண்குடைநிழலில் சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன் நவரத்தினமயமாகிய தங்கச்சிவிகையிலேறிக்கொண்டு இராஜாக்களும், மந்திரிகளுஞ், சேனாபதிகளுஞ், சதுரங்கபலங்களுஞ் சூழ்ந்துவரச் சிதம்பரத்திற்குப்போகப் பிரயாணமாகி நடந்தான்—எ-று.()

செறுத்தகோபமுந் தழற்கண்ணுந் திறற்கையுங் கோடும்
பொறுத்துமேனியுங் கறுத்தடல்புரிந்திட நிழலை
வெறுத்துலாவரு மேருவும்பலவென வல்லி
யறுத்துலாவிய களிற்றினமளப்பில நெருங்க.

இ-ள். மிகுந்த கோபங்கொண்டு நெருப்புப்பொறிபறக்குஞ் சிவந்த கண்களையும் வலிமையையுடைய் துதிக்கையையும் பிறைபோன்ற கொம்புகளையும் உடையதாய் நீலநிறத்தோடுங்கூடி மகமேரு அநேக உருவங்களைக் கொண்டதையொத்து தன்னிழலை வேற்றானையென்று சங்கிலிகளையறுத்துக்கொண்டு பாய்கின்ற உயர்ந்த மதயானைக்கூட்டங்கள் அணியணியாக நெருங்கிவர—எ-று. (கூஅ)

அருக்கரோடிய தேரொனவளவிலா விரத
நெருக்கமிக்கும வூழியினீடிய வெங்கா
லுருப்படைத்தன தாரகமுலப்பில நிலாவச்
செருப்பொருப்பென விருதருமளவிலர் செறிய.

இ-ள். சூரியரேறிவரும் இரதங்களைப்போல எண்ணிக்கையில்லாத தேர்களும் பிரளயகாலப்பெருங்காற்றனைந்து உருவத்தையொத்த அளவில்லாத குதிரைத்திரள்களும் யுத்தத்தில் வெற்றிகொண்டு விருதுகள்பெற்ற காலாள்கூட்டங்களும் பத்திபத்தியாய் நெருங்கிவந்தது—எ-று. (௩௯)

படிமறைத்தன நட்வியபதாகினி படியிற்
பொடிமறைத்தன மாதிரப்பொலிவைவாள் விசும்பைக்
கொடிமறைத்தன வாதித்தர்குருச்சுட ரரசர்
முடிமறைத்தன மறைத்தனகடலொலி முரசம்.

இ-ள். பூமிதெரியாமல் மறைத்துக்கொண்டு சதுரங்கசேனைகள் நடக்கிறபோதெழுந்ததூளிகள் எண்டிக்குகளையுமறைத்தன துகிற்கூட்டங்க ளாகாசத்தைமறைத்தன இராஜாக்கள் கிரீடங்களினதுகாந்தி சூரியகிரணங்களைமறைத்தன பேரிகைமுதலிய வோசைகள் கடலொலியைமறைத்தன—எ-று. (௪0)

செந்தமிழ்க்கலை வடகலைதெளிந்தவ ரோத்தந்
தந்திரத்திரு மறையவர்தாபதர் வாழ்த்த
விந்திரத்திரு வீதெனப்பூதல மிசைப்ப
வந்திறுத்தனன் சுந்தரச்சையமால் வரைப்பால்.

இ-ள். இயலிசைநாடகமென்னு முத்தமிழ்க் கவிவாணர்களும் தெலுங்கு கிரந்தமுணர்ந்த புலவர்களும் யாகாதிகருமங்கள்செய்யும் வைதீகப்பிராமணர்களும், முனிவர்களும், வாழ்த்தி யாசீர்வாதஞ்செய்யச் சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன் வருகின்ற சிங்காரத்தைப் பூமியிலுள்ளோர்பார்த்து இந்திரபோக மிதுதானோவென்று அதிசயிக்கத்தக்கதாகவந்து தென்பாற் காவிரிநதியும் வடபாற் கிருஷ்ணவேணிநதியும் பிறக்குமிடமாகிய சையமலை யடிவாரத்தில் இறங்கினன்—எ-று. (௪௧)

குடதிசைக்கட லெழுந்தொரு குலகிரியாற்றிற்
புடவியிற்குண திசைநெறிப்பொலிந்துசெல் வதுபோற்
றடமிலங்கிய சையமால்வரையினை யிகந்து
நடவுகின்றது துன்றியநராதிப னனிகம்.

இ-ள். மேற்குச்சமுத்திரம்பொங்கி எழுந்துவந்து மகமேருவில் இளைப்பாறிச் சுற்றிக்கொண்டு கிழக்குசமுத்திரத்திற்குப்போகிறதுபோல் விசாலமாய்விளங்குஞ் சையகிரிச்சாரலி லிறங்கியிருந்து அவணின்றெழுந்து சிதம்பரதலத்து மார்க்கமாகச் சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜனது சேனைசமுத்திரம்நடந்தது—எ-று. (௪௨)

மூச்சகங்களு மண்டமுமுறையினிற் பயந்த
கச்சகங்கொளாக் கனமுலைகளைவற்கு விடத்தை
வைச்சகந்தரற் கன்புடைமன்னவன் படைக்கட்
டுச்சகன்கள வாசையாற்சோர்வுபார்த் தணைந்தான்.

இ-ள். சுவர்க்கமத்திய பாதாளமென்னு மூன்றுலோகங்களையும் பெற்றுக் கச்சுக்குளடங்காத கனதனங்களையுடைய சிவகாமசவுந்தரி ஆலகாலவிடத்தைக் கண்டத்தில் நிறுத்தினதினால் நீலகண்டமூர்த்தியென்னும் பெயரையுடைய சிவபெருமானுக் கடிமைபூண்ட சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன் சேனைக்குள்நுழைந்து திருடவேண்டுமென்றாசைகொண்டு துச்சகன் சமையம்பார்த்து வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (௪௩)

உரியசூத்திர னிவனெனவுருக்கொடு வந்த
கரியநெஞ்சினன் றனையடற்காவல னேவல்
புரியுமாக்களோர் பொன்பொதிசுமையுடைத் தேற்றிப்
பெரியகாவலா லிவன்றனைப்பேணினர் சென்றார்.

இ-ள். வேளாளர்வேடம் பூண்டுவந்த கபடமனத்தோனாகிய துச்சகனைச் சூத்திரஜாதியானென்று இராஜனது ஏவற்றொழில்செய்யும் காவற்காரர்கள்கண்டு பிடித்தழைத்துத் தங்கச்சுமையை யவன்றலைமீது வைத்து அநேகங் காவற்காரர் பத்திரமாகப் புடைசூழ்ந்துவர சேனைகளுடனே யழைத்துக்கொண்டுபோனார்கள்—எ-று. (௪௪)

அன்னபோதவ னிச்சுமைதுறந்துநா மகன்றாற்
றுன்னுமன்னவர் புடைத்திடுந்துயரமே செய்வர்
பொன்னினீள்சுமை சோர்விடைக்கொணர்ந்துபோ வதுவே
நன்னலத்தென மகிழ்ந்திடநாடியே வந்தான்.

இ-ள். அக்காலையில் துச்சகனானவன் நாம் இந்தப் பொன்சுமையைப் போட்டுவிட்டோடினால் சுற்றிக்கொண்டுவரும் காவற்காரர்பிடித்துக்கொண் டடித்துக் கொன்றுவிடுவார்களென்றுபயந்து, ஆலோசித்துப் புண்ணியவசத்தினாற் றங்கச்சுமை நமதுவசமாயிருக்கின்றது இச்சுமையை எவ்விதமாயினுங் காவற்காரர் அசந்திருக்கும்வேளைபார்த்து எடுத்துக்கொண்டு போகலாமென்று மனதில் எண்ணிச் சந்தோஷித்துக் களவுசெய்யத் தகுந்தயிடத்தைநாடிச் சென்றான்—எ-று. (௪௫)

ஆய்ந்தமெய்ப்பொருண் மாதவரடர்ந்தவெம் புலனைக்
காய்ந்தடர்த்தவை செல்வழிக்காக்குமா போல
வேந்தனேவலர் துச்சகனினைவினில் விடாமற்
றோர்ந்துகாவலை மேவினர்விரைந்தனர் போனார்.

இ-ள். வேதாகமங்களிற்சொல்லும் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்த சிவயோகிகளாகிய தபோதனர்கள் தங்கள்மனதை மெய்-வாய்-கண்-மூக்குச்-செவி யென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியாய்ச் செல்லாமற் காப்பதுபோலச் சேனைபோகின்றபோதும் இறங்கினபோதும் துச்சகன் எண்ணப்படிச்செல்லவொட்டாமல் இராஜாவின் காவற்காரர்கள் உறுதியாய்க் காவற்படுத்திக்கொண்டு சீக்கிரமாய்ச்சென்றார்கள்—எ-று.

பராகமண்டகோ ளகையுறப்படைபுடை நெருங்க
வராகபீசனை யன்றிமற்றயலிலா தருள்கூர்
தராதலாதிபன் சராசரஞ்சராசரச் சயிலப்
புராரிதன்வடி வாகியபுரிக்கய லடுத்தான்.

இ-ள். சதுரங்கசேனைகளுஞ்சூழ்ந்து நெருங்கி நடக்கின்றகாலத்தில் எழுந்ததூளி பிரமாண்டகோளகைவரைக்கும் நெருங்க வராகபுராணத்திற்குரிய சிவபெருமானையன்றி மற்ற தெய்வங்கள்மீது விருப்பமில்லாத மகா சிவபக்தனாகிய சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன் மேருவை வில்லாகவளைத்து முப்புரத்தை நகைத்தெரித்த பரமசிவன்சொரூபமாகித் தாபரஜங்கமாதி ஜீவகோடிகள்விளங்குஞ் சிதம்பரதலத்துக்குப் புறத்தில்வந்திறங்கினான்—எ-று. (சஎ)

பைவனுகவேந் தறிந்தெளிதுரைக்கவும் படுமே
யெய்வனென்ன வருமதனெரியெழ விழித்த
சைவநாயகன் சதுமறைநாயக னெண்ணுந்
தெய்வநாயக னடம்புரிதில்லைமா நகரம்.

இ-ள். பஞ்சபாணத்தினால் எய்வேனென்று ஐங்கணையோடும் வந்தெதிர்த்த அனங்கனை நுதல்விழியால் எரித்தவன் சைவசமத்தலைவன் நான்குவேதங்களுக்கும்நாயகன் தெய்வங்களுக்கெல்லாமுதல்வன் ஆனந்தநடனம்புரியும் சிதம்பரதலத்தின் மகிமையை ஆயிரமுகமும் இரண்டாயிரம்நாவுமுள்ள ஆதிசேடனாலும் அறிந்து புகழமுடியாது—எ-று. (சஅ)

புண்டரீகமுந் திசைமுகம்பொலிந்தவா ரணமு
மண்டுபேரொளி யன்னமுமலர்ந்தசொற் கரும்புங்
கண்டபல்பொருட் டோற்றமுங்காட்சியுங் கவினுங்
கொண்டுநான்மறை யவனெனக்குலவுவ பழனம்.

இ-ள். தாமரைமலரும் நான்குமுகங்களிலும் விளங்குகின்ற நான்குவேதங்களும் மிகப் பிரகாசத்தையுடைய அன்னவாகனமும் கரும்பையொத்த மொழிகளையுடைய சரஸ்வதிதேவியும் சகல வளப்பங்களையுண்டாக்குஞ் செயலும் தன்னிடத்தில் எப்பொருளும் கண்ணு

ரக்காணவிளங்கும் அழகையுடைய பிரமனைப்போல் தாமரைமலர்களு
ம் நான்குதிக்கிலுஞ் சங்கினங்களும் அன்னப்பட்சிகளும் செந்நெ
ற்களும் கரும்புகளுங் கற்கண்டு சற்கரை வெல்லமுதலிய ரசவர்க்கங்
களு முண்டாகிற வளப்பங்களைக்கொடுக்கின்ற அழகையுடைய வயல்
கள் பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௪௯)

கோடுதாங்கலா னேமிமேற் சூலவலாற்குலப்புள்
ளூடுமேவலா லரியரவுத்தினு லும்பர்
நாடுகீழ்ப்பட வோங்கலாற் பசுமைநண்ணுதலா
னீடுமாலெனப் பொலிவன நெருங்குதண்டலைகள்.

இ-ள். சங்குசக்கரத்தைத்தரித்தும் கருடன்மீதேறியும் தேவே
ந்திரன் துதிக்கிறதினாலும் வாமனாவதாரங்கொண்டு தெய்வலோகத்தி
ற்கும்மேலாக வளர்ந்துநின்ற பச்சைநிறமாகிய விஷ்ணுவைப்போல்
கொம்புகளைத்தாங்கி சக்கரவாகப்பட்சிகள் மேலேயிருக்க வண்டுக
ளின் ரீங்காரவொலியுங்கூடித் தெய்வலோகத்துக்கு மேலாய்வளர்ந்
து பசுமைதங்கிய இலைகள்தழைந்த தோப்புகள் நெருங்கிவிளங்கு
ம்—எ-று. (௫0)

அளியுமேனிறை புளகமு மலர்முகமுங்கட்
டெளியுமுட்டுக ளின்மையு மீரமுந் துவன்றிப்
பளிதகுங்குமப் பயோதரி பணியுமெய்ஞ்ஞான
வெளிநடந்தொழு மன்பரின் விளங்குவபொய்கை.

இ-ள். கருணையோடு தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறிதலும் புன்சி
ரிப்போடுங் கூடியமுகமும் ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிதலும் இரக்கமு
ம் கலவைச்சந்தனமணிந்த தனபாரமும் உடைய சிவகாமசவுந்தரி க
ண்டுமகிழும் ஞானகாசரூபமாகிய ஆனந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிச
னஞ்செய்த சிவனடியார்களைப்போல் வண்டுகளும் மலர்ந்த செந்தாம
ரையாகிய முகங்களும் பூந்தேன்றுளியும் தாமரை நீலோற்பல வரும்
புகளினினிமையுங் குளிர்ச்சியும்பொருந்திய தடாகங்கள் பிரகாசிக்
கும்—எ-று. (௫௧)

ஆளுநாயகன் றில்லையினணிபெறுங் கோளின்
கேளுலாவுற வளரொழு கிளர்மதிலண்ட
கோளமீதுறச் சோதிகள் சூலவியநேமி
வாளமால்வரை யேழுள வேலைவைமானும்.

இ-ள். அடியேனை யடிமையாகப் படைத்தாண்டு இரட்சிக்குஞ்
சிவரூபமாகிய சிதம்பரதலத்தில் அலங்காரம்பெற்ற சிவாலயத்தின்
பிரகாசம் பாய்ந்துலாவ ஆகாயம்வரைக்குமளாவிய கோபுரங்களோடு

க்கூடிய ஏழுமதில்களுக்கு பிரமாண்ட கோளகைவரைக்கு முயர்ந்து நவக்கிரகங்களின் பிரகாசத்தை யுட்படுத்தி ஏழுதீவுகளையுஞ் சுற்றிக் கொண்டிருக்குஞ் சக்ரவாளகிரி ஏழிருக்குமாயின் இணையாகச்சொல்லலாம்—எ-று. (௫௨)

ஏமவெற்பெழு மூழிதோ றலைந்துகு மிறவாக்
காமுரித்தலத் துளதெனத் தளர்வறக்கருதித்
தாமரைத்தவி சுறைபவன் பற்பலசமைத்த
சேமமேருவிற் சிறந்தபொற் செறிந்தகோபுரங்கள்.

இ-ள். தங்க நிறத்தையுடைய மகமேருவானது பிரளயகாலங்களில் அலைந்துலைந்து கெடுகிறதென்று கமலாசனத்திலிருக்கும் பிரமதேவன் ஆலோசனைசெய்து எக்காலத்திலும் இந்த சிதம்பரதல மழிவில்லாம லிருக்கிறதென்று நிச்சயித்து அநேக மகமேருகளை அமைத்துவைத்ததுபோலப் பிரகாசிக்கின்ற கனகமணிக் கோபுரங்கள் நெருங்கியிருக்கும்—எ-று. (௫௩)

அடர்ந்தவண்டமு டிடைவிடா தணைந்தகோபுரத்தை
நுடங்குதேரொடும் வாயிலினுழைந்துபோ துவன்வான்
றொடர்ந்ததீநெறி விலகிமுன் சூழ்வனல்லாது
கடந்துபோகவும் வல்லனோ வெழுபரிக்கதிரோன்.

இ-ள். பிரமாண்டம்வரைக்கும் அளாவி நெருங்கியிருக்குங் கோபுரங்களின் மேனிலை வாயல்வழியாகத் துவசங்களினால் அலங்கரித்த தேருடன் நுழைந்துபோயும் விலகியும் மகமேருவை ஆகாயமார்க்கமாய் வலம்வருகிறதுபோல வருவதேயல்லாமல் சிதம்பர கோபுரங்களைத் தாண்டிப்போக ஏழுகுதிரைகள்பூட்டிய ரதத்தையுடைய ஆதித்தனுக்கும் வல்லமையுண்டோ—எ-று. (௫௪)

தேறுமாகரு மரம்பையர் தொகுதியுஞ்செறிய
வேறுவேறுதிர் முத்தமு மணிகளும் விரிந்து
மாறுமாறெதிர் விளங்கலால் வயங்குதாரகைப்பே
ராறுபூதலத் தணைந்தமை யனையவாவணங்கள்.

இ-ள். தெளிந்தஞானமுடைய தேவர்களும் அரம்பை-ஊர்வசி-திலோத்தமைமுதலிய தேவகணிகையர்களும் ஆகாயவீதியில் நிறைநிறையாக நெருங்கின்று தரிசிக்கின்றபோது அவர்களணிந்திருக்கும் முத்துகளும் இரத்தினங்களும் உதிர்ந்து எதிரெதிரே இரண்டுபுறமும் வரிசையாயிருப்பதுபோலவும் ஆகாயத்திற் பிரகாசிக்கும் நட்சத்திரங்கள் பூதலத்திற் சேர்ந்ததுபோலவும் சிதம்பரதலத்துக் கடைவீ

திகளிருபுறத்திலும் நவரத்தினராசிகள் குவியலாகக் குவித்துக்கொண்டு வியாபாரஞ்செய்வார்கள்—எ-று. (௫௫)

முத்தியாவது தில்லையம்பலமெனமுயங்குஞ்
சித்தமேவிய வானவர் சிறப்பினுலுறைந்து
வித்தகத்துடன் மத்தமவிமானங்கணிரைத்து
வைத்தவாமெனப் பொலிவன மாடமாளிகைகள்.

இ-ள். மேலாகிய மோட்சமென்பது சிதம்பரதலம் என்று மனதில் தெளிந்துகொண்டு தேவர்கள் தத்தம்திவ்யவிமானங்களிலேறிவந்து சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருக்க இறங்கி மேன்மைபொருந்தியவிமானங்களைப் பத்திபத்தியாய் நிறைந்திருப்பதுபோலச் சகலவலங்காரத்துடன் மேனிலை மாடமாளிகைகள் வீதிகளில்விளங்கும்—எ-று. ( )

துங்கமாளிகை வெண்சுதைச் சோதிநாற்றிசையும்
பொங்கிமீதுசூழ்ந் திலகியபொலிவுமான் மழுச்சேர்
செங்கையான்வடி வாகியசிவகங்கை தனைவான்
கங்கைமாநதி வலம்வருங் காட்சியைக்கடுக்கும்.

இ-ள். உயர்வாகிய மேலணிமாடமாளிகைகளின் வெண்மையாகிய ஒளி நான்குதிக்குகளிலும் பரந்து ஆகாயத்திற் பிரகாசிப்பதியாதுபோலுமெனின் மானையும் மழுவையும் செங்கையிற்றரித்திருக்கும் பரமசிவனுருவாகிய தீர்த்தங்களிற் சிறந்த சிவகங்காதீர்த்தத்தை வெண்மையையுடைய ஆகாயகங்கை மேலாகப் பிரதட்சணஞ் செய்துக்கொண்டிருப்பதுபோல் விளங்கும்—எ-று. (௫எ)

மொய்த்தபேரொளிப் பரிதிதேர் முயங்கியபரிமேல்
மத்திகைக்குழா மெனப்பொலி மாடவெண்பதாகைப்
பத்திதாக்குத லொழிவறத் தொழில்புரிபாகன்
கைத்தலத்தினுக் குதவிசெய் நலத்தினைக்காட்டும்.

இ-ள். அதிக காந்தியோடுங்கூடிப் சூரியனது இரதமானது சிதம்பர பட்டணத்துக்கு மேலாகவரும்போது தேரிற்பூட்டியிருக்கும் ஏழுகுதிரைகளையு மேலணிமாடங்களில் வரிசையாகக்கட்டிய வெண்மையையுடைய துவசங்கள் காற்றின்பெருக்கினால் எந்நேரமும் ஓய்விலாமலசைந்து தேர்ப்பாகனாகிய அருணனது கரங்களுக்கு உதவி செய்வதுபோலுமிருந்தன—எ-று. (௫அ)

அருங்கலைத்துறை வேள்வியோ ரளப்பருமிரதங்
கருங்களத்திறை விழாவினிற் கதிர்மணிநெடுந்தேர்

மருங்குசூழ்தரு வானவர்விமானங்கள் மறுகி
னெருங்கியிவ்வகைத் திவையென நினைக்கவுமரிதால்.

இ-ள். அரிதாகிய சாத்திரவிதியின்படி யாகங்கள்செய்யும் அநேகம் தபோதனர்கள் தேர்களும் நீலகண்டமுடைய அம்பலவாணமூர்த்தி எழுந்தருளிவரும் நாகரத்தினமணிகளின் பிரகாசம்பொருந்தி யுயர்ந்த தேர் திருவிழாவைத் தரிசிக்கப் பக்கங்களில் சூழ்ந்த தேவர்களின் விமானங்களும் வீதிகளில் வந்திறங்கி நிறைந்திருக்கும் இந்தச்சிங்காரங்களை இவ்விதமென்று மனதில் நினைப்பதற்கும் அரிதாகிப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று. (௫௯)

திலகவாணுத லரிவையர் தேவர்தந்நெருக்கிற்
சூலவுமர்முடி யுதிர்மணியலகிறிங் குப்பை
யுலகநாயக னம்பலங் காணியவுவந்து
தலனுறும்பரி தியருடன்றலைமயக் குறுமால்.

இ-ள். நெற்றியிற் றிலகமுதலிய நான்குவகை யலங்காரங்களும் பெற்ற வனிதையர்களுடன் தேவர்களும் நெருங்கி வருகிறபோது கிரீடங்களும் ஆபரணங்களும் ஒன்றோடொன்றுபட்டு உதிர்ந்த நவரத்தினப்பொடிகளைப் பெருக்கிக் கூட்டிவைத்திருக்கின்ற குப்பைகள் உலகநாயகன் ஆனந்த நாட்டியஞ்செய்யும் பொன்னம்பலத்தில் திருவிழாவைத் தரிசிக்கவந்த சூரியர்களைப்போற் பார்ப்பவர்களுக்கு மயக்கத்தை யுண்டாக்கும்—எ-று. (௬௰)

ஒன்றிலாதவைம் புலன்வழித் தடைபடா துலகை
வென்றமாதவர் மன்றிடைநடந்தொழ வியைந்து
துன்றுமன்பொடு செல்வுழிச்சுரர்முடி யிடைவீழ்
மன்றன்மாலையே வழியிடை தடுப்பனமறுகு.

இ-ள். நன்மார்க்கம் பொருந்ாத பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியில் மனதைமறிக்காமல் மயக்கு முலகநடையைவென்ற தபோதனர்கள் திருச்சிற்றம்பலத்தில் அம்பலவாண மூர்த்தியினது ஆனந்த நாட்டியத்தைத் தரிசனஞ்செய்துபணிய நிறைந்தபக்தியுடன் விரைவாக நடந்துவருகின்றவர்களைத் தேவர்கள் கிரீடங்களில் அணிந்திருக்கும் எப்போதும் நீங்காத வாசனையையுடைய கற்பகமலர்மாலைகள்தவறி பூமியில் விழுந்து அந்தவீதியில் தடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது—எ-று.()

நீடுமன்னணல்பான் மலைமகள்செறிந்தமை நிகர்ப்ப
மாடுயர்ந்தபே ரம்பலச்சோதியும் வடபாற்
கோடுகொண்டெழி னிழலுமிழ் குலவியவடத்தி
னூடுதங்கிய பசுமையுங் கலந்துநின்றொளிரும்.

இ-ள். கனகமணிகளாலமைந்த திருச்சிற்றம்பலத்தின் பிரகாசமும் சபைக்கு வடதிசையில் உயர்ந்த கொம்புகளிற் பச்சைநிறமாகிய இலைகள் தழைத்திருக்கும் ஆலமரத்தின் அதிகபிரகாசமுங் கலந்து உயர்வாகிய அநேககோடி சூரியகாந்தியையுடைய சபாபதியும் மரகதமணிபோன்ற சிவகாமசவுந்தரியுஞ் சேர்ந்து விளங்குவதுபோலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தது—எ-று. (௬௨)

மதியமீதுகீழ் வடத்தருவயங்குற வெறுக்கைப்
பொதுவெழுஞ்சுட ரண்டமேற்பொலிவதோ திமமுங்
கதுவுகேழலு மாயயன்கண்ணனன்முன் றேட
முதிருநீடொளித் தழற்பிழம்பென்னலா மொழியின்.

இ-ள். ஆகாயத்திற் பூரணசந்திரன் உதயமாகிவிளங்க பூமியில் ஆலமரத்தின் பச்சைநிறம்விளங்க கனகசபையின் பிரகாசம் பிரமாண்டகடாகம்வரையிற் பொருந்தியிருப்பது வெண்மையையுடைய அன்னவுருவங்கொண்ட பிரமனும் பச்சைநிறத்தையுடைய பலம்பொருந்திய வராக உருவங்கொண்ட விஷ்ணுவும் அடிமுடிகாணநின்ற அழற்பிழம்பென்று சொல்லும்படி பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௬௩)

திருநடந்தொழு வோர்சிவமாகிய செயல்போ
லருளிலங்கிய வம்பலத்தாடகத் தொளியா
லிருபெருஞ்சுடர்த் தாரகையெழிற்சரா சரங்கண்
மருவியுள்ளன தமனியவடிவமாய் வயங்கும்.

இ-ள். அழகிய ஆனந்தத்தாண்டவத்தை தரிசனஞ்செய்தவர்கள் ஒப்பற்ற சிவபெருமானுருவத்தையடைவதுபோல் சபாபதியினனுக்ரகத்துடன் விளங்கியிருக்குந் தங்கமயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தின் பிரகாசத்தினால் சூரியன் சந்திரன் முதலிய நவக்ரகங்களும் நட்சத்திரங்களும் தேவர்கள் மனிதர்கள்முதலிய சரப்பொருள்களும் கல் மரமுதலிய அசரப்பொருள்களும் தங்கநிறமாய்விளங்கும்—எ-று. ()

விழைவுகொண்டணை விண்ணவர்மகுடகோ டிகளின்
றழைவுகொண்டெழு கற்பகத்தமனிய மாலை
யிழைநெருக்குற வீழ்வனபொற்றல மெனப்பொன்
மழைமுகிற்குல மொழிவறப்பொழிவன மானும்.

இ-ள். தரிசனஞ்செய்ய விருப்பமாகிவருந் தேவர்களுடைய கிரீடங்களி லணிந்திருக்குந் தங்கநிறமாகிய கற்பக மலர்மாலைகளும் ஆபரணங்களும் ஒன்றோடொன்றுநெருங்கி நழுவிவிழுகின்றவை சிதம்பரநகரந் தெய்வலோகமென்று மேககூட்டங்கள் இடைவிடாமல் பொன்மாரிபொழிவதுபோல் விளங்கும்—எ-று. (௬௫)

எண்டலத்துறு கடவுளரிழைத்திடும் யாகத்
தூண்டிவேண்டிய வண்டர்தம்மேனியோ வொளியே
கொண்டவங்கியின் கொழும்புகையண்டகூடத்து
மண்டலாற்றெய்வ நதியுமாகுதி மணக்கும்.

இ-ள். சிதம்பரநகரிலிருக்கும் பூசுரர்கள் யாகங்கள்செய்கிற விடங்களில் ஆகுதிவாங்கவருந் தேவர்களது தேககாந்தி அக்கினிச்சோதிபோற் பிரகாசிக்க யாகத்தில் உண்டாகின்ற வாசனையோடுங்கூடிய புகையானது பிரமாண்டமெங்கும் நிறைவதினால் ஆகாய கங்காநதியும் ஆகுதிவாசனையெற்று விளங்கும்—எ-று. (௬௬)

படைப்புறத்தினை மறைப்பனபணிலங்கள் பழன
மடைப்புறத்தினை மறைப்பனமணிமுத்த மைந்தர்
தொடைப்புறத்தினை மறைப்பனதும்பிகண் மறையோர்
கடைப்புறத்தினை மறைப்பனகடவுளர் தொகுதி.

இ-ள். வயல்களில் உழுதபடைச்சால் ஓரங்களை சங்கினங்கள்மறைக்கும் அச் சங்கினமீன்ற முத்துக்கள் வயல்களின்நீர் மடைப்புறங்களைமறைக்கும் நவரத்தினாபரணங்களணிந்த ஜனங்களின் புட்பமாலைகளை வண்டுகள்மொய்த்து மறைக்கும் வேதிய ரகத்துவாயில்களைத் தேவர்கள் ஆகுதிகொள்ளும்பொருட்டு நிறைந்து மறைத்துக்கொள்வார்கள்—எ-று. (௬௭)

நெடியமான்முதற் கடவுளர்நிறைதலா லறையும்
படியிலாமையான் மகத்தொடுதவம்பர வுதலான்
முடிவிலாமையா னற்கதிதருதலான் முடியா
வடிகள்வாழ்தலா லாரணமனையதந் நகரம்.

இ-ள். அரிபிரமாதிமுதலாகிய தேவர்கள் நிறைந்திருப்பதினாலும் குற்றங்களில்லாச் சொற்களும், மகங்களும், தவங்களும், தோத்திரங்களும் பரவி இருப்பதினாலும், முடிவிலாமையினாலும், மோட்சத்தைத்தருவதினாலும், ஒருவராலுங் கண்டறிய முடியாத சிவபெருமானது திருவடிவாழ்தலாலும் வேதம்போற் சிதம்பரநகரமானது விளங்கும்—எ-று. (௬௮)

கலிவிருத்தம்.

நிறையும்முணர்வுந் நிதியும்மறமும்
மறையும்மகமும் மறுகும்மணமும்
பொறையுந்தவமுங் கொடையும்புகழும்
மிறையும்முயிரும் மெனநின்றிலகும்.

இ-ள். மானமும், ஞானமும், நன்மார்க்கமும், தருமமும், வேதங்களும், யாகங்களும், வீதிகளும், அவ்வீதிகளில் கலியாணங்களும், பொறுமையும், தபமும், தானமும், கீர்த்தியும், இவைகளெல்லாம் சிவமும் ஜீவனும்போலக்கலந்து பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௬௯)

அருளம்பலமீ தடர்பொறைசுடரா
லிருள்வெம்பகலென் றிவைகண்டிலமா
லுருவும்மருவும் மொருவும்மொருவன்
றருமெய்க்கதியென் பதுமித்தலனே.

இ-ள். அருட்சத்திரூபமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தின் பிரகாசம் மேலெழுந்து தங்கமயமாய் விளங்குவதினால் அச் சிதம்பரநகரில் இரவென்றும் பகலென்றும் காணக்கூடாமல் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் பிரமன் விஷ்ணுமுதலிய உருவப்பொருள்களையும் ருத்திரன் மஹேஸ்வரன் நிட்களரூபமான சதாசிவம் நிட்களசித்து நாதவிந்துமுதலிய அருவப்பொருள்களையும் கடந்திருக்கும் பரசிவமாகிய ஒருவன் பரப்ரம்மசொரூபத்தை அடியார்களுக்குக் கொடுப்பான் என்று சொல்லப்படுவது இந்தச் சிதம்பரதலம்—எ-று. (௭0)

மூவாயிரமா முனிவோர்முயலுந்
தாவாதமகந் தனிலுண்டுபொதுத்
தேவாடல்பணிந் தருள்சேர்நகரத்
தோவாதகளிப் பினரும்பரெலாம்.

இ-ள். தில்லைமூவாயிரவர்களும் பிரமரிஷிகளும் செய்யும் யாகங்களில் அவிர்ப்பாகங்களையுண்டு கனகசபையில் அம்பலவாணமூர்த்தியின் ஆனந்தநடனத்தை தரிசனஞ்செய்து சிவனருள்பெற்றுச் சந்தோஷமடைவதினால் தேவர்கள் சிதம்பரதலத்தைவிட்டு நீங்காமலிருப்பார்கள்—எ-று. (௭௧)

எங்கும்மறையெங் கணுமாகமமே
யெங்கும்மகமெங் கணுமர்ச்சனையே
யெங்குந்தவமெங் கணுநீளறமே
யெங்குந்திருவென் றுமிலங்குறுமால்.

இ-ள். எவ்விடங்களிலும் வேதபாராயணங்களும் ஆகமசாத்திரங்கள் வாசிக்கின்றவர்களும், யாகங்களும், சிவபூசைசெய்கின்றவர்களும், தவஞ்செய்கிறவர்களும், தருமங்கள் செய்கிறவர்களுமாகி இருக்கிறதனால் இலக்குமி எவ்விடங்களிலும், எக்காலத்திலும், அந்தச் சிதம்பரநகரத்தில் விளங்கிக்கொண்டிருப்பாள்—எ-று. (௭௨)

நீடுந்தவமும் நிதியும்விதியிற்
றேடுங்கதியுந் திகழ்மன்றிடைநின்
றாடும்பதமென் றறிவைச்செறியக்
கூடுந்தகையோர் குறையொன்றுமிலோர்.

இ-ள். அழிவில்லாத தவங்களையும் திரவியங்களையும் வேதாகமங்களிற்சொல்லு முறைமையாகச் சம்பாதிக்கப்பட்ட மோட்சத்தையும் பிரகாசம்பொருந்திய திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்தநடனம்புரியும் பாதாரவிந்தமே கொடுக்குமென்று அறிவுவிளங்கிய பெரியோர்கள் வேறொரு குறைவுமில்லாமற் சந்தோஷித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்—எ-று. (எ௩)

வற்றாவினைசெற் றுயர்மாதவமே
யுற்றாருமுறா தொளிரொண்கதிவா
னெற்றாவியமன் றெதிர்பார்வையினிற்
பெற்றாரினியோர் பெறுபேறுமிலார்.

இ-ள். ஒருகாலத்திலுங் குறையாதவினைகளைச்செய்து மேலாகிய தவத்தையடைந்த பெரியோர்களுக்குங் காணக்கூடாத வொளியையுடைய சூரியமண்டலவரையில் காந்தியைவீசுகின்ற திருச்சிற்றம்பலத்துக்கெதிராகநின்று அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களும் இனிமேற் பெறவேண்டியமோட்சம் வேறேயில்லை—எ-று. ()

கொன்றாருயிருண் கொடுவெஞ்சமனை
வென்றாரழியா விரதத்துயர்வோர்
மன்றாடும்மலர்ப் பதமல்லதுவே
தொன்றாதொளிரும் முளமெய்யுடையோர்.

இ-ள். மனோவாக்குக்காயங்களினால் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்தத் தாண்டவம்புரியும் பாதாரவிந்த தரிசனஞ்செய்து தியானமும், தோத்திரமும், வணங்குதலும் உடையவர்கள் உலகத்தில் உள்ளஜீவகோடிகளது பிராணனைப்பிடித்து வருத்துகின்ற எமதருமராஜனைவென்று அழிவில்லாத தபோமகிமையைப் பெற்றவர்களாவார்கள்—எ-று. (எரு)

எய்தாதபெரும் பதமெய்திடினு
நொய்தாகினையோர் நுவன்மன்றுறையும்
பைதாழரவா பரனன்பணியே
செய்தார்வமுறுந் திகழ்வாழ்வுடையோர்.

இ-ள். வேதாகமங்கள் துதிக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆதிசேடன்முதலிய நாகங்களை ஆபரணமாக அணிந்துகொண்டு நடம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியின் பாதாரவிந்தங்களுக்குத் தொண்டு செய்வோர் மற்றவுலகத்தார் யாகாதி புண்ணியங்கள்செய்து அரிதாகப்பெறும் சுவர்க்காதி பதவிகளை அற்பமென்றெண்ணி வெறுத்துப் பேரின்பவாழ்வை யடைவார்கள்—எ-று. (௭௬)

அறிவாரறிவா லறியாவிறையும்
மறிவாரருளா லறிவார்பிறிதொன்
றறிவானமையா ரறியாமையிடத்
தறிவாமெனமெய் யறிவுடைமைவார்.

இ-ள். தெரிந்துகொள்ளத் தக்கவர்கள் விவேகத்தினால் அறிதற்கரிதாகிய சிவஞானத்தைப் பரிபூரண ஞானமுள்ள ஞானாசாரியர் அநுக்கிரகத்தினால் தெளியத் தெரிந்துகொண்டு மற்றொன்றைத் தெரிந்துகொள்ள இச்சிப்பது அஞ்ஞானமென்று நீக்கி சிவயோகநிட்டையிலிருந்து பரமசிவதரிசனத்தை அடைந்த சந்தோஷத்தினால் தத்துவங்களையும் உலகங்களையும் சிவசொருபமென் றறிந்திருக்கும் உண்மையாகிய சிவஞானத்தையுடைய சிவயோகிகள் சிதம்பரதலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பார்கள்—எ-று. (௭௭)

வேதாகமநூல் விரிநூல்பலவும்
மோதாவுணரும் முணர்வுக்குணர்விந்
நாதாதிகடந்து நடம்புரியும்
தாதாகமலச் சரணென்றுணர்வோர்.

இ-ள். வேதாகமங்களின் விரிவாகிய அநேகசாத்திரங்களை படித்தறிந்த அறிவுக்கறிவினால் நாதவிந்துகளாதீதமாகி ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் வேதாகமங்களென்னும் பராகங்கள் விளங்கும் பாதாரவிந்தங்களே இரட்சிக்கும் பொருளென்றுணர்ந்த சிவயோகிகள் அத்தலத்தில் வாசமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (௭௮)

ஆறாறுகடந் தருளாரணமும்
தேறாதொளிர்தற் பரசிற்கனகத்
தூறாவுணரா வுருகாமகிழும்
பேறாவரிற் பெறுவாரிலரே.

இ-ள். முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு மேலாகிய வேதத்தினாலும் நிச்சயிக்கப்படாமல் பிரகாசிக்கும் தற்பரப்பொருளாகிய ஞானாகாசமென்னும் சிதம்பரத்தை அறிவினாலறிந்து மனதுருகி ஆனந்தத்

தையுடையும் பேறுபெற்றவர்களினும் மேன்மையாகிய பதவியை அ
டைபவர்கள் இல்லை—எ-று. (௭௯)

இத்தன்மையரென் றுமிருப்பதுமெய்
வித்தன்னதுமுத் திவிரும்பினர்தஞ்
சித்தங்கணிலா யதுசித்துருவத்
தத்தன்வடிவா கியதந்நகரம்.

இ-ள். இத்தன்மையையுடைய மேன்மையைப் பெற்றவர்கள் எப்போதும் நித்தியஞானப்பொருளாகிய மோக்ஷத்தைத்தானே விரும்பினவர்கள் சித்தங்களிற் பிரகாசிக்கும் ஞானசொரூபமாகிய பரமசிவன் வடிவாகிவிளங்கும் அந்தச்சிதம்பரபுரம்—எ-று. (௮௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முல்லைத்திருநகை வல்லைப்பொருமுலை முடியாவுமைதிரு வடிபே
ணத், தொல்லைப் புறமறை யெல்லைத்தனிமுத லுறலையாநலமுறு நிலை
யுங்கண், டல்லைப்பொருவினை வெல்லுத்தமர்சிவ மதுவாநெறியருள்
பொதுமேவத், தில்லைத்திருநகர் மல்லற்களியொடு சென்றான்மனுநெ
றி குன்றாதான்.

இ-ள். முல்லையரும்பையொத்த அழகியபற்களின் வரிசையும் சொற்சேட்டான், காய்க்கிளையுயாகிய தனபாரங்களையுமுடைய சிவகாமசவுந்தரி பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்து பூசிக்கவும் ஆதிகாரணராயிருக்கும் வேதத்தின்முடிவாகி ஒப்புவமையில்லாத முதன்மையாகிய பரமசிவன் நடம்புரியும் அழிவில்லாத நன்மைபொருந்திய சிவாலயத்தைக் கண்டவளவில் இருவினைகளைப்போக்கிச் சிவசொரூபமாகிய பதவியைக்கொடுக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தைச்சேர சிதம்பரபுரத்துக்குள் மநுநீதிதவறாத சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன் மனங்களிக்கவந்தான்—எ-று. (௮௧)

குலவெற்பினமரு ளடையத்திருநகர் குடிபுக்கனவென மதிமிக்கோ
ர், புலனுற்றறிவரு நலனிற்கிளர்திகழ் பொற்கோபுரமவை முற்காணு,
விலகப்பொலனொளி பெருநற்சிவிகையி னிழியாவருணெறி வழியாம
த், தலனிற்றுகள்வடி வுறமிக்கமகிழ் துணியுப்பரிவொடு பணிவுற்
றான்.

இ-ள். பிரளயகாலங்களிலேயும் கெடாதிருக்கலாமென்று சப்தகுலபருவதங்களும்வந்து சிதம்பரநகரத்தில் குடியாயிருப்பதுபோலவும் தபோதனர்கள் செவிமுதலாகிய பஞ்சேந்திரியங்களை வசப்படுத்திக்கொண்டு அறிதற்கரிதாகிய சிவசொரூபத்தை அறிவினாற்றெரிசிப்

ந்துபோலவும் நன்மை அமைந்து தங்கமயமாய்ப்பிரகாசிக்குங் கோபுரதரிசனையாகியவுடன் அழகுபெற்று விளங்குந் தங்கப்பல்லக்கை விட்டிறங்கி விதிமுறைமையாக மனதில் சந்தோஷம்பொங்க ஆசைபோடும் பூமியிற் றேகம்படத்தக்கதாக ஐந்துவிசை தண்டம்பண்ணினான் சேரர்குலாதிபன்—எ-று. (௮௨)

மடமாமகளிர்க ளுடனுடைவர்களு மறைநூலவர்களு மிறைபாதத்,
திடமாகியவறி வுடையாரெவர்களு மியல்வாணருமிசை மூரல்வாருந்,
தொடராதரவுட னடராமிகுபுகழ் துதியாநிறைகலை மதிகாணுங், கட
லாமெனவரு ளடலான்மனுநெறி கண்டான்வரவெதிர் கொண்டார்கள்.

இ-ள். சுமங்கலிகளாகிய ஸ்ரீகளும் புருஷர்களும் வேதபாராயணஞ்செய்யும் பிராமணர்களும் அம்பலவாணமூர்த்தியின் பாதாரவிந்தங்களில் அதிபக்தியுடைய சிவகணங்களும் மற்றுமுண்டாகிய அடியார்களும் கல்வியறிந்தவர்களும் வீணைமுதலியவைகளை வாசிப்பவர்களும் பராக்ரமங்களைப் புகழுகின்றவர்களும் சூழ்ந்துவர சமுத்திரம்போல் சகலவித்தைகளையுங்கற்று தயவும் வெற்றியும்படைத்து இராஜநீதிவழுவாத சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜனைச் சிதம்பரதலத்தாரனைவரும் பூரணசந்திரோதயத்தைக்கண்ட சமுத்திரம்பொங்கி எழுவதுபோல எதிர்கொண்டு அரசனையடைந்தார்கள்—எ-று. ()

அளகைக்கதிபதி வரவோவர்மிகு மமராபதியிறை வரவோமெய்த்,
துளவக்கருமுகில் வரவோவரவிது சொல்வாரெனிலெவர் வல்லாரென்,
றுளனிற்பயில்கலை யறிவோர்புகழ்தர வொழியாதெழுமரு ளுடன்வந்
தான், புளகற்றிருவினை யகலப்பரிவொடு பணிவார்கதியுறு மணிவீதி.

இ-ள். அளகாபுரிக் கதிபதியாகிய குபேரன் வருகிறானென்றும், அதிகவரம்பெற்ற அமராபதிக்கதிபதியாகிய தேவேந்திரன் வருகிறானென்றும், மெய்யிற் றுளசிமாலையணிந்த நீலமேனியனாகிய மகாவிஷ்ணு வருகிறானென்றும் இப்படிவருகின்ற வைபவத்தைச் சொல்லத்தக்க வல்லவர்கள் யாவரொன்றும் கண்டோர் அதிசயிக்க மனதில் சகலகலைகளும் அறிந்த கவிவாணர்களாலும் புகழமுடியாத சிறப்போடு கருணாரசங்கடைக்கண்களினாற்பொழியச் சேரர்குலாதிபன் எக்காலமும் நீங்காத சஞ்சிதபிராரத்வங்களும் இருவினைகளும் நீங்கி நற்கதியடையவணங்கித் துதிப்பவர்கள் வாசஞ்செய்யும் மாடமாளிகைகளையுடைய வீதியில் வந்தான்—எ-று. (௮௪)

நிலமாமகளிரு மரமாமகளிரு நிகழ்மானிடர்களு மிமையோருங், க
லவாவவரவர் விலகாதுலவிய கனகாசலநிகர் மணிமாடப், பலமாமறு

கெதிர் பரவாவிடையிடை பணியாவுயர்புய வணிபோலிவ், வுலகா
ளொருகுடை நிழலானருளொட னுற்றுனிறையுறை பொற்கோயில்.

இ-ள். பூலோகத்துப் பெண்களும் தெய்வலோகத்துப் பெண்களும் மானிடர்களும் தேவர்களுங் கலந்துநெருங்கி உலாவுகின்ற பொற்குன்றமென்னும் மகாமேருவையொத்த மேலணிமாடங்கள் விளங்கும் வீதிகடோறும் அடிக்கடிபணிந்து தோத்திரங்கள் செய்துகொண்டு வெற்றியை ஆபரணமாகவணிந்து புஜபலபராக்ரமத்தினால் துட்டநிக்ரக சிட்டபரிபாலனஞ்செய்துகொண்டு ஒரு வெண்குடைநிழலில் பூமண்டலமெல்லாம் காத்தருளும் கேரளதேசாதிபதி சபாபதியெழுந்தருளியிருக்கும் தங்கமயமாகிய சிவாலயத்துக்குள் இரக்கத்துடன் வந்தான்—எ-று. (௮௫)

விதுவாழ்முடியினன் வடிவாமிதுவென விதியாரணமொழி புகல்வா
சப், புதுமாமலர்விரி மதுவாலுயரலை பொங்கிப்பொழிசிவ கங்கைப்
பான், முதுவாய்மையருட் னருகாமகிழ்வுடன் மூழ்கிச்சூழ்கரை யேறி
ப்பொற், சதுவான்மறையவர் பெறுமாறருளொடு தந்தானுலகின் மிகு
ந்தானம்.

இ-ள். மூன்றாம்பிறைச் சந்திரன்வாழுஞ் சடாடவியையுடைய பரமசிவத்தினது வடிவிதுவென்று வேதாகமங்கள் துதிக்கும் மகாமகிமையையுடைய தாமரைமுதலிய மலர்கள்மலர்ந்து பரிமளம்வீசித் தேன்பொங்கி அலைகளோடு வழிந்தோடுகின்ற சிவகங்காதீர்த்தத்தில் மறைவிதிப்படிக்குச் சகலசாத்திரங்களும் அறிந்த பெரியோர்களுடன் ஆனந்தத்தை யடையத்தக்கதாக ஸ்நாநஞ்செய்து கரையேறி அழகிய நான்குவேதங்களை அறிந்த பிராமணர்களுக்கு மனமகிழ்ச்சியோடு அநேக தானதருமங்களைச்செய்தான்—எ-று. (௮௬)

ஏலப்புலனூறு காலத்தநெறி யெய்தாமுனிவர ரெய்தப்போ
யாலத்தருநிழன் மூலப்பதியிடை யழியாமுதலென மொழிவேதக்
கோலச்சிகையெழு ஞானத்திரளொரு கோலத்துடனுயர் ஞாலத்தின்
பாலற்புதமது வாகிப்பொலிவது பாராவிழிவரு நீர்வாரா.

இ-ள். ஐம்புலாதிகளைவென்ற தபோதனர்கள் சூழ்ந்துவரக் கோயிலுக்குள் வலமாகவந்து ஆலமரத்து நிழலில் ஆதியந்தமில்லாததாய் வேதங்களின் சிரமாகிய உபநிடதங்களின் முடிவில்விளங்கி சகலகலைகளினாலும் அளவிடப்படாத மகிமையைப்பெற்றாய் ஈரேழுலகுமூடுருவிப் பூமியில் ஞானசொரூபமாய் முளைத்தெழுந்த அருளுருவாகிய மூலஸ்தான மகாலிங்கத்தை இருகண்களினாலும் ஆனந்தநீர்பெருகச் சேரகுலாதிபன் கண்டுமகிழ்ந்தான்—எ-று. (௮௭)

அழுதும்புளகமொ டௌமங்குருகியு மணியார்படிமிசை பணியாமு
ன், றெழுதும்பரபத சிவசங்கரவர தொலையாமறையுட னுலகேழு, மு
ழுதுந்தருமொரு முதல்வாநிலைபெறு மூத்தாவலைவறு சித்தாவெப்,
பொழுதும்பதநினை தாநல்கெனநனி புகழ்தந்தருளொடு மகிழ்கின்
றான்.

இ-ள். இதுவரையிலும் தரிசனஞ்செய்யாமல் வீணாக நாளைப்
போக்கினேனென்று துயரங்கொண்டு மயிர்க்குச்செறிந்து மனதுருகி
நவமணிகளா லலங்கரிக்கப்பட்ட பூமியில் அவையவங்கள் பொருந்த
த் தீர்க்கதெண்டனிட்டுப் பராபரவஸ்துவே சங்கரா அரனே நித்திய
மாகியவேதங்களையும் மாயாசொரூபமாகியவுலகங்களையும் விநோதமா
கப்படைத்த ஆதிகர்த்தனே நிலைமையாயிருக்குமுத்தனே அசைவ
ற்ற ஞானசுத்தனே தேவரீரது பாதாரவிந்தங்களை எப்போதும் தியா
னஞ்செய்து துதித்துவணங்க அடியேனுக்கு வரந்தரவேண்டுமென்று
மிகுந்தவணக்கத்துடன் ஆனந்தம்பெருகச் சேரமகாராஜன் பிரார்த்த
னைசெய்துகொண்டான்—எ-று.   (௮௮)

கோதற்றிடவெழு மாதிக்குரிபெதிர் குறுகாவருள்கொடு செறுநரு
று, பேதக்கொடுவினை மோதித்திகழ்விடை பெற்றுகமமறை கற்றார்
சூழ், போதப்பரசிவ போதப்பொலிவொடு பொற்பாலினிதுட னுற்று
றல், வேதச்சிகையெழு நாதச்சுடரயல் வெளிநின்றிலகிய வொளிர்ம
ன்றம்.

இ-ள். அடியார்கள் குற்றம்நீங்க முளைத்தெழுந்த ஆதிகர்த்தாவா
கிய மூலஸ்தான மகாலிங்கத்தின் சந்நிதானத்துக்கெதிர்நின்று விருப்
பத்தோடும் தோத்திரஞ்செய்து அம்பமாகிய அநேக தீயவினைகளை நா
சமாக்கி விளங்குகின்ற சண்டேஸ்வரரைவணங்கி விடைபெற்றுக்கொ
ண்டு வேதாகமங்கள் படித்துணர்ந்த சிவயோகிகள்சூழ்ந்து உபதேசி
த்த சிவஞானத்தோடு சிதாகாசமாகி ப்ரகாசிக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்
துக் கெதிராக இனிய வலங்காரத்துடனே சபாபதிப்பிரியனென்னும்
சேரமகாராஜன்வந்தான்—எ-று.   (௮௯)

இருகுங்குமமுலை யொருபெண்கொடியுட னொருவன்றிருநட மெதி
ர்காண, மருவும்புலனொடு கரணந்தலைகெட வளரும்புளகமோ டுடல்க
ம்பித், தருகுஞ்செயல்பெற வெழுஞ்செயலற வுரையுஞ்சிறிதற வர
மாறு, வருள்கொண்டருவியி னிருகண்புனறர வசையானுயர்பர வசமா
மானன்.

இ-ள். குங்கும களபமணிந்த இரண்டுதனங்களையும் வல்லிக்
கொடிபோன்ற இடையினையுமுடைய சிவகாமசவுந்தரியுடன் ஆனந்த

நடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசனஞ்செய்தவுடன் ஐம்புலாதிகளையும் மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரமென்னும் அந்தக்கரண நான்கையும்மறந்து மயிர்க்குச்செறிந்து நடுக்குற்று மனதுருகி வேறொருசிந்தனையுந் தோன்றாமல் மொழிகுழறி இடைவிடாத திருவருட்பெற்று இருகண்களினு மானந்தநீர் அருவிபோற்பெருக அசைவில்லாத சிவபக்தி பரவசமாயினான் சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன்—எ-று. (௬௦)

ஆறும்பகைபுரி யஞ்சுங்கொடுவினை யருகாமனமுத லொருநாலுஞ், சீறும்பெரியவர் தேறும்பரபத சிந்தாமணிநிக ரெந்தாய்வெள்ள, னீறும்பகிரதி யாறும்புனைசடை நிமலாகமமரு ளமலாவென், றூறும்பரிவுட னுவக்குளறிட வுளமுங்களிகொள வுரைசெய்தான்.

இ-ள். பகையுண்டாக்கும் காமக்குரோதாதி அந்தரங்கசத்துருவாக விருக்கிற ஆறையும் தீவினைவழியாக மனதைச்செலுத்தும் ஐம்புலன்களையும் அநேகவிதமாய் நினைக்கும் அந்தக்கரண நான்கினையும் வென்ற தபோதனர்கள் தியானிக்கும் மேன்மைபொருந்திய பதங்களும் சிந்தாமணியனைய அடியார்கள் வேண்டியவரங்களைக்கொடுக்கு மென் தந்தையே விபூதியணிந்த திருமேனியையுங் கங்கையையுஞ் சந்திரனையுஞ் சடையிற்றரித்து அனைவரையும் பரிசுத்தமாக்கும் இருபத்தெட் டாகமங்களையுந் திருவாய்மலர்ந்தருளிய நின்மலனேயென்று மிகுந்த பக்தியுடன் நாவானது குழற மனக்களிப்புடன் விண்ணப்பஞ் செய்யத்தொடங்கினான்—எ-று. (௬௧)

என்பால்வினைகெட நின்பாலருள்பெற விறைவாவருளென வறையாநின், றன்பான்மிகவுள மகிழ்வானுதன லருளாலொருபடி விடைகொள்ளாப், பொன்பான்மிளிர்தரு நன்காரொளிர்மனை புக்கானிவனிலு மிக்காருண், டென்பாரிலைபெறு மின்பார்கதியள விதுவென்றுரைசெய யார்வல்லார்.

இ-ள். அடியேனைப்பற்றிய தீவினையகலவும் தேவரீருடைய அநுக்ரகம்பெறவும் கட்டளையிட்டருளவேண்டுங் கர்த்தனேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்து பக்தியினால் மிகச் சந்தோஷித்து விருப்பத்துடன் சிவனருட்பெற்று வணங்கி வாழ்த்திச் சந்நிதிவிட்டுநீங்க மனதெழாமல் வெகுநேரம்நின்று சண்டேஸ்வரரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு கனகமயமாய் மேகமண்டலத்தையளாவி வயங்கும் அரண்மனையிற் சேரமகாராஜன்போய்ச் சேர்ந்தான் இவனிலுமிகுந்த வாழ்வும் போகபாக்கியமும் உடையவர்கள் உண்டென்று எவர்கள்சொல்ல வல்லவர்கள்—எ-று. (௬௨)

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தக்கசேரலர் மன்னவன்றன்மைமீ திப்பான்
மிக்ககாவல னேவலால்விரைவினர் சூழத்
தொக்கபொற்சுமை யெடுத்தனைதுச்சகன் றானுந்
திக்கெலாம்புகழ் தில்லையம்பதியிடைச் சேர்ந்தான்.

இ-ள். மகா சிவபக்திபரனாகிய சபாபதிப்பிரிய சேரமகாராஜன் சரித்திரம் இப்படியிருக்க அந்த ராஜாவின் ஆக்கினையின்படிக் காவற்காரர்கள் பத்திரமாய் சுற்றிக்கொண்டுவந்து திக்குகளெல்லாந்துதிக்கும் மகிமையையுடைய சிதம்பரதலத் தெல்லைக்குள்ளாகத் தங்கச்சுமையோடும் துச்சகனைக்கொண்டுவந்து சேர்த்தார்கள்—எ-று. (௬௩)

படியிலாதவப் பார்த்திபனேவலோர் சுமையைக்
கடிதுவாங்கினர் நற்றவக்கணத்தினைப் பதியிற்
கொடியவெப்புநோய் வருநெறிக்கோடலான் வருந்தி
முடிவிலாவினை முடிந்திடவாருயிர் முடிந்தான்.

இ-ள். குற்றமற்றசேரமகாராஜன் பொக்கிஷக்காவற்காரர் தங்கச்சுமையைச் சீக்கிரத்தில் வாங்கிவைத்துக்கொண்டு துச்சகனைக் காவலினின்றும் நீக்கிவிட்டமையால் வழிநடையிற் சுரவியாதியினாலும் அவதிப்பட்டுவந்ததினாலும் சிதம்பரபட்டணத்தில் ஓரிடத்திற்சேர்ந்து உடனே தீராவினைகள் யாவு மகலத்தக்கதாக நோய்மிகுத்து ஆருயிரிழந்தான்—எ-று. (௬௪)

கற்பகாடக மலர்மழைகடவுளர் பொழியப்
பொற்பராகமோ டரம்பையர்வரம்பிலர் புகழ
விற்பராவிய விமானமேல் விளங்கியங் கவனுஞ்
சிற்பரானந்த நடையுமச் சிவபத மடைந்தான்.

இ-ள். கற்பகமுதலாகிய ஐந்தருக்களின் மலர்களை மாரிபோற்றேவர்கள்சொரிய அதிக சவுந்தரியமுடைய அரம்பை ஊர்வசிமுதலான அநேகந் தேவகணிகையர்கள் சங்கீதங்கள்பாடி ஆடல்புரியச் சூரியப்ரகாசம்போன்ற திவ்யவிமானத்தில் அழகியவடிவமாய் ஏறிக்கொண்டு துச்சகன் ஞானானந்தம்பெற்ற சிவயோகிகள் அடையும் உயர்வாகிய சிவபதவியைச்சேர்ந்தான்—எ-று. (௬௫)

ஆதிநாயக னடலைக்கண்டில னேனுங்
கோதிலாப்பதி யதனிடைத்துஞ்சலாற் குறியாப்
பாதகம்புரி துச்சகன்முத்தியிற் படர்ந்தா
னீதுசத்தியஞ் சத்தியமிசைக்குமா றெவனோ.

இ-ள். ஆதிகர்த்தாவாகிய பரமசிவத்தின் ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்யாமலிருந்தும் பரிசுத்தமாகிய சிதம்பரதலத்தெல்லைக்குள் இறக்கும்படி நேரிட்டமையால் அளவில்லாதபாதகங்களைச்செய்ததுச்சகன் மோட்சத்தைச்சேர்ந்தான் இது சத்தியம்சத்தியம் இந்தத் தலமகிமையை எவர்களாலுஞ்சொல்லமுடியாது—எ-று. (௯௬)

அண்ணலாடலைக் கண்டிலராயினு முத்தி
யெண்ணில்கோடிய ரிறந்துடன்பெற்றவர் விண்ணு
மண்ணுநாரமு மானுமப்பொதும்பரு மெந்தக்
கண்ணுமாய்ந்தவெவ் வுயிருநற்கதியடைந் திடுமால்.

இ-ள். அம்பலவாணமூர்த்தியின் ஆனந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிசனஞ்செய்யாமலிருந்தாலும் அவ்வெல்லைக்குள் இறந்து சிவகதியை அடைந்தவர்கள் அநந்தங்கோடி ஜீவராசிகளுண்டு அத்தலத்துள் ஆகாயத்திலும், பூமியிலும், ஜலத்திலும், மரங்களிலும், புதருகளிலும், மற்று மெந்தவிடங்களிலும், இறந்த எந்த ஜீவராசிகளும் நன்மையுறுஞ் சிவபதவியையடையும்—எ-று. (௯௭)

பொருவினுரவப் புணரியிற்புணரொடு மீனே
ருருவைமுன்கொணர்ந் தணிதில்லையெல்லையோர் மரத்தின்
மருவியக்கயல் கொன்றுணமாய்ந்தவவ் வுயிர்போய்க்
கருதரும்பெரு முத்தியைப்பெற்றதக் கணத்தில்.

இ-ள். அலைகளினால்மிகுந்த ஒளியுண்டாகிய சமுத்திரத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த ஓர்மீனைப் பருந்து கொத்திக்கொண்டுவந்து அலங்காரம்பெற்ற சிதம்பரதலத்தெல்லையுள் ஓர் மரத்தின்மீதுட்கார்ந்து அம்மீனைக்கொத்தித் தின்னுகையில் அவற்றின் உயிர்நீங்கி யாவருக்குங் கிடைப்பதற்கரிய சிவபதவியை உடனேயடைந்தது—எ-று. (௯௮)

ஈதுபோலவிவ் வெல்லையினமலநீர் வானம்
பூதலந்தனி லிறந்துமுன்னற்கதி புகுந்தோ
ரோதினெண்ணில ராதலாலாடல்கண் ணுறுமற்
சாதலத்தலத் தெய்தினுமுத்திசத் தியமால்.

இ-ள். இம்மீனைப்போல் தில்லைவனத் தெல்லைக்குள் இருக்கும் மரங்கள் தண்ணீர் ஆகாயம் பூமி இவைகளிலிறந்த ஜீவகோடிகள் நன்மையாகிய மோட்சத்தை யடைந்தவைகளைச் சொல்லவேண்டுமென்றால் கணக்கில்லையாகையினால் அம்பலவாணமூர்த்தியினது ஆனந்தநடனதரிசனஞ் செய்தவர்களுக்குமல்லாமல் தரிசனஞ்செய்யாமல் அத்தலத்தில் இறந்தவர்களுக்கும் மேலாகிய சிவபதவிகிடைக்கும் இது சத்தியம்—எ-று. (௯௯)

பொதுவினுடலைக் காணிலப் புரத்திடைமாயிற்
கதியடைந்திடக் கண்டனங் கடற்றலத்தெந்தப்
பதியினும்பெரி திப்பதி பகர்விராட்புருட
னிதயபங்கய மீதெனை விருக்கிசைத்தலினல்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்தில் அம்பலவாணமூர்த்தியின் திருநடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்தாலும் அவ்வெல்லைக்குள் இறந்தாலும் சிவபதவியை யடையக்கண்டோம் இவ்வதிசயங்களினல் கடல்சூழ்ந்த உலகங்களிலிருக்கும் சகலதலங்களிலும் சிதம்பரதலமேயதிகம் அதெப்படியென்றால் விராட்புருட னிதயாரவிந்ததலம் சிதம்பரமென்று இருக்குவேதஞ் சொல்லுகிறபடியினல் அத்தலமே உத்தமத்திலும் உத்தமம்—எ-று. (௧௦௦)

கவையிகந்தமா மகிட்சியைக் கருத்துறின்மற்றை
யவையவங்களு நின்னலை தாயினுமணியா
நவைபடுந்துயர் கருத்துறி னவிலவையவங்க
ளவையுமெய்வணி யெய்தினு மிலகுமோவிலகா.

இ-ள். கவலையென்னுந் துக்கத்தைப்போக்கி மனதில் மகாசந்தோஷத்தைப்பொருந்தி மற்ற அவையவாதிகளில் ஆபரணங்களை அலங்கரித்துக்கொள்ளாவிடினும் அலங்கரித்துக் கொண்டதாகவேவிளங்கும் மனதில் வியாகுலமும் துக்கமும் பொருத்திக் காசரணுதி அவையவங்களில் அநேகவாபரணங்களணிந்திருந்தாலும் அவைகள் பிரகாசிக்குமோ பிரகாசிக்கமாட்டாது—எ-று. (௧௦௧)

இன்னதென்னமன் றிறைகொளும் பூசையாலெந்த
நன்னெடும்பதிப் பூசையு நடந்ததேயாகும்
பொன்னினம்பல வாணர்க்குப் பூசையின்றேலப்
பன்னெடும்பதிப் பூசையாற் பயன்கள்வேறென்னே.

இ-ள். இவ்வகையாய்க் கனகசபையில் அம்பலவாணமூர்த்திக்குப் பூசைநடத்திவந்தால் மற்ற நன்மையாகிய சகல தலங்களையும் பூசித்ததேயாகும் பொன்னம்பலத்தில் சிதம்பரேஸ்வரமூர்த்திக்குப் பூசைநடத்தாமல் இதரதலங்களுக்குப் பூசைநடந்தால் அதனும்பலனில்லை—எ-று. (௧௦௨)

பொருவினுள்ளமோ டன்றியே கண்முதம்புலங்க
ளுருவமாதிய விடயங்க ளுணருமோவுணரா
கருதுமவ்வுளம் புலத்தொகை கடந்திடாதெனினு
மருவுதுன்றொடுன் புணர்தர வல்லதேயதுபோல்.

இ-ள். மனம்பொருந்தாமலிருந்தால் - கண்-காது-நாசி-நா-மெய் முதலிய இந்திரியங்கள் உருவமுதலியவைகளை அறியுமோ அறியமாட்டாது விடையங்களை கடக்காவிடினும் அதனால்வரும் இன்பதுன்பங்களை இன்னதென்றறிந்து அநுபவிக்கின்ற சமர்த்து அவ்வுள்ளத்துக் கிருப்பதுபோல்—எ-று. (௧0௩)

வானலந்திக ழம்பல வாணனைச்சென்று
காணலன்றியெத் தலங்களைக் காணினும்பயனென்
சேணிலங்குமச் சிதம்பரத் திருநடங்கண்டா
லானவப்பெரும் பகையறுத் தருளடைந்திடலாம்.

இ-ள். சகல வளப்பங்களும் பிரகாசிக்குஞ் சிதம்பரதலத்திற்குப்போய்ச் சபாபதியைத் தரிசனஞ்செய்யாமல் மற்ற தலங்களுக்கெல்லாம்போய்த் தரிசனஞ்செய்தாலென்னபலன்வரும் ஆகையினால் ஞானாகாச சொரூபமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்தால் நானென்னும் ஆணவமுதலாகிய பகைவர்களை நாசஞ்செய்து சிவத்தினது திருவருளைப்பெறலாம்—எ-று. (௧0௪)

சொற்றதின்னதேற் சுருதிநா யகனிடங்கொண்ட
நற்றலங்களா லாவதென் னென்னினுண்மறைகள்
முற்றுநாடருஞ் சிதம்பர மூர்த்தியைக்காண்டற்
குற்றவத்தலக் காட்சிக ளேதுவாமுனரில்.

இ-ள். இப்படி சொல்லப்பட்டதனால் வேதங்களுக்குக் கர்த்தனாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் உத்தமமானதலங்களைத் தரிசனங்கள் செய்வதினால் ஆகின்றபலனென்னென்றால் வேதங்கள் முழுதும் அறிவதற்கரிதாகிய அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசனஞ் செய்வதற்குக் கூடுதல்செய்விக்கு மற்றதலங்களின் தரிசனை சொல்லுமிடத்து—எ-று. (௧0௫)

ஆதியம்பலங் காண்டலோ ரருந்தலங்காணற்
கேதுவாகுமோ விமையவ ரெண்ணிலாமூர்த்தி
பேதமுள்ளன வானவப் பெரும்பிணக்கறுத்தோர்
போதநாடிய பரசிவப் பொலிவையொப்பாமோ.

இ-ள். ஆதிகாலமாயிருக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தைத் தரிசனஞ் செய்தால் வேறொரு மேலாகிய தலமிருக்கிறதென்று விவேகத்தினால் எண்ணி அத்தலத்தைத் தரிசிக்கக் காரணமாமோவென்றால் ஆகாது அதெப்படி எனில் ஒரு பரமசிவனே லீலாவிநோதரூபமாய் அநேக தலங்களில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மூர்த்திகளைப் போய்த் தரிசனஞ்

செய்தாலும் ஆணவகாமிய மாயையென்னு மும்மலங்களையும் வென்றவர்கள் சிவயோகத்தினால் இதயாரவிந்தத்தில் நிஷ்கள பரசிவரூபமாகிய ஞானகாச தரிசனைக்குச் சமானமாகாது—என்-று. (௧௦௬)

ஆயபோலருட் சைவநம் மலங்களினழியாத்
தூயவிப்பதி தூயது சுருதியாற்றவத்தான்
மேயசெய்கையுள் ளவற்றினால் விளங்கியபொதுவி
னேயநாடகங் கான்டற்கு முயல்வதேயியல்பாம்.

இ-ள். அப்படிபோல அடியார்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுக்கும் அநேக சிவஸ்தலங்களுக்குள் எக்காலமும் மிகவும் பரிசுத்தமாகி அழியாதிருக்கும் இந்தச் சிதம்பரதலமேயாதலால் வேதங்களினாலும் மகாதபங்களினாலும் நன்மைபொருந்திய உத்தம நடத்தைகளினாலும் பிரகாசிக்கின்ற கனகசபையில் ஆனந்த நடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசனஞ்செய்ய ஆசைகொண்டு முயற்சி செய்வதே மாநிடதேக மெடுத்ததற்குப் பலன்—என்-று. (௧௦௭)

எந்தநல்வினைத் தவங்களு மித்தலங்காணும்
பந்தவாவுள முளதெனிற் பயன்பெறுமிலையேன்
முந்துமப்பய னிலையலை புலன்முரண்முருக்குஞ்
சிந்தைமாதவ வின்னமுஞ் செப்புவன்கேண்மோ.

இ-ள். எவ்விதப் புண்ணியங்களைச் செய்தாலும் எவ்வித தவங்களைச்செய்தாலும் சிதம்பர தரிசனங் கிடைக்கவேண்டுமென்று ஆசைகொண்டு செய்தாற்றான் செய்தபுண்ணியங்களும் தபங்களும் சித்தியாகிப் பலனைக்கொடுக்கும் சிதம்பரதரிசனஞ்செய்ய ஆசையில்லாவிடில் செய்தபுண்ணியங்களும் தபங்களும் சித்தியாகமாட்டாது பலனுங்கொடாது ஆதலால் ஐம்புலாதிகளைத் தீவினைவழியாகச் செலுத்தாமற் சிவசம்பந்தமாகச் செலுத்தும் மனதையுடைய சயிமினிபகவானே இன்னமுஞ் சிதம்பரமகிமையைச் சொல்லுகிறேம் கேளென்று வேதவியாசர் சொல்லத்தொடங்கினர்—என்-று. (௧௦௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இத்தல மமர்ந்துமன்று ளிரும்பதங் காணமுத்தி
சத்திய மென்றுறையைஞ் சார்ந்துவே றோர்தலத்தின்
மெய்த்தவம் புரிந்துமாய்ந்தோர் வீட்டின்ப மெய்தலாகார்
நித்தவம் பலத்துள்ளானை நிந்தைசெய் கையினாலம்மா.

இ-ள். இந்தச்சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருந்து திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்தத்தாண்டவம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்

தியினது இரண்டுபாதாரவிந்தங்களையும் தரிசனஞ்செய்ததினால் முத்தியாகிய சிவபதவியையடையலாமென்று வேதாகமங்களில் நிச்சயமாகச் சொல்லக்கேட்டறிந்தும் சந்தேகமாகவெண்ணி மற்றொரு தலங்களுக்குப்போய் வாசமாயிருந்து மேலாகிய புண்ணியங்களும் தபங்களும் செய்துகொண்டிருந்து இறப்பார்களாயின் இன்பவீடாகிய சிவகதியைப் பெறமாட்டார் அதேனென்றால் சிதம்பரமகிமையைச் சந்தேகமாகவெண்ணி வேறொரு தலத்திற்குப் போயினமையால் நித்யமாகிய சிதம்பரேசமூர்த்தியை நிந்தைசெய்ததாகும்—எ-று. (௧௦௯)

இருடரு பேரவத்தை யிறுதியி னிதயந்தன்னிற்
கருவிக ளொடுங்குமாபோற் கருதிய பதிகள்யாவும்
பொருவரும் புண்டரீக புரத்திடை யொடுங்குமீச
னுருவமா யிதுவெஞ்ஞான்று மொடுங்குறு துன்மையாமால்.

இ-ள். விவேகம் ஓடுங்கி வியாதிமேற்கொண்டு செவிமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்கள் சத்தாதிவிடயங்களை அறிவதற்கில்லாமல் அஞ்ஞானத்தினால் மயக்கமாகிய இருள்வந்தடுத்தவேளையில் தத்வாதிகளெல்லாம் இதயத்திலொடுங்குவதுபோல் நினைக்குந்தலங்கள்யாவும் ஒப்புவமையில்லாத விராட்புருட னிதயகமலமாகிய சிதம்பரத்திலொடுக்கமாயிருக்கும் பரமசிவசொருபமாகிய சிதம்பரதலமோ வெக்காலத்தினும் அழியாமற் பிரகாசிக்கும் இதுசத்தியம்—எ-று. (௧௧௦)

எப்பதி களினுமுள்ள விறையருண் மூர்த்தியாவுஞ்
செப்பருஞ் சிதம்பரத்துட் டிருவதத் யாமந்தன்னி
லொப்புற வடைதலானு னுரைக்குமெக் காலத்துள்ளு
மப்பெருங் காலச்சேவை யதிகவுத் தமமாமென்றே.

இ-ள். எத்தலங்களினும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மூர்த்திகளெல்லாம் வேதாகமங்களாற் சொல்லுதற்கரிதாகிய சிதம்பரதலத்தில் இராத்திரி அர்த்தயாமத்தில் வந்தொடுங்குமென்று சகலகலைகளுஞ்சொல்லுவதினால் மற்ற புண்ணியகாலங்களில் தரிசனஞ்செய்வதிலும் அர்த்தயாமதரிசனையே சிதம்பரத்தில் மகாவுத்தமம்—எ-று. (௧௧௧)

ஐவகைத் தொழிலுக்கேற்ற வைவகைக் கடவுளெல்லாந்
தெய்வத வடிவமான சிவபரன் வடிவதாகு
மெய்வளர் தில்லையெல்லை விடாமலங் குறைகின்றானெஞ்
சைவநா யகனென்றாலோர் தலங்கண்மற் றதின்வேறுண்டோ.

இ-ள். சிருஷ்டி-திதி-சங்காரம்-திரோபவம் - அநுக்ரகமென்னும் ஐந்தொழிலுக்குள் அதிகாரிகளாகியபிரமன்-விஷ்ணு-உருத்திரன்-மகேஸ்வரன்-சதாசிவன்முதலிய விவர்களுக்குங் கர்த்தனாய் பரசிவரு

பமாய் அதிகமேன்மைபெற்று விளங்கும் சிதம்பரதலத்தில் இறந்தாலும் தரிசனஞ்செய்தாலும் ஜீவகோடிகளைச் சிவரூப மாக்கும்பொருட்டாகச் சபாபதி எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறபடியினால் சிதம்பரதலத்துக்கு வேறே ஒருதலத்தையுஞ் சமானமாகச் சொல்லப்படாது—எ-று. (௧௧௨)

மாலயன் முதலாயுள்ள வானவர் குழுவுக்கெல்லா
மேலவன் புராரியென்று விரித்திடுஞ் சுருதியாவுந்
தாலமேற் றலங்களிந்தத் தலத்தினுக் கொவ்வாதென்றென்
றோதிடு மந்தவேத முறைக்கலாந் தகைமையென்றால்.

இ-ள். விஷ்ணு பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவன் சிவனேயென்று நான்குவேதங்களும் விரிவாகச்சொல்லி முறையிடும் அவ்வேதங்கள் பூமண்டலத்திலுண்டாகிய சிவதலங்களுக்கெல்லாம் மேலாகியது இச்சிதம்பரதலமேயென்று நிச்சயமாகச்சொல்வதினால் இதற்குச் சமானமான தலமில்லை—எ-று. (௧௧௩)

அதிகமொப் பானதேவ ரரன்றனக் கில்லைதில்லை
முதுபதி தனக்குமிந்த முறைமைவா றேனைவேணி
மதியவற் கொப்பென்றுள்ளு மனத்தரோ பதிதரெந்தப்
பதியுமிப் பதிக்கொப்பென்னும் பதகரும் பதிதராவார்.

இ-ள். பரமசிவனுக்கு மேலாகியும் ஒப்பாகியுமிருக்கிற தேவர்களில்லை அதுபோல் முதுமையான சிதம்பரதலத்துக்கு மேலாகியும் ஒப்பாகியும் இருக்கிறதலங்களுமில்லை சந்திரனைச் சடையிலணிந்த பரமசிவனுக்கு ஒப்பென்று மனதில் வேறொரு தெய்வங்களை நினைக்கின்றவனே பாதகன் எந்தத் தலத்தையாகிலும் இந்தச் சிதம்பரதலத்துக்கிணையாக மனத்திலுன்னினால் அப்பாதகனிலும் மகாபதிதனாவான்—எ-று. (௧௧௪)

ஓதுபன் னெறியுள்வேத வொழுக்கமே யுயர்ச்சிமுத்தி
சாதனம் பலவுட்பூதி சாதனந் தலைமைவெற்பின்
மாதொரு பாகற்கேற்க வழிபடும் பூசைதன்னு
ளாதர மவன்றனன்பர்க் கன்பினி லளிக்கும்பூசை.

இ-ள். அநேக சாத்திரங்களில்சொல்லும் ஆசாரங்களைவிட வேதத்திற்சொல்லும் ஆசாரமே உத்தமம் மோட்சசாதகமாகிய அநேகவிதசாதனத்திலும் விபூதியே முதற்காரணமாகிய மோட்சசாதனம் பர்வதராஜகுமாரியாகிய பார்வதிதேவி வாமபாகத்தில்விளங்கும் பரமசிவனைச் சகலவுபசாரத்துடன் பூசைசெய்வதிலும் பரமசிவத்தடி

யார்கள் சந்தோஷமடையப் பக்தியுடன் பூசிப்பதே உத்தமமானது
சை—எ-று. (௧௧௫)

வேதமந் திரத்துட்போத மிகுஞ்சத வுருத்திரம்பே
ராதிமந் திரத்தினொடு மஞ்செழுத் ததிகமென்று
மேதமி லறங்களாதி யீந்திடும் விரதந்தன்னிற்
சீதரன் முதலோர்பேணுஞ் சிவார்ச்சனை பெரியதாகும்.

இ-ள். வேதங்களில்சொல்லு மந்திரங்களுக்கெல்லாம் உத்தம மாகியது உருத்திரமந்திரம் உருத்திரமந்திரநாமங்களுக்குள் நடுநாய கமாகவிளங்கும் பஞ்சாட்சரமே உத்தமமாகியமந்திரம் தானதரும ங்களினும் பலவிரதங்களினு மேலாகியது விஷ்ணுமுதலிய தேவர் கள் யாவரும் ஆவலோடுசெய்யும்சிவபூசை அதைச்செய்வதே உத்த மம்—எ-று. (௧௧௬)

வருண்மெண் ணிலவுள்வேத மறையவ ருயர்ந்தோர்நீதி
யருளுமாச் சிரமந்தன்னுட் டுறந்தவ ரதிகமன்பு
பெருகிய வறத்திற்கொல்லாப் பேரறம் பெரிதுநன்றுந்
தருபவ ரவருட்டக்க தேசிகர் தலைவராவர்.

இ-ள். அநேக ஜாதிபேதங்களுக்கெல்லாம் வைதீகப்பிராமண னேயதிகம் ஆச்சிரமங்களுக்கெல்லாம் ஞானநீதியையுணருஞ் சந் னியாசமேயதிகம் தருமங்களுக்கெல்லாம் அன்போடும் இரக்கத்தோ டும் ஜீவவதைசெய்யாமலிருப்பதே யதிகம் நன்மையைத்தருகிற தரு மஞ் செய்கிறவர்களிலும் ஞானோபதேசஞ்செய்கின்ற குருவே அதி கம்—எ-று. (௧௧௭)

பற்பல ஞானந்தன்னுட் பரசிவ ஞானமேலாம்
பொற்புறு மிவைகள்போலப் புடவிமேற் பதிகடம்முட்
கற்பனை யில்லாஞானக் ககனமென் றிருக்கோலிட்ட
வற்புதங் கொண்டதில்லை யம்பல மதிகமன்றே.

இ-ள். பற்பலவித ஞானங்களுக்கெல்லாம் மேன்மைபொருந்தி ய சிவஞானமேயதிகம் பொறுமைதங்கிய விவைகளைப்போல் பூமண் டலத்தில்விளங்குந் தலங்களுக்குள் வேதங்களெல்லா முறையிடும் ம கிமையையுடைய கனகசபையதிகம் அப் பொன்னம்பலத்திலாடும் அ ம்பலவாணமூர்த்திக்கு விருப்பாகிய சிதம்பரமே அதிகம்—எ-று. ()

புகழுறும் புண்டரீக புரத்தினுக் கெந்தஞான்று
நிகரதி கங்களில்லை நிகரதி சங்களாகப்

பகர்பவ னுடனோர்வார்த்தை பகர்ந்தவன் பாவிவேதஞ்
சகலமு முணர்ந்துந்தேருன் றன்றந்தை தனயனல்லன்.

இ-ள். சகலவேதங்களும்புகழும் விராட்புருட னிதயகமலமாகி ய சிதம்பரத்திற்கொப்பாகிய தலமும் அதிகமாகிய தலமும் இல்லை அப்படி இருக்க சமமும் அதிகமும் வேறொன்றுண்டென்று சொல்லுகின்றவன் மஹாபாவி அப்பாவியோடு ஓர்வார்த்தை சொன்னவனும் அவனிலும்பாவி அவன் வேதங்களையெல்லாம் படித்துணர்ந்தாலும் தெளிந்த அறிவில்லாதவனேயாம் அன்றியும் அவன் தந்தைக்குப் பிறந்தவனுமல்ல—எ-று. (௧௧௯)

போகமும் வீடுமன்று புனிதனைக் கண்டாலன்றி
யாகுமோ பதிகளிங்ஙன் றுற்றிய வறங்கணீத்து
மாகமார் புரிசைத்தில்லை மாநகர் நோக்கியன்பா
லேகுதி முனிவமுத்தி யெதிர்ந்தவப் போதேயெய்தும்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்திலே சபாபதியைத் தரிசனஞ்செய்யாவிடின் போகபாக்கியங்களும் மோட்சமும் கிடைக்கமாட்டாது ஆகையாயினுல் மற்றதலங்களில்செய்யுந் தவங்களையுந் தானதருமங்களையும் நிறுத்தித் தேவலோகம்வரைக்கும் அளாவிய மேல்நிலைமாடங்கள் விளங்கும் மகாமகிமையையுடைய சிதம்பரபுரத்திற்சென்று பக்தியுடன் நீபோய்த் தரிசனஞ்செய்தால் உடனே மேலாகிய சிவபதவிகிடைக்கும் சயிமினிபகவானே இன்னமு மதன்மகிமையைச் சொல்லுகின்றேமென்றார் வேதவியாசர்—எ-று. (௧௨0)

பத்தியு நியமந்தானு முயர்ச்சியும் பழுதொன்றின்றி
முத்தியு முத்திநல்கு முழுமுத லூனநீங்காச்
சத்தியுஞ் சிவமுமான தனிச்சுட ராடல்கண்டு
வித்தக வீடுகாண்டி வேறிதம் மையமின்றால்.

இ-ள். அன்பும் நன்மையும் ஆசாரமும் ஆதிக்கியமும் ஒருகாலமுங் குறைவில்லாமல் மேலாகிய சிவபதியைக்கொடுக்கும் அந்த பரிபூரணசொரூபமாகிய பரமசிவனை எப்போதும் நீங்காமல் பராசத்தியாகிய சிவகாமசவுந்தரி வாமபாகத்திற் கலந்துவிளங்க ஏகரூபமாய் ஆனந்தநடனம்புரியும் லீலாவிநோதத்தை வேதாந்தஞானமறிந்த சமர்த்தனாகிய சயிமினிபகவானே நீ தரிசனஞ்செய்து நித்தியமாகிய மோட்சத்தைச்சேர்வாய் வேறே இதற்குச் சந்தேகமில்லை—எ-று. (௧௨௧)

பேறிவையென்னுமையம் பேதமை தன்னாலுற்றோர்
மாறிலா நிரையத்தன்னின் மாரவு ரவத்தைச்சேர்வர்

தேறுதி முனிவவென்று செவித்துணை களிப்பவன்பாழ்
கூறினன் புராணம்யாவுங் கூறிய கொள்கைமேலோன்.

இ-ள். இந்தச் சிதம்பரதரிசனஞ் செய்வதினால் மோட்சங்கிடைக்குமென்பதைத் திடமாக நம்பாமல் முன்செய்தபாதகத்தினால் அறிவில்லாமற் சந்தேகமாயெண்ணினவன் மகா பயங்கரமாகிய துன்பத்தைச்செய்கின்ற ரவுரவாதிநாகத்தில் அழுந்திப்போவான் ஆகையினால் சிதம்பரமகிமையைப் பக்தியாகவும் உறுதியாகவும்கொண்டு மனந் தெளிந்துக்கொள்ளென்று சயிமினிபகவான் இருசெவியென்னும் வாயினால் சிதம்பரமகிமையென்னுந் தேவாமிர்தத்தை பானஞ்செய்து சந்தோஷிக்க அன்புடன் யாவருங் கடைத்தேறும்பொருட்டுப் பதினெண்புராணமும் வகுத்துரைத்த வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தருளினரென்று சூதபுராணிகர் நயிமிசாரண்யவாசிகளாகிய சவுனகாதிமுனிவர்களுக்கு உபதேசித்தார்—எ-று. (கஉஉ)

துச்சகச்சருக்க முற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் நான்குக்கு திருவிருத்தம் - ௬௫௬.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

நியமச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சுரர்தொழ வீடுபெற்ற துச்சகன் சரிதந்தன்னில்
விரவிமுன் னறிந்தவாறு விளம்பின மிப்பாலிப்பார்
பரவிய தொல்லைத்தில்லைப் பதியிடை யுறைவோர்தங்கள்
வரமிகு நியமந்தன்னை வகுத்துரை செய்யலுற்றும்.

இ-ள். தேவர்களும் பணியத்தக்கதாகச் சிவபதவியைப்பெற்ற துச்சகன்சரிதத்தில் நாம் முன் ஞுராய்ந்தறிந்தமட்டுஞ் சொன்னோம் இப்பால் இந்த பூமண்டலமெல்லாம் தோத்திரஞ்செய்கின்ற பழைமையாகி ப்ரகாசிக்கும் சிதம்பரதலத்தில் மிகுந் தவரம்பெற்று வாசமா

விருப்பவர்கள் நியமத்துடன் நன்மார்க்கமாய் நடந்துக்கொள்ளுகின்ற முறைமை இப்படியென்று வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தபடிக்குச் சூதபுராணிகர் நயிமிசாரண்ய வாசிகளாகிய சவுனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினர்—எ-று. (க)

சலமகன் முனிவன்கூறச் சயிமினி யிவைகளெல்லாங்
குலமறைப் பொருளேநீதி கொண்டதே சிகரன்பெய்தி
நலமிகு மெனவுமென்று நவிற்றுதல் கடனேயாணிங்
கலமுற வுரைத்தாயொன்று மடியனேற் கையமின்றால்.

இ-ள். கோபத்தைசெயித்த வாதராயணர்சொல்லச் சயிமினிபகவான்கேட்டுச் சொல்லுகின்றார் தேவரீர் திருவுளம்பற்றிய சிதம்பரதரிசனஞ்செய்த துன்மதனும் அத்தலத்தில் இறந்த துச்சகனும் சிவபதவியைப்பெற்றதும் அத்தலமகிமையையும் தேவரீர்மொழிந்ததினால் நான்குவேதங்களில்சொல்லும் பொருளென்றுணர்ந்தேன் நன்மையைத்தரும் இந்தமகிமையை அடியேனுக்கு விருப்பமாக உபதேசிக்கவேண்டிய கடமையாதலினால் திருவாய்மலர்ந்து தெளிவாகச்சொன்னமையால் அடியேன் சந்தேகமின்றித் தெளிந்துக்கொண்டேன்—எ-று. ()

ஞானதே சிகர்களுண்மை நவின்றிடி லிதனுக்கைய
மானவர் பதிதராத லதிசய மன்றேதில்லை
மானக ருறைந்துவாழு மாசிலா நியமமன்பு
தானுற வருள்செயென்னத் தவமுனி சாற்றலுற்றான்.

இ-ள். ஞானகுருவானவர் இரகசியப்பொருளைக் கருணையினால் உபதேசம்செய்தால் அதனை மெய்யென்றெண்ணாமல் சந்தேகப்பட்டவர்கள் விரதந்தவிர்ந்த பதிதராகின்றது புதுமையல்ல தில்லையம்பலத்தின்கண் தபோதனர்கள் வாசஞ்செய்யும் நியமத்தினது பக்திமுறைமை இவ்வகையென்று தேவரீர் அடியேனுக்கு அநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று சயிமினிபகவான்கேட்கத் தபோநிதியாகிய வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றுகின்றார்—எ-று. (௩)

யாதொரு தேயந்தன்னி லிருப்பவர் தில்லையெய்துங்
காதல்கூர் நியமங்கொண்டு சிவார்ச்சனைக் கடன்கண்முற்றி
மாதவர் மறையோர்க்கேற்ற வந்தனை புரிந்திறைஞ்சி
யாதர மஞ்சப்போற்றி யவரருள் பெற்றபின்னர்.

இ-ள். எந்தத்தேசத்தி லிருக்கிறவர்களும் சிதம்பரதலத்துக்குப் போகவேண்டுமென்றெண்ணி மகாநியமத்துடன் சிவபூசைகள்முடித்துக்கொண்டு சிவயோகிகளுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் சந்தோஷம்

வரும்படித் தன் செல்வத்திற்குத்தகுந்த உபசாரங்கள்செய்து பணிந்து துதித்து மிகுந்த ஆவலுடன் அடியேன் சிதம்பரதரிசனஞ்செய்யவேண்டுமென்று கொண்டவிரதம் நிறைவேறத்தக்கதாக நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அவர்கள் உத்தாரம்பெற்று பின்பு—எ-று. (௪)

கட்டுறு காமமாதி கட்டற விட்டுவட்டைக்
கிட்டிடம் பியாரிடத்துங் கேண்மைகூ றடிசில்கொள்ளா
தட்டதன் சொன்றியென்று மிசைந் தயலார்தங்கையி
னெட்டுணைப் பொருளுங்கொள்ளா திறைபுகழ் பரவியெய்தி.

இ-ள். பற்றிக்கொண்டிருக்கும் அஞ்ஞானமென்னும் காமக்குரோதமுதலாகிய அந்தரங்க சத்துருக்களைவென்று சிதம்பரதலத்துக்குப்போகின்ற மார்க்கஞ்சேர்ந்து பரதிரவியங்களில் வெறுப்புற்றும் அன்னியரிடத்தில் அன்னபானாதிகள்யாவும் எள்ளளவேனும் இச்சியாமல் தான் தேடியபொருளில் போஜனமும் மற்றசெலவுகளுஞ் செய்துகொண்டு அம்பலவாணமூர்த்தியினது கீர்த்தியைப்புகழ்ந்து துதித்துக்கொண்டுபோவது—எ-று. (௫)

சென்றுல கத்துண்மிக்க தில்லையம் பதியினெல்லை
துன்றியங் கற்றையுண்டி துறந்துமுன் டிதமுமெய்தித்
தன்றுணைக் கங்கையாதி சேவிக்குந் தகைமைபூண்ட
பொன்மரு புண்டரீகப் பொய்கையைக் கண்டுபோற்றி.

இ-ள். நியமத்துடன்சென்று உலகங்களுக்குள் முயற்சிபெற்ற சிதம்பரதலத்தெல்லைக்குள் போயினவுடன் அன்றையதினம் ஆகாரங்கொள்ளாமல் உபவாசமாயிருந்து முடிமயிரிறக்கிக் கங்கைமுதலிய மகாநதிகளெல்லாம் வந்துபணியும் மகிமையையுடைய தங்கமிமத்தாமரைபோல்விளங்குஞ் சிவரூபமாகிய சிவகங்கையைவணங்கித்தோத்திரஞ்செய்துபின்பு—எ-று. (௬)

அன்புடன் மூழ்கியேறி யருட்சிவ லோகத்திற்றன்
றென்புகழ்க் கிழவர்வாழச் செய்வன செய்தேயங்கம்
பொன்புவி கன்னியன்னம் பசுத்துகில் புகன்றதான
மின்பொலி சடையாற்பேணும் விளங்குவே தியர்பாலல்கி.

இ-ள். மிகுந்த பக்தியுடன் சிவதுதி செய்துகொண்டு அச்சிவகங்கையிற் றீர்த்தமாடிக் கரையேறிச் சிவபூசைமுடித்துக் கருணையோடுஞ் சிவலோகத்தில் தனது பிதுர்களுக்குச் சிவபதவிகிடைக்கத் திலதர்ப்பண முதலானதுஞ்செய்து மிகுந்தகாதலோடும் சொர்ணதானமு-

பூதானம்-அன்னதானம்-கன்னிகாதானம்-கோதானம் - வஸ்திரதானம் இவைமுதலாகிய மகாதானங்களைத் தனக்கியன்றமட்டும் மின்னற்கொடிபோல் அழகுபெற்ற சடையையுடைய பரமசிவனை தியானித்துச் சிவபூசையும் வேதபாராயணமுஞ் செய்யும் வைதிக பிராமணர்களுக்குக்கொடுத்து—எ-று. (௭)

ஆறுவெம் பகையைநூறி யருட்குரு மஞ்செழுத்தை
நூறுட னெண்காலன்பா லுவன்றபின் மறைகளின்னுந்
தேறருங் கருணைச்சோதித் திகழ்திரு மூலத்தானத்
தூறிய நேசமேன்மே லுள்ளிடை வளரவெய்தி.

இ-ள். காமாதிவுட்பகை ஆறையும்போக்கிக் கிருபையுண்டாக்கும் பஞ்சாக்ஷரத்தை நூற்றெட்டு உரு பக்தியுடன் ஜெபஞ்செய்துபின்னர் பிரதக்ஷணம்வந்து வேதங்களாலும் இன்னமும் அதன்மகிமையை அறிதற்கரிதாகிய பரஞ்சோதிமயமாய் பிரகாசிக்கும் மூலஸ்தான சிவலிங்கத்தினிடத்தில் பக்தியானது மனதில் மிகவும்பொருந்தச் சந்நிதானத்திற்குப்போய்—எ-று. (௮)

சந்நிதி தன்னின்மூக்கால் விதிப்படி தாழ்ந்தெழுந்து
பின்னரும் வலஞ்செய்தைங்காற் பெரும்பய னுறப்பணிந்தங்
கின்னபே ருருவஞ்செய்கை யீதென விருக்குமோராப்
பொன்னவிர் கொன்றைவேணிப் புனிதன்மேன் மகிழ்வுகூர.

இ-ள். மூலஸ்தான சந்நிதானத்தில் மூன்றுவிசை விதிப்படி பணிந்தெழுந்து பின்பு ஐந்துதரம் வலம்வந்து மேலாகிய பாக்கியங்கிடைக்கத்தக்கதாகவணங்கி அரிபிரமாதிகளாலுங் காணுதற்கரிய பெரிதாகியவடிவமும் நடத்தையும் இவ்வகைப்பட்டதென்று வேதங்களாலு மறிதற்கரிய பொன்னிறமுடைய கொன்றைமாலிகையினால் அலங்காரம்பெற்ற சடாடவியையுடைய மூலலிங்கத்தினிடத்தில் பக்தியும் ஆனந்தமும் உண்டாக—எ-று. (௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காரணகாரிய மாகிநிறைந்து கடந்துவிளங்குபெரும்
பூரணஞான சுகோதயநாத புராசபராதிபரா
வாரணவாரண பேதமளித்த வகண்டிதவண்டருட
னாரணனான்முக னடரிதாகிய நாதவெனப்பரவா.

இ-ள். சிருட்டி-திதி-சங்காரம் - திரோபவம் - அநுக்கிரகமென்னும் ஐந்தொழிலுக்கும் வித்தாகியும் சகலரூபமாகியும் எங்கும்நிறைந்தும் அதிகப்பட்டும் பிரகாசிக்கும் பெருமையையுடைய அகண்டா

காரமானவனே சிவஞானமும் பேரின்பமும் அடியார்களுக்குண்டாகத்தக்கதாக அருட்சுரக்குங்கர்த்தனே ஜீவநாயகனே மேலான பராபரவஸ்துவே நான்குவேதங்களையும் அயிராவதமென்னும் யானையையும் உடையாகத்தரித்தவனே அநேக ஜீவபேதங்களையுண்டாக்கிய அசைவில்லாதவனே தேவர்களும் அரிபிரமாதிகளுங் காணுதற்கரிதாகிய நாதமயமானவனே என்று தோத்திரஞ்செய்து—எ-று. (௧௰)

பூதலமாடைக ளார்டைகளோடைகள் பூண்மகுடங்கடவுட்
டாதியர்கேதன முத்தணிசத்திர சாமரமின்னமிர்தந்
தீதறுமாமணி தூபம்விடாதொளிர் தீபமொடின்னனபோ
லோதிப்யாவையு மேதமறும்படி யுள்ளமகிழ்ந்துதவி.

இ-ள். நன்மையைத்தரும் - நெல்-கரும்பு-வாழைமுதலியவைகளுள்ள நிலங்கள் திரவியங்கள் நல்லவஸ்திரங்கள் தாமரை செங்கழுநீர் அலருந் தடாகங்கள் கிரீடமுதலிய ஆபரணங்கள் தேவகணிகையர்கள் முத்துக்குடைகள் சாமரைகள் அறுசுவையோடுங்கூடிய பதார்த்தங்கள் பணியாரவகைகளுடன் அன்னராசிகள் ஓசையைத்தரும் மணிகள் சாம்பிராணிதூபங்கள் எந்நேரமும் பிரகாசிக்குங் கனகமயமாகிய தீபங்களும் சகலதீவினைகளுந் தொலைபத்தக்கதாக மனக்களிப்புடன் ஆலயத்துக் கமர்த்திக்கொடுத்து—எ-று. (௧௧)

தண்ணளிகூரிம வானருள்சுந்தரி சந்நிதியிற்பணிவுற்
றெண்ணியவின்னன நல்கியிறைஞ்சுக வில்லையிலையெனிற்
கண்ணியவணுவள வாயினுநெஞ்சு களிக்கவளித்தருள்கூ
ரண்ணலையன்பின் வணங்கினரன்பர லாதவரன்பர்களே.

இ-ள். குளிர்ச்சிபொருந்திய கருணையைப்பொழியும் பர்வதராஜகுமாரியாகிய சிவகாமசவுந்தரி சந்நிதானத்தில் வணங்கி முற்சொன்ன உபசாரப்பொருள்களை பக்தியுடன்கொடுத்துத் தோத்திரஞ்செய்யக்கடவது இவ்வகையளிக்கச் சக்தியில்லையேல் தனக்கியன்றவகையில் தினைத்துணையேனும் மனக்களிப்போடுங் காணிக்கைக்கொடுத்துக் கிருபாரசம்பொழியுங் கர்த்தனாகிய சபாபதியைச் சித்தசுத்தியுடன் விருப்பமாகத்தொழுதவர்களே சிவபக்தர்கள் இந்நடத்தையில்லாதவர்கள் சிவனடியார்களல்ல—எ-று. (௧௨)

யாதுமிலாரொனி விலைமலராயினு மிட்டுவணங்குதலே
நீதியலாநெறி நீதிகொள்கைப்பொரு ளேனர்படலொன்றிலரோ
லாதிதனுலைய மீதிறைசூடிய கற்றியவன்றிடவன்
போதருசெம்மை மலாதியெடுத்தயல்போகடன்மாகடனே.

இ-ள். யாதொருபொருளுங் கையிலில்லையாயின் பத்திரபுட்பங்களாயினுஞ் சிவசந்நிதியிற்கொடுத்துப் பணியவேண்டியதே கருமம் அதல்லாமலும் நன்மார்க்கத்துடன் தேடியபொருள் சிவனுக்குப் பிரீதியாகையால் அநீதியாய்த்தேடிய திரவியஞ் சிவனுக்கு யோக்கியமல்ல மேலும் யாதொருபொருளி லெவ்வளவாயினுந் தன்கையிலில்லாமற் சிவாலயத்துக்குப்போகிறது விதியல்ல ஆயினும் இன்னுமொருவிதஞ் சொல்லுகிறோம் ஆதிகர்த்தாவினுடைய ஆலயத்திற் பரமசிவனணிந்துகழித்த நிர்மாலிய முதலியவைகளையும் மற்றுமுள்ள அசுத்தங்களையும் நீக்கிச் சுத்திசெய்துகொண்டிருப்பது கடமை—எ-று. (௧௩)

ஈதுமிலாரெனின் முன்பரிசாரக ரிதையமகிழ்ந்திடநன்
கோதிவணங்கவ லாதுபணிந்தெழ லொழிவதுவேகருமம்
வேதமுமிப்படி நிச்சயமாக விளம்பியதப்படியே
யாதிநெடும்பதி யண்ணல்பதந்தொழு மன்பினரன்பர்களால்.

இ-ள். இவ்வகைக்கும் இல்லாமற்போயினும் சிவசந்நிதியிற் பணிவிடைகள் செய்துகொண்டிருக்கும் அடியார்களது மனதுசந்தோஷிக்க நன்மையாகிய உபசாரங்கள்சொல்லித் துதித்துப் பணியவேண்டியதே முறைமை அப்படிநடவாமல் வீணுகப்போய்த் தெண்டனிட்டெழுவதை விட்டுவிடுவதே காரியமென்று நான்குவேதங்களும் உண்மையாகச்சொல்லி யிருப்பதினல் முன்சொல்லியமுறைமையைப் போன் உயர்ந்த சிவாலயத்துக்குப்போய்ப் பரமசிவத்தினது பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்துபணியும் அன்பர்களே பக்தர்களாவார்கள்—எ-று. (௧௪)

பின்னருமாமகிழ் வால்வலம்வந்து பிறங்கியமூவொருகா
னன்னிலனூடு பணிந்துயர்சந்நிதி நன்கினிருந்தருள்கூர்
முன்னவர்பேணிய வக்கரமஞ்சு முயங்கியுயிர்க்குயிரா
மின்னமிர்தந்தம துள்ளுறநூறுட னெட்டுருவேறியபின்.

இ-ள். பின்னையு மிகுந்தசந்தோஷத்துடன் பிரதக்ஷணங்கள்வந்து சந்நிதிக்குமுன்பாகப் பரிசுத்தபூமியில் கரசரணாதி அவையவங்களபொருந்த மூன்றுதரந் தீர்க்கதெண்டனிட்டுச் சந்நிதிக்கெதிர்ப்பக்கத்திற்பது மாசனமாகவிருந்து கிருபையயளிக்கும் பரமசிவத்துக்கு விருப்பமாகிய பஞ்சாட்சரத்தை ஏகமனதோடு பிராணனுக்கு நாயகனுகியும் தேவாமிர்தம்போன்ற பஞ்சாட்சர ரூபமுமாகிய பரம்பரனைத்தியானித்து நூற்றெட்டுதரம் ஜெபஞ்செய்தபின்—எ-று. (௧௫)

நின்றுபணிந்தவ ணின்றுமகன்றரு ளேயம்வளர்ந்திடமுன்
னென்றதிகான புலன்கரணங்களு மொன்றினருள்ளொளியா

யென்றுமரும்பொரு ளென்றுமறைக்குல மென்றுமுரைத்திடமா
மன்றுணடம்புரி வள்ளன்மலர்ப்பதம் வந்தெதிர்கண்டுதொழா.

இ-ள். இந்தப்ரகாரம் பஞ்சாட்சரஜெபமும் பிராணாயாமமுஞ் செய்து சிவானந்தம்பொருந்தினவனாய் எழுந்து சந்நிதானத்திற்குமுன்பாகநின்று சிவபக்திபெருகவும் தனக்குக் கைவசப்படாத ஐம்புலன்களையும் மனமுதலிய அந்தக்கரண நான்கையும் வசப்படுத்திக்கொண்டு சிவயோகிகளிதயாரவிந்தத்தில் சோதிஸ்வரூபமாயும் நித்யமாயும் மனவாக்குக்கெட்டாத வஸ்துவென்று வேதங்கள் எப்போதுந் தோத்திரஞ்செய்யு மகாமகிமையையுடைய திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது சரணாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்து பணிந்தபின்—எ-று. (௧௬)

என்னுடலென்னுயிரென்னுணர்வென்செயலென்பவிகந்துடையோர்
முன்னுணர்வாகிய பேருணர்வென்று முயங்குபுயங்கமணிப்
பொன்னவைமுன்னர் மகிழ்ந்துதிகழ்ந்து புகழ்ந்துலகேழுடையா
யின்னமிர்தேபொரு ளேயருளேயென வின்புறுமன்புமிகா.

இ-ள். என்னுடையதேகம், என்பிராணன், என்னறிவு, என்தொழில் என்னும் மும்மலங்களையகற்றிய பெரியோர்களுடைய அறிவுக்கு முதன்மையாகிய சிவத்தியானமே நித்தியமாகியதென்று எண்ணி நாகரத்தினங்களிழைத்த கனகசபைக்குமுன்பாக ஆனந்தங்கொண்டு சகலலோகநாயகனே இனிய தேவாமிர்தமே பராபரவஸ்துவே கிருபைக்கடலே அருளே அரும்பொருளே என்று இன்புற்று பக்தியென்னும் அன்புபெருக—எ-று. (௧௭)

ஆலமருங்கத னீழலிலேமூல காருடையானுறைய
மூலமென்டும்பதி யெய்தியிறைஞ்சிய முறைகுறையாதிவனுஞ்
சீலமுறும்படி நன்னியமத்தொடு சேவைபுரிந்தருளோர்
பாலுடையான்விடை யாண்டமாடிய பதமலரிதையமுறா.

இ-ள். ஆலமரத்தின் தென்கீழ்ப்பக்கத்து நீழலில் புவனங்களுக்கெல்லாங் கர்த்தனாகி எழுந்தருளியிருக்கும் மூலஸ்தான மகாலிங்க சந்நிதானத்திற்குவந்து வந்தனை வழிபாடுடனே முன்சொன்னவிதிப்படி தவறாமற்செய்து திருச்சிற்றம்பலத்திலும் பரிசுத்தத்துடனே ஞானமுண்டாக வந்தனை வழிபாடுபுரிந்து சேவித்து அநுக்கிரகசத்தியாகிய சிவகாமசவுந்தரியை இடப்பாகத்திலுடையவனும் ரிஷபவாகனமுடையவனுமாய் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதாரவிந்தங்களை இதயகமலத்தில் நிலைமையாகவைத்துக்கொண்டு—எ-று. (௧௮)

நாதபுராதன ஞானவிநோதைய ஞானநடம்புரியும்
பாதகிராமய வாதிப்ரோசப ராபரதத்துவநால்
வேதபராயண சீதர்ஞயக வெற்பருள்கற்புமிகு
மர்தொருபாலுடை யாயெனநின்று வழுத்திவணங்கியபின்.

இ-ள். நாதனே, பழமையானவனே, ஆதியந்தமில்லாநாயகனே, மலையரையன்தபோமகிமையாற்பிறந்து பதிவிரதைகளுக்கெல்லாஞ் சிரோரத்தினம்போன்ற பார்வதிதேவியை வாமபாகத்திலிருத்தியவனே என்று நின்றுகொண்டு தோத்திரஞ்செய்து பணிந்தபின்பு—எ-று. ( )

அருள்விடைபெற்றரு மாமறைசூழ்திரு வாலயவெல்லைகடந்
தொருமைகொடத்தின மங்கனுறைந்தொளி கதிருதையத்திலெழுந்
திருவினைசெற்றிடு பங்கயவாவியி னினிதுபடிந்தருளான்
மருவியதான மிசைந்தனமாதவர் மறையவர்பாலருளி.

இ-ள். சிவாநுக்கிரகம்பெற்றுத் தண்டிகேஸ்வரரைவணங்கி மேலாகிய வேதங்கள்நிறைந்திருக்குஞ் சிவாலயத்தின்வெளியேவந்து அன்றையதினம் ஒருமையாகிய மனோயக்தியுடன் அத்தலத்திலோரிடத்திற் சயனித்திருந்து சூரியோதயத்திற்குமுன் எழுந்திருந்து நித்தியகருமங்களைமுடித்துக்கொண்டு பரிசுத்தமாகி நல்வினை தீவினையென்னும் பாசபந்தத்தைநீக்கிச் சகல போகபாக்கியங்களும் மோட்சமுங் கொடுக்குஞ் சிவகங்கையில் நியமத்துடன்மூழ்கிச் சிவபூசைமுடித்துக்கொண்டு மனதிரக்கத்துடன் பெரியோர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் தானதருமங்கள் தன்னாலியன்றமாத்திரங்கொடுத்து—எ-று. ( )

சீதரநாடரு மன்றினடம்புரி சேவடிகண்டனே
பூதலவானவர் சைவர்தபோதனர் புந்திகளித்திடமா
ரோதனநல்கி மகிழ்ந்துபுகழ்ந்தரு ளற்றவமோவவிறை
லேதமில்போனக மோனமொடுண்டிட லேயியல்பாகுமரோ.

இ-ள். விஷ்ணுவின் உலகத்திலுள்ளவர்களுங் காணுதற்கரிய திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவம்புரியுஞ் செந்தாமரைமலர்போல் விளங்குகின்ற பாதங்களைத் தரிசனஞ்செய்து முன்சொல்லிய வண்ணம் வந்தனை வழிபாடுகள்செய்து பூலோகதேவர்களாகிய பிராமணர்களுக்குச் சமாராதனையும் சைவமார்க்கந்தவறாத சிவனடியார்களுக்கும் சிவயோகிகளுக்கும் மகேசுரபூசையும் மனது சந்தோஷிக்கச்செய்வித்து ஆனந்தத்தையடைந்து தோத்திரங்கள்செய்து அப்பெரியோர்கள் கட்டளையின்படி சுத்தபோஜனம் மவுனத்துடன் மந்திரக்கிரமமாக போசித்து நியமத்துட னிருப்பதேமுறைமை—எ-று. (௨௧)

மிக்கநலந்திகழ் புண்டரிகத்தட மீதுபடிந்துடனே
யக்கரமஞ்சையு நூறுடனெட்டுரு வங்ஙனவிற்றிமதிச்
செக்கர்நறுஞ்சடை யானடமாடிய சேவடிகண்டவர்தா
மிக்கொடுவன்பவ மெய்தவிரும்பினு மெய்துவரோவிலையால்.

இ-ள். மிகுதியும் நன்மையைத்தரும் சிவகங்கையில் தீர்த்தமாடிப் பஞ்சாட்சரத்தை நூற்றெட்டுதரம் அவடத்திற்செபித்து செக்கர்வானத்தையொத்த சடாமகுடத்தில் சந்திரனையணிந்த சபாபதி ஆனந்தத்தாண்டவம்புரியும் பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்யப்பேறுபெற்றவர்கள் பின்பு துன்பத்துக்கிடமாகிய ஜனனம் வேண்டுமென்று ஆசித்தாலும் அவர்களுக்கு மறுபடியுஞ் ஜனனமரணம்பொருந்தாது—எ-று. (உஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உற்றவிந்நெறி மூத்தினமைந்தின மோர்பக்கமோர்திங்கள்
மற்றொராண்டுதம் மாயுவினெல்லையவ் வளநகர்வைகிச்சீர்
பெற்றவேதியர் மாதவர்க்கொருமுட்டி பிச்சையாயினுமன்பா
லெற்றைநாளுமிட் டுண்டலேநெறியலா துண்டலுமியல்பன்றால்.

இ-ள். முன்சொன்ன முறைமையாக மகாநியமத்துடன் சிவகங்கையில் தீர்த்தமாடிச் சிதம்பரேசுரனைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அந்தச் சிதம்பரநகரத்தில் மூன்றுநாளாயினும், ஐந்துநாளாயினும், பதினைந்துநாளாயினும், ஒருமாதமாயினும், ஒருவருடமாயினும், அல்லது தன்னுயுள்வரைக்குமாயினும் வாசம்பண்ணுகிறவர்கள் மேன்மைபெற்ற வைதிகப்பிராமணர்களுக்குஞ் சிவயோகிகளுக்கும் ஒருமுட்டி உபாதானமாகிலும் ஒருகவளம் அன்னபிட்சையாகிலும் அன்புடனே ஒருதினமேனுந் தவறாமற்கொடுத்துப் போஜனஞ்செய்துகொண்டு இருக்கவேண்டியமுறைமை இவ்வகையாய் ஒருதினமாயினும் அத்தலத்தில் ஒருபிடி உபாதானமாகிலும் ஒருகவளம் அன்னமாகிலும் பிட்சையிடாமல் போஜனஞ்செய்யத்தகாது—எ-று. (உஙு)

இல்லறத்துட னிருப்பவருந்தமக் கிசைந்தசெய்தருந்தாரேல்
வல்வினைத்தொகை துய்ப்பவர்நிச்சய மறைமெலாம்புகழ்ந்தேத்துந்
தில்லையம்பதி நன்னெறியுறைபவர் சிதம்பரநாதன்றன்
மல்லன்மல்கிய சேவடிநாடொறும் வணங்குதல்வழக்காமால்.

இ-ள். சிதம்பரதலத்தில் எப்போதும் இல்வாழ்க்கையுடன் இருக்கின்றவர்களும் தங்களுக்குத்தக்க நன்மார்க்கமாய் நடந்துக்கொண்டு தங்களாலியன்றமாத்திரம் பெரியோர்களுக்குபசரித்து உதவி

செய்து போஜனஞ்செய்யாராகில் அநேக பாபபலன்களை யநுபவிப்ப தற்குச் சந்தேகமில்லை இது நிச்சயம் வேதங்களெல்லாங்கொண்டாடித் தோத்திரஞ்செய்யும் அச்சிதம்பரதலத்தில் நன்மார்க்கத்துடன் வாசமாயிருக்கிறவர்கள் ஞானகாசசொரூபமாய் ஆனந்தநடனம்புரியும் மகிமையைப்பெற்ற அம்பலவாணரது சிவந்த பாதாரவிந்தங்களை எந்நாளும் தரிசனஞ்செய்து பணிவதேவிதி—எ-று. (உ௪)

அனகமாதவ சயிமினிமுனிவ கேளரும் பெருநியமங்க
ளினதுசெய்கைகள் டுரைத்தன நீயுமந் நியமங்கடவறுமற்
றினமுஞானமு மூத்தியுமாகிய சிவபரஞ் சுடராடுங்
கனகவம்பலத் தாடலைக்கண்டு கண்கருத் தினுங்களிப்பாயால்.

இ-ள். பாபரகிதமாகி மகாதயோதனனாகிய சயிமினிமுநிவரனே கேள் உனது நன்மையாகிய நடக்கையைப்பார்த்து அரிதாகிய பெருமைபெற்ற சிதம்பரதலவாசஞ்செய்யும் நியமங்களைச்சொன்னோம் நீயும் அந்த நியமந்தவறாமல் எப்போதும் சிவஞானமும் மோட்சமுமாகிய சிவபரஞ்சோதி பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்த நடனம்புரியும் விநோதத்தைக் கண்ணினாற்கண்டு மனதில்மகிழ்ந்து ஆனந்தத்தையடைவாயென்று வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (உ௫)

காலைவாயணி தில்லையம்பதிதனைக் கைதொழச் செல்கோமென்
றேனுமவ்வுரை கொண்டெழுந்ததற்றையின் வினையெலா மிரிந்தோடு
மாலுமன்புடன் சேறலிந்நாளுள தாமெனநியமித்தான்
மாலடைந்தவிப் பவத்தறியாதுசெய் வல்வினை மாய்ந்தேகும்.

இ-ள். உதயகாலத்தி லெழுந்திருந்து சகல அலங்காரமும்பெற்ற சிதம்பரதலத்திற்குப்போய்ச் சபாபதியைத் தரிசனஞ்செய்து பணியவேண்டுமென்று பயணமாகி எழுந்தவுடன் அதுவரையினுஞ் செய்த பாபங்களெல்லாம் தொலைந்தோடும் பக்தியோடு சிதம்பரதலம்போய்ச் சேர்ந்தால் அவர்களைச்சபாபதி ஆட்கொள்ளுவார் நியமத்துடன் ஆசைகொண்டு யாவரேனு மத்தலத்திற்குப் போகவேண்டுமென் றுன்னியமாத்திரத்தில் மாயாசம்பந்தமாகிய இச்சனனத்தில் அறியாமையாற்செய்த மகாபாதகங்களெல்லாம் நிவாரணமாய்ப் போம்—எ-று. (உ௬)

தொழுதுமென்றெழு லிப்பவத்தறிந்துசெய் தொடரும் வல்வினைக்
கூட்ட, முழுதுமாய்ந்தறுங் கலைமறையாகம முற்றுமா மெழுத்தஞ்சா,
லெழுநிமேய்ந்தசிற் றம்பலத்தெல்லையைக் காணின்முன் னெண்ணி
ல்லாப், பழுதுசூர்பிறப் பிடையறியாதுசெய் பாவங்கள் மேவாவால்.

இ-ள். அம்பலவாண மூர்த்தியினது பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்து பணிவோமென்றெழுந்தவுடன் இந்தஜன்மத்தில் அறிந்துசெய்து தன்னைவிட்டுநீங்காத அநேகந் தீவினைகளெல்லாம் தொலைந்துபோம் வேதாகம சாத்திரங்களி னுண்மைப்பொருளாகி மந்திரங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாகிய பஞ்சாட்சரத்தைப் பொற்றகட்டிலெழுதி மேய்ந்திருக்கின்ற திருச்சிற்றம்பலம் விளங்குஞ் சிதம்பரத்தெல்லையை தரிசனஞ்செய்தவர்களது எண்ணிறந்த பிறப்புகளில் அறியாமையினுற்செய்த தீவினைகளெல்லாம் தொடராமற்போம்—எ-று.

பிறிந்தவல்வினை மாதவகொடுமையிற் பிறங்குமுந் தகன்வீழ
வெறிந்தமூவிலைப் பரம்பரன்வடிவமா யிலங்குமப் பதிதன்னைச்
செறிந்தடைந்தபோ தலகிலாமுன்னைவெந் தீப்பிறப் புகடோறு
மறிந்துசெய்வினை மறிந்துகுந்தவங்கள்வே றாற்றுவா ரதிவென்னே.

இ-ள். புண்ணியசொரூபமாகிய சயிமினியேகேள் பொல்லாங்குசெய்யும் பாபிகளைப்பயங்கரமாகிய தண்டனைகள்செய்துவிளங்குங் காலனை மூவிலைச்சூலத்தினுற்குத்திய பராபரவஸ்துவாகியபரமசிவன் திருவுருவாகிப் பிரகாசிக்கும் அந்தச்சிதம்பரதலத்தை வந்துசேர்ந்தவுடன் எண்ணிக்கையில்லாத கொடிய பிறவிகடோறும் அறிந்துசெய்த பாபங்களெல்லாம் நீங்கிப்போம் இத்தன்மையிருக்க இம்மார்க்கத்தைவிட்டு வேறே தேகவருத்தமாகிய தபங்களைச்செய்பவர்களதுமதி என்னமதியோ—எ-று. (உஅ)

பங்கயத்தடங் கண்டபோதந்தனன் பதம்பெறலாந் தீண்டிற்
செங்கண்மாலரும் பதத்தினையெளிதினிற் சேரலாங் குடங்கையுட்
டங்குநீர்தம துட்கொளினுருத்திரன் றக்கவான் பதமெய்தும்
பொங்குமத்தட மூழ்கினன்மகேசுரன் பொற்பகம் புகலாகும்.

இ-ள். தாமரைமலர்ந்திருக்கும் உயர்ந்த சிவகங்காதீர்த்தத்தை தரிசனஞ்செய்தமாத்திரத்தில் பிரமதேவன் வாசமாயிருக்குஞ் சத்தியலோகமாகிய சமனுவதியென்னும் பட்டணத்தைப்பெறலாம் அந்த தீர்த்தத்தைக் கையினுற்றொடும்படியாகிய பேறுபெற்றவர்கள் மகாவிஷ்ணு வாசமாயிருக்கும் திருப்பாற்கடல்சூழ்ந்த சுவேதத்தீவினிற் பிரகாசிக்கும் வைகுந்தத்தை எளிதாய்ப்பெறலாம் அந்ததீர்த்தத்தை உள்ளங்கை கொண்டமட்டும் பானம்பண்ணினுல் உருத்திரமூர்த்தி வாசமாயிருக்கும் கயிலாசத்தைப்பெறலாம் அந்ததீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணினுல் மஹேஸ்வரனது பதத்தைப்பெறலாம்—எ-று. (உகூ)

சிந்தையன்புகொ டகிலநாயகன்றனைத் திருமூலத் தானத்துள்
வந்துகண்டவர் சதாசிவபதத்திடை வைகுவர் பொன்மன்றத்

தென்றையம்பிகை காணநின்றுடிய விருபதங் கண்டோர்க
ளந்தமொன்றிலா. முத்தியக்கணத்திடை யடைதனிச் சயமாமால்.

இ-ள். மனதில் பக்திபூண்டு சகலலோகநாயகனாகிய திருமூலஸ்தான சிவலிங்கத்தைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் பிரமாண்டங்களுக்குட்படாமல் சுத்தவெளியில் ஜோதிமயமாய்ப் பிரகாசிக்கும் பிராகிருத கயிலாசமாகிய சதாசிவபதத்தைப் பெறுவார்கள் பொன்னம்பலத்தில் சிவகாமசவுந்தரி கண்டுமகிழ ஆனந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது இரண்டு சரணகமலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் ஒருகாலத்திலும் அழிவில்லாத பரப்பிரமமாகிய பரமசிவ அயிக்கியத்தை அக்கணமே பெறுவது நிச்சயம்—எ-று. (௩௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈசனுக்குப் பிழைத்தகொடும் பாவமுதற்பாவங்க ளியற்றாதுள்ள,
நேசமுறச்சைவநூ லாய்ந்துணர்ந்து நின்றநிலை நீங்காதென்றும், பாச
வினைப்பகைசாட வடிவுகொடு சிதம்பரத்துட் பதுமச்செந்தாள், வீசி
யொரு பொருளாடல் கண்டுறைந்தோ ருள்ளபடி வீடுசேர்வார்.

இ-ள். சிவத்துரோகமுதலிய மகாபாதகங்களைச் செய்யாமல் புண்ணியஞ்செய்து சித்தத்தில் சிவபக்திபொருந்திச் சிவசம்பந்தமாகிய வேதாகமசாத்திரங்களிலும் புராணங்களிலுமுள்ள பொருள்களை நன்றாய்க்கற்றறிந்து அவற்றிற்சொல்லிய முறைமைதவறாமல் நடந்துகொண்டு மாயாசம்பந்தமாகிய பாசபந்தத் தீவினையென்னும் சத்துருவைச் சங்கரிக்கவேண்டி ஞானகாசரூபமாகித் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எந்நாளுஞ் செந்தாமரைமலரைப்போற் பிரகாசிக்குஞ் சிவந்தபாதத்தைவீசி ஆனந்தநடனம்புரியும் வேதாந்தப்பொருளின் விநோதத்தை தரிசனஞ்செய்து ஆனந்தத்தையடைந்தவர்கள் மெய்ம்மையாகிய மோட்சத்தையடைவார்கள்—எ-று. (௩௧)

அயபரிசொன் றிலரேனுஞ் சிதம்பரத்துட் சேவடிகண் டவருமந்த,
மெய்ப்பதியி லிருந்துமலர்ச் சேவடிகாணாதங்ஙன் வீய்ந்துளோரு,
மெப்பதியோ ரெப்பிறப்போ ரெவ்வினையோராயினுமங் கிறந்துளோ
ருஞ், செப்பரியசாலோக முதன்முத்தி யடைந்தடைவிற் சிவத்தைச்
சேர்வார்.

இ-ள். அச்சிதம்பரத்தில் முன்சொன்ன முறைமையாக நடவாமற்போனாலும் திருச்சிற்றம்பலத்தில் அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களும் மேன்மையாகிய பக்தியிலிருந்து சபாபதியினது பாதபத்மங்களைத் தரிசனஞ்செய்யாமல் இறந்தவர்களும் எந்தேசத்தாராகிலும் எச்சாதிபேதங்களாகப் பிற

ந்தவர்களாகிலும் எத்தொழிலுடையவர்களாகிலும் அத்தலத்திலவந்து இறந்தால் அவர்கள் சொல்லுதற்கரிய சிவசாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியமென்னும் நான்குபதவியையுங் கிரமப்படி அடைந்து முடிவில் பரமசிவத்தைச் சேருவார்கள்—எ-று. (௩௨)

அழிவிலாவப்பதியி லிருந்துகொடு வினைபுரிந்தோ ரடைந்துவீழு, மொழிவிலா நரகத்தை மொழியுமாறெவன்கொலோ வுலவாவேத, வழியினாலுயர்முனிவ வென்னுமுரை செவிப்புகலு மயங்கினான, விழியினானெதிர்பணிந்து சயிமினியுஞ் சலிசெய்து விளம்புவானால்.

இ-ள். எந்நாளும் நித்தியமாயிருக்கும் அந்தச்சிதம்பரத்தில் குடியிருந்து பொல்லாங்குவிளையும்பாதகங்களைச்செய்து மகாரவுரவாதி நரகங்களில் வீழ்ந்து அவதிப்படுகிறவர்களுக்கு விமோசனம் எவ்விதம்வந்து வாய்க்குமோதெரியவில்லையென்று இரக்கத்துடன் எப்போதும்நிலைமையாயிருக்கும் வேதமார்க்கத்தினால் உயர்வுபெற்றசயிமினி முனிவனேயென்று வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தவுடன் அவ்வசனங்களைச் செவியுட்கொண்டு திகைத்து ஞானக்கண்களையுடைய வேதவியாசரது பாதாரவிந்தங்களில் பணிந்து கைகுவித்துச் சயிமினிபகவான் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (௩௩)

முடிவிலாவம்பலத்தி னடங்கண்டோர் முத்தரென மொழிந்தாயந்தப், படிவிடாதாகம வேதங்களெல்லா மையமறப் பகராநின்ற, நெடியமாதவர்புகழப் பதியிருந்து வினைபுரிந்தோர் நீங்கொணாத, கொடியமாநிரையத்தே ரென்றவுரை மாறன்றோ கூறுங்காலை.

இ-ள். எக்காலத்தினும் அழிவில்லாத திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் விநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் ஜீவன்முத்தர்களாவார்களென்று தேவரீர் திருவுளம்பற்றினீராதலால் அவ்வண்ணமே வேதாகமபுராணங்களிலுஞ் சந்தேகமற நிச்சயமாகச்சொல்லியிருக்க மகாதபோதனர்கள் பணிந்தேத்தும் அச்சிதம்பரதலத்தில் இருந்து பாபஞ்செய்தவர்கள் மகாரவுரவாதி நரகங்களில் வீழ்ந்து அகலாது அவதிப்படுவார்களென்று சொல்லியவசனம் முன்சொல்லிவந்த மகிமைக்கு ஒப்பிடுமிடத்தில் மாறுபாடல்லவாவென்று சந்தேகந்தீரச் சயிமினிபகவான் வாதராயணனைக்கேட்டார்—எ-று. (௩௪)

ஐயமிகவையமெனக் கடைந்ததுநீ யையமற வருள்செயென்ன, மெய்புணருமுனிவனுநன் றுரைத்தனைமைந் தாவெவர்க்கும் விளம்பொணாத, வுய்யுநெறியாமிதனைக் கேட்கவிரும் பினைநேச வுள்ளங்கொண்டு, செய்யநெறி யுடையயினக் குள்ளபடிமொழிதுமெனச் செப்புகின்றான்.

இ-ள். வேதவியாசனைப்பார்த்து மிகுதியும் என்மனதில் சந்தேகந்தோன்றி யிருப்பதால் அவைதீரத் தேவரீர் அநுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று சயிமினிபகவான் கேட்டவுடன் வேதாந்த ஞானமறிந்த வாதராயணர் சந்தோஷித்து நீ யிப்போதுரைத்தவை நன்மையானவையென்று மெச்சிக்கொண்டு அறிவுடையபிள்ளையே இஃதை அபக்குவர்களுக்குச் சொல்லுகின்றவையல்ல கடைத்தேறுமார்க்கமாகிய இப்பொருளைக்கேட்க ஆசைகொண்டாய் சிவபக்திபூண்டு வேதாகம விதிப்படிநடக்கும் உனக்கு உண்மையாகிய விதியைச்சொல்லுகிறேனென்று வாதராயணர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௩௫)

எங்கண்ணுமியாரேனு மியற்றியநல் வினைதீமை யிரண்டினுள்ளும் பொங்குபய னென்றொன்றே யழியாதபெரும்பற்றப் புலியூர்தன்னிற், றுங்கநெறியோரேனு மறிவுடனு மறியாமை தொடர்ந்துஞ்செய்த, தங்குபெரு நல்வினைதீ வினையொன்றுகோடியாய்த் தழைக்குமன்றே.

இ-ள். எவ்விடத்திலும் எவர்களாலும்செய்த புண்ணியபாவங்களின் பலன்கள் ஏறுமலும் குறையாமலும் செய்தமட்டு மனுபவிக்கப்படும் என்றைக்கும் நித்தியமாயிருக்கும் இந்தச்சிதம்பரதலத்தில் நன்மார்க்கமுடைய பெரியோர்களாயினும் அறிந்தும் அறியாமையினாலும் நாள்தோறுஞ்செய்த புண்ணியபாவபலன்கள் ஒன்று கோடியாய் வளரும்—எ-று. (௩௬)

சீதமலர்ப்பொழிற்றில்லை யிருந்துதீ வினைபுரிந்தோர் தெய்வமன்றுட், பாதமலர்கண்டுடனே முத்தரா தலினாலும் பகருமன்னோ, ரோதுவினைப்பயனூட்ட வரனிலனென் பதுகொண்டு தண்டஞ்செய்தற், காதிபரம் பரன்காலற் கதிகாரமவ்வளவுக் களைத்தானல்லன்.

இ-ள். குளிர்ச்சியையுடைய தாதுநிரம்பிய மலர்களைச்சொரியுஞ் சோலைகளாலலங்காரம்பெற்ற சிதம்பரதலத்திலிருந்து பாபங்களைச்செய்தவர்கள் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய திருச்சிற்றம்பலத்தில் அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாததாமரைகளைத் தரிசனஞ்செய்தவுடன் மோட்ச அதிகாரிகளாவதுமல்லாமல் முற்சொன்ன தீவினையாளர்கள் அந்த நரகதுன்பத்தை அநுபவிக்கும்படித் தண்டிப்பதற்குக் காலனுக்கும் அசாத்தியமாம் ஏனெனில் ஆதிகர்த்தாவாகிய பரமசிவன் சிதம்பரதலத் தெல்லையுளிருந்தவர்களைத் தண்டிக்கப்படலாமென்று அந்தகனுக் கதிகாரங்கொடுத்ததில்லை—எ-று. (௩௭)

அன்னதனுக் கதிகாரமப்பதியால் வயிரவனுக் களித்தான்காலன், பன்னரியவோரிருபத் தெண்கோடி நரகத்துட் பதுமத்தண்ண, றன்னுவ

ரியகற்பமெலாம் புரிகண்ட மவ்வடுகன் மயங்குசூலத், துன்னரிய நுனியிடையோர் கணப்போதிற் படுந்துயருக் கொவ்வாதம்மா.

இ-ள். அந்தச் சிதம்பரதலத்தில் பாதகஞ்செய்தவர்களைத் தண்டனைசெய்யும் அதிகாரம் காளவயிரவருக்குப் பரமசிவன் கட்டளையிட்டார் அவர்செய்யுந்தண்டனை எவ்வகைப்பட்டதென்றால் எமதருமராஜன் விதிக்கும் இருபத்தெட்டுகோடி நரகத்திலும் கமலாசனனாகிய ஒருபிரமதேவன் கற்பகாலம்வரைக்கும் வாதைப்படுத்தும் அவதிகளெல்லாம் இக்காளவர்கையில் விளங்கும் சூலாயுதத்தின்முனையில் ஒருகணப்போது படும்படியாகிய வருத்தத்துக்கு இணையாகமாட்டாது அவ்வாதனையை நினைத்தமாத்திரத்தில்மனந்திடுக்கிடும்—எ-று. (௩௮)

அத்தலத்தி னிடைக்கொடிய பாதகங்கள்புரிந்தோரை யனேகங் கோடி, நித்தமுறு கற்பமெலாம் பதிப்பாலன் கரதலத்துணிகரிலாத, முத்தலையி னுனியினருங் கொடியவினைப் பெரும்பயன்கண் முடித்து நீங்கத், துய்த்திடுமாறுய்த்திடுவன் றுய்க்கும்போ துளதுயரஞ் சொல்லற்பாற்றே.

இ-ள். அச் சிதம்பரதலத்தில் பொல்லாங்கைவிளைக்கும் கொடிய பாதகங்கள்செய்தவர்களை அநேகங்கோடி கற்பகாலம்வரைக்கும் காளவயிரவரது கரதலத்திலே தனக்குத்தானே ஒப்பாகவிளங்கும் மூவிலைச்சூலமுனையினால் அப்பாதகங்கள்தீரப் பெரிதாகிய வாதனைகளையநுபவிக்கச்செய்வித்து பரிசுத்தராக்கிக் கடைத்தேறுநிமித்தம் படுத்தும்வருத்தத்தை உள்ளபடி சொல்லிமுடியாது—எ-று. (௩௯)

பந்தமகற்றியதில்லை நகரடைந்துஞ் சிவகங்கை படிந்துமன்றத், தந்தமிலான்றாள்கண்டு மத்தலத்திற்கொடுவினைக ளந்தோவந்தோ, தந்தமதுமனமறியப் புரிவதேமூடர்களென் சாற்றுகேன்யான், சிந்தைசெயுந்தொறுமுடலந் துளங்குமெனதுளநுகம்பஞ் சேருமன்றே.

இ-ள். ஜனனமரணாதி அவதியைத்தீர்க்குஞ் சிதம்பரதலத்தில் வாசஞ்செய்து சிவகங்கையில்மூழ்கித் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எந்நாளும் நித்தியனாகிய சபாபதியினது பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்யப் பாக்கியங்கிடைத்தும் அத்தலத்தில் மனமறியப் பாதகங்களைச்செய்யு மூடர்களின்விவேகத்தை என்னென்றுசொல்லப்போகிறேனையோ ஐயோ அவர்களை நினைக்கும்போதெல்லாம் என்னுடையதேகமும் மனதும் நடுக்கங்கொள்ளுகிறதென்று வேதவியாசர் சிந்தைநொந்தார்—எ-று. (௪0)

செல்லாடல்புரிபொழில்சூழ் தில்லைமாநகரிருந்து தீங்குசெய்தல், பொல்லாதுபொல்லாது கல்லாதோரறியாரெற் புகல்வதென்னே, சொ

ல்லாதிமறைமுனிவ சிதம்பரங்கண்டிறைஞ்சுதற்குத் துளங்காதிங்ங,
னில்லாதுசெல்வாயிங் கணந்தன்னிற்கொடியவினை நீத்துவாழ்வாய்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழ்ந்துலாவும் உயர்வைப்பெற்ற தோப்புக
ள்சூழ்ந்த மேன்மையையுடைய சிதம்பரதலத்தில் அநேகஜனனங்க
ளிற்செய்த புண்ணியவிசேஷத்தினால் வாசஞ்செய்யப் பாக்கியம்பெ
ற்றும் ஜனனமரணாதி அவதிகளைத்தொலைத்தும் அழிவில்லாத மோ
க்ஷத்தைப் பெறுதற்கில்லாமல் மூடர்கள் பாதகங்களைச்செய்கிறது மி
கப் பொல்லாதுபொல்லாது ஆகையினால் வேதாகமபுராணங்களில் அ
த்தலத்தினது மகிமையைச் சொல்லியிருப்பதைப் படித்தாகிலும் அ
ல்லது பெரியோர்களிடத்திற் கேள்வியுற்றாகிலும் தெரிந்துக்கொள்ளா
த அவிவேகிகளை யான் என்னென்றுசொல்லுவேன் சகல கலைக்கியா
னங்களுக்கு முதன்மையாகிய வேதங்களின்பொருளையுணர்ந்த சயி
மினியே இவ்விடத்திற் கணப்போதாகிலும் தாமசமாகவிராமல் தில்லை
வனத்துக்குப்போய் ஞானாகாசசுரூபமாகிய அம்பலவாணமூர்த்தியை
த் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு நன்மார்க்கத்துடன் நியமப்படி வாசமா
யிருந்து பொல்லாங்காகிய தீவினைகளைப்போக்கிச் சுகமாகவாழ்ந்திரு
மென்று வாதராயணர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்—எ-று. (௬௧)

சீலமுறுநடங்கண்டங் கிருந்துமனனறியவினை செய்தோர்தாமப்,
பாலவயிரவன்காத்துச் சூலநுனியிடைவாதைப் பட்டபின்னர், கோல
முறுமன்னையர்தம் முதரத்துக்குறுகுவரோ குறுகார்வெய்ய, நீலநிறக்
காலனடுங் கண்டமுறுருட்சிவத்து ணித்தராவர்.

இ-ள். தரிசிப்பவர்களுக்கு மேலாகிய முத்தியைக்கொடுக்கும்
மகிமையையுடைய திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனத்தைச் சே
வைசெய்துகொண்டிருந்து அத்தலத்தில் மனமறியப் பாபஞ்செய்த
வர்கள் காளபயிரவரது சூலமுனையினால் மகாவாதனையநுபவித்துப்
பரிசுத்தராகிய பின்னர் தாயினது கருக்குழியிற்பட்டுப் பிறப்பார்களெ
ன்றெண்ணவேண்டாம் அப்படி பிறக்கவேண்டுமென்று ஆவல்கொண்
டாலும் பிறவியுறாது நீலநிறம்போன்ற எமதருமனது தண்டனையும்
அடையாமல் உடனே மேலாகிய சிவபதவியைப்பெற்று முத்தராவார்
கள்—எ-று. (௬௨)

பொங்குமறைச் சயிமினிவ நாதனடம் புரிந்தருளப் புரியின்வாழ்
வோர், தங்கண்மனமறியாமல் வந்தகொடுவினைதனக்குத் தக்கசாந்தி
கங்கைமுதலாகியநம் தீர்த்தமெலாம்வணங்குசிவ கங்கையென்னு, ம
ங்கமலத்தடவாவி மூழ்குதலைமுழ்குநெறி யறையக்கேட்டி.

இ-ள். விரிந்தோங்கும் வேதாந்தப்பொருளையுணர்ந்த சயிமினி முனிவனே எல்லாரையுங் கடைத்தேற்றவேண்டிக் கர்த்தாவாகிய பரமசிவன் எப்போதும் ஆனந்தநடனம் புரிந்தருளும் சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருக்கின்றவர்கள் மனதறியாமல்வந்த பொல்லாதபாதகங்களுக்குப் பரிகாரம் எப்படியென்றால் கங்காநதிமுதலிய தீர்த்தங்களெல்லாம்வந்து பணிகின்ற தாமரைகள்நிறைந்து விசாலமாகிய சிவகங்கையென்னும் தீர்த்தத்தில் மூழ்கிறதேவிதி அதிற் றீர்த்தமாடுகிறமுறைமையைச் சொல்லுகிறோம் கேளென்று வாதராயணர் வகுத்துரைப்பார்—எ-று. (௬௩)

தன்னிகராகியதில்லைத் தலத்துறைவோர்சிவகங்கை தன்னில்மூழ்
கி, னென்னவிராப்போதுதனி லடைந்தகொடுவினையாவு நீங்கியுய்வ,
ரன்னியதேயத்துறைவோ ரன்றடைந்துசிவகங்கை யாடப்பெற்றாற்,
பன்னுமறைமுனிவர்களும் பெறலரியமகேசர்பதம் பற்றிவாழ்வார்.

இ-ள். தனக்குத்தானே ஒப்பாகிவிளங்குஞ் சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருக்கின்றவர்கள் சிவகங்கையில்மூழ்கினால் முந்நாள் அறுபதுநாழிகைக்குள் அறியாமற்செய்த பாவங்களெல்லாந்தீரும் மற்றொருதேசத்தி லிருந்துவந்து சிவகங்கையில்மூழ்கப் பாக்கியம்பெற்றவர்கள் வேதங்களையுணர்ந்து வேதவிதிப்படிநடக்குந் தபோதனர்களுக்குங் கிடைப்பதற்கரிய மஹேசுரபதவியையடைந்து சுகமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (௬௪)

திங்கள்சேய்புந்திகுரு புகர்காரிவாரத்துச் சென்றுமூழ்கி, னங்க
டைவினொன்றிரண்டு மூன்றுநான்கைந்தாறென் றமைந்தநாளிற், றங்
கவினையறுமருக்க வாரத்துச்சுடரருக்கன் றோன்றுமுன்னம், பொங்
குமலர்ச்சிவகங்கை படியிலெழுநாள்வினைகள் போகுமன்றே.

இ-ள். திங்கள்-செவ்வாய்-புதன்-வியாழம்-வெள்ளி-சனி இத்தினங்களில் அத்தீர்த்தத்தில்மூழ்கினால் கிழமைகளின் வரிசைப்படிக்கு ஒருதினம், இரண்டுதினம், மூன்றுதினம், நான்குதினம், ஐந்துதினம், ஆறுதினங்களினுஞ்செய்த பாதகங்களெல்லாந்தீரும் ஆதிவாரதினஞ் சூரிய உதயத்திற்குமுன்பாக தாமரைகளலர்ந்துவயங்கும் சிவகங்கையில்மூழ்கினால் இவ்வேழுநாட்செய்த பாதகங்களெல்லாம்போம்—எ-று. (௬௫)

ஏருலவுவளர்மதியின் முதற்பக்கந்தனக்கொருநா ளிரண்டாம்பக்க,
மோரிருநான்முற்பக்க முந்நாண்மற்றையபக்க மொழியினிவ்வா, று
நிறைபவுரணையி னளவறிகுறைமதியி னந்நாளிற், சீருலவுசிவக
ங்கை யாடினொருதிங்கள்வினை தீருமன்றே.

இ-ள். அழகுலாவிய மூன்றாம்பிறைப்பக்கத்து பாட்டியமி - நந்தை-திதியை-பத்திரை-திரிகை-சயை-சவுத்தி-இருத்தை-பஞ்சமி-பூரணையென்றும் பேர்கொண்ட நந்தைமுதலிய வைந்துங்கூடினது சிறியபட்சம் இவ்விதமாகவே சஷ்டியும், ஏகாதசியும், நந்தையும், சப்தமியும், துவாதசியும், பத்திரை-யஷ்டமியும், திரையோதசியும், சயை-நவமியும், சதுர்த்தசியும், மிருத்தை-தசமியும், பவரணையும், பூரணையிந்தவிதமாகவே அமாபட்சத்திற்கும்வரும் இதில் இந்த சிறியபட்சத்தில் முதற்பட்சம் நந்தையாகிய பிரதமையிலும் இரண்டாம்பக்கத்துப் பத்திரையாகிய சப்தமியிலும் மூன்றாம்பட்சம் சயையாகிய திரையோதசியிலும் இவ்வகையே அமாபட்சத்திலுஞ் சிறப்போங்குஞ் சிவகங்கையில் மூழ்கினால் ஒருமாதம்வரையிற் செய்தபாவங்கள் தீரும்—எ-று. (௬௭)

வியன்மதியங்குறைபக்கத் தட்டமிக்குச்சதுர்த்தசிக்கு விதியாதத்துக், குயர்திங்கட்பிறப்புகளுக் காதிரைநாட்கொவ்வொன்றுக் கோரோர்மாத, மியல்புறுமைப்பசிமாதப் புகுதிக்குமுத்திங்க ளெழிற்றையாடி, யயனமிவைக்காறுறு திங்களருவினையகலு மந்நீராடல்.

இ-ள். பிரகாசம்பொருந்திய சந்திரன் தேய்பிறைபக்கத் தட்டமி-சதுர்த்தசி-எதிபாத மாதப்பிரவேசங்களில் மாதமாதம்வரும் திருவாதிரைகள் இத்தினங்களில் ஒவ்வொருதினமும் மூழ்கினால் ஒருமாதஞ்செய்த பாவங்கள்தீரும் ஐப்பசிமாத முதலில்மூழ்கினால் மூன்றுமாதஞ்செய்த பாவந்தீரும் உத்தராயணமாகிய மாதமுதலில் மூழ்கினால் ஆறுமாதஞ்செய்த பாவந்தீரும் தெக்ஷணாயனமாகிய ஆடிமாதமுதலில்மூழ்கினால் அந்த ஆறுமாதமுஞ்செய்தபாவங்கள்தீரும்—எ-று.

சித்திரைதிங்கட்புகுதி மார்கழியாதிரைமாசித் திருமகத்தின், மெய்த்தடத்தின்மூழ்கின லொவ்வொன்றுக் கோராண்டின் வினைகணீங்கும், தத்தமநெஞ்சறியாது செய்வினைக்குச்சாந்தியிவை தவத்தோய்தத்தஞ், சித்தமறிவல்வினைக்கு வயிரவன்மூவிலைநுதியிற் சேர்வாரன்றே.

இ-ள். சித்திரைமாதப் பூரணை மார்கழியிற் றிருவாதிரை-மாசிமகம் இம் மூன்றுதினங்களிலும் ஒவ்வொருநாள் மேன்மைபொருந்திய சிவகங்கையில்மூழ்கினால் ஒருவருட மனமறியாமற்செய்த பாவங்கள்தீரும் சிதம்பரதலத்தில் அறியாமற்செய்தபாவங்களுக்குச் சிவகங்கையில்மூழ்கிறதே பரிகாரவிதியாம் தபோநிதியாகிய சயிமினியே மனமறிந்துசெய்த பாவங்களுக்கெல்லாம் காளவயிரவரது சூலமுனையிலவதிப்படுகிறதே சாந்தி—எ-று. (௬௮)

சீதமலர்ச்சிவகங்கை சிவனுருவேயென்னாதோர் தெண்ணீரென்னு
ம், பாதகர்நான்முகன்வாழ்நா ளளவுநிரயக்குழியிற் படிவர்நிந்தை,
யோதினர்கள்சிவநிந்தை யுரைத்தவரோபூசனைக ளுவந்துசெய்த, லாதி
தனைப்பூசித்த லாமுண்மையறைந்தனம்யா மறிவான்மிக்கோய்.

இ-ள். குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலர்கள்வயங்கும் சிவகங்கையைப் பரமசிவரூபமென்று எண்ணாமற் றண்ணீரென்று எண்ணிய பாதகர் நான்முகனாகிய பிரமதேவனது ஆயுளுள்ளவரைக்கும் மகாரௌரவாதிநரகத்தில் வாதனைப்படுவார்கள், கங்கையை நிந்தனைசெய்தால் சிவனை நிந்தித்தவரோடொக்கும் அக்கங்கையைப் பக்தியுடன் பூசைசெய்தால் ஆதிகர்த்தாவாகிய பரமசிவனைப் பூசைசெய்ததாகும் உனக்கு நாமுன்சொல்லிய மகிமையெல்லாம் நிச்சயமென்றும் மிகுந்த ஞானமுண்டாகிய சயிமினிமுநிவனுக்கு வியாசபகவா னருளிச்செய்தார்—எ-று. (௪௯)

உடலிடைவெம்பிணியகலக் கல்வியொடுசெல்வமெலா முறச்சிறந்
த, மடமகளிர்புணர்ச்சிபெற யாவருந்தன்வயத்தாக மனங்கொண்டந்
தத், கடமதனின்மூழ்கினா லவையெய்துங்காவடியிற் றூங்கியன்பா
னைமருவினோரடிக்கோர் பரிமேதமகப்பயனை நண்ணிவாழ்வார்.

இ-ள். தேகத்திலுள்ள கொடிய வியாதிகள்தீரவும் வித்தைகள் செல்வங்கள் போகபாக்கியங்கள் அடையவும் அழகிய மங்கையரின்போகமும் சகலசனங்களுந் தன்வசமாகவேண்டுமென்றும் எண்ணி மனவுறுதியோடும் அச் சிவகங்கையில்மூழ்கினால் யாவுஞ் சித்தியாகும் சிவகங்காதீர்த்தத்தைப் பக்தியோடுங் காவடிகட்டி யெடுத்துக்கொண்டு நடந்தால் ஓரடிக்கு ஒரு அஸ்வமேதயாக பலன்பெற்று, சுகமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (௫௦)

படிபுகழ்ச்சிவகங்கைப் பானீயந்தனைப்பானம் பண்ணிச்செல்வோ,
ரிடிமுரசக்கொடியபடைச் சமர்க்களத்திலேறினா லிவரேவெல்வர், கொ
டியவிலங்கிராக்கதர்பேய் பாரிடங்கடுங்கிழையா குறிக்கிலாயு, முடிவி
னியம்பதிகொணர்ந்தந் நீர்பருகின்மகேசர்பத முத்திசேர்வார்.

இ-ள். உலகமெல்லாந் துதிக்கு மகிமையைப்பெற்ற சிவகங்காதீர்த்தத்தைப் பானஞ்செய்து இடிபோலப் பேரிகைசத்த முழங்குஞ் சதுரங்கபலத்தினால் பயங்கரமாகிய ரணரங்கத்துக்குப் போயினுஞ் ஜெயம்பெற்று வருவார்கள் கொடுமைபொருந்திய சிங்கம் - புலி-கரடி முதலிய மிருகங்களின் உபாதியும் பூதபேதபசாசு இராக்கதருபாதியும் அடாராது புவனத்தில் தீமைகளை நினைக்கவொட்டாது வேறொருகிராமங்களில் பட்டணங்களில் இருப்பவர்கள் அந்தியகாலங்களில் சிவ

கங்காதீர்த்த மெடுத்துப்போய் உட்கொண்டால் மஹேஸ்வரபதவியா
கிய மோக்ஷம்பெறுவார்கள்—எ-று. (௫௧)

அன்னதலத்தாதலயற் பதியாதலிருந்தானை யந்நீர்தன்னால், மன்னி
யபூசனையோருக் கீசர்பதமத்தோய மஞ்சனத்தாற், றன்னிகரானசி
வார்ச்சனையை நாடோறும்புரிவோர் றாங்கள்செய்த, வின்னலுறுமப
ராத மென்பனவெல்லாம்பொறுப்ப னிமையோர்நாதன்.

இ-ள். சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருப்பவர்களும் மற்ற ஊர்க
ளில் பட்டணங்களில் இருப்பவர்களும் சிவகங்காதீர்த்தத்தினால் பக்
தியுடன் சிவபூசைசெய்தால் சிவபதவிகிடைக்கும் அன்றியும் அப்பரி
சுத்தமாகிய தீர்த்தத்தினால் தினந்தோறும் சிவனுக்கபிஷேகஞ்செய்
தால் சிவத்துக்கென்ன அபசாரஞ்செய்திருந்தாலும் அக்குற்றங்களை
யும் குறைகளையும் பரமசிவன் பொறுத்தாட்கொள்ளுவார்—எ-று. ()

தென்புலத்தார்தமைநோக்கி யந்நீராற்றருப்பணங்கள் செய்தானாகி
ற், றன்பெரியமூவகையிற் சுற்றமெலாநற்கதியிற் சார்ந்துவாழ்வ, ரின்
பமுறப்பொருள்வேண்டி யாடினாலங்கவைக ளெய்துமென்று, மம்பு
வினித்திச்சையுற மூழ்கினான்மகேசர்பதம் வாய்க்குமன்றே.

இ-ள். சிவகங்காதீர்த்தத்தில் பிதுர்தேவதைகளைக்குறித்துத் த
ர்ப்பணங்கள் செய்தால் தாய்வமிசத்தார் தந்தையின் வமிசத்தார்
பெண்சாதிவமிசத்தார் இம்மூன்று வமிசத்தாரும் மற்ற பந்துசனங்க
ளும் மேலாகிய பதவியைப்பெற்று வாழ்வார்கள் சுகமும் பொருளும்
வேண்டித் தீர்த்தமாடினால் அக்காரியங்களுஞ் சித்திக்கும் இப்பூமியி
ல் ஒருகாரியங்களையும் ஆசிக்காமல் சிவதுதிசெய்துக்கொண்டு மூழ்கி
னால் மஹேஸ்வரபதங் கிடைக்கும்—எ-று. (௫௩)

எங்குமிடையறநிறைந்த பரம்பரனார் தீர்த்தவடிவெய்தினின்ற,பொ
ங்குபுனற்சிவகங்கை யதன்பெருமையாவரோ புகலற்பாலார், திங்கள்
வளர்பக்கத்திற் சதுர்த்தசியிற்சனிவாரஞ் சேரின்மூழ்கிற், றங்கள்ம
னநினைத்தவெல்லாங் கூடியரும்பெருவினையுந் தணந்துநீங்கும்.

இ-ள். எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கும் பரமசிவனே தீ
ர்த்தசொரூபமாகையால் அலைகளுடன் பிரகாசிக்குஞ் சிவகங்கையின்
மகிமாதிசயத்தை யாவராலுஞ் சொல்லிமுடியாது வளர்பிறைபக்கத்து
ச் சதுர்த்தசியுஞ் சனிவாரமுங்கூடின புண்ணியதினத்தில் மூழ்கினால்
அவர்கள்மனதில் நினைத்தகாரியங்களெல்லாம் கைகூடிக் கொடியமாபா
தகங்களெல்லாந் தொலைந்துபோம்—எ-று. (௫௪)

திங்கள்குருமங்கலவா ரங்களிலைகலைமதியந் தேயும்பக்கத், தங்க
ண்முடிவுறும்பருவங் கூடியநாளிந்திரவி யரவநுங்கிப், பொங்குதன
மிக்கதினச் சித்திரத்துப் புண்டரிகப் பொய்கையாடிற், றங்குகொடும்
பெருவினைக ளுள்ளவெலாமொழிந்துதவத் தலைவராவர்.

இ-ள். திங்கள் செவ்வாய்க்கிழமைகளில் தேய்பிறைபக்கத் தமா
வாசையாயினும் அல்லது வளர்பிறைப்பக்கத்துப் பூரணையாயினுங்கூ
டிய தினங்களிலும் சந்திரகிரகண சூரியகிரகண சித்திராபவுர்ணமி இ
ப்புண்ணியகாலங்களிலும் சிவகங்கையிற் றீர்த்தமாடினால் நிலைமையா
யிருக்குங் கொடியபாதகங்களெல்லாந்தொலைந்து தபோதனர்களாவா
ர்கள்—எ-று. (௫௫)

வந்துபடிந்தோர்விடுத்த வினைகளறக்கங்கைமுதன் மாதீர்த்தங்க, ட
ந்தமதுசுருதிகளாற் சிவகங்கைதினம்படிந்து சார்ந்துநின்ற, வந்தமி
லாநன்குதவு மாசிமகத்தத்தீர்த்த மனைத்தும்வந்து, முந்துநெறிதமக்
குரிய சத்திமுழுதுடன்மூழ்கி முதன்மையெய்தும்.

இ-ள். வந்து தோய்ந்தவர்களது வினைகளையேற்று அவ்வினைக
ளைத் தீர்த்துக்கொள்ளும்பொருட்டு கங்கைமுதலாகிய தீர்த்தங்களெ
ல்லாம் தெய்வப்பெண்களுருவாகிச் சிவகங்கையில் மூழ்கிப் பரிசுத்த
ராகும் நிமித்தம் நாள்கடோறு மூழ்குவார்கள் நித்தியமாகிய நன்மை
யைத்தரும் மாசிமகத்தில் சகல தீர்த்தங்களெல்லாம் வந்து நியமத்து
டன் சத்திசொரூபமாகிமூழ்கிப் பாபபரிகாரஞ்செய்துக்கொண்டு மே
ன்மையைப்பெறும்—எ-று. (௫௬)

இவ்வண்ணமுறுமாசி மகத்தரியசிவகங்கை யெய்திமூழ்கின், மை
வண்ணவினைநீங்கிச் சிவத்தடைவர்மன்றுடையான் மகிழ்சேவைக்கு
ட், பொய்வண்ணமொழித்ததிரு வத்தயாமம்போலப் புகல்காலத்து
ன், மெய்வண்ணமுறுமாசி மகத்தந்தநீராடன் மிக்கதம்மா.

இ-ள். இத்தன்மையாய் மாசிமகத்தில் அரிதாகிய சிவகங்கையி
ல் வந்துமூழ்கினால் அந்தகார உருவமாகிய மகாபாதகங்களெல்லாந்தீ
ர்ந்து சிவரூபமாவார்கள் திருச்சிற்றம்பலத்திற் சபாபதியை ஆறுகா
லத்திலும் தரிசனஞ்செய்தால் சனனமரணாதிகள் நீங்கும் மேலும் இ
ரவில் அர்த்தஜாமசேவை செய்வதினால் எவ்வகையுத்தமமோ அவ்வி
தம் மேன்மையுற்ற மாசிமகத்திற் சிவகங்கையில் மூழ்குதல் மிகுதியு
ம் உத்தமம்—எ-று. (௫௭)

யாரேனுந்தங்கண்மன னறியாமற்செய்தவினை யெல்லாமல்லல், யா
ரேழன்புண்டரிகச் சிவகங்கையாடினும் பற்றறப்பேகுஞ், சீரேறுசயி

மீனிவ வுளாத்தவைக்கோளையமிலை தெரிதியென்ருன், காரோருகண்டத்தான் பெருமையெலாம்புராணத்தாற் காட்டுமேலோன்.

இ-ள். ஏழுதீவினிலுள்ள யாவரேனும் மனதறியாமற்செய்த பாவங்களெல்லாம் தாமரைநிறைந்த சிவகங்கையில் மூழ்கினவுடன் பற்றற்றகலும் சிறப்போங்கிய சயிமினிமுனிவனே யாம் சொல்லிய சிவகங்கைமகிமை முதலியவெல்லாம் உண்மையானபொருள் இதில் ஒருசந்தேகமுமில்லை நன்ருகத் தெளிந்துகொள்ளென்றும் சிவபுராணம் பத்திலுள்ளும் மற்ற எட்டுப்புராணத்திலுள்ளும் நீலகண்டமுடைய பரமசிவன் மகிமைகளெல்லாந்தெரியச்சொன்னேனென்றும் வேதவியாசர்திருவாய்மலர்ந்தருளினரென்று சூதபுராணிகர் நயிமிசாரணியவாசிகளாகிய சவுனகாதிமுனிவர்களுக்குத் திருவுளம்பற்றினர்—எ-று.(ருஅ)

நியமச்சருக்க முற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் ஐந்துக்குத் திருவிருத்தம் - சகச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

சோமநாதச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சயமிகுந்தமெய்த் தவருறைதில்லையந் தலத்திடையுறைவோர்தம், நியமமுமுள்ளன கூறினமாறிலா நெடுவரைச்சிலைதாங்கும், புயமுயங்கிய புராரியெம்பராபரன் பொருள்கவர்ந்தெடுத்தோர்தம், பயமிகுந்த வெங் கொடுவினைப்பெருமையின் பரிசினைப்பகர்கின்ரும்.

இ-ள். காமாதி அந்தரங்க சத்துருக்களாறையுஞ்ஜெயித்த மகாதபோதனர்கள்வாழும் சிதம்பரதல வாசஞ்செய்கின்றவர்கள் நடந்துகொள்ளும் நியமத்தைச்சொன்னேம் இனிமேல் எப்போதும் அழியாத பொன்மலையாகிய மகமேருவைச் சிலையாகவளைத்து முப்புரத்தை வென்ற பரமசிவனுடைய நிதிகளைத்திருடினவர்கள் அநுபவிக்கும் பயங்கரமாகிய எமதண்டனையும் பின்னுமவர்கள் பூலோகத்தில் ஜனஜ

னையெடுத்து வாதனைப்படுவதையுஞ் சயிமினிபகவானுக்கு வியாசம் காரிஷி சொல்லுமுறைமையாகச் சூதபுராணிகர் சவுனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினர்—எ-று. (௧)

சஞ்சிதத்துடன்வரு வினைகடிந்திடுஞ் சயிமினிகரங்கூப்பி
யஞ்சலித்துளங் குழைவுறப்புளகமோ டமர்ந்துதேசிகனுண்மை
நெஞ்சமுற்றிட விருந்துழியருந்தவ நிருப்பனுமிவன்றன்மேல்
விஞ்சுமற்புதநெஞ்சம்வைத்தினமு மெய்ந்நெறிவிரிக்கின்றான்.

இ-ள். பழைமையாய் அநேகஞ் சன்மத்திற்செய்த சஞ்சிதவினைகளும் முற்ஜனனத்திற்செய்த பிராரத்வவினைகளும் இப்பிறப்பிற் செய்யும் பாவமாகிய ஆகாமியவினைகளும் தொலைந்து புண்ணியசொரூபமாகிய சயிமினிமுனிவன் கைகுவித்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு மனமுருகி மயிர்க்குச்செறிந்து ஞானகுருவாகிய வேதவியாசர்உபதேசித்தபொருளை மனதில் தரிக்கச்செய்துகொண் டிருக்கின்றபோது தபோதனர்களுக்கு அரசனாகிய வாதராயணருஞ் சயிமினிமுனிவன்மேல் அதிகசந்தோஷத்துடன் விருப்பங்கொண்டு பின்னும் மேன்மையாகிய சிவரகசியப்பொருளை விரித்துச்சொல்லுகின்றார்—எ-று. (௨)

அத்தலத்தறி யாதுசெய்வினையறு மந்நெறியுரைத்தோமுன்
வைத்தவற்றினு நீக்கரிதாகிய வல்வினையாதென்னி
னித்தவானவர் வேதியர்பொருள்கட நெஞ்சறியார்கொண்டு
துய்த்தகள்வர்வல் வினையதுசாந்தியாற் றொலைக்கரிதாமன்றே.

இ-ள். சிதம்பரதலத்தில் மனதறியாமற்செய்த பாவங்களைத் தீத்துக்கொள்ளுமுறைமையை முன்னமேசொன்னோம் மகாதவங்கள் செய்தாலும் நீக்குவதற்கரிய பாதகமேதென்றால் நித்தியமாயிருக்கும் கடவுளினது திரவியங்களையும் வைதீகப்பிராமணர்கள்பொருள்களையும் மனதறியாமற் கைக்கொண்டநுபவித்த திருடர்களுடைய கொடிய பாதகங்கள் ஜெபதப ஓமாதிசாந்திகளினால்தீருவது அருமை—எ-று.

கோதில்வேதியர் பொருளறியாமையாற் கரவினிற்கொணர்ந்தோர்
கள், போதநொந்ததிற் பதின்மடங்கதனொடு பொருள்கொடுத்தறிவி
ல்லேன், றீதுநீர்பொறுமெனவணங்கலுமவர் சிந்தையிற்களிகூர்ந்திப்,
பாதகம்பொறுத் தோமெனிலவ்வினை படர்ந்திடாதிடைந்தோடும்.

இ-ள். குற்றமற்ற பிராமணர்களது திரவியங்களை மனதறியாமற் றிருடிக்கொண்டவர்கள் தெரியாமல் எடுத்துக்கொண்டோமென்று பின்பு துயரப்பட்டுத் தானபகரித்துக்கொண்ட பொருளுக்குப் பதின்மடங்கதிகமாக வதனுடன் சேர்த்துக்கொடுத்து நான் மனதறியாமற்

செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று அவர்கள் மனமிரங்கப்பணிந் துபசாரஞ்செய்வதினால் அவர்கள் நீ செய்தகுற்றத்தைப் பொறுத்தோமென்றுசொல்லி மனமகிழ்வராயின் அந்தக் கொடியபாதகந் தொடாமலோடிப்போம்—எ-று. (௪)

அல்லதவ்வினை யாற்றவேறாறிலை யறிவிலாரறிந்தந்த
மல்லல்வேதியர் பொருள்கவர்ந்தாரெனில் வருமருவினையீட்ட
மொல்லையந்தணர் மகிழ்தரக்கடவுள ருவப்புறப்பலபூசைத்
தொல்லையாகமமுதலியபுரியினுந் தொலையுமோதொலையாவாம்.

இ-ள். அதல்லாமல் பிராமணர்களுடையபொருளை எடுத்துக்கொண்ட பாவந் தீர்த்துக்கொள்ள வேறேவழியில்லை ஆகையினால் விவேகமில்லாதவர்கள் மனமறிந்து வல்லமையினால் அந்த பிராமணர்களுக்கும் தெய்வங்களுக்கும் மனங்களிக்க எவ்விதமாகப் பூசித்தாலும் யாகாதிகிருத்தியங்கள் செய்தாலும் அந்தபாதகந் தீருமோ தீராது—எ-று. (௫)

பொறைபுஞானமும் புலப்பகைசாடலும் புனிதன்மேலன்புங்கொண், டறையுமேன்மைய ராயினுங்கரவினி லணுவளவறியாமற், குறைவிலாவிடைக் கடவுடன்பொருடனைக் கொண்டவல்வினைதீர்க்கு, முறைமையென்றுமுண் டாகுமோநரகிடை மூழ்குதன்முறையாமால்.

இ-ள். பொறுமையும் அறிவும் உடையவராய் காமக்குரோதாதிமுதலிய அந்தரங்க சத்துருக்களை வெல்லும் உபாயமும் அடைந்து பரமசிவனிடத்திற் பிரியமாகிய பக்தியோடு சிவனுமங்களைத் துதிசெய்யும் பெரியோர்களாயினும் எங்கும் வியாபகனாகிவிளங்கும் வெள்விடையோனாகிய பரமசிவனது திரவியங்களில் மனமறியாமல் அணுவளவாகிலும் திருடிக்கொண்டால் அச்சிவத்துரோகம் கொடியபாதகத்துக் கெப்போதும் பரிகாரமில்லை ரவுரவாதிநரகங்களில் கிடந்து வாதனைப்படுவதே விதி—எ-று. (௬)

அள்விலாச்சிவ பரம்பரன்பொருளினி லணுவளவறியாமற்
களவுசெய்தவர் மட்டலவன்னது காண்பவர்தாமும்போ
யுளநடுக்குறு நரகிடைமூழ்குத லுண்மையேயிதுதன்னில்
வளமிருந்ததோ ரருங்கதைகேளென வகுத்துரைசெய்கின்றான்.

இ-ள். இவ்வளவென்றெண்ணப்படாத மகிமையையுடைய பராபரவஸ்துவென்னும் சிவபெருமானது திரவியங்களை மனமறியாமல் அணுவளவேனுந் திருடினவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்களும் மனநடுங்கும்படியாகிய பயங்கரத்தையுடைய நரகங்களில்மூழ்கி வாதனைப்படுவார்கள் இது நிச்சயம் இவ்வா

ளாக நடந்த கதைகளில் மிகுதியும் வளமையுள்ளகதை யொன்றுண்டு அவ்வரிதாகிய கதையைக்கேளென்று வியாசபகவான் வகுத்துச்சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௭)

சீதநுண்டுளித் தரங்கமேலைத்திசைச் செழுங்கடற்றீரத்து
மாதவம்பெரி யோரிமையோர்கிளை வழுத்தரும்பரஞானச்
சோதிநாயக னிடைவிடாதுறைதருஞ் சோமநாதப்பேராம்
பூதலந்தனிற் சிவபதியுளதெனும் பொற்பதியுளதம்மா.

இ-ள். பூமண்டலத்தில் குளிர்ச்சியைத்தரும் திவலைகளைத்தூவுகின்ற அலைகளையுடையமேலைச்சமுத்திரக்கரையில் மகாதபோதனர்களும் பெரியோர்களும் தேவகூட்டங்களும் துதிப்பதற்கரிதாகி விளங்கும் ஞானச்சுடராகிய பரமசிவன் எப்போதும் பிரசன்னமாகிச் சோமநாதனென்னும் பெயரை உடையவராய் வாசமாயிருக்கும் ஒப்பற்ற பொன்மயமாகிய சிவஸ்தலம் ஒன்று உண்டென்று வாதராயணர் சொல்லியாச்சரியமுற்றார்—எ-று. (௮)

அந்திவான்மதி மிலைச்சியபரம்பர னணிவிழாவொலிவாச
மந்தமாருதம் வந்தசைபந்தரின் மாளிகைமணத்தோதை
சுந்தனுசல முலையவர்நடமிடுஞ் சரணநூபுரவோசை
சிந்துவார்திரை வாரிதியரவமுஞ் சிறிதெனச்சேணோங்கும்.

இ-ள். செவ்வானம்போன்ற சடாமகுடத்தில் மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த சோமநாதசுவாமியினது அலங்காரம்பெற்ற திருவிழாவில் ஐந்துவித வாத்தியங்களினோசையும் பரிமளத்தோடு வீசுந் தென்றற்காற்றினால் அசையும் மலர்மாலைகளினால் அலங்காரம்பெற்ற பந்தர்கள்போட்ட மேலணிமண்டபங்கள் பொருந்திய மனைகளிற் செய்கின்ற கலியாணவோசையும் சந்தனமலைக்கிணையாகிய தனபாரங்களையுடைய கணிகையர்கள் நாட்டியஞ்செய்யும்போது தண்டை பாதசரமுதலிய ஆபரணங்களின் ஓசையுங்கூடி அலைகளைவீசுஞ் சமுத்திரத்தின் ஓசையைச் சிறிதாகவடக்கி ஆகாயவரையில் மிகுந்து எழும்—எ-று. (௯)

மறைகளுள்ளன வாதலாலயன்பத மாகமம்வளர்நீதித்
துறைகளின்புற விளங்கலாற்றுவக்கிலாச் சிவபதமெனத்தோற்று
நறைமலர்த்திரு வாழ்தலாலரண னற்பதம்போலாகு
நிறையவானவர் செறிதலாற்றுறக்கமு நிகர்க்குமப்புரமன்றே.

இ-ள். நான்குவேத பாராயணங்களும் வேதவிதிப்படி யாகாதிகளும் வளர்தலினால் சத்தியலோகம்போலவும் சிவாகமவிதிப்படிச்சி

த் தம்முடையபதவியாகிய மகிமையைப்பெற்ற வைகுந்தஞ்சேர்ந்தானென்றால்அத்தலத்தின்மகிமாதிசயத்தைத்துதிக்கமுடியாது—எ-று

அளந்துகாணவு நாவினும்பகரவு மறிஞர்க்குமரிதான
வளம்பெருஞ்சவு ராட்டதேயத்திடை மறைநெறிச்சிவநீதி
துளங்கலொன்றிலாப் பொற்பிரகாசமாஞ் சோமநாதந்தன்னில்
விளங்குகார்த்திகைத் திங்களிற்கார்த்திகை விழாநடந்ததுவன்றே.

இ-ள். இவ்வளவென்று அளவுபடுத்திக்காணவும் வாக்கினாற்சொல்லவும் மகாவிவேகிகளாகிய தபோதனர்களுக்கும் அரிதாகி லட்சுமீகரம்பொருந்திய சவுராஷ்டதேசத்தில் வேதமார்க்கமுஞ் சிவாகமமுறைமையுந் தவறாமல் அழகுடன் பொன்மயமாகவிளங்குஞ் சோமநாததலத்திற் பிரகாசிக்கும்படிக் கார்த்திகைமாதத்திற் றிருக்கார்த்திகை விழா நடக்கும்போது—எ-று. (கச)

நவ்விதங்கிய செங்கையோனருச்சனை நயந்துமுப்போதுஞ்செய்
செவ்வியோன்சிவ சன்மனென்பவன்சிவ சிந்தையந்தணர்கோமா
னெவ்விழாவினு நல்விழாவிதுவென வேத்துகார்த்திகைத்திங்க
ளவ்விழாவணி யிறைஞ்சுவான்பராபர னன்பரோடணைவுற்றான்.

இ-ள். மானை செந்தாமரைபோன்ற கரத்தினிற்றரித்து விளங்கும் பரமசிவனை வைதீகப்பிராமணர்களிற் அவதரித்து, மூன்றுகாலங்களிலும் பூசைசெய்யும் சிவதருமசாலியாகிய சிவசன்மனென்னும் ஓர் உத்தமன் சிவத்தியானமறவாதவன் எத்திருவிழாவினும் இக்கார்த்திகைத்திருவிழாவே உத்தமமானதென்று புராணங்களிலெல்லாந் தோத்திரஞ்செய்யத்தக்கதாகிய கார்த்திகைதீப ஆராதனையைத் தரிசனஞ்செய்யும்பொருட்டாய்ச் சிவபக்தர்கள் கூட்டத்துடன் அச்சோமநாததலத்திற்குவந்தான்—எ-று. (கரு)

குடதிசைக்கடற் படிந்தருட்டானங்கள் கொடுத்துமையொருபாகக்
கடவுடன்பதஞ் சோமனாதத்திடைக், கருத்துறப்பணிந்தேத்தி, விடல
ரும்பரி வுடன்மகிழ்ந்துறைபவன் விளங்குகார்த்திகைநன்னாட், டொ
டருமந்தியிற் றீபகாலத்தணி ஆற்றவாலயஞ்சேர்ந்தான்.

இ-ள். மேலைச்சமுத்திரத்தில் விதிமுறைமையாகத் தீர்த்தமாடிச் சிவார்ச்சனைமுடித்துக்கொண்டு இரக்கத்துடன் தானதருமங்கள்செய்து வாமபாகத்திற் பார்வதிதேவிவிளங்கும் பரமசிவனது பாதாரவிந்தங்களில் பக்தியோடு தெண்டனிட்டுத் துதித்துநீங்காத அன்புடன் சந்தோஷகரமாகியிருக்கின்ற சிவசன்மன் பரமசிவனுக்குரிமையாகிய திருக்கார்த்திகையின் அந்தி தீபாராதனைவேளையில் அலங்காரம்பெற்ற சிவாலயத்துக்குள்வந்தான்—எ-று. (கசா)

சென்றுசந்நிதி சிறிதணித்தாகமுன் சேர்ந்தவன்பர்கள்கூட
நின்றிறைஞ்சுமவ் வெல்லையிலிங்கிவ னிகர்ப்பதோர்சிவற்கன்பன்
தன்றுணைக்கலைச் சோமசன்மப்பெயர் தரித்தருணெறியென்றுந்
துன்றுவேதிய னொருவனவ்வெல்லையிற் றொழுதருகுறநின்றான்.

இ-ள். ஆலயத்துட்சென்ற சிவசன்மன் நெருங்கிய சந்தடியிற் போய்ச் சிவசந்நிதானத்தின்சமீபத்தில் அடியார்கள் கூட்டத்துடனின்று தரிசனம்செய்யும்போது சிவசன்மனுக்கிணையாகிய சிவபக்தன் சகலசாத்திரங்களிலுந் தனக் கிணையில்லாதவன் சைவமார்க்கமும் இரக்கமுமுடைய சோமசன்மனென்னும் ஓர் வைதீகப்பிராமணன் அவணெழுந்தருளியிருக்குஞ் சோமநாதனைப்பணிந்து சிவசன்மனது பக்கத்தில்வந்துநின்றான்—எ-று. (கஎ)

வருநெருக்கினிச் சோமசன்மன்றிகழ் வடிவுபட்டெரிகின்ற
திருவிளக்குநெய் யகலொடுவீழ்ந்தது தெரிந்துகண்டிலனன்றே
னருகுகண்டிருக் குஞ்சிவசன்மனென் றறைந்திலன்றிருநாளு
மொருவவிங்கிவர் தந்தமக்குரியன வுறைவிடந்தனையுற்றார்.

இ-ள். வெகுஜனநெருக்கத்தினாற் சோமசன்மனது அலங்காரம் பொருந்திய தேகம்பட்டு எரியுந் திருவிளக்கு நெய்யுடன் கீழேவிழுந்தது அவற்றைச் சோமசன்மன் திரும்பிப்பார்த்தறியான் பக்கத்திலிருக்குஞ்சிவசன்மன்கண்டு சோமசன்மனுடனே சொல்லவுமில்லை பார்த்தவனாகிலும் விழுந்தவிளக்கையெடுத்து ஏற்றவுமில்லை அப்போது கார்த்திகைத்திருவிழாவும் நிறைவேறிவிட்டது பின்னர் அவர்கள்வாசமாயிருக்குந் தலம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்—எ-று. (கஅ)

சிறிதுநாட்கழித் துடன்சிவசன்மனுந் திருவிளக்கதனெய்பார்
மறியவீழ்த்திய சோமசன்மனும்பொறை மாய்ந்தனர்மாய்ந்தந்தோ,
செறியின்வானவ ராயினுந்தீய்த்தெழுந் தீச்சுரமென்றியாரு
மறிவுலைந்தவிந் தாடவியிடத்தடைந் தலகையாயினரன்றே.

இ-ள். சிலகாலஞ்சென்றபின்பு திருவிளக்கை நெய்யுடனே பூமியில் வீழ்த்திய சோமசன்மனும் அவ்விளக்குவிழக்கண்ட பெருமைபெற்ற சிவசன்மனும் இறந்துபோயினார்கள் அவர்களிறந்தவுடன் எமதண்டனை யநுபவித்துந்தீராமல் ஐயோ தெய்வலோகத்தாரையும் கொடியவெப்பஞ்செய்யும் பாலைநிலமென்னும் ஆரண்ணியத்தில் அவர்களிரண்டுபேரும் பயங்கரமாகிய பசாசு உருவங்கொண்டு அலைந்துதிரிந்தார்கள்—எ-று. (ககூ)

திருவிளக்குநெய் யகலொடுவீழ்த்திய சோமசன்மனுஞ்சேர்ந்த
வுருவினனென்பதா வாயிலிற்சீவிழ வுடன்புழுக்குடைந்துந்த

சென்றுசந்நிதி சிறிதணித்தாகமுன் சேர்ந்தவன்பர்கள்கூட
நின்றிறைஞ்சுமவ் வெல்லையிலிங்கிவ னிகர்ப்பதோர்சிவற்கன்பன்
தன்றுணைக்கலைச் சோமசன்மப்பெயர் தரித்தருணெறியென்றுந்
துன்றுவேதிய னொருவனவ்வெல்லையிற் றொழுதருகுறநின்றான்.

இ-ள். ஆலயத்துட்சென்ற சிவசன்மன் நெருங்கிய சந்நதியிற் போய்ச் சிவசந்நிதானத்தின்சமீபத்தில் அடியார்கள் கூட்டத்துடனின்று தரிசனஞ்செய்யும்போது சிவசன்மனுக்கிணையாகிய சிவபக்தன் சகலசாத்திரங்களிலுந் தனக் கிணையில்லாதவன் சைவமார்க்கமும் இரக்கமுமுடைய சோமசன்மனென்னும் ஓர் வைதிகப்பிராமணன் அவணெழுந்தருளியிருக்குஞ் சோமநாதனைப்பணிந்து சிவசன்மனது பக்கத்தில்வந்துநின்றான்—எ-று. (௧௭)

வருநெருக்கினச் சோமசன்மன்றிகழ் வடிவுபட்டெரிகின்ற
திருவிளக்குநெய் யகலொடுவீழ்ந்தது தெரிந்துகண்டிலனன்னோ
னருகுகண்டிற் குஞ்சிவசன்மனென் றறைந்திலன்றிருநாளு
மொருவவிங்கிவர் தந்தமக்குரியன வுறைவிடந்தனையுற்றார்.

இ-ள். வெகுஜனநெருக்கத்தினாற் சோமசன்மனது அலங்காரம் பொருந்திய தேகம்பட்டு எரியுந் திருவிளக்கு நெய்யுடன் கீழேவிழுந்தது அவற்றைச் சோமசன்மன் திரும்பிப்பார்த்தறியான் பக்கத்திலிருக்குஞ்சிவசன்மன்கண்டு சோமசன்மனுடனே சொல்லவுமில்லை பார்த்தவனாகிலும் விழுந்தவிளக்கையெடுத்து ஏற்றவுமில்லை அப்போது கார்த்திகைத்திருவிழாவும் நிறைவேறிவிட்டது பின்னர் அவர்கள்வாசமாயிருக்கும் தலம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்—எ-று. (௧அ)

சிறிதுநாட்கழித் தடன்சிவசன்மனுந் திருவிளக்கதனைப்பார்
மறியவீழ்த்திய சோமசன்மனும்மொன்றை மாய்ந்தனர்மாய்ந்தோர்,
செறியின்வானவ ராயினுந்தீய்த்தெழுந் தீச்சுரமென்றியாரு
மறிவுலைந்தவிந் தாடவியிடத்தடைந் தலகையாயினரன்றே.

இ-ள். சிலகாலஞ்சென்றபின்பு திருவிளக்கை நெய்யுடனே பூமியில் வீழ்த்திய சோமசன்மனும் அவ்விளக்குவிழக்கண்ட பெருமை பெற்ற சிவசன்மனும் இறந்துபோயினார்கள் அவர்களிறந்தவுடன் எமதண்டனை யநுபவித்துத்திராமல் ஐயோ தெய்வலோகத்தாரையும் கொடியவெப்பஞ்செய்யும் பாலைநிலமென்னும் ஆரண்ணியத்தில் அவர்களிரண்டுபேரும் பயங்கரமாகிய பசாசு உருவங்கொண்டு அலைந்துதிரிந்தார்கள்—எ-று. (௧௯)

திருவிளக்குநெய் யகலொடுவீழ்த்திய சோமசன்மனுஞ்சேர்ந்த
வுருவினென்பது வாயிலிற்சீவிழ வுடன்புழுக்குடைந்துந்த

மருவுநாற்றமூன் றியோசனைநாற்றிசை வளர்ந்திடவுடல்வாடப்
பெருகுநீருந் தாகமும்பசியுமேற் பிறங்கவெங்குலைகின்றான்.

இ-ள். தேகம்பட்டுத் திருவிளக்குநெய்யை வீழச்செய்த சேரமசன்மன் பயங்கரமாகிய பசாசஉருவங்கொண்டும் உடலிற் புழுக்கள்குடைந்தும் ஒன்பதுதுவாரங்களினுஞ் சீயு மிரத்தமும்பெருகத் துர்க்கந்தஞ் சுற்றிலும் மூன்றுயோசனைதூரம்வீச உடலஞ் சோர்ந்துபோகத் தண்ணீர்தண்ணீரென்று தாகத்தினாலும் பசியினாலும் அந்த அடவியிற்றுன்பப்படுகின்றான்—எ-று. (௨௦)

கண்டுநின்றவச் சிவசருமனுமிகக் கருக்கருகுறளாகிக்
கொண்டவெம்பசி மேல்கொளநாக்குமூக் கூப்பிடுவளர்ந்தந்தோ
மண்டுகண்களு மலையெனத்தளர்ந்தன வளருநாவிழியூனத்
துண்டவெம்பற வைக்குலமெறும்புணத் துயரடைந்தலமந்தான்.

இ-ள். திருவிளக்குவிழக்கண்டு நின்ற சிவசன்மன் நினைப்பதற்கரிய பசாசஉருவங்கொண்டு மிகுதியும் பசியுண்டாகி நாக்கும் மூக்கும் கூப்பிடுந்தூரம் நீண்டுவளர்ந்தன இரண்டுகண்களும் மலைபோல் ஊன்தள்ளிவளர்ந்தன அந்த நாக்கையுங் கண்களையும் அலகைபோன்றமூக்கையும் காக்கைகள் கழுகுமுதலாகிய பட்சிகள்கொத்தித்தின்ன எறும்பு கணாயான்முதலியவைக ளரிக்க வேதனைபொறுக்கமாட்டாமல் ஓவென்றலறிக்கொண்டு துன்புறும் அவதியை ஐயோ என்னென்று சொல்வேன்—எ-று. (௨௧)

கலிவிருத்தம்.

காணரிய விண்ணவர் கருத்தலை சுரத்தே
சேணிலகு சைவமுறு தெய்வ வடிவென்ன
வாணவ மழித்ததன் தாண்மை நிகரான
மாணவர்க ளெண்ணிலர் மருங்குற நெருங்க.

இ-ள். காணுதற்கரிய தேவர்கள் மனது நடுக்கங்கொள்ளத்தக்கதாய் பயங்கரமாகிய பாலைவனத்தில் ஆகாயமார்க்கத்திற் பிரகாசிக்கும் சிவசம்பந்தமாகிய தெய்வமே ஒரு திரு உருக்கொண்டு எழுந்ததுபோல் நானென்னும் ஆணவமுதலியமும்மலங்களையும் வென்ற தபோமகிமையோடு தனக்கிணையாய் சிவபக்தி வளப்பமும்பெற்ற சீடர்கள் அநேகர் புடைசூழ்ந்து நெருங்கிவர—எ-று. (௨௨)

மாலினை யடர்த்தவுரு மாணவர்கள் பேண
மூலமறை யாகம மொழிந்து புடைசூழ
வாலநிழ னின்றுமெனை யாளுடைய நாதன்
சீலமுனி வோர்களொடு சேர்வதனை மன்ன.

இ-ள். மயக்கந்தீர்ந்து பெருமைபெற்ற சீடர்களாகிய முநிவர்க ள் விரும்பி ஆதிகாரணமாகிய வேதாகமங்களை யோதிக்கொண்டு சூ ழ்ந்துவர வாமதேவரெழுந்தருளியது ஆலமரத்தின்நிழலில் எழுந்தரு ளி என்னையாட்கொள்ளும் தக்ஷிணாமூர்த்தி சிவஞானமுள்ள ஜனகா தி முநிவர்களுடன் எழுந்தருளிவந்ததுபோலிருந்தது—எ-று. (உங)

வித்துரும வெற்பையொளிர் வெண்முகில் வளைந்தா
லொத்துவடி விற்றவள வொண்பொடி வயங்க
வத்தட வரைக்கணுத யாதப நிகர்ப்பத்
தத்துகதிர் வீசிய சடாமுடி தயங்க.

இ-ள். பவழமலையின்மீது பிரகாசம்பொருந்திய வெண்மேகங்க ள் படர்ந்ததுபோற் சிவந்துவிளங்குந் திருமேனியில் திருநீறு பிரகா சிக்க அப்பவழமலைமேற் சூரியன் உதயமாகியதுபோற் காந்தியைச் சிந்துஞ் சடாமகுடம் விளங்க—எ-று. (உச)

தண்டளர வாளருவி தாள்பவள வெற்பின்
வண்டவட நூலுமணி மார்பமும் வயங்கத்
துண்டமதி தாமரை தொடர்ந்துறைவ தென்னப்
புண்டர முகத்திடை பொலிந்தொளி விளங்க.

இ-ள். பவழமலையினின்றுங் குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்துக்களை க் கொழித்தருவி யாறு இறங்குவதென்ன வெண்மைபொருந்திய பூ ணூல் மார்பிலசைந்து பிரகாசிக்கச் செந்தாமரைமலரில் இளஞ்சந்தி ரன்சேர்ந் துறவாய்விளங்குவதுபோல முகத்தில் விபூதி திரிபுரண்ட ரம் ஒளியுற்றுப்பிரகாசிக்க—எ-று. (உரு)

விண்டலமு மாதிரமு மேதினியு மாகக்
கொண்டதொரு சோதியது கொண்டுநிறை வெய்தக்
கண்டிகை யலங்கிய கலங்களி னிலங்க
வண்டகைய பட்டுடையின் வற்கலை வயங்க.

இ-ள். ஆகாசமும் பூமியுந் திக்குகளும்நிறைந்த பரஞ்சோதி சொரூபந் திருமேனிகொண்டதுபோல் விளங்குந்தேகத்தில் பிரகாசி க்கும் இரத்தினாபரணங்களும் உருத்திராக்க ஆபரணங்களும்விளங்க இடையில் பட்டுடைபோல மரவுரிதுலங்க—எ-று. (உசா)

ஆவிநிக ரன்னவலை யகத்தினி லிருத்தி
நாவினிறை வற்குரிய மந்திர நவிற்றி
மேவவரு பாசவினை வீசியுயர் வாம
தேவனெனு மன்புடைய தெய்வமுனி வந்தான்.

இ-ள். பிராணனுக்கொப்பாகிய பரமசிவனை இதயாரவிந்தத்தில் தியானஞ்செய்துகொண்டு சிவனுக்குரித்தாகிய பஞ்சாட்சரத்தை நாவினாலுச்சரித்துக்கொண்டு அடியார்களது பாசபந்தங்களையுந் தீராத வல்வினைகளையுந்தீர்த் தாட்கொள்ளு மகாமகிமையைப்பெற்ற வாமதேவமகாமுனியென்னும் பெயரையுடைய சிவபக்தசிரோமணியாகிய தேவரிஷி அந்த விந்தாரணியத்திற்குவந்தார்—எ-று. (உஎ)

அன்னவன் வரத்தினை வனத்தலகை யாகி
யின்னலுறு வோர்களிரு வோருமெதிர் கண்டார்
முன்னிறை வனர்ச்சனை புரிந்தவருண் மொய்ம்பா
லன்னிமல னன்பனிவ னென்றென நினைந்தார்.

இ-ள். அந்த வாமதேவரிஷி எழுந்தருளிவருவதை அவ்வனத்தி ற் பசாசுஉருவமாய் அவதிபட்டுக்கொண்டலையும் சோமசன்மனும் சிவசன்மனும்பார்த்து பூர்வஜன்மத்திற்செய்த சிவபூசையினது புண்ணியபலத்தினால் இந்த சிவபக்தசிரோமணியாகிய வாமதேவமுனிவரை வணங்கி வாழ்த்துவதே நமக்குத்தக்க பணிவிடையென்று இருவருமினைந்தார்கள்—எ-று. (உஅ)

சென்றனர் பணிந்தனர்கள் சேவடி மருங்கே
நின்றன ரிறைஞ்சியவர் நின்றநிலை காணூ
வன்றருள் சுரந்துமுனி யங்கவர்க ளிந்தத்
துன்றுருவ மெய்தவரு தொல்வினை நினைந்தான்.

இ-ள். எதிர்கொண்டுபோய் அவர் பாதாரவிந்தங்களில் சாஷ்டாங்கமாக தெண்டனிட்டெழுந்து பக்தியினின்று தோத்திரஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் இருவரும் விகாரரூபங்கொண்டிருப்பதை வாமதேவமுனி கருணாசம்பிரம்பிய திருக்கண்களினால்பார்த்து இரக்கமுண்டாகி இவர்களுக் கிந்த பொல்லாத அவதிக்கிடமாகிய தேகம் வந்த காரணம் என்னவென்று அவர்கள் முன்செய்த புண்ணியபாவங்களைத் தமது ஞானக்கண்ணினால் பார்த்தார்—எ-று. (உகூ)

அன்னவிரு தாண்மலர கத்துநெடு நேர
நன்னரிய நன்னினைவி னண்ணியருண் ஞானக்
கண்ணிலிவர் முன்னைவினை கண்டவனை நோக்கி
யெண்ணரிய செய்தவ மிசைந்தவ னிசைப்பான்.

இ-ள். பரமசிவனுடைய இரண்டு சரணகமலங்களையும் நிருமலமாகிய இதயாரவிந்தத்தில் நெடும்போது தியானஞ்செய்து கிட்டுவதற்கரிய சிவனருட்பெற்று ஞானக்கண்ணினால் அவர்கள்முன்செய்த தீவினைகள் இன்னதென்று சோதித்தறிந்து அளவுபடாத தபோபலனை

யுடைய வாமதேவமகாமுனி அவ்விருவர்களையும்நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினார்—எ-று. (௩௦)

பேதமை யடைந்துலவு பேயுருவி னின்றீர்
வேதியர் கணீர்முனருள் வீடனைய சோம
நாதனகர் கார்த்திகை விழாநலனி னன்னிக்
கோதில் பரமற்கொரு கொடும்பிழை புரிந்தீர்.

இ-ள். அஞ்ஞானம்பொருந்திப் பசாச உருவமாய் அலையும் நீங்கள் முன்ஜன்மம் பிராமணர்களாகப்பிறந்து சிவபதவியை யளிக்குங் கயிலாசத்திற் கிணையாகிய சோமநாதபுரமென்னு மகாசிவஸ்தலத்தில்கார்த்திகைத்திருவிழா விநோதத்தைத் தரிசனஞ் செய்யப்போய் குற்றமற்ற பரமசிவனுக்கு ஓர் பொல்லாத குற்றஞ்செய்தீர்களென்றார்—எ-று. (௩௧)

ஏதெனி னொருக்குறு மிடத்துட னினனீ
சோதிகொள் விளக்கொடு துதைந்தநெய் கவிழ்த்தா
யோதுமதை னீயுமவ னுற்றுவது கண்டு
மாதரொன வொன்றுமுரை யாதயலி னின்றாய்.

இ-ள். அக்குற்றம் என்னவென்றால் சிவசந்நிதானத்தில் நெருக்கமாகிய சந்தடியிற்போய்ச் சிவதரிசனஞ்செய்கின்றபோது சோமசன்மனாகிய உன்தேகம்பட்டு எரிகின்றநெய்விளக்குக் கவிழ்ந்துவீழ்ந்தது அதைச் சிவசன்மனாகிய நீ கண்ணாரக்கண்டும் அவன் கடைத்தேறும் விதிக்கு மறுபடியும் அவ்விளக்கை ஏற்றச்சொல்லாமல் நீயாகிலும் எடுத்தேற்றிவையாமல் சும்மாய்ப் பக்கத்தில் நின்றிருந்தாயல்லவோவென்று வாமதேவரிஷி திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (௩௨)

மெய்ப்பட விளக்கொடுநெய் வீழ்வதுதாழா
தெய்தரிய தீயவினை யெய்திட லினனீ
மொய்படர் புழுக்குடைய முற்றுமுடல் சீயே
பெய்திழிய வெய்துடைய பெய்துழ வடைந்தாய்.

இ-ள். உன்னுடைய தேகம்பட்டுச் சிவசந்நிதானத்தில் நெய்விளக்குக் கவிழ்ந்த அம்மகாபாதகத்தால் கொடிதாகிய தீவினைதொடர உன்தேகமெல்லாம் புழுக்கள்குடைந்து சீயுமிரத்தமுஞ்சொரிய துர்க்கந்தமாகி மகாவாதனைக்கிடமாய் பயங்கரமாகிய பசாச உருவங்கொண்டாய் என்றார்—எ-று. (௩௩)

வாய்ப்பவிது கண்டுமொரு வார்த்தை புகலாத
நீப்பரிய தீவினையை நீப்பரியு நீயு

மேற்பறவை யுண்ணநெடு வெற்பனைய கண்முக்
கூட்டிடு வளர்ந்தநெடு நாக்கழிது கொண்டாய்.

இ-ள். திருவிளக்குவீழ்ந்ததைக் கண்ணினும்கண்டும் அவற்றைச் சொல்லாமலிருந்த நீ நீப்பதற்கரிய தீவினையைத்தீர்த்துக்கொள்ளாமையினால் மலையைப்போல் கண்களில் ஊன்தள்ளியிருப்பதைப் பட்சிகள் கொத்தித்தின்னவும் கூட்டிடுந்தூரம் நாவுவளர்ந்திருப்பதைப் பறவை எறும்புமுதலியவைகள் எரிக்கப் பசாசரூபங் கொண்டாயென்றார்—எ-று. (௩௪)

உழைக்கதி ரயிற்பர சுடைக்கடவு ளுக்குப்
பிழைத்தவர் தமக்கொரு பிழைக்குநெறி யுண்டோ
தழைத்த துயரத்தொடு தனித்தளவில் கற்ப
மிழைத்த நரகக்குழி யிடத்தலைவ ரன்றே.

இ-ள். மானும் சூரியனொளியைப்போன்ற மழுவும் தரித்த கரகமலங்களையுடைய பரமசிவனுக்குக் குற்றஞ்செய்தவர்கள் கடைத்தேறத்தக்க வழியும் உண்டோ மிகுந்த துக்கத்துடன் மகாரவுரவாதி நரகங்களில் வீழ்ந்து அநேக கற்பகாலம்வரையில் வாதனைப்படலைவார்கள்—எ-று. (௩௫)

முற்பகலி னீவிருமுன் முக்கணிம லன்றாள்
பற்பல வணங்கிவரு பத்தியது தன்னா
னிற்பரிய விவ்வடிவி னின்றுவினை துய்த்துக்
கற்பமொ ரிரண்டிடை கடந்துகதி சேர்வீர்.

இ-ள். முற்பட்ட ஜன்மத்தில் நீங்கள் அருளுடைய முக்கண்ணனாகிய பரமசிவனது பாதாரவிந்தங்களை அநேகநாள் பூசித்த சிவபக்தர்களானபடியினால் இப்போது வெகுதுன்பத்துக்கிடமாகிய இத்தேகத்துடனே இரண்டு கற்பகாலம்வரையில் பேயுருவாய் வாதனைப்பட்டபின்பு சிவகதியடைவீர்கள்—எ-று. (௩௬)

நம்மையெதிர் கண்டுதொழு நாடரு நலத்தா
லிம்மைசிவ சிந்தனை யிசைந்திடுவிர் பேயாய்
வம்முருவ மாறியருள் மன்னுமென யாமா
ரம்முதன்மை யெம்முதல்வ னன்றியெவர் வல்லார்.

இ-ள். சிவபக்தியையுடைய எங்களை தரிசனஞ்செய்து பணிந்த பாக்கியவசத்தினால் இம்மையில் உன்னுவதற்கரிதாயிருக்குஞ் சிவசிந்தனையை மறவாமலிருந்து இப்பசாசு உருவம் நீங்கிச் சிவனருட்பெறுவீர்கள் அடியார்கள் செய்தபிழைகளைப் பொறுத்தாட்கொள்ளுங்க

ட்ன் பரமசிவத்துக்கேயல்லாமல் மற்றவர்களுக் கந்தவல்லமை யுண்டோவென்றார்—எ-று. (௩எ)

அந்தமில ரற்கொர்பிழை யஞ்சலர் புரிந்தோர்
பந்தமுறு தீவினைகள் பற்றற நினைக்கி
லெந்தையிறை வல்லனிம வான்மகளு நேய
மைந்தரிரு வோருமது வல்லரென லாமோ.

இ-ள். ஆதியந்தங்கடந்த ஜகதீசனாகிய சிவபெருமானுக்கு ஓர் குற்றத்தை பயமில்லாமற்செய்த அபசாரத்தினால்வரும் கொடியபாவங்களை யகற்றநினைக்கில் எமதுகடவுளாகிய பரமசிவனன்றி பர்வதராஜகுமாரியாகிய பார்வதிதேவியும்பிள்ளைகளாகிய கணபதி சுப்பிரமணியன் இவ்விருவர்களும் அச்சிவத்துரோகத்தைத் தீர்க்க வல்லவரென்று சொல்லலாமோ—எ-று. (௩அ

அன்னபெரு வெம்பிழை யகற்றுவ னகற்றா
னென்னுமது மந்தவிறை யேயறிவ னன்றி
யுன்னரிய வப்பிழையி னோர்க்கருள் செய்யானெனு
முன்னவ னெனத்தவர் மொழிந்தனர்க ளன்றே.

இ-ள். அப்படிக்கொத்த மகாபாதகத்தைப் பரமசிவன் அகற்றுவான் அகற்றமாட்டான் என்பதும் அப்பரசிவத்துக்கேதெரியும் அதல்லாமலும் மனதில் நினைக்கவுங்கூடாத அந்த சிவத்துரோகத்தைச்செய்த பாவிகளுக்கிரங்கிப் பரமசிவன் இப்பாதகத்தைத் தீர்த்துப் பரிசுத்தமாக்கானென்று சிவபக்தர்களாகிய தபோதனர்கள் சொன்னார்கள்—எ-று. (௩௯)

இவ்வுரைபொய் மெய்மையென லெங்குநிறை வெய்து
மவ்விமல னேயறிவ னஞ்சியெவ ரேனும்
வெவ்வலகை யாகியுழல் வீர்வினையை நாடித்
தெய்வமுதல் வர்க்கொர்பிழை செய்யவறி யாரால்.

இ-ள். இந்தவாக்கியம் பொய்யென்பதும் மெய்யென்பதும் எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கும் அக்கர்த்தனே யறிவானாகையினால் பேயுருவாய் அவதிப்பட்டுழலும் உங்கள் தீவினையைப்பார்த்து அச்சங்கொண்ட எவர்களும் தேவர்களுக்கு ஆதிநாயகனாகிய பரமசிவனுக்கு ஓர் பொல்லாங்கும் வராதவிதமறிந்து நடந்துகொள்ளுவார்கள்—எ-று. (௪௦)

ஓதுமிரு கற்பமுடி வாதிபொலி சோம
நாதமுய ரன்பரொடு நண்ணிமு னிறைஞ்சி

யேதமற முத்திதனை யெய்துவது தீர்வா
லாதியிரு பாதமற வாமலிரு மென்றான்.

இ-ள். முன்சொன்ன இரண்டு கற்பகாலம்வரையிலும் இப்பசாசு உருவமாகவேயிருந்து பின்பு சகலவைபவங்களு மிகுந்த சோமநாதமகாலிங்கத்தை அதிபக்தியுடன் தரிசனஞ்செய்துபணிந்து தோத்திரித்துக் குற்றமற்ற சிவபதவியையடைவீர்கள் இது நிச்சயமாகையினால் நீங்கள் பரமசிவனுடைய உபைய பாதாரவிந்தங்களை மனதில் மறவாம லெப்போதுந் தியானஞ்செய்துகொண்டிருங்களென்று வாமதேவமகாமுநி திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (௪௧)

என்றுமுனி கூறுதலு மென்றுமொழி யாமற்
கன்றும்வினை தீர்வதொரு காலமுள தென்று
வன்றவ ரறிந்தனர் பணிந்தனர்க ளாடா
நின்றனர் மகிழ்ந்தனர் நிகழ்த்துவதை யென்னே.

இ-ள். இவ்விதமாக வாமதேவமகாமுநிவர் திருவாய்மலர்ந்தவுடன் ஒருகாலும் தீராதவல்வினை இரண்டு கற்பகாலத்தில் தீருமென்று சொன்னவைகளைக்கேட்டு அப்பசாசு உருவங்கொண்டுநின்ற சோமசன்மனும் சிவசன்மனும் அத்தபோதனைப்பணிந் தானந்தத்துடன்கூத்தாடினார்கள் அவர்கள் சந்தோஷத்தை இன்னதென்று சொல்லிமுடியாது—எ-று. (௪௨)

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காமவெம்பகை கடந்தருட் கடலிடைத் தழுந்துந்
தோமகன்றநாம் சுருதியாகமநெறி துலங்கா
வாமதேவனு மருங்கின்மாணாக்கரை நோக்கி
யாமுரைப்பன கேளுமென்றியம்பன்மே யினனால்.

இ-ள். காமக்குரோதாதி வெம்பகைகளைவென்று கிருபாசமுத்திரத்தில்மூழ்கிக் குற்றமற்ற நான்குவேதங்களையும் இருபத்தெட்டுசிவாகமங்களையும் முறைமையாகக்கற்றுப் பிரகாசிக்கும் வாமதேவரிஷி தன்னைச்சூழ்ந்திருக்கும் தம்முடைய சீஷர்களைப்பார்த்து நாமொன்று சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்று கூறத்தொடங்கினார்—எ-று. (௪௩)

என்னகூறுகோ பீதொரம்புதந்தனை யந்தோ
முன்னரின்னவர் முப்பொழுதருச்சனை முயன்று
சென்னிவான்மதி மிலைச்சியதெய்வநா யகன்ற
டன்னையல்லதோர் சார்விலாத்தகைமையோ ரோர்நாள்.

இ-ள். என்னென்றுசொல்லப்போகிறோம் இவ்வதிசயத்தை ஐயோவென்று வினைப்பட்டு இவ் விரண்டுபேரும் முன்ஜன்மத்தில் மூன்றுகாலங்களினுஞ் சிவபூசைதவறாமற் செய்துகொண்டு சந்திரனை சடாமகுடத்திலணிந்த பரமசிவன் பாதாரவிந்தங்களைத்தவிர வேறுகதியில்லையென்று நம்பியிருந்தவர்கள் ஓர்நாளில்—எ-று. (௪௪)

தோத்திரங்களாற் சுரர்புகழ்சோமநா தத்திற்
கார்த்திகைத்திரு நாளினெய்கவிழ்த் தவனிவன்முன்
பார்த்துநின்றவ னிவனிவர்பண்ணிய திதுவே
கூர்த்தவெம்பசைப் பேயுருக்கொண்டமை பாரீர்.

இ-ள். தேவர்களால் தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட மகாமகிமையையுடைய சோமநாததலத்தில் கார்த்திகைத்திருவிழாவில் சந்நிதியிலிருக்கும் நெய்விளக்கில் தேகம்பட்டுக் கவிழ்ந்துவிழச்செய்த இச் சோமசன்மனும் அதைக்கண்டு சொல்லாமலிருந்த இச் சிவசன்மனுமாகிய இவர்களால் சிவனுக்குநேரிட்ட துரோகம் இதுவே இப்பாபத்தினால் இவர்கள் பசாசு உருவங்கொண்டு மகாவாதனைப்பட்டலைவதைப் பாருங்களென்று வாமதேவரிஷி சீஷர்களைப்பார்த்துச்சொல்லினார்—எ-று.

செய்திநல்லற மென்றுளோன்செய்துமோ வன்றே
னெய்தினாற்றுவா யென்பவனெய்தினின் முடித்தோ
னெய்திமுற்றினோற் கெழிற்றுணையாயுளோ னன்பு
பெய்துகாத்துளோ னைவர்க்கும்பெரும்பய னைக்கும்.

இ-ள். இது நல்லதருமஞ்செய்யென்று சொல்லுகிறவனும் தருமஞ்செய்கின்றவனொருவனுடன் இத் தருமஞ்செய்யலாமாவென்றால் அதற்கவன் இதுகிடைப்பது அரிது மகாநன்மையாகியதென்று திடப்படுத்தி உறுதிபண்ணுகின்றவனும் அத் தருமத்தைச்செய்து முடித்தவனும் அதற்குத்துணையா யுதவிசெய்தவனும் அதை பக்தியுடன்காத்துப் பரிபாலனம் பண்ணினவனும் ஆகிய இவ் வைந்துபேருக்கும் அத்தருமத்தின்பலன் சமனாகச்சித்திக்கும்—எ-று. (௪௫)

அரியநல்லற முற்றினோன்றன் னிலு மதனைப்
புரிதியென்பவன் காப்பவன்புகலிரு வர்க்கும்
பெரிதுமப்பயன் பதின்மடங்கென்றனர் பெருநூற்
குரியமாந்தர்க டவினைவழிக்குமீ தொக்கும்.

இ-ள். மேலாகிய தருமஞ்செய்தவனிலும் அத் தருமத்தைச்செய்யென்று ஆதியில் தெரியச்சொன்னவனுக்கு அத் தருமத்தைக்காத்து இரட்சிப்பவனிலும் பதின்மடங்கதிகமாகிய புண்ணியஞ் சித்திக்

குமென்று வேதாகமங்களுணர்ந்த பெரியோர்கள்சொல்லுவார்கள் இவ்விதமாகவே பாவத்தைச்செய்கிறவனுக்கு செய்யலாமென்று துணிவுசொல்லுகிறவனும் அதற்குச் சகாயமாயிருக்கிறவனும் செய்யென்கிறவனும் அத்தீவினையை வளரச்செய்கிறவனும் ஆகிய இவ்வைந்து பேருக்கும் பாவஞ் சமனாகப்பொருந்தும் இதல்லாமலும் பாபஞ்செய்தவனிலும் அதை செய்யச்சொன்னவனுக்கும் அதைப்போக்காமல் பின்னும் வளர்க்கின்றவனுக்கும் பதின்மடங்கதிகமாகிய பாபம் லபிக்குமென்று தபோதனர்கள்சொன்னார்கள்—எ-று. (௪௭)

அல்லுலாங்களத் தன்னறன்பொருள்கவர்ந் தோனை
வல்லஞ்கில்ங் கவன்றனேதுணிப்பதே வழக்கா
லெல்லைகோறலுன் டோன்றுணேயோனிவன் றன்னைக்
கொல்லினின்னவன் முத்தியிற்கூடனிச் சயமே.

இ-ள். ஐயார்ந்த கண்டத்தினையுடைய பரமசிவனது பொருள்களில் ஏதாகிலுமொன்றைத் திருடினவனைக்கண்ட சிவபக்தன் தனக்குக்கூடியவல்லமையினால் அச் சிவத்துரோகியைச் சிரச்சேதஞ்செய்வதே நீதி அவ்வகை சிரச்சேதப்பட்ட பாபியைச்சேர்ந்தவர்கள்வந்து இச் சிவபக்தனைக் கண்டித்தபோதினும் இச்சிவபக்தனுக்கு சிவபதவி சித்திக்கும் இது சத்தியமென்றுரைத்தார் வாமதேவரிஷி—எ-று. ()

கோறலுக்குரு தென்னிலக்கொடியவ னிருப்பிற்
பேறுசேரினு மிகந்துடன்பெயர்வதே கரும
மாறணிந்தவர்க் கன்பரோலப்பொருள் கவர்வோர்க்
கூறனல்லுரை போதித்துமாற்றுத லியல்பால்.

இ-ள். சிவசொத்தை எடுத்தவனைத் தன்னால் கொல்லக்கூடாமற்போனாலும் அக் கொடியமாபாவி யிருக்குமிடத்தில் தனக்கு அளவற்றபொருள் கிடைப்பதாயினும் அதைக் குற்றமென்று நீக்கி அவ்விடம்விட் டேகுவதே நீதி சிவசொத்தையபகரித்தவன் கங்கைவேணியனுக் கன்புள்ளவனாகவிருந்தாலும் அவன்மனந் தெளியும்படியாய் நன்மார்க்கங்களைப்போதித்துச் சிவத்துரோக பரிகாரம்பண்ணிவைப்பதே உத்தமம்—எ-று. (௪௯

இத்தகைக்கொரு கருத்திலராகி யீசற்குப்
பத்தியானெறி யான்மிகும் பரிசினரோனு
மத்தனைப்பிழைத் தோர்களேற் பொருள்கவர்ந்தெடுத்த
நித்தவஞ்சனைப் பார்ப்பரோ நீள்கதிக்குரியோர்.

இ-ள். இவ்வகையாய் போதித்தும் நன்மையாகிய புத்தியையடையாதவர்கள் பரமசிவனுக்குப் பக்தியாக நன்மார்க்கத்துடன்

எவ்வளவு பொருள்களை யுதவிசெய்கின்றவர்களாக விருந்தாலும் அவர்கள் சிவத்துரோகிகளேயாம் சிவசொத்தை யபகரித்துக்கொண்ட தீவினையாளராகிய வஞ்சகரை எப்போதுங் கண்ணினாலுங் காண்பார்களோ மேன்மைபொருந்திய சிவபதவிக் குரிமையை யுடையவர்கள்—எ-று. (௫௦)

கரணமாறினு மப்பொருள் கவர்வரோ வறிந்தோ
ரரணமூன்றெரி யூட்டினோ னாலயத் திடையோர்
திரணமீசற்கு வேண்டல தாயினுஞ் சிந்தை
முரணுறக்கொண்டு ளோரிரு ணிரய மூழ்குவரால்.

இ-ள். அறிந்தோர் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமென்னும் அந்தக்கரணங்கள் கலங்கிய சமயத்திலும் சிவசொத்தையெடார்கள் நகையால் முப்புரத்தை எரித்த பரமசிவன் ஆலயத்தில் கிடக்கும் ஓர் துரும்பாகினும் சிவனுக்குதவியில்லாமலிருந்தாலும் கெடுபுத்தியினால் எடுத்துக்கொண்டவர்கள் இருண்மூடிய மகாரவுரவாதிநரகங்களில் அழுந்திப்போவார்கள்—எ-று. (௫௧)

சீலமாதவ ரிடைவிடாச் சிவாலயந் தனக்கென்
றேலநோக்கிய நறுமல ரிலைமுத லியவப்
பாலநேத்திரங் கொடுமை தன்பட விழித்தநா
ளாலமுண்டவற் கன்றியே யாவர்க்கு மாகா.

இ-ள். சிவாசாரமுடைய சிவயோகிகள் நிறைந்திருக்கும் சிவாலயத்திற்கென்று நியமித்துப் பரிபாலித்துவரும் நந்தவனங்கள் தோப்புகள் நஞ்சை புஞ்சை தோட்டங்கள் முதலியவைகளிலுண்டாகிய இலை மலர் காய் கனி யாவும் நெற்றிக்கண்ணினால் மன்மதனையெரித்து ஆலகாலவிஷத்தைப் பானஞ்செய்து லோகாலோகங்களை எல்லாம் இரட்சிக்குஞ் சிவனுக்கு யோக்கியமேயல்லாமல் மற்ற எவர்களுக்கும் அங்கீகரிக்கத் தக்கதல்ல—எ-று. (௫௨)

கன்னிபாகமெய்ப் பரன்பொருட் காவலுக் குரியோர்
மன்னராயினும் யாவரோ யாயினு மதியா
ரன்னவான்பொருள் கவரிலீ ரைம்பது மடங்கு
துன்னுவல்வினை பெறுவர்முன் சொற்றவர் தம்மில்.

இ-ள். பார்வதியை வாமபாகத்திலுடையவனாகிய சிவபெருமானது பொருள்களைக்காத்து இரட்சிப்பதற்குரிய சிவகணங்களும் மகாராஜக்களும் மற்ற எவர்களும் சிவகாரியத்தில் குறைவறநடந்தாலும் திரணமாகிலு மென்னுது அச்சிவசொத்தை யபகரித்தெடுத்தால்

முன்சொன்ன சிவத்துரோகிகளிலும் நூறுபங்கதிகமாகிய வாதனைப் படுவார்கள்—எ-று. (௫௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அலைபுனல் வேணியண்ண லாலயந் தன்னிலென்றுந்
தலைமயி ரிறக்கிக்கோட றருக்கின்மெய்ப் பிடித்துக்கோடல்
குலதில தயிலம்வார்த்துக் கோடலா பத்துறுமன்
மலசல நீக்கலுந்தும் வாகனந் தேறிச்சேறல்.

இ-ள். அலைகளையுடைய கங்காநதியைச் சடையிலணிந்த பரமசிவனாலயத்தில் எப்போதும் முடிமயிரிறக்கிக்கொள்ளுதலும் மதத்தினாலொருவனைக்கொண்டு உடம்புபிடித்துக்கொள்ளுதலும் எண்ணெய் முதலிவை தேய்த்துக்கொள்ளுதலும் ஜலமலாதிகள் போக்குதலும் ரதத்தின்மே லேறிக்கொண்டுபோதலும்—எ-று. (௫௪)

அடிசினீ ரடைக்காயாதி யானவை துய்த்தறுப்பல்
கொடியகா மாதிமாதர் கூட்டங்கள் கொடுங்கோள்பொய்மை
கடியபொல்லாமைகூறல் கம்பளா தியினிருத்த
னெடியபோர்ச் சதுரங்காதி சூதிவை நிகழ்த்தியாடல்.

இ-ள். அன்னம் நீர் பாக்கு வெற்றிலைமுதலியவைகளைத் தின்னுதலும் எச்சில் துப்புதலும் ஒன்றையாசித்தலும் கோபத்தினாற்கொவித்தலும் பெண்களுடன் சரசசல்லாபங்கள் செய்தலும் கொடுமைபொருந்திய கோள்சொல்லுதலும் பொய்சொல்லுதலும் பொல்லாங்குகளை விளைத்தலும் கம்பளிமுதலிய வாசனங்களிலிருத்தலும் மிகுதியும் போர்செய்தலும் சதுரங்கஞ் சொற்கேட்டான்முதலிய சூது ஆட்டங்களை ஆடுதலும்—எ-று. (௫௫)

சொற்றநின் மாலியத்தைச் சோமசூத் திரத்தைத்தூபி
நற்றட நிழலைக்கண்டு நடந்துமுன் கடந்துபோதல்
கற்றைவார் சடையானுக்குங் கதிர்ப்பலி பீடத்துக்கு
முற்றநன் னடுவேசேற லொழிந்தவ ருயர்ந்தோரன்றே.

இ-ள். சொல்லும் சிவன் நின்மாலியத்தையும் சிவனுக்கபிஷேகமாகிய தீர்த்தம்போன்ற சோமசூத்திரத்தையும் கெற்பக்கிரகத்தின் மேலிருக்கும் விமானங்களின் சிகரத்தினது நிழலையும் பார்த்துத் தாண்டிப்போதலும் சிவலிங்கத்திற்கும் பலிபீடத்திற்கு நடுவில் போகுதலும் ஆகிய இவைகளெல்லா மிகுதியுங் குற்றமென்றறிந்து நன்மார்க்கமாய் நடக்கிறவர்களே பெரியோர்கள்—எ-று. (௫௬)

ஆதியா லயத்துட்கூவ லாதியா தியதீர்த்தத்தைத்
தீதுபோய்ப் புரிதலந்தச் சிறப்புறுஞ் சிவதீர்த்தத்திற்
கோதுறு மசுத்தத்தோடு மூழ்குதல் குற்றமென்றே
யோதிய வாகமங்க ளுபனிட தங்களன்றே.

இ-ள். ஆதிகர்த்தாவாகிய சிவபெருமானது ஆலயங்களிலிருக்கும் கிணறு தடாகமுதலிய தீர்த்தங்களில் அனுசாரஞ்செய்தலும் சிறப்புற்றிருக்குஞ் சிவதீர்த்தங்களில் ஆசாரமில்லாமல் மூழ்குதலும் மகாபாதகங்களென்று வேதங்களின் சிரசாகிய உபநிடதங்களிலும் சிவாகமங்களிலுஞ் சொல்லும்—எ-று. (௫௭)

ஈங்கிவர் துயரம்பாரீ ரென்றுமா ணாக்கர்க்கோதி
யோங்குமஞ் செழுத்தைநாவி னுச்சரித் துளத்திறைதன்
பூங்கழல் வைத்துத்தன்றன் பொருவிலாச் சிரமம்புக்கான்
றீங்ககல் வாமதேவத் தெய்வமா முனிவனம்மா.

இ-ள். சிவத்துரோகம்பண்ணின இந்தச்சோமசன்மனும் சிவசன்மனும் பசாசு உருவங்கொண்டு துன்பப்படுகின்றதைப் பாருங்களென்று தம்முடைய சீடர்களுக்குக் காண்பித்துச்சொல்லி மந்திரங்களுக்கரசாகிய பஞ்சாட்சரத்தை நாவினாலுச்சரித்துக்கொண்டும் இதயாரவிந்தத்தில் பரமசிவனது சரணகமலங்களைத் தியானஞ்செய்துகொண்டும் அடியார்களது தீவினைகளைத்தீர்க்குந் தெய்வத்தன்மைபெற்ற வாமதேவமகாமுனிவர் தமது ஒப்புவமையில்லாத ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்றார்—எ-று. (௫௮)

தந்திர வேதநீதிச் சயிமினி முனிவகேட்டி
யந்தணர் பொருளினீச னரும்பெரும் பொருளினுண்டா
முந்திய வியல்புகாண்டி மொழிந்தவஞ் ஞானந்தன்னால்
வந்ததீங் ககலவின்னும் வகுத்ததோர் வழியுண்டன்றே.

இ-ள். வேதாகமங்களின் முறைமையாக நடக்குஞ் சயிமினியே கேளும் சிவபக்திசெய்யும் வைதிகப்பிராமணர்களினது பொருள்களையும் பரமசிவனுக்குரிய பொருள்களையும் மனதறியாமற் றொட்டதால் வந்த பொருட்சேதத்தாலும் அவற்றைப் பார்த்திருந்ததினால்வந்த தீவினைவிளைவையும் முன்சொன்ன சிவசன்மன் சோமசன்மன் இவ்விருவர்களாலும் அறிந்துகொள்ளென்றும் பின்னையும் அவிவேகத்தினால் வந்ததீவினையைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவதற்கோர் நன்மார்க்கமுண்டென்றும் வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (௫௯)

புண்டரீகப் புரத்துப் பொருந்திய வினையைநீக்கி
மண்டிய பயனைநல்க வல்லதீர்த் தங்களோர்பத்

துண்டென வுரைத்தான்ஞால முய்ந்திடக் கருணைபோர்த்தக்
கொண்டரு மறைகளெல்லாம் விளக்கிய குணக்குன்றன்னான்.

இ-ள். சிதம்பரதலத்தில் இருந்து அறியாமையினாற்செய்த பாவங்களைப்போக்கி மிகுதியும் புண்ணியபலன்களைக்கொடுக்கும் மகிமையையுடைய பத்துத்தீர்த்தங்களுளவென்று உலகங்களெல்லாங் கடைத்தேறும்பொருட்டாகக் கிருபையோடு பரமஞானத்தால் அரிதாகிய வேதங்களைப் பகுத்துச்சொல்லிய மலைபோன்ற பொம்புவாய்ந்த வேதவியாசருளினொன்று சூதபுராணிகர் நயிமிசாரணியத்தில் சவுனகாதிமுனிவர்களுக்கு அருளிச்செய்தார்—எ-று. (௯௦)

சோமநாதச்சருக்க முற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் ஆறுக்குத் திருவிருத்தம் - ௪௭௪.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறு வது

தீர்த்தச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அரவுட னிதழிசூடு மண்ணமன் பொருளைவஞ்சக்
கரவினிற் கொண்டோரொப்புங் கடுங்கொடும் வினைதொகுத்துப்
பரவினம் பரவுந்தில்லைப் பதியிடைக் கதிகளல்கு
முரனுறு தீர்த்தமீரைந் துள்ளவை யுரைக்கலுற்றாம்.

இ-ள். பாம்பையுங் கொன்றைமாலையையுமணிந்த பரமசிவனுடைய திரவியங்களைக் களவுசெய்தவர்கள் அநுபவிக்கப்பட்ட மிகவும் பொல்லாங்காகிய பாவத்தைச் சுருக்கமாகச்சொன்னோம் இனிமேல் அரியயன்முதலிய தேவர்களால் தோத்திரஞ்செய்யத்தக்க மகாமகிமையையுடைய சிதம்பரதலத்திற் சகலபோகபாக்கியங்களையுஞ் சிவபதவியையுங் கொடுக்கும் வல்லமைபொருந்திய பத்துச் சிவதீர்த்தங்கள் இருக்கின்றது அத்தீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்று வேதவியாசர் சயிமினிபைவானையுந் தன்னையும்பார்

த்துச்சொன்னதாய்ச் சூதபுராணிகர் நயிமிசாரணியத்தில் சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௧)

பராசரன் றனையன்பாதஞ் சயிமினி பணிந்து போற்றித்
தராதல மென்னுந்தில்லைத் தலத்தினி னைந்துதீர்த்தம்
புராதன வுளவென்றாயப் புனிதமாகிய தீர்த்தங்கள்
விராவிய தானப்பேர்கள் விளங்குற விளம்புகென்றான்.

இ-ள். பராசரன் புதல்வனாகிய வியாசபகவானுடைய பாதாரவிந்தங்களில் தெண்டனிட்டுத் தோத்திரஞ்செய்து பூமண்டலந் துதிக்கின்ற சிதம்பரதலத்தில் பண்டைநான்முதல் பத்துத்தீர்த்தங்களுளவென்று திருவுளம்பற்றினீர் அம் மேன்மைபொருந்திய தீர்த்தங்களிருக்குமிடமும் அவைகளின் பெயருந் தெரியச்சொல்ல வேண்டுமென்று சயிமினிபகவான் கேட்க வாதராயணர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௨)

பாரிட மென்னுந்தில்லைப் பதியினி லெங்குந்தங்கு
நீரெலாந் தீர்த்தமாத னிச்சய மதனுண்முன்னங்
காருறு கண்டன்கண்டங் காதலிற் பயந்துயர்ந்த
வாரியைக் குலகமுய்ய வருளினா லருள்செய்தானால்.

இ-ள். பூமண்டலத்தின்கண் உத்தமமாகிய சிதம்பரதலத் தெல்லைக்குள் இருக்கும் நதிகள்-ஓடைகள்-ஏரிகள்-குளங்கள்-கிணறுகள் ஊற்றுகள் ஆகிய இவைகளெல்லாம் புண்ணியதீர்த்தங்களேயாகும் இதற்குச் சந்தேகமில்லை அதனிலும் நீலகண்டராகிய பரமசிவன் முன் லீலாவிநோதமாகப் பிரமாண்டங்களனைத்தையும் ஆவலோடும்பெற்ற உத்தமியாகிய பார்வதிதேவிக்கு உலகங்களெல்லாங் கடைத்தேறும் பொருட்டாகக் கருணையினால் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (௩)

பொற்கிரி புண்டரீக புரத்தினிற் றீர்த்தத்துன்மை
யெற்கிது தெரிவதல்லால் யாவரு முணரமாட்டார்
முற்கிரி வளைத்தெடுத்த முதல்வனுக் கன்புபூண்டு
நிற்குநீ கேட்கலாகு மெனமுனி நிகழ்த்துகின்றான்.

இ-ள். பொன்மலையாகிய சிதம்பரதலத்திலிருக்கும் தீர்த்தங்களின் மகிமையைச் சந்திரசடாதர மூர்த்தியினதருளால் என்னொருவனுக்குத்தெரியுமேயல்லாமல் மற்றைத்தேவர்கள் முதலிய யாவருக்குந் தெரியமாட்டாது முன்னர் மகமேருவை எடுத்து வில்லாகவளைத்த பரமசிவன் பாதாரவிந்தத்தில் நனியன்புகொண்டிருக்கும் நீகேட்கத்தக்கதாமென்று வாதராயணர் சயிமினிக்குச் சொல்லுகின்றார்—எ-று. ()

சித்தெனை வசித்தைக்கோர் தெளிந்தபொன் மன்றுஞ்சேர
உத்தரத் துள்ளதென்று முயர்ந்ததீர்த் தத்துயர்ந்த
தெத்திசை யோரும்போற்று மெழிற்சிவ கங்கையார்க்கு
முத்தியை நல்குதீர்த்த முதலருட் டீர்த்தமாகும்.

இ-ள். அஞ்ஞானம் நீங்கிய சிவஞானிகள் ஞானசொரூபமென் றுணரும் மகிமையையுடைய பொன்மயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்திற் கு அடுத்த வடக்கில் தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் உத்தமோத்தமமா கிய எவர்களுந் தோத்திரஞ்செய்யத்தக்க மகிமையையுடைய சிவகங் கையென்று ஓர்தீர்த்தமுண்டு அத்தீர்த்தம் பரமசிவன் திருவருளுருவ மாகி யாவற்கும் பதவியைக்கொடுக்கும் தீர்த்தங்களுக்கெல்லா முத ன்மையாய் எங்ஙனும் பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௫)

நடமிறை பிரியாதோங்கு நற்றில்லை நகர்தனக்கு
வடகிழக் கிடையோர்தீர்த்த மறிகட லதுவாய்கொன்றைத்
தொடையவ னன்றியாரு முணர்கிலாத் தொன்மைதன்னு
டொடர் குய்யதீர்த்த மெனப்பெய ரெய்திற்றாமால்.

இ-ள். பரமசிவன் எப்போதும் நீங்காமல் ஆனந்தநடனம்புரியும் நன்மைபொருந்திய சிதம்பரதலத்துக்கு ஈசானியதிக்கில் அலைகளையு டைய சமுத்திரமே ஓர்தீர்த்தமாயிருக்கின்றது அத்தீர்த்தத்திலுண்மை கொன்றைமாலையணிந்த பரமசிவனுக்கே தெரியுமல்லாமல் மற்றொரு வருக்குந்தெரியாது ஆகையினால் அதற்குத் துன்பங்களை நீக்குங் கு ய்யதீர்த்தமென்றுபெயர்—எ-று. (௬)

இறைவிறை யிக்குக்கூற விறைவிசுந் தற்கொப்ப
வுறையயிற் கந்தனன்பாற் சனற்குமா ரற்குரைப்ப
முறைமையி னவன்பாற்பெற்று முனிவர் தேவர்க்கிசைத்தே
னறையுமக் குய்யதீர்த்தப் பெருமையா ரறியவல்லார்.

இ-ள். பரமசிவன் பார்வதிதேவிக் குபதேசஞ்செய்யப் பார்வதி சுப்பிரமணியருக் கருளிச்செய்யக் கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத் தைக் கரத்திலேந்தியிருக்கும் சுப்பிரமணியர் கருணையுடன் சனற்கு மாரருக்குத் திருவுளம்பற்ற அந்தச் சனற்குமாரரைப்பணிந்து முறை மையாக பக்தியுடன் உபதேசம்பெற்றதை முனிவர்களுக்குந் தேவர்க ளுக்கும் சொன்னேன் இத்தன்மையாய்க் குய்யதீர்த்தத்தின் பெரு மையை யாவராலறியக்கூடுமென்று வியாசர் சயிமினிபகவானுக்குரை த்தார்—எ-று. (௭)

இரைக்கட லெனுமத்தீர்த்தத் தெய்திநற் றீரைக்கோடா
முரைத்த யோசனையினெல்லை யுரைத்துறு விடத்துளோரும்

வாக்கரும் பவங்கணீங்கி மாசிமா மகத்துமூழ்கி
னாக்கர வசைத்தநம்ப னருட்பதம் பெறுதறிண்ணம்.

இ-ள். அலைகளோடுங் கூடிய சமுத்திரமென்றுசொல்லும் அந்த க்குய்யதீர்த்தத்தில் தெற்கு வடக்கு கிழக்கு மேற்கு இந்நான் கெல்லை யின் பத்துநாழிகை தூரம்வரையிலுள்ளவர்களும் மற்றெங்குள்ள வர்களும் மாசிமகநட்சத்திரத்தில் வந்துமூழ்கினால் அளவிடுதற்கரிய ஜனனமரணாதி பவத்தைகளைநீங்கி இடையில் பாம்பைக் கச்சாகவணி ந்த பரமசிவத்தினது பாதாரவிந்தங்களைப் பெறுவார்கள் இது நிச்ச யம்—எ-று. (அ)

கொலைத்தொழில் வடிவோபொய்க்குக் கொள்கலந் தானோவெல்லை
தொலைத்தவெங் களவுவந்து தோற்றியவிடனோ தீயோர்
மலைத்தநீ வினைகள்வாழும் வாழ்க்கையோ வென்னமாறு
நிலைத்தனி நிரையமெல்லா மிசைபெற வருமோர்நீசன்.

இ-ள். உயிர்களைக் கொள்ளைகொள்ளுங் கொலைத்தொழிலே ஒரு ருவங்கொண்டு வந்ததோ அசத்தியமென்னுஞ் சரக்குகளையேற்றுங்கப் பலோ அளவில்லாத் திருட்டுகளெல்லாம் வந்துபிறக்கும் இடமோ கொ டும்பாவிகள்செய்யு மகாபாதகங்களெல்லாம் வளர்ந்திருக்கும்வீடோ என்னத்தக்கதாக மகாரௌரவாதி நரகங்களை நிலைமையாக அநுபவிக்க வந்த ஓர்சண்டாளனுண்டு—எ-று. (கூ)

மாசிமா மகத்துச் சொற்ற வளாயமை யில்லாத்தீமை
நீசனங் கவனுமன்று நினைந்திடா னதனின்மூழ்கித்
தேசுறு முத்திசேர்ந்தான் செப்புவ தென்னோவென்று
மேசுவ தில்லாத்தீர்த்த மீதிரண் டாவதென்ப.

இ-ள். முன்சொல்லிய கொடியபாதகனாகிய சண்டாளன் மாசிமா தத்தில் அந்தக்குய்யதீர்த்தத்தில் மூழ்கவேண்டுமென்று நன்மையாகி ய மனதோடும்வந்து மூழ்காமல் விளையாட்டாக மூழ்கினமாத்திரத்தில் கிடைப்பதற்கரிய சிவபதவியை யடைந்தானென்றால் அதின்மகிமை யைச் சொல்லிமுடியுமோ ஆதலால் குற்றமற்ற அந்தக் குய்யதீர்த்தமே இரண்டாந்தீர்த்தம்—எ-று. (க0)

தேவர்சூழ் மன்றினுக்குத் தென்றிசை நீசாதி
யாவருஞ் சிவகங்கைப்பா லெய்திடப் பெறார்களென்று
தாவிலாச் சிரமத்தில்லோர் சாதிபேதத் தோர்மூழ்க
மூவிலை சூலியாமீசன் முயன்றுசெய் தீர்த்தமுண்டால்.

இ-ள். தேவர்களெல்லாம் பணிந்து வலஞ்செய்யுந் திருச்சிற்றம்பலத்திற்குத் தென்றிசையில் சண்டாளர்முதலிய யிழிகுலத்தோர்முதலியவர்கள்வந்து முதற்றீர்த்தமாகிய சிவகங்கையில்முழுக யோக்கியரல்லவென்றாம் சாதிபேதமாகியவர்களுங் குற்றமுற்ற ஆச்சிரமங்களிலிருப்பவர்களும் முழுகிக்கடைத்தேறும் பொருட்டுப் பரமசிவன் கைச்சூலமுனையினா லுண்டாக்கிய ஓர்தீர்த்தமுண்டு—எ-று. (கக)

ஆதிரை மதிதேய்பக்கத் தட்டமி மாதத்தோற்ற
மீதுறு மருக்கவாரம் விதிபாதங் குருவாரங்கூ
டோதிய பருவமூன்று தினமுறு மோர்நாண்மூழ்கி
மாதவர்க் கிசைந்ததானம் வழங்கினோர் முத்தராவர்.

இ-ள். திருவாதிரை நட்சத்திரத்திலுந் தேய்பிறைபக்கத்தட்டமியிலும் மாதப்பிறப்புகளிலும் மேன்மையாகிய ஆதிவாரத்திலும் எதிபாதயோகமும் வியாழக்கிழமையுங் கூடிய சுபதினத்திலும் தர்ப்பணம்பண்ணத் தகுந்த புண்ணியகாலமாகிய மூன்றுபருவங்களில் எந்ததினங்களிலாகிலும் ஓர்நாள்மூழ்கித் தபோதனர்களுக்குத் தன்னாலியன்றமட்டுந் தருமஞ்செய்தாற் சிவபதவியையடைவார்கள்—எ-று. (கஉ)

எப்பரி சோர்க்குந்தீமை யிரிந்திட விறைவன்செய்யு
மப்பெருந் தீர்த்தமுந்நா ளாகமந் தன்னுள்வேங்கை
மெய்ப்பதங் காணலாலே வியன்புலி மடுவென்றுள்ள
தொப்பிலத் தீர்த்தமூன்றுந் தீர்த்தமா யுரைத்ததீர்த்தம்.

இ-ள். எவ்வகைப்பட்ட வினையாளர்களுடைய பாவங்களைத்தீர்க்கும்பொருட்டாகப் பரமசிவனுண்டாக்கிய சூலதீர்த்தம் வெகுகாலமாய்த் தூர்ந்திருந்தபடியினால் அதை வியாக்கிரமபாதர் அதைத்திருத்திப் பிரபலமாகச்செய்தமையால் புலிமடுவென்னும் பெயருடையதாய் ஒப்பில்லாத மூன்றுந்தீர்த்தமென்று பெயருடையதாயிற்று—எ-று. ()

குறைபொலி ஞானச்செந்தேன் குனிக்குமம் பலத்துமேல்பால்
மறைமுனி பூசைசெய்யும் வளர்புலிச் சரத்துமுன்னர்
நிறைநிற வுளதின்பேர் வியாக்கிரம பாததீர்த்த
மறுகுற வதனைவானோர் சேவைசெய் தகலாரென்றும்.

இ-ள். அன்பர்களது பக்திக்குக் கனிந்தொழுகுஞ் சிவஞானத்தேனாகிய சிவானந்தநடனம்புரியும் திருச்சிற்றம்பலத்திற்குமேற்பால் வியாக்கிரமபாதர் பூசைசெய்த மேன்மையையுடைய புலிச்சரலிங்கசந்நிதானத்திற்கு முன்னர் அதியாவலோடும் மெய்யன்போடும் வியாக்கிரமபாதர் முயன்றுண்டாக்கிய தீர்த்தத்தில் அழகுபொருந்தியதாக தேவ

ர்களெல்லாம் வந்துமூழ்கிச் சேவித் தெப்போதும் நீங்காமலிருப்பார்கள்—எ-று. (௧௪)

வெய்யவன் சிறந்தவாரம் வெதிபாத யோகந்துத்திப்
பையராத் திங்கடன்னைப் பருதியை விழுங்குங்கால
மொய்யல ர்த்தீர்த்தத்தின் மூழ்கித்தம் வகைக்கீடான
செய்யதா னங்கள்செய்தோர் தீவினை முழுதுந்தீர்வர்.

இ-ள். சூரியசம்பந்தமாகிய ஆதிவாரம் எதிபாதயோகத்திலும் பொறிகள்விளங்கும் படங்களையுடைய இராகுகேதுக்கள் சந்திரசூரியர்களைத்தொடுகின்ற கிரகண புண்ணியகாலங்களிலும் நீலோற்பலாதி மலர்கள் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும் தடாகமாகிய வியாக்கிரமபாத தீர்த்தத்தில் மூழ்கிப் பிதுர்தேவதைகளுக்குப் பிரீதியாகத் தன் செல்வத்துக்குத்தக்க தருமங்களைச்செய்தால் அவர்கள்முன் செய்திருந்த பாவங்களெல்லாந்தீரும்—எ-று. (௧௫)

கன்னிநேரா யிற்றின்வாளக் கறைமதி குறைபக்கத்து
மன்னுமட் டமியின்மூழ்கித் தானமும் வழங்கியங்கன்
முன்னவற் பணியிலேய்க னரைதிரை மூப்பகாலந்
துன்னிமப் பொழியுநாலாஞ் சொற்றகுந் தீர்த்தமீதால்.

இ-ள். புரட்டாசிமாதம் ஆதிவாரங்களிலும் ஆகாசத்தில்வருங் களங்கமுடைய தேய்பிறைபக்கத்து நிலைமைபெற்ற அட்டமிதிதியிலும் அந்த வியாக்கிரமபாததீர்த்தத்தில் மூழ்கித் தன் செல்வத்துக்குத்தக்க தருமங்களைச்செய்து அத் தீர்த்தத்திற்கு மேற்பாலிலிருக்கும் வியாக்கிரமபாத ஈஸ்வரனைப்பணிந்து பூசித்தவர்களுக்கு வியாதிகள் நரைதிரை மூப்புச்சாக்காடும் அணுகாது முன் திருநீலகண்டரும் அவர் தேவியாரும்மூழ்கி இருவரும் மூப்புநீங்கி எவ்வனராகியதால் அந்த நான்காந்தீர்த்தத்துக்கு இளமைநீர்த்தமென்றும் பெயர்வாய்ந்தது—எ-று. (௧௬)

சிதம்பரந் தனக்குமேல்பாற் றிகழுமேவோர் மடமுஞ்செய்து
பதஞ்சலி யிருந்துபூசை பண்ணலா லவன்பேரோற்ற
விதந்திக மூனந்தீசத்து முன்னரோ விண்ணோர்சூழற்
புதம்பெறச் சேவைசெய்யும் பொலிவுள தனந்ததீர்த்தம்.

இ-ள். சிதாகாசமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்திற்கு மேற்பாலில் பதஞ்சலிபகவான் பிரகாசிக்கும்படி ஓர்மடம் புதுக்கிக்கொண்டு அதில் வாசமாயிருந்து வேதாகமவிதிவிளங்க பூசை பண்ணினபடியினால் அனந்தீஸ்வரனென்று பெயர்பெற்ற சிவலிங்க சந்நிதானத்துக்கு முன்னர்

சகலதேவர்களும் அதிசயமாகவந்து மூழ்கித் தானதருமங்கள்செய்து பூசிக்கும் மேன்மையையடைந்து பொலிவுள்ளதாயிருக்கும் அனந்த தீர்த்தம்—எ-று. (கஎ)

பருதிவா ரங்கடோறும் பருவங்க டோறுந்திங்கு
வெருவவா திரையினன்றாள் விதிபாத யோகம்பாங்க
விருசுடர் விழுங்குகால மனுவாதி யித்தீர்த்தத்தி
னருளோடா டினரோன்மூத்த ரறையினீ தஞ்சாந்தீர்த்தம்.

இ-ள். ஆதிவாரங்களிலும் அமாவாசைமுதலிய புண்ணியகாலங் களிலும் தீவினைகளையகற்றுந் திருவாதிரைநட்சத்திரங்களிலும்விதிபா தயோகங்களிலுஞ் சந்திரக்கிரகண சூரியக்கிரகணங்களிலும் மனுவாதி யிலும் இந்தத்தீர்த்தத்தில் உள்ளன்புடன் மூழ்கினவர்கள் சிவபதவி யடைவார்களாதலால் இவ் வனந்ததீர்த்தம் ஐந்தாந்தீர்த்தம்—எ-று. ()

பெருமைகூ ரனந்தீசத்து மேற்றிசைப் பிலத்துண்ணின்றும்
வருபதஞ் சலிமுன்னன்பால் வந்துதோன் றியதோரெல்லை
பொருவரு நன்மைநல்கும் புண்ணிய நன்னுந்தீர்த்த
மருவினை யெவையுநீக்கு மதன்பேயர் நாகசேரி.

இ-ள். பெருமைநிறைந்த அனந்தீஸ்வர சந்நிதானத்திற்கு மேற் பாலில் பாதாளலோகத்திலிருந்து ஆதிசேடனே பதஞ்சலிமாமுனியா கிச் சிதம்பரத்திற்குவந்த பிலத்துவாரமாகிப் புண்ணியசொரூபமாய் இணையில்லாதமகிமையையுடைய தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களுக்கு எ ண்ணிய காரியங்களெல்லாங்கைகூடி நன்மையைத்தந்து மகாபாதகங் களை எல்லாநீக்கும் பெருமையையுடையநாகச்சேரியென்னும் பெயர்பெ ற்றதீர்த்தம்—எ-று. (கஅ)

அருளுடன் கன்னிமாதத் தைம்பரு வங்களாதன்
மருவுமா யிலியம்வெய்யோன் வாரத்தி ளுதலந்தக்
குருமலர்த் தீர்த்தமூழ்கிக் கூடிய தானஞ்செய்தோ
ரொருவுவர் வினையையாறுந் தீர்த்தமீ துளர்வான்மிக்கோய்.

இ-ள். புரட்டாசிமாதத்தில் அமாவாசை பவுர்ணைமுதலிய ஐந்து பருவ காலங்களிலும் ஆயிலிய நட்சத்திரங்கூடிய ஆதித்தவாரத்திலு ம் நன்னிறம்பொருந்திய மலர்களையுடைய நாகச்சேரிதீர்த்தத்தில்பக்தி யுடன்மூழ்கித் தனக் கியன்றமாத்திரம் தானதருமங்கள்செய்தால் கொ டியபாவங்களையெல்லாமகற்றும் மகிமையையுடைய நாகச்சேரி என்னு ம் ஆறுந்தீர்த்தம் மிகுஞானமுடைய சயிமினியே கேளென்று வியாச புகவர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்—எ-று. (உ0)

மட்டிலான் மன்றினுக்கு வடகுட திசையின்வானே
ரிட்டமாம் பிரமதீர்த்தத் தெழிற்மையுன் மதிதேய்பக்கத்
தட்டமி மனுவினாதி யுகாதியி னன்பான்மூழ்கிச்
சிட்டர்பாற் றானஞ்செய்தோர் சிவகதி சென்றுசேர்வார்.

இ-ள். அளவிலாப்புகழ்படைத்த திருச்சிற்றம்பலத்துக்கு வாயு திக்கில் தேவர்களுக்கு விருப்பமாகிய பிரமதேவன்பூசித்த பிரமலிங்கத்திற்கு முன்னர் பிரமதீர்த்தம்விளங்கும் அத்தீர்த்தத்தில் அழகிய தைமாதம் தேய்பிறைபக்கத்து அஷ்டமிதிதியிலும் மனுவாதியுகாதிகளிலும் பக்தியுடன்மூழ்கிப் பெரியோர்களுக்குத் தானதருமங்களைச் செய்தவர்கள் மகா பாவங்களெல்லாம்நீங்கிச் சிவகதியையடைவார்கள்—எ-று. (உக)

சிறந்தவித் தீர்த்தவாவித் தீரத்திற் பூசைசோம
நிரந்தமந் திரநவிற்றி நிகழ்த்திடினொன் றனந்தமீந்
துறைந்தவி சனைப்பணிந்தா லுன்னிய தெய்துமன்பா
லறைந்தவிப் பெரியதீர்த்த மதனையேழாவதென்ப.

இ-ள். சிறப்போங்கிய அப் பிரமதீர்த்தத்தில்மூழ்கியும் அவ்வருகேற் சிவபூசை ஜெபதப ஓமங்கள்செய்தால் ஒவ்வொன்று அனேகபலன் கொடுக்கும் அவணெழுந்தருளியிருக்கும் பிரமலிங்கத்தைப்பூசித்துப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டால் அவர்கள் எண்ணியவெண்ணங்களும் தக்கவரங்களும் சித்திக்குமென்று பரமசிவன் உபதேசித்தது இத் தன்மையையுடைய பிரமதீர்த்தம் ஏழாவதுதீர்த்தம்—எ-று. ()

மதாசல முரித்தோன்வைகு மன்றத்து வடபாடன்னிற்
பிதாமகன் பிரிவாய்வைகும் பிரமசா முண்டிமுன்னர்
சுதாசனர் புகழோர்தீர்த்தந் தோய்ந்தவர் தம்பாலீசன்
சதாமகிழ் தரலானமந் தான்சிவப் பிரியையாமால்.

இ-ள். கஜமுகாசுரனையுரித்துப் போர்வையாகத் தரித்துக்கொண்ட அம்பலவாணமூர்த்தி எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ்செய்யுந் திருச்சிற்றம்பலத்திற்கு வடபாலில் பிரமதேவனொருகூறாகப் பிரமசாமுண்டி என்னுஞ் சத்திரூபமாகி மேற்றிசைநோக்கிய சந்நிதானமாய் எழுந்தருளியிருக்குந் தில்லையம்மனுக்கு முன்னர் ஒரு தீர்த்தமுண்டு அத்தீர்த்தம் அமிர்தபானஞ்செய்யுந் தேவர்களுந் துதிக்கத்தக்க மகிமையைப்பெற்றது அதில் மூழ்கினவர்களிடத்தில் பரமசிவன் எப்போதுஞ் சந்தோஷிக்குந் தன்மையினால் சிவப்பிரியை என்னும் பெயரையுடையது—எ-று. (உங)

மாதங்க டன்னிற்செய்யோன் வாரங்க டோறுமூழ்கி
னாதங்க டந்தஞான நாடக னளவிலாத
வேதங்க டந்தநம்பன் வீட்டின்பந் தருவன்சேர்ந்தோ
ரோதங்க டங்காதீர்த்த மெட்டாவ தென்னுங்காலே.

இ-ள். மாதமாதங்கடோறும்வருஞ் செவ்வாய்க்கிழமைகளில் அச்சிவப்பிரியை என்னுந் தீர்த்தத்தில்மூழ்கிப் பிரமசக்தியாகிய தில்லையம்மனைத் தரிசனஞ்செய்து சபாபதியைச்சேவித்தால் நாதாந்தமாகிய ஞானானந்தநாட்டியஞ்செய்து அநேகவேதங்களையும் படைத்தருளிய பரமசிவன் சிவானந்தத்தையருளுவன் மூழ்கினவர்களது பாவங்களைப்போக்கிப் பரிசுத்தராக்கும் இச் சிவப்பிரியை எட்டாவதுதீர்த்தம்—எ-று. (௨௪)

விளங்குமிக் கதற்குத்தென்பால் வியாக்கிர பாதனல்கு
முளம்பர மக்களித்த வுபமன்னி யற்குச்சென்னி
யிளம்பிறை வளைந்தோன்றந்த திலகுபாற் கடலென்றெங்கும்
வளம்பெறப் புகழுந்தீர்த்த மதனையார் வழுத்தற்பாலார்.

இ-ள். மிகப் பிரகாசம்பொருந்திய சிவப்பிரியை என்னுந் தீர்த்தத்திற்குத் தென்றிசையில் வியாக்கிரபாதர் புதல்வராகிய உபமன்னியபகவான் தன் னிதயாரவிந்தத்தில் சபாபதியை எப்போதும் நிலைமையாகவிருத்திக்கொண்டு பசிக்குப்பால் வேண்டுமென்றழுதபோது மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த சடாமகுடத்தினையுடைய பரமசிவன் திருப்பாற்கடலை வருவித்துக்கொடுத்த தீர்த்தம் அத் தீர்த்தத்தின் மகிமாதிசயங்களை யாவராலுந்துதித்து முடியாது—எ-று. (௨௫)

ஓதரும் பரமஞானத் துயர்ந்துப மன்னியன்றன்
மாதவர் வானோர்காண வரம்பிலா மகங்களாய்ந்து
சீதரன் கண்ணன்வாசு தேவன்முன் சென்னிதன்னிற்
பாதம்வைத் தருளினனப் பாற்கட லாடியன்றே.

இ-ள். திருப்பாற்கடலாகிய வத்தீர்த்தத்தில் உபமன்னியபகவான் மூழ்கியும் பானமுஞ்செய்த மகிமையினால் சொல்லுதற்கரிய மேலாகிய சிவஞானமிகுந்த தபோதனர்களாலும் தேவர்களாலும் அறிதற்கரிதாகிய அநேக சிவாகமங்களை ஆராய்ந்து வசுதேவன்மனையனாகி உருக்குமணிமனோகரனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவன் சிவதீட்சையில்லாமற் சிவபூசைசெய்வதைப்பார்த்து இப் பூசையைச் சிவன் ஆட்கொள்ளாரென்று வேதாகமங்களைப்போதித்து சிவதீட்சைசெய்து அவர்சிரசில் பாதாரவிந்தங்களைச்சூட்டிப் பின்னர் சகலமுனிவர்களுக்குஞ் சிவஞானபோதனைசெய்யு மகிமையைப்பெற்றார்—எ-று. (௨௬)

மேற்கட வுளர்கள்போற்ற வியன்முனியுண்டுமூழ்கும்
பாற்கடற் றீர்த்தஞ்சென்று படிந்தவர் பயன்களெல்லா
மாற்கட வரையுரித்தோன் வழங்குறப் பெறுவரீது
நூற்கடன் முறையாலொன்ப தாவதா நுவலற்பாற்றே.

இ-ள். மேன்மைபொருந்திய தேவர்கள்பணிந்து தோத்திரஞ்செய்யும் உபமன்னியுபகவான்மூழ்கிப் பானஞ்செய்த பிரசாதமாகிய திருப்பாற்கடற்றீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களையும் மனதில் நினைத்தவர்களையும் கரியுரிபோர்த்தவனாகிய பரமசிவன் வேண்டியவைகளைக்கொடுக்கப்பெறுவார்கள். இது சாத்திரத்தின்முறைமையில் ஒன்பதாந்தீர்த்தமாகிய விதன்பெருமையைச்சொல்ல வெளிதோவென்றார்—எ-று. ()

ஆனந்த சபைக்குக்கீழ்பா லானந்த வடிவமான
வானந்தை கூவலாகு ளதனைமுன் பார்த்துப்பார்த்தே
யானந்த நிருத்தஞ்செய்யா நின்றன ரழிவிலாத
வானந்த பரமானந்த கூவமென் றதற்குநாமம்.

இ-ள். சச்சிதானந்தமயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்திற்குக் கீழ்த்திசையில் ஆனந்தசொரூபமாகிய சிவகாமசவுந்தரியே ஆனந்தக்கிணறுருவாய்ப் பிரகாசிக்கும் அந்த விநோதத்தைப் பார்த்துப்பார்த்து ஆனந்தநடனமெப்போதுஞ் செய்துகொண்டு பரமசிவன் ஆனந்தமயமாயிருப்பதினால் அத்தீர்த்தத்திற்கு ஒருகாலத்திலும் அழிவில்லாத ஆனந்தத்தில் மேலாகியவானந்தத்தைத் தருவதால் பரமானந்தக்கூவமென்று பெயர்பெற்றது—எ-று. (௨௮)

கொடியிடை பரமானந்த கூவமென் றுருக்கோடீர்த்தம்
படியிடை நவதீர்த்தங்கள் பற்பல தீர்த்தமற்று
முடிமிசை வந்துதாழ்ந்திங் கலகுறு மென்றாலந்த
நெடியவான் றீர்த்தம்போல நினைத்திடி னிகழ்த்தில்யாதோ.

இ-ள். மின்னற்கொடிபோல்விளங்கும் இடையினையுடைய சிவகாமசவுந்தரியே பரமானந்தகூபமாகித் திருவுருக்கொண்ட அப்பரமானந்தத்தீர்த்தத்தைச் சிதம்பரதலத்திலுண்டாகிய மற்ற ஒன்பது தீர்த்தங்களும் பார்முதற் பதினான்கு லோகங்களிலுள்ள கங்கை நருமதைமுதலிய நதிகளும் காசி ஞானவாவிமுதலிய தீர்த்தங்களும்வந்து பணிந்து வலஞ்செய்யுமகிமையைப் பெற்றதென்றால் அத்தீர்த்தத்திற் கிணையாகநினைக்கில் வேறே தீர்த்தமில்லை—எ-று. (௨௯)

நவமியிற் புகர்வாரத்தி னற்சுட ரிரண்டைப்பாந்தள்
கவர்தரு நாளின்மூழ்கிற் கடுங்கொடு வினைகணீங்கும்.

புவமதி வளர்பக்கத்துப் புகர்வாரந் தன்னிலெவ்வொன்
றிவையுறு நாளின்மூழ்கி னெய்தொணா நலங்களெய்தும்.

இ-ள். நவமிதிதி வெள்ளிக்கிழமை சந்திரகிரகணம் சூரியகிரகணங்களிலும் அத் தீர்த்தத்தைமொண்டு ஸ்நானஞ்செய்தால் கொடியமா பாதகங்களெல்லாந்தீரும் அமாவாசையிலும் வளர்பிறைச் சுக்கிரவாரத்திலும் மூழ்கினால் கிடைப்பதற்கரிய போகபாக்கியங்களெல்லாஞ் சித்திக்கும்—எ-று. (௩௦)

பொருவிலைப் பசிமாதத்துப் புதுமதி வளர்பக்கத்து
வருநவ மியினின்மூழ்கில் வருங்கவி கல்வியெய்து
மொருதின மிடைவிடாம லோராண்டோ ருழந்தினெல்லை
யருடரு மந்நீருட்கொண் டவர்கவிக் கரசராவர்.

இ-ள். ஒப்பற்ற ஐப்பசிமாதத்தில் வளர்பிறைபக்கத்தில்வரும் நவமிதிதியில் அப் பரமானந்த கூபதீர்த்தத்தில்மூழ்கினால் நூதனமாகப் பஞ்சலட்சணைக்கல்வி புணர்ந்தவர்களாவார்கள் அல்லாமலும் அத் தீர்த்தத்தை ஒரு வருஷம்வரையில் ஒருநாளாயினு மிடைவிடாது பக்தியோடும் அகங்கைபிரமாண முட்கொண்டுவருவராயின் அவர்கள் சகலவித்தைகளுக்கும் ஆசிரியராய்க் கவிவாணர்களாவார்கள்—எ-று. ()

சுரர்குரு முன்னோராண்டு தூயிய மத்துநாளும்
வரனரு ளந்நீர்கொண்டே வாக்கிற்கு மன்னனானான்
றிரமிகு மலடியன்பாற் றிருந்தவோ ராண்டேகொண்டா
லரனருட் கன்பனுஞ்சே யிலைவறப் பெறுவளன்றே.

இ-ள். முற்காலத்தில் தேவகுருவாகிய வியாழபகவான் ஒருவருஷம்வரையில் நியமத்துடன் நடராஜனநுக்கிரகத்தினால் அப்பரமானந்ததீர்த்தத்தைப் பானஞ்செய்தமையால் சகலகலைகளோயாதும் வாக்குத் தானதிபதியாயினன் அதுபோற் பிள்ளையில்லாமல் ஏக்கங்கொண்டு மலடியாயிருப்பவள் மிகுந்த அன்போடும் ஒரு வருடம்வரையில் அத் தீர்த்தத்தைப்பானஞ்செய்து வருவளாயின் பரசிவத்துக்கன்பனுகவும் ஞானசாரம்யாவும் வாய்ந்தபிள்ளையைப்பெறுவாள்—எ-று.

யாவையுங் காமியாம லியல்பினுட் கொண்டோர்வீடு
மேவுவர் மாசிதன்னின் வெண்மதி வளர்பக்கத்துத்
தாவிலா விளக்கங்கொண்ட சதுர்த்தசி மூழ்கிற்றீர்த்த
ராவரீ ரைந்தாந்தீர்த்த மாமிகந் தையினம்மா.

இ-ள். எந்த போகபாக்கியங்களையும் விரும்பாமல் நித்தநேம நியமத்துடன் அத்தீர்த்தத்தைப் பானஞ்செய்தவர்கள் மோட்சவீட்டை

யடைவார்கள் அதல்லாமலும் அமாவாசையிலும் எங்கும் வெண்மை யாய்ப்பிரகாசிக்கும் வளர்பிறைபக்கத்துச் சதுர்த்தசிதிதியிலும் மூழ்கி னல் சிவகதியைப்பெறுவார்கள் இந்தப் பரமானந்த கூபமானது பத் தாவதுதீர்த்தமென்று சொல்லப்படும்—எ-று. (௩௩)

ஐந்திரன் டாமித்தீர்த்தத் தாடூனோர் முத்தரன்றிச்
சிந்தைசெய் தைமாதத்திற் றேய்மதிக் கிறுதிநாளின்
வந்திவை யடைவின்மூழ்கின் மறைமுடி விதுவென்றோது
மந்தமில் லாதமுத்தி யண்டவதற் கையமின்றால்.

இ-ள். இப்பத்துத்தீர்த்தங்களிலு மூழ்கினவர்கள் மேலாகியக தியைப் பெறுவார்கள் இதுவுமல்லாமல் துதிக்கப்படுகின்ற தைமாத அமாவாசையில் சிவகங்கை முதற்கொண்டு இப்பத்துத் தீர்த்தங்களி லும் வரிசையாய்மூழ்கினவர்கள் எக்காலத்திலுங் கெடுதலில்லாத வே தாந்தமுடிவாகிய பரமசிவனிடத்தில் அயிக்கியமாவார்கள் இதற்குச் சந்தேகமில்லை—எ-று. (௩௪)

இன்னன தீர்த்தத்துண்மை யுமைய்வட் கெமையாளையன்
முன்னருளை றியேயானு மொழிந்தனன் மூவாதில்லை
நன்னக ருறைவோரெங்க ணம்பனைப் பிழைத்ததன்றிப்
பின்னறி யாத்துசெய்த பிழையிவை மூழ்கிற்போமால்.

இ-ள். இவ்வண்ண மகிமையைப்பெற்ற இப்பத்துத்தீர்த்தங்க ளின் பெருமையை எம்மையாட்கொள்ளும் பரமசிவன் பார்வதிதே விக்கு முன்னுபதேசஞ்செய்த முறைமையாகச் சயிமினிபகவானே யானுனக் குபதேசித்தேன் மேன்மைபொருந்திய சிதம்பரதலத்தில் வாசஞ்செய்கின்றவர்கள் சிவனுக் கபராதஞ்செய்த பாவங்களும் அ றியாமற்செய்த குற்றங்களும் இத்தீர்த்தங்களில் மூழ்கினுற் றீர்ந்து போம்—எ-று. (௩௫)

சுராசுரர் முனிவராதி சொல்லுமெல் லோருமன்பா
னிராமயன் பரமானந்த நிருத்தமுன் னுருத்தரித்த
பராபர லிங்கந்தில்லைப் பதியினுண் டாக்கிப்போற்றித்
தராதலத் துயர்ந்தாரன்ன சாற்றுவன் றெருகுத்துக்கேட்டி.

இ-ள். தேவர்கள் அசுரர்கள் முனிவர்கள் முதலியயாவரும் பக்தி யுடன் சிதம்பரத்தில் நிஷ்களரூபமாகி ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் அம் பலவாணமூர்த்தியின் ஆதிகாரணரூபமாகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைகள் செய்து பூசித்துப் பூமண்டலத்தி லுயர்வுபெற்ற மகாமகிமையைய டைந்தார்கள் ஆதலால் அந்நிலையைத் தொகுத்துச்சொல்லுகிறேன் கேளென்று வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக்குரைத்தார்—எ-று. ()

பொதுவினிற் கீழ்பான்மாயோன் போற்றிமுன் கண்டெல்லோர்க்குக்
மதிகமா யினைத்தான மரீச்சுர மதற்குத்தென்சார்
பதுமையா ளங்கணன்கு படைத்தவக் கமலேசத்தை
விதியினிற் பணிந்தோர்சிந்தை விரும்பிய தெய்திவாழ்வார்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்திற்குக் கீழ்த்திக்கில் மகாவிஷ்ணு சிவலிங்கப் திரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த மேன்மையினால் சகலதேவர்களுக்கும் முதன்மையாகிய மகிமையைப்பெற்றார் அந்த அரீச்சுரமென்றும் பேர்பெற்ற சிவலிங்கத்திற்கு அடுத்தென்றிசையில் இலக்குமிதேவி சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து சகலசெல்வங்களுக்கும் அதிகாரியாயினாள் அக் கமலேசலிங்கத்தை விதிப்படி பூசித்தவர்கள் மனதில் நினைத்தசெல்வங்களை எல்லாம்பெற்று வாழ்வார்கள்—எ-று. (௩௭)

மற்றதன் றென்பாலன்பால் வலாரிமுன் கண்டுதீங்கு
செற்றவிந் திரீசமீதிற் றெக்கணந் தன்னில்வன்னி
முற்றகக் கண்டவக்கி னீச்சுர முயங்கியேத்தப்
பெற்றவர் நினைத்தவெல்லாம் பெறுவரங் கதற்குத்தென்னர்.

இ-ள். அக் கமலேசலிங்கத்திற்குத் தென்பாலில் தேவேந்திரன் பக்தியுடன் இலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து குற்றங்கள்தீர்ந்து தேவர்களுக் கதிபதியாயினான் இந்திரீசலிங்கத்திற்குத் தென்மேற்கில் அக்கினிதேவன் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்த அந்த அக்கினீச்சுரலிங்கத்தை விருப்பமாகப் பூசித்தவர்கள் நினைத்தவரங்களெல்லாம் பெறுவார்கள் மேலும் அந்தலிங்கத்திற்குத் தென்றிசையில்—எ-று. (௩௮)

அருக்கன்முன் கண்டிறைஞ்சு மருக்கேசம் பணியிலெந்நோய்
வருக்கமும் போமதற்கு வடகிழக் கிடைநாவல்லி
யிருட்கெடக் கண்டவோங்கா ரேசத்தை நேசித்தோர்நாம்
பெருக்கிடை மூழ்கிவாக்கும் பெறுவரங் கதற்குத்தென்சார்.

இ-ள். சூரியன் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த அருக்கேசலிங்கத்தைப் பக்தியோடும் பணிந்தவர்களுக்குச் சகலவியாதிகளுந்தீரும் அந்தலிங்கத்திற்கு வடகிழக்கில் சரஸ்வதிதேவி அஞ்ஞானவிருணீங்கிச் சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தாள் அந்தலிங்கத்திற்கு ஓங்காரேசுரனென்று பெயர்பெற்ற அதனைப்பூசித்தவர்கள் சலககல்விப் பெருக்கமும்பெற்றுவாழ்வார்கள் அந்த ஓங்காரேசுரலிங்கத்திற்குத் தென்றிசையில்—எ-று. (௩௯)

வருணன்முன் பிரமகத்தி மாற்றுவான் கண்டிறைஞ்சு
மருள்வரு ணேசமுன்ன ரறையரீச் சுரத்துக்கீழ்பால்

திருவளர் நந்தியெம்மான் செய்தநந் தீசஞ்செம்பொன்
னுருமலி பொதுவிற்றென்பா லுள்ளன வுரைப்பக்கேண்மோ.

இ-ள். முற்காலத்தில் வருணதேவன் பிரமஹத்திபாதகந் தீர்த்துக்கொள்ளும்பொருட்டு பக்தியுடன் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பரிசுத்தனாயினான் அந்தலிங்கத்திற்கு வருணேசரென்றுபெயர் முன்சொல்லிய திருமால்பூசித்த அரிச்சுரலிங்கத்திற்குக் கீழ்த்திசையில் எம்முடைய கர்த்தாவாகிய நந்திகேஸ்வரர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தார் அந்தலிங்கத்திற்கு நந்தீச்சுரலிங்கமென்றுபெயர் இனிச் செம்பொன்னுருவமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்திற்குத் தென்றிசையிலுள்ள சிவலிங்கங்களைச் சொல்லுகிறோம் கேளென்று வாதராயணர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௬0)

கந்தன்மா முகன்வசிட்டன் வாமனன் கபிலன்கற்க
னிந்திர சித்துவாலி தாரையோ டெமன்சாமுண்டி
சுந்தர வாலகில்லி யவக்கிரி சுவேதகேசன்
சந்தமார் முநிகள்கண்ணோ ரிவைவிற்க்ச் சபைக்குமேல்பால்.

இ-ள். சுப்பிரமணியன் - விநாயகன் - வசிட்டன் - வாமனன் - கபிலன் - கற்கி - இந்திரசித்தன் - வாலி - அவன் றேவியாகிய தாரை - எமன் - துர்க்கை - அழகிய வாலகில்லியன் - வக்கிரி - சுவேதகேசன்முதலிய தேவர்கள் - தபோதனர்கள் - இராக்கதர்கள் - வானரர்கள் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தார்கள் இவைகளிப்படியிருக்கத் திருச்சிற்றம்பலத்திற்கு மேற்றிசையிலுள்ள சிவலிங்கங்களைச் சொல்லுகின்றோம்கேள்—எ-று. (௬௧)

அகத்தியன் கடவுட்டச்ச னனந்தன்பா ரத்துவாசன்
மிகத்திகழ் கமடன்வாயு வியாக்கிர பாதன்வேதா
மகத்தொழிற் குண்டினன்சாத் திகன்வற்சன் வாட்களன்றீங்
குகத்திகன் கவுசிகன்வா லிகனுருப் பசியென்றுள்ளோர்.

இ-ள். அகஸ்தியன் விஸ்வகருமன் ஆதிசேடனாகிய பதஞ்சலி நன்மார்க்கமுடைய பரத்வாசன் கூர்மாவதாரனாகிய விஷ்ணு வாயுதேவன் வியாக்கிரமபாதரிஷி பிரமதேவன் யாகாதிகள்செய்யுங் குண்டினன் - சாத்திகன் - வற்சமுநிவன் இவர்களுமல்லாமல் குகத்திகன் - விஸ்வாமித்திரன் - வாலிகன் - உருப்பசி என்னும் பெயர்களைப்பெற்றவர்களும்—எ-று. (௬௨)

சித்துருக் கோசங்கண்டு சிறந்தவர் வடபாறன்னி
லத்திரி வாமதேவ னளகையோன் பிருகுமாணி

பத்திர னளன்வியாதன் பத்திரா கவனூல்வேதக்
கொத்துணர் கௌமன்றெய்வச் சதானந்தன் குறிகள்செய்தோர்.

இ-ள். முன்சொல்லிய விவர்கள் ஞானசொரூபமாகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைகள்செய்து மகிமையையடைந்தார்கள் திருச்சிற்றம்பலத்திற்கு வடதிசையில் அத்திரிமகாமுனி-வாமதேவன்-குபேரன்-பிருகுமாமுனி-மாணிபத்திரன்-நளன்-வியாசனாகிய யானும் ஸ்ரீராமன் நான்குவேதத்தினது நுட்பங்களையுணர்ந்த கௌமன் நன்மையாகிய புண்ணியங்களைச்செய்துந் தெய்வத்தன்மைபெற்ற சதானந்தமகாமுனி முதலியவர்கள் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தார்கள்—எ-று. (௪௪)

எண்டரு மிவர்களன்றி யளவிலோ ரின்னசெய்தோர்
கண்டவர் பேராலுண்மைக் கதிசிவ லிங்கநாம
மண்டலத் திடைவழங்கு மாதவம் புகழிரண்டு
முண்டாத லெல்லோர்க்கு முறுதிமற் றதில்வேறுண்டோ.

இ-ள். எண்ணுவதற்கரிய இவர்களுமல்லாமல் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தவர்கள் அளவிறந்தவர்கள் அவர்கள்பெயருடன் ஈசுரனென்னும் நாமங்கூடி அரிபூசித்த சிவலிங்கத்திற்கு அரீச்சுரனென்றுபெயர் விளங்கியதுபோல் பூமண்டலத்திற் பிரகாசிக்கும் இப்படி லிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்வதினால் மகாபாதகங்கள்நீங்கி மிகுந்த புண்ணியமும் கீர்த்தியுமாகிய இரண்டையும்பெற்று இவ்வுலகத்தில் சகலபோகபாக்கியங்களும் நினைத்தவரங்களும் முடிவில் சிவபதவியையும் அடைதலைவிட யாவர்களுக்கும் மேன்மையாகிய உறுதிவேறேயில்லை—எ-று.

பெருமறை யுணர்ந்துஞானம் பிறங்கிய முனிவருஞ்சக்
கருநெறி மாற்றவெண்ணுங் காதலோர் செய்தவெல்லா
மொருவழி தொகுத்துரைத்தே னுரைக்குமிச் சைவலிங்கத்
திருவுருக் கண்டிறைஞ்சிற் சிவகதி யடைதறிண்ணம்.

இ-ள். பெருமைபெற்ற வேதங்களின்பொருளையுணர்ந்து சிவஞானம்பிரகாசிக்கு மனதையுடைய சயிமினிபகவானே மாயாசொரூபமாகிய ஜனனமரணாதியவத்தைகள்தீர்ந்து நித்தியானந்தம் பொருந்தவேண்டுமென்று ஆசைகொண்டவர்களெல்லாம் சிவபிரதிஷ்டைசெய்ததை ஒருவாறு சுருக்கமாய்ச்சொன்னேம் வேதாகமங்களெல்லாந்துதிக்குஞ் சிவனுக் காதிகாரணசொரூபமாகிய இந்தச் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைகளைத் தரிசனஞ்செய்து பூசித்தவர்கள் சிவகதியடைவார்கள் இதுநிச்சயம்—எ-று. (௪௫)

அன்றியுந் தில்லைதன்னி லுறைந்தறி யாதுசெய்த
துன்றிய வினைகளிந்தச் சுடற்சிவ லிங்கநேச

மொன்றிய கருத்தாற்கண்டங் கிறைஞ்சினே ரொழிவர்செம்பொன்
மன்றுடை யார்ப்பிழைத்த லுய்த்தன்றி மாறுதன்றே.

இ-ள். இதுவுமல்லாமல் மகாமகிமைபொருந்திய சிவலிங்கங்களை ஒருதினமாயினும் மிகுந்த பக்தியுடன்பூசித்துத் தரிசனஞ்செய்தால் சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருந்து மனதறியாமற்செய்த பாவங்களெல்லாந்தீரும் செம்பொன் னம்பலவாணருக்குச்செய்த குற்றங்களாகிய சிவத்துரோகங்கள் அநுபவியாமற்றீராது—எ-று. (சுசு)

புனிதற்குப் பிழைத்தாற்கோடி புண்ணியஞ் செய்துநீக்க
மனிதரோ வானோர்யாரோ வல்லவ ரில்லையிந்த
நனிதரு மிலிங்கத்துக்கு ளற்சிதம் பரம்போலெங்கு
மினியவீ ரைந்துதீர்த்தத் திலகுமச் சைவகங்கை.

இ-ள். தேவர்கள் மானிடர்கள் அநேகங்கோடி நன்மையாகிய தருமங்களைச்செய்தாலும் சிவத்துரோகபாதகங்களைத் தங்கள்வல்லமையினால் தீர்த்துக்கொள்ள வல்லவர்களல்லர் மிகுந்த பலன்களைக்கொடுக்கும் எல்லாச் சிவலிங்கங்களிலும் சிதம்பரலிங்க மெப்படி உத்தமோத்தமமோ அதுபோல் சிதம்பரதலத்திலிருக்கும் பத்துத்தீர்த்தங்களில் மகிமைபொருந்திய சிவகங்கையே உத்தமோத்தமம்—எ-று. (சுஎ)

பத்தரா யுள்ளார்தீர்த்தப் பரிசுகேட் டாடவென்னுஞ்
சித்தமா றீரவீசன் சிவகங்கை வடிவாய்நின்று
னெத்தகை யென்கோவீரே ழுலகத்தி லெத்தீர்த்தத்து
முத்தம தீர்த்தமீது சத்திய வுரையாமன்றே.

இ-ள். பதினாலுலகங்களிலுள்ள தீர்த்தங்களின்மகிமையை விசாரித்து முழ்கவேண்டுமென்னுஞ் சிவபக்தர்களது மயக்கந் தீரும்பொருட்டாகப் பரமசிவன் சிவகங்கையாய்த் திருவுருக்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கிறார் இம்மகிமை எவ்விதத்திற் பொருந்தியதென்றால் பரசிவமே இச்சிவகங்கை உருவங்கொண் டிருக்கின்றபடியினால் பதினாலுலகங்களிலுள்ள தீர்த்தங்களும் இச் சிவகங்கைக்குச்சமானமல்ல இது சத்தியவசனமென்று வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக் குபதேசித்தார்—எ-று. (சுஅ)

நற்பதி பவற்றுட்டில்லை நகர்பெரி திமையோர்தம்முட்
பொற்பொது நாதன்மிக்கோன் புவனத்துட் டீர்த்தந்தம்முண்
முற்பட வுயர்ந்ததியான்முன் மொழிசிவ கங்கையென்று
மற்புதத் திவற்றுளொவ்வொன் றனைவர்க்கு மளிக்குமுத்தி.

இ-ள். சகலதலங்களிலும் நன்மைபொருந்திய இச் சிதம்பரதலமேயுதிகம் அரிபிரமாதி தேவர்களுக்கெல்லாம் தங்கமயமாகிய திருச்

சிற்றம்பலத்தில்நடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியே அதிகம் உலகங்களிலுள்ள சகலதீர்த்தங்களிலும் நா முன்சொல்லிய மகிமையையுடைய சிவகங்காதீர்த்தமேயதிகம் இவ்வகையாகிய சிதம்பரதலமும் அம்பலவாணமூர்த்தியும் சிவகங்காதீர்த்தமும் மூன்றில் ஒவ்வொன்றே யாவர்க்கும் முத்தியைக்கொடுக்கும்மகிமையையுடையது—எ-று.

இத்தகை மூன்றுமோர்பா லியைந்ததென் றாலடைந்தோர்
முத்தியிற் புகுவதொன்று மொழிந்திட வேண்டுமோவிம்
மைத்தவெம் பிறபொழிப்போர் வருந்திய மன்றுளென்று
முத்தம னடந்தில்லை யுறுவதே யுறுதியாகும்.

இ-ள். இப்படி மகாமகிமையைப்பெற்ற தலவிசேடமும் மூர்த்திவிசேடமும் தீர்த்தவிசேடமுமாகிய இம்மூன்றும் ஓரிடத்திற்பொருந்தியிருத்தலினால் சிதம்பரதலத்திற்குவந்த எவர்களும் முத்தியைப்பெறுவார்களென்று நான் சொல்லவேண்டுமோ இவ்வுலகத்தில் மகாதவங்கள்செய்து ஜனனமரணாதி அவத்தைகளைப்போக்கி நித்தியாநந்தம் பொருந்தவேண்டுமென்று விருப்பமுடையவர்கள் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் பரமசிவன் ஆனந்தநடனஞ்செய்யுஞ் சிதம்பரதலத்திற்கு எத்தனைவருத்தப்பட்டாலும் வந்துசேருகின்றதே துணிவாகிய காரியமாகும்—எ-று. (௫௰)

மடலவிழ் பொழில்சூழ்தில்லை மானகருள்ள தீர்த்தம்
படரொளிச் சைவக்கோசப் பரிசிவற் றன்மையுன்ற
னிடமுறு காதல்கண்டங் கிசைத்தன மென்றான் ஞானச்
சுடரொரு வடிவமான சுகன்றனைப் பயந்ததூயோன்.

இ-ள். இதழ்விரிந்து தேன்களைச்சொரியும் புட்பங்களாலுங் கனிகளாலும் அலங்காரம்பெற்ற சோலைகள்சூழ்ந்த சிதம்பரதலத்திலுள்ள பத்துத்தீர்த்தங்களின் மகிமையையும் அரிபிரமாதி தேவர்கள் முனிவர்கள்முதலிய எவர்களும் பிரகாசமாகப் பிரதிஷ்டைசெய்த சிவலிங்கங்களின் மகிமையையும் ஓய் சயிமிஷாரியபகவானே நீ மிகுதியும் பத்தியுடன்கேட்கும் விசுவாசத்தை அறிந்துசொன்னேமென்று ஞானச்சுடரோ ஒருருவமாகிய சுகப்பிரமரிஷியின் பிதாவாகிப் பரிசுத்தராயிருக்கும் வேதவியாசர்திருவுளம்பற்றினாரென்று சூதமகாமுனி நயிமிசாரணியத்தில் சவுனகாதிமுனிவர்களுக்கு உபதேசித்தார்—எ-று. (௫௧)

தீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் ஏழுக்குத் திருவிருத்தம் - ௫௨௰.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம்.

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தேடருஞ்பலந் தரும்பெருந்தீர்த்தத்தின் பேருமை
கூடுமாறுரைத் தனமினிக்குறிக்கரி தான
வாடகஞ்செறிந் திலங்குசிற்றம்பலத் துண்மை
நீடுமோதரம் பெருகுறமிகழ்த்தலுற் றனமால்.

இ-ள். கிடைத்தற்கரிய தவங்கள்செய்தாலும் அடைதற்கரிய டிகாபலன்களைக்கொடுக்கும் சிவகங்கைமுதற் பத்துத்தீர்த்தங்கள் அப்பயனை நீ பெறும்விதமாகச்சொன்னோம் இனிமேல் மனதினால் நினைத்தற்கரியதாய்த் தங்கமயமாய்ப்பிரகாசிக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தின் ரகசியப்பொருளினுண்மையை அவாமேன்மேலும் வளரச்சொல்லுகிறோமென்று வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக்குந் தனக்கும் போதித்தவண்ணம் சூதபுராணிகர் நயிமிசாரணியத்தில் சவுனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க)

வாதராயணன் புகன்றிடமகிழ்ந்துமெய்ஞ் ஞானப்
போதமாதவச் சயிமினிபுளகமெய் போர்ப்பத்
தாதுலாவிய தாமரைத்தடங்கணீர் பொழிய
மீதுகைத்தலங் குவித்தொருவினாவுரை செய்தான்.

இ-ள். இலங்கைதவவாசியாகிய வியாசபகவான் சொன்னவுடன் ஆனந்தம்பெருகிச் சிவஞானபோதத்தைப்பெற்ற மகா தபோதனனாகிய சயிமினிமுனிவன் ஆனந்தபரவசத்தினால் மயிர்க்குச்செறிந்து பராகங்களினால் அலங்காரம்பெற்ற செங்கமலம்போன்ற கண்களில் ஆனந்தநீர்சொரிய சிரமிசை இரண்டுகைத்தலங்களையும் குவித்துக்கொண்டு ஒரு விண்ணப்பஞ் செய்யத்தொடங்கினார்—எ-று. (உ)

நாரணன்கமலாசனன்முதலியர் நாடும்
வாரணங்குற வளர்முலைமலைமக ளூடனெங்
காரணன்கயி லைக்கிரியுளனெனக் கழறு
மாரணங்களு மாகமபேதமு மனைத்தும்.

இ-ள். மகாவிஷ்ணு கமலாசனனாகிய பிரமதேவன்முதலிய தேவர்களும் தரிசனஞ்செய்யும்படி கச்சுக்குளடங்காக் கனதன கலசங்க

ளைப்படைத்த பார்வதிதேவியுடன் ஆதிகாரண கர்த்தனாகிய பரமசிவன் கொலுவிலெழுந்தருளி லீலாவினோதமா யெப்போதுங் கயிலாசத்தில் வீற்றிருக்கின்றானென்று நான்குவேதங்களும் இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும் பதினெண்புராணங்களும் இதிகாசமாகிய பாரதமுதலியவைகளும் சொல்லுகின்றன—எ-று. (௫)

சொற்றதின்னவை யன்றியுஞ் சுராதியர்முனிவர்
மற்றுமுள்ளவர் யாவருங்கண்டெதிர் வணங்கப்
பெற்றுமீட்டுக் கண்டன மென்றகுபெரியோ
யெற்றைநாளினு முளதிதற் கில்லையாமையம்.

இ-ள். வேதாகமங்களிற் புகலுவதல்லாமலும் தேவாதிதேவர்கள் தபோதனர்கள் தெய்வத்தன்மைபெற்ற மற்றவர்களெல்லாரும் கயிலாயத்தில் பரமசிவனைத் தரிசனஞ்செய்து தெண்டனிட்டுப்பெற்றும் வருகிறவர்களது ஒப்புவமையில்லாத வைபவங்களைக் கண்ணாரக்கண்டோம் முநிவர்களில் எண்ணத்தக்க மேன்மையைப்படைத்த பெருமையையுடையவனே எக்காலத்திலும் உண்டாகிய இக்கயிலாய வைபவத்திற்குச் சந்தேகமில்லை—எ-று. (௬)

அன்றியுஞ்சிவ பரம்பர னனவரதமும்பொன்
மன்றினீடருள் வடிவமாய் மலைமகள்காணத்
தன்றனிச்சையிற் றழைத்தவா னந்ததாண்டவமே
யென்றுமெய்ப்பறப் புரிகுவனென்றினி திசைத்தாய்.

இ-ள். கயிலாயத்தில் பரமசிவன் பிரசன்னமாகி எழுந்தருளியிருப்பதுமல்லாமல் எப்போதும் பர்வதராஜகுமாரியாகிய சிவகாமசவுந்தரிகண்டதிசயிக்கத் தங்கமயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தில் பஞ்சகிருத்தியங்களும் நடக்கும்பொருட்டு மிகுந்தகருணையோடு ஞானரூபமாகித் தனக்குத்தானே விருப்பங்கொண்டு ஆனந்ததாண்டவமே உலகத்திற்கிதவாக ஒப்புவமையில்லாமல் எந்நாளுஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறானென்று இனிமையாகத் தேவரீர்திருவுளம்பற்றினீர்—எ-று. (௭)

நன்றுபேரருளுடையநீ துகளறப்புகன்ற
தென்றுமுண்மையே யாயினு முணர்ச்சியின்மையினு
லின்றெனக்கைய மிவ்வுரை யிந்தமைதீர
வுன்றனித்திரு வாக்கினு லுரையெனவுரைத்தான்.

இ-ள். அடங்காத கருணையையுடைய தேசிகனே தேவரீர் களங்கமற உபதேசித்தது எப்போதும் மெய்ம்மையாயிருந்தாலும் என்புத்தியிற்பொருந்தவில்லை இவ்வார்த்தையிலோர் சந்தேகந்தோன்றியிரு

ப்பதால் அவை நன்றாய்த் தெளியத்தக்கதாகத் தேவரீர் திருவாய்மல ர்ந்தருளிச் செய்யவேண்டுமென்று சயிமினிபகவான் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்—எ-று. (௬)

மதியினாலுயர் சயிமினி வாசகங் கேளா
வதிசயத்துட னருளொடு மகமிகமகிழ்ந்து
விதிவிடாமறை நெறியெலாம் விளம்பியவாக்கான்
முதிருமாதவ னிறைதிரு வருட்கடன்முழுங்க.

இ-ள். புத்தியினாலுயர்ந்த உத்தமனாகிய சயிமினி வசனத்தைக் கேட்டவுடன் ஆச்சரியமாகி மிகக்கருணையோடுளமகிழ்ந்து சகலதரும முறைகளையுஞ் சொல்லப்பட்ட நான்குவேதங்களையும் பகுத்துச்சொ ல்லிய திருவாக்கினாற் றபோதனராகிய வியாசபகவான் பரமசிவனது அழகிய கருணாசமுத்திரத்தில் கலந்தவராயினார்—எ-று. (எ)

மூலகாரண மாகியமுதல்வனை முன்ன
மாலநீளிலைப் பாயலோ னன்பினாலினைய
தேலுமிவ்வுரை நன்றுநீ கேட்டனையெழில்கூர்
சீலமாதவ கேளெனச் செப்பன்மேயினனால்.

இ-ள். பூர்வம் ஆலிலையிற்றுயின்றோனாகிய விஷ்ணுவானவர் ஸ்ரீ கயிலாயத்தில் ஆதிகாரணசொரூபனாகிய பரமசிவனைப் பக்தியுடன் வ ணங்கிக்கேட்ட உத்தரத்தைப்போல நீ இப்போதென்னை அந்த நன் மையாகியவசனஞ் சொல்லச்சொல்லிக் கேட்டாய் அழகுபொருந்திய ஞானதபோதனனாகிய சயிமினியே கேளென்று பரமாசாரியர் சொல் லத்தொடங்கினார்—எ-று. (அ)

தெரிவரும்பெரு மறையெலாந் திரண்டதோவுயர்ந்தோர்
புரியுநல்லற வடிவமோ பொலிவுறுமமுதக்
கிரியுருப்படைத் தெழுந்ததோ கிளக்குமாறென்னோ
வரியயற்கரி யானுறை யணிக்கயிலாயம்.

இ-ள். காண்பதற்கரிதாகிய வேதங்களெல்லாந் திரண்டு திருவு ருக்கொண்டதோ பெரியோர்கள்செய்யும் நன்மார்க்கங்களாகிய தரும ங்களெல்லாஞ் சொரூபங்கொண்டெழுந்ததோ பனிக்கூட்டங்களெல் லாங்கூடி யோருருக்கொண்டெழுந்ததோ அரிபிரமாதி தேவர்களாலு ங் காண்பதற்கரியவனாகிய பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்குங் கயிலா யத்தின் விபவத்தை நான் என்னென்றுபுகழுவேன் என்னாற் றுதித்து முடியுமோவென்று வியாசபகவான் அதிசயித்தார்—எ-று. (௯)

படியிலக்கிரி விராந்துறப் பணிந்துசெல்லிமையோர்
முடிதயங்குபொற் றொடைமிக வீழ்ந்தன்முயங்கு
நெடியகோடரப் பாதவ நிறைமலர்ப்பூத்த
கடிவிளங்கிய கடுக்கையங் கானமேயனைய.

இ-ள். சுத்தஞான சொரூபமாகிய கயிலாயகிரியைக்கண்டு சீக்கிரமாகப் பூமியில் ஆசாரமுறைப்படி தெண்டனிட்டுப்போகின்ற தேவர்களினது கிரீடங்களில் அணிந்திருக்கும் பொன்னிறமாகிய மந்தாரமாலைகள் நழுவி வரிசையாயெங்கும்விழுந்து உயரமாகிய கொம்புகளையுடைய மரங்கள் நிறையப்பூத்து வாசனைதங்கி விளங்கும் கொன்றைக்காடுபோற் பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௰)

முருகர்தாதைதன் செவித்துணை முன்றமுறையன்பாற்
பருகுமாறெதிர் பாடுநர் பாட்டிசைதன்னும்
பொருவில்வெள்ளியங் குவடுகள் புளகமோடிளகி
யுருகியோடல்போன் மருவுவெள் ளருவிகளுளவால்.

இ-ள். சுப்பிரமணியர் பிதாவாகிய பரமசிவன் தனது அழகிய செவிகளினால் இசையாகிய ரசத்தைப் பானம்பண்ணத் தும்புருநாரதர் கின்னரர் கிம்புருடர் முதலியவர்கள் சந்நிதானத்திற் கெதிரினின்று பக்தியுடன் வரிசையா யவரவர்கள் பாடும்பாடலின் இராகத்திற்கு ஒப்பற்ற வெள்ளிமலையின் சிகரங்க ளானந்தமடைந்து பூரித்திளகிக் கனிந்து உருகி ஒழுகுவதுபோல் வெண்மையாகிய அருவியாறுகள் விளங்கும்—எ-று. (௧௧)

கங்கையாயிர முகத்தினாற் கலனுதற்கலந்த
பொங்குபேருணர் பொருளெனப் பொலிந்தகாளிந்தி
நங்கையெண்ணிலா முகத்தினு னண்ணலேபோலுந்
துங்கமாமதந் திசைதொறும் பெருகியசூழல்.

இ-ள். பரமசிவன் திருவாக்கினால் பிறந்த வேதங்களின் பொருள்போல் கங்காநதி ஆயிரமுகங்கொண்டு சிவனோடு கலந்திருப்பதை யெழிலோங்கும் யமுனாநதிகண்டு மனம்பொறாமல் எண்ணிக்கைப்படாத முகங்கொண்டு சிவபெருமானைக் கலந்ததுபோலக் கஸ்தூரியடிந்து திசையெங்கும் வாசனைவீசி விளங்கும்—எ-று. (௧௨)

கடிகொணெய்தல்செங் கமலங்க ணிரைநிரைகலந்த
நெடியவான்சுனை யுமையிறை நிகர்த்திடும்பவளக்
கொடிபடர்ந்தவெள் சிகரியிற் குதிகொள்பேரருவி
யடிகள்வேணியுங் கங்கையு மனையசில்லிடங்கள்.

இ-ள். வாசனைபொருந்திய நீலோற்பலங்களுஞ் செங்கமலங்களும் நிரைநிரையாய் மலர்ந்து காந்தியோடு விளங்குங் கயிலாயத்திலுள்ள சுனைகள் இந்திரநீலமணி நிறத்தையுடைய பார்வதிதேவியுஞ் செவ்வானம்போன்ற சிவனுங்கலந்த திருமேனியாகிய அர்த்தநாரீஸ்வரர் போலவும் பளக்கொடி படர்ந்திருக்கும் வெண்மையாகிய அருவிகள் ஒப்பற்ற பரமசிவனுடைய சடாமகுடத்தில் கங்காநதி குடியாய்க் கலந்திருப்பதுபோலவும் சிலசில இடங்களில் பிரகாசிக்கும்—எ-று. ()

பாகசாதனன் கடவுளர் பணியுமக்கயிலை
நாகமீதகல் வெள்ளிடை நண்ணிநண்ணரிய
மாகமூடுற வளர்கரி திகிரிபாற்கடல்வாய்
மேகசாலங்க ளுலாவிய வியப்பினை நயக்கும்.

இ-ள். இந்திராதிதேவர்களும் வணங்கித் தெண்டனிடுங் கயிலாயகிரியின்மேல் ஆகாயம்வரையிலுமுயர்ந்து வளர்ந்து சஞ்சரிக்கின்ற யானைகள் எங்குமிடமில்லாமற் சூழ்ந்து நெருங்கிவருவது திருப்பாற்கடலில் முகிற்கூட்டங்கள் படிந்துதிரிவதுபோற் புதுமைகளை விளைவிக்கும்—எ-று. (௧௪)

விஞ்சுவெண்பளிக் ககலிடை விரும்பரம்பையர்செம்
பஞ்சுதோய்பதச் சுவடுசெம் பதுமமென்றயல்சூ
முஞ்சுனைக்கணு ரலரொழித் தளிகண்மொய்ப்பனபார்த்
திஞ்சொலன்னவர் குறுநகை வளமுறுமொருசார்.

இ-ள். அதிகவிசாலமும் வெண்மையுமுடைய பளிங்குக்கற்களினிடையில் அரம்பைமாதர்களது செம்பஞ்சூட்டின அடிச்சுவடுகள் பொருந்தி இருக்கப் பக்கங்களிற் சுனைகளிலுள்ள மலர்களின் தேனைப் பருகும் வண்டினங்கள் அம்மலர்களைவிட்டெழுந்து ஸ்திரீகளினது அடிச்சுவடுகளைச் செந்தாமரைமலரென்று மொய்க்கும் விநோதத்தை இனிய தேவாமிர்தம்போன்ற வசனங்களையுடைய தெய்வகணிகையர் நோக்கிச் சிரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் சில இடங்களில்—எ-று. (௧௫)

இறுதியில்லவற் றெழுக்கிரி யெழுந்தவெண்சுடர்மேற்
குறுகிமீண்டெழும் விண்ணவர் விமானகோடிகடா
முறுகுமூழிநாட் பெருங்கடன் மூழ்கியுமுதித்து
மறுவிலாதவ ிரதமேல் வயங்குவபோலும்.

இ-ள். பிறப்பிறப்பில்லாத கயிலாசநாயகனைச் சேவைசெய்யும் பொருட்டு அதிகவெண்மைபொருந்திய கயிலாசகிரிக்கு வந்துபோகின்ற விமானங்களிலுள்ள தேவர்கள்ஊழிகாலத்தி லெழுகடலூழ மொன்

ருய்ப் பொங்கிப்பெருகிச் சத்தியலோகத்தடியில் அலையடித்துக்கொ
ண்டிருக்கின்றபோது தேவர்கள் விமானம்விட்டிறங்கி மூழ்கியும் எழு
ந்துங் குற்றமற்றவர்களாய் விமானத்தின்மீதேறிப் பிரகாசிப்பவர்களை
ப்போல் விளங்குவார்கள்—எ-று. (௧௬)

வயங்குமண்டமே லக்கிரி யொளியெழன்மார்பிற்
புயங்கனம்பிகைக் கன்புசெய் வதுபொருள்வேணி
யியங்குகங்கையாள் பிறந்தகத் தெழுதல்போன்றிடும்வான்
மூயங்குதாரகை யந்தநீர் மொக்குளேயொக்கும்.

இ-ள். அக்கயிலாசகிரியின் வெண்மையாகிய பிரகாசம் ஆகாய
மெங்கும் பரவியிருப்ப தெப்படியிருந்ததென்றால் மார்பகத் தரவாப
ரணமணிந்த சங்கரன் மலைமகளாகிய உமாதேவிக் கிடங்கொடுத்து
உபசரிக்கும் லீலாவிநோதத்தைச் சடாமகுடத்திலிருக்கும் கங்கை
பார்த்து மனம்பொறாமல் தான் உற்பவித்த இல்லமாகிய ஆகாயத்திற்
குப் போவதுபோலவும் அங்ஙனமிலங்கு நட்சத்திரங்கள் அந்நீர்க்கு
மிழிபோலவும் விளங்கும்—எ-று. (௧௭)

வீடிலாப்பெருங் கடவுளர் விமானமொன்றோடொன்
றூடுதாக்கிய முழக்கமு மொடுங்கமேல்கிளருங்
கோடுகட்டிய முகனிகர் குஞ்சரமுழக்குந்
தேடுமாற்கரி யானுறை திருமலைச்சூழல்.

இ-ள். வராகவுருவமெடுத்துத் தேடியதிருமாலும் அறிதற் கரிய
வனாகிய பரமசிவனெழுந்தருளியிருக்குங் கயிலாசகிரிச்சூழலில் பிற
வாப் பெருமைபெற்ற தேவேந்திராதி தேவர்களின் விமானகோடிக
ளொருங்கி ஒன்றோடொன்றுதாக்கும் ஓசையும் அடங்கும்படி பூமியை
க் கொம்பினலெடுத்துச் சமுத்திரத்தின்மேற் பிரகாசிக்கும்படியாய்
வைத்த வெண்மைபொருந்திய ஆதிவராகத்தைப்போல் முகத்தையு
டைய ஐராவதமுதலிய யானைகள் வீறிடும் ஒலிகள் முழங்கிக்கொண்
டிருக்கும்—எ-று. (௧௮)

விடையுயர்த்தவற் றெழுவெழு விண்ணவர்மகுடத்
தொடையுமாலய ரூர்தியிற் றுதைந்துதிர்சிறகுங்
கடவுளீசனூர் குஞ்சரக் களிமதச்சுவடு
மிடைவிடாதன வக்கிரி யெழில்வழியெல்லாம்.

இ-ள். இடபக்கொடியையுடைய பரமசிவனுக்குத் தெண்டனி
ட்டெழுந்த தேவர்களின் கிரீடங்களிலணிந்த மந்தாரமாலைகளும் வி
ட்டுணு பிரமதேவன் வாகனங்களாகிய கருடனிடத்திலின்றும் அன்
னத்தினிடத்திருந்தும் உதிர்ந்த இறகுகளும் தேவர்களுக் கரசனாகிய

தேவேந்திரன் ஏறும் ஐராவதத்தின் மததாரைகளொழுகிக்கிடக்குஞ் சேறுகளும் அக்கயிலாசகிரியெங்கும் இடைவெளியில்லாமல் நிறைந்து பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௧௯)

அண்டர்நாயகற் பணிதரக் காலமென்றுணர்ந்து
கண்டபேர்புகன் மொழிவருங் கடவுளர்செங்கை
முண்டகங்கட்கு முகவன சங்கட்கு ¶ முமதி
கொண்டபேரொளி யிரவியோ குவிந்தலர்ந்தனவால்.

இ-ள். தெய்வங்களுக்கெல்லாங் கர்த்தனாகிய பரமசிவனது சமயமறிந்து தரிசித்துவருபவர்கள் உற்றசமயமென்று சொன்னவுடனே நந்திகேஸ்வரர் உத்தாரப்படி சிவசந்நிதானத்திற்கு வருகிறபோது சாம்பசிவனது இடக்கண்ணாகிய சந்திரகிரணத்தினால் தேவர்களின் கரங்களாகிய செந்தாமரைகள் சிரமிசைகுவிந்தன வலக்கண்ணாகிய அதிகபிரகாசம்பெற்ற சூரியகிரணத்தால் அத்தேவர்கள் முகங்களாகிய தாமரைகள் மலர்ந்தன—எ-று. (௨0)

அடியிறைஞ்சிமீள் கடவுள ரமலனின்றெம்பான்
முடிதுளக்கினன் பார்த்தனன் முகமலர்ந்தனனேர்
படியிலாமொழி பகர்ந்தனன் மகிழ்ந்தனனென்னு
நெடியபேரொலி மறையொலி சிறிதெனநிமிரும்.

இ-ள். சிவபெருமானது வைபவங்களைத் தேவர்கள் தரிசனஞ்செய்து தெண்டனிட்டு நின்றபோது பரமசிவன் என்னிடத்திற் றிருவுளம்வைத்து இன்றையதினஞ் சிரமசைத்தாரென்றும், என்னைக் கருணாரசத்துடன் நோக்கினாரென்றும், என்னைப்பார்த்துக் குறுநகைகொண்டாரென்றும், என்னைநோக்கித் திருவாய்மலர்ந்து வெகுவசனம் வசனித்தாரென்றும், என்மேல் மிகச்சந்தோஷமாயினாரென்றும் தேவர்கள் தத்தம் தானங்களுக்குப் போகின்றபோது தபோபலபாக்யாதி சயத்தினால் கிடைத்ததென்று கொண்டாடிக்கொண்டு செல்லும் ஒலியானது வேதங்களினோசையைச் சிறிதாகச்செய்யும்—எ-று. (௨௧)

கருதுநாரத ராதியர் கானயாழிசையுஞ்
சுருதியோசையு மந்தர துந்துமிமுழக்கு
முருகுமெய்த்தவத் தடியவர் சிவாகமத்தொலியு
மருவுமேழ்கட லோதையின் வளர்ந்தெழுநாளும்.

இ-ள். எப்போதும் தும்புருநாரதாதியர்கள் வீணைவாசிக்கின்ற ஓசையும் வேதகோஷங்களும் ஆகாயத்திற் றேவதுந்துமி முழக்

¶ முழுமதியென்பது—முமதியென்று விகாரமாயிற்று.

கமும் மெய்த்தவமுடைய சிவபக்தர்கள் பக்திரசத்துடன் மனமுருகிச் சிவாகமங்களைத் தோத்திரஞ்செய்யு மொலியும் இவ்வோசைகளெல்லாங்கூடி எழுசமுத்திரங்களின் ஆரவாரத்தையடக்கி ஓங்கி வளரும்—எ-று. (௨௨)

உலகி னுள்ளன வொளியெலா மோரிடத் தெய்தி
யிலகு கோபுர மண்டபந் தெற்றிகளெயில்க
ளலகின் மாளிகை சூளிகை யாயினவென்னக்
குலவுகின்றதக் கிரியினெம் பரம்பரன் கோயில்.

இ-ள். உலகங்களிலுண்டாகிய சூரியன் சந்திரன் நக்ஷத்திரம் நவக்கிரகமுதலிய பிரகாசங்களெல்லாங்கூடி யோரிடத்திற்சேர்ந்து கயிலாசகிரியில் விளங்குங் கோபுரங்கள்-மண்டபங்கள்-மதில்கள்-கெற்பக்கிரகங்கள்-சிகரங்கள்-வீதிகளில் மேலணிமாடங்கள் முதலியவைகளாகி நமது கர்த்தனாகிய பரமசிவனுடைய அரண்மனைகளில் அதிக ஒளியாய்ப் பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௨௩)

அண்டகோளகைப் பரப்பெலா மலர்கதிர் பரப்புஞ்
சண்டசூரிய ரளவிலார் சாரினங்கவர்முன்
கண்டதாரகைக் கணமென வொளிகெடச் சோதி
கொண்டமண்டப மொன்றதக் கோயிலினுள தால்.

இ-ள். பரமசிவன் அரண்மனை நடுவில் விளங்குங் கொலுமண்டபம் பிரமாண்டங்களை எல்லாம் விளக்கஞ்செய்யுங் கிரணங்களையுடைய அநேகசூரியர்கள் ஓரிடத்திலொருமிக்க உதயமானாலும் அவைகளினொளிகளியாவு சூரியனுக்குமுன் நக்ஷத்திரங்கள் ஒளிமழுங்கி யிருப்பதுபோல மழுங்க அதிகபிரகாசங்கொண்டிருக்கும்—எ-று. (௨௪)

இன்னபேரொளி யின்னதொட் பெனவிசைக்கரிய
வன்னமண்டப மன்பர்தம் முள்ளமோ வேதச்
சென்னியோ வறி யோமதிற் றிகழரியணைமேற்
றன்னைநேருமை யுடனருட் டலைவன்வீற் றிருந்தான்.

இ-ள். இவ்வகைப்பட்ட பிரகாசத்தோடுங்கூடித் தனக்குத்தானே ஒப்பாகிவிளங்குங் கொலுமண்டபத்தினடுவில் அடியார்களாகிய சிவயோகிகளின் இதயகமலமோ வேதங்களின் சிரமாகிய உபநிடதங்களின்முடியோ எனப் பகுத்தறிவதற்கரிய நவரத்தினமயமாகி ஞானசொரூபமாகப் பிரகாசிக்குஞ் சிங்காதனத்தின்மேல் ஒப்புவமையில்லாத சவுந்தரியஞ் சிவஞான வடிவுகொண்ட பார்வதிதேவியுடன் கொலுவிலெழுந்தருளி யிருந்தார்—எ-று. (௨௫)

அடர்ந்ததாலவட் டங்களுமொலியலு மசையத்
தொடர்ந்தவீசணி கோலெழச் சுடர்முடிக்கங்கைத்
தடந்திரைக்கொழுந் தெழுந்துவீழ் தகையெனப்பாசங்
கடந்ததொண்டர்கள் மருங்குறக் கவரிமேலிரட்ட.

இ-ள். நவரத்தினங்கணெருங்கிய விசிறிகளும் வெட்டிவேர்விசிறிகளும் தேவரம்பையர்களேந்தி விசிறவும் அக்காற்றினும் பரமசிவனது பிரகாசம்பொருந்திய சடாமகுடத்திலிருக்கும் விசாலமாகிய கங்கையின் அலைகள் புரண்டெழும்பி வீழ்வதுபோல் மாயாபாசங்களையறுத்துச் சிவபக்திமிகுத்த சிவகணங்கள் பக்கங்களில்நின்று வெண்சாமரங்கள் மேலாகவீசவும்—எ-று. (௨௬)

தோடலர்ந்தபொன் னிதழியந் தொங்கலுந்திங்கட்
கோடலர்ந்தவெண் சோதியுங் கொடும்பணிச்சுடிகை
மாடலர்ந்தசெம் மணிகளுங் கங்கையும்பவளக்
காடலர்ந்தெனச் சடாடவிக் கதிர்திசைவிளங்க.

இ-ள். இதழ்கள்விரிந்து தங்கநிறத்தையுடைய கொன்றைமாலைகளும், மூன்றாம்பிறையினது வெண்ணிலவினொளியும், சடைகளைக்கட்டி முடிந்திருக்கின்ற பாம்புகளின் படங்களிலொளிரும் நாகரத்தினங்களினது சிவந்தகாந்தியும், கங்காநதியின் வெண்மைநிறமும், சடைகளாகிய பவளக்காட்டில்கலந்து திக்குகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்யும்—எ-று. (௨௭)

மீதுசாத்திய விளம்பிறை விளங்கியதவளச்
சோதிதாக்கிய தெனநுதற் புண்டரஞ்சுடர
மாதுபார்த்துள மகிழ்தர வயங்குசெங்கனிவாய்ப்
போதுபூத்தபுன் முறுவலுஞ் செவ்வியும்பொலிய.

இ-ள். சடாமகுடத்திலணிந்த இளம்பிறையினது வெண்மையாகிய பிரகாசம் பாய்ந்திருப்பதுபோல் அழகியநெற்றியில் மூன்றுரேகையாய் விபூதிவிளங்கவும் மலையரசன்மகளாகிய அம்பிகைபார்த்தானந்தம்பெருகப் பிரகாசிக்கும் கோவைக்கனிக்கிணையாகிய வாயினிடத்தில் முல்லைப்புட்பங்கள் பூத்ததுபோற் குறுநகைகொண்ட முகத்தினிற் றிருவழகுவளரவும்—எ-று. (௨௮)

செழுங்கதிர்க்கருங் கொடியெனப்புருவங்க டிகழ
மொழிந்தபேரொளி யிடைவிடாதடையுமுச் சுடர்வந்
தெழுந்தலர்ந்தசெந் தாமரையெனவரு ளெவர்க்கும்
பொழிந்திடுந்திரு நயனமும்வதனமும் பொலிய.

இ-ள். சிவந்த சூரியனிடத்தில் நீலக்கொடிபடர்ந்ததுபோற்-பு
ருவங்கள்விளங்கவும் பிரகாசங்களுக்கெல்லாம் இடமாகிய சூரியன் ச
ந்திரன் அக்கினி இவைகள் முக்கண்களாகப்பொருந்தி அலர்ந்த செந்
தாமரைபோன்ற முகமும் எவர்களுக்குங் கருணாரசம்பொழியுந் திரு
நயனங்களும் விளங்கவும்—எ-று. (௨௯)

பேதியாவொளிப் பரிதியர்பன்னிரு பெயரு
மேதிலுற்பவித் தாரிவற்றன்றியென் றிசைக்குந்
சோதிவீசிய காதிடைக்குண்டலச் சுடர்க
ளாதிவாண்முகத் தாமரைக்கயலொளி யெறிப்ப.

இ-ள். ஆயிரங் கிரணங்களோடுங்கூடிய பன்னிரண்டு சூரியர்க
ளும் இக் குண்டலங்களிற் பிறந்தார்களேயன்றி வேறெங்கே பிறந்தார்
களென்று சொல்லும்படி குண்டலமாயிருக்கின்ற நாகராஜாக்களுடை
ய சிரோரத்தினங்களிருந்த காந்தியோடு ஆதிகாரணனாகிய பரமசிவ
ன் முகாரவிந்தத்திற்கு இரண்டுபக்கங்களிலும் விளங்கிஎண்டிசைக
ளையும் பிரகாசிக்கச்செய்யும்—எ-று. (௩௰)

அண்டம்யாவையு மளித்தருள்கண்டமு மணிகண்
மண்டுமேருவுஞ் சிறிதெனவளர்புய நான்கும்
துண்டவெண்பிறை நுதற்றிருத்துணைமுலைச் சுவடு
கொண்டசாந்தணி மார்பமுமாரமுங் குலவ.

இ-ள். பிரமாண்டங்களையெல்லாங் காத்திரட்சிக்கும் நீலகண்ட
மும் நவமணிகளுங் கொழித்தருவிபாயும் பொன்மலையாகிய மேருவு
ம் சிறியதென்றுசொல்லும்படித் திணிந்து பிரகாசியாநின்ற நான்குபு
யங்களும் ஒள்ளிய பிறைபோன்ற நுதலும் பார்வதிதேவியின் இருத
னங்களுந்தோயுஞ் சந்தனகளபங்களால் அலங்காரம்பெற்ற மார்பக
த்தில் நவரத்தினமாலைகளும் புட்பமாலைகளுஞ் சிரமாலைகளும்வ
ங்க—எ-று. (௩௧)

வரதமுந்திக ழபயமும்வயங்குறத் தயங்கும்
பரசுமானுடன் பங்கயச்செங்கைமீ தொளிர
விரவுபேரொளித் தமனியவாடைமேல் விளங்க
விரவியென்னில ரிருப்பெனச்சேவடி யிலங்க.

இ-ள். அடியார்கள் நினைத்த வரங்களையெல்லாங்கொடுக்கும் அ
ஞ்சாம
யாஸ்தமும் தொண்டர்கள் காலன்முதலிய யாவர்களும் அ
லிருக்கும்படி விளங்கும் மழுவும் மானும் பிரகாசம்பொருந்திய பீதா
ம்பரமும் அளவிறந்தசூரியர்கள் தங்கியிருப்பதுபோன்ற பதாம்புயங்
களுந்துலங்க—எ-று. (௩௨)

வாட்டமுந்துமாற் கரும்பணிவடிவமு மாற்றி
நாட்டமுந்தரும் களிற்றணிவதனநாயகனுங்
கோட்டருந்துழாய் வராகமித்துநில மெடுத்த
கோட்டைமுன்பறித் தருளயிற்குமரனுஞ் சூழ.

இ-ள். மகாதேவியின் சாபகாரணத்தினால் குருட்டுப்பாம்பாய்த் துயரப்படும் விஷ்ணுவின் சாபத்தைநீக்கிக் கண்கொடுத்த ஆனைமுகனுந் துளசிமாலையணிந்த மாதவன் வராகரூபமாய்ப் பூமியை எடுத்து நிலைநிறுத்தியபோது அந்த வராகத்தின்கொம்பையொடித்துச் சிவனணிந்துகொள்ளக் கொடுத்த வேலாயுதக்கடவுளாகிய சுப்பிரமணியனும் இருபக்கத்திலுஞ் சிங்காதனத்திலிருந்துவிளங்க—எ-று. (௯௩)

மிடைந்தவைம்பொறி வென்றருள்விளைவினா லுருகி
யுடைந்தவுள்ளமும் விழிசொரிவெள்ளமு முலகுங்
கடந்தசெய்கையுங் கம்பமும்புளகமு நீறு
மடைந்தமேனியு முடையமெய்யடியவர் மகிழ.

இ-ள். இடையிற்சேர்ந்த சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தமென்னு மைம்பொறிகளையும்வென்று அநுக்கிரகசத்தியருளினால் உருகிக்கனிந்த மனதுங் கண்களில் ஆனந்தவெள்ளம்பொழிவும் பிரபஞ்சவாழ்க்கையைத்துறந்தசெயலும் தேகநடுக்கமும் மயிற்குச்செறிவும் விபூதியினா லலங்காரமும்பெற்ற திருமேனியையுடைய அடியார்கள் சந்தோஷிக்க—எ-று. (௯௪)

சடைவிளங்கிய மவுலியுந்தடம்புய நான்கும்
விடமிலங்கிய கண்டமும்விழியொரு மூன்று
முடையநாயக னுவந்துறையுள்ளமும் படைத்துத்
தொடருமன்புறு ஞானியர்தொகுதிகள் விளங்க.

இ-ள். பிரகாசிக்குஞ் சடாமகுடமும் விசாலம்பொருந்திய நான்குபுயங்களும் விளங்கும் நீலகண்டமும் மூன்றுநயனங்களும் பரமசிவன் பரிபூரணமா எழுந்தருளியிருக்கும் இதயகமலமும் பொருந்தியவர்களாகிய சிவஞானியர் கூட்டங்கள்சூழ—எ-று. (௯௫)

நடமலர்ப்பதத் தருள்பெறுநந்தியெம் பெருமான்
சுடர்மலர்க்கரம் பிரம்பினாற்சுரர்கணத் தொகுதி
யிடைநெருங்குப நீக்கிநின்றிலகுகோ புரத்துக்
கடையினிற்பவர் பெயரெதிர்கைகுவித் தியம்ப.

இ-ள். ஆனந்தநடநஞ்செய்யும் பாதாரவிந்தத்தினது அநுக்கிரகம்பெற்ற எம்முடையகர்த்தாவாகிய நந்திகேஸ்வரர் மலர்க்கரத்திலிருக்

கும் நவரத்தினங்களிழைத்த பொற்பிரம்பினாற் சிவசந்நிதானத்திற் ற ரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் ஆவாவினாலுனெருங்கிய தேவர்களை அடித்தொதுக்கியும் பிரகாசிக்குங் கோபுரவாயலில் காத்துக்கொண்டி ருக்குந் தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலானவர்களது பெயரைக் கைகுவி த்துச் சிவசமுகத்தில் எச்சரிக்கவும்—எ-று. (௬௬)

படைத்தவின்னை படைப்பதாய்நினைவவின் னைநீ
யடைத்தவித்தொழிற் காவலைவருளுதி யளியார்
விடைத்தனிக்கொடி யாயெனவிழூந்தெழூந் திறைஞ்சா
நடைத்திகழ்ந்தமா மறைகொண்டுநான்முகன் பரவ.

இ-ள். இவைகளை இவ்விவ்வகையாய்ச் சிருட்டிபண்ணினேன் இதை இவ்விவ்வகைச்செய்யநினைத்தேன் தேவரீர் கற்பித்தருளிய சி ருட்டியதிகாரத்திற்கு நடக்கவேண்டியமுறைமை இப்படியென்று புத் திகளை யிடவேண்டுமெனப் பிரமதேவன் தெண்டனிட்டெழுந்து ஒரு காலத்துமழியாத ரிஷபத்துவசம்படைத்த பரமசிவமேயென்று சக லவிதிகளும் விரித்துரைக்கும் வேதப்பொருளால் தோத்திரஞ்செய் தான்—எ-று. (௬௭)

அரக்கராற்றலுந் தயித்தியராற்றலு முலகிற்
றுரக்கமாற்றலுள் ளவெலாந்துரந்துநின் னருளாற்
புரக்குமாறெலாம் புரந்திடாநின்றனை னருளாற்
கரக்குநாதவென் றச்சுதன்கைகுவித் திசைப்ப.

இ-ள். இராக்கதர்களின் பலபராக்கிரமங்களும் தயித்தியர்களி ன் வீரமும் உலகத்தில் மற்றுளதுட்டர்களினது வலியுமடக்கித் தே வரீர் அநுக்கிரகஞ்செய்தபடிக்கு உலகங்களை நீதியாகக் காப்பாற்றிக் கொண்டுவருகிறேன் சகல பிரமாண்டங்களை எல்லாஞ் சங்கரிக்குங் கர்த்தனேயென்று நெடியவனாகிய விஷ்ணு கரங்குவித்துப் புகன் றான்—எ-று. (௬௮)

முற்றுமாகிய திருவுருமுழுதையும் பாராக்
கொற்றவெற்பினிற் சிறகினைக்குறைத்தும்வாய் மடித
லற்றவச்சிரன் மலர்பொழிந்தாயிரங் கண்கள்
பெற்றபேறெலாம் பெற்றுமுன்பணிந்தன்பு பெருக.

இ-ள். சகல அலங்காரமுமுடைய புவியைச் சுமக்கானின்ற ம லைகளின் சிறகுகளைவெட்டியும் முனைமழுங்காத வச்சிராயுதமேந்திய தேவேந்திரன் ஆயிரங்கண்களைப் படைத்தவைகளுக்குப் பலன் இப் போது கிடைத்ததென்று சர்வாலங்கிர்தமுடைய பரமசிவனது அழகி

ய திருமேனியை ஆயிரங்கண்களினாலுந் தரிசித்துக் கற்பகமலர்களி
னு லற்சனைசெய்து பக்திமிகுந்து வணங்கி வாழ்த்தினன்—எ-று. ( )

தணிவிலச்சமோ டந்தகனின்றஞ்சிடச் சலதி
மணிகவேினன் வருணன்முன்வணங்குற மார்பி
னணிபிறழ்ந்தன திருத்தநின்றளகையர் கோனும்
பணியமற்றைய நால்வருந்தாழ்ந்தனர் பரவ.

இ-ள். அளவுபடாத பயங்கரத்தோடும் எமதருமன் தெண்டனி
ட்டுத் தோத்திரஞ்செய்யச் சமுத்திரவாசியாகிய வருணன் நவரத்தின
ங்களினு லற்சித்துவணங்கப் பரமசிவன் மார்பினிலணிந்திருக்கும் ஆ
பரணங்களைத்திருத்திக்கொண்டு குபேரன் பணிந்துபோற்ற மற்ற அ
க்கினி-நிருதி-வாயு-ஈசானன் இந்நால்வருந் தொழுதுநிற்கவும்—எ-று.

அந்தமொன்றுமில் லாதவனணிந்தவெண் ணீறுஞ்
சுந்தரங்களுக் குறையுளாந்துகளிலா வடிவுந்
தந்தபேரொளிப் பெருமையாற்றம்மொளி மழுங்கு
மிந்துசூரிய ரிருமருங்கிறைஞ்சிநின் றேத்த.

இ-ள். முடிவில்லாத சிவபெருமானணிந்த விபூதியினது மிகுந்
த வெண்மையினும் சந்திரன் ஒளிமழுங்கியும் அழகுநிறைந்திருக்குங்
குற்றமற்ற சிவன் திருமேனியிலுண்டாகிய காந்தியினுல் சூரியன் ஒ
ளிமழுங்கியும் இருபக்கங்களிலும் பணிந்துநின்று தோத்திரஞ்செய்
யவும்—எ-று. (சக)

பெருத்தவெம்பவப் பிணிக்கொருமருந்தெனப் பேணி
மருத்துவாதிய ரிருவரும்வணங்கினர் பரவ
வருத்திகூருமெண் வசுக்களுமகங்குழைந் தேத்த
வுருத்திராதியர் பதினொருவருமிருந் திறைஞ்ச.

இ-ள். தெய்வ வயித்தியர்களாகிய அஸ்வனிதேவர்க ளிருவரும்
ஜனனமரணமென்னு மகா வியாதிகளுக்குப் பக்தியாகிய மருந்தருள
வேண்டுமென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்ய அஷ்டவசுக்களுஞ் ச
ந்நிதானத்தில் தரிசனஞ்செய்து ஆனந்தத்தையடைந்து மனதுருகித்
துதிக்கப் பதினொரு உருத்திரர்களுந்தொழுதுகொண்டிருக்க—எ-று.

கின்னராதியர் தொழுதெழக்கிம்புரு டேசர்
சென்னிதாழ்ந்திட மாதவர்சித்தர்கள் போற்றப்
பன்னகாதியர் பணிந்தெழச்சாரணர் பரவ
விண்ணோர்பதி னெண்கணத்தேனைய ரிறைஞ்ச.

இ-ள். கின்னராதியர்கள் தெண்டனிட் டெழுந்துநிற்க கிம்புருடர்களுக் கதிபதிகள்வணங்க மேலாகிய தபோதனர்களுஞ் சித்தர்களுந்துதிக்க நாகராஜாக்கள் தொழுதெழுந்துநிற்கச் சாரணர்கள் சிவமகிமையைப்புகழப் பதினெட்டுவகைச் சிவகணங்களின்கூட்டமுஞ் சிவனருட்பெற்றவர்களெல்லாம் வணங்கிவாழ்த்தவும்—எ-று. (௪௩)

இலங்குமேழிசை யாழெடுத்தியாவரு முருகத்
துலங்குநாரதர் தும்புருமுதலியர் பாட
வலங்கன்மாமணி யணிகலனணிந்தபொற் கொடிபோ
னலங்கொள்பூங்குழ லரம்பையர்நாடகம் புரிய.

இ-ள். ஏழு நரம்புகளோடுங்கூடிய வீணைகளை எடுத்துச் சகலருமனமுருகும்படி நாரதர் தும்புருவர்கள்பாட விலையில்லாத நவரத்தினாபரணங்களணிந்து தங்கக்கொடிபோற் றுவளு மிடையுங் கனகலசங்களுங் குலுங்க வரம்பை ஊர்வசி திலோத்தமைமுதலிய தேவகணிகையர்கள் நாட்டியஞ்செய்யவும்—எ-று. (௪௪)

முகந்தபாடலை யாடலைமுழவினை தொனியைத்
திகழ்ந்துவந்தமங் கவர்பெறத்திருமுக மலர்ந்து
மிகந்தஞானமா தவர்க்கருளெழின்மறைப் பயன்கள்
பகர்ந்துமாமலை மடந்தையைப்பன்முறை பார்த்தும்.

இ-ள். இராகம் தாளமுதலியவை தவறாமல் அபிநயத்துடன்பாடி நாடகமாடும் விசித்திரத்தைத் திருநோக்கினாற்பார்த்தும் அவர்கள் மகிட்சிபெறக் குறுநகைகொண்டும் அதிக தபோதனர்களாகிய சிவஞானமுடைய ஜனகாதிமுநிவர்களுக்குக் கருணையுடன் அழகிய வேதங்களின்பொருள் இன்னதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளியும் மலையரசன்மகளாகிய பார்வதிதேவியின் திருவழகையுங் குறுதிசயங்களையும் அடிக்கடிநோக்கியும்—எ-று. (௪௫)

இலகுவானவர் முனிவரிவர்முதற் கணங்க
ளலகிலாதவ ரவரவர்விரும்பின வளித்து
மலருளானெடு மான்மகவானவர் வினவ
வுலகவாழ்க்கைக்கு வேண்டுவவுவந்தருள் செய்தும்.

இ-ள். பிரகாசம்பொருந்திய தேவர்கள் முநிவர்கள் சிவகணங்கள்முதலிய குற்றமற்றவர்களுக்கு வேண்டியவரங்களைக்கொடுத்தும் பிரமன் மால் இந்திரன் தங்கள்தங்கள் அதிகாரகாரியங்களை எச்சரிக்க அவர்களுக்கு பிரபஞ்சநடைக்கு வேண்டியவரங்களைச் சந்தோஷத்துடன் அநுக்கிரகஞ்செய்தும்—எ-று. (௪௬)

அருகிருந்தருண் முருகவேள்முதுகு மழலைத்
திருமொழிக்குள மகிழ்வுறத்திருச்செவி தாழ்த்துங்
கருணைவாதபத் தண்டையந்தாள்படத் திருமெய்
யுருகியும்புயந் தழுவியுமுவப்புட னகைத்தும்.

இ-ள். சிங்காதனத்தினருகி லெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவசுப்பிரமணியஸ்வாமி தேவாமிர்தஞ்சொரிவதுபோற் பேசுமழலைச் சொற்களுக்கு மனதுருகித் திருச்செவிகளைத் தாழ்த்தியும் உதயசூரியனைப் போல் சிவந்து தண்டைகள் அணிந்திருக்கும் பதாம்புயங்கள்படத் திருமேனியிளகிப் புளகமாகியும் நான்கு தோள்களினாலும் கடப்பமாலையணிந்த பன்னிருபுயத்தனை ஆலிங்கனஞ்செய்து ஆனந்தங்கொண்டும்—எ-று. (௪௭)

துன்றுபேரருட் கடலிருந்தருளிய தோற்ற
மென்றனாவினா லுரைத்திடற்கரியதவ் வெல்லை
நின்றமாதவ னிருந்தருணிமலனை யிறைஞ்சி
யொன்றுணர்த்துவ துளதெனவுரைத்தன்மே யினால்.

இ-ள். நிறைந்த கருணாசமுத்திரமாகிய பரமசிவன் சபாமண்டபத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் மகாவைபவத்தை என்னுடையவாக்கினாற் சொல்லிமுடியாது இப்படிக்கொலுமண்டபத்தி லெழுந்தருளியிருக்குஞ் சமயத்தில் நின்றிருந்த திருமாலானவர் கயிலாசநாதருடைய பாதாரவிந்தங்களில் பணிந்தெழுந்து புகழ்ந்து ஒரு விண்ணப்பங் கேட்கவேண்டி யிருக்கிறதென்று சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௪௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டமளவற்றனவு மவ்வண்டத்தெல்லையிலா வணுவுமோங்கக்
கொண்டிரு வருள்சுரந்து கோமளவல்லியுநீயுங் குலவாநின்ற, வெ
ண்டகைய கயிலைவரை யென்றுமினிதுறைகின்றா யென்றுநாதச், சண்
டமறைபலகோடி யெண்ணரியசிவாகமமுஞ் சாற்றாநிற்கும்.

இ-ள். எண்ணிறந்த பிரமாண்டங்களிலும் அப்பிரமாண்டங்களில் நிறைந்திருக்கும் அணுமுதலியவைகளிலும் நிறைந்தோங்கும் கருணைகொண்டு கோமளரூபமாகிய பார்வதிதேவியும் தேவரீரும் விநோதமாக மேன்மைபெற்ற கயிலாசகிரியில் எப்போதும் வாசமாயிருக்கிறீர்களென்றும் அறிவைத்தரும் அனந்தவேதங்களும் எண்ணிக்கையில்லாத சிவாகமங்களுஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்—எ-று. ()

பொன்மயமாகியசடிலப் புனிதபரம்பரனன்றிப் புகலொணாத, சின்
மயவம்பரமாகித் திகழ்தில்லையம்பலத்துச் சிந்தைக்கேய்தா, நின்மய

மிக்கானந்த நிருத்தமனவரதமுநீ நீங்காயென்னுங், தன்மையதுதெரி
யும்வகை யடியேற்குப்பேரருளாற் சாற்றுகென்றான்.

இ-ள். தங்கமிமத்தையொத்த சடாடவியையுடைய பரிசுத்தரா
லிவிளங்கும் பராபரவஸ்துவாகிய தேவரீர் இங் கெழுந்தருளியிருப்ப
துமல்லாமல் வாக்குக்கெட்டா ஞானசொரூபமாகிய ஆகாசவுருவாக
ப் பிரகாசிக்குஞ் சிதம்பரதலத்தில் திருச்சிற்றம்பலத்தில் நினைத்த
ற்கரிய நின்சொரூப பரிபூரணகலைகளோடும் ஆனந்தத்தாண்டவ மெ
ப்போதுஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறேனென்று புகலுகின்ற இரகசியப்
பொருளை அடியேனுக்கு நன்றாய்த்தெரிய மிகுந்த கருணாரசத்துடன்
உபதேசிக்கவேண்டுமென்று திருமால்பிரார்த்தனை செய்தார்—எ-று.()

வேதநான்முகன்றிகழும் விரிஞ்சனுதவியவெழிலான் மிருந்தவண்
ட, நாதனாகியதிருமா லுரைசெய்தமொழிகேளா ஞானனந்த, போத
னாய்ப்பரையாதி விருப்பறிவுதொழிலாயிப் புவனம்பெற்றாள், காதல
யகனுள்ள மகிழ்ந்துதிருவாய்மலர்ந்தான் கருணைகூர்ந்.

இ-ள். நான்குமுகத்தினு நான்குவேதங்கள் விளங்கும் பிரமனை
அழகிய உந்திக்கமலத்திற்படைத்துத் தேவர்களுக்கெல்லாந் தலைவ
னாகிய மகாவிஷ்ணு மொழிந்த வசனங்களைக்கேட்டுச் சிதானந்தபோ
தனாகி பராசத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்திசொரூபமாகி ஐந்துதொழில்
களையுநடத்தி உலகங்களைப்பெற்ற பார்வதிதேவிக்குக் காதல்நாயகனா
கியபரசிவன் மனங்களித்து அருளோடு திருவுளம்பற்றுகிறார்—எ-று.

கேட்டவுனாமிக்குய்ய நாற்பொருளுமடைவுபெறக் கேட்டுளோரு
ம், வேட்டதுவுமில்லையாமு முரைத்ததுவுமிலையெவர்க்கும் விளம்பொ
ணாது, நாட்டமலரளித்தென்பா லன்புடையார்களிலுன்னி னுட்டயாவ
ர், கோட்டலர்சூழ்துழாய்முகிலே யாதலினாலுநினக்குச் சொல்ல
லாகும்.

இ-ள். நீ வினவியபொருளின் நிலைமையோ அதிக ரகசியம் சரி
யை-கிரியை-யோகம்-ஞானம் இந் நாற்பொருள்களின்விளக்க உபதே
சத்தைக்கேட்ட ஜனகாதியர்களும் இவ் வுண்மையை விரும்பிக்கேட்
டதில்லை நாமும் ஒருவருக்குஞ் சொன்னதுமில்லை மற்றையெவர்களு
க்குஞ் சொல்லத்தக்கதல்ல ஆயினும் உன்னைப்போல் எவர்கள் வெ
ண்டாமரையோடும் நயனமாகிய செந்தாமரையை அர்ச்சித்தவர்கள் ஆ
தலால் சிவபக்தர்களி லுத்தமனாகித் துளபமாலையணிந்த நீலமேகமே
னியனே உனக்கு அச் சிதம்பர ரகசியத்தைச் சொல்லத்தகுமென்று ப
ரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (௫௨)

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். ஈகூள

அறையளவின்மூவகையா ருயிர்க்கெல்லாமாருயிராயகண்டமாகிக், குறைவகலவெங்கண்ணு மென்ஞான்றுநிறைந்தியல்பாய்க் குலவாநின், றோம், மறைமொழியாகமம்புகன்ற வெல்லையிலாப்பகிரண்ட வருக்கந்த, ன்னு, ளிறையுமெமையன்றியொரு பொருளுமிலையீதுண்மை யிசைக் குங்காலை.

இ-ள். சொல்லுமிடத்து எண்ணிக்கையில்லாத மூன்றுவித ஜீவகோடிகளுக்கெல்லாம் பிராணாதாரமாய் முடிவில்லாத வநேகரூபமாய் வளர்ச்சிபெற்று எவ்விடத்தும் எப்போதும் பரிபூரணமாய்க்கூடி அச் சீவராசிகளின் இலட்சணாய்ப்பொருந்திக் கலந்து லீலாவிநோதமாயிருக்கிறோம் வேதாகமங்களில் விளம்பாநின்ற அளவில்லாத சகலபிரமாண்ட கூட்டங்களிலும் எள்ளளவேனும் நம்மையன்றி வேறேவஸ்துவில்லை சொல்லுங்காலையில் இது நிச்சயமாகிய ரகசியப்பொருள், என்றார்—எ-று. (௫௩)

உலகமெலாம்விளக்கமுற வுலகமெலாம்புகழ்ந்தேத்து முதயபானு, குலவுபெருங்கிரணங்கள் பரம்பிமிகநிறைந்திலங்குங் கொள்கைபோல, வலமுறுமெங்கணுமாக நிறைந்திருப்பமாயிடினு மண்டந்தன்னுட், சிலபொருளின்மிகவிளங்கிச் சிலபொருளிற்சிறிதிலங்கிச் சிறந்துநிற்போம்.

இ-ள். உலகங்களெல்லாம் பிரகாசமடைய உலகங்களெல்லாம் வணங்கி வாழ்த்தித்துதிக்கும் உதயகிரியில் உதயமாகிய சூரியன் ஒளிபெற்ற ஆயிரங்கிரணங்களையு மெங்குநிரப்பிப் பரிபூரணமாய்ப் பிரகாசிக்கு முறைமைபோல் அசைவற்ற எவ்வெவ் விடங்களினுங் கலந்து பரிபூரணமாயிருந்தாலும் பிரமாண்டத்தில் சிலவஸ்துக்களில் மிகுதியும் பிரகாசித்தும் சிலவற்றிற் சிறிதாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டு விளங்கியிருப்போம்—எ-று. (௫௪)

ஆதபன்றன்சுடரெங்கு நிறைந்தாலுங்ககனத்தி லரிதுகாண்டற், கோதுமுயர்பாதவங்க, டன்னில்விளக்கந்திகழு முனைக்குமந்தப், பாதவங்கடன்னிலுநற் றருப்பணத்திலொளிதழைக்கும் பகராநின்ற, கோதிறருப்பணந்தனினும் படிகத்திலுருவின்மிகக் குலவுஞ்சோதி.

இ-ள். சூரியனுடைய கிரணங்கள் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் ஆகாயத்திற் பிரகாசங்காணுவதருமை குற்றமற்ற உயர்ந்த மரங்கள் கற்கள்முதலிய அசரங்களில் பிரகாசமதிகமாயிருக்கும் அம்மரங்களிலு மதிகமாகக் கண்ணாடியிற் காந்தியுண்டாயிருக்குஞ் சொல்லாநின்ற குற்றமற்ற கண்ணாடியிலும் படிகக்கல்லில் மிகுதியுங் கிரணம் ஊடுருவிப்பாய்ந்து பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௫௫)

ஒளிருமுபலங்களிலும் பருதிகாந்தந்தன்னி லுவமையில்லாத், தெளிவுதிகழ்குருச்சுடரும் வெண்மையுமுண்டாகுமலர்ச் செந்தேன்காலு, மளிமருவுதுழாயலங்கற் கேசவனம்பேருருவு மதுவேபோல, விளிவுமகிழ்விகந்துறையு நெறியறிவிலவேவகல விளங்குவாயால்.

இ-ள். விளக்கமாகிய படிகக்கல்லிலும் அதிகமாய்ச் சூரியகாந்தக்கல்லில் ஒப்புவமையற்ற தெளிவும் பிரகாசமுங் கூடுகின்றகுணமும் வெண்மையுமுண்டாயிருக்கும் மலர்களின் தேனையுண்டு வண்டினங்கள் சப்திக்கின்ற துளவமாலையணிந்தநெடுமாலே நம்முடைய நூலதேகமும் அச்சூரியகிணத்தைப்போலேயாம் இப்போதுசொன்ன உபமானவுபமேயங்களைப்போல் சுகதுக்கங்கள் கடந்து விளங்குவோம் இவ்விதமாய்ப் புத்திசஞ்சலப்படாமல் விவேகத்தினுற்றெரிந்துகொள்ளென்று பரமசிவன் அநுக்கிரகஞ்செய்தார்—எ-று. (௫௬)

எங்குநிறைந்திருந்தாலு மெமையொருவரிதுன்ன வெண்ணமாட்டார், ரங்கிதுவேபியல்பென்று மாயிடனுமிலமாக்க ளன்பாற்செய்த, தங்குசிவலிங்கத்தி னமைக்காணலாகுமது தன்னைப்பற்றத், துங்கநெறித்தவர்கண்ட சிவகோசந்தனின்மிகவுஞ் சுடராகிப்போம்.

இ-ள். சகல உலகங்களிலும் சகல ஜீவராசிகளிலும் உள்ளும்புறம்பும், பரிபூரணமாயிருந்தாலும் நம்மை எவர்களும் இப்படியிருக்கிறதென்று மனதினுலறியமாட்டார்கள் அவ்வகையிருப்பதே லட்சணமாயிருந்தாலும் பூலோகத்தில் மானிடர்களாற் செய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தினிடத்தில் விருப்பமாகப் பூசித்தால் நம்மைக் கண்டுகொள்ளலாம் அம்மானிடர்களாற் பிரதிஷ்டைசெய்த சிவலிங்கத்திற்றும் அதிகமாகத் தபோதனர்கள் தேவர்கள் இவர்களாற்செய்த இலிங்கத்தில் மிகுதியும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்போம்—எ-று. (௫௭)

செறியுநெறித்தவர்கண்ட வருட்சிவகோசந்தனிலுந் திகழ்சயம்புக், குறியினிடை மிகவிளக்கங் கொண்டிருப்பமச்சயம்புக் குறியிற்பார்க்கப், பொறிமருவுதிருமார்ப புண்டரீகபுரப்பொதுவிற் போதந்தன்னு, லறிவரியபரவிளக்க முடனுறைதுமனையபதிற் றகையமின்றால்.

இ-ள். நிறைந்த தவப்பேறுபெற்ற முனிவர்களாலும் தேவர்களாலும் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தைவிட ஒவ்வொருகாரணத்தினுலுண்டாகிய சுயம்புலிங்கத்தில் மிகுதியும் பிரகாசங்கொண்டிருப்போம் அச்சுயம்புலிங்கத்தினு மதிகமாக விராட்புருடனிதயகமலமாகிய சிதம்பரமென்னுந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் அறிவினுலும் அறிவதற்கரிதாகிய ஞானப்பிரகாசமாய் எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ் செய்துகொண்டிருப்போம் ஆகையால் இலக்குமியை மார்பிலணிந்த திருமா

லே இவ்வுரைக்குச் சந்தேகமில்லையென்று பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (௫௮)

சொற்பயிலுமொழியுண்மை யுண்மையருளுருவாகித் துகளொன்றில்லாய், பொற்படருமானந்தப் பொதுவிடத்தின் மிகவிளங்கும் பொலிவுமன்றி, யற்புதமாமானந்த மெமக்குண்டாமாதலினு லச்சபைக்குச், சிற்பரவானந்தசபை யெனுநாமமெஞ்ஞான்றுந் திகழாநிற்கும்.

இ-ள். வேதாகமங்களிற் புகலாநின்ற யாம்சொல்லிய இவ்வாசகம் உண்மை உண்மை ஆதலால் அநுக்கிரகசொரூபமாகி ஒருகுற்றமுமில்லாமனிறைந்த அழகினையுடைய ஆனந்த சபையினிடத்தில் அதிகபிரகாசமுண்டாகும் வளப்பமுமல்லாமல் ஐயம்பொருந்திய சந்தோஷம் எமக்குண்டாகுமாகையினால் அக்கனகசபைக்கு ஞானபரமானந்த சபையென்றும்பெயர் அச்சபை எக்காலத்திலு மழிவில்லாமல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று. (௫௯)

நனதெனதுதவிர்ந்தருளே சார்ந்துடையோருளக்கமலந் தன்னினீங்காக், கனகசபைபோலெமக்கு விளக்கமுடனானந்தங் கதிக்கநல்க, வினதெனவேறோரிடமு மிலையதனாலற்புதத்தோ டிசைந்துகூற, வனவரதமானந்தத் தாண்டவமேபுரிந்தங்ங னமராநின்றோம்.

இ-ள். தனது எனது என்னும் ஆணவாதி மும்மலங்களையும்வென்ற சிவயோகிகளது இதயாரவிந்தத்தில் இடைவிடாமற் பொன்னம்பலத்தைப்போல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்போம் அதிக பிரியத்தையுங்கொடுப்பது இதுபோல வேறேதலமுமில்லை ஆகையினால் அதிசயமும் அவாவுங்கொண்டு எப்போது மானந்தநடனம்புரிந்துத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. (௬௦)

செங்கதிரின்பேரொளிக்குத் திவாகரகாந்தங்களகஞ் சேர்தலின்றிப், பொங்குதலாலுறக்காந்தி பொலியுமாறுதவியது போலவுண்மை, தங்குபொதுவானந்த வடிவான்தன்மையாற் றன்பாற்றங்கு, மெங்குநிறையெமக்குமிகு விளக்கமுடனானந்த மென்றுநல்கும்.

இ-ள். நிஷ்களங்க ரகிதமாயிருக்குஞ் சூரியகாந்தச் சிலையினிடத்தில் செஞ்சுடர்கிரணஞ்சிய சூரியன் ஒளியானது தோய்ந்தவுடன் காந்திபெருகிப் பிரகாசம் அதிகமாய் வளர்ச்சியைக்கொடுக்குந் தன்மைபோல் திருச்சிற்றம்பலஞ் சிதம்பரமந்திர ரகசியப்பொருணிலைமையாயிருக்கும் மேன்மைபெற்ற சிதானந்தமயமாகையினால் தன்னிடத்திற்பொருந்தும் நமக்கு எங்கும் பரிபூரணமாயிருப்பதிலும் அதிகபிரகாசத்துடன் பிரியமும் வளர்ச்சியுங் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தஞானசபை—எ-று. (௬௧)

சத்தியமாய்ச்சிவத்துருவாய்ப் பேரொளியாயருள்வடிவாய்த் தன்னேரின்றி, நித்தமுமாம்பொதுவுண்மை யின்னுநீகேட்டியே னிகரொன்றில்லா, மித்திரகாந்தமுமிந்து காந்தமும்வெங்கதிரியங்கு வெய்யோன்றிங்க, டத்தமநம்கிரணமுறத் தீநீரங்குண்டான தன்மைபோல.

இ-ள். உண்மையாகிய ஞானசொரூபமாய் அநுக்கிரக சத்திமயமாகிய பரஞ்சோதியாகி ஒப்புவமையில்லாமலும் அழிவில்லாமலும் நிலைமையாயிருக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தினுடைய மகிமையுற்ற இரகசியப்பொருளை நீ மனந்தெளியக்கேட்கவேண்டுமாயின் இன்னுஞ்சொல்லுகின்றோம்கேள் தனக்குத்தானே ஒப்பாகிவிளங்குஞ் சூரியகாந்தச்சிலையில் பருதியியின்கிரணம் பற்றியவுடன் அக்கினி யுண்டாகிறது போலவுஞ் சந்திரகாந்தச்சிலையில் சந்திரனது கிரணந் தோய்ந்தவுடன் தண்ணீருண்டாகின்றதுபோலவும் சச்சிதானந்தமயமாய்த் திருச்சிற்றம்பலத்தில் நாம் நிலைமைகொண்டிருப்பதான் ஆனந்தரச மிகுதியும் பெருகும்—எ-று. (௯௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்றகம்பர மானந்த வடிவமே யந்தமன்றத்
தொன்றுநாம்பர மானந்த வுருவமே யதனாலென்று
நின்றருட்பர மானந்த நிருத்தமே புரிதுமெங்குந்
துன்றிநின் றிடினுமங்கன் றேற்றுதும் விளக்கமோங்க.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலம் ஆனந்தசொரூபமேயாம் அவ்வானந்த சபையில் பொருந்திய யாமும் மேலாகிய வானந்தசொரூபமாகினோம் ஆனகயினால் எப்போதும் ஐந்தொழிலை நடாத்தும் பொருட்டாகக் கிருபையோடும் நின்று பரமானந்த நடனஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறோம் மற்றெங்கும் நாம் நிறைந்திருந்தாலும் அத்திருச்சிற்றம்பலத்தில் மாத்திரம் அதிக பிரகாசமும் ஆனந்தமும் பெருக எழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. (௯௩)

எங்கணு மிதுபோலில்லை யென்னருங் கிரிகடம்முட்
புங்கவ மானவெள்ளிப் பொருப்பகந் தன்னின்மன்னித்
தங்குநம் பிரிவினொன்று தமனியப் பொதுவினொன்றுந்
துங்கமோ டகண்டமாகி யுறைகின்றேஞ் சுருதிபோற்ற.

இ-ள். எவ்விடத்தும் இத் திருச்சிற்றம்பலத்தைப்போல் சச்சிதானந்தமயமாகிய தலம்வேறில்லை அத்தலத்தின்பெருமை சொல்லுகின்றோம் நாமநுக்கிரகரூபமாயெழுந்தருளியிருக்கும் மேன்மைபெற்ற கயிலாசகிரியிலும் அதிகமாய்த் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஞானாகாசரூபமாய் நிறைந்த ஆயிரங்கலைகளில் ஓர்கலைபிரிந்து இக்கயிலாசகிரிமுதலி

ய வெங்கும்நிறைந்து பொன்னம்பலத்திற்பூரணமாய் வேதாகமங்கள் துதிக்கத்தக்கதாக எப்போதும்மெழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. ()

படைத்தலே யாதியாய வைந்தொழிற் பரிசுமென்று
நடத்துவா னினைந்திவ்வெள்ளி நகத்துறை தலினாற்செவ்வி
மடற்றுழாய் மாலையாய்நீ வாசவன் முதலியோரும்
மிடத்துறு தொழிலுக்கேற்ற தியாவுமீ கின்றோமென்றும்.

இ-ள். சிருட்டி-திதி-சங்காரம்-திரொளற்பவம் அநுக்கிரகமாகிய இவ்வைந்து தொழில்களையும் எப்போதும் நடத்தும்பொருட்டுச் சித்தத்துள் நினைத்து இக்கயிலாசத்தில் நாமெழுந்தருளியிருக்கின்றதினால் அழகிய துளவமாலையணிந்த முகுந்தனே நீயும் மற்ற இந்திராதிதேவர்களும் தத்தம் தொழிலுக்கேற்றபடி நம்மிடத்தில் நினைத்தவையாவும் கொடுத்துக்கொண்டிருப்போம் போமென்று பரமசிவன் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (சுரு)

பொற்புறு புண்டரீக புரத்திடைப் பரமானந்தத்
தற்புத வெள்ளந்தன்னி னகமகிழ்ந் தினிதிருப்பஞ்
சொற்படர் முத்திவேண்டுஞ் சுராதியர் சேவைசெய்து
நிற்பரெந் நாளுமெம்மை நினைவிட நீங்கிடார்கள்.

இ-ள். அழகிய விராட்புருட னிதயகமலமாகிய சிதம்பரத்திலுள்ள சச்சிதானந்தமயமாய்விளங்கும் திருச்சிற்றம்பலத்திற் பரமானந்தப் பெருக்கில்மூழ்கி லீலாவிநோதமாகவிருப்போம் வேதாந்த சித்தாந்தமுடிவாகிய பரசிவ ஐக்கியம்பெறவேண்டுமென்று விரும்புற தேவர்முதலியயாவரும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதாரவிந்தங்களைப்பணிந்து பணிவிடைசெய்தும் தியானித்தும் நீங்காமலிருப்பார்கள்—எ-று. (சுசு)

அம்பிகை கலையினொன்றிவ் வணிக்கயி லைப்பானிற்பச்
செம்பொனம் பலத்துளென்றுந் திருந்துபூ ரணமாய்நிற்பத்
தும்பிமா முகத்துமைந்தன் சுடரயிற் கந்தனந்தி
பம்புறு கணங்களன்பர் பகருமிப் பரிசேநிற்பர்.

இ-ள். சிவகாமசவுந்தரியினுடைய ஆயிரங்கலைகளில் ஒருகலை இவ்வலங்காரம்பெற்ற கயிலாசகிரியிற் பார்வதிதேவிரூபமாய் நமது பக்கத்திலிருக்கப் பொன்னம்பலத்திற் பரிபூரணகலைகளுடன் சிவகாமசவுந்தரி எப்போதும் எழுந்தருளியிருப்பாள் நமது புதல்வர்களாகிய யானைமுகம்படைத்த விநாயகனும் ஒள்ளிய வேலாயுதபாணியாகிய சுப்பிரமணியனும் நந்திகேஸ்வரர்முதலிய அனந்தகோடி சிவகணங்களு

ம் நம்போலுஞ் சிவகாமசவுந்தரியைப்போலும் பரிபூரணகலைகளுட
ன் எப்போது மங்கு வாசமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (௬௭)

அளவிலாப் பரமானந்த வம்பலந் தன்னிலென்று
முளமகிழ்ந் திச்சையாக வுறைதனிச் சயமேவாசத்
துளவமா முகிலேயின்னுஞ் சுராதியர் தராதலத்தோர்
வளமுறப்போற்றவெம்மான் மகிழ்ந்துசெய் தலங்களுண்டால்.

இ-ள். ஒப்புவமையில்லாத் பரமானந்தசொரூபமாகிய ஆனந்தசபையில் நாமெப்போதும் மனக்களிப்புடன் விருப்பமாக ஆனந்தநடனஞ் செய்துகொண்டிருப்பது சத்தியம் நீலமேகம்போன்ற திருமேனியில் வாசனைபொருந்திய துளவமாலையணிந்தவனே இன்னுஞ் சுராதிபர்களும் தராதலத்தோராகிய பூலோகவாசிகளும் தோத்திரஞ்செய்து நன்மையடைவதற்குச் சிவபெருமான் மகிழ்வோடு இலிங்கவடிவா யெழுந்தருளியிருக்குந் தலங்களுண்டு—எ-று. (௬௮)

மூழுவதுமுரைத்துமென்னின் முற்றுமோ முற்றுந்தேனுஞ்
செழுநில னிடத்தனந்தந் திகழ்பதி யாதலாலே
விழுமிய பதியவற்றுள் விளம்புதுஞ் சிலவென்றன்பால்
வழுவையின் தன்மெய்போர்த்த வள்ளலங் கருள்செய்கின்றான்

இ-ள். சிவதலங்கள்முழுவதையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்றால் பூமியினிடத் தனந்த புண்ணியக்ஷேத்திரங்களாகையால் நம்மாற்சொல்லமுடியாது அவற்றுள்சிறந்த சில புண்ணியக்ஷேத்திரங்களினது மகிமைகளை விருப்பத்தோடுஞ் சொல்லுகிறோமென்று கரியுரிபோர்த்தவனாகிய பரமசிவன் கருணையுடன் மகாவிஷ்ணுவுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௬௯)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இடரும்றவருக் கிடரற்றிடவும் மிமையோர்முதலோர் தொழுதுய்த்திடவும், தொடரொப்புவனங் களுநன்னெறியே சூழும்படியாம் வாழுந்தேகிரியா, லடர்பொய்ப்பிறவிக் கடன்மூழ்கினர்சென் றுறும்படிவந் தேறுங்கரைமெய்க், கடவுட்கிரியென் பனவுட்புகலும் கடவுட்கிரியிக் கயிலைக்கிரியே.

இ-ள். துன்பங்களையடைந்து அவதிப்படுகின்றவர்களது துன்பங்களைத்தீர்க்கவும் தேவர்களுந் தபோதனர்களும் பணிந்து கடைத்தேறவும் அவற்றோடு மெவ்வுலகத்தாரும் பக்தியுடன் நன்மார்க்கமாய் வலஞ்செய்துதொழவும் சனனமரண சமுத்திரத்திலழுந்தி அவதிப்படுகிறவர்கள் கரையேறுவதற்கும் காரணமாகி மகாமேருமுதலிய ம

லகளெல்லாம் வணங்கிப்போற்றும் தெய்வத்தன்மையையுடையதா ய் நாம் எழுந்தருளியிருக்கும் இக் கயிலாசகிரி மகா வைபவத்துடன் விளங்கும்—எ-று. (எ0)

பூதாதிபடைத் தவனீமுதலோர் புகழும்புகழிற் பொலிவெய்தியவக், கேதாரமெனுந் தலனிற்களிகூர் கேதாரமெனப் பெயர்பெற்றுயரும், வேதாகமநூ னெறிமாமுனிவன் மிகுமன்புடனே தகுவந்தனைசெய், தாதாரமெனக் கருதிப்பணியு மவனுக்கருள்செய் தமர்கின்றனமால்.

இ-ள். பூமிமுதற் பஞ்சபூதங்களைப்படைத்த பிரமதேவனும் நீ முதலிய தேவர்களுந்துதிசெய்து புகழ்வதினால் மேன்மைபெற்ற அக் கேதாரமென்னும் தலத்திற் சந்தோஷங்கொண்டு வேதாகமசாத்திரங் களுணர்ந்து கேதாரனென்னும் பெயர்பெற்ற தபோதனன் மிகுந்த ப க்தியுடன் வேதவிதிப்படிப் பூசைசெய்து நின்னையன்றி வேறுகதியில் லையென்று மனோவாக்காதிகளொருமித்து நம்மைத் தொழுதமை யா ன் அம்முனிவனுக் கநுக்கிரகஞ்செய்து இமயமலைச்சாரலாகிய கேதார தலத்தில் இலிங்கவடிவா யெழுந்தருளியிருக்கின்றோம்—எ-று. (எக)

தலனெனவிருகுத் தவமாமுனிதன் சாபத்தொடர்வால் வசுதேவனை ணிக் குலநந்தனனா னபிறப்பிடையுன் குலமைந்தருடன் முடிவெய்தி மிகும் பொலனென்றியநின் பதமெய்திடமுன் பொற்பாலுதவும் பொ லிவுந்நெறியும் நலனும்புகழும் பெருகுஞ்சோம நாதந்திகழுன் ட ருணன்னகரம்.

இ-ள். உலகமனைத்தும்புகழும் மகிமையையுடைய பிருகுமாமு னிவன் சாபத்தினால் நீ வசுதேவனது அழகியகுலத்தில் பிள்ளையாகப் பலராமரும் கிருஷ்ணனுமாக வவதரித்து உன்னுடைய சந்ததிகளுட ன் நீயும்பூசித்து வரங்களைப்பெற்று அக்குலத்தில் இறந்தவுடன் மிக வும் பஞ்சேந்திரியங்களுஞ் சந்தோஷிக்கத்தக்க அழகிய வைகுந்த பதவியை முன்பெறச்செய்து மேன்மையும் முத்திக்குவழியும் நன் மையும் மகிமையுமிகுந்தோங்குகின்ற சோமநாதனென்னும் பெயரை ப்படைத்து மேற்சமுத்திரக்கரையிற் பிரகாசம்பொருந்திய ஓர் நகர முண்டு—எ-று. (எஉ)

ஆசிற்பயிலும் பூசற்புலனற் றந்தக்கரணப் பந்தங்கெடுவோர், மாச ற்றடையும் பரமுத்தியவண் மாணப்பெறுவோர் பெறுமாறருளப், பா சத்தனைதீர் நேசத்துலகம் பழியாமறைநூல் வழியாலெமைநீ, பூசித்தி டுமெய்க் காசிப்பதியிற் புவனாதிபனென் றமர்கின்றனமால்.

இ-ள். குற்றவழியிற்செல்லும் பஞ்சேந்திரியங்களைவென்று ம னம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமென்னும் அந்தக்கரணங்களை உலகநடை

யிற்செலுத்தாமல் சனனமரணங்களையறுத்துக் களங்கமற்ற மோட்
சம்பெறும்பொருட்டாகக் கங்காநதிக்கு மேற்கரையில் வருணாநதிக்
குஞ் சிந்துநதிக்கும் நடுவில் ஆனந்தகான பஞ்சகோசத்திலிறக்குஞ்
ஜீவராசிகளினது வலதுசெவியில் மந்திரார்த்தமாகிய பிரணவத்தை
நாமுபதேசஞ்செய்து நம்முடைய சாருபபதவியைத் தருகிறோமாத
லால் சனனமரணங்கள் தீர்த்துக்கொள்ளும் விருப்பத்துடன் உலகங்க
ள் நம்மைப் புகழத்தக்கதாக வேதாகமவிதிப்படிக்கு நீ பூசைசெய்து
கொண்டிருக்கும் நன்மையாகிய காசிமாநகரில் விஸ்வநாத இலிங்கவு
டிவாய் எழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. (௭௫)

மேலைச்சலதிப் பாலத்திடையெம் வின்கோநகர்போ லெனுங்கோகா
ணத், தேலத்திகழ்வா னவராயுளர்வந் தெமைவந்தனைசெய் திடயாமு
றையுந், தாலக்கிரியும் பெரிதென்பதுவுந் தனையேநினைவார் வினைசாடு
வதும், பாலொத்தமொழிப் பனையாமுறையும் பதியுந்திருநீடு பருப்
பதமே.

இ-ள். மேற்சமுத்திரக்கரையில் இந்திரன்வாழும் அமராவதிக்
கொப்பென் றன்னும்படியாகிய கோகரணத்தில் இராவணன் மனமு
ருகிக் கரங்களினாற்பிடித்திழுக்கப் பசுவின்காதுபோல் நெகிழ்ந்தமை
யால் கோகரணமென்றும் மகாபெலலிங்கமென்றும் பெயருற்ற நம்
மைத் தேவர்களெல்லாம்பூசைசெய்ய அக்கோகரணத்திலும் எழுந்த
ருளியிருக்கின்றோம் மேலும் பூமண்டலத்துற்ற மலைகளுக்கெல்லாம்
பெரிதாகி அதை நினைந்தவர்களது மகாபாதகங்களைத்தீர்க்கும் வல்ல
மையையுடைய ஸ்ரீசயிலத்தில் தேவாமிர்தம்போல்வசனிக்கும் பிரம
ராம்பிகையுடன் நாமெழுந்தருளியிருக்கும் வளமைபொருந்திய ம
ல்லிகார்ச்சுனமென்னும் பெயருடைய மலை மகா மகிமையுடன்விளங்
கும்—எ-று. (௭௬)

தேனருவித் தாரைத்திரள்சேர் திருவேங்கடமென் றுயரோங்கலி
னின், ஞானநெறிகூ றிவாலைமநீ யன்பால்வழிபட் டென்றுருகத்,
தானெனுமா றிகழ்வோர்புகழுந் தகுபொன்முகலிக் கரையிற்பொழி
லிற், காணூர்தருதென் கயிலைக்கிரியென் காளத்தியெமக் காள்பொற்
பதியே.

இ-ள். தேனருவியாகிய ஆறுகளில் முத்துகள் நிரைநிரையாய்க்
கொழிக்கும் வளப்பமுற்ற உயர்ந்த திருவேங்கடமலையின்மீது நீ நி
ன்று நன்மார்க்கமாய்ப் பத்தியும் பரமஞானமும்பெற்று தியானஞ்செ
ய்து மனங்குழைந்து என்புருகித் தொழுதுகொண்டிருக்கத் தானெ
ன்னும் ஆணவமகற்றிய வசிஷ்டர் முதலியவர்கள் பூசித்துவணங்கப்

பொன்முகலிநதியின் கீழ்க்கரையில் தட்சண கயிலாசகிரியின்மேற் புறத்தடிவாரத்தில் கல்லிச்சிமரநீழலில் மேற்குமுகமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் நம்மைச் சிலந்தியானை அரவுபத்தியுடனேபூசிக்க அவைகளுக்கு முத்தியளித்து ஐந்தலைநாகம் படம்விரித்திருப்பதுபோல் உருக்கொண்டு காளத்திலிங்கமென்றும் வாயுலிங்கமென்றும் பெயர்பெற்று நாம் வசிக்கத்தகுந்ததாயிருக்கின்றது திருக்காளத்திநகரம்—எ-று.()

காலங்களறிந் துநமைப்பரவிக் கடவுட்டிரளோ டியரத்திகிரிப், பாலன்புடனின் னுர்வங்கொடுநீ பணியப்படியிற் படர்கோடரமா, ஞாலங்களிலெவ் வுலகும்முயிரும் முழுதுந்தருவா டொழுதர்ச்சனையா, மேலுந்தவமும் பயனும்பெறயா மிச்சித்துறையுங் கச்சிப்பதியே.

இ-ள். காலமறிந்து தேவர்கள் கூட்டத்துடன்வந்து பணியவும் பூசைசெய்யவும் நமக்குநேர் கீழ்த்திசையிலுள்ள உயர்வாகிய யானைமலையின்மீதில் மேற்றிசைமுகமாக வரதராஜனென்னும் பெயர்பெற்று நீ சேவித்துக்கொண்டிருக்குங் காஞ்சீபுரத்தில் நாம் விருப்பத்துடன் பிருதிவிலிங்கமாய்மாமரத்துநீழலில் நம்மைவேண்டியகாமாட்சிதேவியினது தபோமகிமையையீடேற்றி எழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று.

மலையாளுட்டே ருருவாயுறைதும் மகிடாசுரனு முயர்தானவருந், தொலையாவரமும் முரமுந்தலையுந் தோளுங்கழலுந் தாளுந்துணிபட், டலையாவொழியக் கலையான்மகிழ்தந் துடையாள்புனையுந் தொடைவாகைபெறு, மலையாமறைநற் கலைமாதவர்பேரருளுற்றருள்கூ ரருணாசலமே.

இ-ள். பர்வதராஜகுமாரியாகிய உண்ணாமுலை நமது இடப்பாகத்தில்வாழ வெழுந்தருளியிருப்போம் அவ்வம்பிகையின் கலையாகிய துர்க்கையானவள் மகிடாசுரன்முதலிய வசுரகூட்டங்களையும் அவர்கள் தபோமகிமைகளையும் வலிமைகளையும் கரசரணாதிகளையும் மாய்த்து ஜெயமடைந்து பிரமதேவன்சந்தோஷிக்க வழக்குபெற்ற சோணசைலத்தடிவாரமாகிய பவளக்குன்றின்மேல் எழுந்தருளி அவள்வெற்றிமாலைபெறவும் ஓர்காலத்திலுமழியாத வேதாகமங்களுணர்ந்த சிவபக்தியையும் மிகுந்த தவத்தையுமுடைய கௌதமர்முதலிய தபோதனர்களுக்கு மேன்மையாகிய அநுக்கிரகஞ்செய்யவும் நீயும் பிரமனும் அடிமுடிகாண வரிதாய்விளங்கித் தேயுலிங்கமாய் எழுந்தருளியிருக்கின்றோம் திருவண்ணாமலையில்—எ-று. (௭௭)

உறுகாதலினு லுலகந்தொழயா முறைகின்றதுவெம் புலனீள்வழியே, மறுகாநெறிமெய்ச் சிவயோதமிகும் மாசற்றவர்தா னசிப்பதுவாம்,

சிறுகாலுடனே யுறுகால்பயிலுஞ் சிதப்பொழிலா மோதத்தொலைகவி
ன், குறுகாவிமையோர் மகிழக்கமழுங் கொற்றந்திகழுங் கோயிற்ப
தமே.

இ-ள். பொருந்திய விருப்பத்துடன் உலகிலுள்ளவர்களெல்லா
ஞ் சேவிக்க நாம் வாசமாயிருப்போம் அத்தலத்திற் பொல்லாங்கைவி
ளைக்கும் பஞ்சேந்திரியங்களின்வழியிற் சித்தத்தைச்செலுத்தாமல் ந
ன்மையாகிய சிவானுபோகமிருந்த சிவயோகிகள் வாசஞ்செய்ய விரு
ம்புகின்ற தென்றற்காற்றுடன் வண்டுகளுலவுங் குளிர்ச்சிபொருந்திய
சோலைகளில் மலர்களின் வாசனைமிகுத்துத் தெய்வலோகம் வரைக்கு
ம் வீசுவதால் சகலதேவர்களுஞ் சந்தோஷித்து வசிக்கின்ற வெற்றிவி
ளங்குங் கோபுரவதத்தில்—எ-று. (எஅ)

வழுவிந்துவினைப் பகைசாய்தரவும் மாயைக்கலையா வழியெய்திட
வுந், தழுவுங்கருமா மலமற்றிடவுந் தற்போதமறச் சிற்போதமிருந்,
தொழுகும்படியும் பெறுவிக்கிதுபோ லுளதோவிலையென் றுயர்மாம
றைநான், முழுதுந்தெரிமா தவர்தாமகலா முதுகுன்றமுநம் பதியெ
ன்றுணரே.

இ-ள். இரவுரவாதி நரகங்களில் வீழ்த்துகின்ற மகாபாதகங்க
ளென்னுஞ் சத்துருக்கள் தொலைந்துபோகவும் அஞ்ஞானத்திலழுந்
தச்செய்யு மகாமாயைகணீங்கவும் நீங்காச்சனனமரணத்திற் கேதுவா
கிய ஆணவாதி மும்மலங்க ளற்றுப்போகவும் உலக வாழ்க்கையிலுஞ்
சிற்றறிவழிந்து சிவஞானம்பொங்கி வழியவும் மற்றொருதலங்களிலி
ருந்தாலும் பிரணவரூபமாய் விளங்கும் இத்தலம்போல் வேறில்லை
யென்று மகிமையுற்ற வேதங்கள் யாவுமுணர்ந்த தபோதனர்கள் நீங்
காதிருக்கும் விருத்தாசலமானது நமது பட்டணமென்றறிந்துகொ
ள்—எ-று. (எகூ)

விண்டாரணியென் புகழ்வீடணனின் மேலன்புடனே பூசித்துனை
யுங், கொண்டாறகல்போ கினிஞுவனிறம் குழைவொன்றமையா முறை
கின்றநலங், கண்டாதரவா லப்பொற்பதியைக் கடவாதயனின் றியல்
பாலெனமீ, தண்டாமரையா ருடனேபணியுந் தகைமைப்பதியத்த
ந்திப்பொழிலே.

இ-ள். தெய்வலோகமும் பூலோகமுந் துதிக்கச் சிவபக்தியிலும்
விஷ்ணுபக்தியிலு மிகுத்த விபீஷணனுக்கு ஸ்ரீராமர் குலதெய்வமா
யிருக்கும் ஸ்ரீரங்கநாயகனாகிய உன்னை வரமாக அளிக்கப்பெற்றும்
அவன் மிகுபக்தியுடன் பூசித்து இலங்கைக் கெழுந்தருளப்பண்ணிக்
கொண்டு போகின்றபோது வெண்ணாவல் மரத்தடியில் குற்றமின்றி

வேதவசனப்படி அப்புலிங்கரூபமாய்நாமெழுந்தருளியிருக்கும் ஆண்மையை நீ ஆசையோடுந் தரிசனஞ்செய்தவுடன் அழகிய வத்தலத்தின் எல்லையைக்கடக்க மனமில்லாமல் நமதுபக்கத்தில் வாயுபாகத்திற் குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரில் வசிக்கும் இலக்குமி தேவியுடன் மிகுந்த பக்தியாய்ப்பணிந் தெப்போதும் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருக்கு மேன்பாடுடையதலம் திருவானைக்காவல்—எ-று. (௮௰)

கருத்திற்கலனென் றிலர்நின்றிலகுங் கதியீதெனநூல் விதியானினைப்பூங், குருத்திப்பதியும் பிறவிக்கடலின் றுணையிங்ககலும் புணையென்றறிவைத், திருத்தித்தெளிவித் தளிகூர்முதியோர் சேருந்திருநல் லூரும்பணிவோ, ரருத்தித்துயரற்ற வலஞ்சுழியு மகிழ்வாலுறைநந் திகழ்மாநகரம்.

இ-ள். மனோவாக்காதிகளாற் குற்றமின்றிச் சிவாநுபோதமாக மனத்தைச்செலுத்திய அப்பர்சுவாமிகள் முதலியதபோதனர்களிருந்து பிரகாசித்த மோட்சஸ்தலமிஃதென்று வேதாகமங்களிற் சொல்லுந் திருப்பூந்துருத்தியிலுஞ் சனனமரணமாகிய பவசாகரத்தினின்றேறம[illegible]தை நன்மார்க்கத்திற்செலுத்தி யானந்தத்தையடையும் பெரியோர்கள் வாசமாயிருக்குந் திருநல்லூரிலும் சேவைசெய்யப்பட்டவர்கள் பிறப்பாகிய சுழலில் வருத்தப்படாமலிருக்கச் சுகத்தைக்கொடுக்கும் திருவலஞ்சுழியிலும் நாம் சந்தோஷமாய் எழுந்தருளியிருப்போம் அவைகள் அழகுபொருந்திய நம்முடைய பட்டணங்கள்—எ-று. (௮௧)

வடந்தாழ்முலையாளன் மணிமார்பகநீ வந்தித்தெமையே சிந்தித்ததிருக், குடந்தாபுரியுங் கடல்சூழ்நிலனிற் குலவுஞ்சிவலோ கமிதென்றருளைத், தொடர்ந்தார்பணியும் புகழ்வுந்திகழ்வுந் தொலையாவிடைமாமருதுந்தருமத், திடந்தானிகரா வடுதண்டுறையு மெப்போதுநமக் கியல்பாமிடமே.

இ-ள். முத்துமாலையணிந்த தனகலசங்களையுடைய இலக்குமிதேவியை மார்பிலணிந்திருக்கும் மாயவனே நீ எப்போதும் மனமுருகிச் சேவித்துக்கொண்டிருக்குங் கும்பகோணமும் கடல்சூழ்ந்த புவனத்தில் விளங்கியிருக்கும் சிவாநுக்கிரகம்பெற்றவர்கள் கயிலாசமிதுவென்று வணங்குமகிமையும் பிரகாசமும்பெருகி அழிவில்லாததிருவிடைமருதூரும் புண்ணியங்களுக்கிடமாகியதருமபுரமும் தனக்குத்தானே ஒப்புவமையாகிய திருஆடுதுறையும் எப்போதும் நாம்வாசமாயிருக்கும் இடங்கள்—எ-று. (௮௨)

பயிலாவிமையோர் பணிநம்பதியே பணியிற்றணியப் பரவைத்திரையிற், றுயிலாவுயிரும் புவனத்திரளுஞ் சுருதித்தொகையும் பொரு

தத்தருநஞ் சயிலாதிபமான் மயிலாயெமையே தனிவந்தனைசெய்நனிகொண்டதுமா, மயிலாலவியும் புயல்போலதிரும் மயிலாடுதுறைத் திருமாநகரம்.

இ-ள். தேவர்களெல்லாம்வந்து வலஞ்செய்து தொழும்படியாகிய நன்மைமிகுந்த ஓர்தலமுண்டு அத்தலத்தைத் தரிசனஞ்செய்து வணங்கினவுடன் ஓய்வில்லாத சனனமரணமாகிய சாகரத்தினின்றுங் கரையேற்றி மோட்சத்தைக்கொடுக்கும் அன்றியும் சகலஜீவகோடிகளையும் சகல லோகங்களின் வளப்பங்களையும் அநந்த வேதங்களையும் அவைகளின் பொருள்களையுமுண்டாக்கிய மலையரசன் மகளாகிய நமது தேவி மயிலுருவாகி நம்மை நனிபக்தியோடும் பூசித்துத்துதித்து ஆனந்தத்தினால் நடிக்குஞ் சத்தங்கள் மேககர்ச்சனைபோல் முழங்கும் கௌரிமாயூரமும் நாம் வசிக்கும் அழகுபொருந்திய பட்டணம்—எ-று. (அ௩)

முருகார்தருமா யிரமாமலரான் முன்னாள்வழிபட் டின்னுதரவால், வருநாளொருநாள் மலர்முன்மறையக் குறையாவகையுன் றனகண்மலரா, லருளாலெனையர்ச் சனைசெய்திடயா மடனேமிமகிழ்ந் துடனே யுதவுந், திருவார்பெருவின் னிழிமானமெனுந் திருவீழியுநந் திகழ்மாநகரம்.

இ-ள். முற்காலத்தில் மதுக்கணிறைந் தொளிராநின்ற ஆயிரம் வெண்டாமரைமலர்களினால் நம்மைத் தினந்தோறும் பக்தியுடன் பூசைசெய்துகொண்டு வருகிறபோது உனது பக்தியைச் சோதிக்கும்பொருட்டு அவற்றிலோர்மலரை யாம் ஒளித்தவுடன் நீ உள்ளன்பினால் ஆயிரமலருஞ் சரியாக அன்றலர்ந்த செந்தாமரைமலர்போல் விளங்கும் கண்ணைப்பெயர்த்து ஆயிரஞ்சிவநாமமும் நிறைவேறும்படி அர்ச்சித்தவுடன் உனக்குக் கமலக்கண்ணனென்னும் பெயரைக்கொடுத்து வெற்றியையுடைய ஆயிரஞ்சூரியர்களைப்போன்ற சுதரிசனமென்னுஞ் சக்ராயுதத்தைச் சந்தோஷமாவளித்தோம் தெய்வலோகத்துக் கற்பகவனமானது பூலோகத்திற் றங்கியதுபோன்ற வளப்பமிகுந்த சோலைகள்சூழ்ந்த திருவீழிமிழலையென்னும் தலமும் நாம்வசிக்கும் அழகிய பட்டணம்—எ-று. (அ௪)

தள்ளற்கரிதாம் வினைசாடியெழுஞ் சம்பாதிசடா யுவெனும்பெருமைப், புள்ளுக்கரசா னவனெம்மையருட் பொற்பூசனையா முற்பூசனைசெய், துள்ளக்களிமேல் கொள்ளப்புவிமே லுண்டாமெவருங் கொண்டாசுறுநோய், வெள்ளத்துலையா துமருந்துவனாய் மேவும்பதியவ் வேளூர்நகரம்.

இ-ள். தீராதவல்வினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டுச் சம்பாதி சடாயுவென்னும் பெயரையுடைய பட்சிகளுக்கெல்லா மரசா யிருந்த இருவரும் பக்தியுடன் அழகுபொருந்த முற்காலத்தில் நம் மைப்பூசைசெய்து சந்தோஷித்து வினைகளொழிந்து வரங்களும்பெ ற்றார்களாதலால் பூலோகத்திலிருக்கின்றவர்களும் நம்மைப்பூசித்தவு டன் கடல்போன்ற சனனமரணமென்னும் வியாதியாகிய அவர்களது வினையைத்தீர்க்கவேண்டி வயித்தியநாதனை யெழுந்தருளி விளங்கும் புள்ளிருக்கும் வேளூரென்னு நம்முடையதலம்—எ-று. (அரு)

மடனுண்மலரான் முதலாமிறையோர் வந்தித்துலவா வரமெய்திட
நம், மிடனுதரவா லிடமாயுறையும் மிமையந்தருசீ ருமைமங்கையுட
ன், றடனுனிலமே முதலாமுலகஞ் சாயும்படிவந் தெழுபேரிறுதிக், க
டனுண்மறைசூழ் கலமேலுறையுங் கதிர்பொற்புரிசைக் காழிப்பதியே.

இ-ள். ஆயிரமிதழ்விரிந்த வுனது உந்திக்கமலத்திலுற்பவித்த பி ரமதேவ னுதிகடவுளர்கள் நம்மைப் பூசித்துப்பணிந்து நிலைமையாகி ய வரங்களைப்பெற நமது வாமபாகத்தில் மலைமகளாகிய அம்பிகை ப க்தியுடனிருக்க பூவுலகங்கள் முழுகிப்போம்படி எழுசமுத்திரமும் பொங்குகின்ற பிரளயகாலத்தில் வேதங்களெல்லா மிதந்து சூழ்ந்து கொண்டிருக்குந் தோணிபுரமாகிய கப்பலின்மேல் வசிக்கின்ற பிர காசம்பெற்ற கோபுரபிரகாரங்களோடுங்கூடியது நமது சீர்காழித்த லம்—எ-று. (அசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொதியின்மலைத்திருமுனிவன் பொன்னிபடிந்தெமைப்பூசை புரி
வானெண்ணி, விதிமுறையத்தலத்தனுக நின்னைப்போன்முக்கோடி
மிக்கநன்னூன், மதிபுனையுமகத்தியர்கள் பணிந்ததெனச்சரீரமிலா மா
ற்றந்தோற்ற, வதிசயித்தெய்தினனதனூற் றிருக்கோடிக்காவனத்து நக
ர்நந்தானம்.

இ-ள். பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்தியமுனிவன் நம்மைப்பூ சிக்கவேண்டிக் காவிரியில் ஸ்நாநஞ்செய்து நியமத்துடன் தன்னைப் போ லெவர்கள் பூசைசெய்ய வல்லவர்களென்று மனத்தில் ஆணவங் கொண்ட அக்கணமே நமது தேகமாகிய சிவலிங்கத்தில் முன்னர் நி ன்னைப்போன்ற அறிவுடையோர்கள் மூன்றுகோடி அகத்தியர்கள்வந் து வேதாகமவிதிப்படி பூசைசெய்து பேறுபெற்றார்களென்று அவர்க ளைக்காண்பித்தவுடன் அகத்தியன் ஆச்சரியமடைந்தான் ஆதலாலத் தலத்திற்குத் திருக்கோடிக்காவனமென்று பெயருண்டாயிற்று ஓர்கா லத்திலும் அழிவில்லாத வத்தலமும் நம்முடையதலம்—எ-று. (அஎ)

விஞ்சைநாலவர்புகழக் திகழுமங்கலக்குடியும் வெய்யதண்ட, வஞ்
சனூரடையாத மகிழ்ச்சிதருமாந்துறையு மயங்குமஞ்சு, மஞ்சநாறின
ரகலா வக்கினேசப்பெயரோ டமர்ந்தியாமோங்குங், கஞ்சனாரும்பணி
லக் கருமுகிலேநம்பதியாக் கருதுவாயே.

இ-ள். வித்தியாதரர்முதலிய புலவர்கள்துதிக்கும் வளப்பமுடை
ய திருமங்கலக்குடி கொடிய தண்டனைக்குட்படுத்தும் இயமனுடைய
சயிமினிபுரத்தை அனுகவொட்டாமற் சந்தோஷத்தோடுஞ் சிவபக்
தியைக்கொடுக்கும் திருமாந்துறையும் மேகங்கள்தவழுஞ் சோலைக
ளும் கோபுரங்களும்வயங்கு மேன்மையுற்றப் பஞ்சேந்திரியங்களையு
ம்வென்ற தபோதனர்கள் எந்நாளும் வாசமாயிருந்து சேவைசெய்ய
அக்கினி யீசலிங்கமாய் நா மெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கஞ்சனூரு
ம் பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கமுடைய நீலமேகமேனியனே நம்
முடைய தலமென்று நினைப்பாய்—எ-று. (௮௮)

முத்திநெறிப்பயனுதவு முக்குளங்கள்செறிந்தார முயங்குசோலை,
வித்துருமக்கொடிகடலிற் செங்கதிரின்கிரணமென விரிவெண்காடும்,
தத்துதிரைக்கடற்பரள நிலவெறிக்கவழகெறிக்குஞ் சாய்க்காடென்னு,
முத்தமநற்றலமு மிலகிமையமருளுமையுடனா முறையுந்தானம்.

இ-ள். மோக்ஷவழியைத் தருஞ்செயலுண்டாகிய மூன்றுகுளங்
களும் மேகங்கள்சஞ்சரிக்குஞ் சோலைகளும் சூரியனுதயமாகியது
போற் பவளக்கொடிகள்படர்ந்து விளங்கியசமுத்திரமும் பிரகாசிக்கி
ன்ற திருவெண்காடும் கடற்றிரை நிரைநிரையாயொதுக்குகின்ற முத்
துகளின்காந்தியானது வெண்மையாகிய பூரணச் சந்திரோதயம்போ
ல் அலங்காரம்பெற்ற சாயாவனமும் நன்மை மேன்மைபெற்றுவிளங்
கும் இமாசலபுத்திரியாகிய பார்வதிதேவியோடும் நாம் வாசமாயிருக்
குந்தலம்—எ-று. (௮௯)

பொருவரியநெடுஞ்சையப் பொருப்பெழுந்துகடல்புணர்ந்த பொ
ன்னியாற்றின், மருவுமணலடுத்தகரை மணலிவைகணக்குறியே வள
ங்களோங்கும், திருநதியினிருபாலு மொருகாலுமகலாத தெய்வத்தா
னம், கருதிலனேகங்களுள வங்கவற்றுட்சிலவுனக்குக் கழறினேமால்.

இ-ள். ஒப்புவமையில்லாத நீட்சியு முயர்வுமுடைய சையகிரியி
ற்பிறந்து சமுத்திராஜனைச்சேர்ந்த காவிரிநதியிலுள்ள மணல்களும்
மடுக்கரைகளிலிருக்கும் மணல்களும் நமது இலிங்கசொரூபமே அன்
றியும் வேண்டியவரங்களை மென்மேலும்பாலிக்கும் அழகியநதியி னி
ருகரைகளிலும் நாமில்லாதவிடமில்லை ஆகலால் மகிமையுற்ற என்

ணிற்ந்த தலங்களுண்டு அவற்றிற் சிலதலங்களை யுனக் கெடுத்துச் சொல்லினோம்—எ-று. (௯௦)

ஆற்றரியதீவினைக ளுளவேனுமிலவேனு மங்கன்வந்து, தோற்றுமு
யிரானவெலா நித்தமிகுமுத்திபெறத் துளங்காதியும், போற்றுமுயர
ண்டபுரு டன்றனருளிலகாதி புண்டரீகத், தேற்றதனியாலயமாந் திக
ழாரூர்மறைவனம்யா மிருக்குமெல்லை.

இ-ள். தீராதவினைகளைச் செய்திருந்தாலும் செய்யாமலிருந்தாலுஞ் ஜீவகோடிகள் அவ் வெல்லையில்வந்துபிறந்தவுடன் அவைகளின் தீவினைகளைப்போக்கி ஒருகாலத்திலுமழிவில்லாத மோட்சத்தைக்கொடுக்கும் துதிக்கும் மேன்மையையுடைய பிரமாண்ட உருவமாகிய விராட்புருடனது அநுக்கிரகம்விளங்கும் மூலாதாரகமலமே நமக்கு ஒப்புவமையில்லாத கமலாலயமென்னுந் திருவாரூரும் வேதாரண்யமென்னுந் திருமறைக்காடும் நாமிருக்குந்தலங்கள்—எ-று. (௯௧)

கந்தமலர்க்கணைவருத்த வன்னைதனைப்புணர்ந்துபெருங் காதலோ
ங்கத், தந்தைதனைக்கொலைசெய்து தொலைவரியபாதகங்க டாங்கிநொ
ந்து, சிந்தையுடன்வந்தணைந்த வந்தணன்மாமுத்தியினைச் சேரநல்கு,
மிந்தநெறிப்பொன்மதில்சூழ் தென்மதுரையெமக்கினிய தெந்தனூ
ன்றும்.

இ-ள். கந்தமுலாவும் முல்லை - அசோகு-நீலோற்பலம்-மாம்பூ-தாமரைமலர்களென்னும் ஐங்கணைகளையுடைய மன்மதனது பாணக்கினியால் மெலிந்து அறிவழிந்து பெற்ற தாயைப்புணர்ந்து அவள்மீதுகொண்ட நெடியகாதலால் தகப்பனைவதஞ்செய்து அதனால் பிரமஹத்தி மகாபாதகந்தொடர்ந்து வேதனைப்பட்டு மனங்கலங்கி எத்தலங்களினுந்தீராமல் அவண்வந்துசேர்ந்த பாதகனாகிய அந்தணனது தீராத மகாபாதகத்தைத்தீர்த்துச் சிவபதவிகொடுத்து அநேக மகிமைகளையுடைய அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களைச்செய்த கனகமதில்கள்சூழ்ந்து கோபுரங்களாலழகுபெற்ற தென்மதுராபுரி பட்டணமானது நாம் விருப்பமா யெப்போதும் இருக்குந்தலம்—எ-று. (௯௨)

விலங்கரியதவப்பிருகு முனியுரையான்மானிடனாய் மிக்கம்பன்மே
ல், வலந்திகழுந்தசரதன்றன் மைந்தனிராகவனெனநீ வந்துதோன்றி,
யிலங்கையனாயன்றலைபத் தறுத்தலாற்பிரமகத்தி யெய்தநெஞ்சங், க
லங்கிநமைக்கண்டர்ச்சித் துயர்ந்தவிராமீசுரநங் காதன்மூதூர்.

இ-ள். அழிவில்லாத மகா தபோதனனாகிய பிருகுமுனிவனது சாபகாரணத்தினால் மேன்மைபொருந்திய பூமண்டலத்தில் வெற்றியின்

யிருந்த தசரதமகாராஜனுக்கு பிள்ளையாய்ப்பிறந்து நீ இராமனென்னும் பெயரையுடையவனாகி இலங்கைக்கரசனாகிய இராவணனென்னும் அவனைனது பத்துத்தலைகளையுந் துணித்தமையால் பிரமஹத்திதொடர அதனுற்கலங்கி நம்மைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தவுடன் உனது பிரமஹத்தியைத்தீர்த்த உத்தமமாகிய இராமீசுரமும் நாம் விருப்பமாய் வாசஞ்செய்கொண்டிருக்கும் பழைமையாகிய ஊர்—எ-று. (௬௩)

எண்டருமப்பதியவற்றுட் சதாசிவமேவடிவாகி யிருப்போமந்தப்,
புண்டரிகபுரமெமது பேருருவம்டிவணமுதம் புகன்றயாவும், விண்ட
பரமானந்த வுருவமாங்கினிதுறைந்து மிருமவ்வெல்லை, கண்டதுகண்
மனற்சுக்கா னங்குறிநீருள்ளசிவ கங்கையாமால்.

இ-ள். கணிதமிடுவதற்கரிய அத்தலங்களிலெல்லாம் சதாசிவமூர்த்திரூபமாய் எழுந்தருளியிருப்போம் அந்த விராட்புருடனிதயகமலமாகிய சிதம்பரதலத்தில் நமது பரிபூரணகலையுடன் விளங்கிக்கொண்டிருப்போம் பூமிமுதல் சராசரங்களாகிய ஜீவகோடிகளெல்லாந் தீவினைகள்தீர்ந்து பரமானந்தசொரூபமாய் அங்ஙனம் விருப்புற்றிருக்கும் அன்றியும் அவ்வெல்லைக்குட் காணப்படுந் தாமரைகளல் சக்கரங்கற்கள் முதலியவெல்லாஞ் சிவலிங்கவடிவமாகும் தண்ணீரெல்லாஞ் சிவகங்காதீர்த்தமேயாகும்—எ-று. (௬௪)

தடமருவுநலமுறுமத் தனித்தில்லைநகர்நாப்பணோ டன்னின்மன்னு
ம், புடவிமுதலோரைந்து மகத்துவமாங்காரமெனப் புகலுமோரே, ழு
டைவுதிகழாவரணப் பிரமாண்டமூலத்துக் கப்பாலுஞ்சென், றுடையவ
டிபடைத்தளவி லொளிகிளரக்கிளர்சயில மொன்றுண்டன்றே.

இ-ள். விசாலமாகி நன்மைமிகுந்திருக்கும் ஒப்புவமையில்லா அச்சிதம்பரதலத்தில் நடுவில் எப்போதும் நிலைமையாகவிருக்கும் பூமிமுதற் பஞ்சபூதங்களும் மகத்துவ மாங்காரமென்னும் எழுவரிசை ஆவரணமாகவிளங்கும் பிரமாண்டத்தின் அடிக்கப்பாலும்சென்று முன்னுண்டாகி முடிவில்லாப் பிரகாசமிகுந்து முளைத்திருக்கும் ஓர்மலையுண்டு—எ-று. (௬௫)

அக்கிரியின்வடபாலுந் தென்பாலுங்குடபாலு மாகித்தோற்று, மெ
ய்க்கனகக் கொடிமுடிமூன் றுட்புவியான் மறைந்தவைகள் விளங்கித்
தோன்ற, தக்கவடபாற்சிகரந் தளங்களாயிரம்படைத்த சலசந்தன்
னை, யொக்குமதனடுப்பொகுட் டொத்திலிங்கவுருவங்கொடு நாமுறை
கின்றேமால்.

இ-ள். அம்மலைக்கு வடதிசையிலுந் தென்றிசையிலும் மேற்றிசையிலுமாகத் தங்கமயமாகிய மூன்றுசிகரங்களுண்டு அம்மூன்றுசிக

ரங்களும் பூமிக்குண்மறைந்திருப்பதினால் பிரகாசந்தோன்றாது அதின் மேன்மையாகிய வடபாற்சிகரம் ஆயிரமிதழ்க்கமல உருவமாகவிருக்கும் அத்தாமரையி னடுப்பொகுட்டுப்போல் நாம் சிவலிங்கரூபமாக எழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. (௬௬)

அச்சிகரக்கமலத்தி னாயிரநேரிதழ்கடோறு மமர்ந்துதோன்று, மெ
ச்சிவலிங்கம்புகலி னீரைஞ்ஞூறுளவளவின் விண்ணோரன்பா, லிச்சை
பெறவருச்சிப்பர் மானிடர்கண்டறிந்திறைஞ்சி யேத்தவெய்தா, நிச்ச
யமாய்நடுவுறையு மிக்கசிவக்குறிதனையாம் நீங்கோமென்றும்.

இ-ள். அந்த சிகரமாகிய கமலத்தின் ஆயிரமிதழ்களிலும் மறைந்திருக்கும் மெய்ம்மையாகிய ஆயிரஞ் சிவலிங்கங்களுண்டு அச் சிவலிங்கங்களை எண்ணிறந்த தேவர்கள் பக்தியுடன் வரங்களைவேண்டி தரிசனஞ்செய்து பூசிப்பார்கள் பூலோகத்தார்காண்பதற்கும் பூசித்துவணங்குவதற்கும் அரிதாகியும் மெய்மையாகியும் நடுப்பொகுட்டில்வசிக்கும் மேலாகிய சிவலிங்கத்தைவிட்டு நீங்காமல் நாமெப்போதும் எழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. (௬௭)

அருளுருவக்குறியெவைக்கும் புறம்போயோராலினுக்கங் கடுத்ததென்
சார், மருவுறுமிப்பிரமாண்ட மூலத்திற்கெய்து மாபினாலே, பொரு
ளினுக்குமூலமாய்க் காரணமாய்விளங்கலாற் புவனங்காக்குந், திருமறு
மார்பகநாமந் திருமூலத்தானமெனத் திகழாநிற்கும்.

இ-ள். அநுக்கிரகரூபமாகிய அச்சிவலிங்கம் எல்லாவற்றிற்கும் புறம்பாய் ஓர் ஆலமரத்துக்குத் தென்கீழ்ப்பக்கமாகிய அக்கினிமூலையில் பிரமாண்டத்துக்கு மூலமாயிருப்பதினாலும் எப்பொருட்கும் ஆதியாகவும் வித்தாகவும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதாலும் திருமூலஸ்தானமென்று பெயர்விளங்கியிருக்கும் உலகங்களை இரட்சிக்கும் அதிகாரமுடையவனாகி இலக்குமிதேவியை மார்பிற் றரித்திருக்குங் கேசவனே அறிந்துகொள்ளென்று சிவபெருமான் அநுக்கிரகஞ்செய்தார்—எ-று. (௬௮)

தானவர்விஞ்சையர்சித்தர் சாரணர்பாரிடமலகை தாபதேசர், வான
வர்கந்திருவரிராக் கதரியக்கர்கிம்புருடர் வானவாசி, யானவர்கின்னரர்
கெருட ருரகர்தாரகைபோகத் தவனியோரு, மேனையமானிடர்யாரும்
பூசைபுரிந்தேத்துவரவ் விலிங்கந்தன்னை.

இ-ள். அசுரர்-வித்தியாதரர்-சித்தர்-சாரணர்-பசாசர்-பூதகணங்கள்-முனிவர்கள்-தேவர்கள்-கந்தருவர்-யட்சர்-கிம்புருடர்-தெய்வலோகவாசிகளாகிய-கின்னரர்-கருடர்-நாகலோகத்தார்-நக்ஷத்திரபதவி பெற்றவர்கள்-பூலோகத்திலுள்ள ஜீவராசிகள்-மாந்தர்கள் யாவரும் அம்மூ

யஸ்தான மகாலிங்கத்தைப் பூசித்துத் துதித்து வரங்கள் பெறுவார்
கள்—எ-று. (௯௯)

விற்பொலிதென்பாற்சிகரங் கனகசபையெனுமுண்மை விளம்பக்
கேட்டி, கற்பனைகளிகந்துயர்ந்த தற்பரசைதன்னியத்தைக் கலைவேத
ங்கள், பொற்புடையகனகவெளிக் கொப்பென்றுபுகன்மன பொற்பொ
துவுமாறு, வற்புதநம்பேருருவே யாதலாற்சின்மயமே மையமின்றால்.

இ-ள். அம்மூலஸ்தான லிங்கத்துக்குத் தென்றிசையில் மிகுதி
யும் பிரகாசம்பொருந்திய சிகரங் கனகசபையென்று மெய்மையாகச்
சொல்லப்பட்டது அதின் இரகசியப்பொருளைச் சொல்லுகிறோம் கே
ளும் மாயசம்பந்தங்களைநீக்கி ஆதிக்கமுடைய வேதாந்த மகாவாக்கி
யப்பொருளிற் சமரச வயிக்கியத்தோடுகலந்த வேதாகமத்தையுடைய
தங்கநிறம்போல் நிருப்பதினால் ஞானசபையென்று பெயர்பெற்றது
இதற்குச்சந்தேகமில்லை—எ-று. (௧00)

அன்னதுகொண்டது கனக சபையெனநம்மாலறைந்த தறவோர்மிக்
க, பொன்னிலகுசிகரத்திற் பொலிதலாற்பொற்பொதுவாய்ப் புகன்று
ரென்று, மன்னுதமனியத்தானம் மனுவெழுதிவானவர்கள் வருத்தலா
லே, தன்னிகர்பொன்னம்பலமென் றறிந்துரைத்தார்தராதலமேற் றங்
குமாக்கள்.

இ-ள். அந்தசொற்கொண்டு பொன்னம்பலமென்று நம்மாற்சொ
ல்லப்பட்டது தருமசீலராகிய தபோதனர்கள் தங்கமயமாகப் பிரகாசி
க்குஞ் சிகரத்தில் நாம்விளங்குவதினால் திருச்சிற்றம்பலமென்றுஞ்
சொல்லுவார்கள் தேவர்களெப்போதும் பொற்றகட்டில் பஞ்சாட்சர
மந்திரமென்னுஞ் சிதம்பரசக்கரத்தை எழுதிப் பூசித்துவணங்கித்
தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு வருவதினால் பூலோகத்திலிருக்கு மாந்
தர்கள் ஒப்பற்ற கனகசபையென்று சொல்லுவார்கள்—எ-று. (௧0௧)

ஆராதநாதபர சித்தானந்தத்துருவ மாநமக்குப், பேரானந்தந்தர
லா லானந்தசபையெனப்பேர் பெற்றதியார்க்கும், தேராநற்சின்மயமா
ய் விளங்கலாற்றிருச்சிற்றம் பலமென்றுள்ள, தோராமுநெடுமாலே ய
துணுண்மை விரித்தெளிதி னுரைக்கற்பாற்றே.

இ-ள். எக்காலத்தினு மழிவில்லாத நாதபரசித்தானந்தமயமாகி
நமக்கு மிகுதியுஞ் சந்தோஷத்தையுண்டாக்குவதினால் ஆனந்தசபை
யென்றும் பெயர்பெற்றது எவர்களுக்குங் கண்ணினாற்காண வரிதாகி
ய செயலினாலும் ஞானமயமாய்ப் பிரகாசிப்பதினாலும் திருச்சிற்றம்ப
லமென்று பெயர்பெற்றுவிளங்கும் ஆதலால் சுதரிசனமென்னுஞ் சக்

கரத்தையுடைய மாதவனே அதனுண்மையை எளிதாய்விரித்துச்சொல்லமுடியாது—எ-று. (கoஉ)

மற்றுமுளதலங்களினங் கலைதங்கவெமக்குடைய வடிவங்கிலலை, நற்றவமீதினிதினுறைந் தெஞ்ஞான்றுமிகவிளக்க நன்னுநிற்போஞ்,சொற்றிடுமங்கவற்றிந்த விளக்கமிலைவிராட்புருடத் தொல்லோனுள்ளப், பொற்றளவாரிசமீ தாதலால்யாவையினும் பொலிவுண்டாகும்.

இ-ள். மற்றும் பூலோகத்திலுள்ள தலங்களில் நமதுகலை தங்கியிருக்க நாம் பரிபூரணகலையுடன் மகாருபங்கொண்டு நன்மைமிகுந்த சிதம்பரதலத்தில் மகிழ்வுடன் எப்போதும் பிரகாசம்பொருந்தியிருப்போம் அன்றியும் வேதங்களிற் றுதிக்கத்தக்க இக்கயிலாசத்திலும் அப்பிரகாசம் நமக்கில்லை அதேனென்றால் பிரமாண்டரூபமாகிய விராட்புருடனுடைய தங்கநிறமாகிய இதயகமலமாதலால் எத்தலங்களினும் இச்சிதம்பரதலம் நமக்குப் பிரகாசத்தையும் நனிமகிழ்வையுமுண்டாக்கும்—எ-று. (கoங)

உரைக்குமதுநிச்சயமப் புண்டரிகபுரமுமத னூடேயிந்தத், தரைக்குண்மறைந்திலகுகூடற் பொற்சிகரப்பொற்கிரியுஞ் சாற்றுகின்ற, வரைக்கரியபகிரண்ட ரண்டங்களிறுதிபெற மருவுநாளும், விரைக்கமலமலர்மருவு திருமார்பவழியாமல் விளங்குமன்றே.

இ-ள். சொல்லுகின்ற வந்த உண்மையாகிய புண்டரீகபுரமென்னுஞ் சிதம்பரதலமும் அதினடுவிற் பூமிக்குள்மறைந்து பிரகாசிக்கும் பொன்னம்பலமென்னும் மூன்றுசிகரங்களையுடைய பொன்மலையும் சொல்லுவதற்கரிய அண்டபகிரண்டங்களும் அழியும்படி மகாபிரளயகாலங்கள் வந்தபோதும் வாசனைபொருந்திய செந்தாமரைமலரிலிருக்கும் இலக்குமிதேவியை மார்பிலணிந்தமாயவனே அழிவில்லாமல் நிலைமையாகவிருந்து விளங்கும்—எ-று. (கoச)

செப்பரியநம்முருவப் பொற்பதிநம்மருளுருவஞ் சிதையாதென்றுமப்பதியுமப்பதிசேர் பரமானந்தக்கூவற் கடுத்தமேல்பா, லொப்பரியசிவகங்கைத் தென்பாலின்றன்பாலிவ் வுமைகண்டேத்தெம், மெய்ப்பரமானந்தநட மங்கொருகாற்கண்டவரோ வீடுசேர்வார்.

இ-ள். வேதாகமங்களிலுஞ் சொல்லுதற்கரிதாகிய மகிமையையுடைய கனகசபை நமது திருவுருவம் சிதம்பரதலமானது அநுக்கிரகசத்தியுருவம் ஆதலால் இவ்விரண்டும் எப்போதும் அழிவில்லாமலிருக்கும் பரமானந்த கூபதீர்த்தத்திற்கு மேற்பாலாகவும் ஒப்பற்றொளிருஞ் சிவகங்காதீர்த்தத்திற்குத் தென்பாலாகவுந் திருச்சிற்றம்

பலத்தில் இப் பார்வதிதேவி சிவகாமசவுந்தரிரூபமாய் அன்புடன் கண்டுதுதித்து மகிழ்வெய்தும் மெய்ம்மையாகிய நமது பரமானந்த நாட்டியத்தை அங்ஙன மொருதரங்கண்டு தரிசனஞ்செய்தவர்கள் மோக்ஷமென்னு முத்திவீட்டைப்பெறுவார்கள்—எ-று. (௧௦௫)

குடதிசையிற்கொடுமுடிப்பா லெண்மைக்கருதிக்கந்திருவர் குலவும் வானோ, ரடன்முனிவர்சித்தர்முத லிருப்பவொன வருள்செய்தா னருளா லண்டங், தொடர்புடையசராசரமாய்த் தொல்லுயிராய்ப்பல்லுயிர்க்கு ந் துணையாய்நாதம், படர்மறையாய்மறைமுடிவாய் முடியாதபராபர மாம் பரமானந்தன்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்துக்கு மேற்றிசையிலிருக்கும் சிகரத்திற் கந்திருவர் பிரகாசம்பொருந்திய தேவகூட்டங்கள் காமாதி அந்தரங்க சத்துருக்களைவென்ற முனிவர்கள் சித்தர்கள்முதலிய தெய்வத்தன்மை பெற்றவர்களெல்லாம் வாசமாயிருந்து திருச்சிற்றம்பலத்தில் நாம் ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் விநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு எப்போதுமிருப்பார்களென்று கருணாரசவிநோதத்தினாற் பிரமாண்டங்களிலுள்ள தாபரசங்கமங்களுமாய் அவைகளின் சீவரூபமாய் பிராணகோடிகளுக்குந் துணையாய்ச் சத்திரூபமாகிய வேதங்களாய் வேதமுடிவாயும் ஒருகாலத்திலு மழிவில்லாத பராபரவஸ்துவாய் விளங்கும் பரமானந்தன் திருமாலுக் குபதேசஞ்செய்தார்—எ-று.

ஆதிமறைத்திருவாக்கா லருள்செய்தவுணர்கேளா வன்புமிக்கோன், மாதவனுமிறைவபரம் பரவமலபகவமிக வயங்கும்வெள்ளிப், பூதரகா தரமொழித்த புனிதசிதம்பரவென்று போற்றிசெய்ய, பாதமலர்த்துணைபலகாற் பணிந்தெழுந்துநேசமுடன் பகருகின்றான்.

இ-ள். ஆதியாகிய வேதாகமங்களைமொழிந்த திருவாக்கினால் உபதேசித்த வுணர்வைக்கேட்டு மாதவன் பக்திமிகுந்து கர்த்தனே பரம்பரனே அமலனே பகவனே பிரகாசம்பொருந்திய வெள்ளிமலையிலிருக்கும் லோகநாயகனே காமனையெரித்தகண்ணனே புனிதனே சிதம்பரனே என்று அநேகதோத்திரங்கள்செய்து பரமசிவத்தினது பாதாரவிந்தங்களில் பலதரந் தெண்டனிட்டெழுந்து ஆசையுடன் விண்ணப்பஞ்செய்கிறார்—எ-று. (௧௦௭)

நின்னுடையகருணையினா லெனக்குரியபதிதோறு நின்னையேத்தி, மன்னிறையுந்தனனிந்தப் புண்டரிகபுரத்திடைநான் மறைகள்சூழப், பொன்னவையினின்றாடு மானந்தத்தாண்டவம்யான் போற்றிக்கண்டு, முன்னிமகிழ்ந்திறைஞ்சியுறும் திடமொன்றிங்கைமான் முயங்கிற்ற ன்றே.

இ-ள். தேவரீருடைய அநுக்கிரகத்தினுல் தாங்க ளெழுந்தருளி யிருக்குந் தலங்கள்தோறும் நான் உம்மை பக்தியுடன் பூசைசெய்து நிலைமையாகவிருந்தேன் இந்தப் புண்டரீகபுரமாகிய சிதம்பரதலத்திலே வேதங்கள் சூழத்தக்கதாய்ப் பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ்செய்யும் ஆனந்தத்தாண்டவத்தை நான் கண்களினுற் றரிசனஞ்செய்துபணிந்தேத்தி மகிழ்வெய்தி எப்போது மிருக்கவேண்டுமென்று என்மனதில் ஆசைமிகுந்துலவுகின்றது—எ-று. (௧0௮)

வான்வர்நாயகனைநின் திருவுள்ளத் தருளிலரோன் மனிதர்வானோ,ரோனையயாவருமந்தத் தலமிதையந்தன்னுலு மெண்ணமாட்டார், யானுனதுதிருவருளுக் குரியேனின் கருணையினுலெய்தற்கெய்தா, ஞானமணியம்பலத்தி னடகங்கண்டிறைஞ்சநெறி நல்காயென்றான்.

இ-ள். தேவர்களுக்கெல்லாம் நாயகனே தேவரீருடைய திருவுளத் தநுக்கிரகம் பெறுமற்போயினுல் மாநிடர்கள் தேவர்கள் மற்றுளவெவர்களும் அந்தச் சிதம்பரதலத்தை மனதினுலேயும் நினைக்கமாட்டார்கள் ஆகையினுல் அடியேன் தேவரீரது பாதாரவிந்தங்களுக்கு உரித்தாகிய பக்தனென்று திருவுளத்தில் அருள்சுரந்து யாவர்க்குமரியதன்மயமாய் நவரத்தினங்களினு லலங்காரம்பெற்ற பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் விநோதத்தை அடியேன் தாமரைக்கண்ணனென்னும் பெயர்படைத்ததற்குப் பயனடையத்தக்கதாகக் கண்டு தரிசனஞ்செய்து பூசிக்கும் நன்மார்க்கத்தை அருள்செய்யவேண்டுமென்று மாதவன் பிரார்த்தனைசெய்தான்—எ-று. (௧0௯)

ஆயவுரைகேட்டருளி நெடுமாலேநமக்குரிய வன்பர்நம்மை, நேயமுடனினைந்துரிய நாமமுடனங்கதையே நிகழ்த்திக்கேட்டு, மாயைவினைப்பகைநூறி யானந்தக்கடன்மூழ்கி வாழாநின்ற, தூயவறிவுடனிருப்ப ரெஞ்ஞான்றுமாசையிடைத் தொடர்புகொள்ளார்.

இ-ள். இவ்வகையாய் மாதவன் வரங்கேட்டதற்குக் கருணைகொண்டு மாயவனே நமக்கு விருப்பமாகிய பக்தர்கள் நம்மை அந்தரங்கபக்தியுடன் தியானஞ்செய்து சிவநாமங்களையும் மகிமையையும் பெரியோர்களாற்சொல்லக்கேட்டு மாயாசம்பந்தமான சத்துருக்களைத்தொலைத்து ஆனந்தக்கடலுண்மூழ்கி வாழ்ந்து பரிசுத்தஞானத்துடனே எப்போதுமிருப்பார்கள் மாயாசம்பந்தமென்னும் பாசக்கட்டுட்சேரார்கள்—எ-று. (௧௧0)

உரியமெமக்கவர்தம்மி லுயர்ந்தோர்களொத்தோர்வே றுளைக்கவுண்டோ, வரியஇதுவென்வவருக் கெஞ்ஞான்றும்யாதுமிலை யளவில்லாத

விரிவுறுமூப்புவனத்து மில்லாதபொருளேனும் விரும்புவாரேல், வெ
ளிதுமகிழ்ந்தருளுவதே யெம்முடையநன்னியமம் பேசுங்காலே.

இ-ள். நமக்கு விருப்பமாகிய வத்தலவாசிகளிலும் உயர்வானவர்களும் சமானமானவர்களும் வேறே சொல்லுவதற்கில்லை அவர்களுக் கெப்போதுங் கிடைப்பதற்கரிதாகிய பொருள்களொன்றுமில்லை அளவுக்கெட்டாத விரிவாகிய மூன்றுபுவனங்களிலும் இல்லாதகாரியங்களை யவர்கள் இச்சித்தாலும் அக்காரியத்தை நிச்சங்கோசத்துடனே உண்டாக்கிக்கொடுப்பதே எமக்குரிய நன்னியமென்றுசொல்லப்படும்—எ-று. (௧௧௧)

புரந்தாளுமெமக்குரிய வன்பருக்குளுத்தமனீ போற்றிக்கேட்ட,
வரந்தாழ்வொன்றறத்தந்தோ மாதவர்வானவர்முதலோர் மயக்குமா
மாயை, யுரந்தாழ்வக்கிரியிற் பச்சிமப்பொற்சிகரத்தி லுறைகின்றார்க
ள், பரந்தாமவங்கவர்தம் முடனிறைஞ்சிமன்றினடம் பார்த்துவாழ்
வாய்.

இ-ள். நாம் தடுத்தாட்கொண்டு இரட்சிக்க விருப்பமுற்ற பக்தர்களுக்குள் மேன்மையாகிய நீவணங்கி வாழ்த்திக்கேட்டவரத்தை ஒருகுறைவுமின்றிக் கொடுத்தோம் ஆதலான் மகா தபோதனர்களையும் தேவர்களையும் மற்ற யாவர்களையுமயங்கச்செய்யு மகாமாயையின் வலிமைகுறைய அத் தங்கமலைக்கு மேற்றிசையிலிருக்குங் கனகமயக்கொடுமுடியில் முனிவர்களுந் தேவர்களும் ஞானசொரூபம் படைத்திருக்கின்றார்கள் பரந்தாமனே நீ அங்கு அவர்களுடனேகூடித் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு வாழ்வாயென்று பரமசிவனநுக்கிரகித்தார்—எ-று. (௧௧௨)

வடிவுவடிவிறுதியிலா வின்பவுருவாயுலக வாழ்க்கையென்றே, வெ
டியநமதுண்மைதனை நினைந்துநினைந்தனவரத நிறைபானந்தப், படிவ
மணியம்பலத்துட் பரமானந்தப்பரவை படிந்தாழ்ந்தி, யடிமுடிவுகா
ணுத வானந்தத்தாண்டவமின் றாடாநின்றேம்.

இ-ள். மாயாசம்பந்தமான தேகமாகி முடிவில்லாத பிரபஞ்சவாழ்க்கையுட் புகுவதென்கொல் அம்மேலுணராமல் பெரிதாகிய நமதுண்மையென்னும் இரகசியப்பொருளை இடைவிடாமற் றியானஞ்செய்துகொண்டிருக்க எப்போதும் பரிபூரணானந்தமயமே திருவுருக்கொண்ட இரத்தினத்திரளொளிபோன்ற ஞானசபையிலே பரமானந்தக்கடலுள்தோய்ந்து ஆதியந்தங்காணா வரிதாகிய பரமானந்தநடன மெப்போதுஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்றேம்—எ-று. (௧௧௩)

எல்லையிலானந்தநட மின்புறக்கண்டுருகியினி திருத்தியங்கத், தில்லைநகரிடத்துறைவோர் மனுகுலங்கடுவினைக ளுயநோய்க, ளல்லன்மிகவருமச்ச மன்னவராலிடுகலக மரிகள்கோறல், வல்லபுலியாதிபல வுருபவங்கண்மருவினுநீ மாற்றுவாயால்.

இ-ள். முடிவில்லா வானந்தநடனத்தை மகிழ்வோடு தரிசனஞ் செய்து மனமுருகி எப்போதுஞ் சிதம்பரத்தில் சுகமாயிருந்துகொண்டு அத் தலவாசிகளின் மனக்கவலையையும் பொல்லாங்காகிய பாவவினைகளையும் தீராதவியாதிகளையும் மிகு துன்பங்களுக்கிடமாய்வரும் பஞ்சகாலங்களையும் அரசர்களால்வருங் கலகங்களையுஞ் சத்துருக்கள் பயங்களையும் கொடிய சிங்கம் புலி கரடிமுதலிய மிருகங்களால்வரும் பயங்களையுங்கண்டித்து அன்னவரை இரட்சித்துவருவாய்—எ-று. ()

கண்டிகைநீறணிந்துநம தியல்பாடியெம்மையே கருதியேற்ற, தொண்டுபுரிதொண்டருக்கோ ரிடையூறுண்டானாலுந் தூயநேயங், கொண்டதனையொழித்தந்தத் தலம்புரக்குமியல்புனக்குக் கொடுத்தோமென்று, ணண்டமெலாமுன்னாளி னன்னைவனைபுரந்தளிக்க வருளுமண்ணல்.

இ-ள். விபூதி உருத்திராக்கமணிந்து நம்முடையமகிமையைத் தோத்திரங்கள்செய்து நம்மை மனதில் தியானித்துப்புகழும் அடிமைத்திறமுண்டாகிய சிவபக்தர்களுக்குள் ஒரு இடர்கள்வந்தால் மிகுதியும் விருப்பத்துடன் அவர்கள் துன்பத்தைத்தீர்த்து அத்தலத்தை இரட்சிக்கச்சொல்லிக் கட்டளையிட்டார் அண்டாண்டங்களையெல்லா முந்நாளிற்படைத்தளித்த கிருபாநிதியாகிய சிவபெருமான்—எ-று. ()

கலிவிருத்தம்.

அளவைக் கரியா னருள்செய் திடமால்
வளரற் பொடுமூ வலம்வந் துளமேன்
முளரிப் பதம்வைத் தெதிர்பன் முறைவெம்
பளகற் றிடுமாறு பணிந்து தொழா.

இ-ள். வேதாகமசாத்திரங்களினாலு மளவிடப்படாத பரமசிவன் றனக்கு அதிகாரங்கொடுத்தவுடனே மாதவன் மிகுதியுமானந்தித் தெதிர்நின்று அநேகதோத்திரமும் பக்தியும்பெருக உயர்வாகிய கயிலாசகிரியை மூன்றுதரம் பிரதட்சணஞ்செய்து பரமசிவனது பாதாரவிந்தங்களைத் தன் னிதயகமலத்திலிருத்தி யெதிர்நின்று சந்தோஷத்துடன் ஆனந்ததெண்டனிட்டு வணங்கினான்—எ-று. (௧௧௬)

விழியிற் பொழிநீர் வியன்மார் பகலம்
வழியப் புளகம் மருவச் செயலு

மழியக் களிவங் கடையத் தளர்நா
மொழிபெற மருள்கூர் மொழியான் மொழிவான்.

இ-ள். கண்களிலே ஆனந்தசலம்பெருகி விசாலம்பொருந்திய மார்பிடமாய்வழிந்தோட மயிர்க்குச்செறிந்து நடைகள்தடுமாறிச் சந்தோஷமிகுதியினால் நாவுகுழறிக்கொண்டு மாதவன் பக்தியோடொருவசனஞ் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (௧௧௭)

முன்னே புவனம் முழுதும் புரவென்
றுன்னே ரருளா லுவாசெய் தலமிற்
றன்னே ரவையுந் தலனுங் குலவும்
பொன்னே ரவையாய் புரவென் றினையாய்.

இ-ள். முந்நாளில் உலகங்களையெல்லாமிரட்சிக்க அதிகாரங்களைக்கொடுத்த தேவரீர் என்னிடத்தில் மிகுதியுந்திருவுளம்வைத்து புவனத்தின்கண் தனக்குத்தானே ஒப்புவமையான ஞானசபையைச்சூழ்ந்திருக்குஞ் சிதம்பரபுரத்தையும் இரட்சிக்கச்சொல்லி ப்ரகாசம்பொருந்திய தங்கநிறம்போன்ற திருமேனியி னழகினையுடைய தேவரீர் மேன்மையான வதிகாரத்தை யருட்செய்தீரென்று முகுந்தன் ஆனந்தமுற்றான்—எ-று. (௧௧௮)

மலையஞ் சிகரத் தொளிர்மன் றிடையுன்
னிலயந் தனிகண் டடிநின் றனைவிழ்
தலமென் னருமைத் தலைவர்க டெலா
மலமொன் றறவெற் கருள்செய் தனையாய்.

இ-ள். சிதம்பரத்தின் நடுபூமியில் மறைந்திருக்கும் தங்கமலையின்சிகரங்களும் அதனடுவிற் பிரகாசிக்கும் ஞானசபையில் தேவரீர் ஞானானந்த நடனஞ்செய்யும் விநோதத்தை அடியேன் தரிசனஞ்செய்யும்விதமும் தாங்க ளெவ்வொருகாரணங்களினால் ஒவ்வொருபக்தர்களுக்குச் சேவைதந்த அநேகதலங்களின் மகிமாதிசயங்களையுஞ் சங்கேதந்திர அடியேனுக்குத் திருவுளம்பற்றினீரென்று நீலமேனியன் விண்ணப்பஞ்செய்தான்—எ-று. (௧௧௯)

உன்போல வெனக் குடையா ரெவரோ
வென்போல வுனக் கினியா ரெவரோ
தன்போல் விளங்கிய தொண்டரு ளின்ன
னென்போ லெய்பொலெ ன்னிலையடைந்தவர் யார்.

இ-ள். நின்னைப்போல வெனக்கு வேறே நாயகனுண்டோ என்னைப்போலுந் தேவரீருக்கு விருப்பமான பக்தனுண்டோ தயாளாய்

போக்கி விளங்கச்செய்த நின்னடியவர்க்குள் அன்பும் ஆனந்தமுமு என்போல் தேவரீரநுக்கிரகம்பெற்றவர்கள் வேறேயில்லையென்று அச்சுதன் ஆச்சரியமடைந்தான்—எ-று. (கஉ0)

என்று வுரையா விருளாய் வெளியாய்
மூன்றாய் நடுவாய் முடிவா யடியா
ருன்று வுணர்வா முடையா னியல்பா
னன்று மடவிற் றநயுந் தனனால்.

இ-ள். இவ்விதமாய் அடியேன் நாவினாற்சொல்லும் வசனமாய் இருளாய் வெளியாய் ஆதியாய் நடுவாய் அனந்தமாய் சிவயோகிகளினாது நினைவினாலறியத்தக்க ஞானமயமாய் கர்த்தனாகிய தேவரீருடைய அநுக்கிரகத்தினால் தம்முடைய மகிமையைத்துதிக்க விரும்பினேனென்று நாராயணன் மகிழ்வுடைந்தான்—எ-று. (கஉக)

வேதா திபர்தந் தேவே சரண
மூவா மலையாள் முதல்வா சரண
மேவா தவர்பால் மேவாய் சரணம்
பூவா ளியடும் புனிதா சரணம்.

இ-ள். தேவாதிதேவர்களுக்கெல்லாந் தேவனேசரணம் திரிமூர்த்திஸ்வரூபமாயும் பர்வதராஜகுமாரியாகிய சிவகாமசவுந்தரியின் நாயகனே சரணம் அன்பில்லாதவர்களிடத் தணுகாதவனே சரணம் மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணாலெரித்த விமலனேசரணஞ்சரணம்—எ-று. ()

கருவே யுலகின் கண்ணே சரண
மருவே யுருவே யறிவா ரறிவின்
மருவே சடைமேன் மதியா யிமையோர்
திருவே மறையின் றெளிவே சரணம்.

இ-ள். உலகங்கள் தோன்றும் இடமாகியவனே சரணம் அவ்வுலகங்களுக்கு நேத்திரமானவனே சரணம் நிட்களமானவனே சரணம் சகளரூபனே சரணம் பக்தியுடனேதியானிக்குஞ் சிவயோகிகள் நினைவினிறைந்தவனே சரணம் சடாமகுடத்திற் சந்திரனை யணிந்தவனே சரணம் தேவர்கள் செல்வனே சரணம் அழகிய வேதத்தின்றெளிவே சரணம் சரணம்—எ-று. (கஉங)

எந்தாய் புரமூன் றெரிசெய் தருளுந்
தந்தாய் சரணந் தலைவா சரண
நந்தா பரமா னந்தா சரணஞ்
சிந்தா மணியே சிவனே சரணம்.

இ-ள். என் தந்தையே முன்னர் திரிபுரங்களை எரித்து எம்மை இரட்சித்தவனே சரணம் எங்கணாயகனே சரணம் ஒருகாலத்தினும ழிவில்லாத ஆனந்தமயனே சரணம் அடியார்கள் வேண்டிய வரங்க ளைக்கொடுக்குந் தெய்வமணியே சரணம் பரமசிவனே சரணஞ் சர ணம்—எ-று. (கஉச)

அத்தா வனைவர்க் குமகிழ்ந் தருள்கூர்
சித்தா சரணஞ் சிவசம் புவெனு
முத்தா சரணம் முதல்வா சரணம்
வித்தாய் விளைவாய் விரிவாய் சரணம்.

இ-ள். அத்தனே சகலமானவர்களுக்குஞ் சந்தோஷித்து அநு க்கிரகஞ்செய்யு மனதையுடையவனே சரணம் சிவசம்புவென்னும் பெயரையுடைய முத்திக்குநாயகனே சரணம் ஆதிகாரணனே சரண ம் விதையாயும் அவ்விதையின் பலனாயும் உலகத்தில் நிறைந்தவனே சரணஞ்சரணம்—எ-று. (கஉரு)

புகலற் றுணர்பொம் பொதுவென் றுணர்சிற்
ககனத் துறைமா ககனச் சுடரா
மிகலற் றநடத் திறைவா சரண
நிகரற் றிலகு நிமலா சரணம்.

இ-ள். வாக்குக்கெட்டாது சிவயோகத்தினு லறியத்தக்கதாகிய பொன்னம்பலமென்னுஞ் ஞானாகாசத்தின் மகாதகராகாச பரஞ்சோ தியாய் விளங்கி மாறுபாடில்லாத ஞானானந்த நடனஞ்செய்யும் கர்த்த னே சரணம் ஒப்புவமை யில்லாமற் பிரகாசிக்கும் விமலனே சரணஞ் சரணம்—எ-று. (கஉசு)

ஆறூர் சடையா யமலா சரண
மீறாய் முதலா யெளிதா யரிதாய்
வேறா யுடனாய் விரிவாய் சரணந்
தேறா வுணர்வார் செயலே சரணம்.

இ-ள். கங்கையையணிந்த வேணியையுடைய நிர்மலனே சரண ம் அந்தமாய் ஆதியாய் எளிதாய் அருமையாய் வேற்றுமையாகிக் கூ டியிருப்பதாய் நிறைந்தவனே சரணம் தெளிந்த வுள்ளமுடையவர்கள றிவிற் பொருந்துஞ் செயலையுடையவனே சரணஞ்சரணம்—எ-று. ()

குரவா பறையாய் குழகா சரணம்
பரவா தியர்தம் பதியே சரண

மரா பரனே வடியே னையுநீ
புரவா யடியென் றனைமுன் புகழா.

இ-ள். குருவே புராதனா குழகா சரணம் புறச்சமயவாதியர்களுக்கு ஒளிப்பானவனே சரணம் நாகாபரணனே அடிமையான வென்னையும் நீ இரட்சியும் இரட்சியுமென்று சந்நிதானத்தினின்று நாராயணன் ஸ்தோத்திரங்கள் செய்தான்—எ-று. (௧௨௮)

என்றின்னன பன்னி யிறைஞ்சுதலுந்
துன்றுஞ்சுடர் மன்றுறு தூயநடஞ்
சென்றன்பொடு காணுதி சேர்தியெனா
வன்றன்புறு மாறருள் செய்தனனால்.

இ-ள். இவ்வகையாய் மாதவன் துதித்துப்பணிந்தவுடன் பரஞ்சோதி சொரூபமாய் திருச்சிற்றம்பலத்திலே ஞானானந்த நடனஞ்செய்யும் விநோதத்தை நீபோய் அங்கு தரிசனஞ்செய்துகொள்ளு இருவென்று பரமசிவன் மாயவனுக்கு மிகவுமன்போடு கட்டளையிட்டருளினார்—எ-று. (௧௨௯)

விடையா னருளால் விடைபெற் றவணாப்
புடையா யறவோர் புத்தேளிர் நலம்
படையா வரவந் தணிபைந் துளவத்
தொடையா னெழிலன் னெறிதுன் னினனால்.

இ-ள். நந்திவாகனனான பரமசிவன் அநுக்கிரகத்தினால் உத்தாரம்பெற்று கயிலாசகிரியைச் சூழ்ந்திருக்கும் புண்ணியஸ்வரூபமானவர்களிடத்தும் தேவர்களிடத்தும் நன்மைபெற விடைபெற்றுக்கொண்டு அனந்தசயனனான துளவமாலையணிந்த திருமால் அழகிய சிதம்பரத்திம்மார்க்கமாய் கருடவாகனத்தின் மீதேறிச்சென்றான்—எ-று. (௧௩0)

தனதன் பொடுநற் றலமுந் நதியும்
வனமுங் கிரியும் மகிழ்வா லொருவிக்
கனகந் திகழ்மன் றுறுகண் ணகர்வா
யனகம் பெறுமா றணைகின் றனனால்.

இ-ள். சிவபக்தியுடன் நன்மையைத்தரும் புண்ணிய தலங்களையும் நதிகளையும் தீர்த்தங்களையும் வனங்களையும் மகிழ்வோடு தரிசனஞ்செய்து நீங்கித் தங்கமயமான திருச்சிற்றம்பலம் பொருந்திய சிதம்பரபுரத்தெல்லையில் புண்ணியஸ்வரூபனான மாயவன் வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (௧௩௧)

அடிநா டியவா னமரா திபரு
முடியர் மறைமே தர் முனிவோர் கிளையுங்
கடியார் துளவத் தொடைசேர் கலுழக்
கொடியான் வரவந் தெதிர்கொ டனரால்.

இ-ள். ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு தலவாசமாயிருக்குந் தேவர்களுங் கதியர்களும் வேதாகமங்கள் யாவுமுணர்ந்த முநிவர்கூட்டங்களும் வாசனைபொருந்திய துளவமாலையணிந்த கருடத்துவசனாகிய நாராயணன் வருகிறபோது எதிர்கொண்டு வந்தார்கள்—எ-று. (கஙஉ)

* பலரும் புடையிற் பயிலச் செயலா
லுலகன் றுயிரொன் றுயிருக் குயிர்நீர்
குலவும் பொதுவின் றுகுனித் திடுமென்
றிலகும் பதியெல் லையிறைஞ் சினனால்.

இ-ள். தேவர்கள் முநிவர்கள் முதலியயாவரும் பக்கத்திற் சூழ்ந்துவரச் சுகமாக உலகவிவகாரங்களை நடத்திவைக்குஞ் ஜீவகோடிகளின் பிராணனுக்குப் பிராணரூபமாய் நின்றுலவச்செய்யு ஆத்தும நாயகனின்றானந்த நடனஞ்செய்யுந் திருச்சிற்றம்பலம் விளங்குஞ் சிதம்பரதலத்தெல்லையைத் தரிசனஞ்செய்தவுடனே வாகனம்விட்டிறங்கிக் கோவிந்தன் தெண்டனிட்டுநின்று தோத்திரஞ்செய்தான்—எ-று.

சீலத் தவர்சூழ் சிவகங் கைபடிந்
தாலத் தருநீ ழலமர்ந் துறையு
மூலப் பதிமுன் னவன்முன் னர்மகிழ்ந்
தேலப் பணிவுற் றெழிலோ டகலா.

இ-ள். சிவபூசைசெய்யும் அடியார்கணிறைந்த சிவகங்காதீர்த்தத்தின்மூழ்கி ஆலமரத்து நீழலிலெழுந்தருளியிருக்கும் மூலஸ்தானசிவலிங்கத்தைப்பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து வலமாகவந்து அழகிய திருச்சிற்றம்பலத்திற்கெதிராகத் திருமால்வந்தான்—எ-று. (கஙச)

மண்டா வியமான் மறைமா முடிவொன்
றுண்டா மெனவோ தியவோ ரொளிவா
னண்டா திபர்கு ழுவையின் றிலகக்
கண்டா னெதிர்கண் கள்களித் தனனால்.

இ-ள். மகாமகிமைபெற்ற வேதமுடிவாகிய ஓர்பொருளென்றென்று சுருதிகளிற்சொல்லாநின்ற பரஞ்சோதி பூமியில் சிதாகாசரூபமாகப் பிரகாசிக்கின்ற திருச்சிற்றம்பல நாயகனைச் சுரர்கூட்டத்துட-

னே மாதவன் எதிராகக்கண்டு யாம் கண்களைப் படைத்தவைகளுக்கு ப் பலன் இன்றுகிடைத்ததென்று மகிழ்ந்தான்—எ-று. (௧௩௫)

கண்டா னருளின் கடன்மா நடமுட்
கொண்டான் மனமும் விழியுங் குளிரத்
தண்டா வருளே தலைவா நிலைகூ
ரண்டா திபவென் றெதிர்நின் றறையா.

இ-ள். கருணாசமுத்திரத்தினுடைய ஆனந்தநடனத்தை தரிசனஞ்செய்து மனதிலேதியானித்துக் கண்களும் கருத்துமகிழ அம்பலவாணமூர்த்தியை பக்தர்களுக்கு வேண்டியவரங்களைத் தடையின்றி கருணைசெய்யும்நாயகனே ஆதியந்தமில்லா மகாதேவனே என்று தோத்திரஞ்செய்தான்—எ-று. (௧௩௬)

அன்பா லுருகா வவசம் பெருகா
வென்பா லருணல் கினையென்று தொழா
முன்பா ரிமையோர் முனிவோ ருடன்மா
றென்பா லெதிர்நின் றிளைத்தத னல்.

இ-ள். பக்திரசத்தினால் மனங்கரைந்து ஆனந்த பரவசமிகுந்து அடியேனிடத்திற் கருணைசெய்தீரோயென்று துதித்துவணங்கி முன் தரிசனஞ்செய்த தேவர்கள் தபசிகளுடனே சபைக்கெதிராகத் தென்றிசையில்நின்று கேசவன் மகிழ்வடைந்தான்—எ-று. (௧௩௭)

கலையா லுறைவன் கதிர்சூ ழுலகி
னிலையா யுயரம் பலநீள் பதிவா
யுலையா தொளிர்தன் னுருவா லுறைவ
னலையாழி விடா தமர்மா யவனே.

இ-ள். திருப்பாற்கடலி லெப்போதுஞ் சயனித்திருக்கும் மாதவன்வந்து சாத்திரங்களாலு மறிவதற்கரிதாகிய சூரியன் பிரகாசிக்கின்றமண்டலத்தில் நித்தியமான திருச்சிற்றம்பலம்விளங்கும் விசாலமாகிய சிதம்பரதலத்தில் அழிவில்லாமற் பிரகாசமாய்த் தில்லை கோவிந்தராஜனெனப் பெயர்பெற்று அமரர்கூட்டத்துடன் வாசமாயிருந்தான்—எ-று. (௧௩௮)

இதுமுன் னொருவர்க் குமிசைத் திலநின்
முதிரன் பதுகண்டு மொழிந் தனமா
லதிகந் திகழ்வே தமளப் பிலவுட்
பொதிநின் றதருட் பெருகும் பொருளே.

இ-ள். சயிமினியே இத் திருச்சிற்றம்பலத்தின் இரகசியப்பொ ருளை முன் ஞெருவருக்குஞ் சொன்னதில்லை உன்னுடையபக்தியைப் பார்த்து உனக்குச்சொன்னேம் அவற்றின்மகிமை யேதென்றால் உத் தமமாய்விளங்கும் அனந்தவேதங்களின் முடிவில் அமர்ந்திருக்குங் க ருணைநிறைந்த பராபரவஸ்துவின் உண்மையாய்விளங்கும்—எ-று. ()

ஐயஞ் சிறிதில்லை யறைந்தன வுட்
கையிங் கதுவே கதியெய்த மகிழ்ந்
துய்யும் பொருடென்ன வுரைத்தனனன்
மெய்யன் பருள்கூர் முனியுங் கவனே.

இ-ள். நாம்சொன்ன சிதம்பர ரகசியப்பொருளில் எவ்வளவே னுஞ் சந்தேகமில்லை ஆகையினால் மோட்ச கைவல்யமாகும்பொருட் டுச் சயிமினியே நீ இப்போதே சிதம்பரதலத்துக்குப்போய்க் கடைத்தேறென்று நிறைந்த சிவபக்திமிகுந்த வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந் தாரென்று சூதபுராணிகர் நயிமிசாரண்ணியத்திலே சவுனகாதிமுனிவர் களுக்குரைத்தார்—எ-று. (௧௪0)

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்க முற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் எட்டுக்குத் திருவிருத்தம் - ௬௬௫.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

சமாதிச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாவுலாவியமார்ப னகமகிழத்திகழ்கயிலை மலையிருந்து, தேவர்தே வருள்செய்த திருச்சிற்றம்பலத்துண்மை செப்பவென்றால், யாவரோ வல்லரதி லறிந்தவாதொகுத்துமொழிந் தப்யாஸ்வேத, மேவுநாவியா தனட் நினைந்துபரவசமடைந்த வியப்புஞ்சொல்வாம்.

இ-ள். இலக்குமிதேவியை மார்பில்விளங்கத் தரித்திருக்கும் நா ராயணன் மனஞ் சந்தோஷிக்கப் பிரகாசம்பொருந்திய கயிலாசமலை

யிலெழுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவன் றிருவுளம்பற்றிய திருச்சிற்றம்
பலத்தின் மகிமாதிசயத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்றால் எவர்களாலு
ஞ் சொல்லவரிது ஆகையினால் யாம் அறிந்தமட்டுஞ் சுருக்கமாகச்
சொன்னோம் என்று வேதங்களைப்பகுத்துச்சொல்லிய திருநாவினையு
டைய வியாசமகாமுனிவன் பரமசிவனுடைய ஆனந்தநடனத்தைத் தி
யானஞ்செய்து பரவசமடைந்த அதிசயத்தைச் சொல்லுகிறோமென்
று சூதபுராணிகர் நயிமிசாரண்ணியத்தில் சவுனகாதிமுனிவர்களுக்கு
ரைத்தார்—எ-று. (க)

இன்னவகைசயிமினிமா முனிவனுக்கருள்புரிய மிந்துவேணி,
முன்னவனதருளுடைய பராசரன்மாதவமனைய முனிவர்கோமான், ற
ன்னிகராம்புண்டரிக புரப்பெருமைநினைந்துள்ளந் தழையாநிற்கு, ந
ன்னெடுநேயந்தன்னா லாராமைமீக்கொள்ள நவிற்றுகின்றான்.

இ-ள். இவ்விதமாகச் சயிமினிபகவானுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்
த சந்திரனைச் சடாமகுடத்திலணிந்த முதல்வனாகிய பரமசிவன் அரு
ள்பெற்ற பராசருடைய தபோபலமே ஓர் பிள்ளையாய்ப்பிறந்த வியாச
மகாமுனிவர் தனக்கொப்பில்லாத புண்டரீகபுரமாகிய சிதம்பரதலத்தி
ன் மகாமகிமையைநினைந்து மனதினிறைந்தநன்மையுடனே நெடுங்கா
தல்பெருகி யடங்காமற்பொங்கிச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று.(உ)

அற்புதமற்புதமந்தோ வந்தோவென் சொல்கேளிவ் வகிலத்துள்
ளோர், விற்பொலியும்விளக்கதனைக் கைப்பிடித்தாழ்கூவலிலே வீழ்வ
ராலும், சொற்பொலியுஞ்சுருதிசிவா கமப்புராணங்கணிடுந் துதிக்கக்
கேட்டும், பொற்பொதுவி னியல்பறியா மூடரவர் விலங்கினத்தைப்
போல்வரன்றே.

இ-ள். அதிசயம் அதிசயம் ஐயையோ இவ்வதிசயத்தை யென்
னென்று சொல்லப்போகின்றேன் இப் பூமண்டலத்திலிருப்பவர்கள்
பிரகாசம்பொருந்திய விளக்கைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு ஆழ்ந்தகி
ணற்றில் வீழ்வார்களேயாகில் மகாவாக்கியங்கள்நிறைந்த வேதாகமபு
ராணங்கள் சிதம்பர ரகசியப்பொருளைத் தரிசனஞ்செய்வதையும் வி
ளக்கமாகத் தோத்திரஞ்செய்வதையும் பெரியோர்கள்சொல்லக் காதி
னாற்கேட்டும் பொன்னம்பலத்தினது பெருமையைத் தெரிந்துகொள்
ளாத மூடரானவர்கள் மிருகஜாதிகளுக் கொப்பாவார்கள்—எ-று.(௩)

மரங்கரஞ்சூகரனுமலி யொட்டகமாதியகண்டு மண்ணோர்தில்லைப்,
பரங்கருணையுருவாகிச் சிற்பரானந்தநடம் பயிலாநின்ற, புரங்கதியின்
பொருட்டாக நினைந்தடைந்துகேட்டுருகாப் புன்மைகண்டிங், கிரங்கி
டுமென்னுள மிந்த மானிடர்களெவ்வண்ணம் புய்வரொன்றே.

இ-ள். மரங்கள், கழுதைகள், பன்றிகள், நாய்கள், ஒட்டகங்கள் முதலியனவைகளைப்பார்த்து என்மனதில் துயர்கொள்ளவில்லை பரமசிவம் அருளுருவாகி ஞானமயமாய் மேலான ஆனந்தநடனஞ் செய்துகொண்டிருக்குஞ் சிதம்பரதலத்தை உலகத்தார் மோட்சமடையும்பொருட்டுத் தியானித்தும் வந்து தரிசனஞ்செய்தும் மகிமையைக்கேட்டும் மனதுருகாத விவேகமற்ற மாநிடரைப்பார்த்து ஐந்தறிவுடைய நரஜன்மம்படைத்தும் வீணாகின்றார்களிவர்களெந்தவிதங் கடைத்தேறப்போகின்றார்களென்று என்மனங் குழைகின்றது—எ-று. (௪)

சாத்திரமெண்ணிலபயில்வர் மகங்களளவிலபுரிவர் தவங்கள்செய்வர், தீர்த்தமனைவயடைந்து குடைந் திடுவர்களிந்நெறிதவறாச் செய்கையூன்றி, நேத்திரமூன்றுடையபிரான் பொன்றுவுமன்றாட நீங்காதோங்கு, மாத்தலனிற் பெருமையறி யாதவர்களஞ்ஞானம் வரம்புண்டாமோ.

இ-ள். அநேக சாத்திரங்களைப்படிப்பார்கள் எண்ணிறந்த யாகாதிகள்செய்வார்கள், தவங்களைச்செய்வார்கள், தீர்த்தயாத்திரைகள் செய்து சகலதீர்த்தங்களினு மூழ்குவார்கள், இவ்வகையாகிய நன்னடைக ளனந்தமிருந்தாலும் மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன் தங்கமும் விரும்பிப்புகழ்கின்ற பொன்னம்பலத்திலே ஆனந்தநடனமெப்போதுஞ்செய்யு மகாமகிமையைப்பெற்ற சிதம்பரதலத்தின் மேன்மையை அறியாதவர்களுடைய அஞ்ஞானத்திற்கு அளவுண்டோவென்று வாதராயணர் மனதிளகினார்—எ-று. (௫)

பசையகன்றநெஞ்சராய் வஞ்சராய்ப்படிறராய்ப் படுத்துநாயின், றசையருந்தித்திரிவோர்க ளளவாகப்பொற்பொதுவிற் றயங்காநின்ற, விசைபுரிந்தவிலயத்தாள் கண்டனரேல்வீடுறுதன் மெய்யேயந்தோ, திசையடைந்தவகலிடத்தோரீதறியாரிதற்கினியாஞ் செய்வதென்னே.

இ-ள். இரக்கமற்ற மனமுடையவர்களாய் வஞ்சனையாளராய் ஜீவவதைசெய்து நாயின் மாமிசமுதலானவைகளைத்தின்று திரியு மகாபாவிகளாயினும் தங்கமயமான திருச்சிற்றம்பலத்தில் நிலைமையாய்நின்று விசையுடனானந்தநடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசிப்பார்களாயின் மோட்சமெய்துவார்கள் இவ்வகை யறியாதவர்களுடைய தீவினைத்தொடர்ச்சிக்கு இனி யானென்ன செய்யப்போகின்றேனென்று சிந்தைமெலிந்தார்—எ-று. (௬)

குழுவுடையகடவுளர்கோன் படவிமுதலுதவுமலர்க் கோயில்கொண்டோன், றழுவுதிருமறுமார்ப னரிவர்செல்வந்தனிற்சிறிதுஞ் சாராதுள்ளம்; வழுவையுரிபோர்த்தாடு மன்றுடையான்றில்லையிற்புன் மல

த்திற்றேன்றும், புழுவுறுமப்பெருஞ்செல்வம் போரசைப்பெருவேன் ளம்புலராதன்றே.

இ-ள். முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுக் கதிபதியான தேவேந்திரன் பூமிமுதற் சகலமும்படைத்த கமலாசனனான பிரமதேவன் இலக்குமிதேவியை மார்பிற் குடியாய்வைத்திருக்குங் கேசவன்முதலியவர்கள் வாழுமிடத்தில் என்மனந் தெவ்வளவேனுஞ்செல்லாது மற்றெங்ஙனஞ் செல்லுமெனில் கரியுரிபோர்த்து நடனஞ்செய்யுங் கனகசபாபதிவாழுஞ் சிதம்பரதலத்தில் உற்பவிக்கப் பாக்கியத்தைப்படைத்த ஜீவராசிகளுக்குள்ளாக ஈனமான மலத்திலுதிக்கும் புழுவுக்குக்கிடைக்கும் பெரிதான வாழ்விலே மிகுந்த ஆசையாங் கடற்பெருக்கினின்று தணியாது விருப்புற்றிருக்கிறதென்று வாதராயணருரைத்தார்—எ-று. (ஏ)

தருமமிகுமொழுங்குபொறை தவந்தானங்குணஞ்சீலஞ் சுவுசங், கூர்மை, யருள்விரதங்கல்விதன மாசாரம்விச்சைதுறை யாடம்சாதிப், பெருமைமகபூசைமிகப் படைத்தோர்ளானாலும் பெண்ணோர்பாகக், கருணைநெடுங்கடலாடல் காணாரேற்பயனவற்றாற் காண்பதென்னே.

இ-ள். மிகுந்த புண்ணியம் வணக்கம் பொறுமை தவம் மகாதானங்கள் நன்மையாகிய குணம் நன்னடத்தை பரிசுத்தமாயிருத்தல் மிகுந்தபுத்தி இரக்கம் விரதங்கள் வித்தை செல்வம் ஆசாரம் சகலகலைஞானம் தீர்த்தயாத்திரை மேலானஜாதி அதிதி தேவபூசைகள் இவைமுதலிய நன்மார்க்கமுடையவராயினும் சிவகாமசவுந்தரி வாமபாகத்தில் விளங்குங் கருணைநிறைந்த கடலான அம்பலவாணமூர்த்தியினது ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்யப் பாக்கியம்படையாதவர்கள் முன்புகன்ற எத்தனை நன்மைகளிருந்தாலும் என்னபலன் பெறுவார்களென்று வியாசமகாமுனிவர் துயரமுற்றார்—எ-று. (அ)

பண்டிதருங் கவிஞர்களும் பாக்கியரு முனிவர்களும் பாரின்மேன்மை, கொண்டவரும் பரமனரு ளுடையோரு மகிலாண்டக் குழுவைப்பெற்ற, துண்டமதிநுதல்காண வனவரதநிருத்தமிடுந் துணைத்தாடன்னைக், கண்டவரோகாணாதோர் யாராயென்யாதாயென் கருதுங்காலே.

இ-ள். சகல சாத்திரங்களுணர்ந்தவர்களும் புலவர்களும் செல்வமுடையவர்களும் முனிவர்களும் பூமண்டலத்தின்மேல் மகாமகிமையைப் பெற்றவர்களும் சகல பிரமாண்டங்களையுமீன்ற பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய சிவகாமசவுந்தரி கண்டுமகிழ வெப்போதும் ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் அம்புலவாணமூர்த்தியினுடைய பாதாரவிந்தங்க

னைத் தரிசனஞ்செய்யப் பாக்கியஞ்செய்தவர்களே பரமசிவனுடைய
அநுக்கிரகமடைந்தவர்களாவார்கள் அம்பலவாணமூர்த்தியின் சரண
கமலங்களைத் தரிசனஞ்செய்யாதவர்கள் மேற்சொல்லியவர்களில் யா
வராயிருந் தென்னென்னமேன்மைபெற்றாலு மென்னபலன் நினைத்தா
லோசனை பண்ணுமிடத்தில்—எ-று. (௯)

மோகமுறுவிடையமிகப் பொல்லாதென்றறிந்துமதின் முயங்குமா
போ, லாகமவேதங்களுடன் புராணமிருதிகள்புகழ்ந்து மறிவான்மிக்
கோர், மாகநெடுங்கடவுளர்கள் வந்துபூசனைபுரிந்தும் வயங்குமிந்து
சேகரன்றன்பொற்பொதுவி னியல்பறிந்துமடைந்துய்யார் சிறியோர
ந்தோ.

இ-ள். ஆசையைத்தரும் வஸ்துக்களின்மீது இச்சைவைப்பது
மிகப்பொல்லாதென்றுணர்ந்தும் அவற்றில் விருப்பங்கொண்டுழல்
வதுபோல வேதாகமபுராண ஸ்மிருதிகள் சொல்லக்கேட்டு அறிவுடைய
னமுடையவர்களும் தெய்வலோகத்திலுள்ள தேவர்களும்வந்து பூசித்
து மேன்மைபெறப் பிரகாசிக்குஞ் சந்திரமவுலி நடனஞ்செய்யுந் தி
ருச்சிற்றம்பலத்தின் மகிமாதிசயத்தைப் படித்துங் கேட்டும் வந்துத
ரிசித்துங் கடைத்தேறாதவர்களை நான் என்னென்று சொல்லப்போகி
ன்றேன் அறிவிலோர் ஐயோ—எ-று. (௧௦)

தலங்கட்னிலுத்தமமுந் தீர்த்தத்திலுத்தமமுந் தகைமைநாளு
மிலங்குகடவுளர்தமக்கு ளுத்தமமுமோரிடத்தி லிசைதல்கண்டுங்
கலங்குமறிவினராய்மெய்க் கதிவிரும்பிவேறுதலங் கருதிமாய்வார்
புலங்கடனைவென்றசயி மினிவவரஞ்ஞானம் புகலற்பாற்றே.

இ-ள். புண்ணியதலங்களிலுத்தமமும் தீர்த்தங்களிலுத்தமமும்
எப்போதும் மேன்மைபெற்றுவிளங்கும் தெய்வங்களில் உத்தமமும்
ஓரிடத்திற் பொருந்தியிருக்கின்றதைப்பார்த்தும் அறிவுமயங்கி மேலா
கிய மோட்சம்பெறலாமென்று ஆசைகொண்டு சிதம்பரதலத்தைத்த
விர மற்றொருதலத்தை நினைத்துப்போய் அவதிப்படுகின்றவர்களது
புத்தியீனத்தைச் சொல்லிமுடியாதென்று ஐம்புலன்களையும்வென்ற ச
யிமினியகுவானைப்பார்த்து வாதராயணர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று.

பொன்னிவளந்தருநாடே நாடிந்தப்புவனத்துட் புகலுநாடு,
தன்னிலருந்தவந்தானம் யாகமிகவும்பயனைத் தருவவேதுச்
சென்னியுறைபரானந்தத் திருவுருவத்தொருகடவுடென்பாலேக்கி
மின்னனையகன்னியுடன் பொன்னவையினின்றாடல்விளங்கலாலே.

இ-ள். காவிரிநதி அனந்தமுகமாய்ப்பெருகிச் சகல வளப்பங்க
ளுமுண்டாக்குகின்றபடியினால் சோழதேசமே உத்தமதேசம் இப்பூ

மண்டலத்தில் மேன்மைபெற்ற அச்சோழமண்டலத்திலிருக்கிறதும் அ
ரிதாகியதவமும் மகாதானம் யாகமுதலிய அதிக பலனைக்கொடுக்க
வேதமுடியினில் விளங்கும் பரமானந்தமே திருவுருக்கொண்டு பொ
ன்னம்பலத்தில் மின்னற்கொடிபோன்ற சிவகாமசவுந்தரியுடனே தெ
ன்முகமாய் நடனஞ்செய்யும் சபாபதியினுடைய கருணைகடாக்ஷம்
பொருந்தி விளங்கியிருத்தலாலே—எ-று. (கஉ)

எங்குநிறைபரசிவனைப் புகலுமிடத்தவனையொழிந் தியாவுங்கூறிப்
பொங்குமறையவற்குள்ள படிபகரவறியாது பொலியுமுண்மை
தங்குபரானந்தவறி வாயின்பச்சலதியாய்த் தயங்குஞான
மங்குலருட்டிருவடிவத் தலமதனைச்சுருதிகளால் வழுத்தலாமோ.

இ-ள். எங்கும் பரிபூரணமாயிருக்கும் பரமசிவனைச் சொல்லு
மிடத்து அச்சிவனையன்றி மற்றதெய்வங்களை வளர்ச்சிபெற்ற வேத
விதிப்படிசொல்ல வறியாமை மிருதியும் வேதியர்க்குள்ள முறைமை
இஃதுநிச்சயம் நித்தியானந்தவறிவாய் சுகக்கடலாய் விளங்கும் ஞான
மே ஏகமானபரமசிவனது கருணையின்வடிவாகிய இச்சிதம்பரதலத்தி
ன் மகிமாதிசயத்தை வேதங்களினாலுந் துதித்துமுடியுமோ—எ-று.()

தருவாதிபசுவாதி மானிடர்களத்தலத்திற் றங்கிவாழ்வோர், பெரு
வாழ்வையென்னென்கே னப்பெரியநற்றலத்திற் பிரியாதோர்கள், ம
ருவாருத்தமகமல வாவிபடிகின்றோர்கள் வானோர்க்கெய்தாத், திருவா
ளன்மன்றினடங் கண்டபோர்தாட்டுணைத்துகளென் சிரத்தின்மீதால்.

இ-ள். மரங்கள்முதலிய தாபரங்கம் ஜீவான்மாக்கண்முதலிய
மானிடர்களும் அச்சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருக்கப் பேறுபெற்றவர்
களின் பெரிதானசெல்வத்தை யென்னென்றுசொல்லப்போகின்றேன்
அம் மகாநன்மைபொருந்திய தலத்தின்கணீங்காமலிருப்பவர்கள் கங்
தமுலாவி மேன்மையுற்ற தாமரைகள்விளங்குஞ் சிவகங்கையில் மூ
ழ்கித் தேவர்களுக்குங் கிடைப்பதற்கரிய அம்பலவாணமூர்த்தி தி
ருச்சிற்றம்பலத்தில் நடிக்கும் பாதகமலங்களைத் தரிசனஞ்செய்து
கொண்டிருக்கும் புண்ணியசாலிகளின் உபய பாதாம்புயங்களின் தூ
ளி என் சிரத்தின்மீ திருக்கக்கடவதென்று வியாசமகாமுனிவர் புகழ்
ந்தார்—எ-று. (கச)

கண்படைத்தும்படைத்திலர்கள் கனகசபைக்கடவுள்பதங் காணா
தோர்கள், பண்படைத்தவொருபாக னருள்படைத்தநற்கணங்கள் ப
டைத்தோனிப்பார், விண்படைத்தமலரயனைத் திருமாலைப்படைத்த
ருளால் விளங்காநின்ற, பெண்படைத்தவொருபாக னருள்படைத்தந
டங்கண்டு பேணலாமே.

இ-ள். பொன்னம்பல மூர்த்தியினுடைய சரணாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ் செய்யாதவர்கள்முகத்தில் இரண்டு கண்களுண்டாயிருந்துங் கண்ணில்லாதவர்களுக் கொப்பாவர் பூமி ஆகாசம் பிரமன் நாரணன்முதலிய யாவரையும்படைத்துக் கருணைநிறைந்த சிவகாமசவுந்தரியை வாமபாகத்தில் விளங்கச்செய்துகொண்டிருக்குஞ் சபாபதியின் றிருவருள்பெற்று ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்து பூசித்தபடியினால் இராகங்களோடுங்கூடிய வேதவிதியையுணர்ந்த பதஞ்சலிபகவானே நன்மையானகண்களைப் படைத்தவன்—எ-று. (௧௫)

கைபடைத்தோர்தரங்கமெறி கருங்கடனேர்பெரும்பிறப்பிற் கணக்கில்லாத, மெய்படைத்தோரென்னபயன் பெற்றனரந்தோமன்றின் மின்போனின்ற, பொய்படைத்தமருங்குமைமுன் னடித்தபதந்தொழப் பணியப் புணர்தலாலே, மைபடைத்தபொற்சுடிகைப் பதஞ்சலிகை மெய்படைத்த பயன்பெற்றானே.

இ-ள். அலைகளைவீசாநின்ற நீலநிறச்சமுத்திரம்போன்ற எண்ணிறந்த ஜனனமரணங்களிலே சுழன்றலையும் மாநிடதேகம்படைத்த உலகத்தார் என்னபலன்பெற்றார்கள் அய்யோ வீணாய்ப்போகின்றார்களே என்சொல்லுகேன் மின்னற்கொடிபோற்றோன்றும் இடையினையுடைய சிவகாமசவுந்தரி இடதுபாகத்தில்விளங்க முன்னர் நடனஞ்செய்துகொண்டிருக்குஞ் சபாபதியினுடைய சரணகமலங்களைப்பூசித்து வணங்கும் பாக்கியம்படைத்தவனென்றால் பொறிகள்வயங்கும்படத்தையுடைய பதஞ்சலிபகவானே கைகளையு மெய்யையும்பெற்றவைக்குப் பலனுற்றவன்—எ-று. (௧௬)

சிறந்தவுலகங்களுக்குட் சிறந்தோரிற்சிறந்தோனுந் திரைநீர்வைப்பிற், பிறந்தபிறப்புதவுபயன் பெற்றோனும்பதஞ்சலியெம் பெருமானன்றே, யறந்தருவாளொருபாலின் றகமகிழமன்றாடு மாடல்காண, மறந்தவர்புன்பிறப்பனைத்துங் களர்நிலத்துவித்தின்முளை மாணுமன்றே.

இ-ள். புகழோங்கிய உலகங்களுக்குள் மேன்மையுற்றவர்களினும் மிகுதியானவர்கள் கடற்சூழ்புவியுள் பெற்றதேகத்தினால் கடைத்தேறும்பலன் வாய்ந்தவர்கள் எம்முடையகர்த்தாவாகிய பதஞ்சலிபகவானே தருமங்களைவளர்க்குஞ் சிவகாமசவுந்தரி இடதுபாகத்திலிருந்து தரிசனஞ்செய்து மனங்களிக்கத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்த நடனம்புரியும் விநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்து கடைத்தேற எண்ணமுறாதவர்கள் வீணே ஜனித்திறப்பது களர்நிலத்தில் விதைத்த விதை முளைத்துப் பலன்கொடாததுபோலாம்—எ-று. (௧௭)

விரதமுதனற்றவங்கள் வேதநூலாராயும் விளக்கமோங்கப், பரவுபயன்படைத்தோனு மறைவழிநின்றபொருளின் பரிசேர்ந்தோனு, மு

ரமருவுதிருவருளான் மெஞ்ஞானமுற்றேனு முன்மைநல்கும், வாமி லகுகுருபரன்ற னருளோனுமுன்னவின்ற மாசிலாதோன்.

இ-ள். விரதங்களுடனே தவங்கள் யாகங்கள்செய்து வேதாகமங்களை ஆராய்ந்த தெளிவைப்பெற்று மேன்மேலும் அதிகபலனை அடைந்தவனும் வேதத்தின்முறைமையாய்நடந்து அவ்வேதாந்தப்பொருளினது அநுபவமறிந்து சிவாநுக்கிரகத்தினால் மெய்மையான சிவஞானம் பொருந்தினவனும் மெய்ப்பொருளுபதேசிக்கு மேன்மைவிளங்கும் பரம்பரானுக்கிரகம்பெற்றவனும் யாரொனின் முற்கூறிய குற்றமற்ற பதஞ்சலிபகவானே—எ-று. (௧௯)

மறையருளும்பரனருளு முமையருளும்பெருநலனும் வரம்புகாணு, நிறையருளுமுடையவனைப் பதஞ்சலியேயென்னென்று நினைந்தாயாகி, லிறைவன்மணிமன்றுட லெவ்வுலகத்தெவ்வுயிரு மெய்திக்கண்டு, குறைவகலமுத்திபெற வரங்கொண்டானவன்பெருமை குறிக்கற்பாற்றே.

இ-ள். வேதத்தின் அநுக்கிரகமும் பரமசிவனது கருணையும் சிவகாமசவுந்தரியின் கிருபையும் பெரிதான நன்மையும் அளவில்லாப் பரிபூரணமான திருவருளும் உடையவனைப்பதஞ்சலிபகவானே அஃதெப்படியென்றுன்னுவாயாகில் சயிமினியே சொல்லுகிறேம் இரத்தினமணிமயமான திருச்சிற்றம்பலத்திலே சபாபதி ஞானாகாச சொரூபமாய் ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் இரகசியத்தை எங்குற்ற ஜீவகோடிகளும்வந்து தரிசனஞ்செய்து குறைவில்லாத பேரின்பம்பெற்றுய்யச் சிவபெருமானிடத்தில் வரம்பெற்றவன் அவனுடைய மகிமையையெண்ணி முடியுமோவென்று வேதவியாசர் கொண்டாடினார்—எ-று.

தொடர்வரியதவம்புரிந்து கடவுளர்களுடனிதயந் தொறும்புணர்ந்து, விடலரியபரன்பொதுவி னின்றாடல்கண்டுகந்த விளக்கமன்றிப், படருநெறிதருமந்தத் தலமதனிற்பதஞ்சலியெம் பகவன்முன்னாள், வடமொழியினிலக்கணமாம் வியாகரணம்விரித்தறிஞர்மன்னனானான்.

இ-ள். மற்றொருவராற் கிட்டப்படாத மகாதவங்களைச்செய்த தேவர்களுடைய இதயகமலங்களிலும் ஜீவகோடிகளின் இதயாரவிந்தங்களிலும் நீங்காமல் வாசமாயிருக்கும் பரமசிவன் திருச்சிற்றம்பலத்தில் நின்று நடனஞ்செய்யும் அதிசயத்தைத் தரிசனஞ்செய்து மகிழ்ந்து பிரகாசிக்கின்றதுமல்லாமல் சிவபதவியைத்தரும் அச்சிதம்பரதலத்தில் வடநூற்கிலக்கணமான வியாகரணங்களைச் சிவானுக்கிரகத்தினால் முன்னர் விரிவாகச்செய்த புலவர்களுக்கெல்லாம் அரசனுயினான் பதஞ்சலிபகவான்—எ-று. (௨௦)

என்னென்றிங்குரைசெய்கேன் சயிமினிவவந்தோவெவ் வுலகத்து ள்ளாருஞ், சொன்னின்றமபேரிவற்குப் புலிப்பதனேமிகப்பெரியோன் சு ருதியேத்தும், பொன்னின்றசிதம்பரமன் னவன்பெயராம் பெரும்ப ற்றப்புலியூரொன்று, மன்னின்றதென்றாலங் கவனெனதுதேசிகனும் வாழ்வுமாவான்.

இ-ள். இப்புதுமையை என்னென்றுசொல்லுவேன் சயிமினியே ஐயோ எந்தலோகங்களினும் மகாமகிமையைப்பெற்ற மேலோர்களில் வியாக்கிரம மகாமுனியே மிகுந்த மகிமையைப்பெற்றவன் அதெப்ப டியென்றால் வேதங்களெல்லாம்புகழும் மேன்மையும் இலட்சுமீகரமு ம்பொருந்திய சிதம்பரம் அவன்பெயர்பெற்றுப் பெரும்பற்றப் புலி யூரொன்று எந்நாளும் விளங்கச்செய்ததனாலே அவ் வியாக்கிரமபாத முனியே என்குருவும் என்செல்வமும் ஆவான்—எ-று. (உக)

மற்றையமைந்தர்ப்பேறு மொருபேறாமிங்கிவனை வயிற்றின்வாய்த் த, பொற்றொடியாடானன்றோ நப்புதல்வர்ப்பேறுற்றாள் புகல்வதென் யா, னற்றவமாதவன்பாதத் தாகளென்றுதலைமீதே நயந்துமேசுசங், தற் றவடன்றிருத்தாளென் கருத்தாலுங்கரத்தாலுந் தொழுகின்றேனல்.

இ-ள். அன்னவனையன்றி இதரமான பிள்ளைகளினுடைய பெரு மையை ஒருபெருமையென்று சொல்லலாமோ இங்ஙனமிவனை வயிற் றிலிடங்கொடுத்த புண்ணியவதியாகிய மத்யந்தமகாரிஷியின் பாரி யாளாகிய பாக்கியவதியல்லவோ சுபுத்திரபாக்கியப் பேறடைந்தவ ள் அந்த அம்மனுடைய தவப்பலனை எங்சொல்லுவேன்யான் ஆ தலால் அவ் வியாக்கிரமபாதர் பிதாவாகிய மாதவத்தோனது சரணார விந்தத்தூளி என் சிரமிசையணிந்து நனிகாதலோடு அவ்வன்னையினு டைய பாததாமரைகளை என்மனதினாலும் கரங்களினாலும் பணிதல் செய்வேன்—எ-று. (உஉ)

பிள்ளையாவதுமவனே யாமவனைப்பெறுதற்குப் பெருகுகாதல், வ ள்ளைவார்குழையன்னை யெத்துணைமாதவஞ்செய்து வருந்தினளோ, கொள்ளைமாதவப்பேற்றி லெந்தமாதவப்பேறு கோத்ததோவான், வெ ள்ளைவான்மதிவேணி யமலனுயர்திருவருளோ விரிக்கற்பாற்றே.

இ-ள். பிள்ளையென்றால் அந்த வியாக்கிரமபாதரேபிள்ளை அந்த ப்பிள்ளையைப்பெறுதற்கு மிகுந்தவாசைகொண்டு வள்ளைத்தண்டுக் கிணையாகிய காதில் குண்டலங்களையணிந்ததாய் எவ்வெவ்விதங்களா கியபெரியவிரதங்கள் தவங்கள்செய்து வருத்தமுற்றாளோ செய்த அ நேகங்கோடி மகாதவங்களில எம்மாதவத்தின்பலன் இவரைப் பிள்ளை யாய்க்கொடுத்ததோ ஆகாசத்தில்விளங்கும் வெண்மையாகிய சந்திர னைச்சடாமகுடத்திலணிந்த பரமசிவனுடைய அநுக்கிரகமோயாதோ

இன்னவென்று சொல்லிமுடியுமோவென்று வாதராயணர் அதிசயித்தார்—எ-று. (உ௩)

இருவருணர்ந்தறிவரிய பரமசிவனணிமன்றி னிடத்துவெற்பின்,
திருமகிழநடிக்குநட முன்கண்ணுற்கண்டருளின் செல்வத்தோங்கிப்,
பொருவரியபயனடைந்த வியாக்கிரபாதன்றன்னைப் போலவண்டத்,
தொருவருள ரென்றுரைக்க வெவருளரோ மாதவத்தா லுயர்வுபெற்றோய்.

இ-ள். அரிபிரமர்களாலும் தெரிதற்கரிதாகிய மகாதேவனது சகல அலங்காரமும்பெற்ற கனகசபையில் மலையரையன்மகளாகிய சிவகாமசவுந்தரிகண்டு ஆனந்தம்பெற நடனஞ்செய்யும் விநோதத்தைப் பிரசன்னமாக ஞானக்கண்ணினாலும் இரண்டு நயனங்களினாலுந்தரிசனஞ்செய்து சிவாநுக்கிரகமென்னு மேலானவாழ்வுபெற்றுத் தன்னையில்லாத பலனைப்பெற்ற வியாக்கிரமபாத மகாமுநிவனைப்போல மகிமைபெற்றவர் பிரமாண்டத்துக் குள்ளாக வேறொருவ ருண்டென்று சொல்லக்கிடையாதென்று மகாதவங்களினால் மேன்மைபெற்ற சயிமினியைப்பார்த்து வியாசர்புகழ்ந்தார்—எ-று. (உ௪)

ஆற்றரியதவம்புரிந்தத் தலந்தன்னிற்புலிப்பாதத் தனகன்மன்றிற்
றோற்றருநாடகங்கண்டு வாழ்ந்துதனதொல்குலத்தைத் தூயமுத்தி
யேற்றினனங்கதுவன்றித் திருமூலத்தானத்து ளிமையோர்நாதன்
போற்றரியதிருவருளா லொருபுதல்வன்றனையுலகம் புகழப்பெற்றான்.

இ-ள். அந்தச் சிதம்பரதலத்தில் எவர்களாலும் செய்தற்கரிய மகாதவங்கள்செய்த புண்ணியமூர்த்தியாகிய வியாக்கிரமபாத மகாமுநிவன் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எவர்களாலுங் காணுதற்கரிய ஞானானந்த நடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்து மேன்மைபொருந்திய செல்வத்தையுற்றுத் தன்குலத்தி லுண்டானவர்களையெல்லாம் பரிசுத்தமான சிவபதவியிற் சேர்த்ததுமல்லாமல் திருமூலஸ்தானத்தில் தேவர்களுக்கு நாயகனான மகாலிங்கத்தை அரிய பூசைசெய்து அவர் கருணையினால் உலகங்களெல்லாந் துதிக்கும்படியாகிய ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றான்—எ-று. (உ௫)

அங்கெறியின்வருபுதல்வன் பெயருபமன்னியனென்ன வறைகோயமன்றே, னின்னமுதநிகர்சுவைப்பால் வேண்டியெதிர்நின்றழுது மிலங்குஞ்செய்ய, பின்னல்புறமசையமணி மன்றினிடையென்றுநடம் பேணுமீசன், பன்னரியதிருவருளாற் பாற்கடலங்கவன்மகிழ்ச்சி படைக்கவீந்தான்,

இ-ள். அந் நிலையிலவதரித்த பிள்ளைக்கு உபமன்னியனென்று பெயரிட அப்பிள்ளையானவன் தேவாமிர்தத்துக்குச்சமானமான இனி

பால்வேண்டி எதிர்நின்றழுதபோது பிரகாசம்பொருந்திய மேன்மையான சடைகள் முதுகினிலசைய இரத்தினமணிமயமான திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தி சொல்லற்கரிய கருணையால் திருப்பாற்கடலை வரவழைத்து உபமன்னியபகவான் பானஞ்செய்து மகிட்சிபெறக்கொடுத்தார்—எ-று. ()

வந்ததிருப்பாற்கடலை யுண்டுகளித்தானந்த மகிழ்ச்சியெய்தி, விந்
துவிலன்றிங்கிவன்பாற் றோற்றியதாமெனவறிஞர் வியப்பமெய்த, வந்
தமிலாவாகமங்க ளளவிலாவேதங்க ளனைத்துந்தூய, சிந்தைதெளிவு
றவாய்ந்து பெருங்கல்விக்கடலென்னுஞ் சிறப்பான்மிக்கான்.

இ-ள். சிவகடாக்ஷத்தினால் வந்த திருப்பாற்கடலைப் பானஞ்செய்து சிவானந்த மகிட்சிபெற்றுப் பரமசிவனது சடாமகுடத் தொளிரும் மூன்றாம்பிறையாகிய சந்திரனிடத்திலல்ல இந்தஉபமன்னியமுநிவனிடத்தில் வேதாகமங்கள் பிறந்ததென்று பெரியோர்கள் அதிசயிக்க முடிவில்லா வாகமங்களையும் வேதங்களையும் பரிசுத்தமாய் மனந்தெளியச்சோதித்து நெடிய கல்விச்சமுத்திரமென்று அதிக புகழ்படைத்தான்—எ-று. (உஎ)

எதுமரபிலுதித்துலக குருவாகித்துவாரநகர்க் கிறைவனாகு
மதுவிரியும்பசுந்துளவ வாசுதேவன்கண்ணன் வணங்கியேத்தப்
பதுமமலரடிச்சிரத்து வைத்தவற்குச்சைவநெறிப் பரிசுநல்கி
விதுமவுலியிறையருளாற் புவனதேசிகனென்ன விளங்காநின்றான்.

இ-ள். எதுகுலத்தில் தேவகிதேவிக்கும் வசுதேவனுக்கும் பிள்ளையாக வவதரித்துச் சகலதருமங்களையு முணர்ந்து தருமராஜனுக்கு அறநிலையையுபதேசித்து உலகத்தை இரட்சிக்குமேன்மையை அடைந்து துவாரகாபுரிக்கரசனாகித் தேனவிழும் பசுமைதங்கிய துளவமாலையணிந்த செந்தாமரைக்கண்ணனாகிய கிருட்டினன் பணிந்துபோற்ற அவன்சிரத்தின்மீது தாமரைக்கமலம்போன்ற பாதாரவிந்தங்களை வைத்து அவனுக்குச் சிவதீட்சையருளிப் பஞ்சாட்சரத்தை யுபதேசித்துச் சந்திரசடாதர மூர்த்தியினருளால் உலகங்களுக்கெல்லாங் காரணகுருவாகி உபமன்னியபகவான் பிரகாசித்தான்—எ-று. (உஅ)

பற்றிகந்தபரம்பரனைப் பற்றுமுபமன்னியன்றன் பரிசையெம்மாற்,
சொற்றிடவென்றாலெளிதோ வீங்கிதுபோன் முன்னைவினைத் தொட
ரையெல்லா, முற்றியபுண்டரிகபத முனிகுலத்துளியாமொரு முனிவ
ரானார், மற்றவர்தங்குலதெய்வ மாயினன்பொற்பொதுவுறையு மங்கை
பாகன்.

இ-ள். மாயைகளுக்கதீதனாகிய சிவபெருமானைப் பக்தியினாலே வசப்படுத்திக் கொண்ட உபமன்னியபகவானுடைய மகிமாதிசய

த்தை நம்மாற் சொல்லவெளிதோ அன்றியும் இங்ஙன மிவரைப்போ ல் பிராரத்வத்தொட்க்கையகற்றி வியாக்ரமபாத மகாமுநிவன் குலத்தி லுள்ளவர்களெல்லாம் மகாதபோதனர்களானார்கள். தங்கமயமான திரு ச்சிற்றம்பலத்தில் சிவகாமசவுந்தரி வாமபாகத்தில்விளங்கநடனஞ்செ ய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தி அவர் தெய்வமாகிவிளங்கினர்—எ-று. ()

புவனங்கடமக்குளிரு வோரழியத்திருவருளோர் புகலுமன்னோர், த வமொன்றுபதஞ்சலியுந் திகழ்வேங்கைத்தாளுடைய தலைமையோனு, மிவர்கின்றதமனியல்பே ரம்பலத்துளிறைபார்வை யெய்தப்பெற்று, ரவரன்மேலப்பார்வை யார்பெற்றாரவர்க்குவமை யவரோயம்மா.

இ-ள். உலகங்களுக்கெல்லாம் மேன்மைபெற்ற மகாதவங்கள்செ ய்து பிரகாசிக்கும் பதஞ்சலி வியாக்கிரமபாதர் இவ் விருவர்களன் றி மற்றெவர்களிங்காமற் சிவனருள்பெற்றவர்கள் இஃதன்றியும் அ வ்விருவரும் பொன்மயமாய்விளங்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந் தநடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியின-து திருநோக்கி னருட் பார்வைபெற்ற பாக்கியமுற்றவர்களாதலால் இவ்விருவர்களுக்கும் இ ணையானவர்கள் ஒருவருமில்லை—எ-று. (௬0)

இருவர்தவப்பெருமையினை யாருரைக்கவல்லார்க ளிவரேயன்றி யருமறைதேர்நான்முகனுங் கலைமகளுமடலாழி யங்கையோனுந் திருமகளுந்தில்லைமூ வாயிரமாமுனிவோருந் தேவர்தம்முட் பெருகுதவமுடையோரு மன்றினடங்கண்டுயர்ந்தபெருமையோர்கள்.

இ-ள். இவ்விருவருடைய தபோபலப்பெருமையை எவர்களா லுஞ் சொல்லமுடியாது இவர்களுமேயல்லாமல் அரியவேதங்களையு ணர்ந்த பிரமதேவனும் சரஸ்வதிதேவியும் வெற்றிபெற்ற சக்ராயுத பாணியுஞ் சிதேவியுந் தில்லை மூவாயிரமகாமுநிவர்களும் தேவர்களு ள் மகாதவங்களைச்செய்து பெருமைவாய்த்தவர்களும் ஆகிய இவர்க ளே திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்து ம கிமையைப்பெற்றவர்கள்—எ-று. (௬௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னவன்றிகழ் சிதம்பரமடைகின்ற முயற்சியுமவ்வெல்லை தன்னினேசமும் பெற்றனையொப்பிலாச் சயிமினிமுனிவாகே யென்னமாதவ முன்னரோசெய்தனை யேழுபுவனத்து மின்னையொப்பவர் யாவரோநின்செய னிகழ்த்தலாம்படித்தன்றால்.

இ-ள். முதல்வனான உலகநாதன் பிரகாசிக்குஞ் சிதம்பரதலத் துக்குப்போகின்ற நியமமும் அத் தலவாசஞ்செய்யு முறைமையும் முன்னமே கேள்வியுற்ற இணையில்லாத சயிமினிபகவானே யண்டு

என்னமாதவஞ்செய்தனையோ பதினான்கு உலகங்களிலும் உனக்கொப்பாகிய மகிமையைப்பெற்றவர்கள் எவர்கள் ஆகையினால் உன் பெருமையைச்சொல்லி முடியாதென்று வாதராயணர்கூறினார்—எ-று. ()

என்றுகிட்டுமோ சிவகங்கைமூழ்கியு மீசனையந்நீரால்
நன்றுமஞ்சனஞ் செய்துமூலத்தலச் சுடரினைத்தொழுதுய்ந்துஞ்
சென்றுகண்டவா னவர்முதற்பல்லுயிர் திகழ்ந்தமுத்தியிலெய்த
மன்றினின்றசெஞ் சரோருகந்தொழுதுள மகிழ்ச்சிகூர்தருமந்நாள்

இ-ள். என்றைக்குக்கிடைக்குமோ சிவகங்கையில்மூழ்கவும் அத்தீர்த்தத்தினால் சிவனுக்கு திருமஞ்சனமாட்டவும் பக்தியாகப் பூசைசெய்து பிரகாசிக்கும் மூலஸ்தான மகாலிங்கத்தைப்பணிந்து கடைத்தேறவும் வந்து தரிசனஞ்செய்யுந் தேவர்கள்முதல் சகலஜீவராசிகளும் ஒப்புவமையில்லாமல் விளங்குஞ் சிவபதமடையும்பொருட்டுத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்தநடனம்புரியுஞ் செந்தாமரைப்பாதங்களைப்பணிந்து மனக்களிப்போடானந்திக்கின்ற அந்தநாள்—எ-று. (௩௩)

ஒருபரம்பொருள் மன்றிடைத்தோன்றிய வுருவமுமொருபாலிற்
கருவிழிக்கலை மதிமுகக்கொடியனாள் வடிவமுங்காண்பேனே
யிருவர்செய்கையுஞ் செவ்வியுங்கண்டுநா னிறைஞ்சினேனுமாகின்
மருவுபாசம்விட் டகலமெய்ப்பரானந்த வாரிதியாவேனால்.

இ-ள். ஒரு பராபரவஸ்துவாகிய பரமசிவன் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஞானசொரூபமாய்விளங்கும் உருவத்தையும் அவ்வுருவத்தின் இடப்பாகத்திலுற்ற நீலோற்பலம்போன்ற கண்களும் பூரணசந்திரோதயம்போன்ற வதனமும்படைத்துவிளங்கும் வல்லிக்கொடியையொத்த சிவகாமசவுந்தரியையும் தரிசனஞ்செய்வேனோ அவ்விருவர்களினது நடனத்தையும் திருவழகையுங்கண்டு தரிசித்தால் என்னைப்பற்றிய பவபாசங்கணீங்கி மெய்ம்மையாகிய ஞானானந்தக்கடலாவேனென்று வியாசமகாமுனிவர்நினைத்தார்—எ-று. (௩௪)

ஒருவராலுமாற் றரும்பிறப்பிறப்பெனு முரகவாய்ப்பட்டிங்கந்தோ
வொருவுகாமவெவ் விடத்தழலான்மிக வெந்தவேதனைதீரக்
கருணைபாரமு தம்பொழிதிருக்கடைக் கண்களாற்பார்த்தன்பு
தருவனோயரு ளம்பலமேவிய சங்கரனெனக்கன்பால்.

இ-ள். எவர்களாலு மாற்றப்படாத ஜனனமரணமென்னும் பாம்பின்வாயிலகப்பட்டு ஐயோ பயங்கரமாகிய காமநோயென்னும் கொடிய விஷாக்கினியிற்சிக்கி மிகவும்வெந்து அலைந்துபட்ட வேதனைநீங்க அம்பலவாணமூர்த்தியினது அருளென்னும் அமிர்ததாரையைப்பொ

பூயும் அழகிய கடைக்கண்பார்வையினுல் குளிர்ச்சிபெறப்பார்த்து விருப்பத்துடன் எனக்கு அருளென்னுந் திருச்சிற்றம்பலத்திலவா ழுஞ் சங்கரன் பக்தி என்னுமருந்தை அன்பினுல்கொடுப்பானோ என் று வியாசர்நினைந்து மகிழ்வடைந்தார்—எ-று. (௬௫)

கோடிசூரியர் காலைவந்துதித்தெனக் குலவியபெருஞ்சோதி
நீடியெய்தினர் வெம்பிறப்பிறப்பெனு நீங்கருந்தாபங்கள்
சாடியிந்துவின் குழுவெழுநிலவெனத் தட்பமீக்கொண்மன்று
ளாடியூன்றிநின்றெடுத்தசெஞ்சரணநானணைந்துகாண்குவதெந்நாள்

இ-ள். கோடிசூரியர்களொருமித்து ஏககாலத்தி லுதயமானது போல் விளங்கும் பரஞ்சோதியான அம்பலவாணமூர்த்தியைத்தேடி வந்து தரிசனஞ்செய்தவர்களது சனனமரணமென்னுந் திராத தாபத் ரயங்களின் வெப்பத்தைப்போக்க அனேகங்கோடி பூரணச்சந்திரர் கள்கூடி ஒருமித்து உதயமாகி எறிக்கும் நிலவைப்போற் குளிர்ச்சி பெருகத் திருச்சிற்றம்பலத்தில்முயலகன் முதுகினிலூன்றித்தூக்கி வி ளங்குகின்ற திருவடிகளாகிய செந்தாமரைகளை நான்சேர்ந்து தரிசிப் பது எந்நாளோவென்று வேதவியாசர் மனமுருகினர்—எ-று. (௬௬)

முடிவிலாதவன் புலியதள்சாத்திமேல் முளைப்பிறையெயிற்றுலச்
சுடிகைவாளர வணிந்துவெம்பவக்கட லம்பிபோற்சுவர்வானும்
படியுமீன்றவள் மனத்தெழுமகிழ்ச்சியாய்ப் படியிலாவழகெல்லாங்
குடிபுகுந்தன கடிதடங்கண்டுநான் குலவுநாளெந்நாளோ.

இ-ள். ஆதியந்தமிலானுகி கொடுமைபொருந்திய வேங்கையின் தோலையுடுத்தி மூன்றும் பிறையைநிகர்த்த விடம்பொருந்திய பற்களு ம் பிரகாசப்பெற்ற சிரோரத்தினங்களையுமுடைய பாம்பை இடை யில் கச்சாகவணிந்து பொல்லாங்கைவிளைக்குஞ் சனனமரணமென் னுஞ் சமுத்திரத்துக்குத் தோணிபோற் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக் கிற அம்பலவாணமூர்த்தியையும் ஆகாசபூமிமுதலான உலகங்களைப் பெற்றுச் சித்தத்தில் ஆனந்தம்பெருகக் குவலயத்திலில்லாச் சவுந்த ரியங்களெல்லாம் வாசமாயிருப்பதுபோல் விளங்குஞ் சிவகாமசவுந் தரியையுங்கண்டு தரிசித்துமகிழும் நாளெந்நாளோவென்றுவியாச ர் நிசயித்தார்—எ-று. (௬௭)

தக்கநீற்றணி நிலவெழவெம்பணித் தலைவராபரணத்திற்
செக்கர்மாமணி வெயிலெழச்சிறந்தமர் சோதிமாலிகையோங்கத்
தொக்கவெண்புரி நூலுமாரங்களுந் துதைவுபெற்றெவருக்கு
மிக்கநாயகன் விளங்கியமார்பமென் விழிகள்காண்டருங்கொல்லோ.

இ-ள். மேன்மைபெற்ற விபூதிரேகைகள் வெண்ணிலவெறிக்க ஆபரணதிகளாய்விளங்கும் கொடுவிடம்பொருந்திய ஆதிசேடன்மு

தலிய நாகராஜாக்களின் சிரோமணிகள் சூரியருதித்தனபோற் பிரகாசிக்கச் சிவனுக்குத் தாங்கள் நிகரல்லவென்று காண்பிக்கும் நாரசிங்கன்-பிரமன்-இவர்களது சிரமாலிகையும் வெள்ளையாகிய பூணுநூலும் ஆரங்களும் ஒன்றோடொன்றுணைந்து பிரகாசிக்கத் தேவர்களுக்கெல்லா மேலான கர்த்தாவினுடைய ஒளிபெற்றமார்பை என்கண்களினும் தரிசனஞ்செய்யப் பாக்கியங் கிட்டுமோ கிட்டாதோவென்று வியாசர்மனமெலிந்தார்—எ-று. (௩௮)

ஒருகரந்துடி யொலியெழவெரியய லொருகரமுறயாரும்
வருகவென்பபோ லொருகரம்வீசிய வனப்புறமாறாத
வருள்சுரந்தொரு கரமபயந்தர வணித்திரட்புயமோங்கக்
கருணையங்கட னின்றவங்கிலையியான் காணவென்றுளதாமோ.

இ-ள். ஒருகையில் அட்சரமயமான சகலகலைகளையும் ஒலியினு லறிவிக்கும் தமருகமும் ஒருகையில் அக்கினிச்சோதிவிளங்க யாவரும்வாருங்களென்று வழைப்பதுபோல் ஒருகைவீசி யழகுபெற நீங்காக்கருணையுண்டாகி இனி உலகங்களுக்குச் சனனமரணமில்லையென்று ஒருகையால் பக்தஜனங்களுக்குத் துணைபுகாட்ட ஆபரணங்களணிந்துநான்குபுயங்களுமோங்குந்தயாசமுத்திரமானஅம்பலவாணமூர்த்தி நின்றாடுந் திருக்கோலத்தை நான் என்றைக்குத்தரிசனஞ்செய்யப் பாக்கியங்கிடைக்குமோவென்று வாதராயணர் இரக்கமுற்றார்—எ-று. ()

ஆளகண்டசங் கரபுரமெரிதர வாடகச்சிலைதாங்குந்
தோளகண்டனி வேடனைமாய்த்திடத் தொடர்ந்தகாலனைச்சாடுந்
தாளகண்டரு டியனெனவிமையவர் சரணெனக்கறுப்பேறுங்
காளகண்டமுந் தரளமாலிகைகளுங் கண்டுநான்களிப்பேனோ.

இ-ள். தேவர்கள்முதலிய யாவர்களையும் அடிமைகொண்டாளும் பரிபூரணனே சங்கரர் முப்புரத்தையெரிக்கப் பொன்மலையை வில்லாகப்படைத்த புயனே ஒப்பற்ற வெற்றியையுடைய மன்மதனையெரித்த நெற்றிக்கண்ணனே அடிமையாகிய மார்க்கண்டனைப்பற்றவந்த அந்தகனையுதைத்துக்கொன்ற அரவிந்தபதனே யாவரையுந் தகிக்கவெழுந்த ஆலகாலவிடத்துக்கஞ்சிய தேவர்கள் சரணஞ்சரண மென்றபோது அவர்களை இரட்சிக்கும்பொருட்டு அவ்விடத்தைப் பானஞ்செய்ததினுலே நீலகண்டத்தையும் அதிலணிந்திருக்கு முத்துமாலைகளையுந் தரிசனஞ்செய்து நான் ஆனந்தமடைவேனோவென்று வியாசர் உன்னினார்—எ-று. (௪௦)

அண்டமீன்றவன் மேல்வைத்தபார்வையு மணிபணிக்குழைக்காதுந்,
துண்டமுங்குனி புருவமுநுதலுங்கணும் தொடர்ந்துசென்றடைந்

தோர்செஞ், சுண்டசெங்கனி வாயும்வெண்முறுவலு முத்தமனுமை யாள்கண், வண்டுசேருள் மதுமுகவனசமு மகிழ்ந்துகாண்குவதெ ந்நாள்.

இ-ள். சகலபிரமாண்டங்களேயும்பெற்றசிவகாமசவுந்தரியினது திருவழகைநோக்கும் இருகண்களேயும், கம்பளன் சுவதரனென்னும் இரண்டு நாகராஜாக்களேக் குண்டலமாகவணிந்த விரண்டுசெவிகளே யுஞ், சண்பகமலர்போன்ற திருமூக்கையும், இந்திரதனுசைப்போன்ற புருவங்களேயுஞ், சிந்துரத்திலதந் தீட்டியதுபோல் விளங்கும் நெற்றி க்கண்ணேயும், அபையமபையமென்றோடிவருந் தேவர்களேத்தொடர் ந்துவந்த ஆலகாலவிடத்தைப் பானஞ்செய்த கொவ்வைக்கனிபோன் ற திருவாயையும், வெண்ணிலவெறிக்குஞ் சிறுநகையையும், உமைய வளது கண்களாகிய வண்டுகள்விழுகின்ற அழகிய வதனமாகிய செந் தாமரையையும், யான்மகிழ்ந்து காண்ப தெந்தநாளென்று வியாசர் விரும்பினர்—எ-று. (சக)

செழுந்தடப்பவளக் கிரிமேனியிற் சிறப்புறுஞ்செஞ்சோதிக்
கொழுந்தெழுந்துசாய்ந் ததுவெனப்புறந்திகழ் குளிர்சடைமுடிமீதே
விழுந்தெழுந்திரை கங்கைவெண்பிறையணி விளக்கமுங்கண்டங்கே
யழுந்துநேசமோ டுருகிநான்மகிழ்தர வணேயுநாளணேயாவோ.

இ-ள். செழுமைபொருந்திய பவளமலேபோன்ற திருமேனியில் சிவந்த சோதிப்பிரகாசக்கொழுந்தெழுந்து பின்புறஞ்சாய்ந்து விளங் குவதுபோல் முதுகிற்சரிந்த குளிர்ச்சியையுடைய சடாமகுடத்தில் அலேவீசுங் கங்காநதியையும், அமுதமயமான மூன்றாம்பிறையையு ம், அலங்கரித்திருக்கும் பிரகாசத்தைத் தரிசனஞ்செய்து அழுந்திய ஆசையோடு யான் ஆனந்தம்பெறச் சேருகிறநாள் கிட்டாதோவென் றார்—எ-று. (சஉ)

ஆதரத்துட னிப்படிபன்முறை யறைந்தறைந்தழியாத
சோதிநாடக வுண்மையினறிவுபோய்த் தோயவுமாயத்தற்
போதமற்றொளிர் சிற்சிவபோதமாய்ப் பொலிவுகூரானந்தச்
சீதசாகர மூழ்கிவேறறிந்திலன் தெய்வதேசிகனம்மா.

இ-ள். அன்புடனே இவ்விதமாகப் பலதரம்புகழ்ந்து அழிவில் லாத பரஞ்சோதிமயன் ஆனந்தநடன ரகசியப்பொருளின் நிச்சயத்தி ன்கண் விவேகமூழ்கியவுடன் மாயாசம்பந்தமான உலகவிகாரநீங்கி ப் பிரகாசிக்கும் ஞானத்தின் பரிபாகமான சிவக்கியானமாய் வளர்ச்சி கொண்ட சிவானந்தமென்னுங் குளிர்ச்சிபொருந்திய கடலிலேபடிந் து தன்மயனாகி மற்றொன்றுந்தெரியாமற் றேகாதி பிரபஞ்சங்களேமற ந்து தேவகுருவாகிய வேதவியாசர் நிட்டையி லெழுந்தருளியிருந்

ஞார் அதிசயமாகவென்று புராணிகர் சவுனகாதிமுனிவர்களுக் குரைத்தார்—எ-று. (௬௩)

கலாதிகீழ்மினை குணங்களுமிரிந்தன காரணங்கடனிச்சாய்ந்த
புலாதிமாதினை மொழிமுதலாயின புறங்கொடுத்தனவப்பா
லிலாவுமேகலை மொருவியதிருவரு ளொழிதரப்பரமாகிக்
குலாவுபூரணத் தொன்றியொன்றுதந்தார் குறிக்குறிலையானன்.

இ-ள். கலாதிமுதலிய தத்துவங்களுமகீங்கிற்று முக்குணங்களுந் தொலைந்தன அந்த காரணங்களைச் சார்ந்த ஞானேந்திரியங்களுந் புறப்பட்டது வசனாதி கர்மேந்திரியங்களும் முதுகிட்டோடியது பின்புவிளங்கும் கேவலமுத்தையொழிந்து சிவாநுக்ரக நிலையைப் பெற்றதினாலே மேன்மைபொருந்திய பரிபூரணவஸ்துவில்சேர்ந்து ஒன்றினும் ஸ்திரப்படாத அப்பதப்பொருளைக்கலந்தனன்றார் வேதவியா சர்—எ-று. (௬௪)

பொறிபுலாதிய தத்துவக்குழாம்புகள் புறங்கொடுத்திரிந்தோட
நெறிதருஞ்சிவ ஞானமேயத்திடை நேயமொடுணர்ந்தெய்துங்
குறிகுணம்பெறு வளவிலாவானந்தக் கோயில்கொண்டுலைவின்றி
யறிவுவீழ்றிருந் திடவிருந்தானந்த யதிசயத்தொடுங்கண்டான்;

இ-ள். பஞ்சேந்திரியங்கள் சத்தாதிவிடயங்களென்னும் தத்துவ சத்துருக்கள் முதுகுகாட்டி முறிந்தோடச் சன்மார்க்கத்தைக்கொடுக்கும் ஞானமாகிய நேயத்தில் விருப்பத்துடன்சேர்ந்து எப்போதும் அடையாளமாகிய செயலைப்பொருந்தி அளவற்ற சிவானந்தமென்னும் ஆலயத்தைப்பெற்று அசைவில்லாமல் சிவஞான மெழுந்தருளியிருக்கத் தக்கதாக அற்புதமாகத் தன்னையுணர்ந்த வேதவியாசமகாமுனிவரன் மனவிலேக்கலந்து பரமசுத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற நிச்சயத்தைச் சயிமினியகவான் தரிசனஞ்செய்தார்—எ-று. (௬௫)

கண்டகண்களு நெஞ்சமுங்களித்திடக் கைகுவித்தெதிர்நேயங்
கொண்டுதேசிகன் மொழிபெறுமாசையாற் குறித்தொருமொழிகூறு
தெண்டரத்தகு முனிர்த்தமொன்மனம் பொழிந்திலாயமான
தண்டலேக்குர வன்றனைப்போற்றினன் சயிமினியெனுமேலோன்.

இ-ள். இவ்வகையாய் சிவயோகநிட்டையிலிருக்கும் வேதவியாசமகாமுனிவரைத் தரிசனஞ்செய்த இரண்டுகண்களும் சித்தமுஞ் சந்தோஷித்து இருகரங்களையுங்குவித்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு ஞானதேசிகரின் திருவருட்பெறவேண்டுமென்ற ஆசைகொண்டு அவர் திருவாய்மலர்தலைக் கேட்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தினால் நிட்டையிலிருக்குங்கோலத்தைப்பார்த்து மௌனமாயிருந்து எண்ணிக்கையாகிய நம்மொழுகான இரண்டொழிகைசென்றபின்பு அழகிய பாசுவ

சொரூபமாகி மாயையினும் றடைபடாத சிவஞானாசாரியனை உத்தம
னை சயிமினிபகவான் றோத்திரஞ்செய்தார் — எ-று. (௪௬)

எழுதுசித்திரத் தீபமொத்திருந்தவ னிலகுமாமுனிபோற்றும்
வழுவிலோசையால் விழித்துலகச்செயல் வந்துறுமுணர்வோடுந்
தழுதழுத்தெழு மொழியினும்புளகமுந் தாழ்தடங்கணீரும்
தொழுதியற்றியகையுமெய்க்கம்பமுந்தோன்றமுன்னுரைசெய்வான்.

இ-ள். சித்திரத்திலெழுதிய விளக்கைப்போலசைவற்றுச் சிவ
யோகசமாதியிலிருந்த பராசரியர் முன்னின்றுவிளங்குஞ் சயிமினிப
கவான் வழுவுதலில்லாமற் றுதிக்குஞ் சத்தத்தினால் கண்மலர்ந்து உல
கவிகாரங்களிற்சேர்ந்த நினைவுடன் றடைபட்டெழுந்து குழறுஞ்சொ
ல்லினன் மயிர்க்கூச்செறிதலும் ஆனந்தரசங்கள்பொழியவும் இரண்
டு கரகமலங்களையுஞ் சிரமேற்குவித்துக்கொண்டு தேகநடுக்கமுண்டா
கி சயிமினியைப்பார்த்துத் திருவுளம்பற்றுகின்றார் — எ-று. (௪௭)

கற்குநூனெறி மாதவவுணர்வருங் கலைமறைப்பொருணின்பா
னிற்கவோதினஞ் சிதம்பரங்கண்டவர் முத்தியினெறியோராற்
சிற்கனந்திகழம்பலவாணனைச் சிறந்தநேயங்கூர
முற்கடுந்துயர் கடிந்துகண்டிலகிமெய்ம் முத்திபெற்றினிதுய்வாய்.

இ-ள். வேதாகமங்களைப் படித்துணர்ந்து அவ்விதியின்படி நடக்
குஞ் சயிமினியே அறிதற்கரிதான வேதாந்தசித்தாந்த முடிவின்பொ
ருளை உன்மனதிற் றரிக்கத்தக்கதாக நின்னிடத்தில் விருப்பங்கொண்
டுசொன்னோம் ஞானாகாசமாகிய சிதம்பரதரிசனஞ்செய்தவர்கள் மோ
ட்சமார்க்கம் பெற்றவர்களாகையினால் கருணாரசங்கொண்டு ஞானவி
வேக சொரூபமாகப் பிரகாசிக்குஞ் சபாபதியைத்தியானஞ்செய்து
அன்புபொருந்தி இனிமேல்வருங்கொடிய துன்பங்களைப்போக்கித் தரி
சனஞ்செய்து நித்தியமான மோட்சத்தைச்சேர்ந்து பேரின்பமுற்று
வாழ்வாயென்று வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் — எ-று. ()

கருதிநாயக னிடத்தெனதன்பிவண் டோற்றுமிச்சருக்கத்தைக்
கருதியோதினர் சிதம்பரத்துறைபவர் கருதரும்பயன்சேர்வார்
பொருவிலம்பலங் காண்குறுமாதரம் புணர்ப்பவர்க்கிடையூறு
மொருவிமாநடங் கண்டுகண்களித்துநன் குறுவரிவ்வுரையுண்மை.

இ-ள். வேதநாயகனான அம்பலவாணமூர்த்தியினுடைய பாதார
விந்தங்களிலே எனக்குப் பக்தியையுண்டாக்கு மிச்சருக்கத்தை விரு
ப்பமாகநினைத்துப் படித்தவர்களும் சிதம்பரதலவாசஞ் செய்தவர்க
ளும் மேன்மையாகிய பேறுபெறுவார்கள் ஒப்புவமையில்லாத திருச்
சிற்றம்பலத்தைத் தரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்று பரிவுகொண்டவ
ர்கள் குற்றமும் வருத்தமுநீங்கி மகாமகிமைபெற்ற ஆனந்தநடனத்

னைத் தரிசனஞ்செய்து ஆனந்தத்தையடைந்து நன்மைபெறுவார்கள் இவ்வுரை நிச்சயம்—எ-று. (சகூ)

பின்னைவேண்டின னுதலெ னினைவயெலா நிகழ்த்தினன் வேறொன்று
முன்னலா துகொள் பொன்னைச்சிதம்பரத் தாடுசெல் மனைவாயே
பின்னைநன்னெறி யினிதுறவுளாத்தனை னிறைமவுனகுருடன்றான் [ன்
முன்னருள்ளனை பன்முறைமைவிளக்கிய முதன்மைகூர்முனிவேந்தன்.

இ-ள். சயிமினியே உன்னிடத்தில் யான் விருப்பங்கொண்டிருப்பதினால் இம் மகிமாதிசயங்களையெல்லாம் விரிவாகச் சொன்னேன் இவற்றில் நீ மற்றொரு சந்தேகமுமெண்ணாமல் மனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டுபோய் கனகமயமான திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஞானாகாச சொருபமாக ஆனந்தநடனம்புரியும் விநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்யென்று இவ்வித நன்மார்க்கங்களையெல்லாம் இனிமைபெறத்தக்கதாகச் சிவானுக்கிரகத்தினால் ஆதிவேதங்களையுணர்ந்து அவற்றின்பொருளையும் புராணங்களையும் உலகின ருணரத்தக்கதாகப் பிரகாசிக்கச்செய்த மேன்மைபெற்ற தபோதனர்களுக்கு அரசனான வேதவியாசமுனிவ ருபதேசித்தாரென்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய வாசிகளான சவுனகாதிமுனிவர்களுக்குரைத்தார்—எ-று. (௩௰)

சமாதிச்சருக்க முற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் ஒன்பதுக்குத் திருவிருத்தம் - எகரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ல

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

தாற்றெரிசனச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அருமறைமயிறுவெண வதுவெணவலைவுற வயலொளியாககனத்
திருநடவடிவினை நினைதரமருவிய திருமுனிபாவசமான்
கருகருநிலைசிறி துணைசெய்தபிருகொலை களவுறுமொருபுனிரு
வினைவினைபெறிபவர் மருவியசிவகதி யினடயடைவெறிபுகல்வாம்.

இ-ள். அரிய நான்குவேதங்களும் இதுவென்றும் அதுவென்றும் பரமசிவத்தினதுநிலைமையை அறியாமல் மயங்கித்திரிய வேதமுடியில்விளங்குஞ் சிதாகாசமயமாய் ஆனந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியைச் சிந்தைசெய்து பரவசமாகிய வேதவியாசர் சிவயோகசமாதியி லிருந்தவிதத்தை வகைபெறச்சொன்னோம் இனிமேல் ஜீவவதைகளினுமிகுத்துச் சோரகுணமுமுடைய ஒரு வேடனவன் இருவினைகளையுங்கடந்த தபோதனர்கள் சேருகின்ற மேன்மையான சிவபதவியைச்சார்ந்த துற்றெரிசன சரித்திரத்தைச்சொல்லுகிறோமென்று வாதராயணர் சயிமினிக்குரைத்த முறைமையாகச் சூதபுராணிகர் சவுனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க)

பொருபுலன்விலகிய வறிவுடனிலகிய புகழ்முனிபுகலுதலும், வருமிருவினையெறி நெறிதிகழ்திருவருண் மருவியசயிமினியுங், குருபரவருள்வடி வுடனுலகினிலெழு குணநெடுவரையனையா, யொருமைகொடுனதுரை யமுதுகொடறிவினி லுறுகுறையொருவினனால்.

இ-ள். மாறுபாடாகப்போராடும் ஐம்புலன்களையும் தீவினைகளிற்செல்லாமல் சிவசம்பந்தமாக்கிக்கொண்டு, சிவஞானத்துடன் பிரகாசிக்கும் மகிமையையுடைய வாதராயனார் திருவாய்மலர்ந்தவுடன் வரும் நல்வினைதீவினைகளைவென்று நன்மார்க்கத்துடன்விளங்கச் சிவாநுக்கிரகம்பெற்ற சயிமினிபகவான் பராசரியனைப்பார்த்து உத்தமஞானதேசிகனே கருணையுருவாகி ஜகத்தில் ஓங்குங் குணங்களால் உயர்வுபெற்ற மலையைப்போன்றவனே தேவரீர் நிச்சயமாகத் திருவாய்மலர்ந்த தேவாமிர்தத்தைச் செவியென்னும்வாயினாற் பானஞ்செய்ததினால் என்மனத்திற் சகலசந்தேகங்களுந் தீர்ந்தேனென்றார்—எ-று. (உ)

மதுவிரியிதழியு மதியமுநதியமும் வளர்சடைமுதன்முனிவன்
முதுமுயலகனுடன் முரிதரநடமிடு முடிவறுமுயர்கனகப்
பொதுவினிலிலகிய பெருமைகளளவில புகலவுமெனதிதய
மதிசயமுடனமைகிலதினமருளென வருணமுனியருள்புரிவான்.

இ-ள். தேன்சொரியுங் கொன்றைமாலையையும் அமுதம்பொழியுஞ் சந்திரனையுந் திவலைகள்தாவுங் கங்காநதியையுமணிந்து வளருஞ் சடாமகுடத்தினையுடைய ஆதிகர்த்தன் நெடியமுயலகன் உடல்நெரியும்படி ஆனந்தநடனம்புரியும் அந்தமில்லாத உயர்வுபெற்ற ஞானாகாசரூபமான திருச்சிற்றம்பலத்திற் பிரகாசிக்குஞ் சொற்கெட்டாத மகிமாதிசயங்களைத் தேவரீர் திருவுளம்பற்றியும் அவ்வற்புதங்களை இன்னங் கேட்கவேண்டுமென்னும் ஆசையகலவில்லை ஆதலால் அருள்சுரந்து இன்னும் அப்பெருமையைத் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்று சயிமினிகேட்டபோது வியாசர் கருணையுடனே சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (ங)

மறுபுவிமருவினர் மயலுழைபவர்மல மிருவினையிருளறவே
தெறுதருதமனிய மிலகியபொதுமலி திருநகரிடைமறையோ
ரறுபகைகடிதவ முனிவரருமைதர வணிமனைமடம்வனையா
வுறுகுறைமசிறிதற வுதவினர்சிவபத மூவகையொடுறுவர்களால்.

இ-ள். அன்னியதேசத்திலிருப்பவர்களும் சமீப கிராமங்கள் அல்லது நகரங்களிலிருப்பவர்களும் ஆணவாதி மும்மலங்களையும் நல்வினை தீவினையென்னும் இருள்களையும் ஓட்டித் தங்கமயமாய்ப் பிரகாசிக்கும் திருச்சிற்றம்பலமுடைய சிதம்பரபுரத்தில் வைதீகப்பிராமணர்களுக்கு அழகுடைய அக்கிராரங்களும் காமாதி உட்பகையைவென்ற தபோதனர்களுக்கு மடங்களுங்கட்டியவற்றில் தனதானியாதி சகலவளப்பங்களையுங் குறைவில்லாம னிறைத்துவைத்துக்கொடுக்கும் புண்ணியசாலிகளும் சிதம்பரதலத்திலேயிருக்கும் பெரியோர்களுக்குதவிசெய்தவர்களும் மேலான சிவபதவியடைந்து ஆனந்தத்தை அநுபவிப்பார்கள்—எ-று. (௪)

வித்தகமுனிவர சத்தியமிதிலொரு மெய்க்கதையுளதது கேள்
மைத்திரளவிடமென விப்புவியிடைவரு மற்றொருவிடமனையான்
சித்திரவதையி லளப்பிலவுயிர்பல செற்றறில்வருபொருளே
துய்த்துழலறிவிலி பற்றருளில்பெயர் துற்மெரிசனனவனே.

இ-ள். பக்தி ஞானவயிராக்கியத்திற்சிறந்த உத்தமனான சயிமினியே சிதம்பரதலவாசிகளாகிய பெரியோர்களுக்கு உதவிசெய்தவர்கள் மேன்மையாகிய சிவகதியைப்பெறுவார்களென்று நான் சொன்ன வாக்கியம் நிச்சயம் இங்ஙனம் ஓர் உண்மையாகிய சரித்திரம் உண்டு அவற்றைச்சொல்லுகின்றேன் கேளும் சமுத்திரத்திலுற்பவித்த கரியநிறம்போன்ற ஆலகாலவிடத்திற்கு மறுகமாகி புவியிற்பிறந்த விடம்போன்றவன் அநேகவித கபடவிசித்திரமாக மாணிடவர் முதற் ஜீவராசிகளை வதஞ்செய்து அபகரித்த திரவியங்களைச்சாப்பிட்டும் கிஞ்சித்தேனு மிரக்கமில்லாத மனத்தனாய் பெருமூடனாகிய துற்மெரிசனனென்னு மோர் துஷ்டனிருந்தான்—எ-று. (௫)

வனசரர்தங்குல னிடைவருவஞ்சகன் வடவனலுங்கதிரிற்
றினகரனும்பய முறமிகுசெந்தழல் சினவியவிந்தவனத்
தனவரதங்கொலை வழிபறிவன்கள வஃவயின்மகிழ்ந்துயர்வோன்
றனெனிகருங்கொடு வினைவடிவங்கொடு தலனிடைநந்தனையோன்.

இ-ள். வேடர்குலத்திற்றோன்றி வஞ்சமனத்தையுடையவனாய் வடவைத்தீயும் ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியனும் அஞ்சத்தக்கதாகத் தீக்கொண்டெரியும் விந்தாரணியத்தில் எப்போதுஞ் ஜீவவதைகளைச்செய்வதிலும் வருத்துப்போக்கா யிருக்கின்றவர்களைக்கொன்று அ

வர்களது சொத்துக்களை யபகரிப்பதிலும் ஆகிய கொலைத்தொழிலிலு ம் திருட்டுத்தொழிலிலும் வல்லமையாகச் சந்தோஷங்கொண்டு வள ருகின்றவன் இணையில்லாக் கொடுவினையே யோருருவங்கொண்டு பூம ண்டலத்திற் றிரிவதுபோலத் திரிந்துகொண்டிருந்தான்—எ-று. (சு)

இண்டைநெறிவந்திவ னெதிர்ப்பவருண்டுகொ லெனவிவனின்றனன்மு
குடையுமிகுந்திரை நரையுமுயங்கிய குனிவெரிநுந்தளரு [ன்
மூடையுமவிந்தலை சிகையுமவிந்திட ருறுமிகனென்றுலையு
நடையுமடைந்திடும் வயதினிறைந்தவ னடவைநடந்தனனால்.

இ-ள். அவ்வேடன் இம்மார்க்கத்தில் யாவரேனும் வரமாட்டார்க ளோவென்று தேடித்திரியும்வேளையில் அவன்முன் குடையைக்கையி ற்பிடித்துக்கொண்டு நரைத்தமயிர்களும் தளர்ந்ததேகமுங் கூன்வளர்ந் தமுதுகும் உடையவனும் நடப்பதற்குச்சக்தியற்று உடுத்திக்கொண் டிருக்குஞ் சோமனும்நழுவ குடுமியின்முடி நெகிழ்ந்தலைய நெட்டியி னற்செய்த பாவையைப்போல் காற்றுக்கசைந்து தளர்ந்தநடையினனு ய் வயதின்முதிர்ந்த ஓர் பிராமணன் அந்தக் காட்டுவழியிலே தள்ளாடி க்கொண்டுவந்தான்—எ-று. (எ)

வட்டையெதிர்ந் திருத்திகவந்தனன் மட்டிலகங்கதுவக்
கட்டழல்சிந்த வெருட்டுகொடுங்கர கட்கமிலங்கியெழத்
தொட்டகரங்கது வக்கதுவந்தன சொற்கொடெதிர்ந்துடனே
வெட்டுவனென்றெதிர் கிட்டினன்வெந்திறன் மிக்ககொடுஞ்சவரன்.

இ-ள். மார்க்கத்திலெதிர்ப்பட்ட வக்கிழப்பிராமணன் பெருநடு க்கங்கொள்ளத் தக்கதாகக் கொடியபார்வையினற் றீப்பறக்க விழித்து ப்பார்த்து உருவியகத்தியைக் கையிற்பிடித்துப் பளபளவென்று பிர காசிக்கும்படியாயசைத்து மிகுந்த கோபாக்கினியுள்ள இரக்கமில்லா த கொடிய வசனங்களைச்சொல்லி இவ்வாளினல் வெட்டுகிறேனென்று சமீபத்தில்வந்தான் வெற்றியின்மிகுத்த கொடும்பாவியாகிய துற்றெரி சனன்—எ-று. (அ)

அந்தணனிங்கிவன் வந்ததுகண்டன னஞ்சினனிந்தவனம்
வந்தனனந்தக னந்தமதந்தமும் வந்ததுவந்ததென
நொந்திருகண்புனல் சிந்திடவெங்கடு துங்கினனென்றிடவே
சிந்தவுடம்பு நடுங்கிவிழுந்துயர் சிந்தைகலங்கினனால்.

இ-ள். பிராமணன் வேடன்வருவதைப்பார்த்துப் பயந்து இவ்வ னத்தில் யமன்வந்தான் நமக்கும்முடிவுகாலம்நேரிட்டதென்று மனநொ ந்து இரண்டுகண்களிலும் கண்ணீர்சொரிய வெவ்வியவிடத்தையுண் ந்து இரண்டுகண்களிலும் கண்ணீர்சொரிய வெவ்வியவிடத்தையுண் டவன்போல் வியர்வைசிந்த உடலம்நடுக்குற்று மண்மிசைவீழ்ந்து உ யிர்நிலைதடுமாறிச் சித்தங்கலங்கினன்—எ-று. (கூ)

தேவர்கடேவ விமாசலமேல்வரு தேனொருபாலுடையாய்
மூவருமாய்முத லாய்முடிவாய்முடி யாமுதலாமுதல்வா
காவுதியோவென வாய்வெருவாவிறு காலமுமீதுகொலோ
வாவவெனுவுனா யாவுலையாவெழு மாகுலமூழ்கினனால்.

இ-ள். தேவர்களுக்கெல்லாந் தேவனே இமாசலவரையிற்பிறந்த தேனாகிய பார்வதிதேவியை வாமபாகத்திலணிந்தவனே அரியயனுருத்திரசொரூபங்களாகியும் ஆதிகாரணனாகியும் வேதங்களின்முடிவான் பொருளாகியும் ஒருகாலத்தினும் அழிவில்லாதமுதல்வனே என்னைக் காத்து இரட்சித்தருளுவையோவென்று வாய்குழறிக்கொண்டு முடிவுகால மிஃதோவென்றும் ஆஆவென்று வாய்திறந்து அதிகபயத்தினால் மகா துயரக்கடலில்மூழ்கினான்—எ-று. (கo)

ஆருமிலேனினி வேடர்குலாதிப வாவினையீதருவா
யோர்வறவாள்கொடு மோதுதல்காதுத லோகொடிதேகொடிதாற்
பாரிதுகாசிது தூர்சிவையேயொரு பாரமிலேனருளக்
கூரிவைகொடு போதமியேனையோர் கோளிழையாதொழிவாய்.

இ-ள். ஓ வேடர்குலத்தரசனே வேறே யொருதுணையுமில்லாத வனுதலான் என்பிராணனை நீயெனக்குத் தானமாகத்தருவாய் அன்றியும் பிரமஹத்தி மகாபாதகம்வருமென்று நிதானியாமல் நினது கரத்திலொளிரும் கத்தியினால்வெட்டுதல் கோபித்தல்முதலிய குற்றங்களாகிய வருத்தஞ் செய்யவேண்டாம் என்னிடத்திலிருக்கு மிக்காசும் சோமன் முதலியவைகளைக் கைக்கொள்ளும் வேறே யாது மொளிக்கவில்லை நான் எளியவன் என்னிடத்திற் கருணைவைத்து யாதுஞ்செய்யாமல் விட்டுப்போவாயென்று பிராமணன் பிரலாபித்துச் சொல்லுவதைக்கேட்டான் துற்மெரிசுனன்—எ-று. (கக)

பழியிதுநன்றல வருளருளென்றிரு பதமிசைசென்றவிழா
விழிபுனல்சிந்திட மொழிகளடர்ந்திட வெயர்வுமிகுந்திடநொந்
தழிதருநெஞ்சமொ டுலைதருமந்தண னயர்வதுகண்டுவிடா
திழிபுபெறுங்கொலை வனசரர்தம்பதி யிடர்கள்புரிந்திலனால்.

இ-ள். பிரமஹத்தி தோஷஞ்செய்கின்றது உனக்கு நன்மையல்ல என்பேரில் தயவுவையென்றுசொல்லி வேடன்காலில்விழுந்து கண்ணீர்சோரவிடுத்து வாய்குழறி தேகமெல்லாம்வியர்த்து மிகுதியுமனநொந்துருகி அலைந்துகொண்டுதிரியும் பிராமணன் துயரத்தைப்பார்த்துக்கொல்லு மெண்ணத்தைவிடுத்து வேறே குற்றங்களுஞ்செய்யாமல் வேடுவர்க்கரசனாகிய துற்மெரிசுனன் மன மிரக்கங்கொண்டிருந்தான்—எ-று. (கஉ)

முன்னரியற்றிய நன்னர்வினைத்தொகை முன்னரடுத்திடலுந்
தன்னியல்பற்றருள் மன்னிவனச்சரர் தம்மரபிற்கொடியோ
னுன்னைவருத்தில னுன்னைமுடித்திட வுன்னிலனச்சமொழிந்
தின்னறவிர்த்திட நின்னதுகைப்பொரு ளென்வயினுய்த்தியெனு.

இ-ள். முற்சனனத்திற்செய்த நன்மையானபுண்ணியங்கள் இச்சனனத்திலவந் துதவியதுபோற் குற்றமிகுந்த வேடர்களினுங் கொடிய துற்செறரிசனன் கருணைகூர்ந்து பரதவித்துக்கொண்டிருக்கும் பிராமணனைப்பார்த்து யான் உன்னைக்கொல்லவுமில்லை வேறே துன்பப்படுத்தவுமில்லை விட்டுவிடுகின்றேன் நீ பயப்படாமல் உன் வசத்திலிருக்கிறபொருளை யென்முன்னர் வைத்து விடென்றுசொன்னான்—எ-று.

வேடனுரைத்தசொ லாரமுதத்துயிர் வீடுதலற்றுடனே
யாடைமுதற்பொருள் யாவையுமற்றவ னிசைதணித்தருள்வான்
கோடியெனப்பரி வோடுகொடுத்தொரு கோவணமுற்புனையா
நாடுமகிழ்ச்சியி னனவனுக்கெதிர் நாகுழறிப்புகல்வான்.

இ-ள். வேடுவனாகிய துற்செறரிசனன்சொல்லியதை தேவாமிர்தபானம் பண்ணியதுபோற் செவியிற்கேட்டவுடனே தேக நடுக்கந்தீர்ந்து பிராமணன் உடுத்திக்கொண்டிருக்கும் சோமன்முதலிய பொருளெல்லாம் முன்னே வைத்துக் கட்டினகோவணத்துடன் வேடுவனெதிர்நின்று நானோ தரித்திரன் உனது இச்சையைத்தணிக்க வென்னிடத்தில் இதையன்றி வேறே யாதுமில்லை என்றுற்கொடுக்கப்பட்டவையைச் சந்தோஷமா யெடுத்துக்கொள்ளென்று விருப்பத்துடன் நாவுகுழறும்படியாய்ப் பிராமணன் உபசாரவார்த்தையாகச்சொன்னான்—எ-று. ()

மாதிரமுற்றிய பூதலனிற்றவ வாழ்வுபெறத்திரிவே
னுதவன்விட்டொளிர் காய்கதிர்பட்டென தாகமிளைத்துலவா
வேதனைமிக்குழ லாவகைவெற்றிகொள் வேடர்குலத்தலைவா
காதலணிக்குடை யீதியெனப்பல காலும்வழுத்தினனல்.

இ-ள். எண்டிசையுஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திலுள்ள புண்ணியதலங்களைச் சேவைசெய்துகொண்டுவரும் நியமமுடைய பிராமணன் சூரியகிரணத்தின் வெப்பத்தினற் றேகமெலிந்து பூமியை வலமாகச் சஞ்சரித்துக்கொண்டுவரும் யான் மிகுதியும் வாதனைப்படாமல் ஆசையுடனே நிழலுக்குப் பிடித்துக்கொண்டுதிரியும் இக்கொடையை எனக்குநீ தானமாகக்கொடுவென்று வெற்றிப்பிரதாபம்பொருந்திய வனசரர் குலநாயகனேயென்று பூஜிதமாக அநேகந்தரம் மறையவன்றுதித்தான்—எ-று. (௪௫)

வேதியனின்றுரை யாடிவணங்கிட வேடர்கடந்தலைவ
னுதபமுப்பெரி தோர்துணைகண்டில மாகமெலிந்தடையும்

பேதுறவருந்திய பூசுரனென்றருள் பேணியருங்குடைதன்
போதநெகிழ்ந்துத வாநகைதந்திடர் போலவகன்றனனால்.

இ-ள். பிராமணன்நின்று உபசாரவார்த்தைகள்சொல்லிப் பணிந்தபோது வேடுவர்கோனான துற்பரிசனன் மனமிரங்கி வெய்யில் கொடிதாகவிருப்பதால் இப் பிராமணனுக்கு வேறேதுணையுமில்லை தேகமெல்லாந்தளர்ந்து மெலிந்திருக்கின்றது இத் தீட்சண்ணியம்பொருதென்றெண்ணியும் ஏழைப்பிராமணனென்றும் பூததயவுகொண்டு குடையைப்பெற்றுக்கொள்ளாமல் அவ் வந்தணனைப்போகச்சொல்லி விலகிப்போனான்—எ-று. (கசு)

போனவரும்பொருள் மீளவும்வந்தது போலநினைந்துலையும்
தீனரகம்பயில் வோர்களிகந்துயர் தேவர்பதம்புகுவா
ஞனசிறந்தவி மானமணைந்தன ராமெனநெஞ்சமகிழ்ந்
தூனமிலந்தணன் வாரிநெடும்புவி யூடுதிரிந்தனனால்.

இ-ள். காணாமற்போன அரும்பொருளைக் கண்டெடுத்தவன்போலவும் நினைந்து மஹாரௌரவாதிநரகங்களின்மூழ்கி அவதிப்படுகின்றவர்களுக்குத் தெய்வாதீனமாய் விண்ணுலகிலிருந்து தெய்வகன்னிகையர்களாடல்பாடலுடன் விமானத்திலேறிப்போகின்றவர்களைப்போலவுங் குற்றமற்ற வைதிகப்பிராமணன் மனதில் மகிழ்வுகொண்டு கடல்சூழ்ந்த விசாலமான புவனத்திற் றீர்த்தயாத்திரைசெய்தான்—எ-று. (கஎ)

அள்ளல்வயங்கிய வெள்ளநெடுங்கட லல்கியவம்புவிமே
லெள்ளன்மிகுந்துயர் வெல்லவுடன்றிரி யெவ்வமிலந்தணனுங்
கள்ளருமிந்திய வல்வினைவென்றருள் சைவநெடுந்தவர்தம்
முள்ளமிலங்கிய தில்லைவனந்தனை யொல்லையடைந்தனனால்.

இ-ள். சேறுநிரம்பிய நதிகளின்பெருக்கெல்லாம் வந்துசேருஞ் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திலே நிந்தனைக்குரிய துயர்களைமாற்றும்பொருட்டுப் புண்ணியநதிகளிலும் அத்தலங்களிலும் தீர்த்தங்களிலும் மூழ்கிச் சிவஸ்தலங்களைச்சேவித்துக்கொண்டு பிராமணர்களுள் உத்தமன் நீத்தற்கரிய பஞ்சேந்திரியங்களையும் இவினையையும்வென்ற சிவபக்தர்களான சிவயோகிகளது இதயாரவிந்தங்களிற் பிரகாசிக்குஞ் சிதம்பரதலத்தெல்லைக்குட் சீக்கிரமாய்ச்சேர்ந்தான்—எ-று. ()

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தவேலையின் முன்னரோவயங்குகண்டிகைசேர்
சந்தமாலைய னீற்றணிதழைத்தொளிர்மெய்ய
னிந்திரியங்களை வென்றவனிறைவனுக்கன்பு
தந்தசிந்தையன் சைவநற்றவயோகியொருவன்.

இ-ள். சிதம்பரதலத் தெல்லைக்குள்ளாக விருத்தைப்பிராமணன் வருகிறபோது அவனுக்குமுன்னர் உருத்திராட்ச மாலிகாபரணமும் விபூதியின் பிரகாசத்தினால்விளங்குந் தேகமும் ஐம்புலாதிகளைச் சிவ சம்பந்தமாகச் செலுத்தியும் பரமசிவபக்திநிறைந்த மனமும் சிவபக்த சிரோமணியான சைவதபோதனன் ஒருவன்வந்தான்—எ-று. (௧௯)

சேயதேயத்தும் வருபவன்செங்கதிர்க்கடவுள்
காயநொந்துதி காயமும்பசியுமேற் கதுவப்
போயசெவ்விகொ ளானனம்புலர்ச்சிகூர்நெஞ்ச
மாயநன்னிழ றேடிவெவ்வேனிற்கொண்டணைந்தான்.

இ-ள். தூரதேசத்திலிருந்து அச் சிவபக்தன் வருகின்றபோது செஞ்சுடர்க்கிரணனாகிய சூரியனதுவெப்பத்தால் தேகம்வியர்த்து வருத்தமுற்று மிகுதியுந் தாகமும்பசியு மேற்கொள்ள முகம்வாடி நெஞ்சமும் நாவும் வறட்சிகொண்டு எங்கு நிழல் கிடைக்குமோவென்று தேடிக்கொண்டு கோடைகாலவெப்பத்தினாற் றுன்புற்று வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (உ0)

திருநகர்க்கெலாந் தலைமையாந்தில்லையெல்லையினில்
வருதபோதனன் வருத்தமுன்கண்டருமறையோன்
கருதிவந்தெதிர் வணங்கினன்கானவன்கொடுத்த
விருமைவன்குடை யெடுத்தவனிழல்பெறவிட்டான்.

இ-ள். அழகிய தலங்களுக்கெல்லா முதன்மையாகிய சிதம்பரதலத் தெல்லைக்குள்ளாகவருஞ் சிவபக்தியையுடைய தபோதனன் வெய்யிலினால் இளைப்புற்று வருகின்றதைப்பார்த் துளர்ந்து பிராமணன் முன்சென்று பணிந்து வேடுவனாற்கொடுக்கப்பட்ட தனது விருப்பமாகியகுடையை அச் சிவபக்தனுக்குப் பிடித்துக்கொள்ளக்கொடுத்தான்—எ-று. (உ௧)

வேதவேதிய னிட்டகைக்குடைநிழல்விளங்க
மாதவம்பெரி யோன்மனமகிழ்ந்துசென்றுளியாய்ப்
பாதகங்கெட மூழ்கினர்மகேசர்தம் பதஞ்சேர்
சீதசீகரம் பயில்சிவகங்கையைச்சேர்ந்தான்.

இ-ள். நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்த அந்தணன்கொடுத்த குடையைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு வெய்யலினால் உற்ற வருத்தம்நீங்கி அத் தபோதனன் மனமகிட்சிகொண்டு சிவாலயத்துட்சென்று மூழ்கினவர்களது தொலையாக்கன்மங்களைப்போக்கி சிவபதவியைக்கொடுக்குங் குளிர்ச்சிபொருந்திய திவலைகள்தெறிக்கு மலைகளையுடைய சிவகங்கையைச்சேர்ந்தான்—எ-று. (உஉ)

சிறிதுநாட்செல வனசரன்முடிந்துதில்லையினி
லறிவினாலுயர் மாதவத்தந்தணன்றன்பாற்
பெறுமருங்குடை நிழற்றியநல்வினைப்பெருக்கா
லுறுமருந்துய ரறச்சிவபதத்துட னுற்றான்.

இ-ள். சிறிதுகாலஞ்சென்றபின்பு பிராமணன் கையிலிருக்கின்ற குடையைப்பிடுங்கிக்கொண்டு மறுபடியுங்கொடுத்த அவ்வேடனுக்கு முடிவுகாலநேரிட் டிறந்தவுடனே சிவபதவியைச்சேர்ந்தான் எப்புண்ணியத்தா லப்பதகனுக்கு முத்திகிடைத்ததனவென்றால் முன்னந்த வேடன்கொடுத்தகுடையைப் பிராமணன் சிதம்பரதலத்தில் அரியதவோதனனுக்கு நல்கினமையால் அப்புண்ணியபலனானது வேடனுஞ்செய்யப்பட்ட கொடியபாதகங்களெல்லாமகன்று சிவகதியடைந்தான்—எ-று.

பொன்னின்வார்சடைப் புனிதனேபொருளெனக்கருதித்
தன்னிலாநெறி யறிவுடைச்சயிமினிமுனிவ
வன்னவேடுவன் சிவபதத்தானென வறைந்த
வின்னவாசக முண்மையாமுண்மையாமென்று.

இ-ள். தங்கக்கம்பியைப்போல் நீண்ட சடாமகுடத்தினையுடைய பரமசிவனே வேதாகமங்களின் முடிவில்விளங்கும் பொருளென்று மனதி லுறுதிகொண்டு தன்னையுந் தலைவனையுமறிந்த நன்மார்க்கமுடைய சயிமினியே முற்சொன்னவேடன் சிவபதவியையடைந்து பரிசுத்தனானென்று யானுரைத்தமொழி நிச்சயம்நிச்சயமென்று வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (௨௪)

சவரர்கோமகன் முன்கொடுஞ்சலதியேயனைய
வுவமையொன்றறத் தீவினைபுரியுமாலுடையோன்
சிவனரும்புக ழறமொழிசெவித்துணைபுகாதோ
னவனியற்றிடர்ப் பாவங்களகலத்திலுளவோ.

இ-ள். வேடர்குலாதிபனால் முன்செய்த ஜீவஹத்தியாதியாகிய கொடியபாதகங்களையெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கில் சமுத்திரம்போல் இணையில்லாத மகாபாதகங்களைச்செய்ய மிகுதியுங் காதல்கொண்டவன் அன்றியும் சிவத்தின்மகிமைகளையும் வேதாகமங்களையும் காதினாலுங் கேட்டறியாதவன் அவனாற் செய்யப்பட்ட துன்பங்களும் பாதகங்களும் இப்புவனத்திலுண்டோ—எ-று. (௨௫)

கவர்ந்தநன்குடை மனமறியாதுகைகொடுப்ப
வுவந்தவந்தணன் றில்லையம்பதியினிலுவப்பாட
நிவந்தமாதவ னொருவற்குநிழற்றியபயனாற்
பவந்தவிர்ந்திட லவன்சிவபதத்தினையடைந்தான்.

இ-ள். தான் அபகரித்துக்கொண்டகுடையை மறுபடியும் பிராமணனுக்குக்கொடுத்தமையால் அவ்வேதியன் மனமகிழ்ச்சிகொண்டு சிதம்பரதலத்தில் மெய்ம்மையையுடைய சிவபக்தியுடனே தவத்தின்மிகுந்த பெரியோருக்கு நிழலைக்கொடுக்க உதவினமையால் அப்புண்ணியத்தினாலே வேடுவன் றனதுபாவங்களையெல்லாந் தொலைத்துக் கயிலாசபதவியைச்சேர்ந்தான்—எ-று. (உசு)

கோதுநீக்கிய வம்பலநினைந்திலன்குறித்தோ
ரோதுமாறுகேட் டுவந்திலனுரைத்திலனதனுன்
மாதுகண்களி கொண்டிடமன்றினின்றாடும்
போதுகண்டில னென்றுநீபுகலவேண்டாவால்.

இ-ள். சகல தீவினைகளையுந்தீர்க்கும் திருச்சிற்றம்பலத்தை மனதில்நினையாதவன் சிதம்பரதலமகிமையைப் பெரியோர்களால்சொல்லச் சந்தோஷமாகக் கேட்டுமறியாதவன் நாவினாலுஞ்சொல்லாதவன் ஆயினும் சிவகாமசவுந்தரி கண்களிக்கக் கனகசபையில் நடனஞ்செய்யும் விநோதத்தை ஒருகாலத்தினுந் தரிசனஞ் செய்யாதவனென்று நீ உன் வாக்கினாற்சொல்லவேண்டாம்—எ-று. (உஎ)

தந்தபேரருட் சிதம்பரத்தலவிசேடத்தா
லந்தமில்பத மன்னதுற்றெரிசனனடைந்தான்
சிந்தைசெய்வதும் புகழ்வதுஞ்சிரத்தினாலென்றும்
வந்திசெய்வது மந்நகரன்றிமற்றுளவோ.

இ-ள். தரிசனஞ்செய்தாலும் அத்தலத்திற் பிறப்பிறப்புற்றாலும் அவண் வசிப்பவர்களுக்கிடமானது துற்றெரிசனன்பிடுங்கிய குடையை மறுபடியுங்கொடுத்த புண்ணியவசத்தினால் எக்காலத்தினு மழிவில்லாத சிவபதவியைப்பெற்றான் ஆதலால் தியானஞ்செய்யத்தக்கதுந் துதிக்கத்தக்கதுஞ் சிரத்தினால் வணங்கத்தக்கதும் அச் சிதம்பரதலமேயல்லாமல் மற்றொருதலங்க ளிவ்வளவு மகிமையைப் பெற்றதில்லை—எ-று. (உஅ)

அறந்தயங்குமத் தலத்துமண்செங்கல்களவற்றாற்
சிறந்தவேதியர்க் கெழின்மனைசிவனுறுந்தேவையுந்
துறந்தநற்றவர்க் குறைமடந்தொடர்ந்தவன்பதனு
னிறம்பெறச்செய்து ளோர்பயனிகழ்த்துதற்கரிதால்.

இ-ள். தருமங்கள்விளங்கும் அந்தச் சிதம்பரதலத்தில் மண்ணினாலாயினுஞ் செங்கல்லினாலாயினும் சிறப்புடைய வைதிகபிராமணர்களுக்கு அழகுபெறவமைத்தவீடும் சிவனையன்றி மற்றதெய்வங்களைத் தொழாத ஏகலிங்க நிஷ்டாபரரான உத்தமதபோதனர்களுக்கு மடமு

ங்கட்டிவைத்து நிறைந்த பக்தியுடனே சகலவளப்பங்களையு மமைத்துக்கொடுப்பவர்களது புண்ணியத்தை அளவிட்டுச் சொல்லிமுடியாது—எ-று. (௨௯)

அப்பெரும்பயன் மாலயரறிவரோவறியா
ரொப்பிகந்தருள் பரம்பரனுமைகரிவதனன்
செப்புறுந்திறல் வேளிவரறிவரோதெரியா
தெப்பயன்களு மிதுதனக்கேயுமோவேயா.

இ-ள். அப் பெருமைபொருந்திய புண்ணியத்தின்மகிமையைக் கமலக்கண்ணனாகிய விஷ்ணுவும்; கமலாசனனாகிய பிரமனும், அறிவரோ அறியமாட்டார்கள் அன்றியும் இணையில்லாத வநுக்ரகஞ்செய்யும் பரமசிவன் பார்வதிதேவி ஆனைமுகவிநாயகன் சொல்லுதற்கரிய வேலைத்தாங்கிய அறுமுகக்கடவுளும் அறிவார்களோ அறியமாட்டார்களாதலால் எத்தவங்களும் எவ்விததானங்களும் அத்தலத்திலே மனைமடங்கட்டிக்கொடுக்கும் புண்ணியத்துக்குச் சமானமாகாது—எ-று. ()

சூலபாணிபா லன்புடைச்சுருதியோர்தமக்கும்
ஞாலமாயையை நீக்கியநற்றவர்தமக்குங்
கோலமாமனை மடமன்புகூடலரோனுஞ்
சாலுமத்தலத் தமைத்தவர்பெறும்பயன்சாற்றில்.

இ-ள். சூலாயுதத்தையுடைய பரமசிவன்மீது மிகுந்த பக்தியையுடைய வேதபிராமணருக்கு அழகிய வீடுகளையும் பூமண்டலத்தின்கண் மாயையின்சம்பந்தமான தேகாதி பிரபஞ்சமனைத்தும் பொய்யென்றுணர்ந்து நன்மைபெறுஞ் சிவனடியார்களுக்கு மடங்களையும் பக்தியுடனேயாகிலும் பக்தியில்லாமலாயினுங் கட்டிக்கொடுத்தவர்கள்பெறும்பலனைச் சொல்லின்முடியுமோ—எ-று. (௩௧)

மனைமடத்திடை யெல்லையுண்மணறுகளொன்றுக்
கனையசெய்தவர் சிவபதத்தாயிரங்கற்ப
முனைவர்போற்றிட வீற்றிறிருப்பரிம்முறையே
யினையநற்பய னேற்றுவவிசைக்குமாறென்னே.

இ-ள். அன்னவர்க்களித்த மனைகள் மடங்கள் இவைகளுக்குள்ளாக இருக்கும் மணற்கள் தூளிகள் ஒவ்வொன்றுக்கு ஓராயிரங் கற்பகாலங்கணக்காகத் தருமங்களைச்செய்தவர்களைத் தபோதனர்கள் துதிக்கத்தக்கதாக வெண்ணியவெண்ணம்போற் கயிலாசத்தி லெழுந்தருளியிருப்பார்கள் இவ்வகைப்பட்ட மகாநன்மையான பலனை எடுத்துச் சொல்லுகின்றசமர்த்துண்டானவனெவனோதெரியவராது—எ-று. ()

தேனலம்புதார்ச் செஞ்சடைத்தேவர்தேவுறைந்த
ஞானமாளில மாகியசிதம்பரநகர்க்க

ஞானவன்பினு மன்பிலாதாயினுமன்ன
தானமுய்ப்பவர் சிதம்பரஞ்சார்தல்சத்தியமால்.

இ-ள். தேனவிழுங் கொன்றைமாலையைச்சூடிச் சிவந்த சடாமகுடத்தினையுடைய தேவதேவனுன மகாதேவன் வாசமாய் நடனம்புரிந்துகொண்டிருக்கும் ஞானகாசரூபமான சிதம்பரதலத்தில் இகபரத்துக்கேதுவான பக்தியுடனுயினும் பக்தியில்லாமலாயினும் முற்கூறிய பிராமணர்களுக்கு வீடும் சிவனடியார்களுக்கு மடமுங் கட்டிக்கொடுக்கின்றவர்கள் சிவபதவியையடைவது நிச்சயம் இதுசத்தியம்—எ-று.

அங்கிதங்கிய செங்கையோனடியிணைமலர்மேற்
பொங்குமன்புடைத் தவநெறிப்பூசுரனெருவன்
றுங்கமானிலத் திருநகர்த்தூயதீர்த்தங்க
ளெங்குநாடியு மிறைஞ்சியும்படிந்துமின்புறுவோன்.

இ-ள். அழல்வாசமாயிருக்குஞ் சிவந்தகரங்களையுடைய சிவபெருமானது பாதாரவிந்தங்களிலே பக்திவளருந் தவநிலையையுடைய ஓர் பிராமணன் உத்தமபூமியிலேயிருக்குஞ் சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தும் பணிந்தும் புண்ணிய தீர்த்தங்களின்மூழ்கியும் ஆனந்தமுற்றவன்—எ-று. (ருச

வேதநாயகன் வெளியினின்றுடுமந்நகர்க்கட்
காதல்கூரவந் தடுத்தனன்கனகமாமறுகிற்
பாதைவந்ததோ ரிளைப்பினுற்பளிங்கினுலிழைத்த
சோதிவேதிகை யணைந்துதன்வசமறத்துயின்றான்.

இ-ள். வேதங்களுக்கிறைவனுகிய பரசிவன் ஞானகாசமான சபையிலே நடனம்புரியுஞ் சிதம்பரதலத்தில் பக்திவிருப்பத்தோடு சேர்ந்து தங்கமயமான மாடமாளிகைகள் நெருங்கியவீதியில் வழிநடந்து வந்த வருத்தந்தீரப் பிரகாசம்பொருந்திய பளிங்குக்கற்களினுலமைத்த ஓர் திண்ணையிற்படுத்துக்கொள்ள அக்கல்லில் குளிர்ச்சிதங்கியிருப்பதாற் பூசுரன் றன்னைமறந்து நித்திரைசெய்தான்—எ-று. (ருடு)

தோகைமாமயி னடமிடுஞ்சுடர்மனையொன்றிற்
காகமொன்றுசென் றன்னத்தைக்கவர்ந்துடன்விரைந்து
போகுமெல்லையின் மிகுந்துயிற்பூசுரனுவிற்
பாகமுற்றுமோ ரோதனப்பருக்கைவீழ்ந்ததுவால்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுவதைக்கண்டு தோகையைவிரித்து மயிலினங்கள் நடனம் புரிந்துகொண்டிருக்கும் பிரகாசம்பொருந்திய ஓர் வீட்டில் ஒரு காக்கையானதுபுகுந்து அங்குற்ற அன்னத்தை வாயிற்கவர்ந்துகொண்டு விரைவுட னெழும்பிவருகையில் அதிகநித்திரையினு

ல் வாயைத்திறந்துகொண்டு துயிலும் பூசுரனது நாவில் நனியாகத்தோ
டுங்கூடிய வச்சாதத்தில் ஓர் பருக்கைவீழ்ந்தது—எ-று. (௩௬)

அன்னம்வீழ்தலு மருந்துயில்வசத்தினாலறியான்
மின்னுநூனெறி வேதியன்விழுங்கினனம்ம
வென்னசொல்லுகோ மீதறியாதுசெய்காகம்
பன்னுமிப்பய னாற்சிவபதமடைந்ததுவால்.

இ-ள். அவ்வகையாய்விழுந்த அன்னத்தை மிகுதியும் நித்திரையினாலறியாமல் பிரகாசம்பொருந்திய நான்மறையாவுமுணர்ந்த வத்தபோதனனாகிய வேதியன் விழுங்கினமையால் யாம் என்சொல்லப்போகின்றோம் இவை இன்னதென்றறியாத காகமானது இப் புண்ணியபலத்தினால் துதிக்கத்தக்க சிவபதவியைச்சேர்ந்தது இந்த ஆச்சரியத்தை என்னென்றுசொல்லுவோம்—எ-று. (௩௭)

முடிவிலாமறை முதல்வனையுணர்ந்துகொண்டவனுக்
கடிமையெய்திய தவத்தினர்க்கறுசுவையடிசிற்
படியில்வாசநீர் மகிழ்ச்சியாற்பரிவினனயந்தோர்
நெடியநற்பய னறிவனோவறிகிலானிமலன்.

இ-ள். முடிவில்லாத வேதமுதல்வனாகிய பரமசிவத்தினது மகிமையையுணர்ந்தவர்களுக்கு அடிமைத்தொழில்செய்யுந் தவப்பலனைப்பெற்றவர்கள் மகிழும்படியாய் அறுசுவைபதார்த்தங்களுடனே அன்னமும் அளவில்லாத பரிமளத்தைக்கொடுக்குங் குளிர்ச்சிபொருந்திய நீரும் மனமகிழ்வோடு அளித்தவர்கள் அடையும் பெரிதாகிய புண்ணியங்களைப் பரமசிவனும் அறியத்தக்கவனோ அறியமாட்டான்—எ-று.

ஆயிரம்பெயர்க் கறுசுவையடிசிலங்களித்த
மேயசெல்வர்தம் பயனிலுமிடியுடைபொருத்த
னேயவாரொரு பிடியவிழ்தரும்பயனெய்தும்
தூயதெப்பதி யினுமுளதிதுவென்பர்தூயோர்.

இ-ள். எத்தலங்களிலாயினும் ஆயிரம்பெரியோர்களுக்கு அறுசுவைபதார்த்த வகைகளோடும் அன்னமளித்தநிறைந்த செல்வத்தினையுடைய ஒருவன் அடைந்தபலனிலும் ஓர்தரித்திரன் பத்தியுடனேயொருகவள மன்னங்கொடுத்தலே உத்தமம் இஃது எத்தலத்தினும் உண்டென்று சொல்லுவார்கள் பரிசுத்தர்கள்—எ-று. (௩௯)

ஞானமங்குநின் முடியதில்லைமாநகர்க்க
ணானசெல்வனோர் பிடியவிழளித்தற்குமம்மைத்
தானமீதொரு பிடியனெல்லனிலபலதான
மூனமொன்றறக் கொடுத்தலங்கொக்குமோவொவ்வா.

இ-ள். சிவஞானவருள்பொழியும் ஏகநாயகனுன அம்பலவாணமூர்த்தி ஆனந்தநடனம்புரியுந் தில்லைமாநகரத்தில் அதிக அயிஸ்வரியமுடையவன் ஒருகவள வன்னங் கொடுத்தபலனுக்கு வேறெரு தலங்களில் ஓர்தரித்திரன் தேகத்தைவருத்தி நியமத்தோடுஞ் சம்பாதித்த பொருளைக்கொண்டு எண்ணில்லாத மகாதானங்கள் குறைவில்லாமற் கொடுத்த புண்ணியஞ் சமனுமோ—எ-று. (௬௦)

மாடைவெள்ளிகன் னிகைநிலமரங்கரிபரிதே
ராடைபெள்ளுநெல் லகம்பசுக்குடைசெருப்பாதி
யோடைசூழ்புலி யூரிடத்தூத்தமர்கருதும்
வேடையந்தணர்க் குதவினேர்வியன்சிவபதத்தோர்.

இ-ள். தாமரை, நீலோற்பலஞ், செங்கழுநீர்விளங்கும் ஓடைகள்சூழ்ந்த சிதம்பரதலத்திலே புண்ணியசொரூபரான தபோதனர்களுக்கும், வைதிகப்பிராமணர்களுக்கும், அவர்கள் விரும்பியபோது பொன்-வெள்ளி-கன்னிகை-பூமி-தோட்டம்-யானை-குதிரை-இரதம்-வஸ்திரம்-எள்-நெல்-வீடு-பசு-குடை-பாதரட்சை இவைமுதலிய தானங்களை விருப்பத்துடனேகொடுத்தவர்கள் பிரகாசம்பொருந்திய சிவபதவியைச்சார்வார்கள்—எ-று. (௬௧)

புவியளித்தலும் போனகமீதலுங்கரத்து
நவியினேற்கெழு மகிழ்ச்சியானற்றலந்தன்னிற்
கவினிலங்கநல் லடிசிலைக்கண்ணுதற்கருத்தி
யவியுமிந்தியர்க் களிப்பவரவர்சிவமாவார்.

இ-ள். பூதானம்-அன்னதானமுதலியவைகளைச் செய்வதிலுங் கரத்திற் கண்டகோடாலியைப்பிடித்திருக்கும் பரமசிவன்மகிழ்வெய்துஞ் சிதம்பரதலத்தில் அழகுநிறைந்த செஞ்சாலியன்னத்தை நெற்றிக்கண்ணையுடைய சபாபதியைத் தியானஞ்செய்து ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்களின்வழியில் மனதைச்செலுத்தாமல் சிவசம்பந்தமாகச் சித்தத்தைச்செலுத்துஞ் சிவனடியார்களுக்குக்கொடுக்கும் புண்ணியசாலிகள் சிவசொரூபமாவார்கள்—எ-று. (௬௨)

தண்டுகுண்டிகை யாடைநீர்சந்தனமலர்கள்
கண்டிகைத்தொடை குடைசெருப்பரைக்குநாண்கலைத்தோல்
விண்டலத்துமா றறந்தருண்மெய்த்தவர்க்கன்பு
கொண்டிவற்றினென் றருள்பயன்சிவபதங்கொடுக்கும்.

இ-ள். பரமசிவனனுக்கிரகம்பெற்ற மெய்மையான தபோதனர்களுக்கு தண்டு-கமண்டலம்-வஸ்திரம்-உதகம்-கந்தபுட்பங்கள், உருத்திராக்கமாலைகள், குடைகள், பாதரட்சைகள், அரைநாண்கள், மான்

ஞேல்கள் இவை முதலியனவைகளிலொன்றேனும் பக்தியுடனே கொடுப்பார்களாயின் இவற்றில் ஒருதானத்தின்பயன் சிவபதவியைத்தரும்—எ-று. (௬௪)

மோதகங்களும் பூவமுமுதலியசுவைப்பா
லோதனத்துடன் விரும்பியவுண்டியுந்தந்தக்
கோதுநீக்கிட மன்னுமுக்கொம்பொடுமென்னு
மீதன்மேயினர் சிவபதமெய்திவீற்றிருப்பார்.

இ-ள். சிவனடியார்களுக்கு மோதகங்களையும், பணியாரவகைகளையும், அறுசுவைபதார்த்தங்களையும், ருசிகரம்பொருந்திய பசுவின் பால்-நெய்-தயிர்களுடனே அவர் களிப்படையும்படியாய் சாப்பாடு கொடுத்தவர்களும், கும்பமற்ற கன்னிகாதானம், பூமிதான முதலியவைகளையும், மனவிருப்பத்துடன்கொடுக்கும் புண்ணியவான்களும், மகா வைபவத்துடன் கயிலாசத்திலெழுந்தருளியிருப்பார்கள்—எ-று.

சரதமல்கிய புனிதனீற்றருளுடைச்சைவ
விரதமெய்த்தவர்க் கன்பினு னுதவியமேலோர்
பிரமகத்தியே முதலியவினையெலாம்பெயர்ந்து
சுரர்பணிந்திடு முத்திதன்குறலாருவரால்.

இ-ள். சரதமென்னு மேகங்கள்பொழியுஞ் சுத்தஜலத்தை இரக்கத்துடன் சிவசம்பந்தமான சிவார்ச்சனைகள்செய்யும் சிவனடியார்களுக்கும், பூசைமுதலிய விரதங்களுள்ள மெய்ம்மையான தபோதனர்களுக்கும் பக்தியுடனுதவி மேன்மைபெற்றவர்கள் முன்பின் பிரமஹத்தியாதி மகாபாதகங்கள் செய்திருந்தாலும் அப்பாதகங்களெல்லாந் தீர்ந்து பரிசுத்தராய் தேவர்கள் தொழத்தக்க மோக்ஷவீடடைவார்கள்—எ-று. (௬௫)

சைவநூன்முறை யெழுதினர்தக்கவாதிரைநாட்
டெய்வநாயகர்க் கன்புசெய்தெய்வமாதவர்தங்
கைவழங்கினர் கான்முடியிருவருங்காணு
மெய்யர்வான்சிவ பூரணமேவனிச்சயமால்.

இ-ள். சிவசம்பந்தமான சாஸ்திரங்களையும், புராணங்களையும், எல்லாநாள்களிலும், உத்தமமான திருவாதிரைநட்சத்திரத்தில் எழுதினவர்களும், அம்பலவாணமூர்த்தியினுடைய பாதாரவிந்தங்களுக்குப் பக்திசெய்யுஞ் சிவயோகிகளுக்குக் கொடுத்தவர்களும், அரிபிரமாதிகளாலுங் காணுதற்கரிய ஞானரூபமான திருமேனியையுடைய பரமசிவனது பரிபூரணத்திற்கலந்து பேரின்பத்தைப்பெறுவர்கள் நிச்சயம்—எ-று. (௬௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அருளுருவன்சைவநூ லெழுதுமாறலேகமினி தளித்தனன்று
டருதலெழுத்தாணியெழு தினர்க்குநிதியுதவுதலுஞ் சனந்தான்பெய்த
திருமுறையங்கவைவைத்துக் கொடுத்தல்கலகந்தனக்குச் சேமத்தீதல்
பொருவருமிங்கிவற்றொன்று புரிபவர்கள்சிவபதத்துப் புகுவரன்றே.

இ-ள். கருணைவடிவாய் சிவசம்பந்தமான புராணசாத்திரங்கள் எழுதிக்கொள்ளும்படி ஏட்டுப்புத்தகங்களை விருப்பமாய்க்கொடுத்தவர்களுந் திருமுறைக்கு நன்மையானகயிறு திரித்துக்கொடுத்தவர்களும், அவற்றை எழுத எழுத்தாணிகொடுத்தவர்களும், எழுதுபவர்களுக்குப் பொருளுதவினவர்களும், அவைகளுக்கு மைக்காப்புச்சாத்தினவர்களும், புத்தகத்தைப் பதனமாகவைத்திருந்து கொடுத்தவர்களும், கலகங்களிலும், பத்திரப்படுத்திக் காப்பாற்றிக்கொடுத்தவர்களும், இவ்விணையிலாத் தருமங்களி லொன்றேனுஞ் செய்வார்களாயின் கயிலாசபதவியைச்சேர்ந்து சுகமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (௪௭)

சிவசிந்தைமறையவர்பாற் சிவலிங்கமாதானஞ் செலுத்தினோர்க
ளவமுந்துபரசிவத்தை நண்ணுவர்கள்சிவார்ச்சனையெந்நாளும்பேணு
தவமன்புபெறுமன்பர்க் கங்கதற்குவேண்டுவன தருக்காலீந்தோ [ந்
ரவரன்றேவிமையவரு மடைவரியசிவபதத்துக் கதிபராவார்.

இ-ள். சிவத்தியானமுள்ள வேதியர்களுக்குச் சிவலிங்கமகர்தானங்கொடுத்தவர்கள் குற்றமற்ற பரசிவ அயிக்கியம் பெறுவார்கள் சதாகாலஞ் சிவபூசைசெய்யும் விரதமும் பக்தியுமுடைய சிவனடியார்களுக்கு சிவபணிக்குவேண்டிய பண்டபதார்த்தங்கள் மனமகிழ்வோடுங்கொடுத்தவர்கள் தேவர்களுக்குங் கிடைப்பதற்கரிய சிவபதவிக்குரியராவர்—எ-று. (௪௮)

கருதியவர்பெறுமாறு துவாரகாசக்கிரமுந் தூயசெம்பொற்
குருமலியுந்திகழ்சாளக் கிராமமிவையன்பினாற்கொடுத்துளோர்கள்
மருவிரியுந்துழாயலங்கற் செந்திருமால்பதமணுகி வாழ்ந்துஞானத்
திருவளரும்பொருவரிய சிவலோகமடைவினிற்போய்ச் சேர்வரன்றே.

இ-ள். சிதம்பரதலவாசிகளாகிய வேதியர்கள் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாய் துவாரகாசக்கரத்தையும் மாற்றுயர்ந்த செம்பொன்னிறம்போன்ற மச்சங்கள் பிரகாசிக்குஞ் சாளக்கிராமங்களையும் விருப்பத்தோடுங் கொடுப்பவர்கள் வாசனைகமழுந் துளவமாலையணிந்து இலக்குமிதேவியை மார்பில்விளங்கச் செய்துகொண்டிருக்கும் நெடுமால் பதவியான வைகுந்தத்திலே போகபாக்கியங்களை அநுபவித்துக்கொண்டிருந்து பின்பு சிவானுக்கிரகம்பெற்று வரிசையாக நிகரில்லாத கயிலாசபதவியையும் பொருந்துவார்கள்—எ-று. (௪௯)

எம்பரமன் றனக்கன்பா மறையவர்க்குச் சிவரூபி யீய்ந்துளோர்க
ளம்பிகைதன் பதம்பெறுவ ரேதேனும்பரனடியார்க்கணுமட்டீய்ந்தோர்
கம்பரிசி லுரைக்குமதென் னதனிலொருபரமாணு நலத்துக்காவிச்
செம்பதுமன்கற்பத்தி லொருகற்பஞ்சிவபதத்திற் சிறந்துவாழ்வார்.

இ-ள். எமது கர்த்தாவாகிய சிவனிடத்தில் பக்தியுண்டாகி வைதிகப்பிராமணர்களுக்குச் சாளக்கிராமந்தியிலே பிறந்த சிவரூபமான சிவநாபத்தைக்கொடுத்தவர்கள் சிவகாமசவுந்தரியினுடைய பாதாரவிந்தம்பெறுவார்கள் சிவபக்தர்களுக் குதவியாகத்தக்க எப்பொருள்களாயினும் அணுவுளவேனுங் கொடுத்தவர்கள்பெறும் மகாபலனைச் சொல்லவேண்டுமாயின் அவர்களுக்குக்கொடுத்த பதார்த்தங்களில் ஒரு அணுவளவிற் பதினாறுபங்கி லோர்பங்காகிய பரமாணுவின்நன்மைக்குச் செந்தாமரையில் உற்பவித்த முதல்வனான பிரமனது கற்பகாலங்களில் ஒரு கற்பகாலவரையில் கயிலாசத்திலே போகபாக்கியங்களையநுபவித்துக்கொண்டு பிரகாசிப்பார்கள்—எ-று. (௫௰)

பொங்கியவன்பிலரேனு முளரேனும்புண்ணியகன் மங்கட்கேற்ற
வங்கமுளதேனுமில தேனுமியற்றுவராகி லந்தக்கன்மந்
தங்குறையிகந்துநிறை பூரணமாமவைமற்றைத் தலத்துண்டாகா
துங்கமலிதவமுனிவ வெத்தலமுமிதற்கொவ்வா சொல்லுங்காலே.

இ-ள். பெருகிய அன்பில்லாதவராயினும், அன்புடையவராயினும், கருமஞ்செய்வதற்குத் தக்க இலட்சணம்பொருந்தியிருந்தாலும், தன்னால் இயன்றமாத்திரம் புண்ணியங்களைச்செய்தால் அவை குறைவில்லாமல் பரிபூரணமாகநிறைவேறும் இம்மகிமையைப்போல் வேறொருதலங்களிலேயும், பூரணமாகநிறைவேறாது ஆதலால் உயர்தவத்தின் மிகுந்த சயிமினியே சொல்லுமிடத்து எத்தலங்களையு மிதற்கிணையாகச் சொல்லப்படாது—எ-று. (௫௧)

மன்றொளிரத்தலந்தன்னி லோமங்கள்விரதங்கண் மந்திரங்க
டென்றுநெறிச்சிவார்ச்சனைகண் முதலானவியற்றிவருந் தூயமாந்தர்க்
கொண்மனந்தமையமிலை தென்புலர்க்காயறவோருக் குண்டியீந்தான்
முன்றலையமூவகையிற் சுற்றமுமேபோய்ச்சிவபதத்தின் முதல்வராவர்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலம் பிரகாசிக்கும் அச்சிதம்பரதலத்தில் ஹோமங்கள், யாகங்கள், விரதங்கள், மந்திரங்கள், வேதாகமவிதியின்படி சிவபூசைகள் முதலான சிவபுண்ணியங்கள் செய்துவரும் புண்ணியர்களுக்கு அளவிறந்தபலனைக்கொடுக்கும் இம்மகிமைக்குச் சந்தேகமில்லை பிதுர்தேவதைகளுக்குத் திருப்தியாகத் தருமபுருடரான பிராமணர்களுக்கும், சிவயோகிகளுக்கும், அன்னங்கொடுத்தால் தாய்வழிச்

த்தார், தந்தையின்வமிசத்தார், பெண்சாதியின்வமிசத்தார் இம்மூ
வகையுளோரும் கயிலாசபதவியைச்சார்ந்து ஆதிக்கமாகயிருப்பார்
கள்—எ-று. (௫௨)

மற்றொருதேயந்தன்னின் மரணமடைந்தோர்தமக்கிம் மன்றுசூழ
ப், பெற்றதலத்திடையடைந்து பிண்டவுதகக்கிரிகை பேணிலிந்தப்,
பொற்றலத்திலிறந்தவர்தம் பயனுளதன்னியதலத்துப் பொன்றினோ
ரொன், புற்றருள்கொண்டத்தலத்திற் புதைக்கில்வினைகெடமுத்தி யுறு
வாரன்றே.

இ-ள். மற்றொருதேசங்களில் இறந்தவர்களுக்கு இக்கனகசபை
யைச்சூழ்ந்து மகிமைபெற்ற பூண்டரீகபுரத்தில்வந்து திலதர்ப்பணமு
தலிய கிரியைகளைச்செய்வாராயின் அழகுபொருந்திய அச்சிதம்பரத
லத்தில் இறந்தவர்கள் பெறும்பேறு சித்திக்கும் அன்றியும் அன்னிய
தலங்களில் இறந்தவர்களது என்பை விருப்பமாகக் கொண்டுவந்து
இத்தலத் தெல்லைக்குள்ளாகப்புதைத்தால் அவர்களிழைத்த பாதகங்
களெல்லாமகன்று மோட்சத்துக்கேதுவான சிவபதவியைச் சேருவார்
கள்—எ-று. (௫௩)

எத்தலத்திலிறந்தாலு மிறந்தவர்க்காயனவீட்டி யியைந்தவாகொண்
டத்தலத்திற்புரிந்தக்கா லவர்கள்பரமுத்தியினை யடைவர்முத்த
நத்துலவுஞ்சிவகங்கை மூழ்குங்கான்மந்திரங்க ணவிற்றுங்கான்மன்
றுத்தமனைக்காணுங்கா லெவரானாலுமவ ருறுவர்முத்தி.

இ-ள். எந்தத்தலங்களிலிறந்தாலும் இறந்தவர்களுக்குக் கருமக்
கிரியை முதலியவைகளை யெவர்களேனுங்கொண்டேனும் அச்சிதம்பரத
லத்தில்செய்தால் அவர்கள் மேலான சிவகதியைப்பெற்று முத்தரா
வார்கள் சங்கினங்களுலவுஞ் சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்கின்றவே
ளையிலும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரங்களை ஜெபிக்கின்றவேளையினும் கனகச
பையில் சபாபதியைத் தரிசிக்கின்றவேளையினும் யாவராயேனும் வி
னைத்தா லெவ்வரும் சிவபதவியைச் சேர்வார்கள்—எ-று. (௫௪)

பற்பலநன்றைக்கொண்டு பலகாலும்புகலினுமப் பதியினுள்ள, நற்
பெருமைதொலையுமோ வாறலுஞ்சுருக்கமா நவிற்றுகின்றோம், பொற்
பொதுவிற்செங்கமலப் பொற்பாதங்கண்டோரப் புரியின்மாய்ந்தோ,
ரற்புதமுத்திக்குரியர் மற்றொருநற்றலத்தில்லை யறிவான்மிக்கோய்.

இ-ள். பற்பல நல்லநாவுகளைக்கொண்டு அநேகந்தரஞ் சொன்ன
லும் அந்தச்சிதம்பரதலத்திலுண்டாகிய நன்மையைத்தரும் அதிசயத்
தைச் சொல்லிமுடியாது ஆயினுஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றோம்
பொன்னம்பலத்தின்கண் ஆனந்த நடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்

தியினது அழகிய செந்தாமரைப் பாதங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்க
ளும் அத்தலத்திலிறந்தவர்களும் மோட்சம்பெறுகின்ற புதுமையை
ப்போல மற்ற எத்தலங்களிலுங்கிட்டாது ஞானத்தினான்மிகுத்த சயி
மினியேயென்று வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (௫௫)

ஒருவருக்குமுரைத்ததில்லை யத்தலத்திற்பெருமைவே றுணர்ந்தோரி
ல்லை, யருமறையின்முடிவினுள தந்தமறைமொழியறியு மதனைஞான
த், திருவுருவிலொருபாகம் பெண்ணுருவம்படைத்துடைய தேவதே
வ, னருள்புரியவறிந்துயர்ந்தேன் வேறென்றான்முனிவரயா னறிந்தே
னல்லேன்.

இ-ள். அத்தலத்தின் மகிமையை யாம் ஒருவருக்குஞ் சொன்ன
தில்லை அன்றியும் என்னைத்தவிர மற்றொருவருக்குந் தெரியமாட்டாது
அரிய வேதங்களின் சிரமான உபநிடத மகாவாக்கியங்களிளில் சொல்
லும்பொருள்களை ஞானசொரூபத்தினால் பார்வதியை இடப்பாகத்திற்
படைத்த தேவாதிதேவன் என்னிடத்திற் கருணைவைத்து உபதேசஞ்
செய்த பாக்கியவசத்தினால் தெரிந்து கடைத்தேறினேன் மற்றொரு
விதத்தாலறிந்ததல்ல முனிவரனேயென்று வாதராயணர் வகுத்துரைத்
தார்—எ-று.. (௫௬)

போதநெறிதருசுருதிப்புராணநெறிவல்லவர்க்குட் பொலிவுமிக்கோ
ன், சூதமுனிவரனெமக்கு மிறைவனுக்குமன்புடைய தூய்மைகொண்
டோ, னாதலினாலவற்குரைத்தோ முள்ளபடியாங்கவன்போ லறியாரில்
லை, நீதவறாவன்புடைமை யாதலினானினக்குமிது நிகழ்த்தினேமால்.

இ-ள். ஞானமார்க்கத்தைக்கொடுக்கும் வேதபுராணங்களின் வி
தியையுணர்ந்த வல்லவர்களுள் அதிகமேன்மைபெற்ற சூதபுராணிக
னை இத்தபோதனன் நமக்கும் பரசிவத்துக்கும் விருப்பங்கொள்ள
த்தக்க பரிசுத்தனாதலால் அச்சூதபுராணிகனும் அறியச்சொன்னோம்
அன்றியும் அவனைப்போல் நியமத்தின்படி அறியத்தக்கவர்கள் மற்றொ
ருவருமில்லை சயிமினியே என்னிடத்தினுஞ் சிவனிடத்தினும் தவ
றுதலில்லாத பக்தியையுடையவனாதலின் அந்தரகசியப்பொருளை நீ
தெரிந்துகொள்ளச் சொன்னோமென்று பராசரியர் திருவுளம்பற்றி
னார்—எ-று. (௫௭)

ஆதாரமாறினுக்கு மயனின்றபொருண்மன்று ளாடாநின்ற, பாதார
விந்தமலர் கண்டவர்கண்முத்தரியான் பகர்ந்தவெல்லா, நாதாதிகடந்த
பர னருளிலோர்க்குறுதகா னன்னியன்றோர், கோதாதிமுதலவன்
மே லன்புடையோர்தமக்கென்று முரைத்தல்செய்வாய்.

இ-ள். ஆறாதாரமுதலிய கமலங்களுக்கு மேலாயிருக்கும் பரா
பரவஸ்துவாய் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனம்புரியுஞ் சபாபதி

யினுடைய சரணகமலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் முத்தியைப் பெற்றவர்கள் நாமுரைத்தவையெல்லாம் நாதவிந்துகளாதீதனான பரம சிவன் றிருவருள் பெறாதவர்களுக்குத் தரிசனங்கிட்டாது சிவமகிமை யைக் கேட்கவும் யோக்கியமல்லாதவராகையால் அன்னவர்களுக் குப தேசஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை சிவனிடத்தில் பக்தியையுடையவர்க ளுக்கு எப்போதும் இந்தச் சிவமகிமையைச் சொல்லக்கடவையென் று வாதராயனர் உபதேசித்தருளினர்—எ-று. (ருஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈட்டும்வல்வினைத் தொகுதியாலந்தரா யெழிற்சிதம்பரத்துண்மை
காட்டுமாமறை யாகமபுராணங்கள் கண்டுமன்னதுகாணார்
கேட்டுமங்கது கேட்கிலர்மாயையின் கிளர்பெருவசத்தானன்
ஞட்டமற்றவர் மயக்குறுமயக்கையா நவிற்றலாம்படித்தன்றால்.

இ-ள். பூர்வஜனனங்களிற்செய்த மகாபாதகக் கூட்டங்களின் வ றுமையினால் கொடுமைபொருந்திய மதிகொண்டிருக்கும் பாதகருக்கு அழகிய ஞானகாசசொரூபமான சிதம்பர ரகசியப்பொருளின் கிலே மையை வேதாகமபுராணங்களி லெடுத்துச்சொன்னாலுங் கேளாதவர் போலிருப்பார்கள் அஃது யாதுகாரணமெனில் மகாமாயையினது பெ ருக்கத்தின் கொள்கையினாலே நன்மையாகிய ஞானக்கண்ணில்லாமை யான் அவர்களை மயக்கச்செய்யும் அம்மாயையின் மயக்கத்தின் வறு மையை நம்மாற்சொல்லி முடியத்தக்கதல்ல—எ-று. (ருகூ)

மக்கடங்கையர் தாய்தமர்மனைவிபொன் மனைதரையிடைச்சிந்தை
புக்கழுந்தின ரொன்னுரைகொள்வரோ புகன்றபல்பவந்தன்னிற்
றக்கமாமறை மிருதியாகமநெறி சரித்திறையிருதாண்மேன்
மிக்கவன்பின ரிருசெவிக்கிவ்வுரை விளம்பருமமிர்தாமால்.

இ-ள். மாதா-பிதா-மனைவி-மக்கள்-பந்துஜனங்கள் - பூமி - வீடு- பொன் இவைகளிலாசைகொண்டு அஞ்ஞானத்தில் மூழ்கினவர்கள் எ ன்வசமாகிய வேதாகமபுராணத்தினுண்மையை அங்கீகரியார்கள் மற்ற எவர்கள் அங்கீகரிப்பரெனின் நவிலத்தக்க நன்மையைச்சார்ந்த அநே கஜனனங்களில் மேன்மையான மகிமையையுடைய வேதபுராணங்களி ன்விதிப்படிக்கு ஆசாரமாகநடந்து சிவனுடைய உபயபதாம்புயங்களி ல் மிகுந்தபக்தியையுடையவர்கள் இருசெவியினும் இம்மகிமாதிசயத் தைத் தேவாமிர்தமாகக்கொண்டு ஆனந்தமடைவார்கள்—எ-று. (கூ0)

சொல்லுமாறினி யென்னைகொலெண்ணிலாச் சுருதிகட்கணியான
தில்லையம்பலப் பெருமையையலவர் தெளிவுறவுரைத்தோம்யா
மில்லையாயினு மறைமொழியுணர்ந்தவ ரிறைதிருவருடன்னு
னல்லவாறென விரிதினிலறிந்தரு ளண்ணுவராமன்றே.

இ-ள். இனிமேற் சொல்லவேண்டிய முறைமையென்கொல்கேட்கவேண்டிய நூலேதானும் சொல்லும் எண்ணிறந்தவேதங்களுக்கும் ஆபரணரூபமாய் விளங்கும் திருச்சிற்றம்பலத்தில் பரமசிவனனுக்கிரகத்தினுற் சிதம்பரதலமகிமையைச் சமர்த்துள்ளவரையிற் றெளிவாகச்சொன்னோம் யாம்சொல்லிய வசனங்களில் நன்மையில்லாமலிருந்தாலும் வேதமொழியை யுணர்ந்தவர்கள் பரமசிவனனுக்கிரகத்தினுல் நன்மையுள்ளதென்று இனிமையாகக்கேட்டுச் சிவனருட் பெறுவார்களென்று வாதராயணர் மொழிந்தார்—எ-று. (கூக)

யானுநான்முகத் தொருவனுந்திரு வினுக்கிறைவனுமிமையோர்தங்
கோனுந்தெய்மா முனிவருமுலகருள் கொடியிடையொருபாகன்
றானும்வந்தெதிர் சாற்றினுமுணர்வரோ தகவிலார்மணமுந்துசெந்
தேனும்வீசிய பொழின்மலிதில்லையிற் றிகழ்பெருமையையம்மா.

இ-ள். சுகந்த பரிமளத்தையுந் தேனையுஞ் சொரிந்துகொண்டிருக்கும் தோப்புகள்சூழ்ந்த அலங்காரத்தையுடைய சிதம்பரதலத்தின் மகிமாதிசயத்தை 'வேதவியாசனென்னும் யானும், நான்முகத்தோனாகிய பிரமதேவனும், செந்திருவின் நாயகனாகிய மகாவிஷ்ணுவும், தேவர்களுக் கிறைவனான தேவேந்திரனும், கடவுட்டன்மைபெற்ற மகாமுனிவர்களும், உலகங்களனைத்தையுமீன்ற சிவகாமசவுந்தரியை வாமபாகத்திலணிந்த பரமசிவனும் பிரசன்னமாக எதிரேநின்று உபதேசஞ்செய்தாலும் அவிவேகிகளறியமாட்டார்கள்—எ-று. (கூஉ)

தேடருங்கன கரம்பலத்தின்பமெய்ச் சின்மயவியோமத்தி
னுடல்கண்டவர் முத்தரேயென்றியா னறைந்ததுநிறைவேதப்
பாடன்மாதவ மறைமுடிவுளதுவெம் பாசம்வீசினர்வாசத்
தாடரும்பர மன்றிருவாக்கினுற் சாற்றியதாமன்றே.

இ-ள். வேதங்களைப் பூரணமாயுணர்ந்த சயிமினியே அளவிடப்படாத காந்தியையுடைய பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்தரூபமாய் ஞானவடிவாய் பரமசிவத்தின் நடனவிநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் முத்தியைப்பெறுவார்களென்று நாம்சொல்லியது வேதமுடிவிலுள்ளபொருளாம் இதன்படி பாசபந்தங்களையறுத்த பக்தஜனங்கள் சுகம்பெறுவதற்குப் பாதாரவிந்தங்களைக் கொடுக்கும் பராபரவஸ்துவான பரமசிவன் தமது திருவாக்கினுல் மொழிந்ததென்று வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (கூங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னவனைக்கிரதயுகஞ் சிந்தித்தியாகங்கள் முயன்றும்வேதஞ்
சொன்னநெறித்திரேதயுகத் தரிதென்றுமகந்தவங்க ளருளாற்செய்து

மின்னெறிமுடியாமற் றுவாபரத்திலருச்சனைக ளிசைந்துமுன்னந்
துன்னுமருவினையொழிந்து வீடடைவரெனச்சுருதி சொல்லுமன்றே.

இ-ள். ஆதிகாரணனாகிய பரமசிவனைக் கிரேதாயுகத்திலே வேத விதியின்படி தியானித்தும் யாகங்கள்முடித்தும் திரேதாயுகத்திலே முன்சொல்லிய நிலையோன் முடிப்பதரிதென்று யாகங்களுந் தவங்களுஞ்செய்தும் இவ்வகை நடப்பது பிரயாசையென்று அதினும் எளிதாகத் துவாபரயுகத்திலே அருச்சனைமுதலியசோடசவுபசாரங்கள்செய்து பிராரத்வ வினைகளைத்தொலைத்து மோட்சவீடாகிய சிவபதவியைச் சேர்வார்களென்று வேதங்களிற் சொல்லுகிறதென்று வாதராயணர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (௬௪)

மலினவினையாவுக்கு முறைவிடமாய்நெறிமீதி மாயத்தோற்றுங், கலியுகமாகியகாலத் தியாவோருங்காமாதிக் கடலின்வீழ்ந்து, மெலியுமுணர்வினராகிப் பொல்லாதவாழ்க்கையினை விட்டுநீங்கி, யொலிகொண்மறைபுகன்முத்தி யுறுதலரிதெனவுரைப்ப ருயர்ந்துளோர்கள்.

இ-ள். அஞ்ஞானமயமான வினைகளெல்லாமிருக்குந் தானமாய் நன்மார்க்கமும் நீதியுங்கெடத்தக்கதாகிய கலியுகத்திலே காமாதி அந்தரங்க சத்துருக்களென்னுங் கடலுட்டோய்ந்து அறிவழிந்தவர்களாய் ஒருகாலமும் நீங்காத கொடுமையைத் தொலைத்தகன்று சப்திக்கும் வேதங்களிற்புகலும் முத்தியைச்சாருவ தருமையென்று பெரியோருணர்ப்பார்கள்—எ-று. (௬௫)

இயம்புநெறியெவ்வுகத்து மியற்றினரியற்றாதோர் யாவரேனு
மயங்குகொடும் பிறப்பிகந்து மாமுத்திபெறுமாறு மன்றுணின்ற
புயங்கநடவடிவமுமத் தலவடிவுமாய்நின்றான் புகர்மாமாய்த்த
வயம்புனையுந்திங்கண்முடிச்சங்கரன்பொங்கரவணியும்வானோர்நாதன்.

இ-ள். கிரேதாயுகமுதலிய யுகங்களிலே நடக்கும்முறைமையை முற்சொல்லிய நியமப்படிக்கு நடந்தவர்களாயினும் நடவாதவர்களாயினும் மாயாவிகாரத்தினால் மதிமயங்கிக் குற்றமாகிய ஜனனங்களிலுழல்வதைநீங்கி மேன்மைபொருந்திய மோக்ஷத்தைப் பெறும்விதமெப்படியென்றால் புள்ளிபொருந்திய மத்தகத்தையுடைய மதயானையையுரித்துப் போர்த்துக்கொண்டும் வெற்றியினாற் சந்திரனைச் சிரோமணியாகவணிந்து அடியார்களுக்கு நன்மையைத் தருபவனாகியும் கோபத்தினாற் கொதித்தெழும் நாகங்களை ஆபரணமாக அலங்கரித்துக்கொண்டும் விளங்கும் தெய்வபிரானாகிய பரமசிவன் திருச்சிற்றம்பலத்தில் நன்றாகம் படம்விரித்தாடுவதுபோல் மெல்லவசைந்தாடும் அ

ந்த நடராஜமூர்த்தி சொரூபமாகவும் சிதம்பரதல சொரூபமாகவும் இவ்விரு திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறார்—எ-று. (௬௬)

முத்தொழிலும்புரிவான் முக்குணத்தான் மூவடிவமாயங்கியோ
ங்கி, யத்தகையதொழிற்கயலாய் ஞானானந்தத்திரட்சி யாயெவர்க்கு,
மெத்தகையபதியாகி யருள்கூடவிளங்கிநிற்கும் விமலன்கண்டோர், சத்
தியமுத்திவினையடைய மன்றினடம்புரிந்தென்றுந் தயங்காநின்றான்.

இ-ள். சிருட்டி-திதி-சங்காரமென்னு மூன்று அதிகாரமுஞ்செய்து உலகங்களை இரட்சிக்கும்பொருட்டாக இராசதகுணத்தினியற்கையாம் பிரமதேவனாகியும் அந்தரங்கத்திற் றாமதமுஞ் சத்துவமுங்கொண்ட நாராயணனாகவும் சத்துவத்தின்மேற் றாமதங்கொண்ட உருத்திரமூர்த்தியாகவும் இம்மூன்று திருமேனியான் முத்தொழினடாத்தி வருகும் ஆம்மேன்மையுற்ற மூன்றதிகாரங்களுக்கும் புறம்பாய ஞானானந்தவுருக்கொண்டு விட்டுணுவாதியாவரும் பசுவாகவும் தான் பதியாகவும் அநுக்கிரகசத்தியான சிவகாமசவுந்தரியுடனே பரஞ்சோதிமயமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்பலவாணமூர்த்தியாகித் தம்மைத் தரிசனஞ்செய்பவர்கள் மெய்மையான மோக்ஷத்தைப் பெறும்பொருட்டாகத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ் செய்து கொண்டு விளங்குகின்றார்—எ-று. (௬௭)

ஆருயிரின்பொருட்டன்றித் தொழிலுளவோ வாதிதனக்குருளாளங்
கப், பேருருவம்படைத்துடைய பேராட்டியொருபாலிற் பிரியாதோ
ங்கப், பாருருவாத்தனதுருவாம் பதியிலதிசயங்கொண்டு பழநால்
வேத, மோருருவமெனப்புகல வொளிபெற்றகளிநடங்கண் டுயர்வாய
னெஞ்சே.

இ-ள். ஜீவாத்மாக்களைக் கடைத்தேற்றும்பொருட்டேயன்றி ஆதிசயனுக்கு வேறு தொழிலுளவோ பேரின்ப வநுக்கிரகத் திருமேனிகொண்டு லோகநாயகி வாமபாகத்தைவிட்டு நீங்காமல் வயங்க புண்ணியதலங்களுக்கெல்லாம் உத்தமமான சிதம்பரதலமே தன்னுடைய தேகமாய்விளங்கும் இல்லைநகரிலே புதுமையுண்டு ஆதிவேத பராபரவஸ்துவான ஏகமூர்த்தியென்று மொழியத்தக்க பிரகாசங்கொண்ட ஆனந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிசித்துக் கடைத்தேறுவாய் சயிமினியே யென்று வாதராயணர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (௬௮)

செஞ்சடையும்பிறையுமின் னூநுவல்லணமுங்குமிழுந் திகழ்கண்
மூன்று, நஞ்சணிகண்டமுந்தோளு மார்புமெரியகரடிக்கை நலனும்

வீசி, யஞ்சல்புரிகரமுமனை யும்புலியினதளுமெடுத் தாண்டதாளும்,
குஞ்சிதமுமுயலகன்மேற் றிருத்தாளுமுழுநீறுங் குலவியோங்க.

இ-ள். சிவந்த சடாமகுடமும், இளம்பிறையும், குறுநகையால் அலங்காரம்பெற்றமுகமும், நாககுண்டலமும், பிரகாசிக்குஞ் சோதிமயமான மூன்றுநேத்திரங்களும், ஆலகாலவிடத்தினால் விளங்கும் நீலகண்டமும், நான்குபுயங்களும், சிரமாலிகாபரணமும், முப்புரிநூல் விளக்கமும், ஒருகரத்தில் மழுவும், ஒருகரத்தில் தமருகமும், இடையிற் புலித்தோலும், இடதுபாதத்தைத்தூக்கி வலதுபாதம் பெருவிரலை முயலகன்முதுகிலூன்றி நிற்குங்கோலமும், விபூதிதூளனமும், திரிபுண்டரமாக வணிந்திருக்கும் அழகு ஓங்கவும்—எ-று. (கக)

எப்போதும்யாவர்க்கு மெவ்வரமுமீந்திடுவா னிறைவனின்ற, வெப்போதவரிதாமத் திருவுருவங்கண்டுவழு முயிருமூனு, மப்போதேயுருகுபர வசப்பேரானந்தத்தி லரிதோமுத்தி, கைப்போதுங்கட்போழுந் திகழவிறைஞ்சிக்கண்டு களிப்பாயன்றே.

இ-ள். எந்தவேளையினும் அவரவர்கள் நினைத்த வரங்களைக்கொடுக்கும் பொருட்டாக நமது கர்த்தனாகிய பரசிவனெழுந்தருளியிருக்கு மகிமையையும் ஒப்புவமை சொல்வதற்கரிய ஞானசொரூபத்தைத் தரிசனஞ்செய்து சித்துஞ் சடமுஞ் ஜீவனு மொருங்குபட்டுருகித் தன்னைமறந்து பேரின்பம்பெறுவதைவிட்டு மோட்சம்பெருமையைப் பெற்றதல்ல ஆகையினால் கரங்களாகிய தாமரையினால் விளங்கப்பூசித்துத்தொழுது கண்களாகிய கமலங்களிலும்தரிசித்து ஆனந்திப்பாய் சயிமினியேயென்று வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (கஉ)

எந்தயுகமானாலு மெவ்வினையோரானாலும் யாவரேனுந்
தந்தமதுவினைநீங்கிச் சிதம்பரங்கண்டவர்முத்தித் தலைவராவர்
வந்தவருவினைமாற்றி மற்றுள்ளயுகங்களிலெவ் வழியினாலு
மந்தமிலாவீடடைதற் கெளிதரிதுகலியுகத்தி லறிவாண்மிக்கோய்.

இ-ள். எந்தயுகத்திலாயினும் எத்தீவினையுடையோராயினும் யாவராயினும் ஞானாகாசசொரூபனான அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசிப்பார்களாயின் தத்தம்வினை யாவுமகன்று மோட்சத்துக் கதிகாரிகளாவார்கள் மற்றயுகங்களிலே மனவாக்காதிகளை யொருங்குபடுத்தி உறுதியாய் நிறுத்தித் தீயவினைகளைப்போக்கி நன்மார்க்கத்தில் ஒருகாலுமழிவில்லாத முத்தியைப்பெற எளிதாயிருக்கும் அதமமாகிய கலியுகத்தில் மனமாதி உறுதிப்படுத்தாத செய்கையினால் முத்தியைப்பெறுதல்

அருமையாகவிருக்கும் புத்தியின்மிகுத்த சயிமினியேயென்று வாத ராயணர் அருளிச்செய்தார்—எ-று. (எக)

கொடியவினைக்கிருப்பிடமாய் மிக்கபயங்கரமாகிக்கூறுங்கொண்ணுக் கடியகலியுகத் துதிப்போ ருய்யுநெறிவேறுளவோ கணக்கிலாத நெடியவினைகடந்திடவு மரிதுசிதம்பரந்தன்னை நீங்காதாதி முடிவொருவுபதங்கண்டான் முடியாதவினைமுடித்து முத்திசேர்வார்.

இ-ள். பொல்லாங்காகிய மகாபாதகங்கள் உறையுந்தனமாய் மிகுதியும் அச்சத்தைக்கொடுக்கும் காமாதி அந்தரங்க சத்துருக்களின் விகாரச்செயலினால் நன்மார்க்கநீங்கிக் கடையாகிய கலியுகத்திற் பிறப்பவர்கள் ஈடேறும்விதம் வேறேயுண்டோ அளவிறந்த மகாபாதகங்களையகற்றல் அருமையாதலால் ஞானகாசமயமான சிதம்பரதலத்தை விட்டு நீங்காமல் ஆதியந்தங்கடந்த அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருந்தால் ஒருகாலத்தினுங்கெடாத வினைகளைப்போக்கி மோக்ஷத்தைப்பெறுவார்கள்—எ-று.()

சதுமறைகளகிலகலை தெரிந்தமறையவன்மற்றைத் தலங்கடன்னிற் புதுமைபெறப்பரிமேதம் புரிபயனும்புண்டரிக புரமென்றோதப் பதியிடத்துப்பிறந்தணிய தொருபாலன்றுயில்பயனும் பார்க்கிலீதி லதிகமுறுபயன்பாலன் றுயில்பயனேயத்தலமே யடைதனன்றால்.

இ-ள். நான்குவேதம் ஆறுசாஸ்திரம் பதினெண்புராணமுதலிய சகலகலைகளையும் படித்துணர்ந்த ஓர்வைதீகப்பிராமணன் இதரமாகிய தலங்களில் அதிசயமாக அசுவமேதயாகஞ் செய்யும்பலனையும் சிதம்பரதலத்தில் அக்கணமே பிறந்த ஒரு சிறுகுழவி நித்திரைசெய்யும் பலனையும் யோசிக்குமிடத்து இவ்விரண்டிற் சிறுகுழவி அப் புண்டரீகபுரத்தில் ஓர்நாணித்திரைசெய்த புண்ணியமே உத்தமமாகையினால் அப்பெரும்பற்றப் புலியூரைப்போய்ச் சேருவதே மிகுதியும் நன்மை—எ-று. (எஉ)

புளகமுலையொருபாகன் றிருவுருவாம்புண்டரிக புரத்துள்வைகி, யளவிறந்ததீவினைக ளறியாதுபுரிந்தாலு மன்றித்தங்க, ளுளமறியப்புரிந்தாலு மப்பதிநீங்காதென்று முறைவோராகில், வளர்கொடியவினைப் பயனை யடையார்கள்சிவத்தடைவர் மதியான்மிக்கோய்.

இ-ள். பூரித்திலகும் தனகலசங்களையுடைய சிவகாமசவுந்தரி வாமபாகத்தில் நிலைமையாயிருந்து மட்டுமிதமில்லாத பாதகங்களை மனதறியாமற் செய்திருந்தாலும் நீராக்காரியமாய்த் தத்தம் மனமறிந்து செய்தாலும் அப்புண்டரீகபுரத்தில் எப்போதும் நீங்காமல் வாசமாயி

ருந்ததேயாகில் மகாபாதகங்களினால் வரும் அவதிகள் பொருந்தாமற் பரசிவ ஐயிக்கியம் பெறுவார்கள் புத்தியிலுயர்ந்த சயிமினியேயென் று புகன்றார்—எ-று. (எச)

ஆனந்தத்திருவுருவா மக்கங்கைதனைப்பார்த்தங் கமர்ந்துமிக்க
ஞானங்கொள்பதஞ்சலிமுன் வியாகரணம்புகலவருணல்கிக்கொன்றை
தேனந்துசடையன்னை லானந்தநடங்கண்டு சிவத்திற்பேதந்
தானன்றிவிளங்குபறை யுறைதில்லைவனம்பிரியார் தகுதிமேலோர்.

இ-ள். சச்சிதானந்தரூபமாகித் தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் அரசான சிவகங்கையைநோக்கி மேற்றிசையிலெழுந்தருளியிருந்து மிகு சிவஞானம்பெற்ற பதஞ்சலிபகவான் ஆதிகாலத்தில் வியாகரணஞ் சொல்லத்தக்கதாக அநுக்கிரகஞ்செய்துங் கொன்றைமாலையைச்சூடி சடாடவியினையுடைய சபாபதியின் ஆனந்தநடனத்தைச் சாட்சியாகத் தரிசித்துப் பரசிவத்திடத்திற்றான் வேற்றுமையில்லாமல் ஏகரூபமாய் பிரகாசிக்கும் சிவகாமசவுந்தரி நிலைமையாக எழுந்தருளியிருக்கும் சிதம்பரதலத்தை உத்தமராகி மேன்மையைப்பெற்றவர்கள் விட்டுநீங் கார்கள்—எ-று. (எரு)

மந்திரமும்புகல்சகல வித்தைகளுந்தனதுதிரு வடிவமான
வந்தமிலாவங்கவடா னிறைவுபெறவிடைவிடா தமர்ந்துஞானந்
தந்தருளியுறைகின்ற வப்பதியிலப்பதிசூழ் தக்கதேயத்
தெந்தவழியாலும்வருந் தியுமடைந்தோர்முத்திதனக் கிறைவராவோர்.

இ-ள். மந்திரங்களும் யாவராலும் துதிக்கப்படுகின்ற சகலகலைகளுந் தம்முடைய நிசரூபமாகப்படைத்து ஒருகாலத்தினு மழிவில்லாத அச்சிவகாமசவுந்தரியே பரிபூரணகலையோடுஞ் சற்றுகிலும் நீங்காம லெழுந்தருளி அடியார்களுக் கெப்போதும் சிவஞானமளித்துக்கொண்டிருக்கும் அச்சிதம்பரதலத்திலேயாகிலும் அதைச்சூழ்ந்த தேசத்திலாகிலும் அல்லது தூரதேயத்திலிருப்பவர்கள் எத்தொழினிமித்தமாயினும் எக்காயங்களைப் பூண்டாயினும் பிரயாசப்பட்டு அத்தலமடைந்தவர்கள் மோட்சத்துக்குடையராவர்—எ-று. (எசு)

ஆதிநெறிமந்திரமே தனதுவடிவாய்மன்றத் தமர்ந்துஞானச்
சோதிதிகழரிவையோ டனவரதத்தாண்டவஞ்செய் துணைத்தாடன்னை
யோதுறுமெவ்வுயிரோனுங் கண்டபொழுதேமுத்தி யுறவதென்று
னீதிமறைத்திருமுனிவ வேறுதவம்புரிவதற்கு நினைவதென்னே.

இ-ள். முதன்மையாய் நன்மார்க்கமாகிய மந்திரங்களைத் தமது திருவடிவாகப் படைத்துத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஞானப்பிரகாசரூப

மாயெழுந்தருளி அநுக்கிரகவடிவாய் விளங்குஞ் சிவகாமசவுந்தரியுடன் எப்போதும் பரமானந்த நடனஞ்செய்யும் உபயசரண கமலங்ளை என்பத்துநான்குலட்சம் பேதமாகச் சொல்லாநின்ற எந்தஜீவராசிகளாயினும் தரிசனஞ்செய்தவுடன் மேலானமோட்சத்தைப் பொருந்துமென்றால் வேதவிதியாய் நடக்கும் உயர் தபோதனனாகிய சயிமினியே இவ்வகை எளிதாக முத்திகிடைக்கும் ஏதுவிருக்கையில் நானாவித வருத்தமடைந்து தவங்கள்செய்து திரிபவர்க்குள்ளமதியாதோவறியேயென்று வாதராயணருரைத்தார்—எ-று. (௭௭)

கலிவிருத்தம்.

மிக்கநற்பய னின்னவிளம்பலு
மக்கணத்தி லடிதொழுதன்பினாற்
செக்கருஞ்சடைத் தேசிகன்முன்னெதிர்
நக்கஞானச் சயிமினிகூறுவான்.

இ-ள். மிகுநன்மையாகிய பலனைத்தரும் மகிமாதிசயம் இன்னதென்று வேதவியாசமகாமுனிவர் உபதேசிக்க அக்கணமே ஞானாசாரியரது பாததாமரைகளிற் பணிந்து நனிபக்தியோடும் செக்கர்வானம்போன்ற சடாமகுடத்தினையுடைய குருவின் சந்நிதானத்தின்முன்னர் நின்று ஒப்பற்ற ஞானத்தினையுடைய சயிமினிபகவான் விண்ணப்பஞ்செய்கின்றான்—எ-று. (௭௮)

அடிகளேமுடி வாதியறிவரும்
படியிலாத பராபரமானவெண்
பொடிநிலாவிய புண்ணியமூர்த்திதன்
வடிவுமந்திர மென்றனைவாக்கினால்.

இ-ள். ஆதியந்தம் அறிதற்கரிதாகி நிலையில்லாது எங்கும் வியாபகனான பராபரவஸ்துவாகிய வெண்ணீற்றின் நிலவுலவும் புண்ணியசொரூபனான பரமசிவன் திருமேனியே மந்திரமென்று திருவாய்மலர்ந்தீரென்று சயிமினிகூறுவான்—எ-று. (௭௯)

மந்திரந்தனு வானவழிகளு
மந்தமந்திர மந்தமந்திர
பந்தமேய்திப் பரன்பொலிகின்றது
மெந்தையேயரு ளாலின்றியம்புவாய்.

இ-ள். மந்திரங்கள் திருமேனியைச்சார்ந்தமார்க்கமும் அவற்றின் வயனங்களும் அம்மந்திரங்களை எழுதிச்சேர்ந்த வீடுகளே அவையவங்களாய் அம்பலவாணமூர்த்தி வசித்துக்கொண்டிருப்பதை எம்

ளையே அடியேனிடத்திற் கிருபைவைத்து இக்கணமே உபதேசிப்பாயென்று கூறுவான்—எ-று. (௮௰)

ஏற்றபக்குவ மேயதனாகினீ
சாற்றுவாயெனத் தாழ்ந்தவன்சாற்றிய
கூற்றைநோக்கிக் குறிக்கருமாதவத்
தாற்றல்சான்முனி யங்ஙனறைகுவான்.

இ-ள். அப்படியே சிதம்பரரகசியப்பொருளைக் கேட்கத்தக்க பக்குவனென்று தேவரீர்சித்தத்திற் றேர்ந்ததனால் அந்த ரகசியத்தை யருள்செய்யவேண்டுமென்று சயிமினியணிந்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டிருக்கும் வணக்கத்தைக்கண்டு அளவிடப்படாத தபத்தினையுடைய வேதவியாசர்சொல்லுகின்றார்—எ-று. (௮௧)

எந்தைபாற்பெற் றிறைவிமுன்னீந்தனள்
கந்தனுக்கவன் கட்டுரைத்தானெறி
தந்தவாய்மைச் சனற்குமரற்கெனக்
கந்தமில்லவ னன்பாலருளினன்.

இ-ள். எந்தையாகிய பரமசிவனிடத்திற் பார்வதிதேவி உபதேசம்பெற்று முன்னஞ் சுப்பிரமணியனுக் குபதேசித்தாள் அவற்றை ஆறுமுகக்கடவுள் சனற்குமாரனுக் குபதேசஞ்செய்தார் அம்முனிவரர் அடியேனிடத்திலே அன்புவைத்து உபதேசஞ்செய்தாரென்று வாதராயணர் சயிமினிக்கருளினார்—எ-று. (௮௨)

நாட்டுமந்திர மேனியுநன்குறக்
கோட்டியந்திரக் கொள்கையுங்கொள்கையைக்
காட்டுமங்கதிற் காட்சியுமாட்சியால்
வாட்டமொன்றிலா மந்தணமாகுமால்.

இ-ள். எழுதப்பட்ட மந்திரசொரூபமும் நன்மைபெற்ற அவ்வீடுகளின்யந்திரத்தின் லட்சணமும் அந்தந்த வீடுகளைப்படுத்து பீஜாட்சரங்களை எழுதிக்காட்டும் அழகார்ந்த அப்பிரகாசத்தின் தரிசனமகிமையினால் ஒரு குறைவில்லாமலோங்குமென்று சயிமினிக்குரைத்தார்—எ-று. (௮௩)

ஈந்ததேசிக னீங்கிதுசேவைசெய்
தாய்ந்தநூல்க ளறைந்தகுணத்தராய்
வாய்ந்தமாணவர் கற்கன்றிமாசிடைத்
தோய்ந்தபேர்க்கென்றுஞ் சொல்லலையன்றியும்.

இ-ள். இப்படி சிதம்பர ரகசியப்பொருளை யுத்தேசஞ்செய்து ஞானகுருவாகிய வேதவியாசர் சயிமினிக்குப் புத்தி கட்டளையிட்டபடி பணிசெய்துகொண்டு சகலசாஸ்திரங்களுமுணர்ந்த வைதிகப்பிராமணராய் பூததயவும் இரக்கமுமுடைய நன்மார்க்கம்பொருந்திய ஜீவருக்கேயல்லாமல் ஆணவாதி மும்மலங்கொண்டிருக்கும் ஜீவர்களுக்கெப்போது மிதனை உபதேசஞ்செய்யவேண்டாமென்று பின்னையுங்கூறுவார்—எ-று. (அச)

அறைந்ததிப்பொருள் மாசறவாகம
மறைந்தவீசன தாணையதாமிது
சிறந்ததூயர் கட்வார்திகழ்வுறப்
பிறந்தநற்பயன் பெற்றுடையோர்கடாம்.

இ-ள். யாவருக்குங் காட்டப்படாமற் றிரைமறைவாக யிருக்கும் இம் மந்திரரகசியப்பொருளை இருபத்தெட்டாகமங்களையுங் களங்கமறத் திருவாய்மலர்ந்த பரமசிவனுடைய ஆக்கினையே இப்போதுரைத்த விதனை அரிதான மானிடஜனனமெடுத்தபின்பு அதிலு மகாபாக்கியம் பெற்றவர்கள் எவர்களாலு மீறிநடக்கக்கூடாமற் பிரகாசிக்கும் இப்பரமசிவனுடைய ஆக்கினையைத் தள்ளிநடவார்கள்—எ-று. (அரு)

உற்றபக்குவம் கோதாதுபக்குவ
மற்றவற்கரு ளன்பாலுணர்ச்சியைச்
சொற்றதேசிகர் தோயுங்கலைமதி
முற்றுமாய முடிவதுதில்லைமால்.

இ-ள். நான் என்னதவஞ்செய்தேனோ என்னாசிரியராகிய ஒப்பற்ற சனற்குமாரமகாமுனிவர் என்னை யருட்கண்ணாற்பார்த்து நல்லபக்குவ ஆத்மாவாகிய உன்னிமித்தம் உபதேசஞ்செய்த திஃதென்று முன் விருப்பத்துடனே கட்டளையிட்ட மொழியின்வண்ணம்—எ-று.

என்னநன்னலத் தென்றன்குரவனுந்
தன்னிகர்க்குஞ்ச னற்குமரன்பரிந்
துன்னைவேண்டி யுரைத்ததிதுவென
முன்னரன்பின் மொழிந்தமொழியினால்.

இ-ள். என்ன நன்மையினாலேயோ என்குருவாகிய இணையில்லாச் சனற்குமாரமகாமுனிவர் பிரியத்தோடும் உன்னிமித்தம் இம்மகாவாக்கியத்தை உபதேசித்தோமென்று விருப்பத்துடன் கட்டளைபுரிந்த மொழியினால்—எ-று. (அஎ)

உன்கருத்தை யளவிட்டுணர்ந்திடா
தென்கருத்ததைய மெய்தியதென்றுடன்
வன்கருத்துறு மங்கையோர்பங்கனைத்
தன்கருத்திற் றழுவியிருந்தனன்.

இ-ள். சயிமினி உனதுகருத்தின துநிலைமையை அறியாமையால் என்னுடைய கருத்திற் சந்தேகந்தோன்றியதென்று அக்கணமே கொடுமையில்லாத மனத்தினையுடைய சிவகாமசவுந்தரியை வாமபாகத்திற் றரித்திருக்கும் அம்பலவாணமூர்த்தியை வேதவியாசர் இதயாரவிந்தத்திலிருத்தி தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்—எ-று. (அஅ)

இன்னவேலையின் வானிடத்தின்பமே
துன்னுசூதன் சயிமினிதூயவர்
நின்னையொப்பர் நிமலன்சிதம்பரந்
தன்னிலுண்மை தரிக்கவுங்கேட்கவும்.

இ-ள். இப்படி வேதவியாசர் சிவத்தியானஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வேளையிலே ஆசரீரியானது பிரகாசம்பொருந்திய இச் சூதமாமுனியும் சயிமினியும் பரிசுத்தமானவர்கள் சிதாகாசமான சிதம்பரரகசியத்தை மனதிலேமதிக்கவுங் கேட்கவும் உனக்கு இணையானவர்களென்றுசொல்லியது—எ-று. (அக)

நிலைகொள்ஞான நெறிபுனைமாதவ
வலைவிளிந்திவர்க் கன்பாலறைதியென்
றுலைவுநீங்கி யுவப்பவெழுந்ததாற்
றலைமைமீக்கொள் சரீரமில்வாசகம்.

இ-ள். நித்தியமான உறுதியைப்பெற்ற ஞானமார்க்கத்தையணிந்த மகாசிதம்பர மந்திரமகிமையைச் சஞ்சலமில்லாவிச் சூதமுனிவனுக்கும் சயிமினிபகவானுக்கும் விருப்பத்துட னுபதேசஞ்செய்யென்று வேதவிசாயர் சந்தேகந்தீர்ந்து சந்தோஷிக்க மிகுதியு மேன்மைகொண்ட அசரீரி ஆகாயத்திற்றோன்றியது—எ-று. (கூ0)

அங்கவ்வானத் தருள்மொழிகேட்டெ
னெங்கடேசிக னெங்களைநோக்கிமெய்ப்
பொங்குநற்புள கம்பொலிவெய்திடத்
தங்குமாதர மேற்கொளச்சாற்றுமால்.

இ-ள். அங்ஙனம் அசரீரியுரைத்த வாக்கியத்தைக்கேட்ட எங்கள்குருவாகிய வெதவியாசர் சயிமினியையு மென்னையும்பார்த்துத் தேகம் ஆனந்தத்தால் மயிர்க்குச்செறிந்து மிகுதியும்விளங்க எங்களிடத்தில் அதிக விருப்பம்பொங்கிச் சொல்லுகின்றார்—எ-று. (கூக)

சத்தியங்கொள் சரீரமில்வாசக
நித்தநீணெறி நீங்கள்பெறவருள்
வைத்தெழுந்திட நீர்புரிமாதவ
மெத்துணைத்தென யாவரியம்புவார்.

இ-ள். நித்தியனான பரசிவன் உயர்வுபெற்ற இம்மந்திரப்பொருளின்மார்க்கம் நீங்களிருவரும் பெறும்பொருட்டாகக் கருணைவைத்து உண்மையாய்விளங்கும் அசரீரிதோன்றும்படி செய்தமையான் நீவிர் செய்த தபோபலனை எவர்களாற்சொல்லி முடியுமென்று வேதவியாசர் அதிசயித்தார்—எ-று.

(கூஉ)

பொன்பொதிந்த புனிதனடந்தொழும்
அன்புசெய்தம் கருமையுண்டாகுமா
லின்பமென்று மிசைந்திடவெல்லணினீர்
முன்புமாதவ மென்னமுயன்றனிர்.

இ-ள். தங்கமயமாய் பரிசுத்தமான அம்பலவாணமூர்த்தியினது ஆனந்தநடனத்தைக்கண்டு தியானஞ்செய்து பணிவதற்கு பக்தியுடையவராய் அரிய பெருமையையடைதற்கு அவ்வகைப்பட்டதை எப்போதும் பேரானந்தத்தோடு அநுபவிக்கநினைத்த நீங்கள்முன் என்ன தபஞ்செய்தீர்களோவென்று வாதராயணர்மகிழ்ந்துரைத்தார்—எ-று.

மற்றென்வாசக மாணுக்கராயுமைப்
பெற்றவென்னிற் பெரியவர்யார்வினை
செற்றமாணவ கர்ப்பெறத்தேசிக
ருற்றமாதவஞ் செய்தாலுளதரோ.

இ-ள். பின்னும் யான் என்னென்று சொல்லப்போகின்றேன் நன்றுவாய்ந்த அறிவையுடைய உங்களைச் சீடராகப்படைத்த பாக்கியவசத்தினாலே என்னிலும் பெருமைபெற்றவர் யார் துன்பத்துக்கிடமான தீவினைத்தொழில்களிலே மனோவாக்குக் காயங்களைச்செலுத்தாமல் ஜெயம்பெறுஞ் சீடனைப்பெறுவதற்குக் குருவானவன் மேன்மையான தபஞ்செய்திருந்தால் சித்திக்குமென்று பராசரியர் தம்மைத்தாமே புகழ்ந்துகொண்டார்—எ-று

(கூச)

அத்தனின்றினி தாடுஞ்சிதம்பர
வித்தையாய்ந்து விளங்கினர்யாவரு
முத்தியெய்துவ மூவுலகத்துளே
பித்தகைப்பொரு டன்னையிசைத்திலம்.

இ-ள். உலகங்களுக்கெல்லாந் தந்தையாகிய பரமசிவன் நின்று லோகத்துக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும்படியாய் ஆனந்தநடனம்புரியுஞ் சிதம்பரமந்திரத்தைச் சோதித்துப் பிரகாசிக்குஞ் சிவஞானமுண்டாகி யாவர்களும் மேலானமோட்சத்தைச் சேர்வார்கள் மூன்றுலகங்களினுமுள்ள அறிவுடைய எவர்களுக்கும் இச் சிதம்பரரகசியப்பொருளை நாம் உபதேசித்ததில்லை—எ-று. (கூரு)

மாறுநீக்கிய மாணுக்கரின்மையிற்
கூறினேமிலை கோதையோர்பாகனுக்
கேறுமன்பினிர் நீவிரிதுதனைத்
தேறுமின்னெனச் செப்புதன்மேயினன்.

இ-ள். சிவஞானத்துக்கு மாறுபாடில்லாத சித்தத்தையுடைய சீடர்களில்லாமையால் இந்நேரவரையில் நாம் ஒருவருக்கும் உபதேசஞ்செய்ததில்லை நீங்களிருவருஞ் சிவகாமசவுந்தரியை வாமபாகத்திலுடைய பரமசிவனுக்குச் செலுத்தாநின்ற பக்தியையுடையவர்களாகையினால் இந்த சிதம்பரமகிமையைத் தெளிவாக மனதிலே உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளுங்களென்று இருவர்களுக்குமுபதேசித்தார்—எ-று.

இந்தவெல்லை மலைநாட்டிடத்தினும்
வந்ததெய்வ வடமொழியின்படிச்
செந்தமிழ்த்தொடை நாம்பாற்றெரித்தன
முந்துமற்றதும் வந்தான்மொழிதுமால்.

இ-ள். இச் சிதம்பரபுராணம் ஒன்பதுசருக்கமும் மலையாளதேசத்திலிருந்துவந்த தெய்வபாஷையாகிய கிரந்தவாக்கியத்தின்படி செம்மைபொருந்திய திராவிடபாஷையில் விருத்தப்பாவினத்தினற்சொன்னேம் இதற்கு முந்தியமகிமைகள் வருமாயின் மேலுஞ்சொல்லுவோம்—எ-று. (கூஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அருமறையின்சிரத்தொளியா யானந்தநாட்டியஞ்செய் யமரர்க்கன்பாய், திருவருள்பெற்றுயர்சைவ புராணத்திற்சிதம்பரத்தின் றிகழுமேன்மைப், பொருடெரியதமிழ்விருத்த யாப்பதனைவரசங்கள் பொலியமன்னும், திருமலைநாதன்புதல்வன் பரஞ்சோதிமாமுனிவன் செப்பினனே.

இ-ள். கல்விகளுக்கெல்லா முதன்மையாகியும், உத்தமமாகியும், எழுதப்படாத வேதங்களின் சிரமாகிய உபநிடதங்களில்விளங்கி ஆன

ந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியினுடைய பாதாரவிந்தங்களி லேபக்திபூண்டு நிலைமையானகீர்த்திதேகம்படைத்த திருமலைநாதன் செய்த தவப்பயனே பிள்ளையாகவவதரித்த பரஞ்சோதிமாமுனிவன் சிவனுடைய அநுக்ரகம்பெற்று மேன்மையான சைவபுராணத்திற் பிரகாசிக்குஞ் சிதம்பரதல மகிமாதிசயப்பொருளை நல்லோர்களறியத்தக்கதாகத் தென்மொழிவிருத்தப்பாவினங்களினல் நவரசவலங்காரங்கள் வளர்ச்சிபெறப்பாடினன்—எ-று. (௬௮)

கலிவிருத்தம்.

தாவிலாமறைச் சைவந்தழைத்திடக்
காவல்வேந்துடன் காசினிவாழ்ந்திடத்
தேவர்தேவன் திருவுருவாகிய
மூவர்பாடலிம் மூவுலகோங்கவே.

இ-ள். உத்தமமான வேதாகமங்களின் முறைமையான சைவசமயம் வளர்ச்சிபெறவும், பூமியைக்காத்து இரட்சிக்கும் இராஜாக்களும் உலகங்களுஞ் சகலவளப்பம்பெற்று விளங்கவும், தேவர்களுக்கெல்லாங் கர்த்தனான பரமசிவன் திருவடிவாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், இம்மூவருமோதிய தேவாரங்கள் மூன்றுலகங்களிலும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்க—எ-று. (௬௯)

தற்றெரிசனச்சருக்க முற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் பத்துக்குத் திருவிருத்தம் - அக்ச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—0✻0—

சிதம்பரபுராண மூலமுமுரையும்
முற்றுப்பெற்றது.